NORSK LOVTIDEND

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1946

Utgiver:
Statsråd-sekretær *Leif Østern.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

NORSK LOVTIDEND

ANDEN AVDELING

Samling av love, resolusjoner m. m.

Utgit etter offentlig tillatelse.

1916

Utgiver:
Statsråd-sekretær Leif Øistein.

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2NEN AVDELING

FOR

1946

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2DEN AVDELING

FOR

1946

OVERSIKT

OVER

DET SYSTEMATISKE REGISTERS INNHOLD

A. Statsforfatningsrett.

		Side
1.	Forfatningsbestemmelser	R 12
2.	Landets grenser	R 12
3.	Statsborgerrett	R 13
4.	Symboler	R 13
5.	Kongen og kongehuset	R 13
6.	Stortinget	R 13
7.	Ordener og hederstegn	R 13

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1.	Sentraladministrasjonen	R 13
2.	Øvrigheten	R 16
3.	Lensmenn	R 16
4.	Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter	R 16
5.	Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 17
6.	Kommunestyret. Fylkesstyret	R 17
7.	Kommunale forhold i alminnelighet	R 17
8.	Statstjenernes rettstilling i alminnelighet	R 17
9.	Embetsgårder	R 18
10.	Skyss- og kostgodtgjørelses beregning	R 18
11.	Pensjonsvesen	R 19

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1.	Utenriksvesen:	
	a. Diplomati og konsulatvesen	R 19
	b. Utenlandske anliggender	R 20
2.	Religionsvesen:	
	a. Religion. Gudstjeneste m. v.	R 21
	b. Kirker. Kirkegårder	R 21
	c. Geistlighet	R 21
	d. Dissentere	R 21
3.	Undervisningsvesen:	
	a. Folkeskolen	R 21
	b. Abnorme og forsømte barn	R 21
	c. Fagskoler, fylkeskoler, folkehøgskoler m. v.	R 21
	d. Høgre almenskoler	R 22
	e. Universitetet, høgskoler m. v.	R 22

Side

4. Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting. Film ... R 22
5. Arkivvesen ... R 22
6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk ... R 22
7. Retts- og politivesen:
   a. Kunngjøringer ... R 23
   b. Rettsvesenets administrasjon ... R 23
   c. Politivesen i alminnelighet ... R 23
   d. Politivedtekter ... R 23
   e. Lotteri ... R 23
   f. Sivilt luftvern ... R 23
8. Fattigvesen ... R 24
9. Sunnhetsvesen:
   a. Medisinalvesen i alminnelighet ... R 24
   b. Helseforskrifter m. v. ... R 24
   c. Læger. Tannlæger ... R 24
   d. Jordmødre ... R 24
   e. Apotekvesen ... R 24
10. Veterinærvesen ... R 24
11. Bygnings- og brannvesen ... R 25
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander ... R 30
13. Kart- og oppmålingsvesen ... R 30
14. Næringsvesen:
   a. Jordbruk ... R 30
   b. Husdyr. Reinsdyrdrift ... R 32
   c. Skogvesen. Almenninger ... R 33
   d. Utskifting ... R 34
   e. Jakt og fangst ... R 34
   f. Fiskeri ... R 35
   g. Bergverk. Fabrikker ... R 37
   h. Håndverk ... R 38
   i. Handel ... R 38
   j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v. ... R 41
   k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift ... R 42
15. Sjøfartsforhold:
   a. Sjøfart ... R 43
   b. Skipsregistrering, se under C. nr. 19 ... R 44
   c. Skipsmåling ... R 44
   d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v. ... R 44
   e. Losvesen ... R 45
   f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen ... R 45
16. Kommunikasjonsvesen:
   a. Vegvesen. Motorvognkjøring ... R 45
   b. Skyssvesen ... R 46
   c. Jernbaner ... R 46
   d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen ... R 47
   e. Postverket ... R 47
   f. Telegraf og telefon ... R 48
   g. Luftfart ... R 48
17. Omsetnings- og kredittvesen:
   a. Bank- og pengevesen ... R 48
   b. Mål, vekt, vraking ... R 48
18. Forsikringsvesen ... R 49
19. Konsesjon ... R 49

Side

20. Sosiale anliggender. Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen ..... R 50
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland ..... R 51
22. Forsvarsvesen:
    a. Militærvesen i alminnelighet ..... R 51
    b. Hæren ..... R 51
    c. Flåten ..... R 51
    d. Luftforsvaret ..... R 51
23. Finansvesen:
    a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden ..... R 51
    b. Stiftelser. Legater m. v. ..... R 52
    c. Offentlige fond ..... R 54
    d. Sportelvesen ..... R 54
    e. Skattevesen ..... R 55
    f. Matrikuleringsvesen ..... R 56
    g. Stempelavgift ..... R 56
    h. Arveavgift ..... R 56
    i. Brennevins-, etylleter- og ølavgift, se under nr. 14 j ..... R 56
    j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j ..... R 56
    k. Konsulatavgift, se under nr. 1 a ..... R 56
    l. Særlige avgifter ..... R 56
    m. Tollvesen ..... R 57
    n. Regnskaps- og oppebørselsvesen ..... R 58
    o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen ..... R 58

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett ..... R 58
2. Hittegods og vrakgods ..... R 58
3. Pant ..... R 58
4. Grunnbyrder ..... R 59
5. Kontraktsforhold ..... R 59
6. Jordleie. Husleie ..... R 59
7. Gjeldsforpliktelser ..... R 60
8. Forløfte ..... R 60
9. Tjenesteforhold ..... R 60
10. Skadeserstatning ..... R 60
11. Sjørett, se under B II nr. 15 a ..... R 60
12. Personnavn ..... R 61
13. Ektefeller ..... R 61
14. Foreldre og barn ..... R 61
15. Umyndige og verjer ..... R 61
16. Arv ..... R 61
17. Odelsrett og åsetesrett ..... R 61
18. Forsvunne og fraværende personer ..... R 61
19. Tinglysing. Registrering ..... R 61
20. Industriell rettsbeskyttelse ..... R 61
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse ..... R 62

D. Strafferett og straffullbyrdelse.

1. Strafferett ..... R 62
2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse ..... R 62

E. Prosess.

Side

1. Forliksvesen ..... R 62
2. Sivilprosess ..... R 62
3. Straffeprosess ..... R 63
4. Tvangsfullbyrdelse ..... R 64
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon ..... R 64
6. Sakførere og advokater ..... R 64
7. Translatører ..... R 64
8. Ting ..... R 64

Kronologisk fortegnelse over lover ..... R 64
Kronologisk fortegnelse over provisoriske anordninger ..... R 69
Rettelser ..... R 69

ALFABETISK REGISTER

(Med henvisninger til det systematiske.)

	Side
Abnorme barn	R 21
Administrasjon	R 64
Advokater	R 64
Akkordforhandling	R 64
Almenninger	R 33
Almenskoler, se Høgre almenskoler.	
Apotekvesen	R 24
Arkivvesen	R 22
Arv	R 61
Arveavgift	R 56
Arvebehandling	R 64
Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v.	R 56
Avgifter, særlige	R 56
Bankvesen	R 48
Barn, se Foreldre og barn.	
Bergverk	R 37
Bevertninger	R 41
Biblioteker	R 22
Biland, norske	R 51
Bilkjøring, se Motorvognkjøring.	
Blending, se Sivilt luftvern.	
Brannvesen	R 25
Brennevin	R 41
Brennevinsavgift	R 56
Bruksrett	R 58
Bygningsvesen	R 25
Diplomati	R 19
Dissentere	R 21
Dyrlæger, se Veterinærvesen.	
Eiendommer, statens	R 51
Eiendomsrett	R 58
Ektefeller	R 61
Elektrisitetsvesen	R 47
Embetsgårder	R 18
Etylleteravgift	R 56
Fabrikker	R 37
Fagskoler	R 21
Fangst	R 34
Fattigvesen	R 24
Fengselsvesen	R 62
Film	R 22
Finansvesen	R 51
Fiskeri	R 35
Flagg, se Symboler.	
Flyvevesen, se Luftfart.	
Flåten	R 51
Folkehøgskoler	R 21
Folkemengdens bevegelse	R 22
Folkeskolen	R 21
Fond, offentlige	R 36
Foreldre og barn	R 61
Forfatningsbestemmelser	R 12
Forfatterrett	R 62
Forliksvesen	R 62
Forløfte	R 60
Forsikringsvesen	R 49
Forsorgsvesen, se Fattigvesen.	
Forsvarsvesen	R 51
Forsvunne personer	R 61
Forsømte barn	R 21
Forvaltningsrett	R 13
Fotografiers beskyttelse	R 62
Fraværende personer	R 61
Fylkeskoler	R 21
Fylkestyret	R 17
Fyrvesen	R 45
Geistlighet	R 21
Gjeldsforpliktelser	R 60
Grenser, landets	R 12
Grunnbyrder	R 59
Grunnloven, se Forfatningsbestemmelser	
Gudstjeneste	R 21
Handel	R 38
Havnevesen	R 45
Hederstegn	R 13
Helseforskrifter	R 24
Helsevesen, se Sunnhetsvesen.	

	Side
Herberger	R 41
Hittegods	R 58
Hoteller, se Bevertninger.	
Husdyr	R 32
Husleie	R 59
Hæren	R 51
Høgre almenskoler	R 22
Høgskoler	R 22
Håndverk	R 38
Ildsfarlige innretninger og gjenstander	R 30
Industri, se Fabrikker.	
Industriell rettsbeskyttelse	R 61
Jakt	R 34
Jan Mayen	R 51
Jernbaner	R 46
Jordbruk	R 30
Jordleie	R 59
Jordmødre	R 24
Jurisdiksjonsforandringer	R 16
Justervesen, se Mål og vekt.	
Kartvesen	R 30
Kinematografer, se Politivedtekter.	
Kirkegårder	R 21
Kirker	R 21
Kommunale forhold	R 17
Kommunalinndelingen	R 16
Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 17
Kommunestyret	R 17
Kommunikasjonsvesen	R 45
Kongen, kongehuset	R 13
Konkurs	R 64
Konsesjon	R 49
Konsulatavgift	R 56
Konsulatvesen	R 19
Kontraktsforhold	R 59
Kostgodtgjørelse	R 18
Kredittvesen	R 48
Kringkasting	R 22
Krisetiltak	R 42
Kunngjøringer	R 23
Kunst	R 22
Kunstnerrett	R 62
Legater	R 52
Lensmenn	R 16
Losvesen	R 45
Lotteri	R 23
Luftfart	R 48
Luftforsvaret	R 51
Luftvern, sivilt	R 23
Læger	R 24
Marinen, se Flåten.	
Matrikuleringsvesen	R 56
Medisinalvesen	R 24
Militærvesen	R 51
Motorvognkjøring	R 45
Museer	R 22
Mål og vekt	R 48
Naturfredning	R 22
Navnforandringer for distrikter	R 16
Næringsdrift, offentlig	R 42
Næringsvesen	R 30
Odelsrett	R 61
Offentlig næringsdrift	R 42
Offentlige fond	R 54
Omsetningsvesen	R 48
Oppebørselsvesen	R 58
Oppmålingsvesen	R 30
Ordener	R 13
Pant	R 58
Passvesen	R 22
Pengevesen	R 48
Pensjonsvesen	R 19
Personnavn	R 61
Politivedtekter	R 23
Politivesen	R 23
Postverket	R 47
Prisregulering, se Krisetiltak.	
Privatrett	R 58
Prosess	R 62
Rasjonering, se Krisetiltak.	
Redningsvesen	R 45
Registrering	R 61
Regnskapsvesen	R 58
Reinsdyrdrift	R 32
Religionsvesen	R 21
Rettsvesenets administrasjon	R 23
Riksrevisjonen	R 58
Sakførere	R 64
Samferdsel, se Kommunikasjonsvesen.	

	Side
Sentraladministrasjonen	R 13
Sivilprosess	R 62
Sivilt luftvern	R 23
Sjøfartsforhold	R 43
Sjørett	R 60
Skadeserstatning	R 60
Skattevesen	R 55
Skiftebehandling	R 64
Skipsfører	R 44
Skipsmannskap	R 44
Skipsregistrering	R 44
Skipsmåling	R 44
Skogvesen	R 33
Skolevesen, se Undervisningsvesen.	
Skylddeling, se Matrikuleringsvesen.	
Skyss- og kostgodtgjørelse	R 18
Skyssvesen	R 46
Sosiale anliggender	R 50
Sportelvesen	R 54
Statens eiendommer og rettigheter	R 34
Statistikk	R 22
Statsborgerrett	R 13
Statsforfatningsrett	R 12
Statsgjelden	R 51
Statsregnskapet	R 58
Statstjenernes rettstilling	R 17
Stemmerett, kommunal	R 15
Stempelavgift	R 56
Stiftelser	R 52
Stortinget	R 13
Strafferett	R 62
Straffeprosess	R 63
Straffullbyrdelse	R 62
Sunnhetsvesen	R 24
Svalbard	R 51
Symboler	R 13
Særlige avgifter	R 56
Tannlæger	R 24
Telefon	R 48
Telegraf	R 48
Ting	R 64
Tinglysing	R 61
Tjenesteforhold	R 60
Tollvesen	R 57
Translatører	R 64
Tvangsfullbyrdelse	R 64
Umyndige	R 61
Undervisningsvesen	R 21
Uniformvesen, se symboler.	
Universitetet	R 22
Utenriksvesen	R 19
Utenlandske anliggender	R 20
Utskifting	R 34
Valgbarhet, kommunal	R 15
Vassdragsvesen	R 47
Vegvesen	R 45
Vekt	R 48
Verjer	R 61
Veterinærvesen	R 24
Vin	R 41
Vitenskap	R 22
Vrakgods	R 58
Vraking	R 48
Øl	R 41
Ølavgift	R 56
Øvrigheten	R 16
Åsetesrett	R 61

SYSTEMATISK REGISTER.

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1. Forfatningsbestemmelser.

1946				Side
Janr.	10.	Skr.	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	3
Febr.	15.	Res.	om forlengelse av en del frister etter Restitusjonsanordningen	35
»	22.	»	om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utøve den myndighet som i prov. anordn. om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter m. v. er tillagt Kongen	42
Mars	19.	Skr.	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	73
»	26.	»	om opphevelse av en del bestemmelser vedk. okkupasjonslovgivningen	91
April	25.	»	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	113
Mai	8.	Mellombels lov	nr. 1 om at visse føresegner av okkupasjonslovgjevinga skal gjelda vidare	147
»	29.	Skr.	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	170
Juni	13.	Kunngj.	av grunnlovsbestemmelse om forandr. av Grunnlovens § 50	189
»	21.	Midlert. lov	nr. 1 om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen	201
»	21.	Lov	nr. 8 um avbrot av frestar i avsperringstidi	210
Juli	5.	Kunngj.	av grunnlovsbestemmelse til forandr. av Grunnlovens § 112	271
»	19.	Res.	om forlengelse av frister etter Restitusjonsanordn.	396
»	25.	Skr.	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	406
Sept.	24.	»	om do.	460
»	26.	»	om do.	462
»	27.	Lov	nr. 1 om okkupasjonslovgjevinga	462
Novbr.	15.	»	nr. 3 om gjenopptagelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden (Restitusjonsloven)	552
»	22.	Res.	om bemyndigelse for vedk. departement til å treffe visse vedtak etter okkupasjonslovgjevinga	577
Desbr.	14.	Lov	nr. 1 om at visse rettarbøter skal gjelda vidare	753

2. Landets grenser.

1945				Side
Oktbr.	26.	Beskrivelsesprotokoll	over det sted hvor Norges, Sovjetsamveldets og Finnlands grenser løper sammen m. v.	778

3. Statsborgerrett.

1946
Novbr. 15. Rundskr. om handelsbrev til personer som er idømt tillitstap etter landssvikanordningen 567
Desbr. 13. Lov nr. 1 um tillegg til statsborgarlovi 664
» 13. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe visse vedtak etter lov om tillegg til statsborgarlovi m. v. 748

4. Symboler.

Febr. 15. Res. om endr. av res. om beskikkelse m. v. av sivilmilitært personell 36
Mars 22. » om uniformsreglement for Losvesenets tjenestemenn 87

5. Kongen og kongehuset.

6. Stortinget.

April 5. Lov om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn 105

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

I. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1. Sentraladministrasjonen.

Janr. 4. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å forby innførsel m. v. av mindreverdige mineralforblandinger 1
» 11. » om do. for Justisdepartementet til å fastsette regler om godtgjørelse til tilsynsmenn m. fl. i landssvikerboer 4
» 11. » om overførsel til Handelsdepartementet av direktoratet for fiendtlig eiendom 4
» 11. » om do. til Forsyningsdepartementet av saker om boligreisning m. v. 5
» 11. » om bemyndigelse for vedk. departement til i enkelte tilfelle å fastsette midlert. pensjoner m. v. 8
» 25. » om Statens trykknings-og innkjøpskontor 13
Febr. 8. » om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser m. v. som etter lov om bekjempelse av skadeinsekter m. v. er tillagt Kongen 27
» 8. » om tilbakeførsel til Forsyningsdepartementet av Mineraloljekontoret i Kommunikasjonsdirektoratet 34
» 15. » om overførsel til Samferdselsdepartementet av Forsvarsdepartementets avdeling for sivil luftfart 35
» 22. » om overførsel til Arbeidsdepartementet av hotell- og turistsaker og Statens hotellinspeksjon 42
» 22. » om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utøve den myndighet som i prov. anordn. om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter m. v. er tillagt Kongen 42

				Side
Febr.	22.	Res.	om Samferdselsdepartementet m. v.	43
Mars	1.	»	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å treffe de avgjørelser som etter § 36 i lov om skreifiskeriene i Lofoten er tillagt Kongen	61
»	1.	»	om bemyndigelse for Finansdepartementet til å frafalle stempelavgift av dokumenter i særlige tilfelle	63
»	8.	»	om do. for Samferdselsdepartementet til å oppheve Norges Luftfartsstyre m. v.	70
»	22.		Midlert. lov nr. 1 om pålegg til trykkerier om å overta off. trykningsarbeider	76
»	22.	Res.	om organisasjon av Erstatningsdirektoratet	83
»	22.	»	om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet til å samtykke i utbetaling av foreldede regningsbeløp	88
»	22.	»	om overførsel til Landbruksdepartementet av Generatorbrendsel- og Tjærekontoret	88
»	29.	»	om at Den Norske Stats Husbank legges under Forsyningsdepartementet	97
»	29.	»	om bemyndigelse for Finansdepartementet til å dispensere fra bestemmelsene om aldersgrense ved fast ansettelse som tollassistent m. v.	97
April	5.	»	om Fengselsstyrets landssvikavdeling	106
»	26.	»	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de forskr. m. v. om medisintran som det tilligger Kongen å utferdige	124
Mai	3.	»	om do. for Justisdepartamentet til å treffe avgjørelser etter domstollovens § 72	131
»	10.	»	om do. for Justisdpartementet m. v. til å gi nærmere regler om løslating på prøve etter midlert. lov om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet m. v.	148
»	15.		Stortingsvedtak om opprettelse av Fiskeridepartementet	155
»	16.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å gi forskr. om innførsel m. v. av gifter m. v. etter lov om innførsel av apotekvarer og gifter m. v. § 2, 2. ledd	158
»	24.	»	om do. for Handelsdepartementet til å gi bestem. om regulering av tilgangen på mannskaper til pooler m. v.	168
»	31.	»	om do. for vedk. departement til å treffe avgjørelse om tilbakebetaling av skatter m. v. etter restitusjonsanordningens § 1	174
»	31.	»	om opprettelse av et Sentralråd for driftsutvalg m. m.	174
Juni	7.	»	om bemyndigelse for Kirkedepartementet til inntil videre å meddele tjenestefrihet m. v. etter Universitetsloven	178
»	7.	»	om regler for Direktoratet for fiendtlig eiendoms virksomhet	183
»	13.	»	om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet til å opprette et direktorat for departementets hotell- og reiselivsaker	195
»	28.	»	om do. for Justisdepartementet til å fastsette rettssteder	233
»	28.	»	om delegering til Handelsdepartementet av den avgjørelsesmyndighet som etter konsesjonsloven og vassdragsloven m. v. er lagt til Kongen	236

1946 Side

Juli 19. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om engangsskatt på formuestigning 341
» 19. » om do. for Finansdepartementet til å gi forskr. etter lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om etterlikning 363
» 19. » om do. for Landbruksdepartementet til å gi utsettelse med off. kjøttkontroll i mindre kommuner 397
» 19. » om taushetsplikt ved regulert import og eksport 404
» 19. » om endr. i Forsvarets øverste styre 404
Aug. 16. » om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette regler om renter av utlegg vedk. Nortraship .. 428
» 16. » om do. for Forsyningsdepartementet til å utøve den myndighet som etter lov om ekspropriasjon m. v. er tillagt Kongen 429
» 30. » om at bemyndigelse til å gi tillatelser etter prov. anordn. om erverv av rettighet i norsk selskap § 1 overføres fra Finansdepartementet til Handelsdepartementet 435
» 30. » om Reglement for ansettelser m. v. i Statistisk sentralbyrå 437
» 30. » om endr. i res. om oppretting av et økonomisk Samordningsråd 440
Sept. 13. » om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for geistlige embetsmenn 448
Oktbr. 11. » om do. for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser som er tillagt Kongen etter lov om jakt og fangst 491
» 11. » om do. for Poststyret til å avslutte overenskomst om Den nordiske postforening m. v. 493
» 31. » om do. for Handelsdepartementet til å ansette visse besiktelsesmenn ved Skipskontrollen 533
Novbr. 8. » om do. for Landbruksdepartementet til å treffe visse bestem. etter jordloven som er tillagt Kongen 546
» 8. » om do. for Landbruksdepartementet til å avgjøre søknader om konsesjon etter skogkonsesjonsloven m. fl. lover 546
» 8. » om do. for Fiskeridepartementet til å gi tillatelse til å nytte trål til fangst av brisling utenfor sjøgrensen m. v. 547
» 15. Lov nr. 3 om gjenopptakelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden (Restitusjonsloven) 552
» 15. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet etter res. om kontroll med våpen og ammunisjon m. v. 566
» 22. » om do. for vedk. departement til å treffe visse vedtak etter okkupasjonslovgivninga 577
» 29. » om do. for Finansdepartementet etter lov om særregler ved skattleggingen av formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier 587
» 29. » om do. for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for embetsmenn ved den off. høgre almenskolen m. v. 587

Novbr. 29. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe avgjørelser etter lov om husbruksskog som er tillagt Kongen 589
Desbr. 13. » om do. for Justisdepartementet til å treffe visse vedtak etter lov om tillegg til statsborgarlovi m. v. 748
» 13. » om do. for Finansdepartementet etter lov om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge 751
» 13. » om do. for Forsvarsdepartementet til å kreve sak om avskjed reist mot militære embetsmenn m. v. 752
» 14. Lov nr. 5 om endr. i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til off. kontorlokaler og rettslokaler 764

2. Øvrigheten.

3. Lensmenn.

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

Janr. 7. Skr. om Eidsberg jordmordistrikt 3
Mars 18. » om opphevelse av Søndre Ådal jordmordistrikt 72
» 18. » om do. av Mandal jordmordistrikt 73
» 22. Res. om den sivile og geistlige inndelingsgrense mellom Vestre Slidre og Nord-Aurdal 84
April 1. Skr. om deling av Gjerpen prestegjeld 104
» 5. Res. om grensen mellom herredene Skjåk og Lesja 106
» 11. » om at noen gårder i Ogndal går over til Steinkjer .. 109
» 26. » om at gården Høgedal går over fra Østre Moland til Arendal 116
» 26. » om at Bedehussletta m. v. i Botne går over til Holmestrand 117
» 26. » om at deler av Norderhov går over til Hønefoss 118
Mai 3. » om overførsel av deler av Hedrum til Larvik 130
» 18. Skr. om inndraging m. v. av Husøy jordmordistrikt, Solund 161
» 21. » om opphevelse av Drøbak off. jordmorstilling 163
Juni 13. Lov nr. 1 om innlemmelse av ladestedet Hølen i Vestby herred i Akershus fylke 189
» 13. » nr. 2 om opprettelse av kjøpstaden Stavern i Vestfold fylke 190
» 13. » nr. 3 om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke 192
» 21. Res. om endr. i res. om overlosdistrikter m. v. 215
» 28. Lov nr. 6 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Moss 225
» 28. » nr. 7 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Hamar og om nytt kommunevalg i Hamar og Vang kommuner 226
» 28. » Res. om at eiendommene Øren m. fl. går over fra Lier til kjøpstaden Drammen 232
» 28. » om at en del eiendommer går over fra Aker til Oslo by 233
Juli 6. Skr. om opphevelse av Nøtterøy jordmordistrikt 292
» 12. » om omregulering av Aure jordmordistrikt 295
» 19. Res. om grensen mellom herredene Vågå og Dovre 395
» 22. Skr. om Grimstad og Eide jordmordistrikter 405
Sept. 13. Res. om overførsel av et bruk fra Hoff til Grue 448

1946 Side

Sept. 20. Res. om overføring av Almsødegården fra Tingelstadsokken i Brandbu til Gran m. v. ... 450
» 27. » om at ladestedet Svolvær blir å skille ut fra Vågan som eget prestegjeld ... 469
Oktbr. 11. » om at et bruk i Aker overføres til Oppegård m. v. .. 490
» 11. » om do. i Botne overføres til Våle ... 490
Novbr. 22. » om grensen mellom Årdal og Vang ... 577
Desbr. 13. » om at deler av Eigersund herred overgår til kjøpstaden Egersund ... 749

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

Juni 28. Lov nr. 7 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Hamar og om nytt kommunevalg for Hamar og Vang kommuner ... 226

6. Kommunestyret. Fylkesstyret.

Janr. 18. Res. om lokale priskontorer ... 10
» 25. Lov nr. 1 om fastsettelse av funksjonstiden for de herreds- og bystyrer som er eller blir valt i 1945 og 1946 11
» 25. Midlert. lov nr. 2 om nyvalg på kommunevalte medlemmer av styrer, råd, nemnder o. l. ... 12
Juni 28. Lov nr. 8 om tillegg til lov om kommunestyrer på landet 229
» 28. » nr. 9 om tillegg til lov om kommunestyrer i byene .. 230
» 28. » nr. 11 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi ... 232
Novbr. 15. » nr. 3 om gjenopptakelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden (Restitusjonsloven) ... 552

7. Kommunale forhold i alminnelighet.

Mai 3. Lov nr. 1 om ekstr. refusjon fra kommunene til staten for politiutgifter for budsjett-terminen 1945—46 ... 128
» 16. » nr. 3 om krisetilskott fra kommunene til staten for 1945—46 ... 157
Juni 21. » nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggs-skatt på større inntekter for 1946—47 ... 208
Juli 5. » nr. 4 om overføring av midler fra kommunenes fellesfond til Skattefordelingsfondet ... 278

8. Statstjenernes rettstilling i alminnelighet.

Janr. 26. Midlert. særbestem. om forhåndstrekk av skatt for tjenestemenn, sjøfolk og andre som er vendt hjem fra utlandet 18
Febr. 1. Res. om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Lokomotivpussformennenes forening ... 23
» 5. Stortingsvedtak om reguleringstillegg og krisetillegg til de off. tjenestemenn m. v. og dyrtidstillegg til pensjonister i Statens pensjonskasse m. v. samt julegratiale 23
Mars 1. Res. om reglement for posttjenestemenn som går inn under lov om off. tjenestemenn ... 61
Mai 24. » om reglementariske bestem. for statstjenestemenn ved Skolekjøkkenkonsulentens kontor ... 165
» 24. » om do. ved Skoledirektørens kontorer ... 167

1946				Side
Mai	31.	Res.	om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Boligbankenes funksjonærforening	174
Juni	26.	Rundskr.	om feriegodtgj. for 1946 for statsarbeidere	220
»	28.	Mellombels lov	nr. 12 om unnatak frå lov om aldersgrense for off. tenestemenn	232
Juli	4.	Rundskr.	om ferie og feriegodtgj. for statstjenestemenn	270
»	19.	Lov	nr. 14 um utreinsking i off. teneste	352
»	19.	Res.	om at havnefogder skal regnes som statstjenestemenn	397
Aug.	2.	»	om ikrafttreden av lov um utreinsking i off. teneste	413
»	2.	»	om foreldelsesfrist for innsendelse av krav på timepenger m. v. for Statsbanenes personale	415
»	7.	Rundskr.	om gjenoppretting av lovlige forhold i den off. tjeneste	419
»	16.	Res.	om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av statsbanenes Elektromestres forening	428
Sept.	13.	»	om fullmakt for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for geistlige embetsmenn	448
»	27.	»	om at lov om underfogder fortsatt skal være i kraft	470
Oktbr.	1.	Rundskr.	vedkommende lov om underfogder	476
»	17.	Stortingsvedtak	om lønnsavtale med statstjenestemennenes hovedsammenslutninger m. fl.	500
»	21.	Rundskr.	om lønnsvilkårene for statens tjenestemenn	503
Novbr.	22.	Res.	om reglement for ansettelser m. v. ved Riksarkitektkontoret	578
»	29.	»	om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for embetsmenn ved den off. høgere almenskolen m. v.	587
Desbr.	11.	Stortingsvedtak	om lønnsregulativ for visse off. tjenestemenn m. v.	596
»	13.	Lov	nr. 2 om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v.	665
»	13.	Res.	om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge	751
»	19.	Rundskr.	om komitéregulativet	770

9. Embetsgårder.

10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

Janr.	18.	Res.	om endr. i regler m. v. for off. tjenestemenn ved reiser utenfor rikets grenser	10
Mars	8.	»	om do. i regulativ for off. tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse	70
April	5.	Lov	om endr. i lov om godtgj. til stortingsmenn	105
Juni	7.	Res.	om kostgodtgj. m. v. for distriktsgartnere m. v. ved Statsbanene	185
»	12.	Stortingsvedtak	om endr. i reglene om off. tjenestemenns flytningsgodtgj.	188
»	20.	»	om do. i regulativet for off. tjenestemenns skyss- og kostgodtgj.	197
Juli	9.	Skr.	om kostgodtgj. for teknisk assistent i Veidirektoratet	294

1946				Side
Juli	19.	Res.	om endr. i regulativet for off. tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse	397
»	19.	»	om do. i § 1 i takster m. v. for skyss fra off. skyss-stasjoner	403
»	26.	Skr.	om kostgodtgj. for reiser innen riket til tjenestemenn ved Finnmarkskontoret	407
Sept.	20.	Res.	om skyss- og kostgodtgj. ved tilbakeflytning til Norge etter tjeneste ved statens kontorer i utlandet	451
Novbr.	23.	Stortingsvedtak	om flytningsgodtgj. for tjenestemenn ved Statens jernbaneanlegg	581
»	29.	Res.	om midlert. forhøyelse av kostgodtgj. ved tjeneste-reiser til og fra Narvik gjennom Sverige	589
Desbr.	13.	»	om forhøyelse av spesialsatser for Statsbanenes tjenestemenn for kostgodtgjørelse m. v.	751
»	13.	»	om kostgodtgj. m. v. for militært personell	752

II. Pensjonsvesen.

Janr.	11.	Res.	om bemyndigelse for vedk. departement til i enkelte tilfelle å fastsette midlertidige pensjoner m. v.	8
Febr.	5.	Stortingsvedtak	om reguleringstillegg og krisetillegg til de off. tjenestemenn m. v. og dyrtidstillegg til pensjonister i Statens pensjonskasse m. v., samt julegratiale	23
»	28.	»	om bevilgning av midlert. tillegg til pensjoner m. v. av krigspensjoneringen	51
Juni	20.	»	om innlemmelse av ekstrapersonale i Statsbanenes pensjonskasse m. v.	200
»	21.	Lov	nr. 7 om forlenget gyldighet av midlert. lov om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser	210
Juli	1.	Kunngj.	om avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet for 1946—47	236
Desbr.	13.	Lov	nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner	716
»	13.	»	nr. 22 om do. for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	724

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen.

a. Diplomati og konsulatvesen.

Mars	8.	Res.	om omdannelse av visekonsulatet i Firenze til konsulat	70
»	22.	»	om do. av det ul. visekonsulat i Macasar	83
»	22.	»	om do. av visekonsulatet i Lausanne	83
Juni	13.	»	om henleggelse av det ul. konsulat i Haag under generalkonsulatet i Rotterdam	193
Sept.	13.	»	om omdannelse av det ul. visekonsulat i Genève til ul. konsulat	448
»	13.	»	om do. i Basel	448
Oktbr.	11.	»	om utvidelse av konsulatet i Firenzes jurisdiksjonsområde m. v.	490
Desbr.	13.	Midlert. lov	nr. 25 om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter	738

Side

b. Utenlandske anliggender.

1939
April 1. Convention Postale Universelle 778
1945
Janr. 9. Skr. om at Etiopia har tiltrådt den internasjonale postkonvensjon 778
Oktbr. 26. Beskrivelsesprotokoll over det sted hvor Norges, Sovjetsamveldets og Finnlands grenser løper sammen m. v. 778
1946
Janr. 12. Skr. om at Luxembourg har tiltrådt Pariskonvensjonen om en union til vern av den industrielle eiendomsrett 786
Mars 27. » om at Storbritannia har avgitt erklæring vedk. De Forente Nasjoners Pakt. Vedtektene for Den Mellomfolkelige Domstol for så vidt angår Britisk Honduras 786
Mai 23. » om at Argentina har tiltrådt Internasjonal opiumsoverenskomst 786
» 23. » om at Argentina har tiltrådt Internasjonal overenskomst om å begrense tilvirkningen m. v. av rusgifter 786
Juni 6. » om at Argentina har ratifisert Internasjonal overenskomst om opium 786
Juli 5. » om at Libanon har tiltrådt Genève-konvensjonen om såredes og sykes behandling i krig 786
» 8. Protokoll om ytterligere forlengelse av oppsigelsesfristen i Øst-Grønlandsoverenskomsten mellom Norge og Danmark 786
» 10. Skr. om at New-Zealand har tiltrådt den Internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett 786
» 26. » om at Syria har tiltrådt Genève-konvensjonen om såredes og sykes behandling i krig 786
Aug. 2. Res. om forlengelse av prioritetsfristen for patenter m. v. for så vidt angår Danmark 415
» 2. » om do. for så vidt angår Sveits 415
Sept. 13. » om do. for patenter, varemerker og mønstre for så vidt angår Polen 448
» 27. Skr. om at De Forente Stater har deponert sin erklæring vedk. De Forente Nasjoners Pakt. Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol 786
Oktbr. 16. » om at Nederland har deponert sin erklæring vedk. do. 792
» 24. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patenter for så vidt angår Sverige 511
» 31. » om do. for patent-, varemerke- og mønsterkrav for så vidt angår Storbritannia 529
» 31. » om do. for så vidt angår Belgia 530
Novbr. 5. Rundskr. om britiske krigsgraver i Norge 536
» 8. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patenter for så vidt angår Luxemburg 546
» 11. Overenskomst om den nordiske postforening 792
» 25. Skr. om at Norge har deponert sin erklæring vedk. De Forente Nasjoners Pakt. Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol 792
» 27. » om at Kina har deponert sin erklæring vedk. do. .. 792
» 29. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patenter og varemerker for så vidt angår Nederland 589

1946 Side
Desbr. 6. Skr. om at New Zealands tiltredelse av Den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett, også omfatter Vest-Samoa 792
» 13. Lov nr. 14 om straff for utlendske krigsbrotsmenn 679
» 20. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patent, varemerke og mønsterkrav for så vidt angår Italia 773

2. Religionsvesen.

a. Religion. Gudstjenester m. v.

b. Kirker. Kirkegårder.

Novbr. 5. Rundskr. om britiske krigsgraver i Norge 536

c. Geistlighet.

1945
Novbr. 13. Rundskr. om fødselsregistre og kirkebøker fra okkupasjonstiden 778
1946
Febr. 1. Res. om nedleggelse av kallskapellaniet ved Domkirkens menighet i Kristiansand m. v. 22
April 1. Skr. om deling av Gjerpen prestegjeld 104
Aug. 30. Res. om opprettelse av et kallskapellani i Ringsaker 433
» 30. » om do. i Nordre Land 434
Sept. 13. » om fullmakt for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for geistlige embetsmenn 448
» 27. » om at ladestedet Svolvær blir å skille ut fra Vågan som eget prestegjeld 469
Oktbr. Kapiteltakster for året 1946 533
Novbr. 7. Rundskr. om søknader om ledige prestestillinger 537
» 20. » om etterbetaling av lønn m. v. til prestene 567
» 20. » om do. 572

d. Dissentere.

April 6. Skr. om vigselformular for Haugesunds Misjonsmenighet.. 109
Aug. 8. » om do. for pinsemenigheten Salem, Haugsbygd 421

3. Undervisningsvesen.

a. Folkeskolen.

Febr. 15. Stortingsvedtak om krisetillegg til lærarar i folke-, framhalds-, arbeids- og ungdomsskulen 35

b. Abnorme og forsømte barn.

c. Fagskoler, fylkeskoler, folkehøgskoler m. v.

Febr. 15. Stortingsvedtak om krisetillegg til lærarar i folke-, framhalds-, arbeids- og ungdomsskulen 35
Juli 5. Lov nr. 3 om endr. i lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v. 277
Aug. 16. Res. om reglement for Yrkesopplæringsrådet for håndverk og industri 426
Novbr. 8. Lov nr. 1 om framhaldsskular 538
» 15. Res. om gebyr ved prøve i handelsfag 567

d. Høgre almenskoler.

Novbr. 29. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for embetsmenn ved den off. høgre almenskolen m. v. 587
Desbr. 6. » om endr. av reglement for realskoleeksamen 591

e. Universitetet, høgskoler m. v.

Janr. 4. Res. om endr. i reglementet for embetseksamen ved det teologiske menighetsfakultet 1
» 4. » om do. for teologisk embetseksamen 1
Mars 1. » om endr. av § 4 i Reglement for den medisinske embetseksamen 60
April 26. » om endr. i reglementet for aktuarembetseksamen ved Universitetet 115
» 26. » om do. i § 1 i reglementet for magisterprøven ved Universitetet 116
Mai 24. Lov nr. 2 om endr. i lov om Universitetet i Oslo 165
» 24. Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om do. 165
Juni 7. Res. om adgangen til å immatrikuleres som akademiske borgere ved Universitetet 198
» 7. » om bemyndigelse for Kirkedepartementet til inntil videre å meddele tjenestefrihet m. v. etter Universitetsloven 178
Novbr. 15. Lov nr. 1 om endr. i lov om magistergrad ved Universitetet 548

4. Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting. Film.

Mars 1. Skr. om fredning av dyreliv og jakttid for hare for Rogaland fylke 64
Mai 3. Res. om freding av fuglelivet i et område ved Heddalsvatnet 129
» 3. » om do. på Østre Ertholmen i Høvåg 129
» 3. » om do. av «Martinsgrana» m. v. i Vatsend skog, Bygland 129
» 3. » om do. av fuglelivet på Flekkholmen, Oddernes m. v. 129
» 3. » om do. på Kubbøya i Søgne 130
» 3. » om do. ved Smukkevatnet m. v. i Time 130
» 3. » om do. av dyrelivet i et område i Bergen kommunes fjellstrekninger 130
» 10. Lov nr. 2 om tillegg til lov om fredning av ferskvannsfiske 148
Juli 1. Kunngj. om skatt av inngangspenger til forestillinger m. v. 252
» 11. Stortingsvedtak om lydaravgifta og stempelavgifta 295
» 19. Lov nr. 7 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer, samt visse forestillinger og framvisninger m. v. 344
Sept. 6. Res. om freding av fuglelivet i Gunnekleivfjorden 445
Desbr. 20. Kunngj. om skatt på inngangspenger til forestillinger m. v. 771

5. Arkivvesen.

6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

Juli 11. Stortingsvedtak om å meddele opplysninger til sammenlikning mellom off. og private lønninger 295

1946 Side
Aug. 30. Res. om Reglement for ansettelse m. v. i Statistisk sentralbyrå ... 437
Sept. 6. » om alm. folketelling ... 446

7. Retts- og politivesen.

a. Kunngjøringer.

Oktbr. 11. Lov nr. 1 om Norsk Lysingsblad ... 489

b. Rettsvesenets administrasjon.

Mars 1. Res. om et særlig utvalg av domsmenn for Oslo domssogn 60
Mai 3. » om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe avgjørelser etter domstollovens § 72 ... 131
Juni 21. Midlert. lov nr. 6 om tillegg til lov om domstolene 209
» 28. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette rettssteder ... 233
Aug. 30. » om endr. i reglement for den Rettsmedisinske Kommisjon ... 434
Novbr. 15. Lov nr. 3 om gjenopptagelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden (Restitusjonsloven) ... 552
Desbr. 6. Res. om namsmannsforretningene i Skien ... 592
» 10. Rundskr. om fastsetting m. v. av salær til settedommere i herreds- og byrettssaker ... 593
» 12. » om dommerkapper ... 663

c. Politivesen i alminnelighet.

Mai 3. Lov nr. 1 om ekstr. refusjon fra kommunene til staten for politiutgifter for budsjett-terminen 1945—46 ... 128
» 3. Res. om retten til å ilegge ordensstraff m. v. i politiet .. 132
Aug. 30. » om at landssviksaker fra Aust-Agder legges til den midlert. statsadvokat i Vest-Agder ... 435
» 30. Skr. om opphevelse av polititillatelse for bruk av jaktvåpen 440
Oktbr. 4. Res. om nytt politiregn ... 488
Novbr. 15. » om bemyndigelse for Justisdepartementet etter res. om kontroll med våpen og ammunisjon m. v. ... 566

d. Politivedtekter.

Aug. 23. Skr. om endr. av § 11 i politivedtekten for Tustna ... 431
Novbr. 28. » om do. i politivedtekten for Trøgstad ... 583

e. Lotteri.

Juni 7. Lov nr. 1 om tillegg til lov om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928 ... 174
» 21. » nr. 2 om tipping i samband med idrettstevlinger 205
Oktbr. 24. Res. om tipping ved idrettstevlinger ... 510
Desbr. 13. Lov nr. 11 om skattefrihet for gevinster i «H.7-lotteriet til frihetskampens ofre» ... 676

f. Sivilt luftvern.

8. Fattigvesen.

April 26. Lov nr. 1 om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg 114

9. Sunnhetsvesen.

a. Medisinalvesen i alminnelighet.

Mars 19. Skr. om vaksinasjon m. v. 74
Aug. 10. Bestem. om rasjonerte matvarer m. v. etter lægeattest 422
» 30. Res. om endr. i reglement for den Rettsmedisinske Kommisjon 434
Sept. 13. » om do. av § 7 i reglement angående foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. m. 448
Novbr. 22. Midlert. lov nr. 1 om tillegg til lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer 573

b. Helseforskrifter m. v.

Mars 5. Forskr. om margarin m. v. og kunstsmult 64
April 5. Res. om forbud mot salg av menstruasjonstamponger 106
» 26. » om endr. av § 44 i de alm. helseforskr. for Fredrikstad 120
Juli 5. Lov nr. 1 om rottebekjempelse 272
» 16. Forskr. om utrydding av rotter m. v. 298
Novbr. 4. Rundskr. om tilføyelse til plakat om oppbevaring m. v. av helsefarlige stoffer 536
» 29. Res. om endr. i helseforskr. for Modum 587
Desbr. 20. » om helseforskr. for Skien 773
» 20. » om do. for Hammerfest 773

c. Læger og tannlæger.

Aug. 10. Bestem. om rasjonerte matvarer m. v. etter lægeattest 422
Sept. 28. Regler om lægeundersøkelse av losers og kystlosers helbred m. v. 787

d. Jordmødre.

Janr. 7. Skr. om Eidsberg jordmordistrikt 3
Mars 18. » om opphevelse av Søndre Ådal jordmordistrikt 72
» 18. » om do. av Mandal jordmordistrikt 73
Mai 18. » om do. m. v. av Husøy jordmordistrikt, Solund 161
» 21. » om opphevelse av Drøbak off. jordmorstilling 163
Juli 6. » om do. av Nøtterøy jordmordistrikt 292
» 12. » om omregulering av Aure jordmordistrikt 295
» 22. » om Grimstad og Eide jordmordistrikter 405

e. Apotekvesen.

Juli 1. Kunngj. om avgift av apotekenes omsetning 236
Desbr. 13. Res. om endr. av betingelser for innførsel og handel med apotekvarer ved handelsberettigede 750

10. Veterinærvesen.

Mars 29. Lov nr. 4 om endr. i § 1 i lov om adgang til å utferdige forbud mot omsetn. av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein 94

1946				Side
April	29.	Skr.	om forbud mot å avhende m. v. kjøtt og skinn av tamrein som ikke er stemplet på en bestemt måte i Finnmark og Troms fylker og en del av Nordland fylke ..	126
Mai	3.	Res.	om off. kjøttkontroll m. v.	133
»	29.	Rundskr.	om omsetn. av ferskt kjøtt m. v. som ved den off. kjøttkontrollen er stemplet med II klasse	172
Juli	19.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å gi utsettelse med off. kjøttkontroll i mindre kommuner..	397
Sept.	17.	Skr.	om smittsom hoste- og nysesyke hos svin	449
»	19.	»	om off. kjøttkontroll i Ås	450
»	19.	»	om do. i Skotterud skolekrets av Eidskog	450
»	19.	»	om do. i Voss	450
»	20.	Res.	om avgifter for bruk av Drammen off. godkjente slaktehus m. v.	451
»	21.	Skr.	om trikinose	455
»	21.	»	om bekjemping av smittsom klausjuke (fotråte) hos sauen	457
»	24.	»	om melding av mildere smittsomme husdyrsykdommer	460
»	27.	»	om bekjempelsen av tuberkulose og paratyfus (hønsetyfus) hos fjørfe	473
»	27.	»	om salg m. v. av rugeegg og livdyr fra rugeri eller avlsbesetn. av fjørfe	475
Oktbr.	25.	»	om smittsom hostesyke og nysesyke hos gris	512
Desbr.	10.	»	om forbud mot innførsel av sæd av husdyr	596

II. Bygnings- og brannvesen.

Janr.	3.	Skr.	om endr. av reguleringsplanen og byggevedtekten for Sibberns plass i Sarpsborg	1
»	5.	»	om feieregulativ for Våler herred, Østfold fylke m. v.	2
»	7.	»	om en del reguleringer i og byggevedtekter for Kristiansund	3
»	8.	»	om utvidelse av grensene for Gråtenmoen og Tollnes bygningsdistrikter i Solum	3
»	10.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for et område sørvest for Blakstadsgate i Fredrikstad	4
»	10.	»	om at bygningsloven skal gjelde for et område av Støren	4
»	11.	Res.	om overførsel til Forsyningsdepartementet av saker om boligreisning m. v.	5
»	16.	Skr.	om vedtekt til bygningslovens § 108 for Asker	9
»	16.	»	om at brannloven skal gjøres gjeldende for hele Skedsmo	9
»	16.	»	om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Fredriksbergsparken i Namsos	9
»	22.	Res.	om Samferdselsdepartementet m. v.	43
»	25.	Kunngj.	om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift	12
Febr.	27.	Skr.	om at bygningsloven gjøres gjeldende for hele Rælingen	51
Mars	1.	Lov	nr. 3 om Den Norske Stats Husbank	53
»	9.	Skr.	om revidert byplan og bygningsvedtekter for en del av Molde	71
»	15.	»	om ny vedtekt til bygningslovens § 93 for Hamar ..	72

				Side
Mars	15.	Skr.	om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for et område av Skånevik	72
»	15.	»	om vedtekter til bygningsloven for Sortland bygningskommune	72
»	18.	»	om utvidelse av Gjøvik byggebelte	73
»	19.	»	om endr. av feieregulativet for Halden	75
»	19.	»	om do. for Sandar	75
»	25.	»	om do. i byplanvedtektene (i industriområdet) for Porsgrunn	91
»	27.	»	om do. i bygningsvedtektene til bygningslovens § 89 for Oslo	92
»	29.	Res.	om at Den Norske Stats Husbank legges under Forsyningsdepartementet	97
»	30.	Skr.	om reguleringsvedtekter for brannstrøket i Bodø	104
April	1.	»	om vedtekter til bygningsloven for Mo, Nordland fylke	104
»	2.	»	om revidert byplan m. v. for Steinkjer	104
»	11.	»	om endr. av vedtekt til bygningslovens § 48, 1 for Laksevåg bygningskommunestyre	110
»	12.	»	om tilleggsbestem. til brannlovens §§ 8 og 15 for Oslo	111
»	12.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 13, 1 for Strinda	111
»	13.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 48, 61 og 62 for Arendal	111
»	16.	»	om regulering m. v. av et område sørvest for Blakstads gate i Fredrikstad	112
»	16.	»	om do. av et område mellom Nabbetorpvegen—Herlof Steensgate og Gudebergvegen, Fredrikstad	112
»	16.	»	om do. av et område ved Spørchs-, Grüners og Repbindersgate i Fredrikstad	112
»	16.	»	om do. av et område på hjørnet av Øravegen og «A»-gate i Fredrikstad	112
Mai	2.	»	om feieregulativ for Nøtterøy	127
»	2.	»	om do. for Skedsmo	128
»	7.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Lier	147
»	8.	»	om endr. av feieregulativ for Kokkehaugen brann- og bygningskommune, Tistedal	148
»	11.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 113 og 114 for Kristiansund	153
»	14.	»	om feieregulativ for Rena	155
»	16.	»	om at brannloven gjøres gjeldende for Sevlandsvik og Åkrehamn, Åkre	159
»	16.	»	om utviding av bygningsdistriktet i Sogndalsfjøra, Sogndal	159
»	21.	»	om tilleggsføresegn til § 15 i brannlova for Vadheim branndistrikt i Kyrkjebø	163
»	27.	»	om opphevelse av § 55, 5 i lov om bygningsvesenet i Kristiania	169
»	27.	»	om vedtekter til §§ 104, 3 og 137 i bygningsloven for Vadsø	169
»	31.	»	om at bygningsloven og bygningsvedtektene for Oddernes bygningsdistrikt skal gjelde for hele fastlandet samt Andøya i Oddernes	174

1946				Side
Juni	7.	Res.	om forskr. for rådet for Den Norske Stats Husbank	185
»	7.	Skr.	om tilleggsbestem. til brannlovens § 19 for Bærum	188
»	19.	»	om vedtekt til § 57 og nytt ledd i vedtekt til § 58 til bygningsloven for Fåna bygningsdistrikt	197
»	20.	»	om endr. av feieregulativ for Stavern	201
»	20.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område av Hjelmelandsvågen, Hjelmeland	201
»	20.	»	om do. for et område av Melhus	201
»	20.	»	om vedtekter til bygningslovens § 104, 2 for Kirkenes	201
»	21.	»	om regulativ for oppmålingsgebyrer m. v. for Harstad	217
»	22.	»	om opphevelse av vedtekt til bygningslovens § 12 for Strinda	218
»	25.	»	om bebyggelsesplan m. v. for Volvat, Vestre Aker	220
»	25.	»	om tilleggsbestem. til brannlovens § 5 for Rena bygnings- og brannkommune	220
»	26.	»	om feieregulativ for Kristiansund	222
»	26.	»	om regulering m. v. av kvartalene I—IV i Kirkenes	222
»	26.	»	om at brannloven skal være gjeldende for Hunndalen bygningsdistrikt og hele Gjøvik byggebelte	222
»	27.	»	om revidert reguleringsplan m. v. for Namsos	223
»	28.	»	om regulering m. v. for et kvartal nord for hjørnet Gudebergveien—Herlof Steensgate, Fredrikstad	236
»	28.	»	om vedtekt til bygningslovens § 104, 3 for Arendal	236
Juli	1.	»	om bygningsvedtekter for Vikersund	269
»	1.	»	om at Brattvåg brannkommune vert utvida	269
»	2.	»	om vedtekter til bygningsloven for Lom bygningsdistrikt	270
»	3.	»	om do. til bygningslovens § 48 for Kragerø	270
»	5.	»	om do. til bygningsloven for Sem	292
»	9.	»	om endr. i feieregulativet for Ålesund	294
»	11.	»	om do. for Berg i Østfold	295
»	12.	»	om opphevelse av forordn. for norske firmaer m. v. om levering og forbruk av jern og stål og produkter derav	296
»	13.	Bestem.	om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	296
»	19.	Lov	nr. 8 om endr. i lov om brannvesenet	345
»	19.	»	nr. 9 om endr. i lov om Norges Brannkasse	345
»	19.	»	nr. 17 om ekspropriasjon og byggeforbud vedk. grunnarealer m. v.	363
»	19.	Midlert. lov	nr. 19 om krigsskadetrygd for bygninger	366
»	19.	»	nr. 21 om gjenreisning av krigsramte områder	385
»	20.	Skr.	om regulering av og bygningsvedtekter for Kirkegata m. v. i Flekkefjord	405
»	24.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89 for Fredrikstad	406
»	27.	Bestem.	om installering av oljefyringsanlegg for oppvarmning og om omsetn. av oljebrennere	407
»	31.	Skr.	om regulering av og bygningsvedtekter for en del av Hasle i Østre Aker	408
»	31.	»	om do. for «Myhrerskogen Vest» i Nittedal	408
»	31.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Gjøvik	408
»	31.	»	om do. for Porsgrunn	408
»	31.	»	om do. for Namsos	408

				Side
Aug.	2.	Skr.	om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for hele Sandar	416
»	13.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Skien	425
»	15.	»	om tillegg til vedtekt til bygningslovens § 63, 1 for Bergen	425
»	16.	Res.	om fullmakt for Forsyningsdepartementet til å utøve den myndighet som etter lov om ekspropriasjon m. v. er tillagt Kongen	429
»	16.	Skr.	om regulering av og byplanvedtekter for «Finnmarka» i Steinkjer	429
»	19.	»	om do. for Byens marker (Narnte), Fredrikstad	429
»	22.	»	om do. av Bankgata 13 m. v. i Tromsø	431
»	23.	»	om vedtekter til reguleringsplan for Hammerfest	431
»	24.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Narvik	431
»	27.	»	om tillegg til bygningsvedtektenes nr. 17 for Kongsvinger	431
»	27.	»	om vedtekter vedk. den partielle regulering av strøket Engekjærdalen m. v. i Arendal	431
»	30.	»	om utvidelse av Bjørntvedt og Heistad bygningsdistrikter m. v. i Eidanger	441
»	30.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Narvik	441
Sept.	3.	»	om endr. i feieregulativet for Oddernes	444
»	3.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Vedavågen i Åkra	444
»	3.	»	om do. for Tingvollvågen i Tingvoll	444
»	4.	»	om endr. av feieregulativet for Kristiansand	445
»	4.	»	om at bygningslova gjøres gjeldande for et strok omkr. Vikevåg i Rennesøy	445
»	4.	»	om endr. av feieregulativet for Bergen	445
»	6.	»	om do. for Aker	447
»	6.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område rundt Augedals bro i Brandbu	447
»	6.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Skien	447
»	6.	»	om utvidelse av Varg bygningsdistrikt, Innherad	447
»	6.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for de tettbebyggete strøk i Nedre Buvik	447
»	6.	»	om utvidelse av grensene for Verdalsøra bygningsdistrikt	447
»	10.	»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for strøkene ved Norefjord m. v. i Nore	447
»	12.	»	om tillegg til bygningsvedtektene for Bodø	448
»	13.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Larvik	448
»	13.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok i Syvdsbotten og Eidså i Syvde	449
»	14.	»	om at do. gjøres gjeldende for Kyrksæterøra og omegn i Hemne m. v.	449
»	18.	»	om endr. av feieregulativet for Lillestrøm	449
»	18.	»	om nye vedtekter til bygningslovens §§ 13, 1 og 17, 1 for Bergen	449
»	18.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for skoleområdet på Bjørum, Namsos	449
»	20.	»	om endr. i vedtekt til bygningslovens § 93 for Drammen	455
»	23.	»	om vedtekter til bygningsloven for Eidsberg bygningsdistrikt	459

1946				Side
Sept.	23.	Skr.	om at bygningsloven gjøres gjeldende for et område av Vemundvik	459
»	24.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område i Sauda	461
»	24.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for østre del av Nordneshalvøya, Bergen	461
»	25.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok i Orkdal	461
»	25.	»	om endr. av og bygningsvedtekter for to kvartaler i reguleringsplan for Dolstad (Nordbyen), Mo	461
»	28.	»	om do. i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss	475
»	30.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Hønefoss	476
»	30.	»	om endr. i feieregulativet for Mandal	476
Oktbr.	2.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av Nedre Eidfjord i Eidfjord	487
»	3.	Bestem.	om endr. av omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	487
»	5.	Skr.	om regulering av Munkvold hovedgård, Strinda, samt om vedtekter til reguleringen	489
»	7.	»	om endr. i § 13 i betalingsregulativ for bygningskontroll m. v. for Oslo	489
»	7.	»	om vedtekt til bygningslovens § 113 for Lande-Greåker brann- og bygningskommune	489
»	9.	»	om endr. i feieregulativet for Skotfoss brannkommune	489
»	9.	»	om do. for Rjukan	489
»	12.	»	om grensene for Sætre brann- og bygningsdistrikt i Hurum	495
»	14.	Stortingsvedtak	om innlemmelse av nye stillinger i Statens pensjonskasse	496
»	14.	Skr.	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Vardø	500
»	17.	»	om utvidelse av Holmsbu bygningsdistrikt	501
»	17.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Søgne	501
»	21.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for Søndre Skytta i Nittedal	505
»	21.	»	om utvidelse av Espeland bygningsstrok, Haus	505
»	22.	»	om regulering av Asker komm. elektrisitetsforsyningseiendom, Asker m. v.	505
»	22.	»	om utvidelse av Nesbyen bygnings- og branndistrikt	505
»	22.	»	om regulering av området ved Olav Trygvasons gate med fl. gater i Trondheim m. v.	505
»	22.	»	om do. av området ved Olav Kyrres gate med fl. gater i Trondheim m. v.	505
»	29.	»	om at grensene for Nærbø bygnings- og brannkomm. vert utvida	514
»	29.	»	om vedtekt til bygningslovens § 66 for Hamar	514
»	29.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for deler av Steinhamn med fl. steder i Sandøy	514
»	31.	»	om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Hamar	533
»	31.	»	om endr. i § 1 i bygningsvedtektene for Haugesund	533
Novbr.	6.	»	om regulering av atterreisingsområdet i Måløy m. v.	536
»	8.	»	om utvidelse av Østre Halsen bygnings- og brannkommune, Tjølling	547

Side

Novbr. 14. Skr. om opprettelse av en bygningskommune ved Leira jernbanestasjon, Nord-Aurdal 548
» 18. » om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Haugesund 567
» 18. » om regulering av og reguleringsvedtekter for Vardø.. 567
» 19. » om vedtekter til bygningsloven for Sandar 567
» 20. » om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for hele Askim 573
» 20. » om regulering av «Tøyenhaugen», Tøyen Skog, Nittedal m. v. 573
» 20. » om feieregulativ for Larvik 573
» 20. » om endr. i do. for Sem 573
» 23. » om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Sandefjord 583
» 23. » om do. for Sandnes 583
» 25. » om regulering av «Løvstad» i Nittedal m. v. 583
» 27. » om vedtekt til bygningslovens § 8 for Bærum 583
» 28. » om bygningsvedtekter for Vardø 583
Desbr. 6. » om feieregulativ for Kongsvinger 593
» 6. » om vedtekt til bygningslovens § 13 for Lier 593
» 9. » om do. til bygningslovens § 89, 3 for Kongsberg 593
» 12. » om do. for Kristiansand 664
» 12. » om do. for Ålesund 664
» 12. » om do. for Molde 664
» 13. Lov nr. 13 om endr. i midlert. lov om gjenreisning av krigsramte områder 678
» 14. Midlert. lov nr. 6 om tillegg til lov om småbruk- og boliglån m. v. 765
» 14. Skr. om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for Ranumssletta i Overhalla 769
» 14. » om at brannloven skal gjøres gjeldende for Vemundvik bygningsdistrikt m. v. i Vemundvik 769
» 17. » om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Drammen.. 769
» 19. » om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for fiskeværet Gamvik 771
» 23. » om vedtekt til reguleringsplan for Ski 776
» 23. » om at bygningslova og brannlova skal gjelda for Vatnesjøen i Vatne 776
» 30. » om regulering av og byplanvedtekter for Vadsø 777

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

Janr. 21. Skr. om endr. i bestem. om forsiktighetsregler ved transport av sprengstoff m. v. 11
Febr. 22. Res. om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer 41

13. Kart- og oppmålingsvesen.

Mars 23. Skr. om regulativ for betaling av kart- og oppmålingsforretninger i Ølen 91
Juni 21. » om do. for oppmålingsgebyrer m. v. for Harstad 217

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

Janr. 4. Res. om at jordlovens kap. I, II, X og XIII skal komme til anvendelse i ladestedet Egersund 2

1946				Side
Janr.	11.	Res.	om rådgjerder mot svartrust og kronrust	7
»	11.	»	om do. mot soppene Phacocryptopus Gacumanni m. fl.	8
»	25.	»	om opphevelse av prov. anordn. om endr. i jordloven	13
Febr.	1.	»	om at kapitlene I, II, X og XIII i lov om ymse jordspørsmål skal gjelda for ladestedet Florø	23
»	8.	»	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser m. v. som etter lov om bekjempelse av skadeinsekter m. v. er tillagt Kongen	27
»	16.	Skr.	om bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Ski	36
»	18.	Stortingsvedtak om at prov. anordn. um endr. i jordlova fell burt		36
Mars	19.	Skr.	om forbud mot dyrking av erter i Eide	75
»	22.	»	om opphevelse av forbudet om bruk av piggtråd i Nord-Rana	88
»	29.	Res.	om avgift på grønnsaker	96
April	25.	Bestem. om endr. i bestem. om omsetn. m .v. av egg av norsk produksjon		113
Mai	16.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å gi forskr. om innførsel m. v. av gifter m. v. etter lov om innførsel av apotekvarer og gifter m. v. § 2, 2. ledd..	158
»	21.	Skr.	om bruk av piggtråd som gjerde i Naustdal	163
»	24.	Bestem. om opphevelse av forskr. om lagring m. v. av poteter		168
»	28.	Skr.	om bestem. om kjøp og salg av tømmer på rot	169
Juni	7.	Res.	om lovlig gjerde i Tiller	184
»	21.	»	om endr. i regler for innførsel m. v. av ost og mysost	215
»	21.	»	om utjamningsavgift på konsummjølk	217
Juli	1.	Kunngj.	om avgift av jord som brukes til dyrking av tobakk	251
»	19.	Lov	nr. 2 om driftskreditt for jordbruket	307
»	19.	Res.	om at kapitlene I, II, X og XIII i lov om ordning av visse jordspørsmål m. v. skal komme til anvendelse for byen Kongsvinger	397
Aug.	1.	Skr.	om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Sigdal	408
»	2.	Lov	nr. 3 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror	411
»	9.	Skr.	om nye takster for analyser ved Statens frøkontrollstasjoner	421
»	16.	Res.	om avgift på frukt	428
»	30.	»	om omsetn. av matpoteter og settepoteter	435
»	31.	Regler for omsetn. av matpoteter		441
»	31.	Skr.	om oppkrevjing m. m. av avgift på frukt og grønnsaker	442
Sept.	20.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene til 0 for Hole	451
»	20.	»	om lovlig gjerde i Sande	451
Oktbr.	11.	»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nes, Akershus fylke	491
»	11.	»	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Stjørna	491
»	11.	»	om endr. i «Regler for innførsel m. v. av ost og mysost»	492
»	24.	Lov	nr. 1 om endr. i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v.	505

				Side
Novbr.	8.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe visse bestem. etter jordloven som er tillagt Kongen	546
»	8.	»	om do. for Landbruksdepartementet til å avgjøre søknader om konsesjon etter skogkonsesjonsloven m. fl. lover	546
»	13.	Skr.	om bruk av piggtråd til gjerde i Østre Gausdal	548
»	22.	Res.	om lovlig gjerde i Hof, Vestfold fylke	581
Desbr.	14.	Midlert. lov nr. 6	om tillegg til lov om småbruk- og boliglån m. v.	765
			b. Husdyr. Reinsdyrdrift.	
Janr.	18.	Res.	om avgift av ureide skinn av rev og mink	9
Febr.	5.	Skr.	om oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn	25
»	5.	»	om bandtvang for hund i Jøssund	26
»	18.	Bestem.	om endr. av forordn. om omsetn. og bruk av huder og skinn	36
»	22.	Res.	om avgift på omsetninga av mjølk	42
»	27.	Bestem.	om rasjonering og bruk av lær og skinn	47
Mars	12.	Stortingsvedtak	um at avgifti av skinn som vert nytta til pelsvarer, fell bort	71
»	29.	Lov nr. 4	om endr. i § 1 i lov om adgang til å utferdige forbud mot omsetn. av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein	94
»	29.	Bestem.	om omsetn. m. v. av egg av norsk produksjon	97
April	24.	Skr.	om bandtvang for hund i Hemnes	112
»	26.	Res.	om avgift på omsetnaden av svineslakt	124
»	29.	Skr.	om forbud mot å avhende m. v. kjøtt og skinn av tamrein som ikke er stemplet på en bestemt måte i Finnmark og Troms fylker og en del av Nordland fylke	126
»	29.	»	om bandtvang for hund i Halse og Harkmark	127
Mai	29.	Rundskr.	om omsetn. av ferskt kjøtt m. v. som ved den off. kjøttkontrollen er stemplet med II klasse	172
Juni	7.	Res.	om ikrafttreden av lov om kåring av alshingster og lov om endr. i lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster m. v. på beite	184
»	21.	Lov nr. 4	om stallrom for hester under skogsarbeid	208
»	21.	Res.	om avgift på umsetnaden av saukjøt	216
»	21.	»	om do. på umsetnaden av storfeslakt	216
»	27.	Skr.	om bandtvang for hund i Sigdal	223
»	27.	»	om do. i Nord-Rana	223
Juli	5.	Res.	om sams sauesanking i Sandset m. v. i Øksnes og Hadsel	292
»	17.	Bestem.	om omsetn. av hest, storfe og gris m. v.	301
Aug.	17.	Skr.	om bandtvang for hund i Ullensaker	429
»	17.	»	om do. i Trysil	429
»	23.	»	om do. i Bjugn	431
»	28.	»	om do. i Mo bykommune	431
Sept.	4.	»	om do. i Vang herred, Opland fylke	444
»	17.	»	om smittsom hoste- og nysesyke hos svin	449
»	17.	»	om bandtvang for hund i Sør-Audnedal	449
»	20.	Res.	om samt sauesanking i Håfjellbeitet i Balangen	451
»	21.	Skr.	om trikinose	455

1946				Side
Sept.	21.	Skr.	om bekjemping av smittsom klausjuke (fotråte) hos sauen	457
»	24.	»	om melding av mildere smittsomme husdyrsykdommer	460
»	27.	»	om bekjempelsen av tuberkulose og paratyfus (hønsetyfus) hos fjørfe	473
»	27.	»	om salg m. v. av rugeegg og livdyr fra rugeri eller avlsbesetn. av fjørfe	475
Oktbr.	5.	»	om bandtvang for hund i Nesna	489
»	11.	Res.	om stallrom for hester under skogsarbeid	491
»	14.	Skr.	om bandtvang for hund i Biri	500
»	15.	»	om do. i Klinga	500
»	24.	Res.	om telling av pelsdyroppdrettet	511
»	25.	Skr.	om smittsom hostesyke og nysesyke hos gris	512
Novbr.	9.	»	om bandtvang for hund i Solum	547
»	9.	»	om do. i Alstahaug	547
»	12.	»	om do. i Målselv	547
»	22.	Res.	om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn	578
»	22.	»	om lovlig gjerde i Hof, Vestfold fylke	581
»	26.	Skr.	om bandtvang for hund i Hitra	583
»	29.	»	om do. i Vemundvik og Namsos	589
Desbr.	10.	»	om forbud mot å innføre sæd av husdyr	596
»	12.	»	om bandtvang for hund i Frey	664
»	12.	»	om do. i Berg i Troms	664
»	13.	Lov	nr. 23 om omsetn. av pelsdyrskinn	737
»	13.	Res.	om avgift på omsetnaden av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau	751
»	18.	Skr.	om oppkrevjing m. m. av avgift på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau	769
»	28.	»	om bandtvang for hund i Nord-Aukra	771

c. Skogvesen. Almenninger.

Janr.	11.	Res.	om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v.	7
Mars	22.	»	om overførsel til Landbruksdepartementet av Generatorbrendsel- og tjærekontoret	88
April	2.	Skr.	om endr. i bruksreglene for Jevnaker bygdealmenning	104
»	25.	»	om opphevelse av forordn. om autorisasjon av forhandlere av generatorved m. v.	113
Mai	10.	Res.	om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting	150
»	14.	Bestem.	om omsetn. av ved	154
»	20.	»	om omsetn. og bruk av trelast	161
»	28.	Skr.	om kjøp og salg av tømmer på rot	169
Juni	17.	Regler	for omsetn. av kubb sommeren 1946	196
»	21.	Lov	nr. 3 om endr. av lov om tømmermåling	207
»	21.	»	nr. 4 om stallrom for hester under skogsarbeid	208
Juli	5.	Res.	om opphevelse av avgift ved tilvirkning av tretjære	292
»	19.	Skr.	om off. måling av skurlast i Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag	405
Aug.	1.	»	om endr. av § 17 i bruksregler for Veldre bygdealmenning	408
Sept.	1.	Bestem.	om omsetn. m. v. av tømmer	443
»	20.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene til 0 for Hole	451
Oktbr.	4.	Bruksreglar	for Skavdal—Røshøy statsålmenning i Verran	489

Side

Oktbr. 11. Res. om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nes, Akershus fylke ... 491
» 11. » om stallrom for hester under skogsarbeid ... 491
» 28. Bestem. om endr. av § 6 i bestem. om omsetn. og bruk av trelast ... 513
» 31. Res. om ledige arbeidere til skogshogst ... 529
Novbr. 8. » om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre søknader om konsesjon etter skogkonsesjonsloven med fl. lover ... 546
» 29. » om do. for Landbruksdepartementet til å treffe avgjørelser etter lov om husbrukskog som er tillagt Kongen ... 589
Desbr. 4. Bestem. om tilleggsrasjoner av matvarer til skogsarbeidere 590
» 6. Res. om avtjening av militærtjeneste gjennom frivillig skogsarbeid ... 593

d. Utskifting.

Febr. 22. Lov nr. 1 om endr. i lov om utskifting m. v. ... 38

e. Jakt og fangst.

Febr. 1. Skr. om fangst av rovdyr i Kautokeino, Karasjok og Polmak samt i deler av Sør-Varanger ... 23
» 27. Bestem. om rasjonering og bruk av lær og skinn ... 47
Mars 1. Skr. om fredning av dyreliv og jakttid for hare for Rogaland fylke ... 64
» 22. Res. om forbud mot å fange m. v. sel eller klappmyss.. 86
Mai 22. Skr. om bruk av veronal til fangst av rovdyr i Bø m. fl. herreder i Telemark fylke ... 163
» 23. » om jakttida for ender i Aust-Agder ... 164
» 24. Lov nr. 1 om endr. i lov om fangst av hval ... 164
» 29. Skr. om jakt i Vestfold ... 174
Juni 7. » om å nytta veronal til fengd av rovdyr i Jærstad, Hornnes og Valle ... 188
» 12. » om jakttida for hare i Telemark ... 189
» 15. » om å nytta veronal til fengd av rovdyr i Høvåg og Bygland ... 196
» 19. » om føresegner etter jaktlova for Aust-Agder ... 197
Juli 5. Lov nr. 1 om rottebekjempelse ... 272
» 12. Skr. om fredning av jerpe i Nord-Trøndelag ... 296
» 12. » om bruk av gift til fangst av rovdyr i Ogndal ... 296
» 13. » om jakttida for tiur m. v. i jaktsesongen 1946—47 for Opland ... 297
» 16. Forskr. om utrydding av rotter m. v. ... 298
» 19. Res. om midlert. opphevelse av forbud mot fangst med gift på Svalbard ... 397
» 20. Skr. om jakttid for fugl og hare i Østfold ... 405
» 20. » om å nytta veronal til fengd av rovdyr i noen herader i Aust-Agder ... 405
» 22. » om villreinjakt i 1946 ... 405
» 25. » om unnatak for totalfredningen av mår i Østfold ... 406
» 26. » om bruk av gift til fangst av rovdyr i Gimsøy ... 406
Aug. 5. » om bruk av veronal til fangst av rovdyr i Ullensaker 418
» 9. » om fredning av elg i Finnmark ... 422

1946				Side
Aug.	14.	Skr.	om jakt av rovdyr i Østfold m. fl. fylker	425
»	26.	»	om jakttida for fugl og hare i Vest-Agder	431
»	30.	»	om opphevelse av polititillatelse for bruk av jaktvåpen	440
Sept.	2.	»	om at elg skal være freda i 1946 i Aust-Agder og Vest-Agder	444
»	6.	Res.	om endr. av reglem. for fangst av bardehval og spermhval m. v.	445
»	11.	Skr.	om å nytta veronal til fengd av rovdyr i Herrefoss, Vestre og Østre Moland og Øyestad	447
»	16.	»	om freding av lundefugl m. v. i Finnmark	449
»	17.	»	om jakttida for elg i 1946 i Vest-Agder	449
»	25.	»	om jakt på rovdyr i Hobøl	461
Oktbr.	11.	Lov	nr. 2 om midlert. tillegg til lov om jakt og fangst	490
»	11.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe de bestemmelser som etter lov om jakt og fangst er tillagt Kongen	491
»	12.	Skr.	om jakt på elg i en del herreder i Hedmark m. fl. fylker	495
Desbr.	13.	Lov	nr. 2 om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v.	665
»	13.	»	nr. 12 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål	677
»	13.	Res.	om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge	751
»	17.	Skr.	om å nytta veronal til fengd av rovdyr i Øvrebø	769
»	17.	»	om do. i Sogndal, Sogn og Fjordane fylke	769

f. Fiskeri.

Janr.	11.	Res.	om bruk av motordrevne snurpenotbåter	5
»	11.	»	om lovbeskyttelse for omsetn. av levende sei i Nordland	5
»	11.	»	om forbud mot å bruke sei under 35 cm til annet enn menneskeføde	6
»	11.	»	om regler for lysing etter sild	6
»	22.	Skr.	om Lofotoppsynet	11
Febr.	1.	Lov	nr. 1 om tillegg til lov om fiske med bunnslepenot (trål)	21
»	1.	Res.	om Håbrandsfiskernes Salgslag	23
Mars	1.	»	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å treffe de avgjørelser som etter § 36 i lov om skreifiskeriene i Lofoten er tillagt Kongen	61
»	1.	»	om endr. av punkt 1 i res. om forbud mot fangst av sei	61
»	29.	»	om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag m. v.	94
»	29.	»	om forbud mot å tilvirke, omsette innenlands eller utføre saltet bløtrogn m. v.	95
»	29.	»	om trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen m. v.	95
»	29.	»	om forbud mot fiske i Langvassdalsvatnet m. v. i Kvæfjord	96
April	5.	Skr.	om opphevelse av oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal	107
»	12.	»	om fiskeregler for Gangsåsvatnet i Orkdal	111

				Side
April	12.	Skr.	om fiskeregler for ferskvannsfiske i Lånke, Hegra, Stjørdal og Skatval	111
»	15.	»	om Norges Makrellag S/L, Kristiansand	111
»	23.	»	om opphevelse av Lofotoppsynet	112
»	24.	»	om fiskereglar for innlandske fiske i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke	112
»	26.	Res.	om ikrafttreden av lov om opphevelse av lov om forandr. av midlert. lov om kvalitetskontroll av medisintran	124
»	26.	»	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de forskr. m. v. om medisintran som det tilligger Kongen å utferdige	124
»	26.	Bestem.	om endr. i rasjoneringsbestem. for mineraloljer	124
Mai	10.	Lov	nr. 2 om tillegg til lov om fredning av ferskvannsfisk	148
Juni	14.	Skr.	om fiskeregler for Tinn	196
»	21.	Res.	om årsfredning m. v. for fiske av laks og sjøaure 1946—47 i Berbyelva m. v. i Idd og Marker fiskeridistrikt	217
Juli	8.	Skr.	om fiskeregler for Soknedal	294
Aug.	8.	»	om bruk av dagliner i Vest-Lofoten og Henningsvær oppsynsdistrikt	421
»	12.	»	om opphevelse av fortrinnsrett for linefiskere til kjøp av sild og reker til agn m. v.	423
»	16.	Res.	om forbud mot å bruke snurrevad i Kvænangenfjorden	429
»	29.	Skr.	om fiskereglar for Vestre Slidre	432
Sept.	6.	Res.	om opprettelse i Tromsø av et lånekontor for Fiskeribanken	446
»	19.	Skr.	om fiskeregler for Fåberg	450
»	19.	»	om innlandsfisket i Skånland	450
»	19.	»	om opphevelse av forordn. om endr. i fredningstid og nedleggingsbestem. for brisling og småsild (mussa)	450
»	21.	»	om do. av «ministerpresidentens» beslutn. om salting av sild	459
Oktbr.	4.	»	om fiskereglar for Bø og Nes i Sauherad	489
»	18.	Lov	nr. 1 om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	501
Novbr.	8.	Res.	om trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen	546
»	8.	»	om bemyndigelse for Fiskeridepartementet til å gi tillatelse til å nytte trål til fangst av brisling utenfor sjøgrensen m. v.	547
Desbr.	13.	Lov	nr. 8 om endr. i lov om landslott	674
»	13.	»	nr. 12 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål	677
»	13.	»	nr. 18 om brigde i lov um ulukketrygding for fiskarar	707
»	13.	»	nr. 20 om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere	715
»	20.	Res.	om maskevidden i bundne redskaper m. v. i Søgneelvas vassdrag	773
»	20.	»	om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag	774
»	20.	»	om helligdagsfredning etter lov om sild- og brislingfiskeriene	775
»	20.	»	om lysing etter sild m. v.	775
»	28.	Skr.	om forbud mot snurpenotfiske	777

1946 Side

Desbr. 28. Skr. om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene 777
» 30. » om forbud mot å sette garnredskaper 777

g. Bergverk. Fabrikker.

Janr. 4. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å forby innførsel m. v. av mindreverdige mineralforblandinger 1
» 11. » om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v. .. 7
» 18. » om lokale priskontorer 10
» 19. Skr. om opphevelse av noen paragrafer i forordn. om produksjon m. v. av maltekstrakt 11
Febr. 15. Lov om tillegg til lovgivningen om bergverksdriften 34
» 23. Bestem. om fremstilling og salg av tobakksvarer 46
Mars 1. Lov nr. 4 om kontroll med og avgift av olivinstein 59
» 5. Forskr. om margarin m. v. og kunstsmult 64
» 8. Lov nr. 1 um pant for driftskreditt til industrien (Forlagspant) 68
» 22. Res. om ikrafttreden av lov om kontroll med og avgift av olivinstein, m. v. 85
» 23. Forskr. om kontroll med og avgift av olivinstein 89
» 29. Res. om at elementene Uran og Thorium skal anses for å være av særlig samfunnsviktig betydning i forhold til bergverksloven 94
» 29. » om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag m. v. 94
» 29. » om forbud mot å tilvirke, omsette innenlands eller utføre saltet bløtrogn m. v. 95
» 30. Forskr. for forarbeidelsen og bruken av medisintrantønner.. 100
April 15. Skr. om Norges Makrell S/L, Kristiansand 111
» 26. Res. om ikrafttreden av lov om opphevelse av lov om forandr. av midlert. lov om kvalitetskontroll av medisintran 124
Mai 15. Bestem. om opphevelse av rasjoneringen for kvikksølv, sink, m. fl. legeringer og metaller 156
» 31. Res. om opprettelse av et Sentralråd for driftsutvalg m. v. 174
Juni 21. » om endr. i regler for innførsel m. v. av ost og mysost 215
» 28. » om avgiften ved arbeidstilsynets kjelekontroll 234
Juli 1. Kunngj. om avgift av olivinstein for 1946—47 238
» 1. » om do. av brennevintilvirkingen m. v. 241
» 1. » om do. på fyrstikker 249
» 1. » om krisetilleggsavgift på tobakkvarer 250
» 1. » om avgift av sirup m. v. 251
» 5. Res. om opphevelse av avgift ved tilvirkning av tretjære 292
» 10. Skr. om opphevelse av forordn. om rasjonering av mineraloljer 294
» 12. » om opphevelse av forordn. for norske firmaer m. v. om levering og forbruk av jern og stål og produkter derav 296
Aug. 16. Res. om reglement for Yrkesopplæringsrådet for håndverk og industri 426
» 21. Skr. om ikke-anvendelse av lov um pant for driftskreditt til industrien på tilvirkere av klippfisk m. v. 430
Sept. 19. » om opphevelse av forordn. om endr. i frednings- og nedleggingsbestem. for brisling og småsild (mussa).. 450

1946				Side
Sept.	20.	Kunngj.	om avgift av olivinstein	450
»	21.	Skr.	om opphevelse av «ministerpresidentens» beslutn. om salting av sild	459
Oktbr.	11.	Res.	om endr. i Regler for innførsel m. v. av ost og mysost	492
»	18.	Lov	nr. 1 om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	501
Novbr.	15.	Res.	om endr. av res. om søkning m. v. av alluvialt gull i Nordland, Troms og Finnmark	566
Desbr.	20.	»	om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag	774

h. Håndverk.

Janr.	18.	Res.	om lokale priskontorer	10
Febr.	8.	»	om endr. i res. om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider ved Kongsberg vann- og kloakkvesen	26
»	15.	Stortingsvedtak	om krisetillegg til lærarar i folke-, framhalds-, arbeids- og ungdomsskulen	35
»	15.	Res.	om endr. i res. om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider ved Aker vann- og kloakkvesen	35
Mars	2.	Skr.	om lukningsvedtekt for barber- og friserforretninger i Horten	64
»	22.	Midlert. lov	nr. 1 om pålegg til trykkerier om å overta off. trykningsarbeider	76
»	22.	»	nr. 3 um høve til å drive visse handverk utan å fylle vilkåri etter handverkslovi	78
April	16.	Skr.	om opphevelse av forordn. om forbud mot salg av nybakt brød m. v.	112
»	26.	Res.	om endr. i svenneprøveplakaten	120
»	26.	»	om do. i res. om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider ved Levanger kommunes vann- og kloakkvesen	123
Juli	19.	»	om endr. i bestem. om meddelelse m. v. av bevillinger vedk. rørleggerarbeidere ved Bærum vann- og kloakkvesen	396
Aug.	16.	»	om reglement for Yrkesopplæringsrådet for håndverk og industri	426
Sept.	27.	Lov	nr. 2 om endr. i og tillegg til lov om foranstaltn. til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer	468

i. Handel.

Janr.	4.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å forby innførsel m. v. av mindreverdige mineralfôrblandinger	1
»	7.	Bestem.	om omsetn. av forbrenningsmotorer	2
»	11.	Res.	om lovbeskyttelse for omsetn. av levende sei i Nordland	5
»	11.	»	om forbud mot å bruke sei under 35 cm til annet enn menneskeføde	6
»	18.	»	om avgift av ureide skinn av rev og mink	9
»	25.	»	om ikrafttreden av § 2, annet ledd, i prov. anordn. om utførselsforbud	13
»	25.	Bestem.	om rasjonering av skotøy	13
»	30.	Skr.	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Gran	20

1946 Side

Janr. 30. Skr. om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Brandbu ... 20
Febr. 1. Res. om Håbrandsfiskernes salgslag ... 23
» 5. Skr. om oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn ... 25
» 18. Bestem. om endr. av forordn. om omsetn. og bruk av huder og skinn ... 36
» 22. Res. om avgift på omsetn. av mjølk ... 42
» 23. Bestem. om fremstilling og salg av tobakksvarer ... 46
» 26. Skr. om endr. i lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nes herred, Akershus fylke ... 47
» 27. Bestem. om rasjonering og bruk av lær og skinn ... 47
Mars 5. Skr. om opphevelse av forordn. om brukte filter og filtavfall 68
» 13. Bestem. om utslitte sykkelslanger ... 71
» 13. Skr. om opphevelse av forordn. om rasjonering og omsetn. av sykler m. v. ... 72
» 21. » om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Flå 75
» 21. » om opphevelse av forordn. om omsetn. og bruk av White Spirit ... 75
» 21. » om opphevelse av lov og forordn. om omsetn. og bruk av petroleum ... 75
» 29. Lov nr. 4 om endr. i § 1 i lov om adgang til å utferdige forbud mot omsetn. av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein ... 94
» 29. Res. om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag m. v. ... 94
» 29. » om forbud mot å tilvirke, omsette innenlands eller utføre saltet bløtrogn m. v. ... 95
» 29. Bestem. om omsetn. m. v. av egg av norsk produksjon ... 97
» 30. Forskr. for forarbeidelsen og bruken av medisintrantønner.. 100
April 5. Res. om forbud mot salg av menstruasjonstamponger ... 106
» 15. Skr. om Norges Makrelllag S/L, Kristiansand ... 111
» 16. » om opphevelse av forordn. om forbud mot salg av nybakt brød m. v. ... 112
» 25. Bestem. om endr. i bestem. om omsetn. m. v. av egg av norsk produksjon ... 113
» 25. Skr. om opphevelse av forordn. om autorisasjon av forhandlere av generatorved m. v. ... 113
» 26. Lov nr. 1 om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg ... 114
» 26. Res. om avgift på omsetnaden av svineslakt ... 124
» 26. Bestem. om endr. i rasjoneringsbestem. for mineraloljer ... 124
» 27. » om do. av forordn. om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. ... 125
» 27. Skr. om opphevelse av forordn. om bruk av dun ... 126
» 27. » om stengjevedtekt for utsalstader i Masfjorden ... 126
» 29. » om forbud mot å avhende m. v. kjøtt og skinn av tamrein som ikke er stemplet på en bestemt måte i Finnmark og Troms fylker og en del av Nordland fylke 126
Mai 3. Res. om off. kjøttkontroll m. v. ... 133
» 4. Skr. om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Flekkefjord ... 147
» 14. Bestem. om omsetn. av ved ... 154
» 15. » om opphevelse av rasjoneringen for kvikksølv, sink, m. fl. legeringer og metaller ... 156

				Side
Mai	16.	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å gi forskr. om innførsel m. v. av gifter m. v. etter lov om innførsel av apotekvarer og gifter m. v. § 2, 2. ledd..	158
»	20.	Bestem.	om omsetn. og bruk av trelast	161
»	24.	»	om opphevelse av forskr. om lagring m. v. av poteter	168
»	28.	Skr.	om bestem. om kjøp og salg av tømmer på rot	169
»	29.	Rundskr.	om omsetn. av ferskt kjøtt m. v. som ved den off. kjøttkontrollen er stemplet med II klasse	172
Juni	7.	Lov	nr. 2 om endr. i lovgivningen om handelsregistre ..	175
»	13.	Res.	om endr. i § 7 i res. om beregning og oppkrevning av omsetningsavgift	195
»	14.	Bestem.	om endr. av forskr. om regulering av omsetn. av papir	195
»	17.	Regler	for omsetn. av kubb sommeren 1946	196
»	21.	Res.	om endr. i regler for innførsel m. v. av ost og mysost	215
»	21.	»	om avgift på umsetnaden av saukjøt	216
»	21.	»	om do. på umsetnaden av storfeslakt	216
»	21.	»	om utjamningsavgift på konsummjølk	217
Juli	1.	Kunngj.	om avgift av apotekenes omsetning	236
»	1.	»	om omsetningsavgift på brennevin	241
»	1.	»	om do. på sjokolade- og sukkervarer	243
»	1.	»	om do. på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer m. v.	245
»	1.	»	om do. på visse varer	246
»	1.	»	om mellombils omsetningsavgift	247
»	1.	»	om avgift på fyrstikker	249
»	1.	»	om krisetilleggsavgift på tobakkvarer	250
»	5.	Midlert. lov	nr. 2 om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	273
»	5.	Lov	nr. 5 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	278
»	5.	Res.	om endr. i Instruks for Norges eksportråd	291
»	5.	»	om opphevelse av utførselsforbud for avfall av smijern, støpejern og stål	292
»	10.	Skr.	om opphevelse av forordn. om rasjonering av mineraloljer	294
»	12.	»	om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Nord-Fron ..	295
»	12.	»	om opphevelse av forordn. for norske firmaer m. v. om levering og forbruk av jern og stål og produkter derav	296
»	13.	Bestem.	om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	296
»	17.	»	om omsetn. av hest, storfe og gris m. v.	301
»	19.	Res.	om taushetsplikt ved regulert import og eksport	404
»	27.	Bestem.	om installering av oljefyringsanlegg for oppvarming og om omsetn. av oljebrennere	407
Aug.	2.	Lov	nr. 3 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror	411
»	5.	Bestem.	om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer	417
»	10.	»	om rasjonerte matvarer m. v. etter lægeattest	422
»	12.	Skr.	om opphevelse av fortrinnsrett for linefiskere til kjøp av sild og reker til agn m. v.	423
»	13.	»	om gjennomføring av midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	424
»	30.	Res.	om statutter for Norges Eksportfond	433

1946				Side
Aug.	30.	Res.	om omsetn. av matpoteter og settepoteter	435
»	31.	Regler	for omsetn. av matpoteter	441
Sept.	1.	Bestem.	om omsetn. m. v. av tømmer	443
»	5.	Skr.	om endr. i § 2 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Grimstad	445
»	27.	Lov	nr. 2 om endr. i og tillegg til lov om foranstaltn. til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer	468
»	27.	Skr.	om salg m. v. av rugeegg og livdyr fra rugeri eller avlsbesetn. av fjørfe	475
Oktbr.	3.	Bestem.	om endr. av omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	487
»	9.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Kongsberg	489
»	11.	Res.	om endr. i Regler for innførsel m. v. av ost og mysost	492
»	18.	Lov	nr. 1 om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	501
»	19.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lunner	502
»	19.	»	om endr. i do. for utsalgssteder i Stamnes	502
»	28.	Bestem.	om endr. av § 6 i bestem. om omsetn. og bruk av trelast	513
Novbr.	4.	Rundskr.	om tilføyelse til plakat om oppbevaring m. v. av helsefarlige stoffer	536
»	15.	Res.	om gebyr ved prøve i handelsfag	567
»	15.	Rundskr.	om handelsbrev til personer som er idømt tillitstap etter landssvikanordningen	567
»	22.	Res.	om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn	578
»	30.	Bestem.	om endr. av bestem. om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer	589
»	30.	Skr.	om opphevelse av bestem. vedk. utslitte sykkelslanger	590
Desbr.	4.	Bestem.	om tilleggsrasjoner av matvarer til skogsarbeidere	590
»	13.	Lov	nr. 23 om omsetn. av pelsdyrskinn	737
»	13.	Mellombels lov	nr. 29 om innførsleforbod	745
»	13.	»	nr. 30 om utførsleforbod	747
»	13.	Res.	om endr. av betingelser for innførsel og handel med apotekvarer ved handelsberettigede	750
»	13.	»	om avgift på omsetnaden av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau	751
»	20.	»	om Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag	774

j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v.

Febr.	22.	Res.	om overførsel til Arbeidsdepartementet av hotell- og turistsaker og Statens hotellinspeksjon	42
Juni	13.	»	om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet til å opprette et direktorat for departementets hotell- og reiselivsaker	195
»	14.	Skr.	om bevillingstvang for herberge- og beverternæringen i Leka	196
Juli	1.	Kunngj.	om avgift på brennevin (sprit) og reseptblanketter	238
»	1.	»	om omsetningsavgift på brennevin	241
»	1.	»	om avgift av brennevintilvirkingen m. v.	241
»	1.	»	om krisetilleggsavgift på drikkebrennevin m. v.	250
»	1.	»	om do. på øl	250
»	1.	»	om avgift av skjenking på bevertningssteder av brennevin m. v.	252

1946				Side
Juli	3.	Skr.	om avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin..	270
»	5.	Lov	nr. 5 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	278
»	19.	Skr.	om bevillingstvang for den som driver herberge m. v. i hovedgrenden i Hattfjelldal	405
»	23.	»	om do. i Bodin	406
Desbr.	13.	Lov	nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin	738

k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift.

Janr.	7.	Bestem.	om omsetn. av forbrenningsmotorer	2
»	19.	Skr.	om opphevelse av noen paragrafer i forordn. om produksjon m. v. av maltekstrakt	11
»	25.	Bestem.	om rasjonering av skotøy	13
Febr.	5.	Stortingsvedtak	om reguleringstillegg og krisetillegg til de off. tjenestemenn m. v. og dyrtidstillegg til pensjonister i Statens pensjonskasse m. v., samt julegratiale	23
»	18.	Bestem.	om endr. av forordn. om omsetn. og bruk av huder og skinn	36
»	22.	Res.	om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å utøve den myndighet som i prov. anordn. om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter m. v. er tillagt Kongen	42
»	23.	Bestem.	om fremstilling og salg av tobakksvarer	46
»	27.	»	om rasjonering og bruk av lær og skinn	47
Mars	5.	Skr.	om opphevelse av forordn. om brukte filter og filtavfall	68
»	13.	Bestem.	om utslitte sykkelslanger	71
»	13.	Skr.	om opphevelse av forordn. om rasjonering og omsetn. av sykler m. v.	72
»	21.	»	om do. av forordn. om omsetn. og bruk av White Spirit	75
»	21.	»	om do. av lov og forordn. om omsetn. og bruk av petroleum	75
»	29.	Bestem.	om omsetn. m. v. av egg av norsk produksjon	97
April	16.	Skr.	om opphevelse av forordn. om forbud mot salg av nybakt brød m. v.	112
»	25.	»	om opphevelse av forordn. om autorisasjon av forhandlere av generatorved m. v.	113
»	25.	Bestem.	om endr. i bestem. om omsetn. m. v. av egg av norsk produksjon	113
»	26.	»	om do. i rasjoneringsbestem. for mineraloljer	124
»	27.	»	om do. av forordn. om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.	125
»	27.	Skr.	om opphevelse av forordn. om bruk av dun m. v.	126
Mai	14.	Bestem.	om omsetn. av ved	154
»	15.	»	om opphevelse av rasjoneringen for kvikksølv, sink, m. fl. legeringer og metaller	156
»	16.	Lov	nr. 3 om krisetilskott fra kommunene til Staten for 1945—46	157
»	20.	Bestem.	om omsetn. og bruk av trelast	161
»	24.	»	om opphevelse av forskr. om lagring m. v. av poteter	168
Juni	14.	»	om endr. av forskr. om regulering av omsetn. av papir	195

1946			Side
Juni	17.	Regler for omsetn. av kubb sommeren 1946	196
Juli	1.	Kunngj. om krisetilleggsavgift på drikkebrennevin m. v.	250
»	1.	» om do. på øl	250
»	1.	» om do. på tobakkvarer	250
»	1.	» om do. på billetter for personbefordring med jernbane m. v.	250
»	5.	Res. om opphevelse av utførselsforbud for avfall av smijern, støpejern og stål	292
»	10.	Skr. om opphør av forordn. om rasjonering av mineraloljer	294
»	12.	» om opphevelse av forordn. for norske firmaer m. v. om levering og for bruk av jern og stål og produkter derav	296
»	13.	Bestem. om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	296
»	19.	Res. om taushetsplikt ved regulert import og eksport	404
»	27.	Bestem. om installering av oljefyringsanlegg for oppvarming og om omsetn. av oljebrennere	407
Aug.	5.	» om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer	417
»	5.	Skr. om opphevelse av forordn. om behandling av gummi til motorvogner	418
»	10.	Bestem. om rasjonerte matvarer m. v. etter lægeattest	422
»	12.	Skr. om opphevelse av fortrinnsrett for linefiskere til kjøp av sild og reker til agn m. v.	423
Sept.	21.	» om do. av «ministerpresidentens» beslutn. om salting av sild	459
»	27.	Lov nr. 2 om endr. i og tillegg til lov om foranstaltn. til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer	468
Oktbr.	3.	Bestem. om endr. av omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v.	487
Novbr.	30.	» om do. av bestem. om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer	589
»	30.	Skr. om opphevelse av bestem. vedk. utslitte sykkelslanger	590
»	30.	» om do. av forordn. om gummi m. v.	590
Desbr.	4.	Bestem. om tilleggsrasjoner av matvarer til skogsarbeidere	590
»	14.	Mellombels lov nr. 7 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemnd	765
»	14.	Res. om reguleringsbestem. etter prov. anordn. om prisregulering m. v.	767

15. Sjøfartsforhold.

a. Sjøfart.

Febr.	8.	Res. om premieberegning og premiebetaling etter prov. anordn. om tillegg til lov om ulykkestrygd for sjømenn	26
»	22.	» om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer	41
Mars	29.	Lov nr. 3 om behandling av visse straffesaker i sjøfartsforhold m. v.	93
Juni	7.	Res. om en del bestem. etter lov om statskontroll med skips sjødyktighet og lov om sjøfarten	178

1946				Side
Juni	7.	Res.	om forhøyelse av satsene i tariff for utbetaling av honorar til Skipskontrollens besiktelsesmenn	183
»	7.	Skr.	om forføyninger for å sikre besetningen på skip i tilfelle av forlis m. v.	186
Juli	5.	Midlert. lov	nr. 2 om overdragelse og bortfraktning av skip	273
»	5.	Lov	nr. 3 om endr. i lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v.	277
»	6.	Skr.	om endr. i forskr. om signalapparater, instrumenter m. v.	292
»	19.	Lov	nr. 7 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer, samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	344
»	19.	»	nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av prov. anordn.	355
»	19.	Res.	om bestem. etter midlert. lov om overdragelse om bortfraktning m. v. av skip	396
Aug.	13.	Skr.	om gjennomføring av midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	424
»	16.	Res.	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette regler om renter av utlegg vedk. Nortraship	428
Sept.	13.	»	om endr. av § 7 i reglem. ang. foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. m.	448
»	20.	»	om do. av bestem. om losbetaling av krigs-, transport-, skole- og lystfartøyer	451
»	27.	»	om takster for kystlosing	470
Oktbr.	18.	Midlert. lov	nr. 2 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart	502
»	19.	Stortingsvedtak	om forhøyelse av gebyrer for besiktelser av Skipskontrollen	502
»	31.	Lov	nr. 1 om tillegg til § 35, punkt 1, i lov om statskontroll med skips sjødyktighet med midlert. endringslov	514
»	31.	Res.	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å ansette visse besiktelsesmenn ved Skipskontrollen	533
Novbr.	29.	Lov	om særregler ved skattleggingen av formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier	583
»	29.	Res.	om bemyndigelse for Finansdepartementet etter foran nevnte lov	587
Desbr.	13.	Lov	nr. 4 om endr. i lov om skipsaksjeselskaper § 31	670
»	13.	»	nr. 6 om do. i midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	673
»	13.	»	nr. 12 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål	677
»	13.	Res.	om betalingen av den i midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip nevnte kommisjon	751

b. Skipsregistrering.

Se under C nr. 19.

c. Skipsmåling.

d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v.

Jan.	26.	Midlert.	særbestem. om forhåndstrekk av skatt for tjenestemenn, sjøfolk og andre som er vendt hjem fra utlandet	18

1946 Side

Febr. 8. Res. om premieberegning og premiebetaling etter prov. anordn. om tillegg til lov om ulykkestrygd for sjømenn 26
» 22. » om endr. i res. om forskr. om erstatning for tap av eiendeler etter sjømannsloven ... 41
Mars 22. Lov nr. 2 om midlert. stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste ... 76
Mai 24. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å gi bestem. om regulering av tilgangen av mannskaper til pooler m. v. ... 168
Juni 7. Skr. om forføyninger for å sikre besetningen på skip i tilfelle av forlis m. v. ... 186
Juli 5. Lov nr. 3 om endr. i lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v. ... 277
Aug. 2. Midlert. lov nr. 1 om hjemsendelse av sjømenn ... 408
» 2. » nr. 2 om lønn til norske sjømenn i fangenskap ... 410
Novbr. 29. Res. om feriegodtgj. for mannskaper som har seilt ute under krigen ... 587
Desbr. 13. Lov nr. 2 om skattlegging av sjøfolk m. v. som under krihar oppholdt seg utenfor Norge m. v. ... 665
» 13. » nr. 7 om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk ... 673
» 13. » nr. 19 om endr. i lov om ulykkestrygd for sjømenn.. 710
» 13. » nr. 20 om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere ... 715
» 13. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge ... 751

e. Losvesen.

Mars 22. Res. om uniformsreglement for Losvesenets tjenestemenn 87
April 5. » om midlert. bestem. om utlosing og kystlosing ... 106
» 26. Lov nr. 2 om midlert. forhøyelse av losbetalingen ... 115
Juni 21. Res. om endr. i res. om overlosdistrikter m. v. ... 215
Sept. 20. » om do. av bestem. om losbetaling av krigs-, transport-, skole- og lystfartøyer ... 451
» 27. » om takster for kystlosing ... 470
» 28. Regler om lægeundersøkelse av losers og kystlosers helbred m. v. ... 787
Oktbr. 18. Midlert. lov nr. 2 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart 502

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

Juli 19. Res. om at havnefogder skal regnes som statstjenestemenn 397
Oktbr. 31. » om administrasjonsordning for Statens havnevesen .. 530

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Vegvesen. Motorvognkjøring.

Janr. 3. Skr. om Gardermoen som toll-landingsplass for landfly .. 1
» 11. » om bilringers belastning og luft-trykk ... 9
» 25. Kunngj. om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift ... 12

Side

Janr. 21. Skr. om ervervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn uten rute ... 20
Febr. 8. Res. om endr. av de alm. trafikkregler ... 27
» 27. Skr. om opphevelse av §§ 5 og 6 i forordn. om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer ... 51
Mars 13. » om tillegg til bestem. om bevillingsplikt for ervervsmessig motorvognkjøring uten rute ... 72
April 24. » om motorvognkjøring i Bødtkergaten i Bergen ... 112
» 25. » om opphevelse av forordn. om autorisasjon av forhandlere av generatorved m. v. ... 113
» 26. Bestem. om endr. i rasjoneringsbestem. for mineraloljer ... 124
Mai 3. Res. om endr. i trafikkreglene ... 146
» 25. Bestem. om endr. i forordn. om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer ... 169
» 25. Skr. om autorisasjoner som sjåførlærere samt om instruks for øvelseskjøring med motorvogn i Oslo og Aker .. 169
Juni 7. Lov nr. 3 om brigde i lov om motorvogner ... 176
» 7. Oversettelse av forannevnte lov ... 177
» 26. Skr. om endr. av forskriftene til motorvognlovens § 121 .. 221
Juli 1. Kunngj. om vegavgifter m. v. i 1946—47 ... 238
» 1. » om skatt av motorvogner ... 252
» 19. Lov nr. 7 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. ... 344
Aug. 5. Bestem. om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer ... 417
» 5. Skr. om opphevelse av forordn. om behandling av gummi til motorvogner ... 418
» 26. » om do. om nedsatt kjørehastighet på lastevogner m. v. 431
Sept. 27. Res. om endr. i de alm. trafikkregler ... 472
Novbr. 22. Lov nr. 2 om endr. i lov om vegvesenet ... 574
» 30. Bestem. om endr. av bestem. om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer ... 589

b. Skyssvesen.

c. Jernbaner.

Janr. 25. Kunngj. om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift ... 12
Mai 29. Stortingsvedtak om endr. i instruksen for Statsbanenes forvaltning ... 170
Juni 20. » om innlemmelse av ekstrapersonale i Statsbanenes pensjonskasse m. v. ... 200
» 21. Lov nr. 7 om forlenget gyldighet av midlert. lov om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser .. 210
Juli 1. Kunngj. om krisetilleggsavgift på billetter for personbefordring med jernbane m. v. ... 250
Aug. 2. Res. om foreldelsesfrist for innsendelse av krav på timepenger m. v. for Statsbanenes personale ... 415
» 16. » om anerkjennelse som forhandlingsberettiget av Statsbanenes Elektromestres forening ... 428
Novbr. 23. Stortingsvedtak om flytningsgodtgj. for tjenestemenn ved Statens jernbaneanlegg ... 581
Desbr. 13. Res. om forhøyelse av spesialsatser for Statsbanenes tjenestemenn for kostgodtgj. m. v. ... 751

1946				Side
			d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.	
Janr.	11.	Res.	om manøvreringsreglement for regulering av Søndre Sulevatten i Lærdalselva	8
»	25.	Kunngj.	om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift	12
Febr.	8.	Res.	om endr. av manøvreringsreglement for regulering av Slettdalsvatten m. v. i Møre og Romsdal fylke og om at reglementet gjøres gjeldende også for regulering av Heimste og Framste Kaldhussætervatten i Tafjord-vassdraget	34
»	22.	»	om Samferdselsdepartementet m. v.	43
»	22.		Arbeidsreglement for Norges Elektriske Materiellkontroll	43
Mars	22.	Res.	om manøvreringsreglement for fortsatt midlert. statsregulering av Mjøsa	88
April	5.	»	om kontroll med gjennomslagssikringer	107
»	5.	»	om instrukser for Prøvenemnden og for Ankenemnden ved Norges Elektriske Materiellkontroll	108
Mai	10.	Skr.	om forskr. om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting	150
Juni	13.	Res.	om manøvreringsreglement for regulering av Kleivevatten i Oftedal elv, Sira, Vest-Agder fylke	194
»	13.	»	om do. for ytterligere regulering av Holmevatten i Skulstadelv i Hordaland fylke	195
»	25.	Skr.	om endr. av gebyr til Norges Elektriske Materiellkontroll	220
»	28.	Lov	nr. 4 om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektr. kraftledninger	224
»	28.	»	nr. 5 om tillegg til foranstående lov	225
»	28.	Res.	om delegering til Handelsdepartementet av den avgjørelsesmyndighet som etter konsesjonsloven og vassdragsloven m. v. er lagt til Kongen	236
Juli	5.	»	om manøvreringsreglement for regulering av Nodlandsvatten m. fl. i Grødemsvassdraget	291
»	19.	Lov	nr. 12 om midlert. vassdragsreguleringer	350
»	19.	»	nr. 13 om endr. i lov om vassdragsreguleringer § 19	351
»	19.	Midlert. lov	nr. 18 om tillegg til lov om vassdragsreguleringer	366
Aug.	16.	Res.	om manøvreringsreglement for statsregulering av Klevevatn i Flåmselva	428
Oktbr.	12.	Skr.	om manøvreringsreglement for reguleringen av Mår og Gjøist	493
»	24.	Midlert. lov	nr. 3 om tillegg til lov om vassdragene	510
			e. Postverket.	
1939				
April	1.		Convention Postale Universelle	778
1945				
Janr.	9.	Skr.	om at Etiopia har tiltrådt den internasjonale postkonvensjon	778
1946				
Febr.	22.	Res.	om endr. av § 4 i instruks for postdirektøren	42
Mars	1.	»	om reglement for posttjenestemenn som går inn under lov om off. tjenestemenn	61
Mai	3.	»	om postgirotjenesten	132

1946				Side
Juli	5.	Stortingsvedtak	om endr. i en del portosatser	290
»	19.	Res.	om ikrafttreden av portosatser for innenrikske brev m. v.	400
Aug.	20.	Bestem.	om postale avgifter	429
Oktbr.	11.	Res.	om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte overenskomst om Den nordiske postforening m. v.	493
»	29.	Skr.	om endr. av noen postale avgifter	514
Novbr.	11.	Overenskomst	om den nordiske postforening	792

f. Telegraf og telefon.

g. Luftfart.

Febr.	15.	Res.	om overførsel til Samferdselsdepartementet av Forsvarsdepartementets avdeling for sivil luftfart	35
Mars	8.	»	om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet til å oppheve Norges Luftfartsstyre m. v.	70

17. Omsetnings- og kredittvesen.

a. Bank- og pengevesen.

Febr.	1.	Midlert. lov	nr. 2 om avsetning til skattefond i banker	21
»	22.	Lov	nr. 3 om endr. i lov om Aksjeselskapet Den Norske Industribank	39
»	22.	»	nr. 4 om tillegg til midlert. lov om visse finansielle tiltak	41
Mars	1.	»	nr. 3 om Den Norske Stats Husbank	53
»	8.	»	nr. 1 um pant for driftskreditt til industrien (Forlagspant)	68
»	29.	Res.	om at Den Norske Stats Husbank legges under Forsyningsdepartementet	97
Juni	7.	»	om forskr. for rådet for Den Norske Stats Husbank	185
»	28.	Lov	nr. 2 om endr. i lov om pengeforpliktelser, lydende på betaling i gull	223
»	28.	»	nr. 3 om endr. i lov om fordr. lydende på flere myntsorter	224
Juli	19.	»	nr. 1 om valutaregulering	306
»	19.	»	nr. 2 om driftskreditt for jordbruket	307
Aug.	16.	Res.	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette regler om renter av utlegg vedk. Nortraship	428
»	21.	Skr.	om ikke-anvendelse av lov um pant for driftskreditt til industrien på tilvirkere av klippfisk m. v.	430
Sept.	6.	Res.	om opprettelse i Tromsø av et lånekontor for Fiskeribanken	446
Novbr.	22.	Lov	nr. 3 om endr. i lov om adgang for kredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren	577
Desbr.	6.	Kunngj.	om skatt av bankinnskudd	591
»	14.	Midlert. lov	nr. 6 om tillegg til lov om småbruk- og boliglån m. v.	765

b. Mål, vekt og vraking.

Janr.	31.	Skr.	om opphevelse av forordn. om tillegg til «instruks for kontroll og vraking av saltet sild»	21
»	21.	Lov	nr. 3 om endr. av lov om tømmermåling	207

1946 Side
Juli 19. Skr. om off. måling av skurlast i Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag 405
Oktbr. 11. Res. om forhøyelse av vrakeravgiften for saltet sild 493
» 11. Skr. om endr. av instruks om kontroll og vraking av saltet sild 493
» 31. Lov nr. 2 om mål og vekt 515
Desbr. 13. » nr. 9 om endr. av lov om vraking av klippfisk og saltfisk m. v. 774
» 20. Res. om ikrafttreden av lov om vraking av klippfisk og saltfisk m. v. 774

18. Forsikringsvesen.

Janr. 11. Res. om reglement for forvaltningen av de stedlige arbeidsløshetsfond 4
Febr. 8. » om premieberegning og premiebetaling etter prov. anordn. om tillegg til lov om ulykkestrygd for sjømenn 26
Mai 3. » om opphevelse av bestem. i res. om at forsikringstilsynslovens bestem. etter § 117, 2. ledd ikke skal komme til anvendelse på chomageforsikring på grunn av maskinskade, m. v. 131
» 4. Rundskr. om sikkerhetsstillelse for sakførere 146
» 16. Lov nr. 1 om midlert. endr. i lov om alderstrygd 156
Juni 20. Stortingsvedtak om innlemmelse av ekstrapersonale i Statsbanenes pensjonskasse m. v. 200
» 21. Lov nr. 7 om forlenget gyldighet av midlert. lov om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser .. 210
Juli 19. » nr. 5 om endr. i lov om alderstrygd 342
» 19. » nr. 9 om endr. i lov om Norges Brannkasse 345
» 19. Midlert. lov nr. 19 om krigsskadetrygd for bygninger .. 366
Oktbr. 18. » nr. 2 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart 502
» 24. Lov nr. 2 om barnetrygd 506
Desbr. 13. » nr. 15 om endr. i lov om syketrygd 680
» 13. » nr. 16 om endr. i tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet 698
» 13. » nr. 17 om endr. i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. 702
» 13. » nr. 18 om brigde i lov um ulukketrygding for fiskarar 707
» 13. » nr. 19 om endr. i lov om ulykkestrygd for sjømenn .. 710
» 13. » nr. 20 om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere 715
» 13. Res. om normal-premietariff for trygdekassene 750

19. Konsesjon.

Mars 1. Lov nr. 1 om endr. i konsesjonslovene 52
» 26. Skr. om fritakelse for gebyr i restitusjonssaker 91
Juni 28. Res. om delegering til Handelsdepartementet av den avgjørelsesmyndighet som etter konsesjonsloven og vassdragsloven m. v. er lagt til Kongen 236
Aug. 30. » om at bemyndigelsen til å gi tillatelser etter prov. anordn. om erverv av rettighet i norsk selskap § 1 overføres fra Finansdepartementet til Handelsdepartementet 435

				Side
Sept	20.	Res.	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene til 0 for Hole	451
Oktbr.	11.	»	om do. for Nes, Akershus fylke	491
»	11.	»	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Stjørna	491
Novbr.	8.	»	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre søknader om konsesjon etter skogkonsesjonsloven med fl. lover	546

20. Sosiale anliggender. Jfr. nr. 18. Forsikringsvesen.

Mars	22.	Lov	nr. 2 om midlert. stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste	76
Mai	3.	Res.	om forlenget gyldighet av prov. anordn. om midlert. ordn. av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter	132
»	10.	Skr.	om forskr. om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting	150
Juni	26.	Rundskr.	om feriegodtgj. for 1946 til statsarbeidere	220
»	28.	Lov	nr. 1 om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre	223
»	28.	Res.	om at prov. anordn. om midlert. ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter gis forlenget gyldighet m. v.	234
»	28.	»	om avgifter ved arbeidstilsynets kjelekontroll	234
Juli	19.	Lov	nr. 5 om endr. i lov om alderstrygd	372
»	19.	Midlert. lov	nr. 19 om krigsskadetrygd for bygninger	366
Oktbr.	18.	»	nr. 2 om ulykkestrygd for kystløser i løsfart	502
»	24.	Lov	nr. 2 om barnetrygd	506
»	31.	Res.	om ledige arbeidere til skogshogst	529
Novbr.	29.	»	om feriegodtgj. for mannskaper som har seilt ute under krigen	587
Desbr.	6.	»	om endr. av forskr. og regler for kjeler og rørledninger for damptrykk	592
»	13.	Lov	nr. 13 om endr. i midlert. lov om gjenreisning av krigsramte områder	678
»	13.	»	nr. 15 om endr. i lov om syketrygd	680
»	13.	»	nr. 16 om endr. i tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet	698
»	13.	»	nr. 17 om endr. i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.	702
»	13.	»	nr. 18 om brigde i lov um ulukketrygding for fiskarar	707
»	13.	»	nr. 19 om endr. i lov om ulykkestrygd for sjømenn	710
»	13.	»	nr. 20 om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere	715
»	13.	»	nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	724
»	13.	Res.	om normal-premietariff for trygdekassene	750
»	14.	Mellombels lov	nr. 7 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	765
»	14.	Res.	om reguleringsbestem. etter prov. anordn. om prisregulering m. v.	767

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

Juli 19. Res. om midlert. opphevelse av forbud mot fangst med gift på Svalbard 397
Desbr. 20. Kunngj. om formues- og inntektsskatt til Svalbard 772

22. Forsvarsvesen.

a. Militærvesen i alminnelighet.

Febr. 28. Stortingsvedtak om bevilgning av midlert. tillegg til pensjoner m. v. av krigspensjoneringen 51
Mars 19. Skr. om vaksinasjon m. v. 74
Juni 21. Lov nr. 9 um brigde i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker 212
» 21. » nr. 10 um brigde i lov um tilleggslov til lov um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid 213
» 21. Mellombelslov nr. 11 um tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker 213
Juli 19. Midlert. lov nr. 19 om krigsskadetrygd for bygninger.. 366
» 19. » nr. 21 om gjenreisning av krigsramte områder 385
» 19. Res. om endr. i Forsvarets øverste styre 404
Aug. 16. Lov om endr. i lov om utskrivning og verneplikt 425
» 30. Res. om beskikkelse m. v. av sivilmilitært personell 439
Novbr. 5. Rundskr. om britiske krigsgraver i Norge 536
» 8. Lov nr. 2 um endr. i lov om rettargangsmåten i militære straffesaker 544
Desbr. 6. Res. om avtjening av militærtjeneste gjennom frivillig skogsarbeid 593
» 13. Lov nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner 716
» 13. » nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner 724
» 13. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å kreve sak om avskjed reist mot militære embetsmenn m. v. 752
» 13. » om kostgodtgj. m. v. for militært personell under tjenestereiser i Tyskland 752
» 14. Lov nr. 2 om tillegg til lov om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid 754

b. Hæren.

Febr. 15. Res. om endr. av res. om beskikkelse m. v. av sivilmilitær personell 36

c. Flåten.

d. Luftforsvaret.

Febr. 15. Res. om endr. av res. om beskikkelse m. v. av sivilmilitær personell 36

23. Finansvesen.

a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden.

Febr. 21. Rundskr. om okupasjonsmyndighetenes disposisjoner over off. eiendom 36

1946 Side
Mai 31. Res. om opprettelse av et Sentralråd for driftsutvalg m. v. 174
Juni 28. Lov nr. 10 om tilbakebetaling av statslån som er opptatt av okkupasjonsstyret 231

b. Stiftelser. Legater m. v.

Janr. 11. Stadf. på «C. H. Homans legat» til reisestipendier for studenter m. v. 9
» 14. » på «Familien A. Andersens legat» til verdige trengende i Drøbak 9
» 25. » på «fru Andrea Skaares fond» til Jølstads pleiehjem i Brandval 18
» 26. » på «Oline og Ole Fundensaks legat» for verdige trengende i Nes, Romerike 19
» 26. » på «Ola Vinjes legat» til jorddyrking i Vinje 19
» 31. » på «Regine Martiniussens legat» til verdige trengende og gamle og syke m. v. innen Nøtterøy 21
Febr. 2. » på «Lærer Elias Kirkebø og hustrus legat» for blinde på Vestlandet 23
» 14. » på «Grinifangers Kulturfond 1941—45» 34
» 16. » på «Klaus og Hans Bruun Henneseids minne» 36
» 28. » på «Lektor Kjos og frues internatfond» for begavet østerdalsk ungdom ved Rena høgre almenskole 51
Mars 8. » på «Fredrikke Tønder-Olsens legat» til utdannelse av unge piker fra Nordland fylke 71
» 9. » på «Høysterettsdommer Eivind Andersens legat» til beste for jurister og filologer 71
» 20. » på «Legat for skog-, jord- og hagebruk for Åmli og Jøvdal» 75
April 3. » på «Anna og Torje Torjesens legat» til fordel for et hjem eller nattherberge i Kristiansand for hjemløse personer 104
» 6. » på «Cathrine Egers legat til Oslo K. F. U. K.» 109
» 12. » på «Legat til minne om ingeniør-kaptein C. C. C. Lund og hustru Othilia, f. Foyn, og om deres innsats i arbeidet for kvinners frigjørelse og selvstendighet», til fordel for strevsomme og pliktoppfyldende husmødre i Oslo og Akershus fylker 111
» 15. » på «A/S Trondhjems Mekaniske Verksteds fond» til fordel for Det Kongelige Norske Videnskabers Selskap, Museet 111
» 30. » på «Ingeniør Hans Rohde Hansens minnelegat» for unge bergingeniører fra Norges Tekniske Høgskole .. 127
Mai 11. » på «Hans og Helga Reuschs' legat» til fremme av studiet av fysisk geografi og geologi og til utdannelse av kunstmalere 153
» 11. » på «Stud. med. Ole Dahls minnefond» til fordel for medisinske studerende 153
» 22. » på «Konsul Niels Rosenkilde og hustru Aagot, født Moe's legat til Kristiansands Handelsstands aldershjem» 163
» 22. » på «Marie og Lars Skarbøreits minne» til fordel for Det Norske Misjonsselskap og mindre bemidlede personer på Stranda gamlehjem, Stranda 163
» 23. » på «Skavhaugen gårds legat» til beste for innvånere i Julusmoen og Linnerud skolekretser 163
Juni 3. » på «Kristiansands handelsskoles fond» 174

1946				Side
Juni	5.	Stadf.	på «Legatet til Henrik Homans minne» til reisestipendier for studenter og til støtte av forskning til sykdommers bekjempelse	174
»	11.	»	på «Fondet for Forskning og Folkeopplysning», Scharffenberg—Vogt—Arrestad-Fondet, til forskning m. v. av alkoholspørsmålet	188
»	24.	»	på «Skibsreder Thore Jacobsen Næss og hustrus legat» til verdige trengende sjøfolk m. v. i Sandar	218
»	24.	»	på «G. T. Jørgensen og hustru Karen Margrethe, f. Dahls legat til støtte for utdannelse av unge evnerike menn og kvinner som arbeider i shipping og assuranse»	218
»	29.	»	på «Elias Floods legater» til bekledning av fattige barn m. v.	236
Juli	4.	»	på «Direktør Carl Schultz' Fond» til de tekniske foreninger i Trondheim	271
»	4.	»	på «Legat til Trysil pleiehjem», gitt av utvandrede Tryslinger i U. S. A.	271
»	8.	»	på «Olav O. Bakkanes legat til Mosokken» til hjelp til sjølvhjelp for trengjande folk som er fødde og heime i Mosokken, Telemark	294
»	19.	»	på «Fru Ida Aall, f. Hiorths legat» til ferieopphold for trengende kvinner i Frogner menighet som lider av astma	405
Aug.	7.	»	på «fullmektig C. M. Bakke og fru Alma Bakkes legat til Østlandske Blindeforbund»	421
»	7.	»	på «Mor Nancy Breiens legat til Norderhov og Hønefoss barnehjem»	421
»	7.	»	på «Kaptein Claus Thorsens legat» til fordel for en velfortjent, hederlig sjømann fra utenriks fart m. v. på Nordstrand alderdomshjem	421
»	8.	»	på «G. C. Gabrielsen og hustrus legat» til trengende av handelsstanden og skipperstanden i Stavanger	421
»	8.	»	på «Kirkesanger Ingebrikt Nyhuus og hustru Martha Nyhuus' legat» til bekjempelse av tuberkulose innen Orkdal kommune	421
»	16.	»	på «Torborg Fælles legat» til Vegårdshei kirke	429
»	24.	»	på «Christine N. Hindrums legat» til trengende i Stranda sokn, Leksvik	431
»	30.	»	på «Lars Larsen og hustru Ragnhild Askeviks Minnefond» til hjelp for verdige trengjande i Davik prestegjeld	440
Sept.	9.	»	på «Brukseier G. A. Dahl og hustru Ingeborg, født Bergens fond til beste for tuberkulosesaken i Elverum»	447
»	10.	»	på «Yttris skolelegat» til å hjelpa fram å reisa skogen i Sogn og Fjordane	447
»	21.	»	på «Det i 1895 nedlagte brennevinssamlags funksjonærers legat til verdige trengende i Stavanger by»	455
»	21.	»	på «Oscar og Cathinca Meltzers Fond» til ubemidlet mannlig og kvinnelig ungdom fra Østfold til faglig utdannelse	455
Oktbr.	1.	»	på «Peter O. Forkaldsruds legat til Ringebu» til beste for evnerik trengende ungdom til opphold ved landbruks-, husmor- eller arbeidsskule	487

Side

Oktbr. 14. Stadf. på «Direktør Brostrup Müllers legat til fordel for Den Norske Sjømannsmisjon» 499
» 14. » på «Olav Ringdal d. y.'s legat» til utdannelse, fortrinsvis i England, av evnerike unge menn fra Sandefjord 499
» 21. » på «Det Norske Myrselskaps fond for myrundersøkelser» 503
Novbr. 7. » på «Carl M. Hansen og hustru Aslaug, født Rohdes legat» til Trondhjem Handelsstands Understøttelseskasse 537
» 7. » på «Konsul Erling Jenssens legat» til beste for Trondhjems Handelsstands Aldershjem 538
» 8. » på «Adolfine Holms legat for veltjente hushjelp i Oslo» 547
» 9. » på «Grosserer Eyvind Jenssens legat», til beste for Trondhjems Handelsstands Aldershjem 547
» 9. » på «Legat til frøken Dorothea Scholdagers minne» til trengende gamle og barn i Trefoldighets menighet i Oslo 547
» 28. » på «Lærerinne Margrete Olsens legat» til fordel for barna i Innherad barnehjem 583
Desbr. 11. » på «Professor dr. med. Th. Tjøttas legat» til fremme av bakteriologisk forskning ved kaptein W. Wilhelmsen og frues Bakteriologisk Institutt 663
» 12. » på «Dr. Chr. Christensens stipendiefond» for yngre norske læger til medisinsk vitenskapelig forskning i U. S. A. 664
» 14. » på «Knut Lorents Norenbergs legat til fordel for vanføre barn» 769
» 21. » på «Henninge Sophie Width Endresens legat til konfirmasjonsutstyr for ubemidlede og verdige unge piker i Sandefjord» 776

c. Offentlige fond.

Janr. 11. Res. om reglement for forvaltningen av de stedlige arbeidsløshetsfond 4
Mai 16. Lov nr. 2 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1945—46 og 1946—47 157
Juni 24. Stortingsvedtak om skattefordelingsfondet 218
Juli 1. Kunngj. om avgift til Aldersfondet og krigspensjoneringsfondet for 1946—47 236
» 5. Lov nr. 4 om overføring av midler fra kommunenes fellesfond til Skattefordelingsfondet 278
Aug. 30. Res. om statutter for Norges Eksportfond 433
Desbr. 13. Lov nr. 7 om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk 673

d. Sportelvesen.

Janr. 29. Skr. om regler om nedsettelse og frafallelse av gebyr til det offentlige 20
Mars 26. » om fritakelse for gebyr i restitusjonssaker 91
Juli 19. Lov nr. 4 om endr. i lov om betaling for off. forretninger 341
Novbr. 22. Res. om forhøyelse av godtgjøring for forkynnelser i sivile saker i Oslo 577

Side

e. Skattevesen.

Janr. 26. Midlert. særbestem. om forhåndstrekk av skatt for tjenestemenn, sjøfolk og andre som er vendt hjem fra utlandet 18
Febr. 1. Midlert. lov nr. 2 om avsetning til skattefond i banker 21
» 1. Lov nr. 3 inneholdende særregler om skatteligningen for 1944—45, 1945—46 og 1946—47 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms ... 21
Mars 1. » nr. 2 om endr. i skattelovene for landet og for byene 53
Mai 31. Res. om bemyndigelse for vedk. departement til å treffe avgjørelse om tilbakebetaling av skatter m. v. etter restitusjonsanordningens § 1 ... 174
Juni 21. Lov nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggs-skatt på større inntekter for 1946—47 ... 208
» 24. Stortingsvedtak om skattefordelingsfondet ... 218
» 28. Lov nr. 11 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi ... 232
Juli 1. Kunngj. om skatt av inngangspenger til forestillinger m. v. 252
» 1. » om skatt av motorvogner ... 255
» 5. Lov nr. 4 om overføring av midler fra kommunenes fellesfond til Skattefordelingsfondet ... 278
» 5. Kunngj. om formues- og inntektsskatt ... 279
» 5. » om tilleggsskatt av formue. (Ekstr. formueskatt) ... 289
» 19. Lov nr. 3 om engangsskatt på formuestigning ... 317
» 19. Res. om myndighet for Finansdepartementet etter lov om egangsskatt på formuestigning ... 341
» 19. Lov nr. 6 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om skatteplikt etter bosted m. v. ... 343
» 19. » nr. 7 om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. ... 344
» 19. » nr. 16 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om etterlikning ... 360
» 19. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet til å gi forskr. etter forannevnte lov ... 363
» 19. Kunngj. om engangsskatt på formuestigning ... 394
Sept. 20. Res. om gjennomføring og båndlegging av avsetninger etter lov om engangsskatt på formuestigning ... 452
Novbr. 29. Lov om særregler ved skatteleggingen av formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier ... 583
» 29. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet etter foran nevnte lov ... 587
Desbr. 6. Kunngj. om skatt av bankinnskudd ... 591
» 13. Lov nr. 2 om skatteleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. ... 665
» 13. » nr. 11 om skattefrihet for gevinster i «H 7-lotteriet til frihetskampens ofre» ... 676
» 13. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om skatteleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge ... 751
» 14. Lov nr. 3 om endr. i skattelov for landet ... 755
» 14. » nr. 4 om endr. i skattelov for byene ... 759
» 20. Kunngj. om skatt på inngangspenger til forestillinger m. v. 771
» 20. » om formues- og inntektsskatt til Svalbard ... 772

f. Matrikuleringsvesen.

g. Stempelavgift.

Mars 1. Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet til å frafalle stempelavgift av dokumenter i særlige tilfelle .. 63
Juli 1. Kunng j. om stempelavgift på tobakkvarer 243
» 1. » om avgift av stempelpliktige dokumenter m. v. 256
» 11. Stortingsvedtak om lydaravgifta og stempelavgifta 295
Aug. 30. Kunng j. om endr. i stempelavgifta på visse tobakkvarer.. 432

h. Arveavgift.

Juli 1. Kunng j. om arveavgift 252

i. Brennevins-, etylleter- og ølavgift,
se under nr. 14 j.

Juli 1. Kunng j. om avgift på brennevin, sprit og reseptblanketter 238

j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v.,
se under nr. 14 j.

k. Konsulatavgift,
se under nr. 1 a.

l. Særlige avgifter.

Janr. 11. Res. om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v. .. 7
» 18. » om do. av ureide skinn av rev og mink 9
» 25. Kunng j. om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift 12
Febr. 5. Skr. om oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn 25
» 22. Res. om avgift på omsetninga av mjølk 42
Mars 1. Lov nr. 4 om kontroll med og avgift av olivinstein 59
» 12. Stortingsvedtak om at avgifti av skinn som vert nytta til pelsvarer fell bort 71
» 22. Res. om ikrafttreden av lov om kontroll med og avgift av olivinstein, m. v. 85
» 23. Forskr. om kontroll med og avgift av olivinstein 89
» 29. Res. om avgifter på grønnsaker 96
April 26. Lov nr. 1 om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg 114
» 26. Res. om avgift på omsetnaden av svineslakt 124
Mai 16. Lov nr. 2 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1945—46 og 1946—47 157
Juni 13. Res. om endr. av § 7 i res. om beregning og oppkrevning av omsetningsavgift 195
» 21. » om avgift på umsetnaden av saukjøt 216
» 21. » om do. av storfeslakt 216
» 21. » om utjamningsavgift på konsummjølk 217
» 21. Skr. om regulativ for oppmålingsgebyrer m. v. for Harstad 217
» 25. » om endr. i gebyr til Norges Elektriske Materiellkontroll 220
» 28. Res. om avgifter ved arbeidstilsynets kjelekontroll 234

1946				Side
Juli	1.	Kunngj.	om avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet for 1946—47	236
»	1.	»	om do. av apotekenes omsetning	236
»	1.	»	om do. av olivinstein for 1946—47	238
»	1.	»	om vegavgifter m. v. i 1946—47	238
»	1.	»	om omsetningsavgift på brennevin	241
»	1.	»	om do. på sjokolade- og sukkervarer	243
»	1.	»	om do. på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer m. v.	245
»	1.	»	om do. på visse varer	246
»	1.	»	om millombils omsetningsavgift	247
»	1.	»	om avgift på fyrstikker	249
»	1.	»	om krisetilleggsavgift på tobakkvarer	250
»	1.	»	om do. på billetter for personbefordring med jernbane m. v.	250
»	1.	»	om avgift av sirup m. v.	251
»	1.	»	om do. av jord som brukes til dyrking av tobakk	251
»	5.	Stortingsvedtak	om endr. i en del portosatser	290
»	5.	Res.	om opphevelse av avgift ved tilvirkning av tretjære	292
»	11.	Stortingsvedtak	om lydaravgifta og stempelavgifta	295
»	19.	Res.	om ikrafttreden av portosatser for innenrikske brev m. v.	400
Aug.	9.	Skr.	om nye takster for analyser ved Statens frøkontrollstasjoner	421
»	16.	Res.	om avgift på frukt	428
»	20.	Bestem.	om postale avgifter	429
»	31.	Skr.	om oppkrevjing m. m. av avgift på frukt og grønnsaker	442
Sept.	20.	Kunngj.	om avgift av olivinstein	450
»	20.	Res.	om endr. av bestem. om losbetaling av krigs-, transport-, skole- og lystfartøyer	451
»	20.	»	om avgifter for bruk av Drammen off. godkjente slaktehus m. v.	451
»	27.	»	om takster for kystlosing	470
Oktbr.	7.	Skr.	om endr. i § 13 i betalingsregulativ for bygningskontroll m. v. for Oslo	489
»	9.	»	om do. i feieregulativet for Skotfoss brannkommune	489
»	9.	»	om do. for Rjukan	489
»	19.	Stortingsvedtak	om forhøyelse av gebyrer for besiktelser av skipskontrollen	502
»	29.	Skr.	om endr. av noen postale avgifter	514
Novbr.	15.	Res.	om gebyr ved prøve i handelsfag	567
»	22.	»	om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn	578
Desbr.	13.	»	om do. av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau	751
»	18.	Skr.	om oppkrevjing m. m. av avgift på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau	769
			m. Tollvesen.	
Janr.	3.	Skr.	om Gardermoen som toll-landingsplass for landfly	1
Mars	29.	Res.	om bemyndigelse for Finansdepartementet til å dispensere fra bestem. om aldersgrense ved fast ansettelse som tollassistent m. v.	97
Juli	1.	Kunngj.	om tollavgifter	261

n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.

Febr. 5. Skr. om oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn ... 25
Juni 13. Res. om endr. av § 7 i res. om beregning og oppkrevjing av omsetningsavgift ... 195
Aug. 31. Skr. om oppkrevjing m. m. av avgift på frukt og grønnsaker ... 442
Desbr. 18. » om do. av avgift på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau ... 769

o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen.

C. PRIVATRETT.

1. Eiendomsrett og bruksrett.

Febr. 21. Rundskr. om okkupasjonsmyndighetenes disposisjoner over off. eiendom ... 36
» 22. Res. om endr. i res. om forskr. om erstatning for tap av eiendeler etter sjømannsloven ... 41
Mars 22. Lov nr. 4 om fiendegods o. a. ... 78
Juni 7. Res. om regler for Direktoratet for fiendtlig eiendoms virksomhet ... 183
» 28. Lov nr. 4 om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger ... 224
» 28. Mellombels lov nr. 5 om tillegg til forannevnte lov.. 225
Juli 19. Lov nr. 17 om ekspropriasjon om byggeforbud vedkom. grunnarealer m. v. ... 363
» 19. Midlert. lov nr. 20 om avståing av bruksrett til husrom m. v. ... 377
» 19. Skr. om husfordelingsnemnder etter lov om avståing av bruksrett til husrom ... 404
Aug. 16. Res. om fullmakt for Forsyningsdepartementet til å utøve den myndighet som etter lov om ekspropriasjon m. v. er tillagt Kongen ... 429
Sept. 6. » om Det Tyske Riket som fiendeområde ... 445
Desbr. 13. Midlert. lov nr. 25 om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter ... 738
» 13. » nr. 27 om konfiskert eiendom ... 739
» 13. » nr. 28 om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere ... 743
» 14. Lov nr. 5 om endr. i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til off. kontorlokaler og rettslokaler .. 764

2. Hittegods og vrakgods.

3. Pant.

Febr. 21. Rundskr. om okkupasjonsmyndighetenes disposisjoner over off. eiendom ... 36

1946 Side
Mars 8. Lov nr. 1 um pant for driftskreditt til industrien (Forlagspant) ... 68
» 8. » nr. 2 om endr. i lov inneholdende forandr. i lovgivningen om pant ... 69
» 8. Res. om tilføyelse til § 6 i reglene for utlån mot pant mot fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning ... 70
» 29. Mellombels lov nr. 5 um å lengja prioritetstida for panterentur ... 94
Aug. 21. Skr. om ikke-anvendelse av lov um pant for driftskreditt til industrien på tilvirkere av klippfisk m. v. ... 430

4. Grunnbyrder.

Mars 29. Mellombels lov nr. 5 um å lengja prioritetstida for panterentur ... 94

5. Kontraktsforhold.

Mars 22. Res. om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet til å samtykke i utbetaling av foreldede regningsbeløp .. 88
» 29. Mellombels lov nr. 5 um å lengja prioritetstida for panterentur ... 94
Juni 21. Lov nr. 8 um avbrot av frestar i avsperringstidi ... 210
Juli 5. Midlert. lov nr. 2 om overdragelse og bortfraktning m .v. av skip ... 273
» 19. Res. om bestem. etter midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip ... 396
Aug. 13. Skr. om gjennomføring av midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip ... 424
Oktbr. 17. Stortingsvedtak om lønnsavtale med statstjenestemennenes hovedsammenslutninger m. fl. ... 500
» 21. Rundskr. om lønnsvilkårene for statens tjenestemenn ... 503
Desbr. 13. Lov nr. 3 om endr. i lov om aksjeselskaper og kommanditaksjeselskaper § 31 ... 670
» 13. » nr. 4 om endr. i lov om skipsaksjeselskaper § 31 ... 670
» 13. » nr. 10 om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen ... 675

6. Jordleie. Husleie.

Janr. 2. Skr. om gjennomføring av husleieloven i Sel ... 1
» 17. » om do. i Meråker ... 9
Mars 7. » om do. i Botne ... 68
» 12. » om do. i Askøy ... 71
April 23. » om tillegg til husleievedtekta for Bergen ... 112
» 30. » om gjennomføring av husleieloven i Hoff ... 127
Mai 10. » om forskr. om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting ... 150
» 15. » om endr. i husleievedtekta for Horten ... 156
» 21. » om gjennomføring av husleieloven i Brandval ... 163
Juni 15. » om do. i Svelvik ... 196
Juli 2. » om do. i Ytre Sandsvær ... 270
» 8. » om tillegg til husleievedtekta for Egersund ... 294
» 19. Midlert. lov nr. 20 om avståing av bruksrett til husrom m. v. ... 377

1946				Side
Juli	19.	Skr.	om husfordelingsnemnder etter lov om avståing av bruksrett til husrom	404
»	23.	»	om gjennomføring av husleieloven i Nord-Odal	406
Novbr.	15.	»	om do. i Tromøy	567
»	21.	»	om do. i Lunde	573
»	22.	»	om do. i Bodin	581
»	27.	»	om do. i Lardal	583
Desbr.	13.	Lov	nr. 5 om endr. i og midlert. tillegg til lov om husleie	671
»	31.	Skr.	om gjennomføring av husleieloven i Tinn	777

7. Gjeldsforpliktelser.

Juni	28.	Lov	nr. 3 om endr. i lov om fordr. lydende på flere myntsorter	224
»	28.	»	nr. 10 om tilbakebetaling av statslån som er opptatt av okkupasjonsstyret	231

8. Forløfte.

9. Tjenesteforhold.

Janr.	30.	Skr.	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Gran	20
»	30.	»	om do. i Brandbu	20
Febr.	26.	»	om do. i Nes herred, Akershus fylke	47
Mars	2.	»	om lukningsvedtekt for barber- og friserforretninger i Horten	64
»	21.	»	om endr. i do. for utsalgssteder i Flå	75
April	27.	»	om stengjevedtekt for utsalsstader i Masfjorden	126
Mai	3.	Res.	om forlenget gyldighet av prov. anordn. om midlert. ordn. av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter	132
»	4.	Skr.	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Flekkefjord	147
Juni	28.	Res.	om at prov. anordn. om midlert. ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter gis forlenget gyldighet m. v.	234
Juli	12.	Skr.	om stengjingsvedtekt for utsalsstader i Nord-Fron	295
Sept.	5.	»	om do. i Grimstad	445
Oktbr.	9.	»	om do. i Kongsberg	489
»	19.	»	om do. i Lunner	502
»	19.	»	om endr. i do. i Stamnes	502

10. Skadeserstatning.

Febr.	22.	Res.	om endr. i res. om forskr. om erstatning for tap av eiendeler etter sjømannsloven	41
Mars	22.	Lov	nr. 2 om midlert. stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste	76
Juli	19.	»	nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av prov. anordn.	355
Aug.	16.	Res.	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette regler om renter av utlegg vedk. Nortraship	428

11. Sjørett,

se under B II nr. 15 a.

12. Personnavn.

Aug. 2. Rundskr. om lov om personnavn 416

13. Ektefeller.

14. Foreldre og barn.

Oktbr. 24. Lov nr. 2 om barnetrygd 506

15. Umyndige og verjer.

Mars 8. Res. om tilføyelse til § 6 i reglene for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltn. 70

16. Arv.

17. Odelsrett og åsetesrett.

18. Forsvunne og fraværende personer.

19. Tinglysing. Registrering.

1945
Novbr. 13. Rundskr. om fødselsregistre og kirkebøker fra okkupasjonstiden 778
1946
Febr. 22. Res. om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer 41
Mars 26. Skr. om fritakelse for gebyr i restitusjonssaker 91
Juni 7. Lov nr. 2 om endr. i lovgivningen om handelsregistre 175
Sept. 24. Skr. om melding av mildere smittsomme husdyrsykdommer 460
Oktbr. 24. Res. om telling av pelsdyroppdrettet 511
Novbr. 15. Lov nr. 2 om folkeregistre 548
» 15. Res. om ikrafttreden av forannevnte lov m. v. 552
Desbr. 13. Midlert. lov nr. 28 om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere 743

20. Industriell rettsbeskyttelse.

Janr. 12. Skr. om at Luxembourg har tiltrådt Pariskonvensjonen om en union til vern av den industrielle eiendomsrett 786
Mars 29. Lov nr. 1 om endr. i lov om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn 92
» 29. » nr. 2 om do. i lov om mønstre 92
Mai 3. » nr. 2 om forlengelse av prioritetsfristene vedr. varemerker og mønstre 128
» 3. » nr. 3 om do. vedr. patenter 129
Juli 10. Skr. om at New Zealand har tiltrådt Den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett 786
» 19. Midlert. lov nr. 11 om forlengelse av visse patenters varighet 348
Aug. 2. Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patenter m. v. for så vidt angår Danmark 415
» 2. » om do. for så vidt angår Sveits 415

				Side
Sept.	13.	Res.	om forlengelse av prioritetsfristene for patenter, varemerker og mønstre for så vidt angår Polen	448
Oktbr.	24.	»	om do. for så vidt angår Sverige	511
»	31.	»	om do. for patent-, varemerke- og mønsterkrav for så vidt angår Storbritannia	529
»	31.	»	om do. for så vidt angår Belgia	530
Novbr.	8.	»	om do. for patenter for så vidt angår Luxembourg	546
»	29.	»	om do. for patenter og varemerker for så vidt angår Nederland	589
Desbr.	6.	Skr.	om at New Zealands tiltredelse av Den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett også omfatter Vest-Samoa	792
»	20.	Res.	om forlengelse av prioritetsfristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav for så vidt angår Italia	773

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

D. STRAFFERETT OG STRAFFULLBYRDELSE.

1. Strafferett.

Mars	22.	Midlert. lov nr. 1	om pålegg til trykkerier om å overta off. trykningsarbeider	76
Mai	3.	Res.	om retten til å ilegge ordensstraff m. v. i politiet	132
Juli	19.	Lov nr. 10	om endr. i § 27 i alm. borgerlig straffelov	348
Novbr.	15.	Rundskr.	om handelsbrev til personer som er idømt tillitstap etter landssvikanordningen	567
Desbr.	13.	Lov nr. 14	om straff for utlendske krigsbrotsmenn	679
»	13.	Midlert. lov nr. 26	om bruk av dødsstraff	739

2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse.

Mai	10.	Mellombels lov nr. 1	om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid	148
»	10.	Res.	om bemyndigelse for Justisdepartementet m. v. til å gi nærmere regler om løslating på prøve etter midlert. lov om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet m. v.	148
»	18.	Rundskr.	om fengsler og fangeleirer	159

E. PROSESS.

1. Forliksvesen.

2. Sivilprosess.

Mars	1.	Res.	om et særlig utvalg av domsmenn for Oslo domssogn	60
Mai	3.	»	om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe avgjørelser etter domstolslovens § 72	131
»	8.	Mellombels lov nr. 2	um å lengja frestane etter den millombilse rettarboti um avbrot av frestar i avsperringstidi	147

1946 Side
Juni 13. Res. om instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktorer og off. forsvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker, ved andre domstoler enn Høyesterett ... 193
» 21. Midlert. lov nr. 1 om ugyldigheten av rettshandeler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen ... 201
» 21. » nr. 6 om tillegg til lov om domstolene ... 209
» 21. Lov nr. 8 um avbrot av frestar i avsperringstidi ... 210
» 25. Rundskr. om godtgj. til aktorer og off. forsvarere i straffesaker m. v. ... 218
Juli 19. Res. om forlengelse av frister etter restitusjonsanordningen 396
Sept. 13. » om fullmakt for Kirkedepartementet til å kreve sak reist om avskjed for geistlige embetsmenn ... 448
Oktbr. 31. Mellombels lov nr. 3 om å lengja frestane etter lov om avbrot av frestar i avsperringstidi ... 528
Novbr. 22. Res. om forhøyelse av godtgjøring for forkynnelser i sivile saker i Oslo ... 577
Desbr. 24. Skr. om edfestelse av part i farskapssak ... 776

3. Straffeprosess.

Febr. 22. Lov nr. 2 om tillegg til straffeprosessloven ... 38
Mars 29. » nr. 3 om behandling av visse straffesaker i sjøfartsforhold m. v. ... 93
Mai 8. Mellombels lov nr. 2 um å lengja frestane etter den millombilse rettarboti um avbrot av frestar i avsperringstidi ... 147
Juni 13. Res. om instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktorer og off. forsvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker, ved andre domstoler enn Høyesterett ... 193
» 21. Lov nr. 8 um avbrot av frestar i avsperringstidi ... 210
» 21. » nr. 9 um brigde i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker ... 212
» 21. » nr. 10 um brigde i lov um tilleggslov til lov um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid ... 213
» 21. Mellombels lov nr. 11 um tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker ... 213
» 25. Rundskr. om godtgj. til aktorer og off. forsvarere i straffesaker m. v. ... 218
» 28. Mellombels lov nr. 13 om tillegg til straffeprosesslovgjevinga ... 232
Aug. 30. Res. om endr. i reglement for den Rettsmedisinske Kommisjon ... 434
» 30. » om at landssviksaker fra Aust-Agder legges til den midlert. statsadvokat i Vest-Agder ... 435
Oktbr. 31. Mellombels lov nr. 3 om å lengja frestane etter lov om avbrot av frestar i avsperringstidi ... 528
Novbr. 8. Lov nr. 2 um endr. i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker ... 544
Desbr. 14. » nr. 2 om tillegg til lov om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid ... 754

4. Tvangsfullbyrdelse.

Desbr. 6. Res. om namsmannsforretningene i Skien 592
» 14. Lov nr. 5 om endr. i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til off. kontorlokaler og rettslokaler .. 764

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon.

Janr. 11. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette regler om godtgjørelse til tilsynsmenn m. fl. i landssvikerboer 4
» 11. » om reglement for forvaltningen av de stedlige arbeidsløshetsfond 4
Mars 8. » om tilføyelse til § 6 i reglene for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning 70
» 22. Lov nr. 4 om fiendegods o. a. 78
Mai 10. Res. om regler for oppgjør av likvidasjonsstyrets fellesmasse 149
Juni 7. » om do. for Direktoratet for fiendtlig eiendoms virksomhet 183
Sept. 6. » om Det Tyske Riket som fiendeområde 445
Desbr. 13. Midlert. lov nr. 27 om konfiskert eiendom 739

6. Sakførere og advokater.

Mai 4. Rundskr. om sikkerhetsstillelse for sakførere 146
Juni 13. Res. om instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktorer og off. forsvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker, ved andre domstoler enn Høyesterett 193
» 25. Rundskr. om godtgj. til aktorer og off. forsvarere i straffesaker m. v. 218

7. Translatører.

8. Ting.

Kronologisk fortegnelse over lover.

Janr. 25. Lov nr. 1 om fastsettelse av funksjonstiden for de herreds- og bystyrer som er eller blir valt i 1945 og 1946 11
» 25. Midlert. lov nr. 2 om nyvalg på kommunevalte medlemmer av styrer, råd, nemnder og lignende 12
Febr. 1. Lov nr. 1 om tillegg til lov om fiske med bunnslepenot (trål) 21
» 1. Midlert. lov nr. 2 om avsetning til skattefond i banker.. 21
» 1. Lov nr. 3 inneholdende særregler om skatteligningene for 1944—45, 1945—46 og 1946—47 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms 21
» 15. » om tillegg til lovgivningen om bergverksdriften 34
» 22. » nr. 1 om endr. i lov om utskifting m. v. 38
» 22. » nr. 2 om tillegg til straffeprosessloven 38

1946				Side
Febr.	22.	Lov	nr. 3 om endr. i lov om Aktieselskapet Den Norske Industribank med tilleggslov	39
»	22.	»	nr. 4 om tillegg til midlert. lov om visse finansielle tiltak	41
Mars	1.	»	nr. 1 om endr. i konsesjonslovene	52
»	1.	»	nr. 2 om endr. i skattelovene for landet og for byene	53
»	1.	»	nr. 3 om Den Norske Stats Husbank	53
»	1.	»	nr. 4 om kontroll med og avgift av olivinstein	59
»	8.	»	nr. 1 um pant for driftskreditt til industrien (forlagspant)	68
»	8.	»	nr. 2 om endr. i lov inneholdende forandr. i lovgivningen om pant	69
»	22.	Midlert. lov	nr. 1 om pålegg til trykkerier om å overta offentlige trykningsarbeider	76
»	22.	Lov	nr. 2 om midlert. stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste	76
»	22.	Mellombels lov	nr. 3 um høve til å drive visse handverk utan å fylle vilkåri etter handverkslovi	78
»	22.	Lov	nr. 4 om fiendegods o. a.	78
»	29.	»	nr. 1 om endr. i lov om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn	92
»	29.	»	nr. 2 om endr. i lov om mønstre	92
»	29.	»	nr. 3 om behandling av visse straffesaker i sjøfartsforhold m. v.	93
»	29.	»	nr. 4 om endr. i § 1 i lov om adgang til å utferdige forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein	94
»	29.	Mellombels lov	nr. 5 um å lengja prioritetstida for panterentur	94
April	5.	Lov	om endr. i lov om godtgjørelse til stortingsmenn	105
»	26.	»	nr. 1 om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg	114
»	26.	»	nr. 2 om midlert. forhøyelse av losbetalingen	115
Mai	3.	»	nr. 1 om ekstraordinær refusjon fra kommunene til staten for politiutgifter for budsjett-terminen 1945—46	128
»	3.	»	nr. 2 om forlengelse av frister etter lovene om varemerker og mønstre med tilleggslover	128
»	3.	»	nr. 3 om forlengelse av frister etter lov om patenter og midlert. tilleggslov	129
»	8.	Mellombels lov	nr. 1 om at visse føresegner av okkupasjonslovgjevinga skal gjelda vidare	147
»	8.	»	nr. 2 um å lengja frestane etter den millombilse rettarboti um avbrot av frestar i avsperringstidi	147
»	10.	»	nr. 1 om tillegg til § 21 i lov om fengselstellet og om tvangsarbeid	148
»	10.	Lov	nr. 2 om tillegg til lov om fredning av ferskvannsfisk	148
»	16.	»	nr. 1 om midlert. endr. i lov om alderstrygd	156
»	16.	»	nr. 2 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettårene 1945—46 og 1946—47	157
»	16.	»	nr. 3 om krisetilskott fra kommunene til staten for bulsjett-terminen 1945—46	157
»	24.	»	nr. 1 om endr. i lov om fangst av hval	164
»	24.	»	nr. 2 om endr. i lov om Universitetet i Oslo	165

1946			Side
Mai	24.	Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om Universitetet i Oslo	165
Juni	7.	Lov nr. 1 om tillegg til lov om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928	174
»	7.	» nr. 2 om endr. i lovgivningen om handelsregistre	175
»	7.	» nr. 3 om brigde i lov om motorvogner	176
»	13.	Grunnlovsbestemmelse om forandr. av Grunnlovens § 50	189
»	13.	Lov nr. 1 om innlemmelse av ladestedet Hølen i Vestby herred i Akershus fylke	189
»	13.	» nr. 2 om opprettelse av kjøpstaden Stavern i Vestfold fylke	190
»	13.	» nr. 3 om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke	192
»	21.	Midlert. lov nr. 1 om ugyldigheten av rettshandler, m. v. som har sammenheng med okkupasjonen	201
»	21.	Lov nr. 2 om tipping i samband med idrettstevlinger	205
»	21.	» nr. 3 om endr. av lov om tømmermåling	207
»	21.	» nr. 4 om stallrom for hester under skogsarbeid	208
»	21.	» nr. 5 om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1946—47	208
»	21.	Midlert. lov nr. 6 om tillegg til lov om domstolene	209
»	21.	Lov nr. 7 om forlenget gyldighet av midlert. lov om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser	210
»	21.	» nr. 8 um avbrot av frestar i avsperringstidi	210
»	21.	» nr. 9 um brigde i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker	212
»	21.	» nr. 10 um brigde i lov um tilleggslov til lov um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid	213
»	21.	Mellombelslov nr. 11 um tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker	213
»	28.	Lov nr. 1 om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre	223
»	28.	» nr. 2 om endr. i lov om pengeforpliktelser lydende på betaling i gull	223
»	28.	» nr. 3 om endr. i lov om fordringer lydende på flere myntsorter	224
»	28.	» nr. 4 om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger	224
»	28.	Mellombelslov nr. 5 om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger	225
»	28.	Lov nr. 6 om å utvide grensene for kjøpstaden Moss	225
»	28.	» nr. 7 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Hamar og om nytt kommunevalg i Hamar og Vang kommuner	226
»	28.	» nr. 8 om tillegg til lov om kommunestyre på landet	229
»	28.	» nr. 9 om tillegg til lov om kommunestyre i byene	230
»	28.	» nr. 10 om tilbakebetaling av statslån som er opptatt av okkupasjonsstyret	231
»	28.	» nr. 11 om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utligning av fylkesskatten på heradi	232
»	28.	Mellombelslov nr. 12 om unnatak frå lov om aldersgrense for offentlege tenestemenn	232

1946			Side
Juni	28.	Mellombels lov nr. 13 om tillegg til straffeprosesslovgjevinga	232
Juli	5.	Lov nr. 1 om rottebekjempelse	272
»	5.	Midlert. lov nr. 2 om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	273
»	5.	Lov nr. 3 om endr. i lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v.	277
»	5.	» nr. 4 om overføring av midler fra kommunenes fellesfond til skattefordelingsfondet	278
»	5.	» nr. 5 om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	278
»	19.	» nr. 1 om valutaregulering	306
»	19.	» nr. 2 om driftskreditt for jordbruket	307
»	19.	» nr. 3 om engangsskatt på formuestigning	317
»	19.	» nr. 4 om endr. i lov om betaling for off. forretninger	341
»	19.	» nr. 5 om endr. i lov om alderstrygd	342
»	19.	» nr. 6 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om skatteplikt etter bosted m. v.	343
»	19.	» nr. 7 om endr. i midlert. lov med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	344
»	19.	» nr. 8 om endr. i lov om brannvesenet	345
»	19.	» nr. 9 om endr. i lov om Norges Brannkasse	345
»	19.	» nr. 10 om endr. i § 27 i alm. borgerlig straffelov	348
»	19.	Midlert. lov nr. 11 om forlengelse av visse patenters varighet	348
»	19.	Lov nr. 12 om midlert. vassdragsreguleringer	350
»	19.	» nr. 13 om endr. i lov om vassdragsreguleringer § 19	351
»	19.	» nr. 14 um utreinsking i off. teneste	352
»	19.	» nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av prov. anordn. m. v.	355
»	19.	» nr. 16 om midlert. tillegg til skattelovenes bestem. om etterligning	360
»	19.	» nr. 17 om ekspropriasjon og byggeforbud vedkom. grunnarealer m. v.	363
»	19.	Midlert. lov nr. 18 om tillegg til lov om vassdragsreguleringer	366
»	19.	» nr. 19 om krigsskadetrygd for bygninger	366
»	19.	» nr. 20 om avståing av bruksrett til husrom m. v.	377
»	19.	» nr. 21 om gjenreising av krigsramte områder	385
Aug.	2.	» nr. 1 om hjemsendelse av sjømenn	408
»	2.	» nr. 2 om lønn til norske sjømenn i fangenskap	410
»	2.	Lov nr. 3 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror	411
»	16.	» om endr. i lov om utskrivning og verneplikt (nedsettelse av vernepliktsalderen)	425
Sept.	27.	» nr. 1 om okkupasjonslovgjevinga	462
»	27.	» nr. 2 om endr. i og tillegg til lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer	468
Oktbr.	11.	» nr. 1 om Norsk Lysingsblad	489
»	11.	» nr. 2 om midlert. tillegg til lov om jakt og fangst	490
»	18.	» nr. 1 om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	501

			Side
Oktbr.	18.	Midlert. lov nr. 2 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart	502
»	24.	Lov nr. 1 om endr. i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v.	505
»	24.	» nr. 2 om barnetrygd	506
»	24.	Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om vassdragene	510
»	31.	Lov nr. 1 om tillegg til § 35, punkt 1, i lov om statskontroll med skips sjødyktighet med midlert. endringslov	514
»	31.	» nr. 2 om mål og vekt	515
»	31.	Mellombels lov nr. 3 om å lengja frestane etter lov om avbrot av frestar i avsperringstidi	528
Novbr.	8.	Lov nr. 1 om framhaldsskular	538
»	8.	» nr. 2 um endr. i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker	544
»	15.	» nr. 1 om endr. i lov om magistergrad ved Universitetet	548
»	15.	» nr. 2 om folkeregistrer	548
»	15.	» nr. 3 om gjenopptakelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden. (Restitusjonsloven)	552
»	22.	Midlert. lov nr. 1 om tillegg til lov ang. særlige foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer	573
»	22.	Lov nr. 2 om endr. i lov om vegvesenet	574
»	22.	» nr. 3 om endr. i lov om adgang for kredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren	577
»	29.	» om særregler ved skatteleggingen av formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier	583
Desbr.	13.	» nr. 1 um tillegg til statsborgarlovi	664
»	13.	» nr. 2 inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v.	665
»	13.	» nr. 3 um endr. i lov om aksjeselskaper og kommanditaksjeselskaper § 31	670
»	13.	» nr. 4 om endr. i lov om skipsaksjeselskaper § 31	670
»	13.	» nr. 5 om endr. i og midlert. tillegg til lov om husleie	671
»	13.	» nr. 6 om endr. i midlert. lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip	673
»	13.	» nr. 7 om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk	673
»	13.	» nr. 8 om endr. i lov om landslott	674
»	13.	» nr. 9 om endr. av lov om vrakning av klippfisk og saltfisk	675
»	13.	» nr. 10 om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen	675
»	13.	» nr. 11 om skattefrihet for gevinster i «H 7-lotteriet til frihetskampens ofre»	676
»	13.	» nr. 12 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål	677
»	13.	» nr. 13 om endr. i midlert. lov om gjenreisning av krigsramte områder	678
»	13.	» nr. 14 om straff for utlendske krigsbrotsmenn	679
»	13.	» nr. 15 om endr. i lov om syketrygd	680
»	13.	» nr. 16 om endr. i tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet	698

1946			Side
Desbr.	13.	Lov nr. 17 om endr. i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.	702
»	13.	» nr. 18 om brigde i lov um ulukketrygding for fiskarar	707
»	13.	» nr. 19 om endr. i lov om ulykkestrygd for sjømenn	710
»	13.	» nr. 20 om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulkkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere	715
»	13.	» nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner	716
»	13.	» nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	724
»	13.	» nr. 23 om omsetn. av pelsdyrskinn	737
»	13.	» nr. 24 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirking av drikkebrennevin	738
»	13.	Midlert. lov nr. 25 om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter	738
»	13.	» nr. 26 om bruk av dødsstraff	739
»	13.	» nr. 27 om konfiskert eiendom	739
»	13.	» nr. 28 om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere	743
»	13.	Mellombels lov nr. 29 om innførsleforbod	745
»	13.	» nr. 30 um utførsleforbod	747
»	14.	Lov nr. 1 om at visse rettarbøter skal gjelda vidare	753
»	14.	» nr. 2 om tillegg til lov om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid	754
»	14.	» nr. 3 om endr. i skattelov for landet	755
»	14.	» nr. 4 om endr. for byene	759
»	14.	» nr. 5 om endr. i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til off. kontorlokaler og rettslokaler	764
»	14.	Midlert. lov nr. 6 om tillegg til lov om småbruk- og boliglån m. v.	765
»	14.	Mellombels lov nr. 7 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	765

Kronologisk fortegnelse over provisoriske anordninger.

Rettelser.

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1946

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtak om gjennomføring av husleieloven i Sel herred, Opland fylke, jfr. lov av 18 juni 1939 § 41. 2 janr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om endring av den ved kongelig resolusjon av 22 april 1921 vedtatte plan for regulering og byggevedtekt for Sibberns plass i Sarpsborg. 3 janr.

Skrivelse **) fra Forsvarsdepartementet om at departementet har anerkjent Gardermoen som toll-landingsplass for landfly fra 1 januar 1946. 3 janr.

Kongelig resolusjon. 4 janr.
§ 10, 3. avsnitt i Reglement for embetseksamen ved det teologiske menighetsfakultet skal heretter lyde:
Mellom første og annen avdeling må ikke gå lenger tid enn to semester.

Kongelig resolusjon. 4 janr.
Reglement for teologisk embetseksamen § 10, 3. avsnitt skal heretter lyde:
Mellom første og annen avdeling må ikke gå lenger tid enn to semester.

Kongelig resolusjon. 4 janr.
I medhold av lov av 27 juni 1924 om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer med endringslover av 4 juni 1937 og 18 juni 1938 kommes:
Landbruksdepartementet bemyndiges til å forby innførsel,

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1946

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sel herred, Opland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 2 janr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om endring av den ved kongelig resolusjon av 22 april 1921 vedtatte plan for regulering av og byggevedtekt for Sibberns plass i Sarpsborg. 3 janr.

Skrivelse **) fra Forsvarsdepartementet om at departementet har anerkjent Gardermoen som toll-landingsplass for landfly fra 1 januar 1946. 3 janr.

Kongelig resolusjon. 4 janr.

§ 10, 3. avsnitt i Reglement for embetseksamen ved det teologiske menighetsfakultet skal heretter lyde:

Mellom første og annen avdeling må ikke gå lenger tid enn to semester.

Kongelig resolusjon. 4 janr.

Reglement for teologisk embetseksamen § 10, 3. avsnitt skal heretter lyde:

Mellom første og annen avdeling må ikke gå lenger tid enn to semester.

Kongelig resolusjon. 4 janr.

I medhold av lov av 27 juni 1924 om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer med endringslover av 4 juni 1937 og 18 juni 1938 bestemmes:

Landbruksdepartementet bemyndiges til å forby innførsel,

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

4 janr. tilvirking og salg av mindreverdige mineralfôrblandinger som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige og kan sette i verk den kontroll med tilvirking og salg av mineralblandinger som finnes påkrevd.

4 janr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved det i medhold av § 91 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere endringer bestemmes, at dens kap. I, II, X og XIII skal komme til anvendelse i ladestedet Egersund.

5 janr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om fast årslønn for feieren i Våler herred, Østfold fylke, og feieregulativ for herredet.

7 janr. **Bestemmelser** ***) om omsetning av forbrenningsmotorer.

(Fastsatt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 7 januar 1946 i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Bestemmelsene gjelder:

1. Glødehodemotorer.
2. Rene dieselmotorer.
3. Forgassermotorer

av så vel innenlandsk som utenlandsk fabrikat i størrelser fra 2½ Hk. til og med 500 Hk. til bruk for skip og båter og for stasjonært bruk.

Bestemmelsene gjelder ikke brukte motorer.

§ 2. Det er forbudt for forbruker eller noen som opptrer på vegne av forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve forbrenningsmotorer som nevnt i § 1 uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning. Det er likeledes forbudt å selge eller på annen måte overdra slike motorer til forbruker eller noen som opptrer på vegne av forbruker uten at sånn tillatelse foreligger.

Søknad om kjøpetillatelse skrives på fastsatt skjema. Gjelder søknaden kjøp av motorer ved import skal dessuten søknad om innførselslisens i utfylt stand legges ved.

§ 3. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 og § 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 4. Bestemmelsene trer i kraft 15 februar 1946.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 1.
**) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
***) Kunngj. 28 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

Skrivelse fra Sosialdepartementet om at Trømborg og Eidsberg jordmordistrikter fra 1 april 1945 slås sammen til et distrikt under navnet: Eidsberg jordmordistrikt. 7 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om en del reguleringer i og byggevedtekter for Kristiansund. 7 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Gråtenmoen og Tollnes bygningsdistrikter i Solum herred, Telemark fylke. 8 janr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen. 10 janr.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2, første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt:

Forordning av 1 april 1941 om visse midlertidige endringer i loven om menighetsråd skal anses bortfalt fra 1 januar 1946.

Videre har departementet med samme hjemmel fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 15 januar 1946:

1941.

19 mars.	Forordning om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl.
21 mars.	Forordning om tillegg til vassdragsloven av 15 mars 1940.
8 april.	Forordning om boraks til jordbruket.
31 juli.	Forordning om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak for så vidt § 1 angår.
8 august.	Forordning om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker for så vidt angår § 4.

1942.

19 februar.	«Lov» nr. 4 om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret.
15 oktober.	«Lov» nr. 3 om bruk av tre av or, bøk og selje.

1943.

4 februar.	Beslutning om reglementer for årsprøver i den høgre almenskole.
15 februar.	Forordning om organisert halvblodsal og varmblodsal etter lov av 9 juni 1939 om kåring av alshingster.

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

10 janr. 1 juli. «Lov» nr. 2 om hestehjelpskasser for utrederkvarterer.
7 oktober. «Lov» nr. 4 om endring i lov om margarin og margarinost m. v. av 24 juni 1931.
4 desember. Forordning om foreløpig reglement for examen artium. (Ikke inntatt i Lovtidend).

1944.

27 januar. «Lov» nr. 3 om ombygging av traktorer til gassgeneratordrift.
2 februar. Rundskrivelse fra Kirke- og undervisningsdepartementet vedkommende foreløpig reglement for examen artium etter ny ordning. (Ikke inntatt i Lovtidend.)
29 juni. «Lov» nr. 2 om endring i lov om høgre almenskoler av 10 mai 1935.
7 desember. Endring i foreløpig reglement for realskoleeksamen, examen artium og i reglementer for årsprøver i den høgre almenskole. (Ikke inntatt i Lovtidend.)

I medhold av den forannevnte provisoriske anordnings § 1 nr. 3, annet ledd, har departementet bestemt at foranstående liste skal kunngjøres i Norsk lovtidends 1 avdeling.

10 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for et område sørvest for Blakstads gate i Fredrikstad.

10 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for et område av Støren herred, Sør-Trøndelag fylke.

11 janr. **Kongelig resolusjon.**
I henhold til § 39 i Landssvikanordningen av 15 desember 1944 gis Justisdepartementet bemyndigelse til å fastsette regler om godtgjørelse til tilsynsmenn og revisorer i landssvikerboer.

11 janr. **Kongelig resolusjon.**
I henhold til § 3 i provisorisk anordning av 9 mars 1945 om behandling av fientlig eiendom fastsettes at direktoratet for fientlig eiendom fra 15 januar 1946 overføres fra Justisdepartementet til Handelsdepartementet.

11 janr. **Kongelig resolusjon.**
Med heimel i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 § 20, første ledd, fastsettes følgende reglement for forvaltningen av de stedlige arbeidsløshetsfond.

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

A. I. Fondets kassabeholdning skal i alminnelighet ikke være større enn nødvendig for å dekke de utgifter som fondet antas å ville få i løpet av den nærmeste veke. Midler ut over dette beløp skal settes i sparebank, eller med samtykke av Arbeidsløshetsrådet, i annen bank. Arbeidsløshetsrådet kan for det enkelte fond påby at midlene skal deles på flere banker, eller at det blir gjort andre endringer i plaseringa. 11 janr.

II. Bankbeholdning ut over det en antar vil bli brukt i løpet av de nærmeste 6 måneder kan etter vedtak av fondets styre settes i norske stats- eller statsgaranterte obligasjoner, eller i obligasjoner utstedt av by- og landkredittforeningene. Arbeidsløshetsrådet kan gi nærmere direktiver for plasering av midler i slike obligasjoner.

III. Fondets styre skal i alminnelighet unngå å selge fondets obligasjoner, men skal i tilfelle søke å få tatt opp lån på dem i bank eller i Riksreservefondet. Salg av obligasjoner skjer i samråd med Arbeidsløshetsrådet.

B. Reglement for forvaltning av de stedlige arbeidsløshetsfond, fastsatt ved kongelig resolusjon av 8 desember 1939, faller bort.

Kongelig resolusjon. 11 janr.

Saker om boligreisning og i samband hermed Boligplankomitéen blir ført over fra Sosialdepartementet til Forsynings -og gjenreisningsdepartementet.

Kongelig resolusjon *) om forskrifter for bruk av motordrevne snurpenotbåter. 11 janr.

I medhold av § 35 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 bestemmes:

I. Fiskeridirektøren kan gi forskrifter for bruk av motordrevne snurpenotbåter for å forebygge at det på fiskefelter oppstår uorden eller kollisjoner.

II. Overtredelse av forskrifter gitt i medhold av punkt I straffes med bøter etter lovens § 80.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 15 oktober 1937 gitt med hjemmel i samme lov.

Kongelig resolusjon *) om lovbeskyttelse for omsetning av levende sei i Nordland fylke. 11 janr.

I medhold av § 1, jfr. § 3, i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 bestemmes:

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

11 janr. I. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket på kysten fra og med Nordland fylke til og med Romsdal med mindre seien er kjøpt gjennom Norges levendefisklag S/L.

II. Fiskeridirektøren og/eller Norges levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Overtredelse av forbudet eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves beslutning av 26 mars 1942 om omsetning av levende sei.

11 janr. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot å bruke sei under 35 cm til annet enn menneskeføde.

I henhold til § 5, jfr. § 11, i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk og Administrasjonsrådets vedtak av 25 juni 1940 bestemmes:

I. Fangst av sei under 35 cm til annet enn menneskeføde er forbudt. Lengden måles fra snutespiss til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dens verdi kan inndras til fordel for statskassen.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 3 juni 1938 om forbud mot fangst av sei under 35 cm til gjødning eller til guanotilvirkning.

11 janr. **Kongelig resolusjon** *) om regler for lysing etter sild.

I medhold av § 39 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 bestemmes for vintersildfisket 1945—46:

I. Lysing etter sild er forbudt i den tid helligdagsfredningen varer.

II. Hvor settegarn står ute gjelder følgende om lysing etter sild:

a. Når det gjelder utpregete settegarnsfelter hvor større mengder av settegarn står ute, er det forbudt å legge seg til å lyse etter sild i mindre avstand enn 300 meter fra utkanten av setteriet, regnet fra ytterste blåse.

b. I andre tilfelle enn nevnt under a. er det forbudt å lyse etter sild i forhold til garn som er satt ut før solnedgang med mindre man ligger minst 100 meter fra nærmeste blåse og lyser på en sånn måte at hverken lyset eller not som måtte bli satt ut vil dekke det område som garna antas å dekke.

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

III. Det er forbudt for snurpenotfiskere å lyse etter sild på eller utenfor det område hvor landnotlag som selv ikke lyser har lagt seg til før solnedgang eller før vedkommende snurpenotlag la seg til å lyse. 11 janr.

IV. På felter hvor det i henhold til § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er utferdiget forbud mot å bruke snurpenot til snurping og hvor landnotlag har lagt seg til uten selv å lyse, er det forbudt for andre redskapsklasser å lyse etter sild. Det samme gjelder i en avstand av 300 meter utenfor og til siden for grenselinjen for det fredete område.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *) om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v. 11 janr.

1. Den i henhold til forordning av 12 juni 1943 (jfr. lov av 10 juni 1945 [1])) etablerte avgiftsordning bortfaller fra 1 juli 1945 for så vidt angår knott og trekull.

2. Avgift av tjære beregnes på grunnlag av solgt kvantum.

Kongelig resolusjon **). 11 janr.

I medhold av §§ 1 og 2 i lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer blir det gitt følgende forskrifter om rådgjerder mot svartrust og kronrust:

§ 1. Svartrust (Puccinia graminis Pers.) og kronrust (Puccinia coronata (Corda) skal anses farlige for planter. (Jfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer.)

§ 2. Planting og såing av vanlig berberiss (Berberis vulgaris) med varieteter og hybrider, og av geitved (Rhamnus cathartica) skal være forbudt.

§ 3. Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt til det, kan påby at busker av berberiss og geitved som anses farlige for kornåkrene i nærheten, straks fjernes av eier eller bruker av vedkommende grunn.

§ 4. Eier eller bruker av jord skal ha rett til å kreve at busker av berberiss og geitved som finnes innenfor en avstand av 300 m fra eiendommens grenser, fjernes av eieren eller brukeren av vedkommende grunn. Krav herom fremsettes for landbruksselskapet som gir pålegg om buskenes fjernelse og fastsetter en frist for dette.

---

*) Kunngj 18 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.
[1]) Feil for 1943. Red.s anm.

11 janr. § 5. Innførte, tillatte berberissarter kan plantes selv om de er podet på underlag av vanlig berberiss (Berberis vulgaris), men hvis grunnstammen skyter, skal buskene straks ødelegges.

§ 6. Berberiss og geitved kan uten hinder av bestemmelsene i denne forordning plantes i botaniske hager som er knyttet til høyere undervisningsanstalter.

§ 7. Overtredelse av denne forordning er straffbar.

§ 8. Plakat av 8 september 1916 om foranstaltninger til bekjempelse av «kornrust» oppheves.

11 janr. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer blir det gitt følgende forskrifter om rådgjerder mot soppene Phaeocryptopus Gaeumanni m. fl.:

1. Soppene Phaeocryptopus Gaeumanni (Rohde) Petrak, Rhabdocline Pseudotsugae Sydow, Cronartium ribicola J. C. Fischer og Didymascella thujina (Dur.) Maire, skal inntil videre anses som farlige for planter, busker og trær.
2. Innførsel av levende planter og plantedeler (unntatt frø) av douglasgran (Pseudotsuga taxifolia), weymouthsfuru (Pinus strobus) og alle arter av slekten Thuja skal være forbudt.
3. Eiere eller besittere av grunn er forpliktet til etter pålegg av Landbruksdepartementet eller den som dette måtte bemyndige til det, straks å tilintetgjøre planter (herunder trær og busker) som er angrepet av eller som en frykter for blir angrepet av en av de ovenfor nevnte farlige sopper.

11 janr. **Kongelig resolusjon,** hvorved fastsettes manøvreringsreglement for regulering av Søndre Sulevatn i Lærdalselva i Sogn og Fjordane fylke som gjeldende inntil videre.

11 janr. **Kongelig resolusjon.**

Vedkommende departement gis fullmakt til under forbehold av Stortingets revisjon i henhold til grunnlovens § 75 i og etter innhentet uttalelse fra Finansdepartementet i hvert enkelt tilfelle å fastsette midlertidige pensjoner eller tilleggspensjoner for arbeidere og andre personer som er beskjeftiget i statens tjeneste og som ikke er innlemmet i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse.

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på C. H. Homans legat til reisestipendier for studenter og til støtte av forskning til sykdommers bekjempelse, opprettet ved frøken Birgitte Julie Brandts testament av 28 februar 1935 med kodisill av 22 januar 1938. 11 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bilringers belastning og lufttrykk. 11 janr.

Med hjemmel i motorvognloven av 20 februar 1926 med senere endringer § 7, jfr. § 2 og § 15, i Arbeidsdepartementets forskrifter av 3 juni 1942 i henhold til motorvognloven, oppheves punkt 3 i Arbeidsdepartementets forordning av 23 mars 1943.

Opphevelsen trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Familien A. Andersens legat til verdige trengende i Drøbak, opprettet ved A. Andersens testament av 28 september 1935. 14 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 108 i Asker herred, Akershus fylke. 16 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om at brannloven skal gjøres gjeldende for hele Skedsmo herred, Akershus fylke. 16 janr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Fredriksbergsparken i Namsos. 16 janr.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Meråker herred, Nord-Trøndelag fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 17 janr.

Kongeleg resolusjon.*) 18 janr.

Med heimel i § 4 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvarer, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert fastsett:

§ 1. Inntil vidare, men ikkje utover 31 oktober 1946, skal det svarast avgift ved fyrste gongs omsetning av rå, ureidde skinn av rev og mink som er ala i pelsdyrgard.

§ 2. Avgifta som skal svarast av seljaren, vert fastsett til 2 % av salssumen (tilslagssumen ved auksjonssal).

§ 3. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

§ 4. Desse føresegnene trer i kraft straks og skal gjelda i staden for dei føresegner som vert gjeve ved kongeleg resolusjon frå 3 august 1945 som fell burt.

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
**) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

18 janr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 § 3 bestemmes:

Det ledd i Regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser av 31 mars 1933 med senere endringer som lyder slik: «For reiser i land hvis valuta har overkurs .....» utgår og erstattes av følgende bestemmelse:

«For reiser i land med særlig høye reiseomkostninger kan det av Arbeidsdepartementet tilstås et forholdsmessig tillegg til foranstående satser, hvor dette finnes påkrevd.»

18 janr. **Kongelig resolusjon** om bestemmelser om lokale priskontorer.

§ 1. I hvert fylke skal det være et priskontor som skal virke som distriktskontor for Prisdirektoratet.

Kontoret skal ledes av en kontorsjef og ha så mange andre tjenestemenn som fastsatt til enhver tid. Kontorsjefen tilsettes av Prisdirektoratet etter innstilling fra vedkommende fylkesmann. De øvrige tjenestemenn tilsettes av kontorsjefen med godkjenning av Prisdirektoratet.

Prisdirektoratet kan bestemme at et priskontors område skal omfatte mer enn et enkelt fylke eller at flere priskontorer helt eller delvis skal ha felles personale. Før avgjørelse herom treffes skal vedkommende fylkesmann ha adgang til å uttale seg.

§ 2. Priskontorene skal i samsvar med de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet forestå den lokale prisregulering og ellers delta i regulerings- og kontrollarbeid etter provisorisk anordning av 8 mai 1945 om prisregulering og annen regulering av ervervsmessig virksomhet eller de senere lover som måtte avløse denne anordning.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft så snart de nye priskontorer er blitt organisert og kan begynne sin virksomhet. Prisdirektoratet fastsetter for hvert enkelt priskontor tidspunktet for når det skal begynne sin virksomhet. Fylkesmennene løses fra de prisreguleringsgjøremål som de nå har fra den tid de nye priskontorer tar til å virke.

19 janr. **Skrivelse** *) fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, hvorved det i medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at §§ 2, 3, 4 og 5 i forordning av 13 oktober 1942 om produksjon og rasjonering av maltekstrakt, skal opphøre å gjelde fra og med 21 januar 1946. 19 janr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet. 21 janr.

Med heimel i § 11 i bestemmelser om de forsiktighetsregler som skal iakttas ved transport av sprengstoff, krutt, ammunisjon og fyrverkerisaker, fastsatt ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1934, bestemmer departementet:

1. Overskriften til § 9 endres til «Transport med personførende jernbanetog eller skip med passasjersertifikat».
2. § 9, punkt 3, skal lyde:

Inntil 50 kg sortkrutt og lignende krutt eller inntil 100 kg dynamitt eller annet sprengstoff av dynamittklassen eller gjennomgelatinert røyksvart krutt, eller inntil 500 kg sikkerhetssprengstoff, skytebomull, ballistitmasse eller trinitrotoluol og inntil 500 fenghetter er det tillatt med førerens samtykke å medta på skip med passasjersertifikat.

Hvis det samtidig sendes både sortkrutt og lignende og sprengstoff må det samlete kvantum ikke overstige 50 kg. Hvis det samtidig sendes både dynamitt og lignende og sikkerhetssprengstoff må det samlete kvantum ikke overstige 100 kg.

Fenghetter må ikke stues i samme rom som krutt eller sprengstoff.

Disse endringene trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om at Lofotoppsynet settes mandag 28 januar 1946. 22 janr.

Lov *)[1]) om fastsettelse av funksjonstiden for de herreds- og bystyrer som er eller blir valt i 1945 og 1946. 25 janr. Nr. 1.

De herreds- og bystyrer som er eller blir valt i 1945 og 1946, gjør tjeneste til utgangen av året 1947.

---

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

[1]) St.vedtak 24 januar. Se Ot. prp. nr. 14, 1945—46. Innst. O. nr. 13. St.tid., forh. i Ot. s. 17—19; i Lt. s. 6.

25 janr. Nr. 2. **Midlertidig lov** *)[1]) om nyvalg på kommunevalte medlemmer av styrer, råd, nemnder og lignende.

§ 1. Det foretas snarest mulig etter at herreds- og bystyret er trådt sammen etter lov av 6 juli 1945 nyvalg på de medlemmer av styrer, råd, nemnder og lignende og innehavere av andre kommunale tillitsverv, som velges av herreds- og bystyret, formannskapet, soknestyret eller andre som disse myndigheter har overlatt valgretten til. På tilsvarende måte foretas nyvalg til fylkeskommunale styrer og tillitsverv m. v.

Tjenestetiden for den som velges skal være den samme som for de nyvalte herreds- og bystyrer, dersom funksjonstiden etter vedkommende lov faller sammen med den ombudstid som hittil har vært gjeldende for herreds- og bystyrene. Ellers gjelder vedkommende lovs bestemmelser om tjenestetiden. Bestemmer loven at en del av medlemmene skal tre ut etter en viss tid, foretas utskiftingen og valget etter de regler som loven fastsetter. Inntil lovens bestemmelser om utskifting kan anvendes, skjer denne ved loddtrekning.

§ 2. De medlemmer og tillitsmenn som velges etter § 1, trer i virksomhet straks. Inntil så er skjedd, skal de som er i virksomhet ved denne lovs ikrafttredelse, gjøre tjeneste.

§ 3. Unntatt fra denne lov er:

1. Forsyningsnemnder og fylkesforsyningsnemnder opprettet i henhold til lov om forsyningsnemnder av 9 juni 1939.
2. Ligningsnemnder, ligningsråd og andre kommunale ligningsinstanser som er opprettet i henhold til skattelov for landet av 18 august 1911 og skattelov for byene av samme dato.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

25 janr. **Kongelig kunngjøring** om fritakelse av bygge- og anleggsvirksomhet for omsetningsavgift.

Stortinget har 22 januar 1946 gjort dette vedtaket:

§ 1. Unntatt fra avgiftsplikt er utførelse av arbeid på bygning, vei-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn.

Unntatt fra avgiftsplikt er også levering av varer i forbindelse med utførelse av slikt arbeid når varens anvendelse går inn som ledd i arbeidets utførelse. Avgiftsfriheten omfatter ikke maskiner, maskinelt utstyr, ovner, komfyrer og elektrisk utstyr som ikke unntas etter § 2.

---

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

[1]) St.vedtak 24 januar. Se Ot. prp. nr. 15, 1945—46. Innst. O. nr. 14. St.tid., forh. i Ot. s. 19—20; i Lt. s. 6.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er salg av varer som hovedsakelig brukes til bygging eller anlegg som nevnt i § 1 etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse og kontrollregler. 25 janr.

§ 3. Dette vedtak trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft fra 1 februar 1946.

Kongelig resolusjon*) hvorved det med hjemmel av § 5 i provisorisk anordning om utførselsforbud av 26 november 1945 fastsettes at anordningens § 2, annet ledd, trer i kraft med virkning fra 1 januar 1946. 25 janr.

Kongelig resolusjon. 25 janr.

Bestemmelsen i kongelig resolusjon av 8 mai 1945 om midlertidig ordning av sentraladministrasjonen etter frigjøringen om at Statens trykknings- og innkjøpskontor opprettholdes under Finansdepartementet endres slik at Statens innkjøpskontor skal høre under Handelsdepartementet som en særskilt institusjon med samme arbeidsområde som før krigen.

Kongelig resolusjon*)[1]) om at provisorisk anordning av 10 november 1944 om endringer i jordloven av 22 juni 1928 oppheves. 25 janr.

Bestemmelser**) om rasjonering av skotøy. 25 janr.

(Gitt 25 januar 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter m. v. og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

Kapitel I.

Salg av skotøy til forbruker.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte avhende til forbruker ikke brukt skotøy (herunder gummifottøy) uten mot samtidig klipp av merker på spesielle skotøykort eller mot slik anvisning som bestemt i §§ 3—5.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er:
Lærstøvler og slagstøvler i størrelse nr. 27 og derunder.
Skinnskotøy, tøfler og gummifottøy (unntatt slagstøvler) i størrelse nr. 24 og derunder.

---

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.
**) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
[1]) Se St.vedtak 18 februar 1946.

25 janr. Særpreget idrettsskotøy, herunder orienteringsstøvler.
Skotøy med stiv tresåle.
Fiskeskinnsko tilvirket før 1 februar 1946.
Papirstrieskotøy.
Skaller av skinn.

Direktoratet for Industriforsyning bestemmer hvor mange merker av skotøykort skal klippes ved salg av de forskjellige slag skotøy, og i hvilke tidsrom merkene skal gjelde.

Direktoratet for Industriforsyning kan gi bestemmelser om at visse slag brukt eller ikke brukt skotøy kan selges mot samtidig klipp av merker på ekstrakort for tekstilvarer og skotøy m. v.

§ 2. Berettiget til skotøykort er alle forbrukere som står i forsyningsnemndenes personregister unntatt barn som ikke er fylt 3 år. Barn under 3 år som bevislig må bruke skinnskotøy i størrelse nr. 25 eller derover, kan likevel få kort etter særskilt søknad. Forbrukere født før 1 januar 1930 som i minst 3 måneder framover skal være beskjeftiget i et yrke som er oppført i Direktoratet for Industriforsynings yrkesliste til bruk ved utdelingen av skotøykort, er berettiget til «Skotøykort — serie A». Andre forbrukere født før 1 januar 1930 er berettiget til «Skotøykort — serie B». Yngre forbrukere er berettiget til «Skotøykort — serie C».

For personer som holdes med skotøy av en anstalthusholdning, skal skotøykortene utleveres til den ansvarshavende ved anstalten. Den ansvarshavende skal levere kortene til hver enkelt av belegget eller, om dette ikke er forsvarlig, selv disponere kortene til beste for belegget. Når et medlem av anstalthusholdningen forlater denne, skal han eller hans verge få utlevert skotøykortet hvis dette er i anstaltens besittelse.

Tilreisende fra utlandet som ikke kan få skotøy fra hjemlandet og som skal oppholde seg her i landet i minst 3 måneder, kan få utlevert kort av tilsvarende serie som nevnt i første ledd, mot merknad om dette i passet. Kortet skal inndras ved utreise.

Ved dødsfall plikter de etterlatte eller den anstalt hvis husholdning avdøde var medlem av, å levere dennes skotøykort til den forsyningsnemnd hvor han eller anstalten var registerført. Forbrukere som forlater landet for å ta opphold utenlands i over et halvt år, plikter likeens å levere skotøykortet tilbake.

§ 3. Forbruker som trenger ortopedisk skotøy sydd etter mål, kan gjennom forsyningsnemnda i sin bostedskommune søke fylkesforsyningsnemnda om anvisning på materialer til tilvirking av slikt skotøy. Attest fra læge eller vanførehjem og forbrukerens skotøykort må legges ved.

§ 4. Skadelidte og andre personlige forbrukere som av særlige grunner trenger mer skotøy enn han har gyldige merker til på skotøykortet, kan gjennom forsyningsnemnda søke fylkesforsyningsnemnda om anvisning på slikt skotøy. Søknaden skal inneholde de opplysninger og være bilagt med slike attestasjoner som Direktoratet for Industriforsyning bestemmer. 25 janr.

§ 5. Bedrifter, teatre, institusjoner og offentlige etater som er forpliktet til å holde sine arbeidere eller andre ansatte med skotøy til bestemte formål, kan søke Direktoratet for Industriforsyning om anvisning på slikt skotøy.

§ 6. Det er forbudt for produsent og grossist som ikke selger fra egen detaljavdeling som regnskapsmessig er atskilt fra engrosvirksomheten, å selge eller på annen måte avhende skotøy til forbruker.

Unntatt fra forbudet i første ledd er:

a. Salg til egne arbeidere og funksjonærer til personlig bruk eller til bruk for familiemedlemmer av vedkommendes husstand. Ved slikt salg skal kjøperen avkreves kjøpslegitimasjoner som nevnt i §§ 1 og 4.
b. Salg til anstalthusholdninger, bedrifter, teatre, institusjoner og offentlige etater.

§ 7. Skotøykort kan nyttes ved kjøp og salg av skotøy til andre medlemmer av samme husstand. Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at visse merker bare kan nyttes ved kjøp og salg av skotøy til den forbruker skotøykortet er utstedt til.

§ 8. Det er forbudt for forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve skotøy i strid med bestemmelsene i §§ 1 og 6.

Kapitel II.

Salg av skotøy til forhandler.

§ 9. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra skotøy som er rasjonert etter § 1, første ledd, jfr. annet ledd, til forhandler (detaljist, grossist eller grossists eller produsents detaljavdeling) uten at kjøperen samtidig leverer selgeren (produsent, grossist eller importør) brukte skotøyanvisninger eller brukte merker av skotøykort eller kjøpetillatelser til start- og tilleggslagre.

Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at brukte skotøyanvisninger og brukte merker av skotøykort skal sendes inn til forsyningsnemnda til godkjenning for gjenkjøp.

Skotøy som kan selges til forbruker mot klipp av merker på ekstrakort for tekstilvarer og skotøy m. v. (jfr. § 1, siste ledd), kan selges til grossist og til detaljist uten at kjøperen leverer kjøpslegiti-

25 janr. masjoner. Ved salg til grossist skal selgeren gi Direktoratet for Industriforsyning melding om salget innen den 5te i den nærmest følgende måned etter at levering har funnet sted. Ved salg til detaljist skal selgeren samtidig med leveringen gi melding om salget til forsyningsnemnda i kjøperens forretningskommune og innen den 5te i den nærmest følgende måned sende gjenpart av meldingen til Direktoratet for Industriforsyning.

Kjøp eller annen ervervelse i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 10. Ved salg av skotøy mot klipp av merker på skotøykortene skal detaljisten straks klebe opp merkene på foreskrevne gummierte ark og sette sitt stempel eller navn på dem. Ekstramerker på skotøykortene som klippes i tillegg til vanlige merker ved salg av visse slags skotøy, skal stemples eller gis påskrift og kan oppbevares løse.

Ved salg av skotøy mot anvisning skal detaljisten straks forsyne anvisningen med stempel og underskrift. Det samme gjelder anvisningens talong som skal fraklippes.

§ 11. Innen den 5te i hver måned skal detaljisten sende forsyningsnemnda på forretningsstedet oppgave over hva han har mottatt og solgt av skotøy i løpet av foregående måned og hva han hadde i beholdning av skotøy ved utløpet av foregående og nest foregående måned. Videre skal han gi oppgave over mottatte kjøpslegitimasjoner ved salg til forbruker i løpet av måneden. Ved utgangen av hvert kvartal skal han dessuten gi oppgave over kjøpslegitimasjoner som det er bestilt skotøy mot og over udisponerte kjøpslegitimasjoner. Oppgavene gis på fastsatt skjema. Sammen med oppgavene skal detaljisten sende alle de kjøpslegitimasjoner som han har mottatt ved salg av skotøy til forbruker, og som ikke kan nyttes direkte til gjenkjøp eller som ikke gir adgang til gjenkjøp.

§ 12. Ved detaljistenes og grossistenes gjenkjøp av skotøy gjelder de samme merkeverdier som ved salg til forbruker (jfr. § 1, 3 ledd). Anvisninger på skotøy gir adgang til gjenkjøp av et tilsvarende antall par i de produksjonsgrupper hvori anvisningen etter sin tekst kan gi adgang til gjenkjøp. Ved gjenkjøp av det slag skotøy for hvilke det ved salg til forbruker klippes ekstramerker i tillegg til vanlige merker, skal det foruten vanlige merker leveres et antall ekstramerker som tilsvarer parantallet. Disse ekstramerker skal av grossisten eller produsenten klebes opp på foreskrevne gummierte ark.

§ 13. Når forsyningsforholdene tilsier det eller det for øvrig foreligger særlige forhold kan Direktoratet for Industriforsyning gi regler om inndragning av kjøpslegitimasjoner og om at visse kjøpslegitimasjoner helt eller delvis bare skal gjelde for gjenkjøp av bestemte slag skotøy.

§ 14. Produsent, grossist og importør plikter å levere slikt barne- 25 jan.
skotøy som omfattes av unntaksbestemmelsen i § 1, annet ledd, til grossist eller detaljist i samme forhold som han leverer annet barne-, gutte- og pikeskotøy til vedkommende grossist eller detaljist.

§ 15. Produsent, grossist og importør plikter så langt råd er å effektuere anvisninger utstedt i medhold av §§ 4 og 5 og kjøpetillatelser til start- og tilleggslagre før han effektuerer bestillinger som det er levert brukte merker for.

Bestillinger som er ledsaget av brukte merker med lave sifre i en serie, skal så langt råd er effektueres før bestillinger for hvilke det blir levert merker med høyere sifre i vedkommende serie.

§ 16. Produsent og forhandler av skotøy skal føre lagerbok. Av lagerboken skal det framgå hvor meget som går ut og inn av lageret til enhver tid. Firmaer som driver både engros- og detaljavdeling plikter å føre særskilte lagerbøker for engros- og detaljavdelingen. Lagerbok for detaljister skal føres på fastsatt skjema.

§ 17. Produsent, grossist og importør skal gi oppgave over sin beholdning av skotøy pr. den siste dag i hver måned og over produksjon, import og omsetning i løpet av måneden. Det skal dessuten gis oppgave over kjøpslegitimasjoner som er mottatt fra grossister og detaljister og som det ikke er levert skotøy mot. Grossister skal også gi oppgave over kjøpslegitimasjoner som det er bestilt skotøy mot og over udisponerte kjøpslegitimasjoner. Oppgaven skal gis på fastsatt skjema som i utfylt stand skal være innsendt til Direktoratet for Industriforsyning innen den 5te i den påfølgende måned.

Det skal gis særskilt oppgave for produsent-, engros- og detaljavdeling. For kommisjonslager skal den som har varene i kommisjon gi oppgaven. Varer på frilager skal oppgis av den som varene er fakturert til. Solgte, men ikke leverte varer regnes med i beholdningen.

§ 18. Produsent og importør skal innen den 5te i måneden sende Direktoratet for Industriforsyning kjøpslegitimasjoner for et tilsvarende antall par som det er levert skotøy mot i den foregående måned.

§ 19. Importør skal ved innførsel av skotøy sende oppgave til Direktoratet for Industriforsyning over det som er innført angitt i par og spesifisert etter de forskjellige produksjonsgrupper. Omfatter innførselen skotøy som kan selges videre til forhandler uten at denne avgir kjøpslegitimasjoner, skal oppgaven inneholde tydelig angivelse av skotøyets art. Med oppgaven skal følge faktura i original eller bekreftet avskrift.

Varene kan først bli tollbehandlet når importøren framviser faktura påført tollbehandlingstillatelse av Direktoratet for Industriforsyning.

25 janr.

Kapitel III.

Alminnelige bestemmelser.

§ 20. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve skotøy som er omsatt i strid med bestemmelsene i første og annet kapitel.

§ 21. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 22. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 23. Bestemmelsene trer i kraft 1 februar 1946.

Samtidig oppheves forordning av 16 juni 1943 om salg av skotøy til forhandler.

§ 2, 3 ledd, punkt a i forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. skal fra og med 1 februar 1946 lyde:

«Alle slags bekledningsgjenstander (ikke skotøy) og utstyrsvarer, som helt eller delvis er forarbeidet av naturlige eller kunstige tekstil-, lær-, skinn- og gummimaterialer.»

Forskrifter av 25 mars 1942 om gjennomføring av ovennevnte forordning av 23 desember 1940 oppheves samtidig for så vidt angår skotøy.

Direktoratet for Industriforsyning bestemmer i hvilken utstrekning andre bestemmelser vedrørende rasjonering av skotøy som er gitt i medhold av nevnte forordninger, fortsatt skal gjelde.

25 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på Fru Andrea Skaares fond til Gjølstad pleiehjem i Brandval, opprettet ved fru Andrea Skaares testament.

26 janr. **Midlertidige særbestemmelser** *) om forhåndstrekk av skatt for tjenestemenn, sjøfolk og andre som er vendt hjem fra utlandet.

(Fastsatt av Finans- og tolldepartementet med hjemmel i «lov» nr. 2 av 23 desember 1943 om forhåndstrekk av skatt § 3, første ledd; jfr. provisorisk anordning av 25 januar 1945 om okkupasjonslovgivningen § 1, nr. 2.)

§ 1. Tjenestemenn, sjøfolk og andre som etter frigjøringen er vendt hjem fra utlandet og som ikke trekkes etter særskilte regler om

*) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

trekk i hyre, kan pålegges forhåndstrekk av skatt i lønnsinntekt etter reglene i §§ 2—3. 26 jan.

Korporaler og menige i de militære styrker er fritatt for trekk etter disse regler.

§ 2. Pålegg om trekk etter § 1 utferdiges av kommunens skatteoppkrever i det distrikt hvor lønnstakeren antas å ville bli skattepliktig for 1946—47.

Trekk settes i verk straks skatteoppkreveren får melding om eller på annen måte får kjennskap til at lønnstakeren her i landet er inntatt i tjeneste eller fortsetter i tjeneste som han har hatt i utlandet.

Bestemmelsene i landsskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begges punkt 10, og de forskrifter som er gitt i henhold til disse bestemmelser om meldeplikt for arbeidsgiver m. v. får tilsvarende anvendelse på arbeidsgivere som har eller inntar i tjeneste noen som kan bli gjenstand for trekk etter § 1. Meldingen skal angi at vedkommende er vendt hjem fra utlandet etter frigjøringen.

§ 3. Trekkpålegget skal ikke lyde på noe bestemt beløp eller noe bestemt skatteår. Trekket er å anse som en à konto-innbetaling til dekning av skatter til stat og kommune, herunder alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift. Trekkprosenten fastsettes av skatteoppkreveren i samhøve med forskriftene i § 3, annet og tredje ledd, i regler om gjennomføring av forhåndstrekk av skatt av 23 desember 1943.

Den som pålegget er rettet til, plikter å foreta trekk inntil pålegget blir tilbakebetalt. Han skal sende særskilt oppgjør for de beløp som er trukket.

Skatteoppkreveren inntektsfører forhåndstrekket på en særskilt depositokonto og skal med høyst en måneds mellomrom sette beløpene inn i bank. Kommunen har ikke rett til å bruke av disse midler før det er fastsatt bestemmelser om fordelingen av midlene mellom staten og kommunene.

Departementet har bestemt at særbestemmelsene trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Oline og Ole Fundensags legat for verdige trengende i Nes, Romerike, opprettet ved Oline Fundensags testament av 14 oktober 1940. 26 jan.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Olav Vinjes legat til jorddyrking i Vinje herad, skipa ved testament dagsett 10 juni 1924. 26 jan.

29 janr. Skrivelse *) fra Justisdepartementet.

I henhold til § 27 i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon, jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945 (restitusjonsanordningen), fastsettes følgende regler om nedsettelse og frafallelse av gebyrer til det offentlige:

I.

Det skal ikke betales gebyr til staten for følgende tiltak som restitusjonsanordningen gir høve til:

a. Ny behandling av sivil sak som blir gjenopptatt etter restitusjonsanordningens § 14 flg. Sportellovens § 147 gjelder tilsvarende.

b. Tinglysing eller registrering av avgjørelse etter restitusjonsanordningens §§ 2 og 24 om endring av forvaltningsavgjørelser eller private rettshandler.

c. Behandling av sak om konsesjon som blir tatt opp til stadfesting etter restitusjonsanordningens § 4.

II.

Gebyr til det offentlige som skyldes andre tiltak etter restitusjonsanordningen enn nevnt under avsnitt I, kan ettergis eller nedsettes etter de vanlige regler; jfr. sportellovens § 143.

29 janr. Skrivelse**) fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om motorvogner § 21, avsnitt II, første ledd, fastsettes at det kreves tillatelse til all ervervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn uten rute eller dermed likestilt kjøring selv om kjøringen ikke foregår som drosjekjøring fra offentlig holdeplass; motorvognlovens § 21, avsnitt II, 3dje ledd. Tillatelse gis i landdistriktene av fylkesvegstyrene og i byene (herunder ladesteder med eget kommunestyre) av politiet, dersom ikke annerledes bestemmes av departementet. Tillatelse gis etter regler som fastsettes av departementet.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

30 janr. Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring av § 1 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Gran herred, Opland fylke.

30 janr. Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Brandbu herred, Opland fylke.

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.
**) Kunngj. 30 januar i Lovtid. 1 nr. 4.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Regine Martiniussens legat til minne om hennes mor, f. Jørgensen Skjelland, Andebu, til verdige trengende gamle og syke m. v. innen Nøtterøy kommune, opprettet ved testament av 22 desember 1930. 31 janr.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 31 janr.

I. Forordning av 27 februar 1941 om tillegg til «Instruks for kontroll og vraking av saltet sild» av 28 juli 1937 samt endringsforordning av 26 mars 1943 oppheves.

II. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om tillegg til lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål). 1 febr. Nr. 1.

§ 1. For fartøy som er godkjent av vedkommende departement, kan Kongen gi tillatelse til fiske med bunnslepenot (trål) såfremt det eies av person eller selskap som har hatt tillatelse til å drive slikt fiske etter § 1, annet ledd, i lov om fiske med bunnslepenot (trål) av 17 mars 1939, og det fartøy tillatelsen gjaldt, er gått tapt etter 1 september 1939.

Med unntak av bestemmelsene i § 1, annet ledds tredje punktum, gjelder reglene i den nevnte lov også når tillatelse gis etter denne lov.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov *)[2]) om avsetning til skattefond i banker. 1 febr. Nr. 2.

I.

For regnskapsårene 1945 og 1946 er det i banker tilstrekkelig at det til skattefond avsettes henholdsvis ½ og ¾ av det som er foreskrevet i aksjelovens § 36, siste ledd. For regnskapsåret 1947 skal full avsetning foretas.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[3]) inneholdende særregler om skatteligningene for 1944—45, 1945—46 og 1946—47 i Finnmark og visse distrikter i Nord-Troms. 1 febr. Nr. 3.

§ 1. Ved utligningen av skatter til stat og kommune for budsjettårene 1945—46 og 1946—47 i Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa,

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

[1]) St.vedtak 24 januar. Se Ot. prp. nr. 9, 1945—46. Innst. O. nr. 16. St.tid., forh. i Ot. s. 25; i Lt. s. 6—7.

[2]) St.vedtak 24 januar. Se Ot. prp. nr. 13, 1945—46. Innst. O. nr. 15. St.tid., forh. i Ot. s. 20—21; i Lt. s. 6.

[3]) St.vedtak 24 januar. Se Ot. prp. nr. 17, 1945—46. Innst. O. nr. 17. St.tid., forh. i Ot. s. 17; i Lt. s. 6.

1 febr. Nr. 3. Kåfjord, Storfjord og Lyngen og i distriktene i Finnmark fylke anvendes særreglene i denne lovs §§ 2—4 ved siden av den alminnelige skattelovgivning.

§ 2. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra de distrikter som er nevnt i § 1 skal anses bosatt eller hjemmehørende i det av disse distrikter som de flyttet fra, såfremt de etter skattelovenes bestemmelser om skattestedet var å regne som bosatt eller hjemmehørende der 1 januar 1944 — for Vardø bys vedkommende 1 januar 1941.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke for personer som 1 januar i ligningsåret bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

§ 3. I de distrikter som er nevnt i § 1, kommer reglene om gjennomsnittsligning bare til anvendelse hvor det finnes tilstrekkelig ligningsmateriale til å fastslå ansettelsene av inntekten for de år som etter skattelovene skal legges til grunn ved gjennomsnittsberegningen. Skattyter som ved utskrifter av kladdelister og lignende kan dokumentere hva inntekten for vedkommende år har utgjort, kan dog alltid kreve å bli gjennomsnittslignet.

§ 4. Vedkommende departement eller den som departementet gir fullmakt til det, kan fastsette slike særforskrifter som forholdene gjør nødvendige om gjennomføringen av skatteligningen og innfordringen av de skatter som blir utlignet.

§ 5. Kongen kan bestemme at det i distrikt som nevnt i § 1, hvor ligningsmaterialet er ødelagt, ikke skal foretas utligning, eventuelt ny utligning, av skatter til stat og kommune, herunder alderstrygd og krigspensjoneringsavgift, samt avgift til Arbeiderfondet for budsjettåret 1944—45 når arbeidet med slik utligning må antas å volde uforholdsmessig vanskelighet hensett til de skattebeløp som kan påregnes innbetalt.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

1 febr. **Kongelig resolusjon.**

I. Fra 1 januar 1946 å regne nedlegges kallskapellaniet ved Domkirken menighet i Kristiansand.

II. Fra samme dag utskilles den del av Kristiansand som ligger på østsiden av elven Otra fra Domkirken menighet og blir selvstendig menighet under navn: Lund menighet.

III. — — — —

IV. — — — —

V. Overenskomsten mellom Kristiansand og Oddernes kommuner av 4 september 1941 med senere endringer om adgang for Lund

menighet til å nytte Oddernes kirke m. m. godkjennes med tilføyelse om at den ikke må forlenges utover et tidsrom av 10 år uten departementets samtykke, og at saka må tas opp i god tid dersom kommunene er enige om å forlenge den. 1 febr.

Kongelig resolusjon.*) 1 febr.

I medhold av § 1 i midlertidig lov nr. 14 av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å tilvirke, omsette eller utføre håbrand som ikke er kjøpt gjennom Håbrandfiskernes Salgslag.

§ 2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet i § 1.

§ 3. Overtredelse av denne bestemmelse eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

§ 4. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongeleg resolusjon.*) 1 febr.

I medhald av § 91 i lov frå 22 juni 1928 om ymse jordspørsmål med seinare brigde vert fastsett at kapitlene I, II, X og XIII i lova skal gjelda for ladestedet Florø.

Kongelig resolusjon. 1 febr.

Lokomotivpusserformennenes forening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om løyve til bruk av gift til fangst av rovdyr i herredene Kautokeino, Karasjok og Polmak samt i deler av Sør-Varanger i Finnmark fylke. 1 febr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Lærer Elias Kirkebø og hustrus legat for blinde på Vestlandet, opprettet ved Anton Kirkebøs gavebrev av 11 mai 1945. 2 febr.

Stortingsvedtak***om reguleringstillegg og krisetillegg til de off. tjenestemenn m. v. og dyrtidstillegg til pensjonister i Statens pensjonskasse m. v., samt julegratiale til statsarbeidere og statstjenestemenn. 5 febr.

*) Kunngj. 6 februar i Lovtid. 1 nr. 5.
**) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
***) Se St.prp. nr. 9, 1945—46. Innst. S. nr. 14. St.tid. s. 173—178.

5 febr.

I.

Stortinget godkjenner inntil videre det ved kongelig resolusjon av 29 september 1944 fastsatte midlertidige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn og vernepliktige i frigjorte områder av Norge med de endringer som er vedtatt ved kongelig resolusjon av 15 desember 1944 og kongelig resolusjon av 17 august 1945, jfr. Finansdepartementets rundskriv av 22 august 1945 om beordringstillegg.

§§ 6, 8, 9, 10 og 11 i regulativet trer ut av kraft fra 1 januar 1946.

II.

Stortinget godkjenner den ordning som ved kongelig resolusjon av 29 september 1944 ble truffet med hensyn til avlønning av statens arbeidere.

III.

1. Fra 1 september 1945 og inntil videre tilstås hver tjenestemann som overveiende forsørger ektefelle eller barn under 18 år et krisetillegg på kr. 600 årlig, dog slik at tillegget begrenses til 30 pst. av vedkommendes regulativlønn.

Krisetillegget skal utbetales til alle tjenestemenn som nå har reguleringstillegg, herunder også ekstrapersonale.

Krisetillegget utbetales dog ikke til tjenestemenn som er tilstått høyere «kriselønninger» enn det ordinære lønnsregulativ hjemler. De av disse tjenestemenn som måtte ønske det, kan gå over på det ordinære regulativ.

2. For tjenestemenn uten forsørgelsesbyrde som nevnt under 1 skal krisetillegget være ⅔ av det som der er fastsatt for tiden 1 september—31 desember 1945.

3. Ikke-forsørgere skal fra 1 januar 1946 få utbetalt det samme reguleringstillegg og krisetillegg som bestemt for forsørgere.

4. Pensjonister som får pensjon av Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse etter lønnsregulativer fastsatt i 1919 eller senere får fra 1 september 1945 utbetalt et samlet dyrtidstillegg på 40 pst. av pensjonen, dog ikke over kr. 1 200 årlig. Andre pensjonister får en tilsvarende forhøyelse av sitt dyrtidstillegg.

5. Lønnsregulativets § 3, 1 ledd, skal fra 1 juli 1945 lyde slik:

«Ved beregning av alderstillegg etter fast ansettelse i offentlig stilling medregnes den tid som vedkommende tjenestemann utover 1 år har virket i statstjeneste uten fast ansettelse. Forutsetningen er at denne tjeneste utover 1 år i omfang og betydning kan sidestilles med tjenesten i den stilling som vedkommende blir fast ansatt i. Tjenestetid før oppnådd 18 års alder kommer overhodet ikke i betraktning.»

§ 3, 3 ledds første punkt, skal fra samme tid lyde slik: 5 febr.

«Denne bestemmelse kommer bare til anvendelse på tjenestemenn som blir ansatt fast etter 1 juli 1945.»

6. En tjenestemann som er ansatt i eller forfremmet til offentlig stilling etter okkupasjonens opphør, skal få bedret sin lønnsansiennitet såframt vedkommende stilling har vært ledig på et tidligere tidspunkt og det er på det rene at det bare skyldes forhold som har sammenheng med okkupasjonen at vedkommende ikke dengang ble ansatt i eller forfremmet til stillingen.

IV.

Stortinget godkjenner Finansdepartementets instruks av 26 oktober 1945 om utbetaling av dyrtidstillegg til pensjonister.

V.

Stortinget godkjenner den i desember 1945 foretatte utbetaling av julegratiale til statsarbeidere og til statstjenestemenn med forsørgelsesbyrde. Julegratialet skal også utbetales til tjenestemenn uten forsørgelsesbyrde etter samme regler som er fastsatt for utbetalingen til forsørgere.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet. 5 febr.

I samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert fastsett slike føresegner for oppkrevjing m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn.

1. Ved sal av skinn som det er lagt avgift på, skal avgifta vera betalt når skinnet vert levert frå Pelscentralen L/L, norsk auksjonsfirma eller frå produsent til kjøparen. Er Pelscentralen L/L kjøpar for eiga rekning, betalar denne avgifta ved kjøpet.

   Ved sal over utanlandsk auksjon skal avgifta svarast når skinnet er seld og auksjonen har gjevi oppgjer for salet.

2. Pelscentralen L/L, norsk auksjonsfirma, norsk representant for utanlandsk auksjonsfirma og pelsskinneksportørar har plikt til å halda av avgiftssummen i oppgjeret med oppdrettaren og å halda den i eigen kasse eller å setja den inn på eigen bankkonto. Ved utgangen av kvar månad skal avgiftspengane betalast inn til Omsetningsrådet med oppgåve over skinnmengd og salssum som avgift er svara av.

   Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt fører kontrollen med avgiftsinnbetalinga og har rett til å gjera seg kjend med

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

5 febr. oppgåver og bokføring som vedkjem omsetninga av pelsdyrskinn hjå alle som er ansvarlege for at avgifta vert betalt, liksom det kan krevja alle opplysningar om oppgjeret til oppdrettarane m. m.

3. Ved sal direkte frå oppdrettar til forbrukar, skal oppdrettaren betala avgifta direkte til Omsetningsrådet og leggja ved oppgåve over kor mange skinn av kvart slag som er selde og over kjøpesumen. Produsenten får kvittering frå Omsetningsrådet i 2 eksemplar. Det eine skal fylgje skinnet når det vert levert til kjøparen.
4. Ved utførsle av skinn som ikkje er selde over og merkte av Nordisk Skinnauktioner A. M. Vik eller A/S Oslo Skinnauksjoner L. V. Haasted, må det legitimerast for tollstellet at avgifta er betalt eller at Omsetningsrådet har samtykt i utførsle utan at avgifta er betalt føreåt.
5. Når skinn vert levert til reiing eller annan handsaming må det fylgja med legitimasjon frå Omsetningsrådet, Pelscentralen L/L eller godkjend norsk auksjonsfirma for at avgifta er betalt eller fråsegn frå Omsetningsrådet om at skinnet er avgiftsfritt.

   Legitimasjonen eller fråsegna må den som tek i mot skinnet taka vare på, elles vert han ansvarleg for avgifta.
6. Omsetningsrådet kan med godkjenning frå departementet gjeva nærmare reglar om innbetalinga av avgifta, om oppgåveføring og om kontroll med at avgifta vert betalt.
7. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
8. Desse føresegner trer i kraft straks og skal gjelda i staden for dei føresegner som vart gjevi ved skriv frå 3 september 1945 som fell burt.

5 febr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (tiden 15 mai—10 oktober) i J ø s s u n d herred, Sør-Trøndelag fylke.

8 febr. **Kongelig resolusjon** **) hvorved det i medhold av § 43 i provisorisk anordning av 16 april 1943 om tillegg til lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, bestemmes at den i sistnevnte lovs §§ 12 og 14 omhandlete p r e m i e b e r e g n i n g o g p r e m i e b e t a l i n g skal igjen gjelde fra og med 1 oktober 1945 for de s k i p som anordningen omfattet.

8 febr. **Kongelig resolusjon.** **)

I henhold til § 39, 3 ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.
**) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

I. I kongelig resolusjon av 27 januar 1933 om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Kongsberg vann- og kloakkvesen, skal bestemmelsene om bevillingens meddelelse, varighet og opphør, første ledd, lyde: 8 febr.

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger med mindre han har ervervet håndverksborgerskap i Kongsberg, har fylt 25 år, og kan fremlegge attest for et hederlig liv. I særlige tilfelle kan bevilling gis selv om vedkommende ikke har fylt 25 år.

II. Handelsdepartementets bestemmelser av 2 desember 1940 om endring av kongelig resolusjon av 27 januar 1933 oppheves.

Kongelig resolusjon *), hvorved Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser og utferdige de forbud og forskrifter som etter §§ 1 og 2 i lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer av 21 juli 1916 er tillagt Kongen. 8 febr.

Kongelig resolusjon.*) 8 febr.

De ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 i henhold til vegloven fastsatte alminnelige trafikkregler, endres således:

§ 7, punkt 1, skal lyde:

1. Kjører skal ferdes til høyre på høyre side av vegen unntatt når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til venstre. På uoversiktlige vegstrekninger skal det kjøres så langt til høyre som mulig. Kjører med liten fart skal holde lengst mulig til høyre.

For syklister gjelder som alminnelig regel at de skal kjøre enkeltvis etter hverandre. Utenfor byer og tettbygde strøk kan dog to syklister kjøre ved siden av hverandre når ferdselen derved ikke hindres eller fare oppstår.

§ 7, punkt 1, skal lyda:

1. Køyrar skal ferdast til høgre på høgre sida av vegen når ikkje serlege høve gjer det turvande å køyra til vinstre. På vegstrekkjor der utsynet ikkje er fritt, skal ein køyra so langt til høgre som mogeleg. Køyrar med liten fart skal halda lengst mogeleg til høgre.

For syklistar gjeld som vanleg regel at dei skal køyra ein og ein og etter kvarandre. Utanfor byar og tettbygde strok kan likevel to syklistar køyra jamsides når det ikkje meinkar ferdsla og det ikkje vert voldt fåre.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

8 febr. Det som foran er sagt, gjelder også for veger og gater hvor det er påbudt énvegskjøring.

§ 8 skal lyde:

I vegkryss skal kjører ta skarp sving til høyre (innersving) og stor sving til venstre (yttersving). Er det for samme fartsretning flere kjørebaner, skal den som vil svinge til høyre på forhånd ha kjørt så langt til høyre som mulig og den som vil svinge til venstre så langt inn til midten av vegen (gaten) som mulig.

§ 9. Punkt 1, 4 og nytt punkt 5 skal lyde:

1. Kjører — herunder også fører av sporvogn — skal ved tegn tilkjennegi når og hvorledes han vil foreta forandring av sin kjøreretning, kjøre over i den andre siden av vegen eller stanse.

4. For svinging til høyre (henholdsvis til venstre) gis tegn ved at høyre (henholdsvis venstre) arm strekkes vannrett ut. På motorkjøretøy kan tegn for svinging gis ved mekanisk eller elektrisk retningsviser. Sporvogn skal ha retningsvisere av type som Vegdirektøren har godkjent.

Når sporvogn eller motorkjøretøy er utstyrt med retningsvisere, har kjøreren (føreren av sporvogn) plikt til å bruke disse.

5. Den omstendighet at kjører har avgitt tegn, fritar ham ikke for plikten til fullt ut å vise den i § 2 påbudte varsomhet.

Det som er sagt framanfor gjeld óg for gator og vegar der køyring berre i ei leid er påbode.

§ 8 skal lyda:

I vegkryss skal køyrar ta krapp sving til høgre (innsving) og stor sving til vinstre (utsving). Er det for same fartsretning fleire køyrebanor, skal den som skal svinga til høgre føreåt ha køyrt so langt til høgre som mogeleg og den som vil svinga til vinstre, so langt inn til midten av vegen (gata) som mogeleg.

§ 9. Punkt 1, 4 og nytt punkt 5 skal lyda:

1. Køyrar — ogso førar av sporvogn — skal med teikn varsla um når og korleis han vil svinga av, svinga over i den andre sida av vegen eller stogga.

4. For svinging til høgre (vinstre) gjev ein teikn ved å strekkja høgre (vinstre) armen rett ut. På motorvogn kan teikn gjevast med mekanisk eller elektrisk retningsvisar. Sporvogn skal ha retningsvisarar av slik type som Vegdirektøren har godkjent.

Når sporvogn eller motorkøyretøy har slike visarar, pliktar køyraren (føraren av sporvogn) å bruka dei.

5. Um køyraren har gjeve teikn, pliktar han likevel fullt ut å visa den varsemd som er påbode i § 2.

§ 18 skal lyde:

1. Forkjørsrett i vegkryss har den kjører som ferdes på veg eller gate som er utstyrt med skilt som angir at trafikken på vedkommende veg har forkjørsrett (en på spissen anbrakt hvit firkant med rød rand).

Kjører som ferdes på veg hvor skiltet — «Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» eller «Stopp. Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» (en på spissen anbrakt hvit trekant med rød rand) skal la trafikken på kryssende veg ha forkjørsrett.

Forkjørsretten bortfaller likeoverfor politiets og brannvesenets vogner under utrykning samt likeoverfor troppeavdelinger og prosesjoner.

2. Når to kjørere samtidig skal passere et vegkryss hvor forkjørsrett ikke er fastsatt eller en åpen plass, har den kjører som kommer fra høyre forkjørsrett.

Skinnegangsvogn har dog forkjørsrett likeoverfor andre vegfarende.

3. Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av vegen. Det samme gjelder den som fra eiendom, fra parkerings- eller holdeplass eller fra privat veg vil kjøre inn på eller tvers over offentlig veg.
4. Forkjørsveger samt enkelt vegkryss med forkjørsrett utpekes av Vegdirektøren. I by-

§ 18 skal lyda: 8 febr.

1. Forkøyrslerett i vegkryss har køyrar når han ferdast på veg eller gata der det er sett upp skilt som segjar at ferdsla på denne vegen har forkøyrslerett (ein kvit firkant som er sett på spissen og som har raud rand).

Køyrar som ferdast på veg der skiltet: «Trafikken på kryssande veg har forkøyrslerett» eller «Stopp. Trafikken på kryssande veg har forkøyrslerett» (ein kvit trekant som er sett på spissen og som har raud rand) skal lata ferdsla på kryssande veg ha forkøyrslerett.

Forkøyrsleretten fell burt der det gjeld politi- og brannvognar når dei rykkjer ut og når det gjeld troppeavdelingar og prosesjonar.

2. Når to køyrarar samstundes skal fara over vegkryss der forkøyrslerett ikkje er fastsett, eller open plass, har den køyrar forkøyrslerett som kjem frå høgre.

Skeinegangsvogn har likevel forkøyrslerett andsynes andre vegfarande.

3. Vikeplikt for andre køyrarar har den som vil køyra over i vinstre sida av vegen. Det same gjeld den som vil køyra inn på eller tvert over offentleg veg frå eigedom, frå parkerings- eller haldeplass eller frå privat veg.
4. Forkøyrslevegar og einskilt vegkryss med forkøyrslerett vert utpeika av Vegdirektøren.

8 febr.

ene utpekes forkjørsgater av det stedlige politi med samtykke av Vegdirektøren.

§ 20. Det nåværende punkt 1 faller bort og de nåværende punkter 2 og 3 blir henholdsvis 1 og 2.

§ 20. I punkt 2 tilføyes (ikke nytt avsnitt):

Sluttede avdelinger av militære eller politi må kun avbrytes eller stanses av politiet eller av brannvesenets vogner under utrykning.

§ 21. Som nytt punkt 3 settes inn:

3. Det er forbudt for syklister under kjøringen å slippe styret eller å ta føttene vekk fra pedalene.

§ 25. Punkt 1, 2 og 3 skal lyde:

1. I by og tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 40 km i timen og alltid således at man kan stanse på en lengde av 12 meter.
2. Utenfor by og tettbygd strøk kan farten økes dersom det er fritt utsyn over vegen og dens beskaffenhet gjør det forsvarlig. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

For lastevogn som er registrert for større akseltrykk enn 2 000 kg og for personvogner som er registrert for mer enn 8 sitteplasser er maksimalfarten 40 km i timen.

3. Har motorkjøretøy tilhenger som med full last veier over 1 000 kg, er maksimalfarten 40 km i timen.

Som nytt punkt 7 blir tilføyd:

I byane vert forkøyrslegator utpeika av politiet med samtykke frå Vegdirektøren.

§ 20. Det noverande punkt 1 fell burt og dei noverande punkt 2 og 3 vert 1 og 2.

§ 20. I punkt 2 vert sett til (ikkje nytt avsnitt):

Samla tropp av militære eller politi må berre verta brote eller stogga av politiet eller av brandvogner som rykkjer ut.

§ 21. Som nytt punkt 3 vert sett inn:

3. Syklistar må ikkje sleppa styret eller ta føtene burt frå pedalane når dei køyrer.

§ 25. Punkt 1, 2 og 3 skal lyda:

1. I by og tettbygd strok må ein ikkje køyra fortare enn 40 km i timen og alltid soleis at ein kan stogga på 12 meter lengd.
2. Utanfor by og tettbygd strok kan farten aukast dersom det er fritt utsyn over vegen og den er soleis laga at det er forsvarleg. Farten må likevel ikkje vera større enn 60 km i timen.

For lastevogn som er registrert for større akseltrykk enn 2 000 kg og for personvogn med meir enn 8 sitjeplassar, er høgstefarten 40 km i timen.

3. Har motorkøyrety tilhengjar som med full last veg over 1 000 kg, er høgstefarten 40 km i timen.

Som nytt punkt 7 vert sett til:

7. Den som svinger inn i eller kjører tvers over forkjørsveg (§ 18) skal holde liten fart (vanlig gangfart).

§ 32. Som nytt punkt 5 tilføyes:

5. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som er hensatt på offentlig veg eller plass ha sin sidebegrensning sett forfra angitt ved hjelp av parklyset (forlyset) og sett bakfra ved hjelp av baklyset. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er tilstrekkelig belyst fra annen lyskilde.

§ 37. Punkt 2 og nytt punkt 5 skal lyde:

2. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal kjøretøy med hest eller annet trekkdyr ha hvite eller gullige lykter som sett forfra angir kjøretøyets sidebegrensning og dessuten rødt lys eller refleksglass som sett bakfra angir dets bakpart.

   Lykter som angir sidebegrensningen, må ikke anbringes under kjøretøyet.

5. Håndkjerre skal ha rødt refleksglass bak. Under kjøring når det er mørkt, skal håndkjerre trekkes — ikke skyves.

§ 38 skal lyde:

Sykkel skal være utstyrt med to av hinannen uavhengig virkende bremser hvorav en hurtigvirkende bakhjulsbremse og med signalklokke i god stand. Dessuten skal det bakerste parti av

7. Den som svingar inn i eller køyrer tvert over forkøyrsleveg (§ 18) skal halda liten fart (vanleg gangfart). 8 febr

§ 32. Som nyt punkt 5 vert sett til:

5. I myrke eller i tjukk tåke (skodde) skal motorkøyrety som ein har sett frå seg på offentleg veg eller plass ha sideavgrensinga si sett framanfrå synt med parklyset (forlyset) og sett bakanfrå med baklyset. Dette gjeld ikkje når køyretyet er godt nokk opplyst frå onnor lyskjelde.

§ 37. Punkt 2 og nytt punkt 5 skal lyda:

2. I myrke eller i tjukk tåke (skodde) skal køyrety med hest eller anna trekkdyr ha kvite eller gulkvite lykter som syner sideavgrensinga til køyretyet når ein ser det frå framsida og dessutan raudt lys eller refleksglass som syner bakparten når ein ser det bakanfrå.

   Lykter som syner sideavgrensinga må ikkje vera under køyretyet.

5. Handkjerre skal ha raudt refleksglass bak. Under køyring når det er myrkt skal handkjerre verta dregen — ikkje verta skuven.

§ 38 skal lyda:

Sykkel skal ha to bremsor som verkar kvar for seg, av deim ei bakhjulsbrems som verkar snøgt og med signalklokke i god stand. Dessutan skal den bakerste parten av bakskjermen vera kvit-

8 febr. bakskjermen være hvitmalt og forsynt med rødt baklys eller rødt refleksglass.

§ 45. Punkt 2 skal lyde:

2. Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods skal kjøreren (kjørerne) innen 24 timer avgi melding til politiet.

§ 46. I punkt 1 tilføyes (ikke nytt avsnitt).

Det er forbudt å øve hærverk på vegskilter, varselskilter og signaler for regulering av ferdselen på gater og veger.

§ 46. Punkt 3, 4, 5 og nye punkter 6 og 7 skal lyde:

3. De tegn som politimann skal gi for å regulere ferdselen betyr:
   a) Vink i ferdselsretningen: «Vegen er fri».
   b) En arm strekkes opp:
      for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning: «Pass på»
      for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning: «Stopp»
      for de trafikanter som befinner seg i vegkrysset: «Ut fra krysset».
   c) En eller begge armer strekkes ut til siden:
      tvers på ferdselsretningen: «Stopp»
      langs ferdselsretningen: «Vegen er fri».

   Disse tegn gjelder så lenge politimannen står i samme

måla og ha raudt baklys eller raudt refleksglass.

§ 45. Punkt 2 skal lyda:

2. Vert det gjort skade på folk eller gods ved trafikkulukke, skal køyraran (køyrarane) innan 24 timar gjeva melding til politiet.

§ 46. Punkt 1 vert sett til (ikkje nytt avsnitt).

Det er forbode å gjera herverk på vegskilt, varslingsskilt og signal for regulering av ferdsla på gator og vegar.

§ 46. Punkt 3, 4, 5 og nye punkter 6 og 7 skal lyda:

3. Det teikn som politimann skal gjeva for å regulera ferdsla tyder:
   a) Vink i ferdsleleida: «Vegen er fri».
   b) Ein arm vert rekt upp:
      for trafikantar i den ferdsleleida som har vore sperra til dess: «Pass på»
      for trafikantar i den ferdsleleida som har vore open til dess: «Stopp»
      for dei trafikantar som er i vegkrysset: «Ut frå krysset».
   c) Ein eller båe armar vert strekte ut til sida:
      tvert på ferdsleleida: «Stopp»
      langs ferdsleleida: «Vegen er fri».

   Desse teikn gjeld so lenge politimannen står i same

frontstilling — selv om tegnet ikke lenger gis.

Anvendes fargesignaler så betyr:

a) Grønt: «Vegen er fri»
b) Rødt: «Stopp»
c) Gult eller blinkende grønt lys:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning:
«Pass på»
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning:
«Stopp»
for trafikanter som befinner seg i vegkrysset:
«Ut fra krysset».

4. På tegnet «Vegen er fri» kan en svinge til begge sider. Til venstre må imidlertid dette bare skje når den kjørende trafikk i den frie motsattgående ferdselsretning ikke forstyrres. Kjørende som foretar svingning skal ta hensyn til fotgjengere og disse skal på sin side vise særlig aktsomhet overfor de foran nevnte kjørende.
5. På tegnet «Ut fra krysset» skal kjørende som befinner seg i vegkrysset, kjøre ut fra dette.
6. På tegnet «Stopp» må fotgjengere ikke gå over kjørebanen i den sperrede retning.
7. Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

Departementet treffer bestemmelse om fra hvilket tidspunkt

frontstilling — sjøl om teiknet ikkje lenger vert gjeve. 8 febr.

Brukar ein fargesignal tyder:

a) Grønt: «Vegen er fri»
b) Raudt: «Stopp»
c) Gult eller blinkande grønt lys:
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore sperra til dess:
«Pass på»
for trafikantar i den ferdsleleida som har vore open til dess:
«Stopp»
for trafikantar som er i vegkrysset:
«Ut frå krysset».

4. På teiknet «Vegen er fri» kan ein svinga til båe sidor. Ein må likevel berre svinga til vinstre når den frie ferdsla i motsett leid ikkje vert hindra. Køyrarar som svingar skal ta omsyn til fotgangarar og desse skal på si sida syna serleg aktsemd andsynes dei køyrarar som er nemnde framanfor.
5. På teiknet «Ut frå krysset» skal køyrarar som er i krysset, køyra ut or dette.
6. På teiknet «Stopp» må fotgangarar ikkje gå over køyrebana i den leida som er sperra.
7. Denne paragrafen gjeld òg for sporvogn.

Departementet tek avgjerd um frå kva tid sporvogn skal ha ret-

8 febr. sporvogner skal ha retningsvisere. Fra dette tidspunkt trer bestemmelsen om plikt for fører av sporvogn til å gi tegn etter § 9 i kraft.

Påbudet i § 38 om at sykkel skal ha to av hinannen uavhengig virkende bremser, settes inntil videre ikke i kraft.

Sidebegrensningen sett bakfra (§ 32) anses inntil videre tilstrekkelig angitt ved hjelp av ett baklys.

Refleksglass for hestekjøretøy skal alltid være anbrakt på kjøretøyet. Refleksglassene skal ha en lysende overflate på minst 20 cm² — tilsvarende ca. 5 cm diameter.

For øvrig trer de foran anførte endringer i kraft straks.

ningsvisarar. Frå dette tidspunkt tek føresegna um plikt for førar av sporvogn til å gjeva teikn etter § 9 i kraft.

Påbodet i § 38 om at sykkel skal ha to bremsor som verkar kvar for seg, vert til vidare ikkje sett i kraft.

Sideavgrensinga sett bakanfrå kan til vidare verta synt med hjelp av eit bakljos.

Refleksglass for hestekjøyrety skal alltid vera sett på kjøyretyet. Refleksglassa skal ha ei lysande overflate på minst 20 cm² — svarande til ca. 5 cm diameter.

Elles tek dei brigde som er nemnde framanfor til å gjelda straks.

8 febr. **Kongelig resolusjon,** hvorved det ved kongelig resolusjon 16 september 1938 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Slettdalsvatn, Fagerborgvatn og Heimste og Framste Viavatn i Tafjordvassdraget i Møre og Romsdal fylke endres og inntil videre gjøres gjeldende også for regulering av Heimste og Framste Kaldhussætervatn i Tafjordvassdraget.

8 febr. **Kongelig resolusjon.**
Mineraloljekontoret i Kommunikasjonsdirektoratet tilbakeføres til Forsyningsdepartementet fra 8 februar 1946.

14 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på Grinifangers Kulturfond 1941—1945, opprettet ved en innsamling blant Grinifanger.

15 febr. **Lov** *) [1]) om tillegg til lovgivningen om bergverksdriften.

§ 1. Det er ikke tillatt for andre enn staten eller den som opptrer på vegne av staten, å skjerpe etter, anmelde, mute eller på annen

*) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.
[1]) St.vedtak 7 februar. Se Ot. prp. nr. 11, 1945—46. Innst. O. nr. 23. St.tid., forh. i Ot. s. 27—28; i Lt. s. 7.

måte erverve forekomster av metall som etter bestemmelse av Kongen anses for å være av særlig samfunnsviktig betydning, eller å erverve eller å utnytte forekomster av mineraler som inneholder slike metall. 15 febr.

Bestemmelsene i lov om bergverksdriften av 14 juli 1842 §§ 14—17 kommer ikke til anvendelse hvis staten setter i gang drift for å utvinne metall som nevnt i foregående ledd.

§ 2. Overtredelse av denne lovs § 1, første ledd, straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Stortingsvedtak *) om krisetillegg til lærarar i folke-, framhalds-, arbeids- og ungdomsskulen. 15 febr.

Lærarane i folke-, framhalds-, arbeids- og ungdomsskulen får til so lenge same krisetillegg som er vedteke for statstenestemennene.

Kongelig resolusjon.**)

I henhold til § 28, første ledd, i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptagelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon (Restitusjonsanordningen), jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945, forlenges de frister som er nevnt i restitusjonsanordningens §§ 4, 10, 15, 18 og 20 med seks måneder. 15 febr.

Kongelig resolusjon. 15 febr.

I tillegg til de bestemmelser som i henhold til håndverkslovens § 39, 3 ledd, er gitt ved kongelig resolusjon av 19 juni 1936 for meddelelse, varighet og opphør av bevilling til å utføre rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Aker vann- og kloakkvesen innen Aker kommune, skal heretter kreves bestått en av formannskapet anordnet eksamen. For denne eksamen gjelder de bestemmelser som er fastsatt ved Aker formannskaps vedtak av 25 januar 1946.

Kongelig resolusjon. 15 febr.

1. Forsvarsdepartementets avdeling IV, Avdelingen for sivil luftfart, overføres til Samferdselsdepartementet, som en egen avdeling (Luftfartsavdelingen) under sist nevnte departement, fra 15 februar 1946 å regne.

2. Den myndighet og de funksjoner som ved kongelig resolusjon av 22 april 1932 og senere kongelige resolusjoner vedrørende den sivile luftfart er tillagt Forsvarsdepartementet, overføres til Samferdselsdepartementet fra nevnte tid.

*) Se St.prp. nr. 8, 1945—46. Innst. S. nr. 20. St.tid. s. 202—203.
**) Kunngj. 20 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

15 febr. **Kongelig resolusjon.**

Kongelig resolusjon av 20 mars 1942, om bestemmelser om beskikkelser m. v. av sivilmilitært personell, punkt 4, annet avsnitt, oppheves. Avsnittet skal framtidig lyde:

Personell i Hærens eller Luftforsvarets uniform har som distinksjoner 4 — delt — opphøyete metallfirkanter istedenfor de vanlige stjerner for fagmilitære offiserer.

16 febr. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Klaus og Hans Bruun Henneseids Minne, opprettet ved Olav og Maria Henneseids testament av 5 mai 1928.

16 febr. Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Ski herred, Akershus fylke.

18 febr. Stortingsvedtak **) om at provisorisk anordning av 10 november 1944 um endringer i jordlova av 22 juni 1928 fell burt.

18 febr. **Bestemmelse** *) om endring av forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn.

(Gitt 18 februar 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

I forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn gjøres følgende endring:

§ 1, første ledd, skal lyde:

Hva som forstås ved produsent.

Ved produsent forstås i denne forordning eier av okse, ku, kvige, rempling, kalv, hest, sau, lam, geit, risbit og kje.

II.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

21 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene om okkupasjonsmyndighetenes disposisjoner over offentlig eiendom.

I henhold til provisorisk anordning av 18 desember 1942 om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okku-

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Se St.meld. nr. 5, 1945—46. Innst. S. nr. 23. St.tid. s. 231—232. Se kgl. res. 25 januar 1946.

sjonen, slik som denne lyder etter endringen ved provisorisk anord- 21 febr.
ning av 1 november 1945, § 12 er det 21 desember 1945 utferdiget kongelig resolusjon om ugyldigheten av avhendelser og beheftelser foretatt under okkupasjonen med hensyn til eiendom tilhørende staten, norske kommuner og offentlige innretninger. En viser til resolusjonen som er inntatt i Norsk Lovtidend for 1945, 1 avdeling, side 227.

Resolusjonen innfører den ordning at disposisjoner som er foretatt av okkupasjonsmyndighetene, blir stående ved makt hvis det ikke fra de lovlige myndigheters side innen visse frister blir tatt positive skritt for å gjøre ugyldigheten gjeldende.

Departementet skal i forbindelse med resolusjonens § 4 bemerke:

Meldingen om at ugyldigheten gjøres gjeldende skal ikke tinglyses (registreres). Meldingen anmerkes i grunnbokens anmerkningsrubrikk og anmerkningen om den ugyldige rettsstiftelse slettes. Meldingen oppbevares i samlemappen for hjelpedokumenter.

Så lenge melding som nevnt i resolusjonens § 4 ikke er innkommet, kan rettsstiftelsen etter ikrafttredelsen 1 januar 1946 av den kongelige resolusjon av 21 desember 1945 ikke anses som ugyldig. Er det således tinglyst skjøte som er utferdiget av okkupasjonsmyndighetene, kan det offentlige ikke betraktes som innehaver av grunnbokhjemmelen før melding som nevnt i resolusjonens § 4 er innkommet, jfr. dog resolusjonens § 8 som omhandles nedenfor. På den annen side kan ikke den som utleder sin rett fra okkupasjonsmyndighetene, anses som hjemmelsinnehaver før det offentliges rett til å gjøre ugyldigheten gjeldende er gått tapt overensstemmende med reglene i resolusjonens § 3, eller ved godkjenning fra vedkommende myndighet.

Reglene om melding til tinglysingsdommeren i resolusjonens § 4 kommer ikke til anvendelse i de tilfelle som er nevnt i resolusjonens § 8. Anmerkningen i grunnboken om den ugyldige rettsstiftelse må slettes og det offentlige må betraktes som hjemmelsinnehaver når det legitimeres at det offentlige har fått tilbake besittelsen av eiendommen før 1 januar 1946 (jfr. resolusjonens § 10).

Til orientering i samband med regelen i resolusjonens § 3, tredje ledd, skal departementet bemerke at Stortingets samtykke ikke kreves ved avhendelse eller beheftelse av eiendom som tilhører offentlige fond, såsom f. eks. Oplysningsvesenets fond. Samtykke er heller ikke nødvendig ved de offentlige bankers (Hypotekbanken, Boligbanken m. fl.) salg av eiendommer som disse i egenskap av panthaver har slått til seg under gjeldsforfølgning.

Når det er foretatt salg under okkupasjonen av ren statseiendom, og det kan være tvil om salget rammes av bestemmelsen i § 3, tredje ledd, bør tinglysingsdommeren før han godtar disposisjonen som gyldig fordi fristen i § 3, første punktum, er utløpet, gjøre hen-

21 febr. vendelse til vedkommende departement og be opplyst om saken er av den art at den må forelegges for Stortinget.

En henleder oppmerksomheten på § 9 i den kongelige resolusjon av 21 desember 1945. Er tinglysingsdommeren i tvil om hvorvidt en innretning er å anse som offentlig i relasjon til § 12 i provisorisk anordning av 18 desember 1942, bør han forelegge spørsmålet for vedkommende departement til avgjørelse.

22 febr. Nr. 1. **Lov** *) [1]) **om endring i lov om utskifting m. v. av 13 mars 1882.**

I.

§ 10 i lov om utskifting m. v. av 13 mars 1882 skal lyde slik:

Minnelig utskifting, som voldgiftsmessig er utført av minst tre i utskiftingsutvalget opptatte menn, der før har forrettet ved offentlig utskifting, og hvis valg er godkjent av herredsdommeren, kan heller ikke rokkes ved offentlig utskifting, når mennene etter dertil i voldgiftsfullmakten gitt bemyndigelse enstemmig har avgitt og tilført skiftedokumentet sånn bevitnelse som i § 8 omhandlet. Det samme gjelder minnelig utskifting, som er utført voldgiftsmessig av en utskiftingsformann. Utskiftingsformannens tilkommende utredes som ved offentlig underutskifting.

Ved utskifting etter denne paragraf får reglene i lov om rettergangsmåten i tvistemål §§ 467—471, jfr. § 472, tilsvarende anvendelse så langt de passer.

II.

Bestemmelser av 13 februar 1941 om endring av lov om utskifting m. v. av 13 mars 1882 faller bort.

22 febr. Nr. 2. **Lov** *) [2]) **om tillegg til straffeprosessloven av 1 juli 1887.**

I.

Forelegg som nevnt i provisorisk anordning om rettergang i landssviksaker av 16 februar 1945 § 8, første ledd, kan også omfatte frihetsstraff inntil ett år.

Forelegg som går ut på frihetsstraff, skal vedtas overfor forhørsrettsdommeren. Bestemmelsen i provisorisk anordning om rettergang i landssviksaker av 16 februar 1945 § 14, første ledd, får tilsvarende anvendelse. Dommeren skal forvisse seg om at siktete har

*) Kunngj. 28 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

[1]) St.vedtak 7 februar. Se Ot. prp. nr. 6, 1945—46. Innst. O. nr. 7. St.tid., forh. i Ot. s. 26—27; i Lt. s. 7.

[2]) St.vedtak 14 februar. Se Ot. prp. nr. 1, 1945—46. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. 33—77; i Lt. s. 7—30.

den fulle forståelse av foreleggets innhold og virkningen av ved- 22 febr.
tagelsen. Nr. 2.

Bestemmelsene i provisorisk anordning om rettergang i landssviksaker av 16 februar 1945 § 5, tredje ledd, gjelder ikke forelegg som går ut på frihetsstraff.

Dersom siktete ikke vedtar forelegget, skal der beskikkes offentlig forsvarer for ham ved hovedforhandlingen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1] om endringer i lov om Aktieselskapet 22 febr.
Den Norske Industribank av 10 juli 1936, nr. 12 Nr. 3.
med tilleggslov av 18 juni 1938.

I lov om Aktieselskapet Den Norske Industribank av 10 juli 1936, nr. 12 med tilleggslov av 18 juni 1938 skal følgende bestemmelser heretter lyde:

§ 2. Banken har en aksjekapital på tjue millioner kroner fordelt på 20 000 aksjer à kr. 1 000.

Det skal være to serier med aksjer, serie A, omfattende 10 200 aksjer og serie B, omfattende 9 800 aksjer.

Aksjer av serie A skal bare kunne eies av staten.

Aksjer av serie B skal bare kunne eies av staten, norske kommuner, norske offentlige innretninger og stiftelser, norske aksje- og sparebanker samt norske forsikringsselskaper.

Staten skal når som helst være berettiget til med 6 måneders oppsigelse å innløse aksjene av serie B med deres pålydende beløp. Denne rett kan dog staten til enhver tid fraskrive seg for et tidsrom som fastsettes i avtale mellom aksjonærene og vedkommende departement.

Aksjelovens § 3, første punktum, og § 74 får ikke anvendelse.

Staten garanterer eierne av aksjer av serie B tilbakebetaling av aksjenes pålydende ved bankens oppløsning og det årlige utbytte som måtte bli avtalt mellom aksjonærene og vedkommende departement.

§ 4. Som nytt punktum i tredje ledd tilføyes:

Styret kan også meddele prokura til andre funksjonærer i banken.

Som nytt punktum i femte ledd tilføyes:

Bankens kontorsjef, hvis ansettelse skal godkjennes av vedkommende departement, er administrerende direktørs varamann i styret.

---

*) Kunngj. 28 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

[1]) St.vedtak 15 februar. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 31. St.tid., forh. i Ot. s. 78—80; i Lt. s. 31—32.

22 febr. Nr. 8.

§ 12. Lånet skal tilbakebetales i hel- eller halvårlige avdrag i løpet av et tidsrom som styret fastsetter under hensyntagen til lånets øyemed og størrelse, anleggets art og beregnelige levetid. Tilbakebetalingstiden må i alminnelighet ikke overstige 25 år for lån til industrielle bedrifter og 35 år for lån til kraftverker og hoteller, hvis låntageren selv eier den faste eiendom som anlegget er knyttet til, og ellers 10 år. Har lånet ikke første prioritet, bør dette tas i betraktning ved fastsettelsen av avdragstiden.

Tilbakebetalingen foregår med like store avdrag, hvis ikke styret enstemmig finner det forsvarlig å tillate at den helt eller delvis foregår etter annuitetsprinsippet. Styret kan tilstå avdragsfrihet i det første eller de to første årene, likesom styret under ekstraordinære forhold, når det enstemmig finner det nødvendig også ellers kan innrømme avdragsfrihet i inntil to år.

Er beløpet ved avdrag redusert til halvdelen av den verdi som taksten angir at bedriften har i tilfelle av at virksomheten opphører (realisasjonsverdien), kan styret la restlånet overgå til fast lån uten avdrag. Etter at sådan avdragsfrihet er innrømmet, kan styret med 3 måneders forutgående varsel når som helst kreve avdragningen gjenopptatt etter de opprinnelig fastsatte avdragsvilkår.

Renter erlegges i halvårlige terminer etter en rentefot som styret fastsetter ved bevilgningen. Rentefoten skal settes så høy at den dekker den rente som banken selv må betale for de utlånte penger, med tillegg av et forholdsmessig beløp til bestridelse av bankens driftsutgifter, et rimelig utbytte av aksjekapitalen, og videre et beløp hvis prosentvise størrelse fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement etter innstilling fra representantskapet, og som skal tillegges risikofondet.

§ 14, 2 ledd. Ved lånets utbetaling tilbakeholdes for overførsel til bankens risikofond et prosentvis beløp som fastsettes av styret for hvert enkelt lån, men som ikke i noe tilfelle må være mindre enn et beløp hvis prosentvise størrelse fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement etter innstilling av representantskapet.

§ 16. Som ny § 16 i kap. III innskytes:

Kongen kan bestemme at andre former for långiving eller støtte til industri, kraftverker og hoteller enn foreskrevet i loven skal legges under bestyrelse av Aktieselskapet Den Norske Industribank. Midler som banken i medhold av denne bestemmelse bestyrer, holdes utenfor bankens formuesmasse.

§ 17. Blir som den nåværende § 16.

§ 18. Blir som den nåværende § 17.

Lov *)[1]) om tillegg til midlertidig lov om visse finansielle tiltak av 5 september 1945. 22 febr. Nr. 4.

I.

I midlertidig lov om visse finansielle tiltak av 5 september 1945 tilføyes som nytt 4 ledd i § 4:

«Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, får anvendelse uten hensyn til straffens størrelse når det gjelder overtredelse av denne lov.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.*) 22 febr.

I § 1 i de forskrifter om erstatning for tap av eiendeler som med hjemmel i sjømannslovens § 41 a er fastsatt ved kongelige resolusjoner 22 juni 1923, 15 februar 1924 og 16 oktober 1931 føres opp som ny gruppe:

Kystloser på skip så vel i innenriks- som utenriks fart kr. 500.

Kongelig resolusjon.*) 22 febr.

A. Med heimel i lov om behandling av ildsfarlige gjenstander av 3 mai 1871 §§ 7, 12 og 18, blir det fastsatt følgende bestemmelser om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer:

Når et fartøy akter å anløpe eller passere et hamnedistrikt med

a) større mengder av de i hamneregelementet nevnte eksplosjonsfarlige varer (krutt, sprengstoff, fenghetter, patroner, fyrverkerisaker m. v.) eller ildsfarlige væsker med flammepunkt under 22° C. (bensin, bensol m. v.) enn de maksimumsmengder som i følge hamneregelementet kan losses og lastes i hamnedistriktet uten forhåndsmelding — eller

b) hvilke som helst mengder andre eksplosjonsfarlige varer som ikke er nevnt i hamneregelementet (herunder sprengstoffylte granater, miner, flybomber, håndgranater m. v.) — plikter fartøyets fører å sende skriftlig eller telegrafisk melding til hamnefogden med oppgave over varenes art og mengde, hva slags last fartøyet ellers har inne, hensikten med anløpet, (passeringen) samt om når lasting eller lossing eventuelt ønskes satt i verk.

*) Kunngj. 28 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

[1]) St.vedtak 15 februar. Se Ot. prp. nr. 20, 1945—46. Innst. O. nr. 29. St.tid., forh. i Ot. s. 78; i Lt. s. 31.

22 febr. Melding skal sendes så tidlig at hamnefogden har den i hende minst 24 timer før fartøyet kommer til hamnedistriktet. Dersom denne frist unnataksvis ikke kan overholdes på grunn av uforutsette omstendigheter, skal melding sendes så tidlig som råd er.

B. Vedtak av 28 september 1944 om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer opphører å gjelde.

22 febr. **Kongelig resolusjon.**

Handelsdepartementets hotell- og turistsaker og Statens hotellinspeksjon overføres til Arbeidsdepartementet fra det tidspunkt som disse departementer bestemmer, dog senest 1 april 1946.

22 febr. **Kongelig resolusjon.**

§ 4 i Instruks for Postdirektøren av 23 mars 1929 skal heretter lyde:

I saker av større rekkevidde eller av prinsipiell art og navnlig i saker som skal forelegges for Regjering eller Storting, skal Postdirektøren samrå seg med Poststyrets avdelingssjefer i fellesmøte. Fellesmøte skal også holdes når en avdelingssjef forlanger det. Det føres protokoll i møtene; i denne innføres også dissenser. Utskrift av protokollen skal følge saken hvis denne skal inn for høyere myndighet.

22 febr. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med § 4 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert gjeve desse føresegner om avgift på omsetninga av mjølk:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag eller andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten, skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og smør i samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945.

   Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. liter kumjølk og geitmjølk som vert levert til forbrukar eller ovannemnde verksemder i tida frå og med 1 mars 1946 til og med 28 februar 1947.
2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

22 febr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved Det Kongelige Departement for de offentlige Arbeider bemyndiges til innen sitt sakområde å utøve den myndighet som i provisorisk anordning om okkupasjons-

*) Kunngj. 28 februar i Lovtid. 1 nr. 8.

lovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornøden- 22 febr.
heter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, 1ste ledd, 1ste punktum, er tillagt Kongen med den begrensning som følger av § 1, 1ste ledd, 2net punktum.

Kongelig resolusjon. 22 febr.

1. Det kongelige departement for de offentige arbeider benevnes fra 22 februar 1946 Det kongelige Samferdselsdepartement.

2. Avdelingen for vassdrags- og elektrisitetsvesenet tillikemed Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet overføres til Handelsdepartementet fra 3 mars 1946.

3. Kontoret for bygnings- og brannvesenet tillikemed Norges Brannkasse overføres til Forsyningsdepartementet fra 22 februar 1946.

Arbeidsreglement for Norges Elektriske Materiell- 22 febr.
kontroll.

(Fastsatt av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet senest 22 februar 1946.)

A. Arbeidsordning.

1. Elektrisk materiell og apparater som er gjenstand for kontroll og som ønskes omsatt eller anvendt her i riket, innsendes til Materiellkontrollen til godkjenning.

2. Det til godkjenning innsendte materiell m. v. skal ved Materiellkontrollen bli undersøkt i henhold til gjeldende av Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen (nedenfor kalt Hovedstyret) godkjente materiellforskrifter og underkastet prøver i henhold til disse.

3. Materiellkontrollen fører protokoll over de apparater og det materiell som innsendes til godkjenning samt over de prøver som blir foretatt.

4. Fortegnelse over det materiell og de apparater som er gjenstand for kontroll samt gjeldende prøveforskrifter, skal offentliggjøres og skal til enhver tid kunne fåes ved Materiellkontrollens kontor.

5. Avgjørelsen av hvorvidt en innsendt prøve skal godkjennes eller ikke godkjennes og om en allerede meddelt godkjenning skal tilbakekalles, treffes av en prøvenemnd på 7 medlemmer med personlige varamenn som oppnevnes av Norske Elektrisitetsverkers Forening (nedenfor kalt Foreningen) for 2 år ad gangen med 1 medlem med varamann for hver av nedenstående institusjoner og foreninger etter innstilling fra disse:

22 febr.

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.
Norske Elektrisitetsverkers Forening.
Landsforeningen for Elektroteknisk Industri.
Elektriske Engros- og Agenturfirmaers Landsforening.
Norsk Elektriker og Kraftstasjonsforbund.
Norges Installatørforbund.

Dessuten er den til enhver tid fungerende sjef for Materiellkontrollen medlem av prøvenemnda. Prøvenemndas sammensetning skal forelegges Handelsdepartementet til godkjenning før oppnevnelsen skjer.

Prøvenemndas instruks fastsettes av Kongen.

6. Prøvenemndas avgjørelse kan så vel av søkeren som av Elektrisitetstilsynet innankes for en ankenemnd på 7 medlemmer med personlige varamenn, oppnevnt av Handelsdepartementet for 4 år ad gangen etter innstilling fra nedenstående institusjoner og foreninger:

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.
Norske Elektrisitetsverkers Forening.
Landsforeningen for Elektroteknisk Industri.
Elektriske Engros- og Agenturfirmaers Landsforening.
Norsk Elektriker og Kraftstasjonsforbund.
Norges Installatørforbund.
Norsk Brannvern Forening.
Hovedstyrets representant er Ankenemndas formann.
Ankenemndas avgjørelser er endelige.
Ankenemndas instruks fastsettes av Kongen.

7. Foreningen oppnevner rådgivende komitéer som skal representere sakkyndigheten på de forskjellige områder. Disse komitéer har ingen avgjørelsesmyndighet, men kan av prøvenemnda forelegges til uttalelse prinsipielle spørsmål vedrørende Materiellkontrollen og tvisttilfelle innen prøvenemnda treffer avgjørelse.

B. Betingelse for godkjenning.

1. a. For at materiell og apparater skal kunne godkjennes må gjenstandene tilfredsstille de i foranstående punkt A. 2. nevnte materiellforskrifter og bestå de i henhold til disse iverksatte prøver. Hvis det anses påkrevd vil også supplerende bestemmelser bli oppstillet. Hovedstyret kan i spesielle tilfelle etter søknad innsendt gjennom prøvenemnda innrømme dispensasjon fra forskriftene.

b. Apparater og materiell, som ikke anses for å være hensiktsmessig og omhyggelig utført eller som ikke er tilstrekkelig

solid kan nektes godkjenning selv om utførelsen for øvrig til- 22 febr.
fredsstiller forskriftene.

c. Søknad om godkjenning innsendes til Materiellkontrollen. Den skal inneholde spesifikasjon over det materiell som ønskes godkjent med angivelse av fabrikat, katalog-, typenummer etc., og være ledsaget av det foreskrevne antall prøver.

2. Det skal uten utgift for Materiellkontrollen innsendes det nødvendige antall prøver av hver type. Hvis Materialkontrollen finner det påkrevd, kan den ytterligere forlange tegninger, beskrivelser, koplingsskjemaer etc. Hver prøve skal være forsynt med merkelapp hvorpå der er notert fabrikat, innsender, katalog, typenummer, strøm og spenning.

3. Prøver av alminnelig installasjonsmateriell beholdes av Materiellkontrollen, mens annet materiell i alminnelighet kan fås tilbakelevert etter at prøvingen er avsluttet, i den stand det da måtte befinne seg. Sådanne prøver må være avhentet senest 4 uker etter at resultatet av prøvenemndens avgjørelse er meddelt. Materiellkontrollen overtar intet ansvar for innsendte prøver, som innsenderen i tilfelle selv må holde forsikret.

C. Opphør av meddelt godkjenning m. v.

1. Materiellkontrollens godkjenning gjelder kun for materiell og apparater som er utført i nøye overensstemmelse med de innsendte prøver. Foretas forandringer med hensyn til konstruksjon eller utførelse, må disse forandringer godkjennes. Forringes kvaliteten, kan en godkjenning øyeblikkelig og uten varsel tilbakekalles. I sådanne tilfelle kan ny godkjenning for vedkommende gjenstand nektes for kortere eller lengere tid, likesom eventuelle andre godkjenninger for vedkommende fabrikat kan tilbakekalles.

2. En meddelt godkjenning kan også tilbakekalles, såframt den godkjente gjenstand i praksis skulle vise seg å være mindre tilfredsstillende samt når den ikke tilfredsstiller eventuelle nye bestemmelser som måtte bli oppstillet. Det vil i sådanne tilfelle som regel bli gitt en rimelig frist for godkjenningens opphør.

3. Hvis en av prøvenemnda meddelt avgjørelse blir omgjort av ankenemnda, er avgjørelsen å anse som bortfalt så snart søkeren har mottatt meddelelse herom.

4. Såframt gebyret for prøvene eller utlegg i forbindelse med disse ikke betales ved forfall eller det gis feilaktige oppgaver for beregning av gebyrets størrelse, kan eventuell meddelt godkjenning tilbakekalles, og ny vil ikke bli behandlet førenn gebyret og eventuelle bøter i henhold til gjeldende lovbestemmelser er betalt.

22 febr. D. Alminnelige bestemmelser.

1. Av godkjent materiell og godkjente apparater skal det med visse mellomrom tas kontrollprøver i den utstrekning som Materiellkontrollen anser nødvendig. Også for disse kontrollprøver gjelder foranstående regler for kontroll og godkjenning. Materiell og apparater for kontrollprøving kan uttas hos vedkommende fabrikk, dennes hovedrepresentant samt hos grossister, installatører og forhandlere, hvor som helst i landet. Gjenstander av et bestemt fabrikat som uttas hos grossister, installatører og forhandlere skal av vedkommende fabrikk erstattes av firmaene etter oppgave fra Materiellkontrollen.

2. Utenlandske fabrikker og firmaer skal ha en her i landet fastboende hovedrepresentant med hvem Materiellkontrollen kan tre i forbindelse angående innsending og uttaking av prøver, innbetaling av gebyr etc. Innenlandske fabrikker kan derimot stå direkte ansvarlig overfor Materiellkontrollen.

3. For prøvingen erlegges gebyr overensstemmende med til enhver tid gjeldende regulativ.

4. De av prøvenemnda meddelte godkjenninger offentliggjøres etter hvert i Elektroteknisk Tidsskrift og det henvises til denne offentliggjørelse i Norsk Lovtidend. Dessuten utgis regelmessig fullstendige fortegnelser over materiell og apparater som er godkjent, og i hvilke også medtas de respektive hovedrepresentanters navn og adresse og fabrikantenes merker. Disse fortegnelser er gjenstand for særskilt abonnement og kan kjøpes ved Materiellkontrollen.

23 febr. **Bestemmelser** *) om fremstilling og salg av tobakksvarer.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 23 februar 1946 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1946.)

§ 1. Fremstilling av ferdige tobakksvarer (røyketobakk, sigarer, sigar-sigaretter, sigarillos, sigaretter, skråtobakk og snus) kan bare foregå etter tillatelse fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. Det kan settes vilkår for slik tillatelse. Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake.

§ 2. Det er forbudt for andre enn tobakksfabrikk å erverve utenlandsk råtobakk.

Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter de mengder råtobakk som hver fabrikk kan anvende i sin produksjon.

§ 3. Tobakksfabrikk og tobakksimportør skal ved utgangen av hver måned sende Direktoratet for proviantering og rasjonering, eller

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

den direktoratet bestemmer, oppgaver over sine beholdninger av rå- 23 febr.
tobakk og ferdige tobakksvarer og over produksjon, innførsel og salg i måneden.

Erverv av tobakksvarer fra tidligere tyske militære lagre regnes i denne forbindelse som import.

§ 4. Salg av tobakksvarer til herberger og bevertningssteder — herunder hoteller, pensjonater, gjestgiverier, restauranter, kafeer osv. — er forbudt inntil Direktoratet for proviantering og rasjonering annerledes bestemmer.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem, kan føre til straff og inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse bestemmelser lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 6. Bestemmelsene trer i kraft fra og med 23 februar 1946. Fra samme tid skal «lov» nr. 15 av 26 februar 1942 om fremstilling av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning og forordning av 10 mai 1943 om fremstilling og rasjonering av tobakksvarer opphøre å gjelde.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i den gjel- 26 febr.
dende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i N e s herred, Akershus fylke.

Bestemmelser **) o m r a s j o n e r i n g o g b r u k a v l æ r o g 27 febr.
s k i n n.

(Gitt 27 februar 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter m. v. og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

K a p i t e l 1.

Salg av lær og skinn.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte avhende til forbruker lær og garvet skinn uten mot slik anvisning som bestemt i § 2 eller mot samtidig klipp av merker av skotøykort utstedt i medhold av § 2 i bestemmelser av 25 januar 1946 om rasjonering av skotøy eller mot spesiell tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.
**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

27 febr. Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er:

a) fiskeskinn,
b) kobbelær,
c) pusseskinn,
d) avfall som etter vanlig praksis blir igjen etter tilberedning og forarbeiding av lær og skinn. Hoder, halser, buker og ben regnes i denne forbindelse ikke som avfall,
e) overlærsmaterialer og forskinn i størrelse inntil 1 dm^2.

Bunnlærsmaterialer til reparasjon av skotøy kan bare selges mot de merker på skotøykortet som Direktoratet for industriforsyning bestemmer. Direktoratet bestemmer også hvor meget som kan selges mot hvert merke og i hvilke tidsrom merkene skal gjelde.

§ 2. Anvisninger på lær og skinn utstedes av Direktoratet for industriforsyning.

Dog skal:

1. Anvisning på lær og skinn til teknisk bruk utstedes av fylkesforsyningsnemnda i det fylke hvor søkeren har sin bopel.
2. Anvisning på lær og skinn til:
   a) tilvirkning av ortopedisk skotøy (sydd etter mål),
   b) tilvirkning av skotøy som på grunn av størrelsen eller spesiell passform ikke kan kjøpes ferdig, og
   c) større overlærsreparasjoner av skotøy

   utstedes av fylkesforsyningsnemnda i det fylke hvor vedkommende forbruker har sin bopel. Anvisning utstedes mot klipp av det antall merker på forbrukerens skotøykort som Direktoratet for industriforsyning bestemmer. Søknad om anvisning på lær og skinn til tilvirkning av ortopedisk skotøy sendes gjennom forsyningsnemnda i bostedskommunen, jfr. § 3 i bestemmelser av 25 januar 1946 om rasjonering av skotøy.
3. Anvisning på lær og skinn til reparasjon av seletøy utstedes av forsyningsnemnda i den kommune hvor søkeren har sin bopel.

§ 3. Anvisning på lær og skinn skal stemples eller påføres underskrift av den anvisningen er utstedt til og av de forhandlere som leverer varer mot anvisningen.

Merker på skotøykort som det er levert bunnlærsmaterialer mot til forbruker, skal av den som først mottar merkene stemples eller påføres underskrift på baksiden.

§ 4. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra lær eller skinn til forhandler av slike varer eller til tilvirker og reparatør av varer framstilt av lær eller skinn uten at det samtidig leveres selgeren anvisninger eller merker på skotøykort svarende til den varemengde som leveres eller mot spesiell tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Bestillinger som er ledsaget av anvisninger, skal effektueres før bestillinger som er ledsaget av merker av skotøykort. Tidligere utstedte anvisninger skal effektueres før senere utstedte. 27 febr.

Forhandler plikter å føre regnskap over hva han mottar og hva han leverer videre av kjøpslegitimasjoner på lær og skinn, og i hvilken utstrekning disse er effektuert.

§ 5. Produsent og importør av lær og skinn skal ved utgangen av hver måned sende oppgave til Direktoratet for industriforsyning over de kjøpslegitimasjoner som er effektuert i månedens løp og samtidig vedlegge disse.

§ 6. Kjøp eller annen erververvelse i strid med bestemmelsene i §§ 1 og 4 er forbudt.

Kapitel 2.

Bruk av lær og skinn.

§ 7. Det er forbudt for garvere og forhandlere av lær og skinn uten tillatelse av Direktoratet for industriforsyning å nytte sine beholdninger av lær og skinn til eget bruk eller til tilvirkning av varer.

§ 8. Det er forbudt å tilvirke skotøy som helt eller delvis består av lær eller skinn uten tillatelse av Direktoratet for industriforsyning. Denne bestemmelse gjelder dog ikke tilvirkning av skotøy som nevnt i § 2, annet ledd, punkt 2 a og b.

§ 9. Bestemmelsene i §§ 1 og 3, annet ledd, får tilsvarende anvendelse ved såling (herunder halvsåling) av skotøy når skomakeren eller reparatøren holder materialene.

§ 10. Salmakerverksteder skal bare benytte det tildelte lær og skinn til:

a) tilvirkning og reparasjoner av seletøy og deler av seletøy og til kløvsadler,
b) tilvirkning og reparasjon av beskyttelsesartikler som arbeidshansker, lærforklær o. l.,
c) reparasjon av andre salmakerarbeider og til tilvirkning og reparasjon av sykkelsadler.

§ 11. Produsent av bekledningsartikler skal bare benytte det tildelte lær og skinn til:

a) tilvirkning av bekledningsgjenstander som tjener til beskyttelse for yrkesutøvere i deres arbeid,
b) tilvirkning av bekledningsgjenstander for yrkesutøvere som er særskilt utsatt for barske værforhold, så som fiskere, skogsarbeidere, sjåfører o. l.,
c) tilvirkning av bukseseler, strømpeholdere og andre bekledningsgjenstander.

27 febr. § 12. Når bestilleren selv holder lær og skinn er det forbudt å inngi eller motta bestilling på tilvirkning av produkter av slike materialer uten at det på forhånd er innhentet tillatelse av Direktoratet for industriforsyning. Gjelder bestillingen bare tilvirkning av ett par skotøy eller ett seletøy kan tillatelse gis av forsyningsnemnda i den kommune hvor vedkommende forbruker har sin bopel.

§ 13. Direktoratet for industriforsyning kan sette forbud mot å bruke lær og skinn til bestemte formål.

Kapitel 3.

Alminnelige bestemmelser.

§ 14. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve lær og skinn som er omsatt i strid med bestemmelsene i kapitel 1 og varer som er tilvirket i strid med bestemmelsene i kapitel 2 eller bestemmelser gitt i medhold herav.

§ 15. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 16. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 17. Bestemmelsene trer i kraft 15 mars 1945.

Samtidig oppheves:

1. Forordning av 13 mars 1941 om salg av lær og skinn og de forskrifter og bestemmelser som er gitt i medhold av denne forordning.
2. Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 25 mars 1942 om gjennomføring av forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. for så vidt angår lær, skinn og lærvarer av alle slag unntatt bekledningsgjenstander.
3. Bestemmelser av 4 juni 1942 om maksimalforbruk av overlær og forskinn til skotøy.
4. Forskrifter av 23 juli 1942 om omsetning og bruk av lær og skinn til teknisk bruk og til tilvirkning og reparasjon av lærvarer av alle slag, unntatt skotøy.
5. Forskrifter av 7 oktober 1942 om tilvirkning av skotøy og tilleggsbestemmelse av 17 oktober 1942 om tilvirkning av skotøy med trehalvsåle.

6. Bestemmelser av 17 oktober 1942 om forbruk m. v. av materialer i skotøy med overdel av papirstoff, tekstiler og andre lignende stoffer samt garvet skinn av sjøpattedyr og fisk. 27 febr.
7. Bestemmelse av 28 april 1943 om forbud mot framstilling av sandaler, sandaletter m. v. av lær og skinn.
8. Bestemmelse av 23 september 1943 om veltsydd barneskotøy.
9. Forskrifter av 22 februar 1944 om omsetning av seletøy.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet, hvorved det med hjemmel i provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 første ledd, og kongelig resolusjon av 22 februar 1946 om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet i henhold til nevnte anordning, bestemmes at §§ 5 og 6 i forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer oppheves fra 1 mars 1946. 27 febr.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for hele Rælingen herred, Akershus fylke, med unntak av en skogstrekning. 27 febr.

Stortingsvedtak ***) om bevilgning av midlertidige tillegg til pensjoner m. v. av krigspensjoneringen. 28 febr.

For tiden etter 1 juli 1945 og inntil Stortinget annerledes bestemmer, skal til pensjoner og sykepenger etter provisoriske anordninger om krigspensjonering for militærpersoner av 4 mai 1945 og for sivilpersoner av 18 mai 1945, jfr. de to forordninger om krigspensjonering for militærpersoner og for sivilpersoner av 9 desember 1941, gis et tillegg på 50 prosent, dog slik at de samlete ytelser av krigspensjoneringen ikke må overstige kr. 6 600 årlig.

Personer som tilstås ekstraerstatning etter provisorisk anordning av 27 juli 1945 om midlertidig ekstraerstatning for skadete politiske fanger og etterlatte enker, ytes ikke tillegg som nevnt i 1ste ledd.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Lektor Kjos og frues internatfond for begavet østerdalsk ungdom som søker Rena høgre Almenskole, opprettet ved Tollef Kildes gavebrev av 17 juli 1943. 28 febr.

---

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.
***) Se St.prp. nr. 14, 1945—46. Innst. S. nr. 27. St.tid. s. 265.

1 mars. Nr. 1.

Lov *)[1]) **om endring i konsesjonslovene.**

§ 1. I lov av 18 september 1909 om ervervelse av skog skal § 6, tredje ledd lyde så:

Til ervervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, aktieselskapet Den Norske Industribank, Den norske Stats Husbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme, at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, for så vidt ervervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen, og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjonen etter § 21, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at ervervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at panteretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

§ 2. I lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 nr. 16 skal § 19, første ledd lyde så:

Eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom, som ikke går inn under særlige regler om adgangen til å erverve i denne eller andre lover, kan ikke uten tillatelse av Kongen med full rettsvirkning erverves av andre enn staten, norske kommuner, norske statsborgere, aksjeselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar som har helt norsk styre med sete i Norge og med minst åtte tiendedeler av grunnkapitalen norsk, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, samt Norges bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, aktieselskapet Den Norske Industribank, Den norske Stats Husbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Unntagelse fra denne bestemmelse kan Kongen fastsette for leie og andre bruksrettigheter, som stiftes for en tid av høyst 10 år.

§ 3. I lov av 10 desember 1920 om ervervelse av dyrket mark skal § 6, 2 ledd lyde så:

Til ervervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

[1]) St.vedtak 23 februar. Se Ot. prp. nr. 12, 1945—46. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 122—123; i Lt. s. 51.

styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, aktieselskapet Den norske Industribank, Den norske Stats Husbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departementet, for så vidt ervervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjon etter § 20, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av at ervervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at panteretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen. 1 mars. Nr. 1.

Lov *)[1]) om endring i skattelovene av 18 august 1911 for landet og for byene. 1 mars. Nr. 2.

§ 1. I skattelov for landet av 18 august 1911 skal etternevnte bestemmelser lyde så:

§ 26 første ledds bokstav e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Den Norske Stats Husbank og hypotekforeninger hvis planer er stadfestet av Kongen.

§ 2. I skattelov for byene av 18 august 1911 skal etternevnte bestemmelser lyde slik:

§ 21 første ledds bokstav e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kommunalbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Den Norske Stats Husbank og hypotekforeninger hvis planer er stadfestet av Kongen.

Lov *)[2]) om Den Norske Stats Husbank. 1 mars. Nr. 3.

Kapitel I.

Formål og organisasjon.

§ 1. Den Norske Stats Husbank har til formål:

a) å yte lån mot sikkerhet i bebygde eiendommer,
b) å formidle støtte fra staten og kommunene til gjenreising og boligbygging,
c) å bevilge eller garantere byggelån i henhold til §§ 16 og 23.

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

[1]) St.vedtak 23 februar. Se Ot. prp. nr. 12, 1945—46. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 122; i Lt. s. 51.

[2]) St.vedtak 23 februar. Se Ot. prp. nr. 12, 1945—46. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 82—121; i Lt. s. 33—51.

1 mars. Nr. 3.

§ 2. Banken har et grunnfond på tyve millioner kroner, som skytes inn av staten.

Er renteinntektene av fondet ikke tilstrekkelige til å dekke administrasjonsutgiftene, skyter staten til det nødvendige beløp.

§ 3. Banken skal ha et risikofond på ti millioner kroner. Herav skyter staten inn seks millioner kroner, og de øvrige fire millioner tilveiebringes fra kommunene av de midler som omhandles i lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd § 7 tredje punktum (skatteutjevningsfondet). Risikofondet kan økes ved ytterligere innskudd etter bestemmelse av Stortinget. Fondet kan ikke kreves tilbakebetalt før banken er oppløst og dens gjeld dekket.

Risikofondet anvendes til avskrivning av tap ved utlån.

Overskudd på driften og fondets renter tilføres fondets kapital.

§ 4. Banken har sitt hovedkontor i Oslo.

Etter vedtak av bankens råd og med samtykke av vedkommende departement kan banken opprette avdelingskontorer og filialer på steder hvor det anses formålstjenlig.

§ 5. Banken ledes av et hovedstyre på 5 medlemmer.

Stortinget velger formann og nestformann, begge med personlige varamenn.

Kongen oppnevner to medlemmer, også med personlige varamenn. Det ene medlem skal representere de forskjellige realkredittinstitusjoner. Hvilke institusjoner som skal regnes med til denne gruppe, avgjøres av vedkommende departement.

Oppnevningen skjer for 4 år om gangen. Ingen kan oppnevnes etter at han har fylt 66 år.

Det femte medlem er den administrerende direktør, som tilsettes av Kongen med 6 måneders gjensidig oppsigelse. Kongen fastsetter direktørens lønn og godtgjørelsen til de øvrige medlemmer av styret.

Styret tilsetter bankens personale og fastsetter deres lønn.

Fastsettelsen må godkjennes av vedkommende departement.

Personale ved avdelingskontorer tilsettes etter innstilling fra avdelingsstyret.

Hovedstyret har ansvaret for regnskapsførselen. Kalenderåret er regnskapsår og årets regnskap skal være ferdig innen utgangen av mars.

§ 6. Avdelingskontorene ledes av et avdelingsstyre bestående av en avdelingsdirektør og to andre medlemmer.

Formannen velges av Stortinget. Et styremedlem oppnevnes av Kongen. Oppnevning og valg gjelder for 4 år. For hver som blir oppnevnt eller valgt, utpekes på samme måte en varamann for 4 år om gangen. Ingen kan oppnevnes etter at han har fylt 66 år.

Kongen ansetter avdelingsdirektør med en gjensidig oppsigelses- 1 mars.
frist på 6 måneder. Nr. 3.

Det oppnevnte og det valgte styremedlems godtgjørelse fastsettes som bestemt i § 5, femte ledd.

Kongen fastsetter etter innstilling fra bankens råd nærmere regler om avdelingsstyrenes myndighetsområde.

§ 7. Banken forpliktes ved underskrift av 2 styremedlemmer.

Den administrerende direktør har bankens prokura. Hovedstyret kan gi prokura til andre.

§ 8. Stortinget velger for 4 år om gangen et råd med formann, nestformann og 10 andre medlemmer med varamenn.

I rådet søkes de enkelte landsdeler representert.

Kongen fastsetter nærmere regler om rådets virksomhet.

Rådet velger blant sine medlemmer en kontrollkomité som består av tre medlemmer med personlige varamenn. Funksjonstiden er to år.

§ 9. Etter innstilling fra rådet treffer vedkommende departement bestemmelse om revisjon av bankens regnskaper og fører ellers på statens vegne tilsyn med dens virksomhet.

Hovedstyret sender minst hvert fjerdingår til departementet og rådet et utdrag av bankens regnskaper og hvert år en beretning om dens virksomhet. Denne beretning, ledsaget av rådets uttalelse, blir å forelegge Kongen og tilstilles Stortinget.

Kapitel II.

Bankens innlån.

§ 10. Banken har rett til å utstede ihendehaverobligasjoner for et beløp som vedkommende departement bestemmer. Disse obligasjoner garanteres av staten.

Departementet fastsetter hvilke beløp obligasjonene kan lyde på. Obligasjonene utstedes i serier etter nærmere bestemmelse av departementet, som også fastsetter løpetiden.

Ihendehaverobligasjonene utstedes med rentekuponger.

Obligasjonene kan av banken kreves oppsagt til innfrielse med 3 måneders varsel etter kunngjøring i Norsk Lysingsblad.

Banken kan fraskrive seg sin rett til oppsigelse i inntil 10 år.

Innfrielse av ihendehaverobligasjoner skjer ved oppkjøp eller ved uttrekning ved Byfogden i Oslo.

For uttrekningen skal det gis 3 måneders varsel i Norsk Lysingsblad.

Av kuponger og oppsagte eller uttrukne obligasjoner svares ikke rente etter forfall.

1 mars. Nr. 3. Presenteres uttrukne eller oppsagte ihendehaverobligasjoner til innfrielse uten at alle kuponger for renteterminer etter forfallsterminen følger med, fratrekkes i kapitalen et beløp svarende til de manglende kuponger.

Kapitel III.

Husnemnder og takstnemnder.

§ 11. I hvert herred og hver by skal det være en husnemnd valgt av kommunestyret for valgperioden. Nemnda skal ha minst 3 medlemmer med personlige varamenn.

Kommunestyret kan bestemme at småbruksnemnda, bolignemnda eller boligrådet, hvis det er valgt slike, kan være husnemnd.

§ 12. Husbankens styre oppnevner takstnemnder, bestemmer deres virkeområde og fastsetter medlemmenes godtgjørelse.

Takstutgiftene dekkes av banken.

Kapitel IV.

Bankens utlån.

§ 13. Lån av bankens midler bevilges av Hovedstyret.

Hvor avdelingskontor er opprettet, bevilger avdelingsstyret lån som gjelder eiendommer i avdelingsdistriktet etter regler som Hovedstyret fastsetter.

§ 14. Søknad om lån sendes til husnemnda med de tegninger og opplysninger som er fastsatt i regler gitt av bankens hovedstyre.

Nemnda gjennomgår søknaden og byggeplanen, påser at fornøden godkjenning fra bygningsmyndighetene foreligger og gir sin uttalelse om saken.

Husnemnda kan tilbakesende søknaden med henstilling om å endre planen eller påby nye opplysninger uavhengig av den i loven nevnte tidsfrist.

Når det foreligger flere søknader samtidig i kommunen, bestemmer husnemnda i hvilken rekkefølge de bør imøtekommes.

Når husnemnda har behandlet søknaden og finner å kunne tilrå at den imøtekommes, sendes saken til takstnemnda.

Dersom husnemnda ikke har ferdigbehandlet en søknad innen seks uker etter at den er innkommet, kan søkeren kreve søknaden tilbake og sende den direkte til takstnemnda. Takstnemnda avgjør da saken uten uttalelse fra husnemnda og uten hensyn til bestemmelse etter fjerde ledd.

§ 15. Takstnemnda innhenter de opplysninger og foretar de undersøkelser som er påbudt i regler fastsatt av bankens hovedstyre eller som for øvrig anses nødvendige, og gir sin uttalelse sammen

med en forhåndstakst både over den forrentningsverdi som eiendom- 1 mars.
men antas å ville få, under hensyn til en sosialt forsvarlig leie og Nr. 3.
over byggeomkostningene.

Finner takstnemnda at lån bør gis, sender den saken til kommunen. Er denne enig i at lån etter § 16 og eventuelt støtte etter § 23 blir gitt, sendes saken til banken som i tilfelle gir tilsagn om lån og støtte og fastsetter vilkårene. Kommunestyret kan gi formannskapet alminnelig fullmakt til å treffe avgjørelsen for kommunen etter denne paragraf.

Når bygningen er ferdig, holder takstnemnda endelig takst.

Hovedstyret kan fastsette nærmere bestemmelser om takstnemndenes arbeid, herunder gi retningslinjer for taksten, fastsette arbeidsdeling mellom medlemmene i takstnemnda og pålegge takstnemndene andre verv enn det som er omhandlet i denne paragraf.

§ 16. Ordinært ytes lån til konvertering av byggegjeld. Lånet kan bevilges med 1. prioritets pant eller etter foranstående heftelser som banken godkjenner.

Lånet må ikke overstige 100 % av takstverdien (forrentningsverdien) av den faste eiendom.

Vedkommende departement fastsetter etter innstilling fra bankens råd til enhver tid nærmere bestemmelser om lånegrensen i forhold til verditaksten for de forskjellige arter av bygg.

Når særlige grunner taler for det, kan det også gis byggelån på første eller sekundær prioritet. Byggelånet må ikke overstige det ordinære pantelån og eventuelt rente- og avdragsfritt lån etter § 23.

§ 17. Lånet utbetales til pari kurs.

Lånet skal tilbakebetales med halvårlige avdrag i løpet av et tidsrom som styret fastsetter. Tilbakebetalingen foregår med like store avdrag, hvis ikke styret finner det forsvarlig å tillate at det foregår etter annuitetsprinsippet. Avdragene fastsettes i alminnelighet således at lånet skal være nedbetalt til 60 % av takstverdien i løpet av 40 år for mur- og betonghus og for annen bebyggelse i løpet av 30 år. Lånet skal være helt innbetalt i løpet av et tidsrom som styret fastsetter.

Styret kan for kortere eller lengre tid tilstå avdragsfrihet.

Misligholdes låneavtalen eller holdes ikke den pantsatte eiendom forsvarlig vedlike, kan banken kreve ekstraordinære avdrag eller kreve lånet helt innbetalt.

Låntageren kan med 6 måneders varsel betale ekstraordinære avdrag eller helt innfri lånet.

Renten betales halvårsvis etter en rentefot som styret bestemmer for hvert enkelt tilfelle. Retningslinjer for fastsettelsen av rentefot og avdragsvilkår gis i forskrifter etter § 26.

1 mars. Nr. 3.

§ 18. Den pantobligasjon som utstedes for lånet, skal avfattes etter formular som hovedstyret fastsetter med godkjenning av vedkommende departement. Det kan fastsettes ulike formularer for de forskjellige slags eiendommer.

§ 19. Når banken har gitt lån, kan eieren ikke selge eller på annen måte avhende eiendommen uten samtykke fra banken.

Uten slikt samtykke kan eieren heller ikke pantsette eiendommen eller påbinde den andre heftelser.

Samtykke trenges ikke til bortleie av hus mot fullt vederlag, når leietiden ikke fastsettes til over 5 år.

Bortleie av hus eller husrom skal dog alltid skje på grunnlag av normalvilkår som banken fastsetter; og banken kan fastsette husleien.

§ 20. Eiendom som er pantsatt til banken, kan ikke beheftes med rettspant uten samtykke fra banken.

Pantsatt eiendom kan ikke inndras i eierens konkursbo uten bankens samtykke.

Ved lån som ikke går ut over 85 % av forrentningsverdien, kan styret fastsette at bestemmelsene i §§ 19 og 20 ikke skal gjelde.

§ 21. Når lån av banken er misligholdt, har banken rett til å overta den pantsatte eiendom og det pantsatte løsøre til brukelig pant. Overtagelse kan uten dom også skje når misligholdelse har funnet sted på annen måte enn ved unnlatelse av å betale forfalt avdrag og rente.

§ 22. Tap på utlån dekkes med ⅔ av staten og ⅓ av kommunen. Staten betaler hele beløpet til banken og innkrever kommunens andel.

Makter ikke kommunen å betale sin andel, kan departementet kreve beløpet dekket av risikofondet.

Kapitel V.

Offentlige støttetiltak. Rente- og avdragsfrie lån og rentenedsettelse.

§ 23. Offentlig støtte til gjenreising og boligbygging skal som regel dekkes med ⅔ av statsmidler og ⅓ ved tilskudd fra den kommune bygget ligger i. Stortinget bevilger årlig de midler som kan brukes til dekning av statens andel. Det kan bevilge midler til dekning av tilskudd fra kommuner med liten økonomisk bæreevne.

Staten stiller midler til disposisjon i form av årlige bevilgninger, mens kommunene bevilger støtte til det enkelte bygg.

Ved fastsettelsen av de nødvendige støttetiltak skal banken ta utgangspunkt i verditaksten. Overstiger byggekostnadene verditak-

sten, kan banken gi støtte ved nedskrivingsbidrag i form av rente- og avdragsfrie lån. For beløpet utstedes en pantobligasjon som etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement, senere kan kreves helt eller delvis forrentet eller tilbakebetalt, om en senere avholdt verditakst viser at det er grunnlag for et slikt krav. 1 mars. Nr. 3.

Når banken finner det nødvendig, kan renten midlertidig settes lavere enn bankens vanlige utlånsrente. Slike lån kreves forrentet fullt ut, når banken finner det forsvarlig.

Når nedskrivingsbidrag ytes som rente- og avdragsfrie lån, kan banken kreve at låntageren selv skyter til et etter forholdene passende beløp til delvis dekning av den del av byggesummen som ikke dekkes av verditaksten.

Banken kan sette som vilkår for å yte lån at vedkommende kommune gir lettelse i eiendomsskatten for den belånte eiendom.

Kapitel VI.

Forskjellige bestemmelser.

§ 24. Når tvangsauksjon eller nødvendig auksjon blir forlangt over fast eiendom, skal auksjonsstyreren undersøke om eiendommen er pantsatt til Den Norske Stats Husbank og gi opplysning om det i auksjonsboken. I tilfelle skal han gi melding til banken så lang tid i forveien at den kan la møte ved auksjonen.

§ 25. For tinglysing av pantobligasjon til Den Norske Stats Husbank betales ikke tinglysingsgebyr. Det samme gjelder pantobligasjoner utstedt til annen bank som sikkerhet for byggelån ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Den Norske Stats Husbank.

§ 26. Etter innstilling fra rådet fastsetter vedkommende departement nærmere forskrifter om bankens virksomhet.

§ 27. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om kontroll med og avgift av olivinstein. 1 mars. Nr. 4.

§ 1. Som olivinstein anses i nærværende lov — foruten olivinstein og olivinsand — også dermed beslektete magnesiumsilikat-bergarter. Kongen kan fastsette hvilke bergarter skal anses beslektet med olivinstein.

§ 2. Kongen kan utferdige forskrifter siktende til å innskrenke eller hindre salg eller forsendelse eller nyttiggjørelse på stedet av olivinstein som ikke er av nærmere bestemt kvalitet.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

[1]) St.vedtak 15 februar. Se Ot. prp. nr. 2, 1945—46. Innst. O. 63. St.tid., forh. i Ot. s. 157—159; i Lt. s. 63.

1 mars. Nr. 4. Kongen kan herunder forby salg eller forsendelse av olivinstein, såfremt varen ikke tilfredsstiller de forskrifter som måtte være utferdiget i henhold til denne paragrafs første ledd.

§ 3. Av all olivinstein som brytes skal produsenten betale avgift til statskassen etter den skattebeslutning som gjelder til enhver tid.

Kongen kan utferdige forskrifter om beregningsmåten og innkrevingen.

Handelsdepartementet kan tillate at avgiften settes lavere for olivinstein som bevislig er brukt innenlands, likesom det kan tillate at olivinstein, som er brukt til andre formål enn til ildfast materiale, fritas for avgift.

§ 4. De myndigheter, hvem kontrollen overdras, skal ha adgang til ethvert lager eller opplag av olivinstein og til ethvert sted, hvor varen utvinnes, bearbeides, eller brukes eller forsendes.

De har rett til å utta prøver til undersøkelse og til å kreve de opplysninger som er nødvendige for kontrollens gjennomførelse.

Med de begrensninger, som følger av deres tjenesteplikter, skal de bevare taushet om de drifts- og forretningsforhold, som de blir kjent med under sitt arbeid.

§ 5. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrifter utferdiget i medhold av den, eller medvirkning hertil, straffes med bøter inntil kr. 50 000.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

1 mars. **Kongelig resolusjon.**

§ 4 i Reglement for den medisinske embetseksamen av 10 februar 1933 skal heretter lyde således:

Eksamensprøvene bedømmes av lærerne i vedkommende fag og de lønnete sensorer. De muntlige (respektive skriftlige) prøver av minst 2 sensorer, nemlig eksaminator og én sensor, som så vidt mulig bør være en av de lønnete sensorer; den skriftlige utarbeidelse bedømmes av 2 sensorer, hvorav minst ett fakultetsmedlem.

1 mars. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 72 i lov om domstolene av 13 august 1915 fastsettes at det for Oslo domssogn skal velges et særlig utvalg av domsmenn. Antallet av domsmenn med særlig kyndighet innen de forskjellige bedrifter skal være som følger:

Handel 252 domsmenn, derav 32 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

---

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Sjøvesen 32 domsmenn, derav 6 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker. 1 mars.

Industri 73 domsmenn, derav 24 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Håndverk 125 domsmenn, derav 10 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Bygningsvesen 50 domsmenn.

Kongelig resolusjon.*) 1 mars.

I. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som etter § 36 i lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten er tillagt Kongen.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.*) 1 mars.

I henhold til § 5, jfr. § 11, i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk og Administrasjonsrådets vedtak av 25 juni 1940 bestemmes:

I. Punkt 1 i kongelig resolusjon av 11 januar 1946 om forbud mot fangst av sei under 35 cm skal heretter lyde:

Fangst av sei under 35 cm til annet enn menneskeføde og agn er forbudt. Lengden måles fra snutespiss til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved fastsettes reglement for posttjenestemenn som går inn under lov av 15 februar 1918 med tilleggslover om offentlige tjenestemenn, sålydende: 1 mars.

§ 1. Postdirektøren samt avdelingssjefer, byråsjefer og juridiske konsulenter i Poststyret beskikkes av Kongen, Postdirektøren for et tidsrom av 6 år.

§ 2. Alle andre tjenestemenn i Postverket som omfattes av loven, med unntak av landpostbud som ikke lønnes etter bypostregulativet ansettes av Poststyrets ansettelsesråd.

Dette består av:

a) Postdirektøren.
b) Trafikksjefen.
c) Regnskapssjefen.
d) En representant for personalet.

Dersom et av de medlemmer som er nevnt under a—c har for-

*) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

1 mars. fall eller er inhabil, trer den som ordinært fungerer som vedkommendes stedfortreder inn i rådet i hans sted.

Dersom personalets representant har forfall eller er inhabil, trer en av de av vedkommende organisasjon oppnevnte varamenn inn i rådet i hans sted.

Landpostbud som går inn under tjenestemannsloven, og som ikke lønnes etter bypostregulativet, ansettes av et lokalt ansettelsesråd.

Dette består av vedkommende postmester og lensmann hvor landpostbudet går ut fra et postkontor, og postmesteren og vedkommende poståpner hvor landpostbudet går ut fra et poståpneri.

For rådene utferdiges særskilt instruks av Samferdselsdepartementet.

§ 3. Innstillingsmyndighet for tjenestemenn som ikke ansettes av Kongen er den nærmest foresatte tjenestemyndighet. Denne avgir innstilling om 3 av ansøkerne, når det gjelder én stilling. Gjelder det flere stillinger av samme grad, skal innstillingen omfatte et antall ansøkere, svarende til antallet av stillinger, med tillegg av 2.

Innstilling faller bort når det gjelder ansettelse av tjenestemenn i Poststyret og postmestre som ikke er embetsmenn, idet Postdirektøren er medlem av ansettelsesrådet. Likeså faller innstilling bort ved ansettelse av landpostbud som ansettes av det lokale ansettelsesråd, da postmesteren er medlem av dette.

Som nærmest foresatte tjenestemyndighet der skal avgi innstilling om ansettelse av tjenestemenn, regnes i alle andre tilfelle vedkommende postmester.

§ 4. Vil ansettelsesrådet ansette noen som ikke er innstillet, skal uttalelse om vedkommende innhentes fra innstillingsmyndigheten. Blir han fremdeles ikke innstillet og ansettelsesrådet fastholder sin mening, skal saken forelegges departementet til avgjørelse. Jfr. for øvrig tjenestemannslovens § 2, 3.

§ 5. Ved en tjenestemanns ansettelse utferdiges et ansettelsesbrev. Heri skal det stå at vedkommende tjenestemann ansettes i henhold til lov av 15 februar 1918 med tilleggslover om offentlige tjenestemenn, på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lover og reglementer.

§ 6. Stillinger innen Postverket besettes som regel etter kunngjøring på den måte som Postdirektøren bestemmer, med søknadsfrist minst 14 dager. Samferdselsdepartementet kan i særlige tilfelle bestemme at kunngjøring unnlates.

Stillinger som sekretærer I i Poststyret besettes i alminnelighet ved opprykning fra sekretær II-stilling.

§ 7. Tjenestetid etter tjenestemannslovens §§ 19 og 20 omfatter all tjeneste i Postverket etter fast ansettelse (eller fast konstitusjon).

Har en tjenestemann vært tjenestefri uten lønn, spredt eller sammenhengende, i over ett år, og tjenestefriheten ikke skyldes sykdom eller svangerskap, kommer den overskytende del av tjenestefriheten til fradrag ved beregning av tjenestetiden i forhold til lovens §§ 19 og 20. 1 mars.

§ 8. Tjenestemenn som ansettelsesrådene har sagt opp (etter tjenestemannslovens §§ 19 eller 20) kan innanke oppsigelsen for Samferdselsdepartementet. Anken må framsettes skriftlig og være kommet inn til tjenestemannens nærmeste overordnete innen 14 dager etter at oppsigelsen skriftlig er meddelt ham.

Er oppsigelsen foretatt av et lokalt ansettelsesråd, sender dette saken, ledsaget av sin uttalelse, til Poststyret.

§ 9. Postdirektøren, avdelingssjefene og byråsjefene i Poststyret anses å inneha ledende stillinger av den art og betydning at de går inn under lovens § 20, annet ledd.

§ 10. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, gjelder samme frist som bestemt i dette reglements § 8.

§ 11. Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten etter oppsigelsesfristens utløp gjelder samme frist som bestemt i dette reglements § 8.

Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen 1 måned etter at anken er satt fram.

§ 12. Poststyret behandler, for de tjenestemenns vedkommende som ansettes av Poststyrets ansettelsesråd, nedennevnte spørsmål som etter tjenestemannsloven egentlig henhører under ansettelsesrådet:

nektelse og overføring av ferie (§ 5),

lønn under sykdom ut over 3 (4) måneder (§ 6) samt

lønn ut over 6 måneder på grunn av ulykke i tjenesten (§ 7).

Poststyrets avgjørelse er endelig, med mindre vedkommende tjenestemann forlanger saken innbrakt for ansettelsesmyndigheten, hvilket må skje innen 14 dager etter at avgjørelsen er meddelt ham.

§ 13. Dette reglement trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.*)

Samtidig oppheves det midlertidige reglement av 31 mai 1919 med senere endringer.

Kongelig resolusjon**) om at Finansdepartementet bemyndiges til å frafalle krav på stempelavgift av dokumenter i tilfelle hvor avgiften på grunn av særegne omstendigheter vil virke særlig trykkende eller ubillig.** 1 mars.

*) Satt i kraft fra 1 mai 1946.

**) Kunngj. 7 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

1 mars. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om føresegner om fredning av dyreliv og jakttid for hare for Rogaland fylke.

2 mars. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om lukningstid for barber- og friserforretninger i Horten.

5 mars. **Forskrifter** **) om margarin, margarinost, margarinmysost og kunstsmult.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet 5 mars 1946 i medhold av lov av 24 juni 1931. Bestemmelsene om prisklassemerking i § 7 er fastsatt i medhold av Prisdirektoratets kunngjøring nr. 132 av 30 juni 1941.)

§ 1. Enhver som vil tilvirke margarin, margarinost, margarinmysost eller kunstsmult til salg eller fordeling skal melde dette til Landbruksdepartementet minst 2 måneder før virksomheten skal begynne.

Departementet kan la de påtenkte lokaler med utstyr besiktige som bestemt i lovens § 3. Finnes lokalene eller utstyret uskikket, må virksomheten ikke begynne før manglene er rettet.

Flyttes virksomheten til et annet sted skal dette anmeldes og lokalene med utstyr godkjennes som bestemt for nye bedrifter.

Enhver stans ved fabrikken selv om den forutsettes å vare i kort tid må meldes til kontrollægen.

§ 2. Ved enhver fabrikk skal det føres bøker som viser mengden av det ferdige produkt margarin, margarinost, margarinmysost og kunstsmult. Fabrikken plikter også å føre bøker over arten og mengden av mottatte råstoffer, herunder smør, fløte, melk og andre stoffer, og hva som til enhver tid medgår av disse i enhver produksjon.

Bøkene skal til enhver tid være tilgjengelige for de tjenestemenn som departementet bemyndiger til å føre kontroll med produksjon og omsetning og for enhver som departementet i særlige tilfelle gir kontrolloppdrag.

Fabrikkens ledere, funksjonærer og arbeidere er pliktige til å gi kontrollørene alle opplysninger som finnes påkrevd til kontroll av at bestemmelsene i margarinloven og de forskrifter som er gitt i medhold av denne overholdes. Kontrolløren har adgang til samtlige lokaler som tilhører eller benyttes av bedriften og kan kreve opplysninger om hvor råstoffene er kommet fra og hvem som er leverandør og likeledes kreve oppgitt mottakerne av de produkter som leveres fra fabrikken.

---

*) Kunngj. 14 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

§ 3. I fabrikklokalene og på den nærmest omliggende grunn må 5 mars.
streng renslighet iakttas. Det må således sørges for at jordbunnen ikke forurenses ved avfall eller avløpsvann, at kloakkavløp er til stede i tilstrekkelig antall og at ikke disse tilstoppes. Lokum, pissoar, stall eller andre ytre rom må ikke gi høve til forurensing av eller stank i fabrikklokalene. Isvannskummen, om sånn brukes, må være anbrakt slik at den ikke forurenses ved avsig fra den omliggende grunn. Isen som brukes må være frosset av reint vann og skal, før den slippes ned i kummen, være frigjort for alt vedhengende smuss ved overskylling med reint vann.

Golv og vegger i de lokaler hvor margarin, margarinost, margarinmysost eller kunstsmult tilvirkes eller behandles, skal være av sånt materiale og lagt på en slik måte at vann og fett ikke trenger inn. Golvene må holdes i god stand. Lokalene skal om nødvendig ved avtrekksvifter være vel ventilerte.

Lokalene skal for øvrig tilsvare de krav som helsemyndighetene stiller for tilvirkning av næringsmidler. Det skal være garderobe og spiserom for fabrikkens arbeidere. Alle arbeidsrom samt garderober skal ha fast montert håndvask.

§ 4. Fettstoffer, oljer og andre råstoffer medregnet vann, som brukes ved tilvirkningen skal være reine og friske og fri for skadelige stoffer.

Hvis det ved fabrikken framstilles oleomargarin, skal de materialer som brukes til slik framstilling stamme fra friske dyr. Lokalene for denne fabrikasjon skal være atskilt fra de rom der margarin lages.

§ 5. De maskiner, kar, redskaper og annet utstyr som brukes til fabrikasjonen skal hver dag vaskes og forsvarlig reingjøres.

Melken må før den tilsettes i kjernene ha vært oppvarmet til over 80° Celsius (høypasteurisert), eller oppvarmet til 70—72° Celsius i 15 sekunder (lavpasteurisert) eller oppvarmet til 62—63° Celsius i en halv time (langtidspasteurisert).

§ 6. Fabrikkens bestyrer skal påse at enhver ny arbeider i rom hvor margarin osv. tilvirkes eller pakkes straks blir undersøkt av lægekontrolløren ved fabrikken. Ingen arbeider bør derfor tilsettes fast før kontrolløren har undersøkt vedkommende og godkjent hans sunnhetstilstand.

Bestyreren er likeledes pliktig å påse at enhver arbeider som lider av sykdom, ikke deltar i arbeidet før han er undersøkt av kontrolløren.

Fabrikken har å stille til bruk for enhver arbeider en lue og drakt av vasketøy, som må holdes rein. For de arbeidere som er

5 mars. utsatt for fuktighet under arbeidet, skal fabrikken likeledes stille til rådighet oljelerret til beskyttelse av bryst og underliv. I hver avdeling skal det finnes reine håndklær, såpe og neglebørster etter kontrollørens nærmere bestemmelse. Fabrikken skal stille til rådighet det forløpige behov av antiseptiske forbindingssaker.

§ 7. Margarin og kunstsmult som holdes til salgs eller fordeling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøve, innføres eller utføres, skal være pakket i ny emballasje.

Den ytre emballasje (dunk, kasse, kartong eller liknende) skal parallelt med bunnen og rundt omkring eller på alle sider være påtrykt et rødt bånd i farge som ikke kan avvaskes. Båndet skal ha en bredde av 2 til 5 cm og må ikke påtrykkes nærmere bunnflaten eller oversiden enn plaseringen av ordet Margarin eller Kunstsmult gjør nødvendig.

På to motsatte sider av emballasjen eller diametralt overfor hverandre og over eller under det røde bånd skal være tydelig innbrent eller påtrykt i svart eller brun farge ordet Margarin eller Kunstsmult. Bokstavene skal være kraftige og tydelige, 2—3 cm høye og innta et rom av 12—18 cm i lengde samt være omgitt av en tydelig oval ring av 6—9 cm i høyde og 13—21 cm lengde i samme farge. Innen disse mål avpasses bokstavenes og ringens størrelse i forhold til emballasjens størrelse.

Er det påbudt prisklassemerking av margarin eller kunstsmult skal betegnelsen Prisklasse nr..... stå over eller under den ovale ring med bokstaver og tall som er halvparten så høye som bokstavene i ordet margarin eller kunstsmult (i ringen) og i samme farge.

Er margarin eller kunstsmultet innført fra utlandet påtrykkes under den ovale ring ordet Utenlandsk med bokstaver i samme størrelse som ordet margarin eller kunstsmult.

På emballasjens lokk eller overside skal produsentens firma og produksjonsstedet være påtrykt. Firmaet og produksjonsstedet kan også settes på de sider hvor ordet margarin eller kunstsmult i den ovale ring ikke er påtrykt og på en slik måte at det røde bånd ikke berøres eller forskyves. Videre kan kvalitetsmerket eller kvalitetsbetegnelsen påtrykkes foruten på lokket, i øvre høyre hjørne på de sider hvor ordet margarin eller kunstsmult i den ovale ring står og med bokstaver som ikke må være større enn de som er brukt i ordet margarin eller kunstsmult.

Den indre emballasje (omslagspapiret, omslagskartongen) om de oppveide stykker skal være merket som bestemt for den ytre emballasje med følgende avvikelser:

Bredden av det røde bånd og bokstavenes høyde i ordet mar-

garin eller kunstsmult kan forminskes inntil 1 cm og lengden av 5 mars.
ordene innskrenkes til 6 cm eller pakkens lengde. Fargen behøver ikke være svart eller brun. Prisklassebetegnelsen Prisklasse nr....., om slik er påbudt, skal påtrykkes omslaget over den røde strek på de to sider hvor ordet margarin eller kunstsmult (i den ovale ring) står. Prisklassebetegnelsen skal påtrykkes i samme farge som ordet margarin eller kunstsmult og med bokstaver og tall som er halvparten så høye som bokstavene i disse ord. Som pakkens over- og underside regnes to motsvarende sider, hvor papiret ikke er sammenbrettet. Det røde bånd vil møtes på de ombrettete sider og ordet margarin settes på de to øvrige motsvarende sider uten ombretting.

Saltningsgrad, produksjonsdato, vekt og vektinndeling kan påtrykkes så vel den ytre som indre emballasje.

Annen merking av hvilken som helst art enn den som er nevnt ovenfor må ikke påføres emballasje for margarin og kunstsmult.

Margarin eller kunstsmult som utføres kan emballeres og merkes overensstemmende med de regler som gjelder i det land som varen utføres til.

§ 8. Margarinost og margarinmysost eller margarinprim skal, når den leveres i løs masse være anbrakt i ny emballasje, og denne skal være merket som ovenfor bestemt for margarin og kunstsmult, dog således at henholdsvis ordet margarinost eller margarinmysost anbringes i den ovale ring i svart farge.

Margarinost, som leveres i fast form som ost, skal på osten og emballasjen være malt rød rundt kanten i dennes bredde eller høyde samt tversover på begge sider av osten være påtrykt ordet margarinost i svart farge med bokstaver i slik størrelse at ordet går over hele ostens diameter.

Margarinmysost skal på to motsvarende sider være innstemplet ordet margarinmysost i bokstaver av minst 1,5 cm høyde og ellers av slik størrelse at merket går over hele ostens lengde.

§ 9. I avertissementer, sluttsedler, regninger, fraktbrev, konossementer eller andre forretningspapirer skal varen bare benevnes henholdsvis margarin, margarinost, margarinmysost og kunstsmult, i tilfelle med tilføyet kvalitetsmerke eller kvalitetsbetegnelse, som må være overensstemmende med bestemmelsene i lovens § 4. Ordet margarin, margarinost, margarinmysost eller kunstsmult skal på tydelig og iøynefallende måte anbringes umiddelbart før eller etter, over eller under kvalitetsbetegnelsen og med bokstaver som i størrelse er minst to tredjedeler av de i kvalitetsbetegnelsen nyttete bokstaver eller tall. Ordet skal stå alene eller i direkte forbindelse med kvalitetsmerket og ikke i annen ordforbindelse som «Den beste margarin», «Margarin med mersmak» eller liknende.

5 mars. Ved enhver form for hørereklame gjelder tilsvarende bestemmelser så langt de passer.

§ 10. Er det ikke annerledes bestemt i ovenstående forskrifter gjelder de alminnelige forskrifter om tilvirking og omsetning av næringsmidler m. v. av 3 mai 1935 med senere tillegg også for tilvirking og omsetning av margarin, margarinost m. v.

Fabrikken plikter også å iaktta de sunnhetsvedtekter som måtte gjelde for vedkommende sted, og har å etterkomme de pålegg som av helsehensyn gis enten av Helserådet, lægekontrolløren eller departementet.

§ 11. Overtredelse av disse forskrifter er straffbar etter § 16 i lov av 24 juni 1931 med senere endringer om margarin og margarinost m. v.

§ 12. Reglement om margarin og margarinost m. v. av 30 september 1931 oppheves.

5 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet, hvorved det i medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning om brukte filter og filtavfall av 31 mars 1941 skal opphøre å gjelde fra og med 5 mars 1946.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Botne herred, Vestfold fylke.

8 mars. Nr. 1. **Lov**)[1] um pant for driftskreditt til industrien (forlagspant).

§ 1. Til trygd for driftskreditt til bergverk, fabrikk eller onnor verksdrift kan dei lausøyreting som er nemnde i § 3, pantsetjast utan overlevering.

Med verksdrift meiner denne lova kvar den industri- og handverksdrift som på pantsetjingstida nyttar drivkraft på minst 5 effektive hestekrefter eller har minst 10 arbeidarar. Det same gjeld kvalfangingsverksemder med tilhøyrande kokeskip og andre farty.

§ 2. Pantsetjing etter § 1 skal gjerast skriftleg. Pantebrevet skal setja eit høgstemål for pantekravet.

Skal panteretten få rettsvern mot tridjemann, må han tinglysast i den rettskrinsen, der forretningen til pantsetjaren er firmaregistrera.

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 14 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
[1]) St.vedtak 23 februar. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 36. St.tid., forh. i Ot. s. 80—82; i Lt. s. 32—33.

§ 3. Dersom ikkje anna er avtala, gjeld panteretten alle dei råvarur og ferdige og uferdige varur, som verksemda til kvar tid eig. 8 mars. Nr. 1.

§ 4. Panteretten er ikkje til hinder for at dei pantsette ting vert avhende. Med avhendinga fell panteretten burt.

Avhending er ulovleg dersom panthavaren har teke steg til å gjera pantet i pengar, eller avhendinga fører til at vona um stetting spillest eller minkar meir enn rimeleg.

At avhendinga var i strid med 2. leden kan ikkje gjerast gjeldande mot den nye eigaren, soframt han var i god tru.

Denne paragrafen gjeld ikkje avhending av dei pantsette tinga saman med sjølve verksemda.

§ 5. Stettingsreglane er dei same som for handpant. Likeins gjeld fyresegnene i tvangslova §§ 93 og 94 på tilsvarande måte.

§ 6. Åtak på ei tinglyst kontrakt um panterett for driftskreditt kan ikkje gjerast på det grunnlaget at verksemda ikkje er av det slaget eller den storleiken som er fastsett i § 1.

§ 7.

1. Kapitel 10 i lov 14 juli 1842 um bergverksdrifta gjeld ikkje lenger.
2. § 1 a i lov 12 oktober 1857 um pant og tinglysing gjeld ikkje lenger.
3. § 115 i lov 13 august 1915 um tvangsfullføring skal lyda:

«Hvis det gjennom tvangsauksjon søkes dekning i en andelsrett i fast eiendom eller i en særskilt matrikulert rettighet eller i en annen tinglyst rådighet over fast eiendom, får reglene om tvangsauksjon over fast eiendom tilsvarende anvendelse.»

§ 8. Denne lov tek til å gjelda straks.

Samstundes held bolk I i «Administrasjonsrådets Bestemmelser» frå 4 juli 1940 um forlagspant og pantsetjing av fabrikkinventar upp å gjelda.

Lov *)[1]) om endring i lov inneholdende forandringer i lovgivningen om pant av 8 juni 1895. 8 mars. Nr. 2.

I.

I lov inneholdende forandringer i lovgivningen om pant av 8 juni 1895 skal etternevnte bestemmelser lyde så:

§ 2 første ledd: Ved bergverk, fabrikk og annet industrielt anlegg kan som tilbehør til grunn og bygninger eller tinglyst bruks-

*) Kunngj. 14 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

[1]) St.vedtak 23 februar. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 36. St.tid., forh. i Ot. s. 81—82; i Lt. s. 33.

8 mars. Nr. 2. rett til samme også pantsettes de til driften anvendte løse maskiner, innretninger og redskaper så vel som annet til anlegget hørende inventarium, herunder også innbefattet inventarium som benyttes til transport av materiale eller produkter, så som fat, vogner, hester, lasteprammer samt kontorinventarium.

§ 5 første ledd: Inventar, pantsatt i henhold til § 1 eller § 2, blir i tilfelle av tvangssalg å selge under ett med det anlegg eller den eiendom eller tinglyste bruksrett som det er tilbehør til.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra lovens ikrafttreden bortfaller avsnitt II i Administrasjonsrådets Bestemmelser av 4 juli 1940 om forlagspant og om pantsetting av fabrikkinventar som tilbehør.

8 mars. **Kongelig resolusjon** om at visekonsulatet i Firenze omdannes til konsulat.

8 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. I § 6 i reglene for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning, fastsatt ved kongelig resolusjon av 21 juni 1929, jfr. kongelig resolusjon av 29 september 1939, tilføyes som siste ledd:

Justisdepartementet kan etter søknad fra vedkommende kommunes formannskap forhøye de utlånsgrenser som er fastsatt under litr. b og c inntil 6/10.

II. Samtidig oppheves «forordning» av 25 juni 1941 angående samme forhold.

8 mars. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 2 i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 bestemmes at følgende satser i § 1 i det ved kongelig resolusjon av 23 juli 1926 med senere endringer fastsatte regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket fra 15 mars 1946 skal være:

Automobil	47	øre pr. km
Motorsykkel med sidevogn eller slede	38	» » »
Alminnelig motorsykkel	30	» » »

8 mars. **Kongelig resolusjon.**

1. Samferdselsdepartementet bemyndiges til å oppheve Norges Luftfartsstyre fra det tidspunkt da det nye nasjonale luftfartsselskap er dannet og kan overta driften av luftrutene.

*) Kunngj. 14 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

2. De kongelige resolusjoner av 19 november 1943 og 9 mars 1945 oppheves fra det tidspunkt som Samferdselsdepartementet fastsetter etter punkt 1. 8 mars.

3. — — — — — — — —

4. Samferdselsdepartementet gis bemyndigelse til å treffe bestemmelser om og fastsette vilkårene for overdragelse til det nasjonale luftfartsselskap av de rettigheter og det materiell som Norges Luftfartsstyre har ervervet.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Fredrikke Tønder-Olsens legat til utdannelse av unge piker fra Nordland fylke, opprettet ved Ellen Jonette Fredrikke Tønder-Olsens testament av 6 april 1929. 8 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Høyesterettsdommer Eyvind Andersens legat til beste for jurister og filologer, opprettet ved frøknene Karen, Nina, Marie og Karla Andersens brev av 21 august 1939. 9 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om revidert byplan og bygningsvedtekter for en del av Molde. 9 mars.

Stortingsvedtak **) om at avgifti av skinn som vert nytta til pelsvarer fell bort. 12 mars.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Askøy herred, Hordaland fylke. 12 mars.

Bestemmelse***) om plikt for forhandlere til å motta utslitte sykkelslanger ved salg av nye. 13 mars.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 13 mars 1946 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I. Det er forbudt for forhandler å selge eller på annen måte overdra sykkelslanger til forbruker uten at denne samtidig innleverer tilsvarende antall utslitte sykkelslanger.

Ved utgangen av hver måned skal forhandlerne straks sende de utslitte sykkelslanger som forbrukerne har innlevert, til nærmeste samlested opprettet av sykkelforhandlerne. Sendingene skal tydelig merkes med forhandlernes navn og adresse. Frakten til samlestedet utlegges av dette. Forsendelsen skal skje på billigste måte. Samle-

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Se St.prp. nr. 22, 1945—46. Innst. S. nr. 31. St.tid. s. 322—323.
***) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

13 mars. stedet gir forhandlerne kvittering på fastsatt skjema for de innsendte slanger og videresender slangene til A/S Askim Gummivarefabrikk, Askim, samlet i en sending ved hver måneds utgang. Slangene skal være merket slik at det tydelig framgår hvilke slanger hver forhandler har sendt inn. Frakten fra samlestedet og den frakt dette har lagt ut for forsendelsene fra forhandlerne, betales av A/S Askim Gumivarefabrikk.

II. Bestemmelsen trer i kraft 20 mars 1946.

13 mars. **Skrivelse** *) fra Samferdselsdepartementet.

(Tillegg til Arbeidsdepartementets (nå Samferdselsdepartementets) skrivelse av 29 januar 1946 om bevillingsplikt for ervervsmessig motorvognkjøring uten rute.)

I medhold av lov om motorvogner § 21, avsnitt II, annet ledd, fastsettes at ovennevnte bestemmelse av 29 januar 1946 også gjelder sammenslutninger som uten å ha fortjeneste som formål driver kjøring for medlemmene med motorvogn uten rute.

De innskrenkende bestemmelser for ervervsmessig motorvognkjøring uten rute som er fastsatt før ovennevnte datum, oppheves.

13 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet, hvorved det i medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi av 9 mars 1943 skal opphøre å gjelde fra og med 20 mars 1946.

15 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om ny vedtekt til § 93 i bygningsloven for Hamar.

15 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Skånevik herred, Hordaland fylke.

15 mars. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Sortland bygningskommune, Nordland fylke.

18 mars. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at Søndre Ådal jordmordistrikt oppheves. Ordningen trer i kraft straks.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

Skrivelse fra Sosialdepartementet om at ordningen med at Mandal jordmordistrikt og Halse og Harkmark jordmordistrikt skal utgjøre ett jordmordistrikt med navnet Mandal jordmordistrikt, oppheves fra 1 april 1946. 18 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at Gjøvik byggebelte i Vardal herred, Opland fylke, skal utvides. 18 mars.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen. 19 mars.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2, første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 1 april 1946:

1940.

19 sept. Midlert. bestemmelser om tillegg til lov om Norges bank av 23 april 1892 med senere tilleggslover.

23 sept. Bestemmelse om lospengene ved losvakthold i innenskjærs farvann.

15 okt. Forordning om forandring i lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 med tilleggslov av 13 mai 1938 nr. 4.

1941.

2 jan. Forordning om endring i de midlert. bestemmelser av 19 september 1940 om tillegg til lov om Norges bank av 23 april 1892 med senere tilleggslover.

26 mars. Forordning om tillegg til reglementet for kystloser av 3 oktober 1930.

13 juni. Forordning om Statens gymnastikkskole.

1 juli. Forordning om tillegg til § 1 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn.

6 des. Forordning om forskrifter om ekstraordinære sikringsforanstaltninger på skip i krigsfarvann.

1942.

17 jan. Forordning om endring i § 9 i instruksjon om losvesenet fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 oktober 1930.

5 mars. nr. 4. «Lov» om tillegg til § 40 i lov om losvesenet av 14 februar 1930.

21 mars. Forordning om forskrifter om effekterstatning til loser og losgutter.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

19 mars. 26 mars. Beslutning om anvendelse av Mulktfondets renter.
26 mars. nr. 6. «Lov» om Lånefondet for sjømenns pårørende.
7 april. Forordning med bestemmelser om ytelse av lån m. v. i henhold til § 7 i «lov» om Lånefondet for sjømenns pårørende av 26 mars 1942.

1943.

25 febr. nr. 2. «Lov» om utbetaling av visse tillegg for folkeskolelærere m. fl.
24 juni. Beslutning om endring av forskrifter av 1 september 1939 om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigsfarvann.
7 aug. Forordning om endringer i reglementet for kystloser av 3 oktober 1930.
2 sept. nr. 2. «Lov» om tillegg til sjødyktighetsloven.
2 sept. Forordning om forminskelse av fribord på skip.
9 sept. Beslutning om tillegg til tariff for oppkreving av gebyrer til statskassen for besiktigelser som utføres av skipskontrollen.

1944.

16 mars. nr. 1. «Lov» om endring i «lov» om utbetaling av visse tillegg for folkeskolelærere m. fl. av 25 februar 1943.

19 mars. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

I medhold av §§ 2 og 11 i lov om vaksinasjon av 7 oktober 1943, jfr. provisorisk anordning av 26 januar 1945 har Helsedirektøren bestemt:

Alle som tjenestegjør i de militære styrker skal snarest mulig etter at de tiltrer tjenesten

a. vaksineres mot kopper, difteri, tyfoidfeber og paratyfus,
b. undersøkes ved hjelp av blodprøver, tuberkulinprøve og røntgenundersøkelse av lungene,
c. avluses eller på annen måte renses for utøy dersom det er grunn til å frykte for at de har lus eller annet utøy.

Undersøkelse etter punkt b og avlusning eller rensning etter punkt c kan gjentas dersom det senere under tjenesten oppstår mistanke om at vedkommende lider av smittsom sykdom eller har lus eller annet utøy.

De nevnte foranstaltninger forutsettes satt i verk av de militære myndigheter uten utgifter for Sosialdepartementet. En gjør opp-

merksom på at vaksinasjon mot difteri, tyfoidfeber og paratyfus bare må foretas av læge. Koppevaksinasjonen kan også foretas av autoriserte hjelpevaksinatører, men en går ut fra at også denne i størst mulig utstrekning blir foretatt av læge. Videre går en ut fra at alle som vaksineres i henhold til foranstående bestemmelser i vernepliktsbok eller på annen måte får bevis for hvilke vaksinasjoner som er foretatt med dato. 19 mars.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot dyrking av erter i Eide herred, Aust-Agder fylke. 19 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Halden. 19 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Sandar herred, Vestfold fylke. 19 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Legat for skog, jord- og hagebruk for Aamli og Gjøvdal, opprettet ved gavebrev fra Aamli Forbruksforening, dat. 14 desember 1945. 20 mars.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Flå herred, Buskerud fylke. 21 mars.

Skrivelse ***) fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. 21 mars.
I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning av 25 juli 1944 om omsetning og bruk av White Spirit skal opphøre å gjelde 1 april 1946.

Skrivelse ***) fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. 21 mars.
I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at lov av 26 februar

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.
**) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
***) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

21 mars. 1942 om omsetning og bruk av petroleum og forordning av 26 februar 1942 om omsetning og bruk av petroleum skal opphøre å gjelde 1 april 1946.

22 mars. Nr. 1. **Midlertidig lov** *)[1]) om pålegg til trykkerier om å overta offentlige trykningsarbeider.

I.

§ 1. Når det er tvingende nødvendig for i rett tid å få trykt skriftstykker og liknende av offentlig interesse kan vedkommende departement eller den dette bemyndiger pålegge trykkerier å overta trykningsarbeidet foran andre oppdrag som de har tatt på seg.

Den som overtrer pålegg gitt etter denne lov eller medvirker til det, straffes med bøter.

II.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

22 mars. Nr. 2. **Lov** *)[2]) om midlertidig stønad til arbeidsuføre sjømenn og etterlatte etter sjømenn som under krigen har vært i norsk eller alliert tjeneste.

§ 1. Midlertidig stønad etter denne lov ytes inntil videre:

1. Norsk sjømann som før 8 mai 1945 i minst 6 måneder har vært i fart for de allierte på norsk eller utenlandsk skip og som er minst 20 % arbeidsufør på grunn av sykdom eller skade oppstått under krigen 1940—1945.
2. Norsk sjømann som på grunn av alder eller andre årsaker under krigen 1940—1945 har fått midlertidig pensjon i utlandet av en norsk institusjon.
3. Enke (hustru) og barn under 16 år til norsk sjømann som har eller må antas å ha vært i fart som nevnt i punkt 1 og er avgått ved døden eller er savnet.

   Det samme gjelder hustru som lever skilt fra sjømann som nevnt i punkt 1, når denne er død eller savnet under krigen og hustruen hadde krav på underhold av ham.
4. Slektninger i rett oppstigende linje, når sjømann som nevnt i punkt 1 var deres vesentlige forsørger og er avgått ved døden eller er savnet.
5. Uansett foranstående regler kan vedkommende departement etter søknad bestemme at sjømanns hustru og barn under 16 år skal

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

[1]) St.vedtak 26 februar. Se Ot. prp. nr. 22, 1945—46. Innst. O. 35. St.tid., forh. i Ot. s. 123—131; i Lt. s. 52—56.

[2]) St.vedtak 9 mars. Se Ot. prp. nr. 24, 1945—46. Innst. O. 43. St.tid., forh. i Ot. s. 134—144; i Lt. s. 59—62.

ytes stønad når ekteskapet, uten at hustruens samtykke forelå, er oppløst i medhold av provisorisk anordning av 15 april 1942. 22 mars. Nr. 2.

§ 2. Stønad etter denne lov ytes ikke for skader som:

a) erstattes etter lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn § 11, jfr. kongelig resolusjon av 21 mai 1937 eller anordningene om krigspensjonering av 4 mai 1945 for militærpersoner, og av 18 mai 1945 for sivilpersoner,

b) erstattes med tilsvarende ytelse fra utenlandsk hold.

Stønad ytes heller ikke til:

c) sjømenn som på grunn av uverdig forhold under krigen er blitt nektet tjenestegjøring i den norske handelsflåte eller i norske institusjoner i utlandet,

d) etterlatte som under krigen har inntatt en unasjonal holdning.

§ 3. Stønaden ytes bare til personer her i riket og tilstås etter reglene i §§ 6, 7 og 8 i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

Ved beregning av ytelse som etter de nevnte paragrafer skal fastsettes på grunnlag av arbeidsfortjenesten, settes denne til kr. 4 000 pr. år.

§ 4. I stønad etter denne lov skal det gjøres fradrag for ytelser som vedkommende i anledning av arbeidsuførheten eller tapet av forsørger får etter lov om syketrygd eller lovene om ulykkestrygd for sjømenn, fiskere, industriarbeidere eller fra utenlandsk hold. Likeledes fragår bidrag som oppebæres av fraskilt hustru, jfr. § 1, punkt 5.

Blir vedkommende senere tilkjent ytelser som nevnt i foregående ledd eller i § 2 a eller b, skal stønad etter denne lov betales tilbake med et beløp som svarer til den ytelse han således blir tilkjent for samme tidsrom.

§ 5. Stønadsordningen administreres av Rikstrygdeverket med Rikstrygdeverkets tilsynskontor (trygdekassene) som lokale organer. Lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 med endringer får tilsvarende anvendelse så langt den passer og ikke strider mot bestemmelsene i denne lov.

§ 6. Rikstrygdeverkets vedtak etter denne lov kan bringes inn for den ankenemnd som er nevnt i kap. IX i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

§ 7. Sosialdepartementet kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne stønadsordning.

§ 8. Utgiftene til stønad etter denne lov og administrasjonsutgiftene bæres av statskassen.

§ 9. Stønadsordningen gjelder med tilbakevirkende kraft fra 1 januar 1946 og inntil Stortinget annerledes bestemmer.

22 mars. Nr. 3. **Mellombels lov** *)[1]) **um høve til å drive visse handverk utan å fylle vilkåri etter handverkslovi frå 25 juli 1913.**

§ 1. Når serlege tilhøve i ei kommune gjer at det trengst og kommunestyret søkjer um det, kan Kongen fastsetja at den som fær løyve til det av formannskapet, kan gjera visse handverksarbeid i kommunen. For slik verksemd gjeld ikkje lovi um handverksnæring frå 25 juli 1913.

Formannskapet kan setja vilkår for løyvet og taka det tilbake når det er.

Kongen kan gjeva reglar um regulering av og tilsyn med verksemd som nokon driv med heimel i denne lovi.

§ 2. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse vilkåri som er sette med heimel i § 1, andre leden, eller fyresegner gjevne med heimel i § 1, tridje leden, vert han straffa med bøter.

Brotet vert berre påtala når vedkomande departement eller formannskap krev det.

§ 3. Denne lovi tek til å gjelda straks og gjeld ut året 1948.

22 mars. Nr. 4. **Lov** *)[2]) **om fiendegods o. a.**

§ 1. Med fiende er i denne lova meint:

a. Stat som Noreg er i krig med (fiendestat).

b. Alle som 9 mai 1945 var borgarar i fiendestat kvar dei så bur eller held til.

c. Juridisk person (selskap, lag, korporasjon, stifting), privat eller offentleg, som i krigstida har havt setet sitt på fiendeområde.

d. Juridisk person med sete i utlandet utafor fiendeområdet når han var under kontroll av fienden 9 mai 1945, eller då landet der han har sitt sete, kom med i krigen.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan fastsetja at andre offentlegrettslege eller privatrettslege rettssubjekt enn dei som er nemnde under a—d, skal reknast for fiendar etter denne lova. På same måten kan det gjerast unnatak frå føresegnene under b—d.

Kongen fastset kva som er fiendeområde etter denne paragrafen.

§ 2. Fiendegods etter denne lova er dei etternemnde eigedomsverde, når dei høyrde til fienden den 9 mai 1945 og ikkje seinare er avhende etter tiltak av norske styremakter:

---

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

[1]) St.vedtak 9 mars. Se Ot. prp. nr. 19, 1945—46. Innst. O. nr. 32. St.tid., forh. i Ot. s. 132—134; i Lt. s. 56—59.

[2]) St.vedtak 16 mars. Se Ot. prp. nr. 23, 1945—46. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 151—155; i Lt. s. 62.

a. Fast eigedom, lausøyre, verdepapir og betalingsverde som er her i riket.
b. Aksjar og andre partar i norske føretak.
c. Krav på skuldmenn, som har heime her i riket, endå om kravet er knytt til omsetningsskuldbrev, som er utafor riket.
d. Patent-, mønster- og varemerkerettar, rett til forretningskjenneteikn, rett til fotografi og rett til åndsverk, alt så langt dei har rettsvern i Noreg.
e. Rettar etter trygdeavtale med norsk trygdelag eller med representant (hovudagent) i Noreg for utalandsk trygdelag.
f. Tinglege rettar og kontraktrettar vedkomande eigedomsverde som nemnt under a—e.

Lova gjeld ikkje for krigsmateriell og annan eigedom, som er serleg tilskipa for militære føremål ,utan det vert fastsett av Kongen eller den han gjev fullmakt.

§ 3. Fiendegodset vert styrt av Direktoratet for fiende-eigedom (seinare kalla berre direktoratet). Direktoratet vert styrt av ein direktør og eit råd. Direktøren skal ha den daglege leiinga, førebu og gjeva tilråding i saker som skal fram i rådet, og setja i verk dei vedtak som rådet gjer. Kongen gjev nærare organisasjons- og arbeidsføresegner for direktoratet.

Utgiftene til administrasjon og verksemd vert tekne av dei verde som direktoratet styrer med. For verde som vert frigjevne eller tekne under mellombels styring etter reglane i § 14, fastset Kongen om og kor langt dei skal vera med å bera utgiftene.

§ 4. Det er forbode å betala skuld til fienden eller å avhenda, leggja hefte på, bruka opp eller annleis råda over fiendegods på slik måte, at det kjem bort eller minkar serleg i verde. Direktoratet kan med ålmenne reglar eller serlegt løyve gjera unnatak frå dette forbodet.

Rettshandel i strid med forbodet i førre leden gjeld ikkje. God tru gjev ingen heimel for eigedomsrett eller annan rett til fiendegods. Unnateke er likevel pengar og dei aksjar og skuldbrev som er utferda til ihendehavaren.

Utlegg og anna tvangsfullføring i fiendegods kan ikkje fremjast utan samtykke frå direktoratet. Det same gjeld inndraging i konkursbu.

§ 5. Alle som skuldar pengar eller andre ytingar til fienden, eller som eig, sit inne med, forvarar, råder over eller har tilsyn med fiendegods, pliktar å melda dette til direktoratet på den måten og innan den frest som direktoratet fastset. Det same gjeld alle som styrer eller er med i styringa av norske selskap eller andre føretak,

22 mars. Nr. 4.

som fienden har part i. Direktoratet kan med ålmenne reglar eller serleg føresegn gjera unnatak frå meldeplikta.

Direktoratet kan gjera etterrøkjingar til å få oversyn over fiendegods. Med tilføre av dette kan det krevja opplysningar av offentlege og kommunale styremakter, einskildmenn og institusjonar. Det kan og krevja å få granska forretnings-, styre- og møtebøker og andre dokument og bøker. Er det turvande kan det krevja å få sjå over verde eller stader der det finst verde. Politiet skal hjelpa til med slike etterrøkjingar, når direktoratet krev det. Direktoratet kan gjeva skifteretten pålegg om å registrera og om det trengst forsegla fiendegods i domssokna. Den lovsette teiingsskyldnaden for offentlege tenestemenn, bankar, sakførarar, meklarar og andre tek ikkje fri frå plikt til å gjeva melding eller opplysningar etter denne lova eller føresegner som er gjevne med heimel i denne lova.

Alle som med tilføre av tenesta får opplysningar etter denne paragrafen, skal så langt det ikkje stridar mot tenesteplikta, teia heilt med det som dei har fått vita. Dei må ikkje i sin næringsverksemd gjera bruk av løyndhaldne driftsgreier eller framgangsmåtar, som dei på denne måten har fått kjennskap til.

§ 6. Den retten som eigaren eller rettshavaren har til fiendegods, går av seg sjølv over på direktoratet, så framt ikkje unnatak etter § 4, andre punktum er til hinder. Er retten tinglyst eller innført i offentleg register elles, bør merknad gjerast i registret.

§ 7. Direktoratet kan utan hinder av føresegnene i lov om forsikringsavtaler frå 6 juni 1930 gjera gjeldande mot selskapet dei rettane fienden har som trygdetingar, trygdehavar eller ytingsmottaker etter ei livstrygdeavtale. Direktoratet kan krevja atterkjøpsverdet dersom fienden sjølv hadde denne retten. Er det slik trygding, som ikkje fører med seg rett til atterkjøp kan direktoratet krevja kapitalverdet av den fripolisen som fienden hadde havt rett til på grunnlag av trygdeavtala og premiebetalingane som er gjorde.

§ 8. Den som etter rettshandel med fienden i okkupasjonstida har slike eigedomsverde som er nemnde i § 2 a—f, må føra prov for at han ikkje har fått dei pro forma eller i gåve. Gåve som fienden har gjeve etter 8 april 1940 kan direktoratet krevja gjort om inkje med den fylgja at gåva eller restverdet tilfell direktoratet.

§ 9. Når det trengst for kontrollen med fiendegods kan Kongen fastsetja at ihendehavaraksjar som norsk aksjeselskap har ferda ut skal kallast inn til ombyting av aksjebreva. Liknande vedtak kan gjerast for ihendehavarskuldbrev som er ferda ut av selskap eller annan skipnad med sete her i riket. Vedtaket kan gjelda einskilde eller alle serier av aksjar eller ihendehavarskuldbrev. Kongen gjev

nærare føresegner til gjennomføring av ombytinga, m. a. om kunngjering av innkallinga, og om tid og stad for innlevering. 22 mars. Nr. 4.

Aksjar og ihendehavarskuldbrev, som er innkalla til ombyting etter førre leden held opp å gjelda når den fastsette innleveringsfresten er ute.

Nye aksjar og ihendehavarskuldbrev som vert ferda ut i staden for slike som etter § 2 er fiendegods, vert tekne under styring av direktoratet. Det same gjeld nye aksjar og ihendehavarskuldbrev, som kjem i staden for slike som ikkje er levert inn i rett tid.

Vert aksjar eller ihendehavarskuldbrev først levert inn etter at den fastsette fresten er ute, og ihendehavaren provar at dei ikkje har vore i fiende-eige etter 1 januar 1943, og at korkje han eller målsmannen hans er å lasta for at innlevering ikkje er gjord i rett tid, kan vedkomande departement samtykkja i at han får utlevert tilsvarende mange aksjar eller ihendehavarskuldbrev av direktoratet.

§ 10. Når det er mest truleg at dokumentet høyrer til fienden og ikkje kan finnast her i riket, kan direktoratet med samtykkje av vedkomande departement kalla inn innehavaren av aksje eller anna verdepapir som er utferda av norsk rettssubjekt, så framt det er turvande å ha dokumentet til stades for at den retten som er knytt til det, kan gjerast gjeldande eller verta utnytta. Innkalling vert gjord med tri månader varsel og kunngjord såleis som departementet fastset. Melder ingen rettshavar seg før fresten er ute, gjeld ikkje dokumentet lenger. Direktoratet går då inn i rettshavaren sin rett og kan krevja at det vert ferda ut nytt dokument.

Føresegnene i førre leden gjeld ikkje dei skuldbrev og aksjar som lyder på ihendehavaren.

Trygdebrev som gjev ein fiende rettar mot eit trygdelag, kan direktoratet med samtykkje frå departementet krevja mortifisert i samsvar med lov om forsikringsavtaler frå 6 juni 1930 § 114, siste leden, dersom det er mest truleg at trygdebrevet ikkje kan finnast her i riket.

§ 11. Direktoratet kan ta dei rådgjerder som det held turvande til å tryggja, halda ved like eller utnytta fiendegods som det har til styring eller som den opphavelege eigaren, innehavaren eller annan styrer sjølv med samtykkje og under kontroll av direktoratet. Dersom det er tenlegt skal eigedomen seljast og vederlaget takast under styring på vanleg måte. Næringsverksemd som høyrer fienden til, kan takast under styring av ein styrar som direktoratet nemner opp, om det er naudsynt for å hindra tap. Styraren skal etter nærare tilvisingar og under kontroll av direktoratet taka dei rådgjerder, som føremålet krev.

22 mars. Nr. 4. Kongen gjev nærare føresegner om styringa og salet av fiendegods.

§ 12. Ikkje oppfylte økonomiske kontrakter med dei rettssubjekt som er nemnde i § 1 a og c eller med fiendsleg statsborgar som har bustad eller fast tilhald på fiendeområde, skal reknast for bortfalne ved frigjeringa når ikkje anna fylgjer av denne paragrafen.

Når slike kontraktar som er nemnde i første leden heilt eller i nokon mon er oppfylde av fienden, har direktoratet rett til å gå inn i dei. Nyttar det ikkje denne retten kan det gjera gjeldande alle rettar som bortset frå krigstilstanden hadde tilkome fienden, når kontrakten fall bort.

Ifall fienden ikkje har oppfylt kontrakten heilt ut er det ikkje høve til å gå inn i kontrakten utan at dei attståande skyldnadene vert oppfylt, med dei avvik som kan fylgja av lov eller onnor bindande føresegn. Slik oppfylling kan ikkje krevjast utan at kravet vert framsett innan rimeleg tid etter at det vart høve til det.

Direktoratet kan fastsetja at kontrakter som skulle falle bort etter denne paragrafen likevel skal stå ved lag eller falla bort på eit anna tidspunkt.

Vedkomande departement eller den som det gjev fullmakt kan gjeva nærare føresegner om handsaming og avgreiing av kontraktrettar som nemnt i denne paragrafen.

§ 13. Fiendegodset vert ståande under direktoratet i samsvar med føresegnene i denne lova til Stortinget har avgjort kva som skal gjerast med det.

Når serlege grunnar ligg føre, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, fastsetja at fiendegods skal frigjerast tidlegare etter nærare fastsette reglar.

§ 14. Når eigedom som nemnt i § 2 a—f høyrer til nokon som ikkje er borgar i fiendestat, men bur eller har fast tilhald på fiendeområde, skal melding gjevast til direktoratet i samsvar med føresegnene i § 5.

Slik eigedom kan direktoratet ta seg av etter reglane i § 13, dersom ingen har tilsyn med han etter fullmakt frå eigaren.

§ 15. Alle som i eige eller annan manns namn råder over eller har tilsyn med fast eigedom, lausøyre, verdepapir og anna eigedomsverde av kva slag som helst i fiendeeige i utlandet, skal gjeva melding til direktoratet på den måte og innan den frest som direktoratet fastset. Meldeplikta gjeld berre folk, som bur eller har fast tilhald her i riket, og selskap og andre juridiske personar, som har sete i riket.

Det er forbode for dei som høyrer heime her i riket å avhenda, leggja hefte på, bruka opp eller annaleis råda over gods som går inn under første leden på ein slik måte at det kjem bort eller minkar

serleg i verde. Direktoratet kan med ålmønne reglar eller serlegt løyve gjera unnatak frå dette forbodet. 22 mars. Nr. 4.

Føresegnene i denne paragrafen gjeld ikkje eigedom som er fiendegods etter § 2.

§ 16. Bryt nokon denne lova eller føresegner gjevne med heimel i henne, vert han straffa med bot opp til kr. 100 000 eller fengsel opp til eitt år eller med begge desse straffene. Er brotet gjort av aktløyse er straffa bot opp til kr. 50 000. Straffeboda gjeld og freistnad (jfr. straffelova § 49) og medverking.

Brot etter førre leden vert rekna for misferd (jfr. straffelova § 2, andre leden). Dersom nokon let vera å gjeva melding etter § 5 eller § 15 eller gjev urett eller ufullstendig melding, kan det godset som misferda gjeld verta inndrege med dom hjå den skuldige eller den som han var målsmann for, utan straffesøksmål eller høve til straffesøksmål mot nokon.

Brot etter denne paragrafen vert ikkje påtala utan etter krav frå direktoratet. Føresegnene gjeld og åtferd i utlandet av norsk statsborgar og andre som høyrer heime i Noreg.

§ 17. Denne lova tek til å gjelda straks.

Samstundes vert desse føresegnene sett ut av kraft:

Provisorisk anordning frå 9 mars 1945 om forbud mot forbindelse med fienden.

Provisorisk anordning frå 9 mars 1945 om behandling av fiendtlig eiendom.

Kongelig resolusjon om at det ulønte visekonsulat i Macassar omdannes til konsulat med et distrikt omfattende Celebes, residensen Amoina og Ny Guinea. 22 mars.

Kongelig resolusjon om at visekonsulatet i Lausanne omdannes til konsulat. 22 mars.

Kongelig resolusjon. 22 mars.

Med hjemmel i § 41 i provisorisk anordning av 15 desember 1944 om tillegg til straffelovgivningen om forræderi (landssvikanordningen) bestemmes:

I. Erstatningsdirektoratet organiseres midlertidig i følgende 5 avdelinger:

1. Økonomisk avdeling.
2. Prosessavdeling.
3. Forvaltningsavdeling.
4. Organisasjonsavdeling.
5. Oslo-avdeling.

Hver av avdelingene ledes av en midlertidig kontorsjef. Ansettelsen av kontorsjefer må godkjennes av Justisdepartementet.

22 mars. II. Til Erstatningsdirektoratet knyttes midlertidig fylkesrepresentanter i alle fylker og i fornøden utstrekning distriktsrepresentanter og revisorer til bistand for fylkesrepresentantene. Ansettelsen av fylkesrepresentanter skal godkjennes av Justisdepartementet.

III. Nærmere regler om organisasjonen kan fastsettes av Justisdepartementet, og departementet bemyndiges til å foreta endringer i organisasjonen.

22 mars. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven fastsettes at den sivile og geistlige inndelingsgrense mellom Vestre Slidre og Nord-Aurdal herreder i Opland fylke går slik:

Grensen mellom V. Slidre og Nord-Aurdal begynner i søndre ende av Veslevatn (852) i grensen mellom V. Slidre og Hemsedal og går med nordøstlig hovedretning til merkstein ved Båtåni overensstemmende med beskrivelse i kontrakt av 26 juli 1856, tinglyst 4 juni 1857, mellom V. Slidre og Aurdal. Herunder går den over Kvithd (945), Melhg (975), Gullberghd, en spiss odde i sørbredden av m. Simletj. (998) og tangerer vestre bredd av Sauhølen (1005). Fra østre side av Veslevatn til Båtåni er denne linje tillike grense for statsalmenning.

Fra Båtåni fortsetter herredsgrensen i nordøstlig retning nedover Lien mot Sundheimselvi, skjærer denne ca. 1400 m nedenfor utløpsosen av Vasetvatnet (798) og fortsetter videre i samme hovedretning til Strondafjorden i delet mellom Tildeimsviki*) og Lundadn*). Herunder skjærer grensen Svedalen sr slik at de to nordøstre setrer blir liggende i Nord-Aurdal og de øvrige i V. Slidre.

Fra vestre bredd av Strondafjorden går grensen i s.ø. retning til Geitøynas*) vestside og følger derpå dennes vest- og sørside til sørøstspissen og videre i sørøstlig retning over fjorden til østbredden i delet mellom gårdene Røllång og Kvåle. Herfra fortsetter grensen i østnordøstlig retning over Slidreåsen til nordenden av Sæbufjorden i delet mellom gårdene Rantrud og Raundokken. Derpå følger grensen vannets og senere elvens midtlinje nordover til sammenstøtet med grensen for øystre Slidre ca. 100 m nord for den nedlagte plass Berge*).

Grensen følger hvor intet annet er anført eiendomsgrensene for motstøtende eiendommer i begge herreder.

De i beskrivelsen nevnte navn og høydetall er å finne på gradteigskartene Gol og Slidre, utgave henholdsvis 1940 og 1943.

*) Navnet står ikke på gradteigskartet, men finnes på Norges Geografiske Oppmålings originalkart E. 31 — 5.6.

Kongelig resolusjon.*) 22 mars.

I medhold av lov om kontroll med og avgift av olivinstein av 1 mars 1946 bestemmes:

1. Lov om kontroll med og avgift av olivinstein settes i kraft straks.
2. Det utferdiges nedenfor nevnte forskrifter om kvalitetskontroll av olivinstein.
3. Det utferdiges nedenfor nevnte forskrifter om beregningsmåten og innkrevingen av avgift av olivinstein.
4. Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige de forskrifter som for øvrig er nødvendig for gjennomføring av loven.

Forskrifter om kvalitetskontroll av olivinstein.

§ 1. Det er forbudt å selge, forsende eller å nyttiggjøre på stedet olivinstein som ikke er av den kvalitet som er nevnt i § 2.

§ 2. Olivinstein kvalitet A skal bestå av praktisk talt ren, ikke serpentinisert olivin. Minst 4/5 av hvert enkelt steinstykke skal bestå av slik olivin. Uttatte gjennomsnittsprøver, tørret ved 100° C, skal inneholde minst 49 % magnesiumoksyd i form av silikat. Videre ikke mer jern ialt en tilsvarende 7 % jernoksydul og ikke mer aluminium ialt enn tilsvarende 0,6 % aluminiumoksyd. Glødetap høyst 1,3 %.

Olivinstein kvalitet B skal ligge nær opp til kvalitet A. Uttatte gjennomsnittsprøver, tørret ved 100° C, skal inneholde minst 47,5 % magnesiumoksyd i form av silikat. Videre ikke mer jern ialt enn tilsvarende 8 % jernoksydul og ikke mer aluminium ialt enn tilsvarende 1,2 % aluminiumoksyd. Glødetap høyst 1,3 %.

§ 3. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 gjelder ikke for olivinstein som beviselig brukes innenlands til bygging av hus eller gjerder eller til fyllmateriale på veier, broer og kaier. Handelsdepartementet kan for øvrig meddele fritagelse fra disse bestemmelser når det gjelder olivinstein som brukes til formål, hvor magnesiumprosenten ikke har noen betydning eller når andre særlige omstendigheter taler for det.

Forskrifter om avgift av olivinstein.

§ 1. Produsenter av olivinstein skal erlegge en avgift til statskassen, regnet pr. tonn produsert olivinstein, som forsendes eller som nyttiggjøres på stedet.

Det er forbudt å forsende eller å nyttiggjøre på stedet olivinstein forinnen det er stillet en av Handelsdepartementet godkjent sikkerhet for at pliktig avgift vil bli betalt.

§ 2. Avgiften fastsettes ved skattebeslutning av Stortinget.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

22 mars. § 3. For olivinstein som beviselig er brukt innenlands til ildfast materiale, kan Handelsdepartementet tillate at avgiften pr. tonn stein settes lavere enn den i foregående paragraf nevnte avgift.

Ifall olivinsteinen bevislig er brukt til andre formål enn til ildfast materiale, kan Handelsdepartementet likeledes tillate at avgiften regnes etter en lavere sats eller at avgiften bortfaller.

§ 4. Fritatt for avgift er olivinstein som beviselig brukes innenlands til bygging av hus eller gjerder eller til fyllmateriale i veier, broer og kaier. Handelsdepartementet kan for øvrig sette en lavere avgift eller helt frita for avgift når det gjelder olivinstein som brukes til formål, hvor magnesiumprosenten ikke har noen vesentlig betydning eller når andre særlige omstendigheter taler for det.

§ 5. Avgiften beregnes årlig av Handelsdepartementet på grunnlag av oppgaver som produsenten sender til Handelsdepartementet innen utgangen av mars måned. Produsenten skal føre en bok, hvori fortløpende innføres art og mengde av 1) utbrutt stein. Utskjeidet olivinstein av: 2) kvalitet A, 3) kvalitet B, 4) olivinstein vraket, og 5) stein som regnes som unyttig. Videre oppgave over hva det av hver sort olivinstein er avsendt eller nyttiggjort på stedet.

Avgiften forfaller til betaling 4 uker etter at produsenten har mottatt oppgave fra departementet om dens størrelse. Fra forfall regnes 5 % årlig rente til betaling skjer. Såframt avgiften ikke dekkes av den stillete sikkerhet, skal avgiften inndrives ved utpanting.

22 mars. **Kongelig resolusjon.***)

1. I henhold til § 1 i lov av 6 mars 1935 om fredning av sel, skal det i året 1946 være forbudt å fange, jage, anskyte eller drepe sel eller klappmyss eller medvirke dertil i tiden til og med 23 mars kl. 7.00 innen det område som ligger mellom 67° og 77° nordlig bredde og mellom 5° østlig lengde og 17° vestlig lengde Greenwich meridian.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen, likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltakere i ekspedisjonen — såframt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for statskassen. Dessuten kan fartøy og fangstutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når rederen eller skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne bestemmelse.

*) Kunngj. 29 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

Kongelig resolusjon, hvorved fastsettes uniformreglement for Losvesenets tjenestemenn sålydende: 22 mars.

Losvesenets tjenestemenn kan bære følgende uniform:

1. Lue av mørkeblått klæde eller hvitt tøy med sort skygge og et bredt sort bånd omkring. Fortil midt på luebåndet et merke i gullbroderi bestående av et kronet anker, nederst omgitt av en ekekrans etter modell. På hver side en liten anker-knapp, hvortil festes en forgylt snor etter modell.
2. Jakke av mørkeblått klæde eller sjeviott med liggende krave og 8 knapper i to rader, hvorav 4 til å knappe.
3. Vest og benklær i samme stoff som jakken.
4. Kappe av mørkeblått klæde, annet ullent stoff eller av impregnert stoff.
5. På jakkens underarm bæres gullgaloner hvorav den øverste er forsynt med en 6-kantet oppadvendt løkke på forsiden.

For los ved ansettelsen:	1 gullgalon 13 mm bred.
For los med 5 års tjeneste:	2 » 13 » »
For losformann og los med 10 års tjeneste:	3 gullgaloner hvorav den øverste og den nederste 13 mm brede og den midterste 8 mm bred.
For losoldermann:	4 gullgaloner hvorav den øverste og den nederste 13 mm brede og de to midterste 8 mm brede.
For overloser:	4 gullgaloner 13 mm brede.
For overlosen i sønnafjelske distrikt:	4 gullgaloner hvorav de 3 øverste 13 mm brede og den nederste 22 mm bred.

Overlosen avgjør når 5 og 10 års lostjeneste er oppnådd. Lostjeneste som kystlos kan regnes som tjeneste.

6. På kappe bæres distinksjoner som under punkt 5 bestemt, men de anbringes på skulderklaffen med løkken innadvendt. Skulderklaffen er innerst forsynt med en liten knapp.
7. Losoldermenn og overloser kan til galla bruke frakk med liggende krave og 8 knapper i to rader foran og 2 knapper i livet baktil. På frakkens skuldre anbringes gullsnorer etter tegning. Distinksjoner på underarmen som under punkt 5 bestemt.
8. Knappene i lue, jakke, frakke og kappe skal være forgyldte og forsynt med et kronet anker.

I kappe av impregnert stoff kan en bruke sorte hornknapper når distinksjoner sløyfes.

22 mars. 9. Til uniform brukes hvit skjorte og snipp samt sort slips og sorte sko.

10. Loskonsulenten kan inntil videre bære samme uniform som bestemt for overlosen i Nord-Norges distrikt.

Dette uniformsreglement trer i kraft fra 1 april 1946. Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 24 oktober 1930 om uniformsreglement for losformenn og loser samt kongelig resolusjon av 24 september 1920 om uniformsreglement for havnefogder og losoldermenn for så vidt losoldermenn angår.

22 mars. **Kongelig resolusjon,** hvorved fastsettes følgende manøvreringsreglement for fortsatt midlertidig statsregulering av Mjøsa inntil lågvassperiodens slutt våren 1947:

I.

Så lenge den midlertidige regulering varer, er øvre reguleringsgrense 4,50 m på Hamar vannmerke.

II.

Vannstanden holdes på 4,50 m til lågvassperioden begynner. Fra dette tidspunkt tappes magasinet etter behovet og i hensikt å holde vassføringen mest mulig jevn.

III.

Den midlertidige statsregulering forestås av Glommens og Lågens Brukseierforening i samarbeid med Glommens Brukseierforening under tilsyn av Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen, på samme måte som for den tidligere og fremdeles bestående regulering, jfr. kongelig resolusjon av 5 november 1912.

22 mars. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 5 i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 samt Stortingsbeslutning av 20 februar 1931 bemyndiges Samferdselsdepartementet til å samtykke i utbetaling av foreldete regningsbeløp også når disse overstiger kr. 1 000.

22 mars. **Kongelig resolusjon.**

Forsynings- og gjenreisningsdepartementets Generatorbrensel- og tjærekontor overføres til Landbruksdepartementet fra 15 mars 1946.

22 mars. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om at forbud mot bruk av piggtråd oppheves for så vidt gjelder Nord-Rana herred, Nordland fylke.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Forskrifter *) om kontroll med og avgift av olivinstein. 23 mars

(Gitt av Handelsdepartementet 23 mars 1946 i medhold av lov nr. 4 av 1 mars 1946 om kontroll med og avgift av olivinstein og kongelig resolusjon av 22 mars 1946.)

§ 1. Den som vil bryte ut olivinstein i salgsøyemed eller til nyttiggjørelse i egen industriell bedrift, skal melde seg til Handelsdepartementet, og får da oppgitt navn og adresse på en av Handelsdepartementet oppnevnt kontrollør.

§ 2. Så snart produsenten har ferdig et parti olivinstein og senest 1 måned før partiet skal avsendes eller nyttiggjøres på stedet, skal han underrette kontrolløren herom og oppgi partiets kvalitet og tilnærmelsesvis partiets størrelse og dato for avsendelsen eller nyttiggjøring på stedet av partiet. Samtidig sender produsenten til kontrolløren en omhyggelig og upartisk uttatt gjennomsnittsprøve som helt ut skal svare til den gjennomsnittlige kvalitet av partiet. Samtidig stiller produsenten en av Handelsdepartementet godtatt sikkerhet for at produksjonsavgiften vil bli betalt. Handelsdepartementet underretter kontrolløren om for hvilken skipning det er stilt sikkerhet for avgift.

§ 3. Kontrolløren besiktiger snarest det ferdige parti stein, som produsenten på kontrollørens forlangende skal vise i skjæring på minst 2 steder. Finner kontrolløren at et parti, som er oppgitt å være av kvalitet A, ikke er av den kvalitet men bare tilfredsstiller kravene til kvalitet B, skal kontrolløren sørge for at kvalitetsbetegnelsen på konnossementer, fakturaer og lignende blir rettet og skal selv gi påtegning herom. Kontrolløren kan også — dersom han har kontrollert partiet — utstede sertifikat for kvaliteten.

Finner kontrolløren at partiet av oppgitt kvalitet A eller B ikke tilfredsstiller de gjeldende krav hverken til kvalitet A eller B, blir partiet å vrake. Ifall kontrolløren antar at det er mulighet for at det gjennom omsjeidning eller oppberedning av partiet kan oppnås olivinstein av bedre kvalitet, kan kontrolløren tillate at partiet omsjeides eller oppberedes 1 gang. Såframt det omsjeidete parti ikke blir av kvalitet A eller B, blir dette å vrake, og videre omsjeidning tillates ikke. Kontrolløren påser at et vraket parti ikke avsendes eller nyttiggjøres i industriell bedrift på stedet, med mindre Handelsdepartementet har gitt tillatelse hertil i spesielt øyemed.

Kontrolløren påser at olivinsteinen ikke avsendes eller nyttiggjøres i industriell bedrift på stedet med mindre det er stilt sikkerhet for at avgift vil bli betalt.

---

*) Kunngj. 17 april i Lovtid. 1 nr. 15.

23 mars. Antar kontrolløren at det ferdige parti er av den oppgitte kvalitet A eller B, skal han så vidt mulig inspisere partiet under innlastningen eller omlastningen. Oppdages herunder mangler, eller tvil om kvaliteten, blir videre innlastning eller omlastning å stanse og partiet blir å anse som vraket og må ikke sendes eller nyttiggjøres på stedet med mindre det godtgjøres at tvilen var ubegrunnet eller — hvis tvilen var begrunnet — at Handelsdepartementet har gitt tillatelse til bruk av olivinsteinen til spesielt formål.

Tvil angående kvaliteten avgjøres ved kjemisk og fysisk undersøkelse, som bekostes av produsenten dersom slik undersøkelse viser at varen ikke er av den oppgitte kvalitet.

§ 4. Har kontrolløren ikke besiktiget partiet innen utløpet av den i § 2 nevnte tid, 1 måned, kan produsenten på eget ansvar avsende eller nyttiggjøre partiet for så vidt han har stilt en av Handelsdepartementet godkjent sikkerhet for at avgiften vil bli betalt.

§ 5. Produsenten skal veie steinen på det sted som forlanges av kontrolløren. Vekten skal være i god stand og tilstrekkelig nøyaktig. Tvil herom avgjøres av Justervesenet for produsentens regning. Blir steinpartiet avskipet, skal bekreftet avskrift av konnossement tilstilles kontrolløren, som — hvis han er til stede ved avskipningen — samtidig får seg forevist originalkonnossementet. Blir partiet transportert til jernbanestasjon skal avskrift av fraktbrevet tilstilles kontrolløren. På konnossement, fraktbrev, faktura eller andre oppgaver over partiet skal det uttrykkelig angis kvaliteten av varen:

1) Olivinstein A eller
2) —»— B »
3) —»— vraket.

§ 6. Kontrolløren har rett til å foreta kontroll av olivinstein også etterat olivinsteinen er forsendt eller avlevert til nyttiggjøring på stedet. Består nyttiggjøringen i knusning eller maling, skal den framstilte vare svare til kvaliteten av det påsatte gods, olivinstein A eller olivinstein B eller olivinstein vraket. Nyttiggjøring av olivinstein vraket er ifølge forskriftene om kvalitetskontroll av olivinstein forbudt med mindre Handelsdepartementet har gitt særskilt fritagelse fra nevnte forskrifter. På konnossement, fraktbrev, faktura eller andre oppgaver over den således framstilte vare skal det uttrykkelig angis av hvilken olivinsteinskvalitet varen er framstilt slik:

1) Olivinstein A eller
2) —»— B »
3) —»— vraket.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulativ for betaling av kart- og oppmålingsforretninger i Ølen herred, Hordaland fylke. 23 mars.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i byplanvedtektene, 3dje sone (industriområdet), for Porsgrunn. 25 mars.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om fritakelse for gebyr i restitusjonssaker. 26 mars.

I henhold til § 27 i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon, jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945 (restitusjonsanordningen), fastsettes følgende tillegg til skrivelse av 29 januar 1946:

Det skal ikke betales gebyr til det offentlige for tinglysing av stadfesting av konsesjon etter restitusjonsanordningens § 4.

Skrivelse **) fra Samferdselsdepartementet. 26 mars.

Med hjemmel i provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 22 februar 1946 om bemyndigelse for Samferdselsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at følgende bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 1 april 1946:

Forordning av 5 juli 1941 om transport av ved.

Forordning av 9 desember 1941 om tvangsavståing av motorvogner til bruk, §§ 1, 2 og 3.

Forordning av 21 september 1942 om opplessing, avlessing, til- og bortkjøring av gods.

Forordning av 25 november 1942 om lasting og lossing av fartøyer.

Lov av 4 mars 1943 om avståing av bruksrett til garasjeplass.

Lov av 8 april 1943 om plikt til å gi oppgaver vedrørende skip og skipsfart.

Lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v.

Lov av 28 september 1944 om regulering av godstransport med hest.

Forordning av 11 desember 1944 om omsetning og bruk av gassgeneratorer.

Lov av 22 mars 1945 om plikt til å avstå motorkjøretøyer, mineraloljer m. v.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

27 mars. **Skrivelse***) fra Forsyningsdepartementet om endring i bygningsvedtektene til bygningslovens § 89 for Oslo.

29 mars. Nr. 1. **Lov***)[1]) om endringer i lov av 2 juli 1910 om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn.

I.

I lov av 2 juli 1910 om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn skal følgende bestemmelser lyde:

§ 11, første ledd, punkt 4:

Kr. 60 som avgift for registrering og kunngjøring. Blir merket å registrere i mer enn én klasse, svares for hver ytterligere klasse en tilleggsavgift av kr. 20.

§ 12, første ledd:

Kravet om fornyelse skal omfatte hva det er foreskrevet i foregående paragrafs post 1 og 2 og være ledsaget av en avgift av kr. 60 for fornyelse i én klasse samt av kr. 20 for hver ytterligere klasse innen hvilken fornyelse ønskes. Det kan bare framsettes av den som i registret står som innehaver av varemerket og mottas ikke før begynnelsen av det siste år i den løpende termin.

§ 12, fjerde ledd:

For hver klasse, som den søkende har krevd, men ikke oppnådd registrering eller fornyelse for, tilbakegis ham kr. 10. Hvis registrering eller fornyelse ikke oppnås i noen klasse, tilbakegis kr. 30 av grunnavgiften og kr. 10 av avgiften for hver tilleggsklasse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 14 oktober 1943 om endringer i lov om varemerker m. v. av 2 juli 1910.

29 mars. Nr. 2. **Lov***)[1]) om endring i lov av 2 juli 1910 om mønstre.

I.

I lov om mønstre av 2 juli 1910 skal § 7, første punktum lyde:

For registrering betales følgende avgift: for det første treårige tidsrom kr. 15, for det annet kr. 20, for det tredje kr. 25, for det fjerde kr. 30 og for det femte kr. 35.

---

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

[1]) St.vedtak 16 mars. Se Ot. prp. nr. 26, 1945—46. Innst. O. nr. 50. St.tid., forh. i Ot. s. 150; i Lt. s. 62.

II. 29 mars.
Nr. 2.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelsen av 14 oktober 1943 om endring i lov om mønstre av 2 juli 1910.

Lov *)[1]) **om behandling av visse straffesaker i sjøfartsforhold m. v.** 29 mars.
Nr. 3.

§ 1. Saker om straffbare handlinger fra krigstiden som nevnt i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om opprettelse av Maritime Courts i medhold av Allied Powers (Maritime Courts) Act, 1941, skal for så vidt de ikke er pådømt ved norsk rett i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, senere kalt Det forente kongerike, høre under norsk domstol som etter reglene i straffeprosesslovens kapitel 12 er verneting i saken. Det samme gjelder anke, kjæremål, fornyet behandling og gjenopptakelse i anledning av avgjørelser som er truffet av de norske sjøfartsdomstoler i Det forente kongerike. Ved innbringelse for overordnet rett skal avgjørelse av sjøfartsdomstol anses truffet av herreds- eller byrett. Avgjørelse av lagmannsretten for sjøfartssaker og av anke- og kjæremålsutvalget kan være gjenstand for gjenopptakelse som hører under lagmannsrett, men kan ikke angripes ved vanlige rettsmidler.

Reglene i første ledd får tilsvarende anvendelse på vedtakelse av straff som er forelagt av norsk påtalemyndighet i Det forente kongerike.

Er det valg mellom flere verneting eller er vilkårene etter straffeprosesslovens § 137 til stede, treffes avgjørelsen av Riksadvokaten.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves:

1. Provisorisk anordning av 29 juli 1941 om opprettelse av Maritime Courts i medhold av Allied Powers (Maritime Courts) Act, 1941.
2. Provisorisk anordning av 7 november 1941 om forandring i sjømannsloven av 16 februar 1923.
3. Provisorisk anordning av 21 juli 1944 om endring av sjømannsloven av 16 februar 1923 § 64.

---

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

[1]) St.vedtak 21 mars. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 51. St.tid., forh. i Ot. s. 156; i Lt. s. 62.

29 mars. Nr. 4. **Lov** *)[1] om endring i § 1 i lov nr. 5 av 31 mai 1935 om adgang til å utferdige forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein.

I.

I lov nr. 5 av 31 mai 1935 om adgang til å utferdige forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein skal § 1 lyde slik:

§ 1. Kongen kan for fylke eller del derav bestemme at det skal være forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt eller skinn av tamrein med mindre det er behørig stemplet.

De nærmere regler om stemplingen fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger. Herunder kan fastsettes avgift for stemplingen og nærmere regler om de legitimasjoner som skal kreves før stempling foretas.

Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

29 mars. Nr. 5. **Millombils lov** *)[2] um å lengja prioritetstida for panterentur.

§ 1. For pant i registreringspliktig skip gjeng fresten etter rettarbota frå 12 mars 1790 ikkje ut fyrr 1 april 1947. Det same gjeld for pant i fast eigedom som har lide serleg verdmink av krigshendingar.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda den 1 april 1946. Ho gjeld ikkje der fyreretten då alt er tapt.

29 mars. **Kongelig resolusjon** *), hvorved det i medhold av lov av 15 februar 1946 om lov om tillegg til lovgivningen om bergverksdriften av 14 juli 1842 bestemmes at elementene uran og thorium skal anses for å være av særlig samfunnsviktig betydning i forhold til nevnte lov.

29 mars. **Kongelig resolusjon.***)

I. I henhold til § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre torsk, sei, hyse, lange, brosme,

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

[1]) St.vedtak 21 mars. Se Ot. prp. nr. 35. Innst. O. nr. 52. St.tid., forh. i Ot. s. 156; i Lt. s. 62.

[2]) St.vedtak 29 mars. Se Ot. prp. nr. 41, 1945—46. Innst. O. nr. 60. St.tid., forh. i Ot. s. 159—160; i Lt. s. 63.

kveite, flyndre, hå og skate som er fisket eller ilandbragt på kyststrekningen fra og med Sunnmøre til og med Romsdal, når fisken (råfisken) ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. 29 mars.

Forbudet gjelder også biprodukter av de nevnte fiskesorter.

Forbudet omfatter ikke omsetning av fisk i levende tilstand.

Forbudet skal heller ikke være til hinder for at fiskere eller produksjonslag av fiskere kan tilvirke egen (lagets medlemmers) fangst. For omsetning eller utførsel av denne fisk kreves dog samtykke av Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

II. Fiskeridirektøren og/eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III. Handelsdepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette de bestemmelser som kreves for å kontrollere gjennomførelsen og overholdelsen av det under romertall I fastsatte forbud, herunder til å fastsette bestemmelser om revisjon av Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.

b. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil utgangen av 1946.

Kongelig resolusjon.*) 29 mars.

I medhold av lov av 25 juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. § 1 bestemmes:

1. Det er forbudt å tilvirke, omsette innenlands eller utføre saltet bløtrogn.
2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet i punkt 1 for bløtrogn som er saltet før forbudet trådte i kraft.
3. Overtredelse av forbudet straffes med bøter.
4. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Kongelig resolusjon.*) 29 mars.

I medhold av § 1 avsnitt 4 i lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (tråd) bestemmes:

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

29 mars. I. Det skal inntil videre være tillatt å nytte trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen. Sådan tråling kan imidlertid ikke drives uten at det på forhånd er innhentet tillatelse fra Handelsdepartementet eller den departementet bemyndiger dertil. Tillatelsen gis for et begrenset tidsrom.

II. Handelsdepartementet eller den departementet bemyndiger dertil, kan fastsette nærmere betingelser for tillatelsen, blant annet fastsette visse driftsforskrifter og bestemmelser om avgivelse av oppgaver over fangst m. v.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil utgangen av 1946.

29 mars. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med §§ 4 og 5 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert gjeve desse føresegner om avgift på grønsaker:

§ 1. I tida til og med 31 mars 1947 skal det svarast avgift ved alt sal frå produsent av grønsaker av desse slag:

Kål av alle slag, gulrøter, matneper, selleri, purre, raudbeter, matlauk av alle slag, melonar, tomatar, agurkar, persille, spinat, erter og bønner, graskar, pastinakk, jordskokk, peparrot, rabarbra, asparges, redikkar, salat, sjampinjong og dill.

§ 2. Avgifta vert fastsett til 2 % av salsumen. Ho vert rekna av brutto salsum frå produsent (notasumen inklusive frakt og emballasje og mogleg avgift til staten der denne er teke med i prisen på vara).

§ 3. Unnateke frå avgiftsplikta er sal frå produsent til arbeidarar på garden eller i gartneri- eller hagebruksverksemda og leveranser til oppfylling av kår- og forpaktningskontrakter.

Med godkjenning frå departementet kan Omsetningsrådet også gjeva føresegner om fritaking for avgift på anna småsal.

Når serlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri for avgift i det einskilde tilfelle.

§ 4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

§ 5. Desse føresegnene trer i kraft 1 april 1946.

29 mars. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39 h, jfr. siste ledd, fastsettes ubetinget forbud mot ethvert fiske så langt laks går opp i

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Langvassdalsvatnet og Langvassdalselva i Kvæfjord herred, Troms fylke. 29 mars.

II. Denne resolusjon trer i kraft fra og med 15 april 1946 og gjelder inntil videre, men ikke lenger enn ut året 1950.

Kongelig resolusjon. 29 mars.

Den Norske Stats Husbank legges under Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, dog således at dens innlånsvirksomhet skal høre inn under Finansdepartementet.

Kongelig resolusjon. 29 mars.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til inntil videre i særlige tilfelle å dispensere fra bestemmelsene om aldersgrense ved fast ansettelse som tollassistent og om minst 2 års tjeneste som fast ansatt tollassistent for opptagelse på fagkurset for utdannelse av tollkontrollører, jfr. det ved kongelig resolusjon av 20 november 1936 fastsatte reglement for tollkontrollørklassens rekruttering og fagutdannelse m. v., dets §§ 3 og 5.

Bestemmelser *) om omsetning m. v. av egg av norsk produksjon. 29 mars.

(Gitt av Det kongelige Forsynings- og gjenreisningsdepartement 29 mars 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Den som har høns i sin besittelse plikter å levere det kvantum egg som er fastsatt i § 2 for det antall høner som overstiger 1 høne pr. husstandsmedlem. Som medlem av produsentens husstand regnes alle som har full kost hos produsenten, og kårfolk som produsenten etter kårkontrakt plikter å levere egg til. I anstalthusholdninger regnes som medlem av husstanden alle som har full kost i husholdningen.

For kyllinghøner er det leveringsplikt fra 21 desember det år kyllingene er tillagt.

§ 2. Leveringsåret regnes fra 21 september til 20 september året etter. Året inndeles i 4 leveringsperioder. I tiden 21 september til 20 desember skal det leveres minst 0,5 kg egg pr. høne. I tiden 21 desember til 20 mars skal det leveres minst 0,7 kg egg pr. høne. I tiden 21 mars til 20 juni skal det leveres minst 1,4 kg egg pr. høne. I tiden 21 juni til 20 september skal det leveres minst 0,9 kg egg pr. høne. Produsenten plikter å levere eggene til mottakerstasjonen 1 gang i uken og i samsvar med de regler som gjelder for mottakerstasjonen.

*) Kunngj. 17 april i Lovtid. 1 nr. 15.

29 mars. Fra det kvantum egg produsenten plikter å levere etter bestemmelsene i det foregående ledd, kan det gjøres fradrag for rugeegg til eget behov og for rugeegg som omsettes i samsvar med bestemmelsene i § 4.

De eggmengder som er fastsatt for den enkelte leveringsperiode, må være levert før vedkommende produsent kan anvises kraftfôr for den påfølgende periode.

§ 3. Det er forbudt for produsent i Sør-Norge å selge eller på annen måte overdra egg til andre enn:

1. Norske Eggsentraler S/L og dens underavdelinger: distriktssentraler og mottakerstasjoner.
2. Godkjente grossister og deres mottakerstasjoner.

I Nordland, Troms og Finnmark fylke er det forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra egg til andre enn mottakerstasjoner opprettet av forsyningsnemnda.

For omsetning av rugeegg gjelder bestemmelsene i § 4.

§ 4. Produsent kan selge rugeegg mot anvisning fra forsyningsnemnda i kjøperens kommune.

I søknaden om anvisning på rugeegg må kjøperen oppgi selgerens navn og adresse og det antall rugeegg han ønsker å kjøpe. Bor produsenten i en annen kommune enn kjøperen, må kjøpetillatelsen sendes forsyningsnemnda i selgerens kommune som skal sette sitt stempel på den. Kjøpetillatelsen er ikke gyldig før dette er gjort.

De anvisninger produsenten selger rugeegg mot skal ved utgangen av hver leveringsperiode sendes inn til forsyningsnemnda. Det er forbudt å bruke egg som er innkjøpt til rugeegg til annet enn ruging.

§ 5. Det er forbudt for mottakerstasjoner for egg i Sør-Norge å selge eller på annen måte overdra egg til andre enn:

1. Forbrukere innen kommunen som har gyldig anvisning utstedt av forsyningsnemnda.
2. Norske Eggsentraler S/L med distriktssentraler.
3. Grossister godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

I Nordland, Troms og Finnmark fylke er det forbudt for mottakerstasjoner å levere egg uten etter ordre fra vedkommende forsyningsnemnd. Fordelingen på distriktene foretas av fylkesforsyningsnemnda.

§ 6. Mottakerstasjonene skal hver uke sende oppgave til den eggsentral eller til den grossist som har opprettet mottakerstasjonen, over mottatte egg ialt, og over hvor meget herav er solgt mot anvisninger på det lokale marked.

Mottakerstasjonene skal samtidig sende gjenpart av oppgavene

til forsyningsnemnda vedlagt oppgave over hvor stor mengde egg hver enkelt produsent har levert. 29 mars.

I Nordland, Troms og Finnmark fylke skal mottakerstasjonene hver uke sende oppgave til forsyningsnemnda over mottatte egg og hvor meget hver enkelt produsent har levert.

§ 7. Levering av egg fra Norske Eggsentraler S/L og distriktssentralene og fra godkjente grossister kan bare skje mot anvisning fra forsyningsnemnda eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Detaljist får innkjøpsanvisning på egg av forsyningsnemnda mot innlevering av de anvisninger som han har solgt egg mot.

§ 8. Norske Eggsentraler S/L, dens distriktssentraler og godkjente grossister skal gi oppgaver over sin eggomsetning til Eksport- og noteringsutvalget for egg slik som Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer. De anvisninger som det er levert egg mot skal legges ved.

Mottakerstasjoner i Sør-Norge skal ved utgangen av hver måned sende inn til det firma stasjonen er mottaker for de innkjøpsanvisninger som er utstedt av forsyningsnemnda. Mottakerstasjoner i Nord-Norge skal innen samme frist sende anvisningene til fylkesforsyningsnemnda.

§ 9. Eksport- og noteringsutvalget for egg skal foreta den nødvendige regulering distriktene imellom, på grunnlag av de oppgaver som i henhold til § 8 blir påbudt innlevert.

§ 10. Det er forbudt for forbrukere å overdra egg.

§ 11. Kjøp eller erverv på annen måte av egg i strid med disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem er forbudt. Det er likeledes forbudt å erverve eller overdra egg som er omsatt i strid med slike bestemmelser.

§ 12. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere regler for omsetning, bruk og behandling av egg.

§ 13. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 14. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 25 januar 1943 om omsetning m. v. av egg av norsk produksjon og bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

30 mars. **Forskrifter** *) for forarbeidelsen og bruken av medisintrantønner.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 30 mars 1946 med hjemmel i lov av 19 juni 1931 om medisintrantønner og kongelig resolusjon av 20 november 1931.)

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Tønner som brukes ved falbyden, salg eller utførsel av dampmedisintran og råmedisintran, skal fylle de krav som er oppstillet i disse forskrifter.

§ 2. Disse forskrifter omfatter ikke emballasje som ved sin form eller sitt rominnhold tydelig atskiller seg fra tønnen.

§ 3. Som medisintrantønner må bare brukes blikktønner med trefutteral eller tretønner forarbeidet av ek.

II. Bestemmelser vedrørende hel-blikktønnen.

§ 4. Blikktønnen skal forarbeides av prima I xx (to kryss) sortert blikk.

§ 5. For enkeltfalset blikktønnes vedkommende gjelder følgende:

1. Bertelen må være minst 10 mm bred.
2. Overfalsen fra tønnen over på bunnen må være minst 5 mm.
3. Loddingen utføres med godt opphetete bolter med forbruk pr. tønne av minst 240 gr vanlig loddetin (legering ikke under 40 % tinn og 60 % bly).
4. Bunnen må passe kompakt i tønnen og bunnens bertel skal være rettvinklet.
5. Sikken på bunnen skal ikke stå lenger fra overfalsingen enn 2 mm.

§ 6. For dobbeltfalset blikktønnes vedkommende gjelder følgende:

1. Falsekanten på bunnen må være minst 26 mm bred.
2. Utbertlingskanten på tønnen må være minst 9 mm bred.
3. Den ferdige fals må være rund og ikke flattrykt.
4. Loddingen utføres med godt opphetete bolter med et forbruk pr. tønne av minst 160 gr vanlig loddetinn av legering som for enkeltfalsete tønner foreskrevet.

§ 7. Blikktønnens langskjøter falses.

§ 8. Blikktønnen skal være forsynt med to spuns av samme størrelse. Det ene anbringes på tønnesiden i like stor avstand fra bunnene og det annet i den ene tønnebunn diametralt motsatt det første og i en avstand av 45 mm fra bunnens periferi til spunsets sentrum.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Det skal bare anvendes spuns forarbeidet av metall med gjenger 30 mars.
også innvendig. Spunset skal være solid, tett og ensartet forarbeidet.

§ 9. Blikktønnen skal være forsynt med to naglebånd til forankring av den i futteralet. Båndenes lengde skal være 100 mm (11 nagler) og båndene festes diametralt motsatt hinannen på falsekanten ved lengdeskjøtene ved den bunn hvor det ene spuns er anbragt. Båndene festes ved hjelp av loddetinn til falsekanten med hele sin flate med naglene utadvendt.

§ 10. Blikktønnen skal, før den forlater blikktønnefabrikanten, overstrykes med hurtigtørrende malerolje.

§ 11. Samtlige blikktønner bør, før de forlater blikktønnefabrikantene, være trykkprøvet med luft.

§ 12. Blikktønnens høyde skal være 690 mm utvendig mål. Den skal holde minst 116 liter, men ikke over 118 liter.

III. Bestemmelser vedrørende halv-blikktønnen.

§ 13. Halvtønnens høyde skal være 490 mm utvendig mål. Den skal holde minst 58, men ikke over 59 liter.

§ 14. Ved de loddinger som i avsnitt II foreskrevet skal forbruket av tinn (legering av 40 % tinn og 60 % bly) for halvtønnens vedkommende være:

1. Minst 180 gr for enkeltfalset tønnes vedkommende.
2. Minst 100 gr for dobbeltfalset tønnes vedkommende.

§ 15. For øvrig skal forarbeidelsen skje som for helblikktønnen foreskrevet.

IV. Bestemmelser vedrørende futteralet for heltønnen.

§ 16. Futteralet skal forarbeides av prima tørr furu- eller granstav av minst 16 mm's tykkelse i utvendig høvlet stand med ren kant, og stavens bredde skal ikke overstige 100 mm. Spunsestavens bredde må ikke være under 90 mm.

§ 17. Laggens lengde på det ferdige futteral skal være minst 15 mm og høyst 20 mm utenfor bunnen eller 30 mm fra krysset.

§ 18. Laggen forarbeides med tykk kant.

§ 19. Kryssets dybde skal ikke være over 3 mm.

§ 20. Bunnene skal høvles utvendig og være minst 21 mm tykke og skal bestå av 3 eller 4 stykker med ren kant.

§ 21. Samtlige bunnstykker skal sammensettes med 2 jernplugger av minst 45 mm lengde og intet bunnstykke skal være over 200 mm og ikke under 100 mm bredt.

§ 22. Hvert futteral skal være forsynt med 6 bånd.

§ 23. Laggbåndene skal ha en bredde av minst 40 mm (19/16 eng. tomme).

30 mars. § 24. Bukbåndene skal ha en bredde av minst 35 mm (1⅜ eng. tomme).

§ 25. Halsbåndene skal ha en bredde av minst 30 mm (1¼ eng. tomme).

§ 26. Samtlige bånd skal være av sort glattvalset båndjern 1,47 mm tykk (nr. 17).

§ 27. Samtlige bånd skal være klinket med minst 2 nagler nr. 14 og alle skjøter skal være minst 80 mm lange.

§ 28. Futteralets diameter på midten skal være minst 50 mm større enn på laggen.

§ 29. Futteralet skal forarbeides godt passende til blikktønnens dimensjoner.

§ 30. Futteralet forsynes med to spunsehull. Det ene utbores på futteralets buk i like stor avstand fra bunnene, det annet i den ene tønnebunn diametralt motsatt det første. Spuns og spunsehull, skal passe godt til hinannen (spunsehullet på bunnen 50 mm fra krysset til spunsehullets sentrum).

Spunsehullenes diameter skal være 50 mm.

V. Bestemmelser vedrørende futteralet for halvtønnen.

§ 31. Futteralet skal forarbeides av prima tørr furu- eller granstav av minst 14 mm's tykkelse i utvendig høvlet stand med ren kant, og stavens bredde skal ikke overstige 90 mm. Spunsestavens bredde må ikke være under 90 mm.

§ 32. Laggens dimensjoner skal være som for heltønnen bestemt.

§ 33. Bunnene skal høvles utvendig og være minst 18 mm tykke og bestå av 3 eller 4 stykker med ren kant.

§ 34. Futteralet skal være forsynt med 2 laggbånd og 2 bukbånd av samme sort og dimensjoner som for heltønnen bestemt.

§ 35. For øvrig skal forarbeidelsen være som for futteralet til heltønnen bestemt.

VI. Bestemmelser vedrørende tretønner forarbeidet av ek.

§ 36. Stavens tykkelse må være minst 18 mm og bunnene minst 20 mm.

§ 37. Tønnens høyde skal være minst 710 mm utvendig mål og inneholde minst 116 liter, men ikke over 118 liter.

§ 38. Tønnene skal bindes med 6 gode jernbånd, hvorav lagg og bukbånd skal være minst 40 mm brede og ikke under 1,47 mm tykke (nr. 17). Halsbåndene skal være minst 30 mm brede og av samme tykkelse.

VII. Bestemmelser vedrørende merking av medisintrantønner og registrering av fabrikanter og tilvirkere av slike tønner. 30 mars.

§ 39. Enhver som vil forarbeide tønner ifølge disse forskrifter og/eller futteraler til blikktrantønner, skal på forhånd melde sin virksomhet til fiskeridirektøren. Direktøren lar meldingen innføre i et register og tildeler hver tilvirker et særskilt merke, som bare tillates brukt til medisintrantønner.

§ 40. Merket skal av tilvirkeren før avhendelsen være anbragt på alle de i disse forskrifter omhandlete tønner som forarbeides.

§ 41. Et påsatt merke etter §§ 39 og 40 gjelder som tilvirkerens erklæring om at tønnen fyller de krav som er fastsatt i gjeldende forskrifter.

§ 42. Merket skal for blikktønnens vedkommende være tydelig innpresset i begge bunner i 40 mm's avstand fra bunnens ytterkant nærmest spunset. Dessuten skal det være innpresset på buken i linje mellom spunset og merket på bunnene.

§ 43. Merket skal for futteralets vedkommende tydelig innbrennes på buk og bunner. Merket anbringes på buken mellom hals- og bukbånd på spunsestaven, og på bunnene i øvre kant i høyst 25 mm's avstand fra laggen.

§ 44. Merket skal ha den form, utseende og størrelse som her gjengitt. Merkets tall skal angi det nummer hvorunder hver tilvirker er oppført i fiskeridirektørens register.

I den åpne plass etter bokstaven R anbringes det nummer fabrikanten eller tilvirkeren er blitt tildelt.

§ 45. Andre merker som måtte anbringes på tønnene må med hensyn til form og utseende tydelig atskille seg fra det under forrige paragraf gjengitte.

§ 46. Politiet og tollvesenet, inspektører ved saltvannsfiskeriene og de offentlige vrakere skal påse at de tønner, som merkingen omfatter, tilfredsstiller de oppstilte krav. Under dette tilsyn tjener det merke som er omhandlet foran, til identifisering av tilvirkeren.

§ 47. Politiets tjenestemenn og fiskeriinspektørene samt kontrollører autorisert av Handelsdepartementet, skal ha adgang til å

30 mars. besiktige verksteder og fabrikker hvor medisintrantønner eller futteraler forarbeides, og adgang til å etterse lager så vel av tomme som fylte tønner.

§ 48. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter. Ulovlige tønner og futteraler — eller deres verdi — kan ved dom besluttes inndratt hos tilvirkere til fordel for statskassen. Inndragning kan også foretas hos brukeren, hvis han visste eller burde vite at tønnene var ulovlige.

§ 49. Nærværende forskrifter trer i kraft 1 juli 1946. Fra samme dag oppheves Handelsdepartementets forskrifter av 5 desember 1931.

30 mars **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om reguleringsvedtekter for brannstrøket i Bodø.

1 april. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en biskop om deling av Gjerpen prestegjeld i to menigheter.

Etter den forandring som ble foretatt ved lov av 24 juni 1933 bestemmer kirkelovens § 1, 3: «Kongen kan, etter forslag av soknestyret (herredsstyret) og etter at de kirkelige myndigheter har hatt anledning til å uttale seg, beslutte at en soknemenighet på landet skal deles i to eller flere selvstendige menigheter, uten at derved også soknekommunen blir delt.» Lovforandringen ble foranlediget av spørsmålet om deling av Vestre Aker prestegjeld i Vestre Aker, Riis og Grefsen prestegjeld, og departementet anser det tvilsomt om loven gir adgang til deling av et prestegjeld i to menigheter, når det ikke er spørsmål om å opprette en ny selvstendig menighet.

En gjør for øvrig oppmerksom på at det formål som tilsiktes ved det innsendte forslag: «at Borgestad kapelldistrikt får sitt eget menighetsråd, som effektivere kan ta seg av de stedlige menighetsoppgaver», i en viss utstrekning kan tilgodesees etter reglene i menighetsrådlovens § 11,2, om særlige utvalg.

1 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Mo, Nordlland fylke.

2 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om endring i bruksreglene av 30 mai 1939 for Jevnaker bygdealmenning.

2 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om revidert byplan og bygningsvedtekter for Steinkjer.

3 april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet på «Anna og Torje Torjesens legat» til fordel for et hjem eller nattherberge i Kristiansand for hjemløse personer, opprettet ved testament av 21 oktober 1901.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Lov *)[1]) om endring i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924. 5 april.

I.

§ 1, første til femte ledd i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 skal lyde slik:

Den godtgjørelse som ifølge Grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget, fastsettes til nitusenfemhundre kroner for hvert ordentlig Storting, forutsatt at samlingstiden ikke overstiger 6 måneder. Varer samlingstiden utover 6 måneder, forhøyes godtgjørelsen forholdsmessig.

For fravær på grunn av sykdom eller i henhold til meddelt permisjon skjer intet fradrag i godtgjørelsen, hvis varamannen ikke innkalles. Hvis derimot varamannen innkalles, fordeles godtgjørelsen mellom representanten og varamannen i forhold til den tid hvori hver av dem har deltatt.

For deltagelse i et overordentlig Storting er godtgjørelsen firtifem kroner daglig.

Samme godtgjørelse tilkommer presidentene i Stortinget og dets avdelinger ved møter utenfor Stortingets samlingstid samt medlemmer av Stortingets komitéer som samles mellom sesjonene.

Medlemmer av stortingskomitéer som foretar reiser mellom sesjonene, får en godtgjørelse av tretti kroner pr. dag under komitésamværet og skyss, kost og opphold for komitéens regning. For den samlete reisetid utenom komitésamværet får medlemmene trettisju og en halv krone for hvert døgn eller deler derav på 6 timer og derover som med nødvendighet medgår, og godtgjort utlegg til skyss.

§ 2, annet ledd i samme lov skal lyde slik:

Dessuten tilkommer han fra den tid han reiser fra sitt hjem og til han møter i Stortinget og fra dets slutning til hjemkomsten, en godtgjørelse av trettisju og en halv krone for hvert døgn eller deler derav på 6 timer og derover som med nødvendighet medgår.

§ 4, annet ledd i samme lov skal lyde slik:

Skjer det som følge av bestemmelsen i § 1, 4 punktum, fradrag i vedkommendes faste godtgjørelse erholder han som sykepenger atten kroner daglig. Oppholder vedkommende seg under sykdommen i sitt hjem, avgjør Stortingets presidentskap hvorvidt og i tilfelle hvor lenge sånne sykepenger skal utbetales.

II.

Denne lov trer i kraft fra og med stortingssesjonen 1946.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

[1]) St.vedtak 21 mars. Se Ot. prp. nr. 29. Innst. O. nr. 56. St.tid., forh. i Ot. s. 157; i Lt. s. 62.

5 april. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven fastsettes at grensen mellom herredene Skjåk og Lesja i Opland fylke går slik:

Fra høgste punkt på Storhø, hvor Grytten herred i Møre og Romsdal fylke motstøter, sørøstlig til høgste punkt på Skarvedalseggen (1955 m), derfra sørøstlig til høgdepunkt 1587 m i Skarvedalseggens fjellparti, så litt mer østlig til høgste punkt på Såvårhaugen (1548 m) videre østlig til høgste punkt på Fjelinghø (1511 m), derfra øst litt nordlig til høgdepunkt 1714 på Storhø og endelig østlig til høgste punkt på Skarstind (1883 m) — overalt i rette linjer mellom punktene.

Høgdetallene refererer seg til Høyfjellskommisjonens kroki fra 1926 over trakten Skarvedalseggen — Heggebotthovd — Skarstind.

5 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Til behandling av landssviksaker i Fengstelsstyret opprettes under forbehold av Stortingets godkjennelse en særskilt, midlertidig avdeling, Fengselsstyrets landssvikavdeling, under ledelse av en ekspedisjonssjef som skal være underordnet Fengselsstyrets sjef.

2. — — — — — — — —

5 april. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 4 i lov av 16 mai 1860, jfr. lov av 6 juni 1930 nr. 15 og § 1, jfr. § 2, i lov av 19 mai 1933, utferdiges følgende forskrifter om forbud mot salg av menstruasjonstamponger.

Salg av «tamponger» til bruk under menstruasjon er forbudt.

Er det tvil, avgjør Helsedirektøren hva som går inn under betegnelsen «tamponger».

5 april. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 14 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn, jfr. lov av 9 juni 1939, og under henvisning til § 28 i lov av 14 februar 1930 om losvesenet fastsettes følgende midlertidige bestemmelser om utlosing og kystlosing.

§ 1. Utlosing og kystlosing tildeles etter tørnlister som føres ved hvert loskontor. Handelsdepartementet eller den det bemyndiger gir nærmere bestemmelser om tørnordning m. v. gjeldende for hele landet eller for enkelte kretser.

---

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

§ 2. På tørnlistene kan bare føres opp statsloser samt kystloser som blir godkjent som midlertidige loser av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger. 5 april.

§ 3. For å bli godkjent som midlertidig los kreves at vedkommende har kystlossertifikat eller sertifikat som kjentmann og ikke har gjort seg skyldig i overtredelse av noen bestemmelse i den borgerlige straffelovs kap. 8 eller 9, den militære straffelovs krigsartikler eller provisorisk anordning om tillegg til straffelovgivningen om forræderi av 15 desember 1944 (landssvikanordningen).

§ 4. Kystloser som nå er ansatt som ruteskipsloser samt kystloser som heretter erverver sertifikat godkjennes som midlertidige loser bare hvis det er behov for å øke antallet av tørnloser i en loskrets som ligger innenfor vedkommendes sertifikatområde.

§ 5. Kystloser som er fast ansatt i et rederi kan fortsatt gjøre tjeneste på vedkommende rederis egne og befraktete skip, men ikke på samseilende skip eller på skip som vedkommende rederi er mekler for.

§ 6. De kystloser som blir godkjent som midlertidige loser, blir ikke statstjenestemenn og blir ikke innlemmet i Statens pensjonskasse. De er pliktige til uten erstatning å finne seg i at ordningen med midlertidige loser blir opphevet.

§ 7. Loskontoret plikter å utferdige losregninger og kystlosregninger samt å foreta inkasso og har ikke adgang til å beregne seg honorar i noen form for denne bistand.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter i henhold til straffelovens § 339, 2.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder inntil videre. De trer i stedet for Handelsdepartementets midlertidige bestemmelser av 26 mai 1945 om utlosing og kystlosing.

Kongelig resolusjon.*) 5 april.

I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 § 11 bestemmes det at gjennomslagssikringer for anvendelse etter § 625 i Forskrifter for elektriske anlegg skal være underkastet kontroll.

Bestemmelser av 13 oktober 1942 om kontroll med gjennomslagssikringer faller bort.

Skrivelse*) fra Handelsdepartementet om at oppsynet under vårtorskefisket i Møre og Romsdal skal heves mandag 8 april 1946. 5 april.

*) Kunngj. 11 april i Lovtid. 1 nr. 14.

5 april. **Kongelig resolusjon,** hvorved fastsettes følgende instrukser for prøvenemnd og ankenemnd ved Norges Elektriske Materiellkontroll.

Instruks for Prøvenemnden ved Norges Elektriske Materiellkontroll.

1. Prøvenemnden er nedsatt i henhold til overenskomst mellom Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen og Norske Elektrisitetsverkers Forening av 30 januar og 31 januar 1946 om Foreningens overtagelse av kontroll med elektrisk materiell.

2. Prøvenemnden skal bestå av 7 medlemmer med personlige varamenn som oppnevnes av Norske Elektrisitetsverkers Forening for 2 år ad gangen med 1 medlem med varamann fra hver av nedenstående institusjoner og foreninger, etter innstilling fra disse:

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.
Norske Elektrisitetsverkers Forening.
Landsforeningen for Elektroteknisk Industri.
Elektriske Engros- og Agenturfirmaers Landsforening.
Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund.
Norges Installatørforbund.

Desuten er den til enhver tid fungerende sjef for Materiellkontrollen medlem av Prøvenemnden.

Prøvenemnden velger selv sin formann. Prøvenemndens sammensetning skal forelegges Handelsdepartementet til godkjennelse før oppnevnelse skjer.

Prøvenemndens instruks fastsettes av Kongen.

3. Prøvenemnden avgjør med alminnelig stemmeflerhet og under befølgelse av de av Foreningen utferdigete og av Hovedstyret godkjente forskrifter og vedheftete Arbeidsreglement for Norges Elektriske Materiellkontroll hvorvidt en innsendt prøve skal godkjennes eller ikke og om en allerede meddelt godkjennelse skal tilbakekalles.

4. Før det treffes avgjørelse om tilbakekallelse av en godkjennelse eller i spørsmål av ny og prinsipiell art, skal en av Foreningen oppnevnt rådgivende komité avgi uttalelse i saken, hvis tiden tillater det.

5. Prøvenemnden avholder møter så ofte som dens formann anser det fornødent. Møtene må ha minst 5 deltagere for å være beslutningsdyktige. I møtene føres protokoll over de på møtene fattete beslutninger m. v. Avskrift av protokollen tilstilles Hovedstyret.

Instruks for Ankenemnden ved Norges Elektriske Materiellkontroll.

1. Ankenemnden er nedsatt i henhold til overenskomst mellom Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen og Norske

Elektrisitetsverkers Forening av 30 januar og 31 januar 1946 om foreningens overtagelse av kontroll med elektrisk materiell. 5 april.

2. Ankenemnden skal bestå av 7 medlemmer med personlige varamenn oppnevnt av Handelsdepartementet for 4 år om gangen etter innstilling fra nedenstående institusjoner og foreninger.

1 representant med varamenn for:

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen, Norske Elektrisitetsverkers Forening, Landsforeningen for Elektroteknisk industri, Elektriske Engros- og Agenturfirmaers Landsforening, Norsk Elektriker og Kraftstasjonsforbund, Norges Installatørforbund, Norsk Brannvern Forening.

Hovedstyrets representant er Ankenemndens formann.

Ankenemndens instruks fastsettes av Kongen.

3. Ankenemnden treffer avgjørelser i de anker som av rette vedkommende sendes den i henhold til punkt A 6 i «Arbeidsreglement for Norges Elektriske Materiellkontroll». Den ankende part, eventuelt partene, skal gis anledning til å uttale seg. Avgjørelse treffes først etter at saken er uttømmende belyst og behørig dokumentert. Hvorvidt dette er tilfelle avgjør Ankenemnden med 6/7 stemmeflerhet.

4. Ankenemndens avgjørelser er endelige.

5. Ankenemndens formann innkaller til møte så ofte som han anser det nødvendig til behandling av sakene. Dog avholdes 1 møte i løpet av månedene april—juni, uavhengig av om det has ankesaker til behandling eller ikke. Til dette møte skal Prøvenemndens formann innkalles for å gi Ankenemnden en orientering i Materiellkontrollens virksomhet i det forløpne år. Prøvenemndens formann kan også ellers innkalles til Ankenemndens møter når dens formann finner det ønskelig.

6. Ankenemndens møter skal være fulltallige. Over møtenes forhandlinger føres protokoll. Avskrift av denne sendes umiddelbart etter enhver ankeavgjørelse til Norske Elektrisitetsverkers Forening, Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen samt den ankende part.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at departementet har godkjent en vigselformular for Haugesunds Misjonsmenighet. 6 april.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Cathrine Egers legat til Oslo K. F. U. K.», opprettet ved testament av 26 oktober 1922. 6 april.

Kongelig resolusjon.*) 11 april.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1941 overgår til Steinkjer ladested fra Ogndal herred, i Nord-Trøndelag fylke, gnr. 53 bnr. 1,

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

11 april. 12 og 13 og gnr. 56 bnr. 1 og 6 i den utstrekning de ligger mellom ladestedets nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Den nye grenselinje begynner i grensemerke ved stranden sørvest for statsbanens godshus, går i ben linje mot nordøst til grensemerke like øst for husene på eiendommen Heimli, bøyer mot nordvest og går i ben linje til grensemerke nær Steinkjerelvens østbred, bøyer her mot sørvest og går i ben linje ut i Steinkjerelven og følger dennes midtlinje mot sørvest til den gamle bygrense nås.

§ 2. Den åstedsforretning som ble holdt 22 mai og 31 august 1942 for på statskassens bekostning å merke den nye grenselinje etter § 1 med grensesteiner, stadfestes.

§ 3. De deler av Ogndal herred som ifølge § 1 henlegges til ladestedet Steinkjer, skal med virkning fra 1 juli 1941 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 7 oktober 1941 måtte ha hvilt på den jord som ifølge denne resolusjon overføres fra landet til ladestedet.

§ 4. De personer som 1 juli 1941 hadde hjemstavn i Ogndal, skal anses å ha hjemstavn i Steinkjer for så vidt de da hadde — eller i tilfelle fravær — senest hadde hat fast bopel i det strøk av Ogndal som er bestemt å skulle gå over til Steinkjer.

§ 5. Bygninger på de strekninger som ved denne resolusjon innlemmes i Steinkjer, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de inlemmete strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 6. I den utstrekning ikke annerledes er bestemt ved reguleringsplan for Steinkjer, stadfestet 31 juli 1941, skal det være tillatt å oppføre trebygninger i det innlemmete strøk. Murtvang kan innføres i dette strøk ved vedtekt, jfr. bygningslovens § 3.

§ 7. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 7 oktober 1941 om utvidelse av ladestedet Steinkjers grenser.

11 april. **Skrivelse****) fra Forsyningsdepartementet om nytt annet ledd i vedtekt til § 48, 1 i bygningsloven for Laksevåg bygningskommunestyre, Bergen og Hordaland fylke.

---

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
**) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til minne om ingeniør-kaptein C. C. C. Lund og hustru Othilia, født Foyn, og om deres innsats i arbeidet for kvinners frigjørelse og selvstendighet», til fordel for strevsomme og pliktoppfyllende husmødre i Oslo og Akershus fylker, opprettet ved Solveig Lunds testament av 24 april 1943. 12 april.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for Gangåsvatnet i Orkdal herred, Sør-Trøndelag fylke. 12 april.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for ferskvannsfiske i Lånke, Hegra, Stjørdal og Skatval herreder, Nord-Trøndelag fylke. 12 april.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelser til brannlovens §§ 8 og 15 for Oslo. 12 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 13, 1 for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke. 12 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens §§ 48, 61 og 62 for Arendal. 13 april.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «A/S Trondhjems Mekaniske Verksteds fond» til fordel for Det Kongelige Norske Videnskabers Selskap Museet, opprettet ved gavebrev av 7 november 1941 fra A/S Trondhjems Mekaniske Verksted. 15 april.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 15 april.

I medhold av kongelig resolusjon av 21 april 1939, jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, er det bestemt:

§ 1. Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell derunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stadt, med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

§ 2. Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra forbudet i § 1.

§ 3. Forbudet trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1946.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

16 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for et område sørvest for Blakstadsgate i Fredrikstad.

16 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekt for et område mellom Nabbetorpvegen—Herlof Steensgate og Gudebergvegen, Fredrikstad.

16 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekt for et område ved Spørchs-, Grüners- og Rehbinders gate i Fredrikstad.

16 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for et område på hjørnet av Øravegen og «A» gate i Fredrikstad.

16 april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.
I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning fastsettes at forordning av 4 april 1941 om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød skal opphøre å gjelde fra og med 16 april 1946.

23 april. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om tillegg til husleievedtekta for Bergen, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

23 april. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om opphevelse av Lofotoppsynet.

24 april. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet om fiskereglar for innlandsfiske (ikkje laks og sjøaure) i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke.

24 april. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Hemnes herred, Nordland fylke.

24 april. **Skrivelse** **) fra Samferdselsdepartementet om motorvognkjøring i Bødkergaten i Bergen.

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

Bestemmelser *) om endring i bestemmelser av 29 mars 1946 om omsetning m. v. av egg av norsk produksjon. 25 april.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 25 april 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

§ 1 i bestemmelser om omsetning m. v. av egg av norsk produksjon skal lyde:

For å få anvist kraftfôr til høner må den som har høner i sin besittelse for det antall som overstiger 1 høne pr. husstandsmedlem ha levert det kvantum egg som er fastsatt i § 2.

Som medlem av produsentenes husstand regnes alle som har full kost hos produsenten og kårfolk som produsenten etter kårkontrakt plikter å levere egg til.

I anstalthusholdninger regnes som medlem av husstanden alle som har full kost i husholdningen.

For kyllinghøner er det leveringsplikt fra 21 desember det år kyllingene er tillagt.

II.

Bestemmelsene trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 25 april.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nemnte anordning, fastsettes at forordning om autorisasjon av forhandlere av generatorved og generatortrekull og om godkjenning av utsalgssteder for sånt generatorbrensel av 2 desember 1940 skal opphøre å gjelde fra og med 30 april 1946.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen. 25 april.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2, første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 9 mai 1946:

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

1941.

19 juni. Forordning om omsetning av fiskeguano.

15 juli. Forordning om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent.

28 oktbr. Forordning om at lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 skal gjelde i Rjukan sogn av Tinn herred, Telemark fylke, fra 1 januar 1942.

19 novbr. Forordning om en tilføyelse til bestemmelsene om meddelelse, varighet og opphør av bevilling til å utføre rørleggerarbeider i Oslo.

11 desbr. Forordning om midlertidig innstilling av svenneprøver i bakerfaget og pølsemakerfaget.

22 desbr. Forordning om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og forstoffer framstilt av slike produkter.

1942.

17 april. Skrivelse fra Handelsdepartementet om at håndverksloven skal gjelde i den del av Saude herred, Rogaland fylke, hvor den hittil ikke har vært gjeldende m. v.

20 april. Forordning om utførelse i Rjukan sokn av rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Tinn kommunes vann- og kloakkvesen.

8 juni. Forordning om midlertidig innstilling av svenneprøver i konditorfaget.

20 juli. Skrivelse fra Handelsdepartementet om at håndverksloven av 25 juli 1913 innføres i Lillestrøm herred, Akershus fylke, fra 1 september 1942.

1943.

7 juli. Skrivelse fra Næringsdepartementet om at håndverksloven av 25 juli 1913 innføres i Skedsmo herred, Akershus fylke.

25 april. Nr. 1. **Lov** *)[1]) **om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg.**

I.

Følgende bestemmelser oppheves:

1. reskript av 25 oktober 1793 angående en avgift fra kjøperne ved auksjoner til arbeidshuset i Stavanger og reskript av 14 oktober 1803 om samme avgift;

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

[1]) St.vedtak 8 april. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. nr. 68. St.tid., forh. i Ot. s. 161; i Lt. s. 64.

2. plan for fattigvesenet i Kristiansand av 14 september 1802; 26 april.
3. kongelig resolusjon angående noen inntekter for fattigvesenet i Akershus stifts kjøpsteder av 1 mars 1805 (meddelt ved kanselli-promemoria av 19 mars 1805) og regjeringskommisjonens skrivelse av 22 mars 1808; Nr. 1.
4. plan for fattigvesenet på Kongsberg av 31 oktober 1806;
5. skrivelse av 11 oktober 1808 fra Kristiansands stift til fattigkommisjonene i Risør, Arendal og Stavanger i henhold til bemyndigelse i kanselli-promemoria av 6 september 1808.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser om opphevelse av avgift til fattigvesenet av visse salg av 28 mai 1942.

Lov *)[1]) om midlertidig forhøyelse av losbetalingen. 26 april. Nr. 2.

§ 1. Fra 1 mai 1946 til 30 juni 1947 skal lospengene som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøyer etter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, betales med et tillegg av 75 %.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøyers vedkommende 50 % vedkommende sportellønte los. For kretser hvor losintradene er så betydelige at de enkelte losers inntekter ville bli uforholdsmessig store om de foruten taksten også skulle få dette tillegg, kan dog vedkommende departement bestemme at losenes part av tillegget skal settes ned eller falle bort.

Den del av tillegget for lospliktige fartøyer som ikke tilfaller vedkommende los, legges til et fond — Fondet for bidrag til loser — hvorav det etter vedkommende departements bestemmelse betales inntektstilskott m. v. til sportellønte loser.

For ikke lospliktige fartøyer tilfaller tillegget i sin helhet losen.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 mai 1946.

Fra samme tid faller «lov» av 10 juni 1943 bort.

Kongelig resolusjon. 26 april.

Reglement for aktuarembetseksamen ved Universitetet, fastsatt ved kongelig resolusjon 25 august 1939, blir endret slik:

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

[1]) St.vedtak 8 april. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. nr. 61. St.tid., forh. i Ot. s. 160—161; i Lt. s. 64.

26 april. § 8 får følgende tilføyelse:

Den omregnede karakter etter bestått sosialvitenskapelig eksamen blir dog ikke i noe tilfelle å sette dårligere enn 3,25.

§ 12 får følgende ordlyd:

Dette reglement trer i kraft straks, dog således at aktuarembetseksamen også anses bestått av de aktuarkandidater som har tatt den matematiske del av eksamen med pensum etter de tidligere reglement for aktuareksamen og som har fullført den sosialvitskapelige avdeling av eksamen etter reglene i dette reglement, eller etter regler som det juridiske fakultet i overgangstida mellom gammel og ny ordning har godkjent for prøver ved den sosialvitskapelige avdeling.

26 april. **Kongelig resolusjon.**

Blant de oppregnede hovedfag i § 1 i reglement for magisterprøven ved Universitetet, fastsatt ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1921, hvori magistergrad kan oppnåes, tilføyes «folkelivgranskning (etnologi)».

26 april. **Kongelig resolusjon.***)

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1944 overgår til kjøpstaden Arendal fra Østre Moland herred i Aust-Agder fylke gården Høgedal, gnr. 40, bnr. 1—4, med de grenser som er angitt i befaringsforretning av 11 juni 1943, og som er tegnet inn på Arendal byingeniørs kart av 14 juli 1943 over Høgedal gård i målestokk 1 : 1000.

§ 2. Grenselinjen etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Den delen av Østre Moland herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Arendal, skal fra 1 juli 1944 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1944 måtte ha hvilt på jord som ifølge denne resolusjon overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De i Østre Moland herred hjemstavnsberettigete personer som 1 juli 1944 bodde eller — om de da var flyttet fra herredet — hadde hatt sin siste bopel i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden, hvis de var flyttet til dette område før 1 juli 1943.

§ 5. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av de geistlige tjenestemenns lønninger i de to kommuner som byutvidelsen måtte nødvendiggjøre.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

§ 6. For det område som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Arendal, gjøres bestemmelsene om sone 4 i Kronprinsregentens resolusjon av 13 februar 1905 om bygningssoner i Arendal by gjeldende. 26 april.

§ 7. Bygninger på det område som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Arendal, nyter ikke godt av det nedslaget i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområdene. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag skal tilstås noen del av bebyggelsen på det innlemmete område, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 8. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 29 juni 1944 om utvidelse av kjøpstaden Arendals grenser.

Kongelig resolusjon.*) 26 april.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Holmestrand fra Botne herred i Vestfold fylke den såkalte Bedehussletta, Dunkebekk og Hagemannsskogen, nemlig det område som begrenses av den nåværende bygrense fra bystein 6 til 1, sjøen og følgende linje:

Fra sjøen følges Melkefabrikkens nordre gjerde opp til Nykirkevegen. Grensen går rettlinjet videre mot vest-sørvest idet man følger retningen av den vestre delen av Melkefabrikkens gjerde til denne linje skjærer vegen som går fra Ilestusvingen ned til Melkefabrikken, ca. 25 m sør for midtpunktet av Karusellsvingen. Herfra følger den samme vegs nordøstre og senere nordre kant fram til stikkrenna for Dunkebekken oppe ved Ilestusvingen. Fra dette punkt går grensen rettlinjet til det nåværende grensemerke nr. 6 ved Nyvegen.

§ 2. Den åstedsforretning som ble holdt 12 januar og 25 mai 1943 for på statskassens bekostning å merke den nye grenselinje etter § 1 med grensesteiner, stadfestes.

§ 3. De deler av Botne herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Holmestrand, skal fra 1 juli 1942 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942 måtte ha hvilt på jord som ifølge denne resolusjon overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De i Botne herred hjemstavnsberettigete personer som 1 juli 1942 bodde eller — om de da var flyttet fra herredet — hadde hatt sin siste bopel i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de var flyttet til dette område før 1 juli 1941.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

26 april. § 5. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning drev kjøpmannshandel på de strekninger som etter § 1 går over til kjøpstaden Holmestrand, skal ha rett til å fortsette sin næring i Holmestrand mot å melde seg for Holmestrand politikammer innen 1 august 1946.

De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning drev håndverksnæring på de nevnte strekninger, skal ha rett til på disse å fortsette sin næring mot å melde seg for Holmestrand politikammer innen 1 august 1946.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Holmestrand og Botne prestegjeld, som nærværende resolusjon måtte nødvendiggjøre.

§ 7. Bygninger på de strekninger som ved denne resolusjon innlemmes i Holmestrand, nyter ikke godt av det nedslag av brannkontingenten som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder.

Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på det innlemmete område, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 8. I det innlemmete område skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 9. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 21 mai 1942 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Holmestrand.

26 april. **Kongelig resolusjon.***)

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1943 overgår til kjøpstaden Hønefoss de deler av Norderhov herred i Buskerud fylke, som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

a. *På Vesterntangen.* Den nye bygrense går fra Randselva gjennom et fast punkt, som seinere blir å bestemme og merke på elvas søndre bredd, til nordvestre grensehjørne for eiendommen «Maili» gnr. 95 bnr. 49. Herfra følger den eiendomsgrensen mellom Maili og Hønefoss og Norderhov kommunes felleseiendom (sykehustomten) til sørvestre grensehjørne for Maili, hvorfra den går i rett linje til det punkt på nordre side av vegen opp til Kværums eiendom som ligger

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

i forlengelsen av grensegjerdet for Hønefoss kommunes eiendom sør for denne veg. Bygrensen følger så nevnte grensegjerde i en lengde av 48 meter og går derfra i rett linje til det punkt på nordre side av den eventuelt utvidete riksveg, hvor den østre grense for Hønefoss kommunes eiendom støter til riksvegen. Herfra følger bygrensen den eventuelt utvidete riksvegs nordre side vestover til den treffer retningen av grensegjerdet mellom eiendommen Støa nordre, gnr. 95 bnr. 4 og 7, og Svingen gnr. 95 bnr. 22. Bygrensen følger så nevnte eiendoms grense (grensegjerde) til et punkt som ligger 40 m sønnafor gjerdet langs riksvegens søndre side. Fra dette punkt går den, under en vinkel av 138° mot bysiden, ut i Storelva til den gamle bygrense. 26 april.

b. *På begge sider av Hønengata.* Den nye bygrense går fra det punkt nordenfor jernbaneundergangen i Rabbavegen hvor den nåværende bygrense skjærer jernbanens gjerde på den side av jernbanelinjen Hønefoss—Roa som vender mot byen. Herfra følger den grensen for jernbanens grunn til eiendomsgrensen mellom Hønen og Hov, går så langs denne eiendomsgrense ut i Randselva og følger dennes djupål nedover til den nåværende bygrense ved utløpet av «Bekkestubekken».

§ 2. Den åstedsforretning som ble holdt 1 juni, 11 juni og 1 juli 1943 for på statskassens bekostning å merke den nye grenselinje etter § 1 med grensesteiner, stadfestes.

§ 3. De deler av Norderhov herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Hønefoss, skal fra 1 juli 1943 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1943 måtte ha hvilt på jord som ifølge denne resolusjon overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De i Norderhov herred hjemstavnsberettigete personer som 1 juli 1943 bodde eller — om de da var flyttet fra herredet — hadde hatt sin siste bopel i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de var flyttet til dette område før 1 juli 1942.

§ 5. De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning drev håndverksnæring på de strekninger som etter § 1 går over til kjøpstaden Hønefoss, skal ha rett til på disse å fortsette den næring de har drevet mot å melde seg for politimesteren i Ringerike innen 1 august 1946.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av de geistlige tje-

26 april. nestemenns lønninger i de to kommuner som nærværende resolusjon måtte nødvendiggjøre.

§ 7. Byplan, stadfestet 9 mai 1940 for deler av de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, fortsetter å gjelde til den måtte bli endret i samsvar med bestemmelsene i § 28 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

De alminnelige bygningsvedtekter for Hønefoss blir gjeldende også for de strekninger som innlemmes i byen.

§ 8. På de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, skal det inntil vedkommende departement annerledes bestemmer, være tillatt å oppføre trebygninger etter de regler som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen, for så vidt det ikke ved byplan, stadfestet 9 mai 1940, er fastsatt andre regler.

§ 9. Bygninger på de strekninger som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Hønefoss, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 10. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 5 november 1942 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Hønefoss.

26 april. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer gis stadfesting på vedtak av Fredrikstad bystyre i møte 19 februar 1946 om endring av § 44 i de alminnelige helseforskrifter for byen som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 14 januar 1939.

§ 44 lyder etter endringen så:

Handel med kjøtt og flesk i åpne basarboder eller på åpent torg er forbudt.

26 april. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 30, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913, bestemmes:

1. De i § 1 A i svenneprøveplakat av 25 oktober 1918 med senere endringer fastsatte svenneprøver for bokbindere, glass-

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

mestre, instrumentmakere, rørleggere og tannteknikere endres overensstemmende med et framlagt utkast. 26 april.

2. Kobbersmed- og blikkenslagerfagene skal utgjøre ett fag, kobber- og blikkslagerfaget, og for dette fag fastsettes svenneprøve overstemmende med et framlagt utkast. De ved kongelig resolusjon av 25 oktober 1918 fastsatte svenneprøver for kobbersmeder og blikkenslagere oppheves. Kobber- og blikkslagere oppføres under svenneprøveplakatens § 1 C blant de fag for hvilke svenneprøven omfatter tegning, og kobbersmeder og blikkenslagere utgår.
3. Svenneprøveplakatens § 9, 2 ledd, skal lyde:
Når disse prøver er bedømt, innføres karakterene i protokollen. Karaktergivningen skal begrunnes. For hver av de i første ledd nevnte prøver innføres således i protokollen om og i tilfelle hvilke feil er begått.
4. Svenneprøveplakatens § 11 skal lyde:
Når forholdene gjør det påkrevd, kan vedkommende departement tillate at det i stedet for den prøve som er foreskrevet i denne plakat utføres en annen, som på en like fyllestgjørende måte kan vise vedkommendes dugelighet i faget.
5. Disse bestemmelser trer i kraft 9 mai 1946.

Fra samme dag oppheves Handelsdepartementets bestemmelser av 16 april 1942 og Næringsdepartementets bestemmelser av 20 juni 1944.

Bestemmelse om endring i svenneprøver for bokbindere, glassmestre, instrumentmakere, rørleggere og tannteknikere samt for kobber- og blikkslagere.

For bokbindere:

A. For velskbindarbeidere og partiarbeidere.

Innbinding av 4 håndheftete bøker i stor oktav:

1. 1 bok i kartonering med foliotrykk på ryggen.
2. 1 bok i sjirtingsbind med sprengt snitt, oppsetning og trykning i forgyllerpressen, med gull på rygg og side. Hvis forgyllerpresse ikke has, kan forgylling utføres for hånd.
3. 1 bok i sjagreng velskbind med opphøyd bind og farget, glittet snitt helt rundt, med håndforgylling.
4. 1 bok i helt skinnbind med gullsnitt helt rundt, titel på ryggen, ramme eller ornament på forside, alt trykt med hånd, utført etter egen tegning.

26 april.

B. For protokollarbeidere.

Innbinding av 3 håndheftete protokoller:

1. 1 protokoll på 4 bøker bicub i halv molskinn med papir eller sjirtingsregister og ryggtitel.
2. 1 protokoll på 6 bøker liten median i hel molskinn med utskårne skinnbeslag, skinnregister, pressetrykk, rygg og sidetitel.
3. 1 protokoll på 6 bøker liten median i helt skinnbind med skinnregister, ryggtitel og sidene utstyrt med blindtrykk, utført etter egen tegning, alt trykt for hånd.

Tegningen omfatter under begge avsnitt det hele skinnbind.

For glassmestre:

1. Å innsette glass i 5 fag vinduer, og
2. a) enten å innsette forskjelligfarget glass i et av vedkommende departement godkjent 6-kantet vindu i hvis inndeling er innfelt 6 kløverblad,
   b) eller å lage et blyvindu som må ha samme skjæringsformer som ovennevnte 6-kantete vindu og å innramme i en profilert ca. 8 cm bred list i gull eller politur en ca. ½ kvadratmeter stor gravyr eller lignende og å omspenne denne på glasset.

For instrumentmakere (kirurgiske eller ortopediske):

Å lage

1. En dobbelt bistouri, fint slepet.
2. En tanntang med gjennomstukket lås.
3. En smidd og ferdigfilt, ikke polert, leddet stålskinne (½ par) til en protese for en leggamputert.
4. Et smidd og ferdigfilt, ikke polert, stålskjelett til et Hessings korsett med stillbare krykker.

Den prøveavleggende utfører enten de under punkt 1 og 2 nevnte arbeider, eller ett av disse og ett av de under punkt 3 og 4 nevnte arbeider samt sliping og oppolering av 3 kniver og 3 sakser, hvorav 2 Coopers.

For rørleggere:

Den i svenneprøveplakatens § 1 A fastsatte prøve gis følgende tillegg:

Prøvenemnda kan bestemme at det i stedet for skjema og arbeidstegninger av prøvestykket skal utføres en tilsvarende annen prøve i tegning.

For tannteknikere:

Å utføre på fantom eller ved hjelp av tannlæge for pasient følgende arbeider:

A. Plateprotese. 26 april.

1. Helsett.
2. En metallbasis protese støpt eller presset.
3. Tilpassing på underkjevemodell av lingvalbar og dobbeltsidige klammere.

B. Krone-bro-protese.

1. Indirekte dobbeltsidig gullinnlegg (M.O.D.).
2. En treledds bro med to pillarer (stiftkrone, gullkrone og mellomliggende ledd).

For kobber- og blikkslagere:

A. For verkstedsarbeidere.

Å lage enten en tekjel eller kaffekanne av kobber, eller en minst 1 liter stor kaffekanne av messing, eller en tresidet damphette med sokkel og gesims til å anbringe over komfyr (hettens forkant skal være minst 1 meter lang), eller en skipslanterne av kobber. Skipslanternen må være laget overensstemmende med de til enhver tid gjeldende forskrifter for de offentlige kontrollkontorer for skipsinstrumenter.

B. For bygningsarbeidere.

Å utføre i tekning med dobbelt hake og stangfals to takpartier med mellomliggende gradrenne og pipe i denne, samt på det ene takparti en oppforet takluke. Takrennen skal gå helt opp i bakkant og falses sammen med tekningen. Nedløpsrøret skal anbringes i takrennens vinkel, og gesimsvinkelen skal være av drevne deler. Alle deler skal utføres av det samme materiale, enten av galvanisert plate nr. 24 eller av kobber. Hvis prøvenemnda finner det ønskelig, kan arbeidet utføres i forminsket målestokk.

Kongelig resolusjon.*) 26 april.

I medhold av § 39, 3 ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger som tilhører Levanger kommunes vann- og kloakvesen, må innen Levanger kommune ikke utføres av andre enn dem som får formannskapets bevilling til det.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og opphør fastsettes bestemmelser i samsvar med et framlagt utkast.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

26 april. Disse bestemmelser trer i kraft 9 mai 1946. Fra samme dag oppheves Handelsdepartementets bestemmelser av 1 april 1941 om bevillingstvang for rørleggere i Levanger kommune.

26 april. **Kongelig resolusjon.***)

Lov nr. 4 av 9 februar 1940 om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintran av 22 juni 1928 trer i kraft fra 1 mai 1946.

26 april. **Kongelig resolusjon.***)

1. Handelsdepartementet bemyndiges, for så vidt angår medisintran, til å utferdige de forskrifter og bestemmelser som det i henhold til § 1 og § 3 i lov om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. av 25 juni 1937 tilligger Kongen å utferdige.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

26 april. **Kongeleg resolusjon.** *)

I samhøve med § 4 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert gjeve desse føresegner om avgift på omsetnaden av svineslakt:

1. Av alt svineslakt som går gjenom kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll, skal det svarast avgift til fremjing av omsetnaden av flesk i samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936. Avgift skal ikkje svarast av slakt som vert heilt ut vraka. Avgifta vert sett til kr. 1,50 for heilt slakt over 15 kg og kr. 0,75 for mindre slakt, halve slakt og mindre luter av sovore slakt som går gjenom dei ovannemnde kontrollstadene.
2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
3. Vedtaket trer i kraft 1 mai 1946 og gjeld til og med 30 april 1947.

26 april. **Bestemmelser** **) om endringer i rasjoneringsbestemmelsene for mineraloljer.

(Fastsatt 26 april 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning av livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

Omsetning og bruk av bensin i Finnmark fylke er fra og med 1 mai 1946 unntatt fra bestemmelsene i forordning om rasjonering av mineraloljer av 10 desember 1940 med senere endringer. Det er dog forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve bensin til utførsel fra Finnmark fylke og å utføre bensin fra fylket

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

utover det kvantum som er nødvendig for den enkelte tur som skal foretas med vedkommende transportmiddel ut av fylket. 26 april.

Forbrukere som er bosatt i Finnmark fylke og som trenger bensin for kjøring i andre fylker, kan søke transportutvalget på bostedet eller annen myndighet som Direktoratet for industriforsyning måtte bestemme om tildeling av rasjoneringskort for bensin.

II.

Forskrifter av 15 og 28 august 1940 med senere endringer om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst skal opphøre å gjelde fra og med 1 mai 1946.

III.

Forordning av 10 desember 1940 med senere endringer om rasjonering av mineraloljer skal opphøre å gjelde fra og med 1 mai 1946 for så vidt angår

1. Solarolje (fyringsolje nr. 1),
2. Dieselolje (fyringsolje nr. 2),
3. Fyringsolje nr. 3,

dog således at det er forbudt uten tillatelse fra Samferdselsdepartementet, Kommunikasjonsdirektoratet, å overdra, erverve og bruke brenseloljer til drift av fartøyer i kystrutefart såframt fartøyene ikke innen 1 mai 1946 i henhold til de hittil gjeldende bestemmelser har fått tildelt brenseloljer til slik fart.

Bestemmelse *) om endring av forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. 27 april.

(Gitt 27 april 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

I forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940 gjøres følgende endring:

§ 2, 3 ledd, punkt b, skal lyde:

b) garn, stoffer og andre materialer som er egnet til framstilling av de varer som er nevnt under a, dog unntatt rene råvarer som ikke er bearbeidet. Unntaket omfatter også dun, halvdun, fjær og kapok.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

*) Kunngj. 15 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

27 april. **Skrivelse***) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning om bruk av dun, halvdun, fjær, og kapok av 20 november 1940 skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

27 april. **Skriv****) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjetider for utsalsstader i Masfjorden herad, Hordaland fylke.

29 april. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 31 mai 1935 om adgang til å utferdige forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein med tilleggslov av 29 mars 1946, jfr. kongelig resolusjon av 31 mai 1935, har Landbruksdepartementet 29 april 1946 utferdiget disse bestemmelser:

1. I Finnmark og Troms fylker og den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt, er det forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt og skinn av tamrein hvis det ikke er stemplet på nedenfor fastsatte måte. Den myndighet som etter disse regler er tillagt fylkesmannen, skal for den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt, tilligge fylkesmannen i Troms.

2. Vedkommende lensmann forretter som stemplingsmann. Hvor forholdene gjør det nødvendig, antar vedkommende fylkesmann en eller flere skikkete personer som stemplingsmenn ved siden av lensmannen. Enhver stemplingsmann tildeles sitt bestemte nummer. De nærmere regler om disse stemplingsmenns ansettelse og virkeområde fastsettes av fylkesmannen.

3. Det påligger den som krever stempling utført, å godtgjøre at han er lovlig eier eller besitter av det framlagte kjøtt eller skinn.

4. Stemplingen foregår ved et for offentlig regning anskaffet stempel som skal ha rektangulær form:

3 cm høyt og 6 cm bredt. Inne i dette rektangel skal på stempler som brukes av stemplingsmenn i Finnmark fylke, stå: Finnm. og stemplingsmannens nummer. På stempler som brukes av stemplings-

---

*) Kunngj. 15 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

menn i Troms fylke og den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt, skal på samme måte stå: Troms og stemplingsmannens nummer. 29 april.

Stempelfargen skal være blå.

Stemplene påtrykkes i det antall og på slike steder at det ved den vanlige oppdeling av slaktet i handel og vandel finnes et stempel på hver del.

5. For hvert stempel som påsettes, betales en avgift på kr. 0,10 som tilfaller stemplingsmannen. Forlanger noen at stemplingsmannen skal foreta reise for å utføre stemplingen, må rekvirenten dessuten betale ham skyss- og kostgodtgjørelse som for lensmenn bestemt.

6. Vedkommende fylkesmann fastsetter de nærmere bestemmelser om utførelsen av stemplingsmennenes arbeid og om kontrollen med deres virksomhet.

7. Overtredelse av bestemmelsene under punkt 1 er straffbart.

8. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves de bestemmelser om stempling av kjøtt og skinn av tamrein som er utferdiget av Landbruksdepartementet 4 september 1935 med endringer av 28 juni 1941 og 18 desember 1942.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter i Halse og Harkmark herad, Vest-Agder fylke. 29 april.

Det tidlegare stadfesta vedtak av 3 februar 1943 om bandtvang for hund i heradet held opp å gjelda.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ingeniør Hans Rohde Hanssens Minnelegat» til utdeling av stipendier for unge bergingeniører uteksaminert ved Norges Tekniske Høgskole. 30 april.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hof herred, Vestfold fylke. 30 april.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Skedsmo herred, Akershus fylke. 2 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativ for Nøtterøy herred, Vestfold fylke. 2 mai.

---

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

3 mai. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om ekstraordinær refusjon fra kommunene til staten for politiutgifter for budsjettterminen 1945—46.

§ 1. For budsjett-terminen 1945—46 utlignes en ekstraordinær kommunal refusjon til staten for politiutgifter. Den ekstraordinære refusjon skal utgjøre 50 % av det totalbeløp som kommunene i budsjett-terminen 1945—46 skal refundere staten for politiutgifter etter lov om politiet av 13 mars 1936 §§ 22—25.

§ 2. Den ekstraordinære refusjon fordeles av Justis- og politidepartementet på landets kommuner under hensyn til økingen av politiets utgifter innenfor vedkommende kommune eller vedkommende politidistrikt, og for øvrig under hensyn til kommunenes økonomiske bæreevne.

§ 3. Den enkelte kommune kan pålegges ekstraordinær refusjon selv om den ikke er pålagt ordinær kommunal refusjon i henhold til § 22 i lov om politiet av 13 mars 1936.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

3 mai. Nr. 2. **Lov** *)[2]) om forlengelse av frister etter lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.

§ 1. Den prioritetsfrist for varemerke- og mønsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og mønsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 7 mai 1947, forlenges til 8 mai 1947. § 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og mønsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerkeregistreringer og avgifter for forlengelser av mønstervern forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 7 mai 1947 til 8 mai 1947, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste finner at forhold som står i forbindelse med krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Bestemmelser av 18 juni 1942 og bestemmelser av 10 desember 1945 oppheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

[1]) St.vedtak 8 april. Se Ot. prp. nr. 32. Innst. O. nr. 66. St.tid., forh. i Ot. s. 160; i Lt. s. 64.

[2]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 54. Innst O. nr. 74. St.tid., forh. i Ot. s. 163—164; i Lt. s. 64.

Lov *)[1]) om forlengelse av frister etter lov om patenter av 2 juli 1910 og midlertidig tilleggslov av 15 mars 1940. 3 mai. Nr. 3.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 9 mai 1947.

Blir patentkrav inngitt etter utløpet av den ordinære prioritetsfrist, skal årsavgiftene og patentets lengste varighet beregnes som om patentkravet var kommet inn på den siste dag av fristen, dog tidligst 31 desember 1940.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 7 mai 1947 til 8 mai 1947, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste finner at forhold som står i forbindelse med krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 7 mai 1947 til 8 mai 1947.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 9 mai 1947.

§ 5. Bestemmelser av 18 juni 1942 og bestemmelser av 10 desember 1945 oppheves.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *) om freding av fuglelivet i et område ved Heddalsvatnet, Telemark fylke. 3 mai.

Kongelig resolusjon *) om freding av fuglelivet på Østre Ertholmen i Høvåg herred, Aust-Agder fylke. 3 mai.

Kongelig resolusjon *) om freding av «Martinsgrana» og «Jørundshomgrana» i Jørundshommen i Vatsend skog, Bygland, Aust-Agder fylke. 3 mai.

Kongelig resolusjon *) om freding av fuglelivet på Flekkholmen, Oddernes og på eiendommen Sole med Kornholmen, Voie pr. Kristiansand S., begge Vest-Agder fylke. 3 mai.

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 74. St.tid., forh. i Ot. s. 163—164; i Lt. s. 64.

3 mai. **Kongelig resolusjon** *) om freding av fuglelivet på Kubbøya i Søgne herred, Vest-Agder fylke.

3 mai. **Kongeleg resolusjon** *) om freding av fuglelivet ved Smukkevatnet og kringliggjande marker og strenger i Time herad, Rogaland fylke.

3 mai. **Kongelig resolusjon** *) om freding av dyrelivet i et område i Bergen kommunes fjellstrekninger.

3 mai. **Kongelig resolusjon.***)

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Larvik de deler av Hedrum herred i Vestfold fylke som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Med utgangspunkt fra bystein nr. 24 går grensen i søraust langs den gamle grense ca. 25 m. Derfra går grensen parallelt med Tjøllingvegen på sørsia av denne i rett linje ca. 240 m, videre langs samme veg i rett linje ca. 250 m, videre langs samme veg i rett linje ca. 320 m til Lågen på sørsia av Gloppe bru, videre i samme retning ca. 120 m lengde til midt i elva, dypløpet. Derfra følger grensen Lågen sørover i ca. 550 m lengde til den skjærer den nåværende grense nord for øya St. Helena.

Tjøllingvegen ligger i sin helhet i Hedrum.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes ved grensesteiner ved en åstedsbefaring som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Hedrum herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Larvik, skal fra utskillelsen gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 8 juli 1942 måtte ha hvilt på jord som ved denne resolusjon overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De i Hedrum herred hjemstavnsberettigete personer som 1 juli 1942 bodde — eller om de da var flyttet fra herredet — hadde hatt sin siste bopel i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de var flyttet til dette område før 1 juli 1941.

§ 5. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning drev kjøpmannshandel på de strekninger som etter § 1 går over til kjøpstaden Larvik, skal ha rett til å fortsette sin næring i Larvik mot å melde seg for politimesteren i Larvik innen 1 august 1946.

De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning drev hånd-

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

verksnæring på de nevnte strekninger, skal ha rett til på disse å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Larvik innen 1 august 1946. 3 mai.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Hedrum prestegjeld som nærværende resolusjon måtte nødvendiggjøre.

§ 7. Bygninger på det område som etter § 1 innlemmes i kjøpstaden Larvik, nyter ikke godt av det nedslaget i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområdene. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag skal tilstås noen del av bebyggelsen på det innlemmete område, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 8. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 25 juni 1942 og 9 mars 1945 om utvidelse av grensene for kjøpstaden Larvik.

Kongelig resolusjon *) om at Justisdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som er nevnt i lov om domstolene av 13 august 1915 § 72. 3 mai.

Kongelig resolusjon.*) 3 mai.

1. Bestemmelsen i kongelig resolusjon av 30 september 1913 om at forsikringstilsynslovens bestemmelser i henhold til denne lovs § 117, 2 ledd, ikke skal komme til anvendelse på Chomageforsikring (bedriftsstansforsikring) på grunn av maskinskade, oppheves.

2. Kongelig resolusjon av 23 februar 1940 om at forsikringstilsynslovens bestemmelser i henhold til denne lovs § 117, 2 ledd, ikke skal komme til anvendelse på forsikring av fly som Hærens Flyvåpen og Røde Kors anvender for ambulanse-, inspeksjons- og transportflyging, oppheves.

3. Sosialdepartementets forordning av 9 april 1941 om at forsikringstilsynslovens § 97, 2 ledd, i henhold til samme lovs § 117, 2 ledd, ikke skal komme til anvendelse på transportforsikringer (sjøforsikringer) av ladning som på grunn av sin størrelse ikke kan finne fullstendig avdekning i det norske forsikringsmarked, for så vidt angår den del av forsikringen som ikke kan dekkes innenlands, oppheves.

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

3 mai. **Kongelig resolusjon.***)

Provisorisk anordning av 15 september 1944 om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter med de endringer som er fastsatt i provisorisk anordning av 17 august 1945 og 21 desember 1945 gis forlenget gyldighet til og med 30 juni 1946.

3 mai. **Kongelig resolusjon.****)

I medhold av lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, jfr. kongelig resolusjon av 18 desember 1936, bestemmes at retten til å ilegge ordensstraff samt til å foreta oppsigelse og avskjedigelse av tjenestemann som er midlertidig ansatt i politiet av hensyn til landssvikoppgjøret eller andre rent midlertidige politioppgaver, legges til politimesteren, selv om tjenestemannen har tjenstgjort i stillingen i over 1 år.

3 mai. **Kongelig resolusjon.**

1. Med hjemmel i § 25 i lov om postvesenet av 8 juni 1928 utfører Postverket postgirotjeneste.

2. I postgirotjenesten gjelder følgende portosatser:

Innbetalingskort:

Til og med kr. 10 15 øre.

Over kr. 10 25 øre.

Utbetalingskort (uansett beløp) 25 øre.

Girering utføres gratis.

3. De midler som til enhver tid står inne på postgirokonto, skal plaseres rentebærende. Et utvalg som skal bestå av Postdirektøren, sjefen for Postgirokontoret og en representant for Finansdepartementet, skal forestå forvaltningen og tilsynet med midlene etter regler som Samferdselsdepartementet fastsetter etter at uttalelse er innhentet fra Finansdepartementet.

4. Poststyret bemyndiges til å fastsette de nødvendige forskrifter for postgirotjenesten fra 9 mai 1946, i det vesentlige i samsvar med et framlagt utkast, og til å foreta til enhver tid de endringer i disse forskriftene som Poststyret finner påkrevd. Endringer av viktighet blir dog å forelegge for departementet.

5. Poststyret bemyndiges til å fastsette de nærmere reglementsbestemmelser til utfylling av de nevnte forskrifter.

---

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

Kongelig resolusjon.*) 3 mai.

I medhold av §§ 12, 13, 14, 17 og 21 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., som trådte i kraft 1 august 1945, bestemmes:

1. Det utferdiges forskrifter om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v. i samsvar med et framlagt utkast.
2. Kongelig resolusjon av 23 november 1945 om avgift for kontroll av innført, oppdelt kjøtt, oppheves.
3. Disse bestemmelser trer i kraft 8 mai 1946.

Forskrifter om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v.

Kap. 1. Innledende bestemmelser.

§ 1. Ved ferskt kjøtt og flesk og ferske organer forstås i disse bestemmelser slaktemessig behandlet vare som ikke er tilsatt konserveringsmiddel av noen art.

§ 2. Ved saltet kjøtt og flesk, saltete organer, talg og fett m. v. forstås slaktemessig behandlet vare som også i de innerste lag inneholder minst 4 gram salt pr. 100 gram av varen.

§ 3. Ved organer forstås hode, tunge, hjerte, lunge, lever, nyrer, nett, mage, tarmer, blære, kjønnsorganer, milt, jur og blod.

De bestemmelser som er fastsatt om kjøtt og flesk gjelder også for organer, hvis særbestemmelser ikke er fastsatt for disse.

Når uttrykket slakt er brukt, forstås derved kjøtt og flesk i hele skrotter eller oppdelt slik som i forskriftene bestemt.

§ 4. Ved slakteavfall forstås «avskjær» og de deler av dyret som ikke går inn under betegnelsen kjøtt, flesk eller organer.

Kap. 2. Kontroll av ferskt kjøtt og flesk m. v. av innenlandsk opprinnelse.

§ 5. Dyr som slaktes i et offentlig godkjent slaktehus hvor det er offentlig kjøttkontroll skal besiktiges av kontrollveterinæren umiddelbart før slaktingen. Under og umiddelbart etter slaktingen undersøker kontrollveterinæren slaktet av dyret og alle organer.

§ 6. Slaktene skal som regel leveres til den offentlige kjøttkontroll i hele skrotter, som alltid må være åpnet i brystet og bekkenets midtsøm. Ellers må slaktene, for å kunne bli kontrollert, legges

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

3 mai. fram i minst halve skrotter (delt etter lengden, samsidig for- og bakpart). Det halve slakt av hest og storfe (med unntak av kalv) kan dog være delt i to deler (fjerdinger). Nyren skal alltid være i organisk sammenheng med skrotten.

Organer som er skilt fra skrotten kan i tilfelle bare mottas til kontroll sammen med skrotten og på det vilkår at de er merket så tydelig og på en slik måte at de kan identifiseres å høre til denne. Ellers blir løse organer å kassere, jfr. dog § 16, 3 ledd.

Slakt av elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn kan være delt i mindre deler enn nevnt, liksom slakt av rein kan oppdeles på sedvanemessig måte. Bestemmelsene om organer etter 1. og 2. ledd gjelder ikke for slakt av disse dyr.

§ 7. Kommunestyret kan med departementets godkjenning bestemme at større deler av slakt skal framføres til kontroll eller at det med slaktet skal følge flere organer i organisk sammenheng enn foran bestemt.

§ 8. Med den begrensning som framgår av foranstående bestemmelser skal slaktet framføres til kontroll i hel og ubeskadiget stand. Hvis hinnebekledning, lymfekjertler eller sykelig forandrete deler er fjernet eller hvis slaktet på annen måte lider av mangler som vanskeliggjør kontrollen, kan det avvises og forlanges sendt tilbake til eieren, hvis det ikke foreligger grunn til å kassere slaktet. Kontrollveterinæren skal kreve tilfredsstillende bevitnelse for at varen er sendt tilbake til avsenderen.

§ 9. Slakt som stammer fra dyr som umiddelbart før slaktingen viste tegn på sykdom eller var skadd ved ulykke, kan bare mottas til kontroll når attest fra veterinær følger med og slaktet framføres i sin helhet, om mulig også med tilhørende organer. Hvis det er særlig vanskelig i tide å få hentet veterinær, eller hvis veterinær ikke kan hentes, må det være med slaktet attest fra to upartiske vitner hvis troverdighet er bevitnet av politi eller ordfører. Det skal i dette tilfelle i attesten og uoppfordret meddeles opplysning om dyrets tilstand før slaktingen, om hvor lenge dyret har vært sykt og de opplysninger for øvrig som kontrollveterinæren finner nødvendig.

Det påligger for øvrig, i sin alminnelighet, den som framstiller slakt til kontroll å meddele til kontrollveterinæren det han vet om slaktet, så som eierens navn, hvorfra slaktet er kommet, tid og sted for slaktingen, om dyret har vært sykt, om det har vært skadd ved ulykke og om det har fått medisin før slaktingen.

Hvis kontrollveterinæren finner at det mangler opplysning om forhold som er av betydning for slaktets bedømmelse, kan det avvises og forlanges sendt tilbake til avsenderen hvis det ikke foreligger

grunn til å kassere slaktet. Kontrollveterinæren skal kreve tilfreds- 3 mai.
stillende bevitnelse for at slaktet er sendt tilbake.

§ 10. Når hesteslakt framføres til kontroll, skal det med slaktet følge attest enten fra veterinær som meddeler opplysning om hestens tilstand umiddelbart før slaktingen eller fra to upartiske vitner, som i henhold til en besiktigelse umiddelbart før slaktingen, bevitner at dyret var fritt for sykdomstegn. Attesten skal også inneholde opplysning om dyrets farge. På en i organisk sammenheng med slaktet vedhengende hov må anbringes et merke som godtgjør slaktets identitet i samsvar med attesten. Vitnenes troverdighet skal være bevitnet av politiet eller av kommunens ordfører.

§ 11. Når slaktet etter foranstående bestemmelser kan mottas til kontroll, skal kontrollveterinæren underkaste det en nøyaktig undersøkelse for å avgjøre om det er tjenlig til mat for folk. Undersøkelsen og bedømmelsen skal utføres i samsvar med gjeldende bestemmelser og den instruks herom som Veterinærdirektøren fastsetter.

Hvis kontrollveterinæren på grunn av særegne forhold ikke kan treffe avgjerd på stedet, kan han utsette i inntil 48 timer med å ta avgjerd eller i tilfelle i inntil en uke hvis det er høve til å oppbevare kjøttet i kjølehus. Når han finner grunn til det, kan han kreve skriftlig bevitnelse om dyrets sunnhetstilstand før slaktingen. Ved undersøkelsen har kontrollveterinæren rett til å gjøre de nødvendige innsnitt i kjøtt, flesk og organer og til å ta ut de nødvendige prøvestykker.

§ 12. Når et slakt etter foretatt undersøkelse finnes å kunne brukes til mat for folk, skal det i samsvar med nedenstående regler stemples med det stempel for den offentlige kjøttkontroll som Veterinærdirektøren godkjenner for hvert offentlig godkjent slaktehus eller for hver offentlig kjøttkontrollstasjon. Må det brukes forkortelser i stemplene, utover det som nedenfor er bestemt, fastsetter Veterinærdirektøren også dette.

Hvis slaktet i enhver henseende finnes sunt og tjenlig som mat for folk, og kontrollen er utført i offentlig godkjent slaktehus på den i § 5 bestemte måte, skal det brukes stempelmerke i blå farge og oval form. Stemplet skal være 6 cm i tverrdiameter og 3,5 cm i høydediameter og inneholde: I kl. (første klasse) og slaktehusets navn og med tilføyelse av offentlig slaktehus, se f. eks. omstående tegning for Oslo.

På slakt som i enhver henseende finnes sunt og kan brukes til mat for folk, men hvor kontrollen ikke er utført i offentlig godkjent slaktehus på den i § 5 bestemte måte, anbringes stempelmerke i blå farge og trekantet form. Stemplet skal ha grunnlinje av 6 cm og sidelinjer av 5 cm og skal inneholde: I kl., kontrollområdets navn og offentlig kjøttkontroll, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

§ 13. Når det ved undersøkelsen er brakt på det rene at kjøttet, flesket eller organene lider av mangler i sanitær henseende, men manglene er av slik art at de, etter omhyggelig tilberedning av varen, ikke antas å gjøre dens bruk som mat for folk betenkelig, skal det, hvis varen stammer fra dyr undersøkt i offentlig godkjent slaktehus på den i § 5 bestemte måte, anbringes stempelmerke i svart farge og rund form med diameter 6 cm. Stempelmerket skal inneholde: II kl. og slaktehusets navn med tilføyelse av offentlig slaktehus, se f. eks. tegning, side 137, for Oslo.

3 mai.

På kjøtt, flesk eller organer som ikke har vært gjenstand for undersøkelse i offentlig godkjent slaktehus etter § 5, skal det, under samme vilkår som nevnt i første avsnitt av nærværende paragraf, anbringes stempelmerke i svart farge og kvadratisk form med sider av 5 cm. Stempelmerket skal inneholde: II kl., kontrollområdets navn og offentlige kjøttkontroll, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

Det er forbudt å føre inn i et annet område, som det er offentlig kjøttkontroll i, kjøtt, flesk eller organer som er stemplet med II. klasse. Videre er det etter lovens § 14, 2 ledd, forbudt å falby, torgføre,

3 mai. forhandle, motta eller bruke til mat for folk ferskt kjøtt, flesk og organer av de i lovens § 12 nevnte dyreslag som er stemplet med klasse II med mindre varen selges i smått fra egne utsalg etter de reglene som Landbruksdepartementet fastsetter. Ellers må de nevnte varer bare falbys, forhandles, mottas eller brukes til dyremat. Landbruksdepartementet fastsetter reglene herfor.

§ 14. Hvis det ved undersøkelse av kjøttet, flesket eller organene finnes mangler av slik art at varen ikke antas å kunne brukes til mat for folk, skal den kasseres og inntil videre oppbevares på kontrollstasjonen i låste dunker (beholdere) og/eller på en slik måte at det ingen risiko er for tilsmussing eller bedervelse av andre fødevarer eller for spredning av sykdomsstoff. Kontrollveterinæren er ansvarlig for og skal føre tilsyn med at de kasserte varer, så snart som mulig, enten føres i tette, låste dunker (beholdere) eller i tilfelle på annen betryggende måte til destruksjonsanstalt, forbrenningsovn eller nedgravningsplass for slike varer eller på tilsvarende måte leveres til teknisk bruk. Kontrollveterinæren skal også føre tilsyn med at varen på betryggende måte tilintetgjøres. Hvis varen sendes destruksjonsanstalt for å nyttiggjøres til teknisk bruk, må han også føre det fornødne tilsyn på destruksjonsanstalten. De i nærværende paragraf fastsatte bestemmelser gjelder også for blod og slakteavfall fra vedkommende slakt.

§ 15. De ordinære stempelmerker skal anbringes på følgende steder på hver halvdel av slaktet:

Hest og storfe (kalver unntatt):

1. på siden av halsen
2. på underarmen
3. på bogen
4. på brystet
5. på høyryggen
6. på nyrepartiet
7. på låret, utvendig og innvendig.

Svin:

1. på hodet
2. på brystet
3. på bogen
4. på buken
5. på ryggen
6. på låret, utvendig og innvendig.

Smågris:

1. på hodet
2. på ryggen.

Sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr, bjørn: 3 mai.
1. på brystet
2. på bogen
3. på ryggen
4. på låret.

Lam og killinger:
1. på bogen
2. på ryggen.

Kalv:
1. på bogen
2. på brystet
3. på låret.

Hode, lunger og lever skal stemples med 2 merker, andre organer med 1 merke.

Slakt som i henhold til bestemmelsen i § 6, siste ledd, framstilles til kontroll i mindre deler, skal stemples med minst 1 merke på hvert stykke.

§ 16. Slakt som føres inn i et kontrollområde og som tidligere er kontrollert og stemplet med I kl. av offentlig kjøttkontroll, skal — hvis det ikke etter særskilt bestemmelse av departementet i medhold av § 12 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. er fritatt for det — etterbesiktiges av kjøttkontrollen i det kontrollområde som det føres inn i. Når det ved etterbesiktigelsen er på det rene at varen ikke frambyr sanitære mangler, skal den forsynes med stempelmerke i blå farge og av rektangulær form med lengde 6 cm og høyde 2,5 cm. Stemplet skal inneholde ordet «Etterbesiktiget» og kjøttkontrollområdets navn, se f. eks. nedenstående tegning for Oslo.

Stempelmerket påtrykkes hver fjerding eller på hvert kjøttstykke såframt det i medhold av § 6, siste ledd, framstilles i mindre deler. Ved etterbesiktigelse av organer påtrykkes et stempelmerke på hvert organ.

Ved etterbesiktigelse får bestemmelsene i § 6 tilsvarende anvendelse. Dog kan løse organer mottas til etterbesiktigelse når de er

3 mai. undersøkt og stemplet av kjøttkontrollen ved et offentlig godkjent slaktehus i samsvar med bestemmelsen i § 5.

Hvis resultatet av etterbesiktigelsen blir at varen enten stemples med II klasse eller kasseres, kommer bestemmelsene henholdsvis i paragrafene 13 og 14 til anvendelse.

Kap. 3. Om kontroll og innførsel fra utlandet av ferskt kjøtt og flesk.

§ 17. Innførsel til riket av ferskt kjøtt og flesk av svin, ferskt kjøtt av storfe, hest, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn og organer av disse dyr kan finne sted i den utstrekning som innførselsplakaten i henhold til loven om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer til enhver tid bestemmer.

Innførsel kan dog bare finne sted til de byer som det er innført offentlig kjøttkontroll i.

Slaktene kan ikke utleveres importøren til fri disposisjon før de er blitt kontrollert ved den offentlige kjøttkontroll. De innførte varer skal undersøkes etter de bestemmelser som er fastsatt i disse forskrifter for ferskt kjøtt og flesk av innenlandsk opprinnelse og de særbestemmelser som ellers er fastsatt i dette kapitel.

Ferskt kjøtt og flesk som kan innføres fra Sverige fritas for kontroll ved offentlig kjøttkontroll når det innføres til bruk for importøren selv og hans husstand og denne er bosatt i grensedistrikt utenfor et kontrollområde, jfr. for øvrig også § 18, 2 ledd.

§ 18. Slaktene må bare føres inn i hele skrotter som skal være kløvd i brystet og bekkenets midtsøm. Storfe (kalv unntatt) og hest kan dog være oppdelt i ens merkete halve eller fjerdedels skrotter. Bryst- og bukhule må være åpne for kontroll. Nyrene skal medfølge i organisk sammenheng. Andre organer som følger med skal være naturlig forent med slaktet, dog må de — særlig i frossen tilstand — ikke vanskeliggjøre kontrollen. Bryst- og bukhinne må være ubeskadiget og lymfekjertlene ikke borttatt. Løse organer er det forbudt å innføre.

Kjøtt og flesk som grenseboerne på norsk side fører over riksgrensen fra Sverige, skal kunne innføres i mindre deler enn foran nevnt, men bare til bruk for importøren selv og hans husstand. For slikt kjøtt og flesk finner heller ikke bestemmelsene i § 19 anvendelse.

Ved innførsel av kjøtt av elg, hjort, rådyr, dådyr, bjørn eller rein får bestemmelsene i § 6, siste ledd, tilsvarende anvendelse. Det er forbudt å innføre løse organer også av disse dyr.

§ 19. For innførselen gjelder for øvrig følgende regler:

a. Slakt kan bare innføres når det stammer fra dyr slaktet i offentlig slaktehus, som av statsmyndighetene i vedkommende land er

godkjent for slakting til eksport til utlandet, eller i slaktehus hvor slakting, kontroll og forsendelse m. v. foregår etter regler godkjent av vedkommende statsmyndighet i utførselslandet og hvor de kontrollerende veterinærer er godtatt eller ansatt av nevnte myndighet. Slaktet må innføres hit til landet direkte fra vedkommende utenlandske slaktehus. 3 mai.

b. Slaktet skal være forsynt med stempelmerker som beviser at varen stammer fra dyr som av kontrollveterinær er besiktiget ved slaktehuset umiddelbart før slaktingen og at slaktet er funnet sunt og tjenlig til mat for folk. Dessuten skal slaktet være av prima kvalitet. Stempelmerkene som må være godtatt av Veterinærdirektøren, skal angi eksportlandets navn og slaktehusets nummer.

c. Det skal ved metalltråd og blyplomber være påheftet varen merkelapp som angir utførselslandets navn, det eksporterende slaktehus' nummer og beliggenhet (by), varens art samt at den i henhold til gjeldende lov eller reglement er godkjent til utførsel. Merkelappene skal være datert og underskrevet av den dertil autoriserte kontrollveterinær.

d. Veterinærdirektøren kan kreve at det med hvert parti kjøtt og flesk skal følge slik eksportattest som han bestemmer.

e. Bestemmelsene i litra a, b og c skal ikke gjelde for kjøtt av rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn. Dog skal det med hvert parti reinkjøtt følge en attest som inneholder opplysning om tid og sted for slaktingen og hvori det bevitnes at kjøttet stammer fra dyr som umiddelbart før slaktingen ikke frambød tegn på å lide av sykdom eller å være skadd ved ulykkestilfelle. Denne attest skal være utferdiget av autorisert veterinær eller tjenestemann med politimyndighet.

§ 20. Til områder som det er innført offentlig kjøttkontroll i, kan det inntil videre, uten hinder av bestemmelsene i § 19, litra a, b og c, jfr. dog § 17, 1 ledd, innføres kjøtt og flesk fra svenske grensedistrikter når det følger varen en skriftlig erklæring fra vedkommende dyrs eier om varens opprinnelse, slaktingssted og slaktingstid samt at dyret — hvorfra kjøttet eller flesket stammer — ikke er slaktet på grunn av sykdom eller var sykt eller skadd i slaktingsøyeblikket. Denne erklæring skal være bekreftet av svensk veterinær, politimyndighet, grensestasjonsbestyrer eller ordfører i vedkommende kommune med tilføyelse om at det i distriktet for tiden ikke opptrer ondartet smittsom husdyrsykdom. Når det gjelder slakt av hest må det dessuten være med slik attest som bestemt i § 10.

§ 21. Kjøtt og flesk som ikke innføres i transportrom som er bestemt til bruk for transport av slike varer, må være pakket inn i ny,

3 mai. rein emballasje. Rom for transport av kjøtt og flesk skal være reint og smittefritt.

§ 22. For kontroll av det innførte ferske kjøtt og flesk betales en avgift stor kr. 1,50 pr. skrott. Avgiften oppkreves av den offentlige kjøttkontrollen og betales til kontrollkommunen.

Kap. 4. Om innførsel av saltet kjøtt og flesk og kontroll av dette m. v.

§ 23. Det er forbudt å innføre til riket saltete organer (herunder også blod) — herfra dog unntatt saltete tarmer og saltet talg og fett — slakteavfall og pølser. Det er forbudt å innføre saltet kjøtt og flesk i stykker som er mindre enn 4 kg, dog kan saltet sauekjøtt inntil videre innføres i stykker på ikke under 2 kg.

De saltete varer som innføres, må ikke være tilsatt fargestoff eller andre konserveringsmidler enn koksalt, sukker eller salpeter.

§ 24. Saltet kjøtt og flesk, tørrsaltet flesk (spekk), saltete tarmer, saltet talg og fett av de i § 17 nevnte dyr tillates bare innført til de byer som departementet har tillatt opprettet eller senere tillater opprettet tønnekjøttkontroll i, for tiden: Ålesund, Arendal, Bergen, Bodø, Drammen, Fredrikstad, Haugesund, Horten, Kristiansand, Oslo, Porsgrunn, Skien, Stavanger, Trondheim og Tønsberg.

Veterinærdirektøren kan dog for enkelte tilfelle tillate innførsel til andre byer.

§ 25. For å kunne innføres må det med enhver sending av de i § 24 nevnte varer følge en, av stedets norske konsul, bekreftet attest som godtgjør hvorfra varen kommer, varens art og at den stammer fra dyr som er undersøkt av veterinær umiddelbart før slaktingen og av ham funnet frisk og at varen ved veterinærundersøkelsen etter slaktingen er funnet tjenlig til mat for folk. Emballasjen skal være slik merket og plombert at varens identitet etter attesten kan godtgjøres. Inntil videre skal det dog ikke kreves veterinærattest for det saltete sauekjøtt som innføres fra Island og heller ikke for de saltete tarmer og saltet talg og svinesmult som innføres fra utlandet.

Veterinærdirektøren bemyndiges til å fastsette formularer for de attester som skal følge de varer som etter dette kapitel kan innføres fra utlandet.

De nærmere regler om den offentlige kjøttkontrolls undersøkelse av varen fastsettes av Veterinærdirektøren.

§ 26. Når kontrollveterinæren har brakt på det rene at varen stemmer med angivelsen i de attester som følger med og han ved sine undersøkelser har funnet at varen er tjenlig til mat for folk,

skal det på vedkommende pakning anbringes et stempelmerke i rød farge. 3 mai.

Stemplet skal for hestekjøtt være rektangulært med 5 cm grunnlinje og 2,5 cm sidelinje. For alle andre varer skal stemplet være av regelmessig sekskantet form og sekskantens sider skal være 2,5 cm. Stemplene skal inneholde ordet «Innført» og kontrollkommunens navn og for hest ordet «Hestekjøtt». Stemplene skal være slike som nedenfor angitt for Oslo.

§ 27. Hvis varen tilbakevises fra kontrollen på grunn av manglende legitimasjon eller fordi det ikke er tillatt å innføre den til bruk som mat for folk eller den kasseres, skal pakningen stemples med en svart trekant av 5 cm's sider hvori det finnes ordene «Innført» og kontrollkommunens navn og henholdsvis ordet «Tilbakevist» eller «Kassert». Stemplene skal altså ha følgende form og innhold som f. eks. for Oslo:

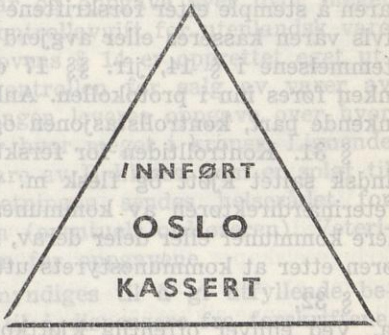

3 mai. Den tilbakeviste vare må sendes ut av landet igjen, og kontrollveterinæren skal forlange tilfredsstillende bevitnelse for at dette er gjort.

Den kasserte vare blir å tilintetgjøre eller å levere til teknisk bruk slik som i § 14 bestemt.

§ 28. Foruten de i §§ 26 og 27 nevnte stempelmerker, skal det påheftes pakningen en merkelapp som på den ene halvpart inneholder henholdsvis «Godkjent innført» eller «Tilbakevist» eller «Kassert», undersøkelsens dato og kontrollveterinærens navn. På den annen halvpart skal henholdsvis de i §§ 26 og 27 nevnte stempelmerker enten være påtrykt eller avstemplet med vedkommende stempel. Trykket på merkelappene skal være i rød farge for godkjent vare og ellers i svart farge. De i §§ 26 og 27 nevnte stempelmerker skal anbringes på pakningen på minst 2 steder på iøynefallende måte.

§ 29. For kontroll av de varer som går inn under dette kapitel betales en avgift stor 2 — to — øre pr. kg nettovekt. Avgiften oppkreves av den offentlige kjøttkontrollen og betales til kontrollkommunen.

Kap. 5. Forskjellige bestemmelser.

§ 30. Når en kontrollveterinærs avgjerd ønskes påanket, må eieren av varen eller den som framstiller den i tilfelle straks si fra om anken til kontrollveterinæren og kreve kjennelse. Kontrollveterinæren plikter da uoppholdelig å gi helserådet melding om anken. Kontrollveterinæren skal være til stede ved sakens behandling og nærmere begrunne sin avgjerd. Varen blir, inntil kjennelse foreligger, å oppbevare på forsvarlig vis på kontrollstasjonen eller i et annet skikket lokale. Hvis kontrollveterinærens avgjerd om kassasjon ikke opprettholdes eller en avgjerd om godkjenning opprettholdes, blir varen å stemple etter forskriftene i samsvar med den trufne avgjerd. Hvis varen kasseres eller avgjerd derom opprettholdes, kommer bestemmelsene i § 14, jfr. §§ 17 og 27 til anvendelse. Avgjerd om anken føres inn i protokollen. Ankeinstansen sender utskrift til den ankende part, kontrollstasjonen og Veterinærdirektøren.

§ 31. Kontrolltiden for ferskt kjøtt og flesk m. v. og for utenlandsk saltet kjøtt og flesk m. v. fastsettes med godkjenning av Veterinærdirektøren av kommunestyret. Består kontrollområdet av flere kommuner eller deler derav, fastsettes tiden av Veterinærdirektøren etter at kommunestyrets uttalelse er innhentet.

§ 32.

a. Ved enhver offentlig kjøttkontrollstasjon og de offentlig godkjente slaktehusene, som det er offentlig kjøttkontroll ved, skal

det føres en protokoll over alt ferskt kjøtt og flesk m. v. som kontrolleres. I protokollen anføres rekvirentens eller eierens navn, antall skrotter, varens vekt i kilogram, varens opprinnelse (fra innlandet eller utlandet), undersøkelsens dato, varens art og resultatet av bedømmelsen. Det skal tillike i protokollen føres regnskap over de kontrollavgifter som er betalt for undersøkelsen av det utenlandske kontrollerte kjøtt og flesk m. v. 3 mai.

Når varen stemples med II klasse eller kasseres, skal grunnen hertil anføres i protokollen. Likeledes skal anføres vekten av det kjøtt som er stemplet med II klasse og av det kjøtt som kasseres.

b. Ved kontrollstasjoner hvor det er eller blir opprettet tønnekjøttkontroll og hvor det kontrolleres utenlandsk saltet kjøtt og flesk m. v. skal det føres en særskilt protokoll over slike varer som kontrolleres for import. I protokollen skal innføres nøyaktige opplysninger om undersøkelsens dato, importørens navn, varens art, varens opprinnelse (avsendelsessted og avsenderfirma), en kort angivelse av attestenes innhold (sunnhetsattest, fustasjens eller sendingens nummer og lignende), varens nettovekt, nettovekt av tilbakevist eller kassert vare, grunnen til tilbakevisningen eller kasseringen. Det skal videre i protokollen føres regnskap over de kontrollavgifter som er betalt for kontrollen.

c. Kontrollstasjonens bestyrer og bestyreren (direktøren) ved de offentlig godkjente slaktehus, som det er offentlig kjøttkontroll ved, skal innen den 5. i hver måned sende til Veterinærdirektøren oppgave over de varer som er kontrollert i den foregående måned. Bestyrerne sender likeledes innen 1 februar hvert år til Veterinærdirektøren beretning, oppgave om kontrollens virksomhet i det foregående kalenderår og oppgave over hvor meget det er betalt til kommunen i kontrollavgift for utenlandsk vare i kalenderåret. Når det etter lovens § 14 er opprettet eget utsalg ved den offentlige kjøttkontrollen for salg av varer av II klasse, skal det i årsberetningen leveres oppgave over hvor meget det er solgt i kg og for hvor meget i kroner. Lignende oppgave leveres også for all vare av II klasse, som er solgt til dyremat. Gjenpart av årsberetningen sendes helserådet for videreforsendelse til rådmannen (eventuelt ordføreren). Veterinærdirektøren fastsetter skjema for oppgavene.

§ 33. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi utfyllende bestemmelser til disse forskrifter og til å dispensere fra forskriftene.

3 mai. § 34. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriftene eller forsøk derpå er straffbar, jfr. § 23 i den foran nevnte lov nr. 1 av 9 februar 1940.

§ 35. Disse forskrifter trer i kraft 8 mai 1946. Fra samme tid oppheves plakatene av 4 august 1911 med senere forandringer og tillegg om regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) og om regler for innførsel og undersøkelse av oppdelt kjøtt og «forordning» av 4 juni 1942 om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v.

3 mai. **Kongelig resolusjon.***)

De ved kongelige resolusjoner av 27 mai 1938 og 8 februar 1946 i henhold til vegloven fastsatte alminnelige trafikkregler endres således:

§ 18 punkt 2, annet ledd, oppheves.

I § 18 inntas etter punkt 4 et nytt punkt 5 sålydende:

5. For jernbanetog og sporvogn skal den øvrige trafikk vike og i tilfelle stanse.

§ 37 punkt 2, første ledd, skal lyde:

2. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal kjøretøy med hest eller annet trekkdyr ha hvite eller gullige lykter eller refleksglass som sett forfra angir kjøretøyets sidebegrensing og dessuten rødt lys eller refleksglass som sett bakfra angir dets bakpart.

§ 18 punkt 2, andre leden held opp å gjelda.

I § 18 vert etter 4 punktet teke inn eitt nytt punkt solydande:

5. For jarnvegstog og sporvogn skal trafikken elles vika og om so er, stogga.

§ 37 punkt 2, første leden, skal lyda:

2. I myrke eller i tjukk tåke (skodde) skal køyrety med hest eller anna trekkdyr ha kvite eller gulkvite lykter eller refleksglass som syner sideavgrensinga til køyretyet når ein ser det frå framsida og dessutan raudt lys eller refleksglass som syner bakparten når ein ser det bakanfrå.

4 mai. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene om sikkerhetsstillelse for sakførere.

Ved departementets rundskriv av 29 mai 1945 ble det i forbindelse med avtale mellom Den norske Sakførerforening og de 3 forsikringsselskaper Sigyn, Det norske Garantiselskab og Storebrand bestemt at departementet for tiden 1 juni 1945—31 mai 1946 ikke ville godkjenne sikkerhetsstillelse for sakførere ved forsikring i andre

*) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

forsikringsselskaper enn de 3 nevnte, med enkelte nærmere angitte unntagelser. 4 mai.

Denne bestemmelse vil ikke bli opprettholdt etter 31 mai 1946. Fra dette tidspunkt vil departementet gå tilbake til den ved rundskriv av 14 april 1937 etablerte ordning. Etter denne kan sakførere stille sikkerhet i form av forsikring eller bankgaranti i henholdsvis ethvert forsikringsselskap eller i enhver bank som godkjennes av departementet. Hvis sakføreren er i tvil om departementet vil godkjenne et selskaps polise eller en banks garantierklæring, vil han få beskjed om det ved skriftlig henvendelse til departementet.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Flekkefjord. 4 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Lier herred, Buskerud fylke. 7 mai.

Mellombels lov**)[1]) om at visse føresegner av okkupasjonslovgjevinga skal gjelda vidare. 8 mai. Nr. 1

§ 1. Den frista, som er fastsett i provisorisk anordning om okkupasjonslovgjevinga frå 26 januar 1945 § 1, nr. 2 og som fastsett at visse lovgjevningsføresegner frå okkupasjonstida skal gjelda vidare, vert lengd til 1 oktober 1946.

§ 2. Denne lova gjeld frå 9 mai 1946.

Mellombels lov **)[2]) um å lengja frestane etter den millombilse rettarboti frå 9 oktober 1942 um avbrot av frestar i avsperringstidi. 8 mai. Nr. 2.

§ 1. Fresten for å gjera gjeldande krav o. a. etter §§ 1—4 i den millombilse rettarboti frå 9 oktober 1942 um avbrot av frestar i avsperringstidi — jfr. tilleggsrettarboti frå 26 oktober 1945 — vert lengd til 1 juli 1946. Um fresten for søknad um uppreising etter § 5 i rettarboti gjeld det same.

§ 2. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Lovi gjeld ikkje sofremt retten til å søkja uppreising etter § 5 er fallen burt — eller fell burt — avdi månadsfresten etter avsnitt II § 2 i tilleggsrettarboti frå 26 oktober 1945 er yverdrygd.

---

*) Kunngj. 15 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 10 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
[1]) St.vedtak 6 mai. Se Ot. prp. nr. 66. Innst. O. nr. 82. St.tid., forh. i Ot. s. 165—167; i Lt. s. 65.
[2]) St.vedtak 6 mai. Se Ot. prp. nr. 71. Innst. O. nr. 83. St.tid., forh. i Ot. s. 167; i Lt. s. 65.

8 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativ for Kokkehaugen brann- og bygningskommune, Tistedal, Østfold fylke.

10 mai. Nr. 1. **Mellombels lov** *)[1]) om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903.

§ 1. Reglane i § 21 i fengselslova, om utslepping på prøve, får for fangar som er dømde i tida 1 juli 1945 til 31 mars 1947 dette avvik:

1. Har fangen den dagen han tar til å sone, krav på frådrag for varetekt, skal det som er meir enn 90 dagar av dette frådraget, takast med når det vert rekna ut kva dag han kan sleppa ut på prøve.
2. Fangen kan verta sleppt ut på prøve, endå om han ikkje skal sone så mykje som 5 månader når varetektstida er fårekna, og endå om han ikkje har sona så mykje som 4 månader av tida som er att når varetektstida er fårekna.

§ 2. Kongen gjev nøyare reglar om utslepping på prøve etter denne lova.

§ 3. Denne lova tek til å gjelda straks.

10 mai. Nr. 2. **Lov** *)[2]) om tillegg til lov nr. 2 av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk.

I.

I lov nr. 2 av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk får § 4 slikt tillegg som nytt annet ledd:

Ulovlig fisket, falbudt, solgt eller kjøpt fisk eller dens verdi kan ved dom inndras hos den skyldige. Ulovlig brukt fiskeredskap kan inndras ved dom i hvis eie det enn er og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

10 mai. **Kongelig resolusjon** *) om at Justis- og politidepartementet eller etter dettes bestemmelse Fengselsstyret bemyndiges til å gi nærmere regler om løslating på prøve etter den i dag sanksjonerte midlertidige lov om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903.

*) Kunngj. 15 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 45. Innst. O. nr. 75. St.tid., forh. i Ot. s. 164; i Lt. s. 64.

[2]) St.vedtak 6 mai. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. nr. 80. St.tid., forh. i Ot. s. 167; i Lt. s. 65.

Kongelig resolusjon.*) 10 mai

I medfør av § 19 i provisorisk anordning av 21 september 1945 om konfiskert eiendom fastsettes følgende

Regler for oppgjør av Likvidasjonsstyrets fellesmasse.

§ 1. Til Likvidasjonsstyrets fellesmasse hører de midler som Likvidasjonsstyret, dets avdelinger og bobestyrere hadde i behold pr. 8 mai 1945, og som ikke kan bli gjenstand for vindikasjon. Til fellesmassen regnes også beløp som går inn til Tilbakeføringskontoret i henhold til § 11 i provisorisk anordning av 21 september 1945.

§ 2. Fellesmassen nyttes til dekning av krav på de til Likvidasjonsstyret inngåtte kontante motverdier fra eiere av inndratte formuesverdier eller i særlige tilfelle fra kjøpere som lider tap på grunn av eierens tilbakesøkning.

Justisdepartementet avgjør i hvilken utstrekning forvaltnings- og oppgjørsomkostninger skal belastes fellesmassen.

Tilbakeføringskontoret kan fastsette en preklusiv frist for anmeldelse av krav fra kjøpere etter § 16 i provisorisk anordning av 21 september 1945.

§ 3. Dividende som blir ledig som følge av at tapet erstattes av Krigsskadetrygden eller annen erstatningsinstitusjon skal stilles til rådighet for denne. Dividende som blir ledig av andre grunner stilles til disposisjon for Justisdepartementet til erstatning for krigsskadelidte.

§ 4. De dividendeberettigete krav fastsettes med endelig virkning av Tilbakeføringskontoret. Ved beregning av kravene tas bare hensyn til de beløp som faktisk er gått inn i fellesmassen i kontanter ifølge Likvidasjonsstyrets bøker etter at disse er ført à jour og eventuelle beriktigelser foretatt av Tilbakeføringskontoret. Kravene blir å redusere med kontante utbetalinger som av Likvidasjonsstyret er belastet eller rettelig skulle ha vært belastet vedkommende bo, såframt utbetalingen er anvendt til dekning av en forpliktelse som eieren er ansvarlig for, eller på annen måte er kommet ham til gode.

§ 5. Før utlodning foretas, bør utskrift av oppgjøret sendes loddeierne i anbefalt brev. Mulige merknader må framsettes uten opphold og senest innen 6 uker etter at brevet er avsendt.

§ 6. Utlodning foretas med endelig virkning av Tilbakeføringskontoret.

Med Justisdepartementets samtykke kan Tilbakeføringskontoret foreta foreløpig utlodning. Tilbakeføringskontoret kan i særlige tilfelle også utbetale forskudd på dividende til enkelte loddeiere.

*) Kunngj. 15 mai i Lovtid, 1 nr. 18.

10 mai. Skrivelse *) fra Sosialdepartementet.

Med heimel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 §§ 6 og 43 har Sosialdepartementet 10 mai 1946 fastsatt følgende forskrifter om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting.

Kap. I.

Fellesregler for vinter- og sommerhusvær.

§ 1. Hvor skogsarbeid, fløting, elveforbedringsarbeid eller sagarbeid foregår på så avsides steder at en ikke med rimelighet kan kreve at arbeiderne skal bo heime, skal arbeidsgiveren sørge for husvær til sine arbeidere i samsvar med disse forskriftene.

Unntatt herfra er arbeid av kort varighet.

§ 2. Husværet skal føres opp på tørr tomt med lett adgang til reint vatn.

§ 3.

a. Oppholdsrommet skal ha minst 3 m² golvflate pr. mann medreknet plass for innbo. Er det åpent under mønet, skal jamnveggen være minst 1,70 m høg og avstanden fra golv til opp under mønet minst 2,70 m. Brukes flattak (himling), skal avstanden mellom golv og innertak være minst 2,25 m. Det må ikke bo mer enn 8 mann på hvert rom i husvær med særhusholdning — og 12 mann i husvær med felleshusholdning.

b. Husvær som er bereknet på 10 mann eller flere, skal innreies slik at det kan brukes felles husholdning. Er det kvinnelig kokke, skal det være avdelt soverom til henne.

c. Vindusflaten skal utgjøre minst 6 % av golvflaten. Minst 1 vindu i hvert rom skal kunne åpnes.

§ 4.

a. Det skal ikke ligge mer enn 2 mann i breidda i samme seng eller brisk. Det skal deles av liggeplass til hver mann minst 0,65 m brei og 1,90 m lang og det skal være skillevegg. Liggeplassene skal ha underkanten minst 0,25 m fra golv. Senger i 2 høgder kan brukes når avstanden fra golvet til underkanten av oversenga ikke er over 1,25 m. Sengene skal være utstyrt med dryssfrie madrasser.

b. Til hvert rom skal det være matbord med jamn og fugefri skive, skap til oppbevaring av kokekar og dekketøy og matskap samt hyller og tilstrekkelig med benker og krakker. Til hvert husvær

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

skal det være bøtte, kost og gølvfille og tilstrekkelig mange vaskefat. Arbeidsgiveren skal sørge for at disse ting er til stede når husværet blir tatt i bruk — arbeiderne for at de er til stede når husværet blir forlatt. 10 mai.

§ 5. Hvert rom skal ha avtrekkslur som kan lukkes, eller annen likeverdig ventilasjonsinnretning.

§ 6. Til hvert husvær skal det være avtrede, lagt slik at stank og fluer ikke sjenerer.

§ 7. I hvert husvær som er i bruk, skal det være forbindingssaker til nødhjelp.

§ 8. Arbeidsgiveren skal holde den stedlige arbeidsnemnd underrettet om hvor mange husvær som blir brukt og hvor de ligger.

Kap. II.

Husvær som blir brukt i vintertida fra 1 oktober til 1 mai.

§ 9. Gølvet skal være tett og trekkfritt og laga av pløyde materialer og ha gølvlister.

Blir det brukt solid grunnmur, skal gølvet være dobbelt med minst ett lag impregnert papp mellom.

Blir det ikke brukt grunnmur, skal det være forsvarlig fyllgølv.

§ 10. Husværet skal ha tette, trekkfrie vegger av:

a) tømmer som skal være barket, godt meddradd og laftet, med rikelig synkingsmonn ved beitskier og veggetapper og tettet med holdbart tetningsmiddel;
b) laftete eller reiste planker av minst 2½″ tykkelse, med minst ett papplag og en bordsyning;
c) bindingsverk med minst 3 paneler og 3 papplag eller tilsvarende isolerte vegger.

§ 11. Taket skal være dobbelt. Det skal være dryppfritt og tilstrekkelig isolerende.

§ 12. Det bør være innervinduer. Se for øvrig § 3 c.

§ 13. Døra skal være tett og godt isolerende.

§ 14. Husvær som er bereknet på 6 mann eller flere, skal være innreidd med særskilt tørkerom. Det skal ha minst 0,4 m² gølvflate pr. mann og ha tørkegrinner og knagger til å henge klær og seletøy på. Rommet skal være godt ventilert.

Tørkerommet må kunne varmes opp tilstrekkelig til tørking av klær og seletøy.

§ 15. Hvert oppholdsrom må kunne varmes opp. For matlaging skal det være kokeomn, som skal ha minst 4 kokehol når det bor

10 mai. 6 personer eller flere i huset. Særskilt kokeomn kan sløyfes når det er rommelig peis og det ikke bor over 4 personer i huset.

§ 16. Flyttbare husvær kan nyttes når de fyller krava etter forskriftene.

Kap. III.

Husvær som blir brukt i sommertida fra 1 mai til 1 oktober.

§ 17. Sommerhusvær skal ha tette vegger, tak, dør og tregolv. For øvrig gjelder reglene i kap. I, V, VI og VII.

Kap. IV.

Innkvartering av arbeidere i private hus, i sætrer eller liknende.

§ 18. Når arbeidsgiveren innkvarterer arbeidere i private hus, i sætrer eller liknende, skal arbeiderne — når de holder seg kosten sjøl, ha eget rom utstyrt med kokeomn. For øvrig gjelder det som er sagt i forskriftene.

Kap. V.

Regler for reinhold.

§ 19.

a. Det er forbudt å spytte på golv eller omnsplate.
b. Sengene skal ordnes hver morgen. Det må ikke brukes laus sengehalm.
c. Etter hvert mål skal matkopper, spisestell og kokekar ordnes, maten gjømmes i matskapet, matrester og avfall bringes bort. Minst en gang om dagen skal det vaskes opp.
d. Golvet skal sopes minst en gang om dagen, og herunder dynkes med så mye vatn eller snø at det ikke gyver, og vaskes minst en gang i veka.
e. Søppel, avfall og annet søl og urin må ikke kastes utafor døra eller omkring husveggene.
f. Arbeidsgiveren skal sørge for at huset er gjort ordentlig reint når det blir tatt i bruk. Men når et arbeidslag reiser, plikter det å gjøre reint etter seg.
g. Personer som har utøy, skabb eller annen smittsom hudsjukdom eller andre smittsomme sjukdommer, eller som ved ureinslighet er til plage for andre, må ikke oppholde seg i husværet.
h. Alle som bor i huset, skal vise reinsemd og er ansvarlig for at disse reglene blir fulgt.

De skal seg imellom velge en ordensmann, som har hovedansvaret for reinholdet. Ordensmannen blir enten valt skiftevis

hver veke, eller den samme kan velges for lengre tid, hvis det er enighet om det. 10 mai.

i. Det er ordensmannens plikt å påse at disse reglene blir fulgt og melde fra til arbeidsnemnda hvis hans myndighet ikke blir respektert.

§ 20. Et avtrykk av reglene for reinhold skal slås opp i alle husvær for skogsarbeidere og fløtere.

Kap. VI.

Dispensasjonsføresegn.

§ 21. Arbeidstilsynet kan gi dispensasjon for en nærmere avgrenset tid fra reglene i §§ 1, 3, 4, 9, 10, 11, 14, 17 og 18.

Kap. VII.

Straffe- og overgangsføresegner.

§ 22. Brott på disse forskriftene er straffbart etter § 51 i arbeidervernloven.

§ 23. For husvær som er oppført når disse forskrifter trer i kraft, gjelder en overgangstid på 2 år for å gjennomføre føresegnene i §§ 3, 4 a, 9, 10, 11, 14 og 17. Forskriftene skal likevel følges fullt ut når eldre husvær blir undergitt så omfattende reparasjoner at det må sidestilles med nybygg.

§ 24. Disse forskrifter trer i kraft 20 mai 1946. Fra samme tid er bortfalt forskrifter av 29 mai 1941 om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Hans og Helga Reuschs legat» til fremme av studiet av fysisk geografi og geologi og til utdannelse av kunstmalere, opprettet av dr. philos. Hans Reusch's testament av 20 april 1893. 11 mai.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Stud. med. Ole Dahls minnefond til fordel for medisinske studerende», opprettet ved grosserer Olaf Dahls gavebrev av 18 desember 1945. 11 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om nye vedtekter til bygningslovens §§ 113 og 114 for Kristiansund. 11 mai.

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

14 mai. **Bestemmelser** *) **om omsetning av ved.**

(Utferdiget av Landbruksdepartementet 14 mai 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser omfatter hele landet unntatt Finnmark fylke.

§ 2. Med ved forestås i disse bestemmelser ved av enhver art som tilvirkes for salg (handelsved), herunder også bakhonved.

Rotved (stubber), kutterflis og sagflis omfattes ikke av bestemmelsene.

§ 3. Med overskuddskommuner menes i disse bestemmelser kommuner hvor det kan produseres tilstrekkelig brensel til dekning av kommunens eget behov og hvor det også kan produseres brensel for salg til andre kommuner.

Med selvforsyningskommuner menes kommuner hvor det kan produseres tilstrekkelig brensel til dekning av behovet innen kommunen, men hvor det ikke kan produseres brensel for salg til andre kommuner.

Med underskuddskommuner menes kommuner hvor det ikke kan produseres tilstrekkelig brensel til dekning av kommunens eget behov og som således er avhengig av tilførsler fra andre kommuner.

§ 4. Fylkesmannen i vedkommende fylke avgjør i samråd med Fylkesskogkontoret (Fylkesskogmesteren) hvilke kommuner som skal betraktes som overskudds-, selvforsynings- eller underskuddskommuner.

I selvforsynings- og underskuddskommuner skal det være en brenselsnemnd på minst 3 medlemmer som skal sørge for forsyningen med og fordelingen av veden. Brenselsnemnda oppnevnes av kommunestyret.

§ 5. I overskuddskommuner kan omsetningen av ved foregå fritt fra produsent til forbruker innen kommunen.

All ved som produseres i selvforsyningskommuner og all ved som produseres i og tilføres underskuddskommuner skal omsettes etter anvisning fra den kommunale brenselsnemnd.

Brenselsnemndene i underskuddskommunene har adgang til med vedkommende salgsforenings samtykke å kontrahere ved direkte fra produsent i overskuddskommuner. For sitt arbeide med godkjenning og registrering av kontraktene har salgsforeningen rett til å beregne seg provisjon godkjent av Prisdirektoratet.

---

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

§ 6. Brenselsnemnda gir forskrifter for bruk og omsetning av ved innen nemndas distrikt. 14 mai.

Utgiftene til administrasjonen av nemnda og omsetningen av veden bæres av kommunen.

§ 7. All handelsved som ikke omsettes i henhold til § 5 skal innmeldes til skogeiernes salgsorganisasjoner (salgsforeningene) i det distrikt veden tilvirkes.

Salgsforeningen er pliktig til å kjøpe ved som innmeldes i samsvar med bestemmelsene i første ledd.

Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelse om at salgsforeningens plikt til å kjøpe handelsved skal være begrenset til et nærmere bestemt kvantum.

§ 8. Salgsforening som har kjøpt ved i samsvar med bestemmelsene i § 7 plikter å la de avtakere som Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger bestemmer, gå inn i dens kontrakter med produsentene i den utstrekning og på den måte som departementet fastsetter, mot at den som går inn, betaler foreningen vedens selvkostende med tillegg av sånn provisjon som Prisdirektoratet til enhver tid godkjenner. Salgsforeningen kan kreve at den som går inn i kontrakten stiller betryggende sikkerhet for riktig betaling.

§ 9. Avtaler om overdragelse av ved på rot må godkjennes av salgsforeningen i vedkommende distrikt såfremt rotsalget dreier seg om mer enn 50 famner 60 cm ved. Kontrakt om salg av under 50 famner 60 cm ved trenger ikke godkjennelse.

§ 10. I Nordland og Troms fylker hvor det ikke er salgsforeninger skal produsenter av ved som ikke omsetter veden i henhold til § 5, første og annet ledd, sende melding til fylkesskogkontoret om de vedpartier som står til disposisjon. Fylkesskogkontoret avgjør i samråd med fylkesforsyningsnemnda hvilke kommuner som skal overta veden.

§ 11. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser, eller av pålegg eller forskrifter gitt i medhold av dem, er straffbar. Jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Rena. 14 mai.

Stortingsvedtak [1]) om at det opprettes et fiskeridepartement fra 1 juli 1946. 15 mai.

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

[1]) Se St.prp. nr. 27. Innst. S. nr. 54. St.tid. s. 776—784.

15 mai. **Bestemmelse** *) om opphevelse av rasjoneringen for kvikksølv, sink, sinklegeringer, tinnlegeringer, bløtloddemetaller, visse kopperlegeringer og avfallsmetaller.

(Gitt 15 mai 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I. Forsyningsdepartementets alminnelige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 september 1940 skal opphøre å gjelde for så vidt de angår:

a.	Kvikksølv,	Metallklasse	XIV A (390)
b.	Finsink,	—»—	XIX A (374)
c.	Valsesink, Råsink, Hårdsink,	—»—	XIX B, XIX C (375)
d.	Sinklegeringer,	—»—	XIX E (376, 379)
		—»—	XIX D (377)
e.	Tinnlegeringer,	—»—	XX B (385)
		—»—	XX E (383)
		—»—	XX F (381)
f.	Bløtloddemetaller,	—»—	IV B (343)
		—»—	XX C (343)
		—»—	XX D (343)
g.	Andre kopperlegeringer enn de under VIII B og IX A—E nevnte	—»—	IX F (364)
h.	Avfallsmetaller uansett metallklasse.		

II. Bestemmelsen trer i kraft 25 mai 1946.

15 mai. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring i husleievedtekta for Horten, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

16 mai. Nr. 1. **Lov** ***)[1]) om midlertidige endringer i lov om alderstrygd av 16 juli 1936.

I.

For budsjetterminen 1945—46 skal pensjonister som har alderspensjon etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936 utbetales et dyrtidstillegg på 20 % av pensjonen.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.
***) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
[1]) St.vedtak 3 mai. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. nr. 65. St.tid., forh. i Ot. s. 163; i Lt. s. 64.

Av dyrtidstillegget får kommunen godtgjort 7/8 av aldersfondet, dog slik at kommuner med høyere pensjonsgrunnlag enn minstepensjonsgrunnlaget bare får godtgjort etter 20 % tillegg til pensjonen, utregnet etter sistnevnte grunnlag; jfr. alderstrygdlovens § 37, annet punktum. 16 mai. Nr. 1.

Foranstående bestemmelse gjør ingen endring i kommunalt vedtak om høyere prosenttillegg, når vedtaket er godkjent av Sosialdepartementet.

II.

For budsjetterminen 1945—46 endres regelen i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen og aldersfondet, slik at 3/8 av de i paragrafen nevnte utgifter skal utredes av statskassen og halvdelen av aldersfondet.

Lov *)[1]) om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettårene 1945—46 og 1946—47. 16 mai. Nr. 2.

Avgift til Arbeiderfondet utlignes ikke for budsjetterminene 1945—46 og 1946—47.

Lov *)[2]) om krisetilskott fra kommunene til staten for budsjett-terminen 1945—46. 16 mai. Nr. 3.

§ 1. Kommunene skal for budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946 betale krisetilskott til staten etter reglene i denne lov.

Fritatt for å svare krisetilskott er kommunene i Finnmark fylke og Lyngen, Storfjord, Kvænangen, Kåfjord, Nord-Reisa og Skjervøy i Troms samt kommuner som må ha tilskott fra Skattefordelingsfondet for å få balansert sitt budsjett.

§ 2. Krisetilskottet fra hver kommune skal utgjøre

a) et beløp som svarer til 1/3 prosent av den skattbare inntekt ved kommuneligningen for 1944—45 med tillegg av
b) det beløp som pålegges etter skjønn i samhøve med reglene i § 3.

Ved beregningen av den prosentvise del av tilskottet legges til grunn den skattbare inntekt (uten tilleggsinntekt) etter Statistisk Sentralbyrås skattestatistikk.

Finner fylkesutvalget at det tilskott som en kommune skal svare etter første ledd, bokstav a, blir urimelig høyt selvom kommunen fritas for tilskott etter skjønn, kan utvalget sette tilskottet ned eller

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

[1]) St.vedtak 6 mai. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 81. St.tid., forh. i Ot. s. 167; i Lt. s. 65.

[2]) St.vedtak 11 mai. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. nr. 73. St.tid., forh. i Ot. s. 168—169; i Lt. s. 65—67.

16 mai. Nr. 3.

helt frita kommunen for tilskott og fordele beløpet skjønnsmessig på andre herreder eller byer i fylket etter reglene i § 3.

§ 3. Den del av krisetilskottet som pålegges kommunene etter skjønn skal utgjøre kr. 11 000 000, som fordeles på fylkene etter bestemmelse av vedkommende departement. Ved fordelingen skal særlig tas omsyn til skattetrykket i kommunene i de forskjellige fylker og til deres evne til å bære tilskottet, herunder til i hvilken grad kommunene har kunnet styrke sin økonomiske stilling på grunn av økete skatteinntekter som følge av krigsforholdene.

Den videre fordeling av krisetilskottet på de enkelte herreder og byer foretas av fylkesutvalget. Bestemmelsene i første ledds annet punktum får tilsvarende anvendelse. Kommuner som i særlig grad er rammet av krigsskader, evakuering og liknende bør helt fritas for tilskott etter denne paragraf.

§ 4. Fylkesutvalget skal under behandlingen av de saker som omhandles i denne lov, tiltres av en representant for byene i fylket som oppnevnes av fylkesmannen. Er det bare en by i fylket, velges representanten av kommunestyret.

Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når avgjørelsen treffes av det midlertidige fylkesutvalg som er oppnevnt etter kongelig resolusjon av 24 mars 1944, avsnitt II, punkt 1, og det ikke er noen representant for byene med i utvalget.

§ 5. Når fylkesutvalget har gjort vedtak om fordelingen av krisetilskottet skal fylkesmannen sende utskrift av vedtaket med oppgave over de beløp som hver kommune skal betale, til vedkommende departement og til de myndigheter som departementet bestemmer. Han skal også straks sende melding til kommunene om det tilskott som er pålagt.

Krisetilskottet forfaller til betaling 20 mai 1946. Tilskottet innbetales til den tjenestemann som mottar statsskatten. Av tilskott som ikke betales senest 8 dager etter forfall svares renter beregnet etter 5 % pr. år.

Vedkommende departement kan helt eller delvis frafalle det krisetilskott som er pålagt en kommune etter denne lov, når det ville være særlig urimelig å kreve beløpet betalt.

§ 6. De avgjørelser som er truffet før denne lovs ikrafttreden om utligning av krisetilskott for budsjettåret 1945—46, står ved makt, for så vidt de ikke er i strid med lovens bestemmelser.

Denne lov trer i kraft straks.

16 mai. **Kongelig resolusjon.***)

Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi slike nærmere forskrifter om innførsel, tilvirkning, omsetning og bruk av

*) Kunngj. 22 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

gifter og andre stoffer som anvendes som middel mot plantesyk- 16 mai.
dommer som omhandlet i lov av 24 juni 1938 om innførsel av apotekvarer og gifter samt om handel med gifter, farmasøytiske spesialpreparater og en del andre varer § 2, 2 ledd.

Det tillegges Landbruksdepartementet som vedkommende regjeringsdepartement i henhold til siterte lovsted i tvilstilfelle å avgjøre om en vare skal regnes som middel mot plantesykdommer.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven 16 mai.
skal gjøres gjeldende for Sevlandsvik og Åkrehamn, Åkre herred, Rogaland fylke.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om utviding av byg- 16 mai.
ningsdistriktet i Sogndalsfjøra, Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet, Fengselsstyret, til be- 18 mai.
styrerne av fengsler og fangeleirer.

Etter fengselslovens § 21 er det ordinært et vilkår for at en fange skal kunne løslates på prøve at han er idømt fengsel i 6 måneder eller mere og at han når soningen begynner ikke har større varetektsfradrag enn at han har minst 5 måneder tilbake å sone. Løslating på prøve kan da finne sted når han har avsont ⅔ av den etter varetektsfradraget gjenstående straffetid, dog minst 4 måneder.

Ved midlertidig lov av 10 mai 1946 om tillegg til fengselslovens § 21 er disse regler endret for *fanger som er dømt i tiden 1 juli 1945 til 31 mars 1947* slik at en fange som når soningen begynner, har krav på større varetektsfradrag enn 90 dager, får det overskytende tatt med ved beregningen av den dag da løslating på prøve kan finne sted og at prøveløslatingen kan skje selv om fangen etter fradrag av varetekt skal sone mindre enn 5 måneder og før det er gått 4 måneder etter at fangen ble ført over på soning.

Nærmere regler om løslating på prøve etter denne lov gis av Kongen. Med hjemmel i kongelig resolusjon av 10 mai 1946 er Fengselsstyret bemyndiget til å utferdige slike regler. Fengselsstyret skal i den anledning meddele:

1. Ved beregning av tidspunktet for prøveløslating kan varetekten bare komme i betraktning for så vidt den er av den art at fangen har krav på fradrag for den i straffetiden. Om dette er tilfelle vil for varetekt *før dommen* alltid framgå av domsslutningen.

   For varetekt *etter dommen* tilligger det påtalemyndigheten å bestemme i hvilken utstrekning fradrag etter de gjeldende reg-

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

18 mai. ler kan gis. Hvis dette ikke framgår av fullbyrdelsesordren, eller hvis det på et senere tidspunkt er inntruffet omstendigheter som etter straffeprosesslovens § 475 kan ha betydning for varetektsfradraget, må det i tilfelle av tvil innhentes nærmere bestemmelser fra statsadvokaten.

2. Løslating på prøve kan ikke i noe tilfelle tilstås hvis den idømte straff er kortere enn 6 måneder, og fradraget for varetekt kan ikke tas med ved beregningen av dagen for løslating på prøve, hvis det ikke strekker seg ut over 90 dager, og også i dette tilfelle bare for den overskytende del.

Er varetektsfradraget 90 dager eller mindre blir de tidligere gjeldende regler om løslating på prøve fremdeles å følge således at fangen bare får prøve hvis han når soningen begynner, har minst 5 måneder å sone og at prøveløslatingen tidligst skjer 4 måneder etter at soningen er begynt.

3. Når fangen er ført over på soning, beregnes først den endelige løslatingsdag. Dette skjer ved fra den dag soningen begynner, å regne hele den idømte straff fram og deretter telle tilbake det antall dager som fangen ialt skal ha fradrag for.

Hvis varetektsfradraget er over 90 dager, beregnes den dag da løslating på prøve kan skje, lettest på den måte at det fra den endelige løslatingsdag regnes tilbake ⅓ — en tredjedel — av den hele idømte straff og at den herved framkomne dag deretter skytes ut med 30 dager (⅓ av de 90 dager fangen ikke skal ha medregnet).

Eksempel. En fange med idømt straff 2 år føres over på soning 15 januar 1946 med et varetektsfradrag av 170 dager.

15 januar 1946 + 2 år = 15 januar 1948.

Herfra regnes tilbake 170 dager = 29 juli 1947 som blir den endelige løslatingsdag.

8 måneder (⅓ av straffetiden) tilbake fra 29 juli 1947 = 29 november 1946.

Hertil 30 dager = 29 desember 1946 som blir den dag da løslating på prøve kan finne sted.

Hvis varetektsfradraget er 90 dager eller mindre beregnes dagen for løslating på prøve ved fra den dag soningen begynner å regne *fram* ⅔ — to tredjedeler — av den etter varetektsfradraget gjenstående straffetid slik at overskytende del av dag faller bort. Løslating på prøve må dog i dette tilfelle tidligst skje 4 måneder etter at soningen er begynt.

4. Med hensyn til den myndighet som skal treffe bestemmelse om løslating på prøve bemerkes at det for de fanger som er dømt for landssvik, tenkes opprettet en særskilt nevnd til å avgjøre spørsmålet. Inntil det er gjort, bemyndiger man fengslets eller

fangeleirens bestyrer til å treffe avgjørelsen, hvis det ikke for det enkelte fengsel eller den enkelte fangeleir er truffet en særlig ordning. 18 mai.

5. Løslating på prøve skjer alltid på det vilkår at fangen skal føre et lovlydig liv og for øvrig på de nærmere vilkår som det i det enkelte tilfelle finnes grunn til å sette under hensyn til forbrytelsens art og fangens særlige forhold. Som regel bør fangen også i prøvetiden stilles under tilsyn, hvis det ikke i det enkelte tilfelle anses ubetenkelig å sløyfe dette.

Prøvetiden er 3 år eller så lang som den gjenstående straffetid hvis denne er lengre enn 3 år.

Fengselsstyret vil for øvrig framheve at løslating på prøve i fengselsloven er forutsatt å skulle være et regelmessig ledd i straffeavsoningen som skal komme alle fanger med tilstrekkelig lang straffetid til gode hvis det ikke er særlige omstendigheter som taler mot det. En fange har imidlertid aldri noe ubetinget krav på å løslates før den hele straff er avsonet. Han blir ikke å løslate på prøve hvis det er grunn til å anta at han ikke vil oppfylle prøvevilkårene eller andre særlige omstendigheter gjør løslatelsen utilrådelig eller hans forhold i fengslet gjør ham ufortjent til den, jfr. fengselslovens § 21, 1 ledd 3 punktum. Det er derfor nødvendig at bestyreren før han treffer sin avgjørelse skaffer seg et så inngående kjennskap til fangen som mulig selv om fangen av den grunn må holdes fengslet utover den dag da prøveløslatingen tidligst kan skje. Mener bestyreren at det i det enkelte tilfelle kan være tvil om løslating på prøve bør finne sted bes saken forelagt for Fengselsstyret.

Ved løslatingen må fangen gjøres kjent med prøvevilkårene og prøvetidens lengde.

Ved Oslo kretsfengsel, Ilebu og Bredtveit fengsler arkiveres aktene ved fengslet. For de andre krets- og hjelpefengsler og for provisoriske fengsler og fangeleirer sendes aktene tilbake til vedkommende politimester med påtegning om soningen.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 18 mai.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Husøy jordmordistrikt i Solund herred, Sogn og Fjordane fylke, inndras og legges til Solund jordmordistrikt.

Bestemmelser *) om omsetning og bruk av trelast. 20 mai.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

20 mai. kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Landbruksdepartementet 20 mai 1946 gitt følgende bestemmelser:

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og motta trelast uten i henhold til kjøpetillatelse. Det er videre forbudt å bruke trelast uten brukstillatelse.

§ 2. Det er forbudt å overdra kjøpe- og brukstillatelse.

§ 3. Unntatt fra bestemmelsene i § 1 er:

1. Salg av inntil 1/10 standard pr. husstand pr. 6 måneder til eget bruk, når forbrukeren ikke får annen kjøpetillatelse for trelast. Salg av trelast etter dette punkt kan bare skje mot erklæring avgitt av kjøper på fastsatt skjema.
2. Bruk av trelast fra egen skog eller avvirket i henhold til bruksrett, til vedlikehold av uthus og andre driftshus (unntatt våningshus), gjerder, gårdsredskaper og annet som er nødvendig til gårdsdriften og skogsdriften.

§ 4. Med trelast mener disse bestemmelser all slags høvellast og skåren last av så vel bartre som lauvtre, herunder også sviller, lekter, kassebord og tønnestav.

§ 5. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger utsteder følgende slags kjøpetillatelser og brukstillatelser for trelast:

1. Mellomhandlerkort for trelast utstedes til høvlerier og forhandlere av trelast som kjøper trelast for foredling og videre salg. Kortene utstedes på grunnlag av godkjente kontrakter.
2. Kjøpekort for trelast utstedes til forbrukere for kjøp av trelast.
3. Brukstillatelse for trelast utstedes til forbrukere av trelast av egen produksjon og beholdning.

§ 6. Salg av trelast fra produsent (høvlerier og sagbruk) kan bare skje mot mellomhandlerkort for trelast. Herfra unntas et årlig kvantum som tilsvarer det vedkommende produsent tidligere år om annet har solgt i detalj, dog ikke ut over 25 % av sagbrukets (høvleriets) årlige produksjon med mindre Landbruksdepartementet samtykker. Dette kvantum kan selges mot kjøpekort for trelast og etter bestemmelsen i § 3, punkt 1.

§ 7. Leiehøvling er forbudt uten samtykke av Landbruksdepartementet.

§ 8. Mellomhandlerkort, kjøpekort og forbrukskort for trelast som mottas ved omsetning og forbruk av trelast, skal oppbevares og på forlangende innsendes til Landbruksdepartementet.

§ 9. Enhver plikter å gi Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger de opplysninger som er nødvendig for gjennomføring av disse bestemmelser, herunder å avgi oppgaver over produksjon, forbruk (jfr. § 5, punkt 3), kjøp og salg av trelast.

§ 10. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om for- 20 mai.
anstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor-
nødenheter og andre varer av 14 mai 1917 §§ 8 og 8 a kommer til
anvendelse ved overtredelse og medvirking til overtredelse av disse
bestemmelser.

§ 11. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Sosialdepartementet om at departementet i henhold 21 mai.
til § 9 i jordmorloven av 19 desember 1898 har bestemt at Drøbak
offentlige jordmorstilling oppheves.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 21 mai.
føring av husleieloven i Brandval herred, Hedmark fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om nye reglar for bruk 21 mai.
av piggtråd som gjerde i Naustdal herad, Sogn og Fjordane
fylke.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om tilleggsføresegn til 21 mai.
§ 15 i brannlova for Vadheim branndistrikt i Kyrkjebø, Sogn
og Fjordane fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Konsul 22 mai.
Niels Rosenkilde og hustru Aagot, født Moe's
legat til Kristiansands Handelsstands alders-
hjem», opprettet ved frøken Elisabeth Høyer Rosenkildes testa-
ment av 5 juli 1939.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Marie 22 mai.
og Lars Skarbøreits Minne» til fordel for Det Norske
Misjonsselskap og mindre bemidlete personer hjemmehørende i
Stranda herred, som har fast opphold på Stranda gamlehjem, opp-
rettet ved Lars A. Skarbø og Marie J. Skarbø's testament av 7
januar 1932.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å 22 mai.
bruke veronal til fangst av rovdyr i Bø, Drangedal, Fyresdal,
Lunde, Lårdal, Rauland, Skåtøy og Tinn herreder i Telemark fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skav- 23 mai.
haugens gårds legat» til beste for innvånere i Julusmoen
og Linnerud skolekretser, opprettet ved Anna Skavhaugens gavebrev
av 7 januar 1946.

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

23 mai. Skriv *) frå Landbruksdepartementet om jakttida for ender i Aust-Agder fylke.

24 mai. Nr. 1. Lov **)[1]) om endring i lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

I.

I lov om fangst av hval av 16 juni 1939 skal følgende paragrafer lyde så:

§ 5. Kongen kan

1. Forby all fangst av hval innenfor bestemte farvann.
2. Begrense fangsten og tilvirkningen av hval til bestemte tider av året som kan være forskjellige for de forskjellige fangstfelter, ekspedisjoner eller landstasjoner.
3. Begrense fangsten samlet eller for hvert enkelt rederi eller for hver enkelt ekspedisjon eller landstasjon.
4. Begrense fangst- og tilvirkningsmateriellet.

Som ny § 5 a tilføyes:

Det er forbudt for norske selskaper, statsborgere eller innvånere av riket direkte eller indirekte å delta i eller å medvirke til å fremme hvalfangst med flytende kokeri under fremmed flagg.

Kongen eller den han bemyndiger kan dispensere fra denne bestemmelse når det gjelder utlending eller utenlandsk selskap som drev hvalfangst i siste sydhavssesong før 3 september 1939 eller utenlandsk kokeri som før dette tidspunkt ble nyttet til hvalfangst.

§ 21. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er utferdiget i medhold av loven straffes med fengsel inntil ett år eller med bøter inntil en million kroner eller med begge deler. Det samme gjelder medvirkning og forsøk. Overtredelsen regnes som forseelse.

Ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras etter regelen i straffelovens § 36. Det samme gjelder fangstredskaper som er brukt i strid med loven eller gitte forskrifter, samt fortjeneste som er ervervet i strid med denne lov eller forskrifter gitt i henhold til loven.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 21 desember 1945 om tillegg til lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

Forbudet i § 5 a gjelder uten omsyn til kontrakts- eller tjenesteforhold som er opprettet før lovens ikrafttreden.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.
[1]) St.vedtak 11 mai. Se Ot. prp. nr. 10. Innst. O. nr. 246. St.tid., forh. i Ot. s. 662; i Lt. s. 208.

Lov *)[1]) om endring i lov om Universitetet i Oslo av 9 oktober 1905. 24 mai. Nr. 2.

I lov om Universitetet i Oslo av 9 oktober 1905 skal § 32, 3 ledd, lyde slik:

Under hvilke betingelser de som uten eksamen artium har bestått avgangseksamen ved den Kongelige Norske Krigsskole eller Sjøkrigsskolens øverste avdeling eller ved Norges Tekniske Høgskole eller har avlagt økonomisk embetseksamen ved Universitetet, skal ha adgang til å immatrikuleres ved Universitetet, bestemmes av Kongen.

Midlertidig lov *)[2]) om tillegg til lov av 9 oktober 1905 om Universitetet i Oslo. 24 mai. Nr. 3.

I.

Lov av 9 oktober 1905 om Universitetet i Oslo § 17, første ledd, gis følgende tillegg:

Dog kan kollegiet med samtykke av vedkommende departement for ett eller flere fakulteter beslutte fordeling på tre semestre. Tidspunktet for semestrenes begynnelse og slutt fastsettes i så fall av departementet etter at Universitetet har uttalt seg.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av året 1948.

Kongelig resolusjon. 24 mai.

I henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 fastsettes nedenstående reglementariske bestemmelser for de statstjenestemenn som er ansatt ved Skolekjøkkenkonsulentens kontor og som går inn under nevnte lov.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å foreta de forandringer i eller tilføyelse til reglementet som i framtiden måtte vise seg påkrevd.

§ 1. Stillinger ved Skolekjøkkenkonsulentens kontor besettes, for så vidt som de omfattes av tjenestemannsloven, som regel etter alminnelig konkurranse. Stillingene kunngjøres av vedkommende ansettelsesmyndighet på den måte som finnes hensiktsmessig, med

---

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

[1]) St.vedtak 15 mai. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 90. St.tid., forh. i Ot. s. 175; i Lt. s. 68.

[2]) St.vedtak 15 mai. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. nr. 91. St.tid., forh. i Ot. s. 175—176; i Lt. s. 68.

24 mai. oppgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 14 dager.

Kirke- og undervisningsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

§ 2. Disse stillinger besettes av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 3. I ansettelsesbrevet skal stå at vedkommende tjenestemann ansettes på de vilkår som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende reglement —, med de forandringer som senere måtte bli fastsatt, samt med de forpliktelser som framgår av lov om pensjonsordning for statens tjenestemenn av 20 april 1917 og lov nr. 3 av 14 mai 1917 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn —, med mulige senere forandringer. I øvrig fastsetter Kirke- og undervisningsdepartementet ansettelsesbrevets innhold.

§ 4. For så vidt det overensstemmende med tjenestemannsloven § 16 av Kirke- og undervisningsdepartementet treffes bestemmelse om opprettelse av tjenestemannsutvalg for tjenestemenn ved Skolekjøkkenkonsulentens kontor, gis de i lovens § 18, 2 og 3 omhandlete bestemmelser om tjenesteutvalgets sammentreden med representanter for tjenestegiveren likeledes av departementet.

§ 5. Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 19 kommer i betraktning all sammenhengende tjenestetid i vedkommende stilling. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til i hvert enkelt tilfelle å avgjøre hvorvidt det ved tjenestetidens beregning skal tas hensyn til annen tidligere tjeneste ved samme eller andre tilsvarende undervisningsanstalter eller til annen liknende tjeneste i andre grener av statstjenesten.

§ 6. Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 20 kommer all sammenhengende tjenestetid som tjenestemann i betraktning.

§ 7. Oppsigelse etter tjenestemannslovens § 19 kan innankes for Kongen.

Anken framsettes av tjenestemannen skriftlig for skolekjøkkenkonsulenten, som sender saken med sin uttalelse uten opphold til departementet. Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen oppsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling inntil saken er avgjort.

§ 8. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 24 gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens framsettelse de bestemmelser som er fastsatt i § 7. Anken må framsettes innen 14 dager etter at ordensstraffen eller avskjeden er tjenestemannen meddelt.

§ 9. Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også etter oppsigelsesfristens utløp, gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens framsettelse de bestemmelser som er fastsatt i § 7. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen en måned etter ankens framsettelse. 24 mai.

Kongelig resolusjon. 24 mai.

I henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 fastsettes nedenstående reglementariske bestemmelser for de statstjenestemenn som er ansatt ved skoledirektørens kontorer, og som går inn under nevnte lov.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å foreta de forandringer i eller tilføyelse til reglementet som i framtiden måtte vise sig påkrevd.

§ 1. Stillinger ved skoledirektørens kontorer besettes, for så vidt som de omfattes av tjenestemannsloven, som regel etter alminnelig konkurranse. Stillingene kunngjøres av vedkommende ansettelsesmyndighet på den måte som finnes hensiktsmessig, med oppgave over lønnsvilkår og med ansøkningsfrist av minst 14 dager.

Kirke- og undervisningsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

§ 2. Disse stillinger besettes av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 3. I ansettelsesbrevet skal stå at vedkommende tjenestemann ansettes på de vilkår som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende reglement —, med de forandringer som senere måtte bli fastsatt, samt med de forpliktelser som framgår av lov om pensjonsordning for statens tjenestemenn av 20 april 1917 og lov nr. 3 av 14 mai 1917 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn —, med mulige senere forandringer. I øvrig fastsetter Kirke- og undervisningsdepartementet ansettelsesbrevets innhold.

§ 4. For så vidt det overensstemmende med tjenestemannsloven § 16 av Kirke- og undervisningsdepartementet treffes bestemmelse om opprettelse av tjenestemannsutvalg for tjenestemenn ved skoledirektørenes kontorer, gis de i lovens § 18, 2 og 3 omhandlete bestemmelser om tjenesteutvalgets sammentreden med representanter for tjenestegiveren likeledes av departementet.

§ 5. Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 19 kommer i betraktning all sammenhengende tjenestetid i vedkommende stilling. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyn-

24 mai. diges til i hvert enkelt tilfelle å avgjøre hvorvidt det ved tjenestetidens beregning skal tas hensyn til annen tidligere tjeneste ved samme eller andre tilsvarende undervisningsanstalter eller til annen liknende tjeneste i andre grener av statstjenesten.

§ 6. Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 20 kommer all sammenhengende tjenestetid som tjenestemann i betraktning.

§ 7. Oppsigelse etter tjenestemannslovens § 19 kan innankes for Kongen.

Anken framsettes av tjenestemannen skriftlig for skoledirektøren, som sender saken med sin uttalelse uten opphold til departementet. Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen oppsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling inntil saken er avgjort.

§ 8. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 24 gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens framsettelse de bestemmelser som er fastsatt i § 7. Anken må framsettes innen 14 dager etter at ordensstraffen eller avskjeden er tjenestemannen meddelt.

§ 9. Ved anke over pålegg som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også etter oppsigelsesfristens utløp, gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens framsettelse de bestemmelser som er fastsatt i § 7. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen en måned etter ankens framsettelse.

24 mai. **Kongelig resolusjon.***)

Handelsdepartementet bemyndiges til å gi bestemmelser om regulering av tilgangen av mannskaper til de pooler som er opprettet i medhold av kongelig resolusjon av 5 februar 1943, samt til å fastsette antallet mannskaper til enhver tid i samme. Kongelig resolusjon av 5 februar 1943 om poolordning for norske sjømenn blir fortsatt gjeldende for så vidt den ikke er i strid med bestemmelse truffet i medhold av denne resolusjon.

24 mai. **Bestemmelse****) om opphevelse av forskrifter om lagring, bruk, omsetning og rasjonering m. v. av poteter.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 24 mai 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.

Forsynings- og gjenreisningsdepartementets forskrifter om lagring, bruk, omsetning og rasjonering m. v. av poteter av 25 juli 1945 og bestemmelser som er gitt i medhold av dem, oppheves med virkning fra 24 mai 1946. 24 mai.

Bestemmelser *) om endring i forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer. 25 mai.

(Gitt av Samferdselsdepartementet 25 mai 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer; jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I. I ovennevnte forordning gjøres følgende endringer:

§ 1. Som nytt ledd tilføyes:

Unntatt fra forbudet i første ledd er motorkjøretøyer som ikke er registert som eller benyttes som laste- eller varebil, rute-, drosje-, leie- eller lærebil.

§ 7 oppheves.

II. Bestemmelsene trer i kraft 1 juni 1946.

Skrivelse **) fra Samferdselsdepartementet om adgang for politimesteren i Oslo og Aker til å begrense antallet av autorisasjoner som sjåførlærere i Oslo og Aker og om stadfestelse av Instruks for øvelseskjøring med motorvogn i Oslo og Aker. 25 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at § 55, 5 i lov av 26 mai 1899 angående bygningsvesenet i Kristiania skal opphøre å gjelde. 27 mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til §§ 104, 3 og 137 i bygningsloven for Vadsø. 27 mai.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. 28 mai.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945, har Landbruksdepartementet 28 mai 1946 gitt følgende bestemmelser om kjøp og salg av tømmer på rot:

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve tømmer på rot, med mindre Landbruksdepartementet i særlige tilfelle på forhånd har gitt samtykke til det.

*) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

28 mai. § 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i §§ 8 og 8 a i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av denne bestemmelse.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

29 mai. **Stortingsvedtak** [1]) om endring i instruksen for Statsbanenes forvaltning.

Stortinget samtykker i at instruksen for Statsbanenes forvaltning endres i samsvar med Samferdselsdepartementets forslag i tilråding 5 april 1946 og komitéens merknad i innstillingen til § 47.

29 mai. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 15 juni 1946:

1940.

10 juni. Bestemmelser om tilleggsfrister for rettshandlinger.
19 aug. Bestemmelse om at umyndiges midler kan settes i Gjenreisingslånet.
30 aug. Bestemmelse om midlertidig tillegg til ekteskapslovgivningen.
16 okt. Forordning om trekk i lønn m. v. for fattigvesenets krav.

1941.

17 jan. Forordning om visse tinglysingsspørsmål i et område av Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke.
18 jan. Forordning om plikt for tjenestemenn i politiet m. v. til å la sin blodtype bestemme.
18 jan. Forordning om forskrifter for blending med senere endringer.
12 mars. Forordning om salg av gassgeneratorer på avbetaling.
26 mai. Forordning om tillegg til lov av 31 mai 1912 om fortrinsrett for visse fordringer.

---

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
[1]) Se St.prp. nr. 47. Innst. S. nr. 69. St.tid. s. 855—859.

23 sept. Forordning om endring i aksjelovene. 29 mai.
14 nov. Forordning om endring i blendingsforskriftene.

1942.

21 jan. Forordning om retningslinjer for organiseringen av utvidet egenbeskyttelse i det sivile luftvern.
28 jan. Forordning om flytting av skip ved skipsbyggerier og verksteder.
12 mars. «Lov» om tillegg til foreldelsesloven m. v.
nr. 7.
23 april. Midlertidig «lov» om skattefrihet for norske sjøfolks krigsrisikotillegg.
nr. 4.
13 juni. Forordning om forskrifter for luftvernmessig opptreden.
25 juni. «Lov» om lettelse i beskatningen til staten av gevinst ved
nr. 2. salg av skip til innenlandsk kjøper.
4 des. Forordning om arbeid under flyalarm i livsviktige bedrifter som ikke hører under industriluftvernet.
17 des. Forordning om endring av § 63 i forskriftene for blending.

1943.

25 febr. Forordning om huseieres plikt til å sørge for luftvernmateriell for egenbeskyttelsen.
18 mars. Forordning om reserve-nødutganger til nabohus.
1 april. «Lov» om forandringer i skattelov for landet av 18 august
nr. 2. 1911.
1 april. «Lov» om forandringer i skattelov for byene av 18 august
nr. 3. 1911.
5 april. Forordning om retningslinjer for organiseringen av sivilt luftvern på skip.
4 mai. Forordning om personer som blir husville etter luftangrep.
12 aug. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.
12 okt. Forordning om endring av forordning av 18 mars 1943 om reserve-nødutganger til nabohus.
2 nov. Forordning om tjenesteplikt i industriluftvernet.

1944.

11 april. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.
3 nov. Forordning om tjenesteplikt i egenbeskyttelsen.
16 nov. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.
15 des. Forordning om forandring av forskrifter for luftvernmessig opptreden.

29 mai. **Rundskrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Omsetning av ferskt kjøtt, flesk m. v. som ved den offentlige kjøttkontrollen er stemplet med II klasse.

I medhold av § 14 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., og med samtykke av Prisdirektoratet (jfr. Prisdirektoratets kunngjøring nr. 700 av 17 august 1945 om prisbestemmelser for kjøtt og flesk) bestemmes:

1. *Salg av vare stemplet med II klasse fra egne utsalg — til mat for folk.*

Ferskt kjøtt og flesk av svin, ferskt kjøtt av hest, storfe, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr, eller bjørn og organer av disse dyr, som er slaktet på et offentlig godkjent slaktehus eller som er slaktet i — eller fra inn- eller utland innført til en offentlig kjøttkontrolls område og som av den offentlige kjøttkontrollen er kontrollert og i henhold til forskriftene om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v. av 3 mai 1946 §§ 13 og 17 er stemplet med II klasse er det forbudt å falby, torgføre, forhandle, motta eller bruke til mat for folk, med mindre slike varer selges i smått fra egne utsalg og etter følgende regler:

Utsalget må være knyttet til et offentlig godkjent slaktehus eller en offentlig kjøttkontrollstasjon og ledes av slaktehusets og/eller kjøttkontrollstasjonens kontrollveterinær (bestyrer eller direktør). Varene underkastes om nødvendig spesiell behandling (sterilisering, saltning) før de selges og oppbevares for sånn behandling sålenge det anses nødvendig. De slakt som selges blir å dele opp i passende stykker og kjøperne skal ikke ha adgang til å få kjøpt mer av varene enn til sin egen familie til 1 — unntakelsesvis 2 — måltider.

Når det gjelder ferskt kjøtt og flesk av råne, skal det foruten det vanlige stempel for klasse II også anbringes stempelmerke i rød farge og kvadratisk form med sider av 3 cm. Dette stempelmerket skal inneholde ordet «Råne» (i 1 cm høye bokstaver). Slik vare kan da selges til en pølsemakerforretning på stedet mot kvittering for at varen bare blir brukt til framstilling av spekepølse.

Salget skjer mot kontant betaling og til tider som blir å kunngjøre ved oppslag på utsalget. Prisene for de forskjellige deler av slaktet fastsettes av vedkommende kontrollveterinær under hensyntagen til varens kvalitet og til de gjeldende maksimalpriser eller markedspriser, dog slik at prisene skal ligge under detaljprisene for tilsvarende varer, stemplet med klasse I. Utsalgsprisene skal beregnes

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

slik at den pris produsenten får utbetalt for vare merket klasse II 29 mai.
blir vesentlig lavere enn for vare merket klasse I. Straks etter salget av det enkelte slakt sendes spesifisert oppgjør på nota til eieren av slaktet. Utsalget kan beregne seg 10 % som trekkes fra i oppgjøret til dekning av utgiftene ved kontrollen og varens behandling og salg.

For de varer som stemples med II klasse kan kontrollveterinæren også, der det er egne utsalg, bestemme at varene skal selges til dyremat. I så fall blir reglene nedenfor om II klasse vare til dyremat å befølge.

Lokalene for behandling og utsalg og deres innredning og utstyr må være godkjent av Veterinærdirektøren, som for øvrig gis fullmakt til å gi utfyllende bestemmelser og til å gi nærmere instruks om behandlingen av den slags kjøtt og flesk m. v., som det her handles om.

2. *Salg av vare, stemplet med II klasse til dyremat.*

Hvis det ikke opprettes slike egne utsalg som foran nevnt, må ferskt kjøtt og flesk m. v. av de dyreslag som er nevnt og som er stemplet med klasse II bare falbys, forhandles, mottas eller brukes til d y r e m a t og etter følgende regler: Slaktet m. v. blir å oppbevare på det offentlige godkjente slaktehus eller kjøttkontrollstasjonen inntil det er blitt solgt og avhentet. Salget foretas av slaktehuset eller kontrollstasjonen og skjer direkte enten til eier av husdyr eller til en godkjent innkjøpsorganisasjon av husdyreiere mot kvittering for at varen bare skal brukes til dyremat. Veterinærdirektøren fastsetter skjema for slik kvittering. Slik vare skal overstrykes med et dertil egnet ugiftig fargestoff (metylviolet 6. B). Vedkommende kontrollveterinær fastsetter prisen under hensyntagen til varens kvalitet og til gjeldende maksimalpriser eller markedspriser for slik vare. Salget skjer mot kontant betaling. Kontrollveterinæren kan beregne seg 10 % som i forbindelse med andre utgifter ved kontrollen trekkes fra oppgjøret, som straks sendes eieren av slaktet. Kontrollveterinæren kan anta en kommisjonær til å formidle salget og i så fall treffe nærmere avtale med ham om godtgjørelsen innenfor de nevnte 10 %, men kontrollveterinæren må da føre det fornødne tilsyn og er sammen med kommisjonæren ansvarlig for at salget foretas etter disse regler. Når kontrollveterinæren finner det forsvarlig kan han levere et slakt stemplet med II klasse tilbake til produsenten, men på det vilkår at slaktet overstrykes med farge som foran nevnt. I dette tilfelle skal kontrollveterinæren ikke ha 10 % godtgjørelse. Veterinærdirektøren kan gi utfyllende bestemmelser.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse regler eller forsøk derpå er straffbart. Jfr. § 23 i den forannevnte lov nr. 1 av 9 februar 1940.

29 mai. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om bestemmelser om jakt for Vestfold fylke.

31 mai. **Kongelig resolusjon.** **)
Vedkommende departement bemyndiges til å treffe avgjørelse om tilbakebetaling av skatter, avgifter og gebyrer m. v. etter restitusjonsanordningens § 1, siste punktum, jfr. § 2, siste ledd.

31 mai. **Kongelig resolusjon** **) om at Boligbankenes Funksjonærforening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933, nr. 12, § 2, jfr. § 3.

31 mai. **Kongelig resolusjon.**
I. Det opprettes et Sentralråd for driftsutvalg (produksjonsutvalg) ved Statens virksomheter i samsvar med Samferdselsdepartementets tilråding i foredrag av 31 mai 1946.
II. — — — — —
III. Sentralrådet bemyndiges til å bestemme ved hvilke statsvirksomheter bedriftsutvalg (produksjonsutvalg) skal opprettes.

31 mai. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og bygningsvedtektene for Oddernes bygningsdistrikt skal gjelde for hele fastlandet, samt Andøya i Oddernes herred, Vest-Agder fylke.

3 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kristiansands handelsskoles fond», opprettet ved gave fra grosserer Jacob Lauridsen.

5 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legatet til Henrik Homans Minde» til reisestipendier for studenter og til støtte av forskning til sykdommers bekjempelse, opprettet av ingeniør Christian Horrebow Homan ved testament av 8 april 1932.

7 juni. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om tillegg til lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928.
§ 1. Lov om lotterier m. v. av 12 mai 1939 skal ikke være til hinder for at Det Norske Pengelotteri fortsetter sin virksomhet også etter utgangen av året 1942 for et tidsrom av 15 år.

---

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 5 juni i Lovtid. 1 nr. 21.
[1]) St.vedtak 15 mai. Se Ot. prp. nr. 62. Innst. O. nr. 89. St.tid., forh. i Ot. s. 175; i Lt. s. 67—68.

Den årlige innskottssum må ikke være over kr. 50 000 000 for- 7 juni.
delt på 12 trekninger. Nr. 1.

Bestemmelsene i lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928, med tilleggslover av 24 juni 1932 og 17 mars 1938 vedblir ellers å gjelde.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 28 mai 1942 og 20 august 1943 om tillegg til og endring i lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928.

Lov *)[1]) om endring i lovgivningen om handels- 7 juni.
registre. Nr. 2.

I.

I lov om handelsregistre, firma og prokura av 17 mai 1890 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2, første ledd.

Melding til handelsregistret skal gis skriftlig i samsvar med de regler som vedkommende departement fastsetter, og være ledsaget av betaling for registrering og kunngjøring.

§ 3, første ledd.

Er en melding ikke i samsvar med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov, eller inneholder den noe, hvis innførelse i registret ikke er lovheimlet, skal den avvises.

II.

Hvis det ikke etter 31 desember 1933 er inngitt noen melding til handelsregistret vedrørende et firma som er ført inn i dette, skal firmaet slettes i registret når det godtgjøres at forretningen er opphørt.

Hvis registerføreren ikke på annen måte får kjennskap til at forretningen fremdeles er i virksomhet, skal han gjennom anbefalt brev til de anmeldte innehavere eller styremedlemmer under den adresse som er oppført i registret, eller annen kjent adresse, søke opplyst om forretningen er opphørt. Får han ikke svar på sin henvendelse, skal han i «Norsk lysingsblad» rykke inn en oppfordring til vedkommende innehavere eller styremedlemmer om innen 3 måneder fra kunngjøringen å melde fra til handelsregistret om forretningen fremdeles består. Når fristen er utløpet uten at slik opplysning er mottatt, skal firmaet slettes i registret.

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 94. St.tid., forh. i Ot. s. 177—178; i Lt. s. 68.

7 juni. Nr. 2. Slettelser etter de foregående ledd kunngjøres i «Norsk lysingsblad» på den måte vedkommende departement bestemmer. Utgiftene ved kunngjøringen dekkes av staten.

Er forretningen ikke opphørt, anses firmaet som ikke registrert for så vidt angår dets virksomhet etter slettelsen. Blir firmaet registrert på nytt innen 1 år etter at slettelsen er kunngjort, har det fortrinsrett til det tidligere registrerte firma. For denne registrering betales ikke registreringsgebyr eller stempelavgift.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves de lovgivningsmessige bestemmelser av 11 november 1943 om endring i lovgivningen om handelregistre.

7 juni. Nr. 3. **Lov*)[1]) om brigde i lov om motorvogner av 20 februar 1926.**

Lov om motorvogner frå 20 februar 1926, jfr. lover frå 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni 1935, 16 juli 1936 og 18 juni 1938 vert brigda soleis:

§ 10. Etter siste leden vert teke inn denne nye leden:

Når kjennemerka vert tekne av med heimel i denne lova, skal politiet og taka tilbake køyreløyvet (vognkortet). Førre leden gjeld tilsvarande.

§ 11 niande leden skal lyda:

For motorvogn som høyrer staten til eller motorvogn åt framand makts legasjonssjef som er akkreditert her, trengst inga trygd. I serhøve kan departementet fritaka ein kommune for å leggja ned trygd for motorvogner som den disponerer, eller for visse grupper av slike vogner.

§ 14 får dette tillegget som andre leden i paragrafen:

Den som eig eller brukar motorvogn eller som før har vore eigar eller brukar av motorvogn pliktar å gjeva departementet eller den som departementet gir fullmakt til det, og politiet, dei opplysningar dei krev om vogna med vidare. Denne plikta gjeld utan omsyn til om vogna er registrert eller ikkje. Er vogna avhendt må det om det krevst, gjevast opplysning om kven ho er avhendt til og når.

§ 18, fjerde leden, skal lyda:

Politivedtak om inndraging av førarkort etter første leden kan havast inn for Justisdepartementet som kan korta eller lengja inn-

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

[1]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 40. Innst. O. nr. 93. St.tid., forh. i Ot. s. 177; i Lt. s. 68.

dragingstida. Er førarkort drege inn etter tridje leden, kan Justis- 7 juni.
departementet etter søknad om det setja ned inndragingstida og under Nr. 3.
den minstetid som der er sett, når serleg skuldmink ligg føre og inndraging for so lang tid som fastsett vil verka urimeleg hardt. Politivedtaket står ved makt so lenge saka ikkje er avgjort av departementet.

§ 23, første leden, skal lyda:

Avgifta etter punkt 1 i § 22 skal betalast til statens skattoppkrevjarar første gongen før registreringa, seinare på forskot for kvart budsjettår, likevel slik at departementet kan fastsetja at ho skal svarast i terminar. Av motorvogn som vert registrert etter at budsjettåret er teke til vert det lagt avgift som svarar til so mange månader som står att av budsjettåret. Del av månad vert rekna for heil månad.

§ 28, siste leden, første punktum, skal lyda:

Tolloppsynet kan få pålegg om å taka mot andsvarstrygda og vegavgifta for motorvogner som hører heime i utlandet.

(Oversettelse.) *)

Lov om endringer i lov om motorvogner av 7 juni.
20 februar 1926. Nr. 3.

Lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lover av 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni 1935, 16 juli 1936 og 18 juni 1928 endres således:

§ 10. Etter siste ledd inntas dette nye ledd:

Når kjennemerkene blir fjernet med hjemmel i denne lov, skal politiet også ta kjøretillatelsen (vognkortet) tilbake. Foregående ledd gjelder tilsvarende.

§ 11, niende ledd, skal lyde:

For motorvogn som tilhører staten, eller motorvogn tilhørende fremmed makts legasjonssjef som er akkreditert her, trengs ingen garanti. I særlige tilfelle kan departementet frita en kommune for å stille garanti for motorvogner som disponeres av den, eller for visse grupper av slike vogner.

§ 14 får dette tillegg som annet ledd i paragrafen:

Den som nå eier eller bruker motorvogn eller som før har vært eier eller bruker av motorvogn plikter å gi departementet eller den som departementet gir fullmakt til det, og politiet, de opplysninger

*) Inntatt etter anmodning fra Samferdselsdepartementet i skrivelse av 24 juni 1946.

7 juni. Nr. 3. de krever om vognen med videre. Denne plikten gjelder uten hensyn til om vognen er registrert eller ikke. Er vognen avhendet må det om det kreves, gis opplysning om hvem den er avhendet til og når.

§ 18, fjerde ledd, skal lyde:

Politiets beslutning om inndragning av førerkort etter første ledd kan bringes inn for Justisdepartementet, som kan forkorte eller forlenge inndragningstiden. Er førerkortet inndratt etter tredje ledd, kan Justisdepartementet på ansøkning derom nedsette inndragningstiden og under den der bestemte minstetid når særdeles formildende omstendigheter foreligger og inndragning for så lang tid som besluttet vil virke urimelig hårdt. Politiets beslutning står ved makt så lenge saken ikke er avgjort av departementet.

§ 23, første ledd, skal lyde:

Avgiften etter punkt 1 i § 22 skal betales til statens skatteoppkrevere første gang før registreringen, senere forskuddsvis for hvert budsjettår, dog således at departementet kan fastsette at den skal svares terminvis. Av motorvogn som registreres etter budsjettårets begynnelse, betales forholdsmessig avgift for det gjenstående antall måneder av budsjettåret. Del av måned regnes som hel måned.

§ 28, siste ledd, første punktum, skal lyde:

Tolloppsynet kan pålegges å motta garantien og vegavgiften for motorvogner som hører hjemme i utlandet.

7 juni. **Kongelig resolusjon** om at de som uten artium har bestått økonomisk embetseksamen ved Universitetet, inntil videre skal ha adgang til å immatrikuleres som akademiske borgere ved Universitetet uten å underkaste seg artiumprøve i de enkelte fag eller noen annen tilleggsprøve.

7 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges inntil videre til å meddele slik tjenestefrihet og reisetillatelse i semestret for Universitetets lærere og bestillingsmenn som er omhandlet i lov om Universitetet i Oslo av 9 oktober 1905 § 20, 3 ledd.

7 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I.

Med hjemmel i § 47 i lov av 9 juni 1903 om statskontroll med skips sjødyktighet og § 26 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 bestemmes:

1. §§ 17, 35 punkt i, 40, 42 og 43 i forskrifter om bygging av livbåter m. v. av 15 mars 1940 forandres i samsvar med et fremlagt utkast,

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

2. §§ 7 og 10 i forskrifter angående redningsredskaper av 1 mai 1909 med senere forandringer gis et tillegg i samsvar med et fremlagt utkast, 7 juni.
3. de under nr. 1 og 2 nevnte bestemmelser trer i kraft straks.

II.

Følgende bestemmelser oppheves:

1. Forskrifter om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigsfarvann av 1 september 1939,
2. kongelig resolusjon av 29 mars 1940 om redningsredskaper og redningsvester,
3. Administrasjonsrådets beslutning av 12 juni 1940 om ekstraordinære redningsredskaper på skip i innenriks fart.

Endringene i forskriftene om bygging av livbåter lyder så:

§ 17. Merking av livbåter.

En livbåts dimensjoner og antallet av de personer som den er godkjent til å kunne ta, skal merkes (hogges inn) i stevnen på båten med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Videre skal båten være merket med skipets navn og hjemsted.

Båtbyggerens navn eller firmamerke samt byggeåret skal hogges inn (brennes inn) på innsiden av esingen akter.

De båter som godkjennes etter tilsyn (se § 18), skal forsynes med skipskontrollens stempel, som anbringes ved siden av båtbyggerens navn eller firmamerke.

§ 35. Redningsflåter til bruk på passasjerskip i internasjonal fart.

.....

i. Det antall personer flåten kan ta, skal merkes på flåten med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Byggeåret skal hogges inn (brennes inn).

.....

§ 40. Merking.

Det antall personer et flyteredskap kan ta, skal merkes på flyteredskapet med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Byggeåret skal hogges inn (brennes inn).

§ 42. Utstyr til livbåter (båter av kl. I) og båter av klasse II.

(Se også § 43.)

A. I utenriks fart skal livbåter (båter av kl. I) og båter av klasse II være forsynt med:

1. En åre for hver rotofte, to reserveårer og en styreåre. Årene må være av ask eller annen jevngod tresort. Gran tillates ikke. Årene skal minst ha følgende lengde:

7 juni.

Båtens lengde:		Årenes lengde:
inntil 6,1 m	(20 fot eng.)	3,66—3,96 m (12—13 fot eng.)
» 6,7 »	(22 » »)	3,96—4,27 » (13—14 » »)
» 7,31 »	(24 » »)	4,27—4,57 » (14—15 » »)
over 7,31 »	(24 » »)	4,57—4,88 » (15—16 » »)

Styreåra må være minst 30,5 cm (1 fot eng.) lengre enn de alminnelige årer og den skal være malt på bladet slik at den skiller seg ut fra de andre årer.

2. 1½ sett rogafler eller dobbelt sett tollepinner og en innretning for styreåra. Rogaflene må være like og kunne nyttes til alle hull i rogangene og til alle årer. De må festes med solid galvanisert kjetting til båten (ikke messingkjede). For styreåra skal det enten være en stropp av kledt veier eller en annen hensiktsmessig innretning til å holde styreåra på plass, ordentlig festet til akterstevnen eller esingen.
3. En båtshake med skaft av ask eller annen jevngod tresort ikke under 2,44 m (8 fot eng.) lang og ikke mindre enn 51 mm (2 tommer eng.) i diameter på midten av skaftet.
4. To plugger til hvert lensehull (plugger kreves ikke for de lensehull som er forsynt med hensiktsmessige automatiske ventiler). Lensepluggene må passe til lensehullene og være festet til båten med messinglenker. Lensehullene må være forsynt med bussinger.
5. Et øsekar og en galvanisert jernpøs, begge festet til båten med en stjert.
6. Ror med rorpinne. Roret skal forsynes med en anordning (splint eller lignende) slik at det ikke hukes av samt en fast anbrakt stjert til å feste gjennom et hull i akterstevnen.
7. To økser, en i hver ende av båten, og festet til båten med stjert.
8. Et bluss-apparat eller en blank lanterne fylt og ferdig til bruk med tilstrekkelig olje til å brenne i 12 timer. Bluss-apparat godkjennes ikke til passasjerskip i internasjonal fart.
9. Mast og godt seil med tilhørende rigg og festigheter og en seilpose av impregnert seilduk. Seilet skal være barket eller farget rødt.
10. Veskekompass med sertifikat fra offentlig kontrollkontor.
11. En sikkerhetsline som er anbrakt utenom esingen. Den må være solid med passende bukter, godt festet til båten med solide gjennomgående øyeskruer av galvanisert jern eller av metall.

    På tankskip skal sikkerhetslinen være av flexible wire.
12. Et drivanker (sjøanker) av godkjent type og forsynt med godt manilla- eller hampetau av lengde og dimensjoner som følgende tabell viser:

Båtens lengde:	Lengde og omkrets av tauet:	
	Båtlengden multiplisert med:	Omkrets:
inntil 7,92 m (26 fot eng.)	3	63 mm (2½″ eng.)
» 9,14 » (30 » »)	3	76 » (3″ »)
over 9,14 » (30 » »)	4	88 » (3½″ »)

7 juni.

I baugen på livbåtene skal det være anbrakt et halegatt og festet en solid kjetting for fastgjøring av slepetau eller drivankerline. Kjettingen skal rekke ca. ½ m forenfor stevnen og være forsynt med en ring eller kaus for 4″ tau.

13. En tilstrekkelig lang og solid fangline.

På tankskip skal fanglinen være av flexible wire med godkjent slippanordning.

14. En beholder med 4½ liter vegetabilsk eller animalsk olje. Beholderen skal være konstruert slik at oljen lett kan spres på vannet, og innrettes slik at den kan festes til drivankeret.

15. En vannbeholder av galvanisert jern med minst 3 liter fersk vann, en brødbeholdning med minst 1,5 kg brød, 450 gram kondensert sukret melk og 450 gr druesukker for hver person båten er bestemt til å ta. I alle tilfelle beregnes persontallet etter 10 kubikkfot eng. per person.

I båter av lengde over 7,31 m (24 fot eng.) kan det anbringes 2 vannbeholdere istedenfor en. Beholderne må merkes med hvor mange liter de rommer og forsynes med vannmål som passer til spunshullet og som er festet til beholderen. Foruten spunshullet må vanntanker være utstyrt med passende stor luke for rengjøring og en skruplugg i bunnen for avtapning.

Brødtankene må kunne lukkes forsvarlig så de er vanntette.

16. Godkjent rakettpistol med minst 20 stk. røde lysrakatter og 1 pakke stormfyrstikker, en elektrisk lommelykt, 3 små aluminiumskrus,*) et stykke impregnert lerret til oppsamling av regnvann,*) et kart klebet opp på lerret over de farvann skipet seiler i,*) en lommekniv forsynt med hermetikkåpner,*) alt oppbevart i en vanntett beholder som er fast anbrakt i båten.

17. En solid fast anbrakt håndpumpe av tilstrekkelig størrelse som gir godt vann til å holde båten lens med. Pumpen må være forsynt med et avløpsrør eller slange til å legge over esingen. I livbåter på tankskip skal denne pumpe også ha inntak fra sjøen, så den i påkommende tilfelle kan benyttes til å oversprøyte båten med vann.

18. Førstehjelpsutstyr med bruksanvisning fastsatt av Helsedirektøren.

*) Gjelder kun for utenriks fart.

7 juni.

19. Blåselur og signalspeil.
20. Et fiskesnøre, komplett med søkke og kroker.
21. Seilhanske, nål og seilgarn.
22. En kasteline.
23. På tankskip skal livbåtene være forsynt med passende skumbrannslokningsapparat. Videre skal livbåtene på tankskip være utstyrt med et teppe av asbest, størrelse ca. 8 fot × 6 fot. Teppet skal oppbevares i båten i en vanntett seildukspose og skal være klart til øyeblikkelig bruk.
24. Islandstrøyer eller lignende varmt tøy og ullstrømper tilstrekkelig til vakthavende maskinbesetning. Dette kan oppbevares i nærheten av livbåtene på et lett tilgjengelig sted.

B. I innenriks fart skal båtene være forsynt med det utstyr som er påbudt foran i nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 13, 16 og 17. På passasjerskip i innenriks fart skal båtene dessuten være forsynt med det som er påbudt foran i nr. 7 og 14.

§ 43. Tilleggsutstyr til livbåter (båter av kl. I) og båter av kl. II til passasjerskip i internasjonal fart.

Foruten det utstyr som er nevnt i § 42, skal livbåter (båter av kl. I) og båter av kl. II på passasjerskip i internasjonal fart ha utstyr etter følgende regler:

Livbåter med motor behøver ikke å være utstyrt med mast og seil og bare med halvparten av den normale utrustning med årer, men de skal utstyres med to båtshaker.

Pontongbåter skal ikke ha lensehull, men de skal ha minst to lensepumper.

Passasjerskip i Nord-Atlanterhavsfart (nordenfor 35 grader nordlig bredde) behøver bare å ha et visst av Sjøfartskontoret fastsatt antall av båtene utstyrt med mast og seil og behøver bare å føre halvparten av den påbudte mengde kondensert melk.

Livbåter med motor som er påbudt, skal være utstyrt med radiotelegrafisk utstyr og med lyskaster. Kravene til det radiotelegrafiske utstyr med hensyn til rekkevidde og styrke fastsettes av Sjøfartskontoret.

Lyskasteren skal omfatte en lampe på minst 80 watt, en effektiv reflektor og en energikilde tilstrekkelig til effektivt å belyse en lysfarget gjenstand over en bredde av ca. 18 m (60 fot eng.) i en avstand av 180 m (200 yards) i et samlet tidsrom av 6 timer. Den skal være i stand til å virke uavbrutt i minst 3 timer.

Når kraften til det radiotelegrafiske anlegg og til lyskasteren hentes fra samme energikilde, skal denne være tilstrekkelig til å sikre deres samtidige virksomhet.

Endringen i forskriftene om redningsredskaper lyder så: 7 juni.

Tillegg til § 7:

På skip i utenriks fart skal en av livbåtene og på tankskip to av livbåtene være forsynt med motor av passende størrelse. På fartøyer under 500 brutto tonn kan benyttes en pålitelig påhengsmotor av passende størrelse. Motorbåten skal ha ombord et passende langt, solid tau for slepning av andre båter. Til festighet for sleperen må båten være forsynt med puller eller annen solid innretning.

På tankskip skal livbåter som heretter anbringes ombord, være bygd av stål (metall).

På tankskip som heretter bygges og som skal føre 3 livbåter, skal så vidt mulig den ene av disse, og hvis skipet skal føre 4 eller flere livbåter, to av disse anbringes midtskips.

Fartøyer på 500 brutto tonn og derover som anvendes i kystfart over 30 nautiske mil utaskjærs eller større fart, skal være utstyrt med et linekastende apparat som er godkjent av Sjøfartskontoret.

Tillegg til § 10:

Skip i utenriks fart skal være utstyrt med en tauleider for hver livbåt. Leiderne skal være solide og tilstrekkelig lange til å rekke ned til livbåten fra tomt skip.

Det skal mellom toppene på båtdavitene være strukket en solid wire, som skal være forsynt med et passende antall (minst 4) liner av ikke under 3″ tykkelse for å lette besetningen i å komme ned i livbåtene etter at disse er satt på vannet. Linene skal være så lange at de rekker ned til båtene fra tomt skip.

Alle livbåter plasert under daviter skal på skip på 1500 brutto tonn og derover i utenriks fart være forsynt med godkjent anordning («skates») for å lette båtenes utsetning når skipet har slagside.

På tankskip som heretter bygges, skal det være anbrakt spesielle vinsjer for utsetning eller opphivning av livbåtene. Alle blokker for båttaljer skal være av stål (metall) og taljeløperne skal være av godkjent flexible wire. Arrangementet skal på forhånd godkjennes av Sjøfartskontoret.

Kongelig resolusjon. 7 juni.

Satsene i tariff for utbetaling av honorar til Skipskontrollens besiktelsesmenn, fastsatt ved kongelig resolusjon av 20 mai 1927 og 13 mars 1931, forhøyes med 50 prosent for besiktelser som utføres i Norge etter 1 juli 1946.

Kongelig resolusjon, hvorved det i medhold av lov om fiendegods o. a. av 22 mars 1946 §§ 3 og 11 fastsettes følgende regler for Direktoratet for fiendtlig eiendoms virksomhet: 7 juni.

7 juni. § 1. Direktoratet er organisert i følgende avdelinger:

a. Juridisk avdeling og sekretariat.
b. Avdeling for forvaltete foretagender som er i drift.
c. Avdeling for fiendtlige boer og annen fiendtlig eiendom.
d. Salgsavdeling.

Disse avdelinger ledes av kontorsjefer. Dessuten har Direktoratet arkiv, regnskapsavdeling og personalkontor. Direktoratet organiserer lokalt apparat i de distrikter hvor dette anses nødvendig.

§ 2. Direktøren fordeler arbeidet på avdelingene og fastsetter et arbeidsreglement for Direktoratet.

§ 3. Saker av prinsipiell betydning skal forelegges for rådet. Rådet kan fastsette retningslinjer for behandlingen av ensartete saker.

§ 4. Spørsmål om salg av større foretagender eller betydelige interesser i slike skal forelegges for Handelsdepartementet.

§ 5. Salg av varer som er undergitt rasjonering foretas i samarbeid med Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller annen myndighet som fordelingen av vedkommende varesort hører under.

§ 6. Foretagender som er under forvaltning av Direktoratet drives etter dettes direktiver. Direktoratet oppnevner revisor og — hvor det anses nødvendig — forvalter i disse foretagender.

§ 7. Direktoratet fører slikt regnskap som er nødvendig for å ha full oversikt over arbeidets gang og resultater. Det gis månedlig oppgave til Finansdepartementet og Handelsdepartementet over inngåtte beløp. Til Handelsdepartementet gis dessuten månedlig oversikt over regnskapet og med passende mellomrom rapport om arbeidets gang.

§ 8. Av forvaltet eiendom som blir frigitt, kan Direktoratet dekke de utgifter som forvaltningen har medført. Dette gjelder også eiendom som er tatt under midlertidig forvaltning etter reglene i lovens § 14.

7 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 8 i lov nr. 14 av 9 juni 1939 om kåring av alshingster og avsnitt II i lov nr. 15 av 9 juni 1939 om endring i lov av 4 juli 1919 om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, bestemmes at disse lover trer i kraft straks. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets vedtak av 6 september 1940 om ikrafttreden av lov nr. 14 av 9 juni 1939 og «forordning» av 27 november 1940 om ikrafttreden av lov nr. 15 av 9 juni 1939.

7 juni. **Kongelig resolusjon** *) om lovlig gjerde i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 14 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

Kongelig resolusjon. 7 juni.

Distriktsgartnere, gartnerformenn, gartnere og gartnerassistenter ved Statsbanene tilstås fra 7 juni 1946 for reiser innen eget distrikt kostgodtgjørelse og nattillegg og kostgodtgjørelse for fravær fra kvarter som for håndverkere på linjen m. v. bestemt, overensstemmende med departementets forslag i foredrag av 7 juni 1946.

Kongelig resolusjon, hvorved de forskrifter om rådet for Den Norske Stats Husbank som er nevnt i lov om Den Norske Stats Husbank av 1 mars 1946 § 8, 3 ledd, fastsettes således: 7 juni.

§ 1. Rådet for Den Norske Stats Husbank skal holde ordinært møte en gang om året, så vidt mulig innen utgangen av mai måned. Til dette møtet avgir styret beretning om bankens virksomhet i det regnskapsår som er gått, og legger fram regnskap i revidert stand med kontrollkomitéens innstilling.

§ 2. Ekstraordinært møte i rådet holdes når formannen bestemmer det, eller når krav om det blir framsatt av bankens styre, kontrollkomitéen, minst 4 av rådets medlemmer eller departementet.

§ 3. Forslag som ønskes behandlet på det ordinære rådsmøtet, må være kommet inn til formannen for rådet innen utgangen av mars måned.

Formannen fastsetter det nærmere tidspunkt for avholdelse av rådets møter. Han innkaller medlemmene med en frist som ikke skal være kortere enn 3 uker med mindre særlige forhold gjør det nødvendig å sette en kortere frist. Med innkallelsen sendes oppgave over de saker som foreligger til behandling. Gjenpart av innkallelsen med dagsorden skal også sendes til bankens hovedstyre, avdelingsstyrene og departementet.

§ 4. Til gyldig beslutning av bankens råd kreves at minst to tredjeparter av medlemmene er til stede. Avgjørelse treffes ved alminnelig stemmeflertall. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Over rådets møter føres protokoll hvorav departementet og bankens styre tilstilles gjenpart. Medlemmene av bankens hovedstyre og avdelingsstyrene kan delta i rådets møter med mindre saken angår dem selv personlig, dog uten stemmerett. Videre kan representanter for departementet overvære møtene.

§ 5. Rådet har å våke over at bankens formål fremmes overensstemmende med lov, forskrifter samt rådets egne beslutninger.

Det påligger særlig rådet:

1. Å velge den i Husbanklovens § 8 nevnte kontrollkomité bestående av 3 medlemmer med personlige varamenn.

7 juni. 2. Å gjennomgå i sine møter bankens regnskaper, årsberetninger samt innberetninger fra kontrollkomitéen.
3. Å avgi innstilling om:
a. Opprettelse av avdelingskontorer og filialer, (jfr. Husbanklovens § 4).
b. Avdelingsstyrenes myndighetsområde, (jfr. Husbanklovens § 6).
c. Anordning av bankens revisjon og instruks for revisorer, (jfr. Husbanklovens § 9).
d. Forskrifter om Husbankens virksomhet, (jfr. Husbanklovens § 26), herunder bestemmelser om lånegrensen i forhold til verditakstene (jfr. Husbanklovens § 16), samt retningslinjer for fastsettelse av rentefot og avdragsvilkår (jfr. Husbanklovens § 17, siste ledd).
4. Å treffe avgjørelse eller gi uttalelse i alle andre saker vedkommende bankens virksomhet som forelegges det av bankens styre, kontrollkomitéen eller departementet.

§ 6. Rådet skal gjennom kontrollkomitéen holde seg underrettet om bankens virksomhet. I den anledning påligger det kontrollkomitéen å undersøke bankens protokoller, bøker og korrespondanse i den utstrekning det finnes nødvendig. På samme måte skal kontrollkomitéen til ubestemte tider undersøke bankens beholdninger, så vel egne som deponerte, samt undersøke om de etter regnskapet innfridde obligasjoner og kuponger er behørig makulert.

7 juni. Skrivelse *) fra Handelsdepartementet.

I.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 18 september 1942 fastsettes følgende forskrifter om forføyninger for å sikre besetningen på skip i tilfelle av forlis og andre ulykker:

§ 1. *Nødkontroll for maskineri.*

Ethvert motorskip skal i likhet med dampskip innrettes slik at motoren kan stoppes fra dekk.

§ 2. *Alarm.*

Ethvert skip skal ha et alarmsystem som virker slik at hele besetningen blir varslet i tilfelle av at skipet må forlates.

§ 3. *Brannøvelser.*

I forbindelse med båtøvelse skal det også avholdes brannslokningsøvelse for å påse at slokningsapparater m. v. er i orden og at

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. A 1 nr. 23.

brannmannskapet kjenner sine poster og sitt arbeid. Under disse øvelser, hvori hele besetningen deltar, skal pumper settes i gang, slanger tilkuples, ekstinktører m. v. bringes til «brannstedet» og brannmannskapet instrueres og oppøves i bruken av apparater og slokningsmidler. 7 juni.

Om brannøvelsenes avholdelse skal det gjøres anmerkning i skipets dagbok.

§ 4. *Øks.*

Det skal ombord være økser i sånt antall og anbrakt på slike steder i nærheten av utgangene til dekk som forholdene måtte tilsi.

§ 5. *Adgangen til båtdekkene.*

Det skal være oppgang til båtdekkene både i for- og akterkant.

§ 6. *Inventarliste (bok).*

Skipsføreren skal pålegge dem som er uttatt som førere av livbåtene å sette opp hver for sin båts vedkommende en liste over båtens utstyr og med hyppige mellomrom å kontrollere at utstyret er på plass og i brukbar stand, og dersom det ikke er tilfelle å melde fra til kapteinen. På listen skal noteres når kontroll har funnet sted og hva som i tilfelle er meldt kapteinen. Listen skal på forlangende av Skipskontrollens besiktelsesmenn forevises disse.

§ 7. *Radiosender.*

Ethvert skip i oversjøisk fart skal være utstyrt med en transportabel radiosender av en type som er godkjent av Telegrafstyret.

§ 8. *Beskyttelsesdrakter på tankskip.*

På tankskip skal det for hver mann av besetningen være en beskyttelsesdrakt mot flammer, godkjent av Sjøfartskontoret.

§ 9. *Dispensasjoner.*

Sjøfartskontoret kan for enkelte tilfelle innrømme lempninger i disse forskrifter.

§ 10. *Forskriftenes ikrafttreden.*

Disse forskrifter trer i kraft straks.

II.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 18 september 1942 oppheves følgende av Handelsdepartementet gitte bestemmelser:

1) Forskrifter om ekstraordinære redningsredskaper etc. på skip i krigsfarvann av 30 september 1942 med tillegg av 4 januar,

7 juni. 19 mai, 15 juni og 3 november 1943, 31 januar og 15 juli 1944 og 16 april 1945,
2) tillegget av 15 juni 1944 til § 17 i forskrifter om bygging av livbåter m. v. av 15 mars 1940 og
3) forskrifter om ekstraordinære redningsforanstaltninger på norske fiskefartøyer som driver fiske i krigsfarvann av 23 september 1942.

7 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i Gjerstad, Hornnes og Valle herad, Aust-Agder fylke.

7 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 19 for Bærum.

11 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fondet for Forsking og Folkeopplysning», Scharffenberg — Vogt — Aarrestad — Fondet, til forsking, undersøkelser m .v. av de forskjellige sider av alkoholspørsmålet, opprettet ved bidrag fra almenheten etter opprop av 14 april 1943.

12 juni. **Stortingsvedtak** [1]) om endring i reglene om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse.

Følgende paragrafer i Regler om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse av 3 juli 1925 og 29 april 1935 skal fra 9 mai 1946 lyde:

§ 1.

1. Embetsmenn og statens bestillingsmenn — statsråder samt embetsmenn og andre tjenestemenn i utenriksetaten og ved statens jernbaneanlegg unntatt — får ved forflytning til et embete eller til en annen stilling i statstjenesten med hel statsavlønning, godtgjørelse etter nedenstående regler, når bopelsplikt nødvendiggjør flytning til et annet oppholdssted.
2. Godtgjørelse overensstemmende med punkt 1 kan også tilstås ved første gangs ansettelse, når vedkommende fagdepartement finner det nødvendig for å få stillingen tilfredsstillende besatt.
3. Flytning til overtagelsen av bistilling berettiger ikke til noen godtgjørelse.

§ 2. En tjenestemann har ikke krav på godtgjørelse ved forflytning fra en stilling til en annen før etter 5 års umiddelbart forutgående tjenestetid i tidligere statsstillinger. Han må ikke i de siste 5 år ha mottatt flytningsgodtgjørelse.

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
[1]) Se St. prp. nr. 45. Innst. S. nr. 86. St.tid. s. 937—938.

§ 4. Godtgjørelsen beregnes etter den veilengde som flyttes, så- 12 juni.
ledes:

a) for reiser på landevei kr. 3,75 pr. km,
b) for reiser på jernbane kr. 0,72 pr. km til og med 100 km, kr. 0,48 for over 100 til og med 300 km og for de overskytende kr. 0,24 pr. km,
c) for reiser sjøverts kr. 1 pr. nautisk mil til og med 400 nautiske mil og for de overskytende kr. 0,50 pr. nautisk mil.

I tillegg hertil får tjenestemannen et grunnbidrag stort kr. 150. Videre tilkommer tjenestemannen vanlig skyss- og kostgodtgjørelse for egen person på flytningsreisen samt refusjon av familiens billettutgifter på samme plass som tjenestemannen tilkommer skyssgodtgjørelse for.

Flytningsgodtgjørelsen beregnes etter den for det offentlige billigste vei.

§ 6. Samferdselsdepartementet bemyndiges til å foreta lempning i ovenstående regler hvor disse vil virke særlig urimelige, samt i andre særlige tilfelle hvor det anses uomgjengelig nødvendig.

Således kan godtgjørelse også tilstås tjenestemenn som flytter uten husstand.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om jakttida for hare i 12 juni.
Telemark.

Kunngjøring **) [1]) av grunnlovsbestemmelse om 13 juni.
forandring av Grunnlovens § 50.

Grunnlovens § 50 skal lyde:

Stemmeberettigede ere de norske Borgere, Mænd og Kvinder, som have fyldt 21 Aar, have været bosatte i Landet i 5 Aar og opholde sig der.

Norske Tjenestemænd som ere ansatte ved Diplomatiet eller Konsulatvæsenet, samt deres Husstand, ere, naar de forøvrigt opfylde foranstaaende Betingelser, stemmeberettigede i det Valgsogn i Norge, hvor de sidst havde sin Bopæl.

Lov **)[2]) om innlemmelse av ladestedet Hølen i 13 juni.
Vestby herred i Akershus fylke. Nr. 1.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1943 innlemmes Hølen kommune i Vestby herred i Akershus fylke og i Såner sokn i samme herred.

---

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
**) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
[1]) Se dok. nr. 15 for 1938, forslag nr. 1. Innst. S. nr. 75. St.tid. s. 920—921.
[2]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O. nr. 98. St.tid., forh. i Ot. s. 178—185; i Lt. s. 68—71.

13 juni. Nr. 1.

§ 2. Grunneiendommene i Hølen går ved innlemmelsen inn i landets matrikkel.

Statskassen utreder utgiftene ved de skyldsetningsforretninger som i den anledning må holdes, herunder også utgiftene ved tinglysing av forretningene.

§ 3. Lov om brannvesenet av 15 august 1908 og lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal gjelde for det tidligere Hølen og dets byggebelte.

§ 4. For tiden inntil 30 juni 1948 bemyndiges Justis- og politidepartementet til å fastsette særlige priser for levering av elektrisk kraft til innbyggerne i det nåværende Hølen.

§ 5. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger angående kirkevesenet som nærværende lov måtte nødvendiggjøre.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 8 juli 1943 om innlemmelse av ladestedet Hølen i Vestby herred i Akershus fylke.

13 juni. Nr. 2.

Lov*)[1] om opprettelse av kjøpstaden Stavern i Vestfold fylke.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1943 skal Stavern herred i Vestfold fylke overgå til kjøpstad under navn av Stavern.

Den nye kjøpstads grenser skal være følgende:

Grensen begynner i sjøen sør Rakke og går i nordlig retning øst for tre holmer som ligger ca. 200 m sør for sør-østligste nes s.ø. Rakke og fortsetter i nordlig retning mellom Trefotholmene og kysten til Skråvika hvorfra den følger langs skillet mellom Forsvarsdepartementets eiendom, Grevle nordre gnr. 40 bnr. 2, og Georg Enighetens eiendom gnr. 40 bnr. 1 Grevle nordre, til krysset av Helgerovegen og Kysthospitalvegen. Grensen går videre langs Helgerovegens østside i nordlig retning til vegkryss ved Auserød hvor den skjærer over vegen til gnr. 41 bnr. 3 Auserøds nordgrense som den følger til gnr. 42 bnr. 11 Torsrød. Herfra følger grensen Torsrøds eiendomsgrense mot øst (langs gangveg til Knappelia) til Ottar Stens gate som den følger i vestlig retning til eiendomsskillet mellom gnr. 42 bnr. 11 Torsrød og Bentzrøds løkke. Grensen følger dette eiendomsskille i nordlig retning til Christensens løkke gnr. 44 bnr. 2 og 3 hvorfra den i nordøstlig retning går over nederste del av denne løkke og Brunlavegen

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 100. St.tid., forh. i Ot. s. 186—187; i Lt. s. 71.

til eiendommen gnr. 44 bnr. 28 Fjeldlys søndre grenseskille og videre langs dette skille til jernbolt i stor stein ved eiendommens østre hjørne. Herfra går grensen i nordlig retning langs sistnevnte eiendoms østre grense til Josef Røsjordets eiendom Fjeldheim gnr. 44 bnr. 30 hvilken eiendomsgrense den følger til Bernhard Grøtterøds eiendom gnr. 44 bnr. 39 og videre langs denne eiendoms grense til gangveg på Katrineborgs eiendom Varden gnr. 44 bnr. 16. Grensen følger så denne veg i nordlig retning, forbi vegen hvor denne bøyer av over varden, og videre idet den bøyer østlig langs fjellets fot til grensebolt i fjellet, herfra faller grensen sammen med eiendomsgrensen for gnr. 44 bnr. 16 Varden og går fortsatt i østlig retning langs fjellets fot til grensebolt i fjellet hvorfra den går videre i nordøstlig retning langs samme eiendomsgrense til bolt i fjellet. Grensen går så igjen i østlig retning over en grensebolt på nordsiden av det gamle vannbasseng til en jernbolt med øye ved delet mot Brunla gnr. 44 bnr. 1, og videre i sørlig retning langs denne eiendomsgrense, til en i fjellet nedsatt bolt hvorfra grensen dreier sør-vestlig over en ved fjellets fot nedsatt bolt til grensebolt mot gnr. 44 bnr. 22 Gudheim. Grensen går nord-, vest- og sønnenom denne eiendom til grensebolt mot Brunla gnr. 44 bnr. 1 og videre langs denne eiendoms grense i sørvestlig retning til grensebolt i fjellet, derfra fremdeles langs samme eiendoms grense i østlig retning over en i fjellet nedsatt bolt hvorfra grensen dreier i nordøstlig retning til eiendommen Fjeldlys, gnr. 44 bnr. 7, sørlige grense som den følger til Grevskapstøtten ved Larviksvegen. Fra Grevskapstøtten går grensen over Larviksvegen til gnr. 44 bnr. 4 Jordmarkens sørgrense og følger denne til sjøen hvor grensen i nordøstlig retning går over nordpynten av Risøykalven til midtvegs i Larviksfjorden til grensen mot Tjølling. Fra ovennevnte punkt midt i Larviksfjorden nordøst for Risøen fortsetter grensen i sørøstlig retning ut gjennom Larviksfjorden og går mellom Bølene og Olskjær på østsiden av Svenør fyr og videre ut over havet.

13 juni. Nr. 2.

Grensen skal i fjorden og havet trekkes slik at ethvert punkt i grensen skal ligge like langt fra tilstøtende kommuners kyster målt fra nærmeste av havet ikke til stadighet overskyllete punkt så vel på fastlandet som på øyer, holmer og skjær.

§ 2. Den grenselinje som er beskrevet i § 1, skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Det område som etter § 1 overgår til kjøpstad, skal med virkning fra 1 juli 1943 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning

13 juni. Nr. 2. på den odel som den 24 juli 1943 måtte ha hvilt på jord som ifølge denne lov overføres fra land til kjøpstad.

§ 4. De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning drev håndverksnæring i Stavern herred, skal ha rett til å fortsette den næring de har drevet. For å kunne nyte denne rett må de melde seg for politiet i Stavern innen 1 september 1946.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne bestemmelse.

§ 5. Inntil vedkommende departement bestemmer noe annet, skal det utenom det murtvangsstrøk som er fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 8 april 1905 være tillatt å føre opp trebygninger etter de regler som gjelder i bygningsloven av 22 februar 1924 §§ 113—115.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 15 juli 1943 om opprettelse av kjøpstaden Stavern.

13 juni. Nr. 3. Lov *)[1]) om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1944 innlemmes ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke.

§ 2. Grunneiendommene i Sogndal går ved innlemmelsen inn i landets matrikkel.

Statskassen utreder utgiftene ved de skyldsetningsforretninger som i den anledning må holdes, herunder også utgiftene ved tinglysing av forretningene.

§ 3. Lov om brannvesenet av 15 august 1908 og lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal gjelde for det tidligere Sogndal og dets byggebelte.

§ 4. De som driver kjøpmannshandel i Sogndal skal ha rett til å fortsette sin næring i Sokndal herred.

§ 5. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger angående kirkevesenet som denne lov måtte nødvendiggjøre.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 9 mars 1944 om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

[1]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 99. St.tid., forh. i Ot. s. 185—186; i Lt. s. 71.

Kongelig resolusjon om at det ulønte konsulat i Haag med distrikt omfattende byene Haag og Delft henlegges under generalkonsulatet i Rotterdam. 13 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved fastsettes følgende instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktorer og offentlige forsvarere i straffesaker, samt sakkyndige i straffesaker og sivile saker, ved andre domstoler enn Høyesterett. 13 juni.

I. Aktorer og forsvarere.

§ 1. Godtgjøringen for å ha tjenstgjort som aktor eller offentlig forsvarer i straffesak ansettes av retten med et samlet beløp og således at det til veiledning ved ansettelsen foretas en særskilt beregning for den tid som er gått med til forberedende arbeid. Godtgjøringen ansettes etter følgende satser:

a. For forsvarere ved hovedforhandling for lagmannsrett: Kr. 16 pr. time.
b. For aktorer og forsvarere ved hovedforhandling for herreds- eller byrett: Kr. 13 pr. time.
c. For forsvarere ved rettsmøter under rettslig forundersøkelse, rettslig etterforsking, bevisopptak forut for hovedforhandling og andre enkeltstående rettsmøter: Kr. 10 pr. time.
d. For arbeid utført utenfor retten: Kr. 7 pr. time.

§ 2. For kortere rettsmøter bør salæret i alminnelighet ikke settes lavere enn kr. 30.

§ 3. Når straffeprosesslovens § 107, 1 ledd, ikke kommer til anvendelse, ansettes godtgjøringen for full reisedag utenfor rettsdager til inntil kr. 46 pr. dag.

For reiser på rettsdager fastsettes godtgjøringen til inntil kr. 6,50 pr. time, men således at den samlete godtgjøring for reisen ikke overstiger kr. 32,50 pr. dag.

II. Sakkyndige.

§ 4. For å gjøre tjeneste som sakkyndig i straffesak eller sivil sak, ansettes godtgjøringen for læger, hvor sportellovens § 128 ikke kommer til anvendelse, etter følgende satser:

a. For å ha forrettet som sakkyndig under rettsmøte: Kr. 12 pr. time.
b. For sakkyndig arbeid utenfor rettsmøter: Kr. 9 pr. time.
c. For hver full reisedag utenfor rettsdager: Kr. 46 pr. dag.
d. For reiser på rettsdager inntil kr. 6,50 pr. time, men således at den samlete godtgjøring for reisen ikke overstiger kr. 32,50 pr. dag.

13 juni. § 5. I medhold av lov om vitners og sakkyndiges godtgjøring av 21 juli 1916 § 10, tredje punktum, kan retten i stedet for godtgjøring etter sportellovens § 128 for oppnevnte sakkyndige ansette godtgjøringen etter reglene i denne instruks

a. for psykiatrisk forretning

b. når læge ved forretning som er nevnt i sportellovens § 128 under straffesak har hatt særlig meget eller byrdefullt arbeid, har overvært et rettslig eller utenrettslig møte og herunder påhørt eller deltatt i eksaminasjon av siktet eller vitner, har besvart som sakkyndig spørsmål som er forelagt av retten eller i forbindelse med forretningen har foretatt reise av minst 3 km lengde fra lægens bopel eller 6 km fram og tilbake.

§ 6. For andre sakkyndige enn læger ansettes godtgjøringen etter den sakkyndiges kvalifikasjoner og de øvrige foreliggende omstendigheter. Denne godtgjøring må ikke overstige de satser som er fastsatt i § 4.

§ 7. Når de sakkyndiges erklæringer, unntatt ganske kortfattete, leveres i maskinskrevet stand med så mange og gode gjennomslag som trengs, kan retten herfor ansette en godtgjøring av inntil kr. 1 pr. side med nødvendige gjennomslag.

III. Alminnelige bestemmelser.

§ 8. Over det arbeid som blir utført utenfor retten skal det framlegges arbeidsoppgaver som er så vidt utførlige at retten kan bedømme rimeligheten av den tid som er gått med til arbeidet.

Ved ansettelsen av salæret skal retten ta i betraktning om det oppgitte arbeid må anses nødvendig for saken og om det til arbeidet er anvendt lenger tid enn nødvendig.

§ 9. De oppstilte satser kommer til anvendelse under forutsetning av at arbeidet utføres med omhu og dyktighet. I motsatt fall nedsettes godtgjøringen.

§ 10. Salærsatsene i denne instruks kan ikke fravikes med mindre retten i det enkelte tilfelle finner at godtgjøringen på grunn av særlige omstendigheter ellers ville bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Retten skal i så fall nøyaktig angi de omstendigheter som har medført at instruksens satser er fraveket.

§ 11. Denne instruks trer i kraft 1 juli 1946. Fra samme tid oppheves instruks fastsatt ved «forordning» av 15 januar 1942.

13 juni. **Kongelig resolusjon,** hvorved fastsettes manøvreringsreglement for regulering av Kleivevatn i Oftedal elv, Sira, Vest-Agder fylke, ved 1 m oppdemning.

Kongelig resolusjon, hvorved fastsettes som gjeldende inntil videre manøvreringsreglement for ytterligere regulering av Holmevatn i Skulstadelv i Hordaland fylke ved 4 m oppdemning. 13 juni.

Kongelig resolusjon. 13 juni.

1. Samferdselsdepartementet bemyndiges til fra 1 juli 1946 midlertidig og med forbehold av Stortingets senere godkjennelse å opprette et direktorat for departementets hotell- og reiselivssaker i samsvar med hva det er forutsatt i det til grunn for nærværende resolusjon liggende foredrag av 13 juni 1946.

2. .....

Kongelig resolusjon.*) 13 juni.

I bestemmelser om beregning og oppkrevning av omsetningsavgift utferdiget ved kongelig resolusjon 21 desember 1945 endres § 7 således:

§ 7. Samtidig med at den oppgaven som er nevnt i § 6, første ledd, sendes skattefogden, betales avgiften for den måned som oppgaven gjelder. Avgiften betales til de samme tjenestemenn som tar imot statsskatten (lensmann, skatteoppkrever, skattefoged eller byfoged). Ved innbetalingen skal følge med en avgiftsoppgave på foreskrevet blankett (skjema C). Ved innbetalingen avrundes avgiftsbeløpet slik at beløp til og med 50 øre settes ned og beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

Av avgiftsbeløp som ikke betales senest 8 dager etter forfall, pliktes renter etter ½ % pr. måned eller del derav, når det beløp som betales for sent utgjør minst kr. 50. Dette gjelder også tilleggsbeløp som fastsettes etter lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 3. Ved beregningen av renter avrundes beløpet nedover til det nærmeste beløp som er delelig med 10.

Avgift pliktes ikke betalt for terminer hvor den avgiftspliktige omsetning utgjør mindre enn kr. 100. Dette gjelder ikke ved salg av varer på auksjon.

Bestemmelse**) om endring av forskrifter om regulering av omsetning av papir av 25 juni 1945. 14 juni.

(Fastsatt 14 juni 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
**) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

14 juni. I.

I ovennevnte forskrifter skal § 1 lyde så:

§ 1. Produsenter av papir plikter å levere sin produksjon for innenlandsk forbruk til de formål og forbrukere og i de mengder som Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger bestemmer.

Direktoratet for industriforsyning eller den det bemyndiger kan gi bestemmelser om begrensning av bruken av papir.

Erverv og bruk i strid med de bestemmelser som gis er forbudt.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

14 juni. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om bevillingstvang for den som i Leka herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet eller annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke.

14 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for Tinn herred, Telemark fylke (unntatt Tinnsjø og Møsvatn).

15 juni. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Svelvik, Vestfold fylke.

15 juni. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i Høvåg og Bygland herad i Aust-Agder fylke.

17 juni. **Regler****) for omsetning av kubb sommeren 1946.

I medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1946, har Landbruksdepartementet 17 juni 1946 bestemt at følgende omsetningsregler skal gjelde ved ethvert kjøp og salg av kubb i tiden inntil 1 september 1946.

1. Adgang til kjøp av kubb har kun bedrift som er gitt sådan tillatelse av Landbruksdepartementet. Landbruksdepartementet bestemmer i hvilket distrikt, hvilket kvantum og hva slags kubb hver bedrift tillates å kjøpe.
2. **a.** Selger av kubb som er medlem av salgsforening har adgang til å påføre kontrakter ønske om levering til bestemt kjøper som er nevnt under pkt. 1.

b. Andre selgere har adgang til å opprette kontrakt om salg direkte med bedrift eller ved dens betinger. Det benyttes

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
**) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

vanlige kontraktsformularer. Oppgjør skjer her direkte mellom kjøper og selger. 17 juni.

c. De under pkt. 2a og b nevnte kontrakter sendes straks de er opprettet til salgsforeningen i selgers distrikt.

3. Salgsforeningen registrerer alle kontrakter og sender Landbruksdepartementet oppgave over det samlede kvantum hver bedrift og salgsforening har kontrahert pr. den 1 juli, 1 august og 1 september 1946. Oppgavene må være Landbruksdepartementet ihende senest 8 dager etter nevnte data. Kopi av oppgaver sendes samtidig Norges Treforedlingsråd og distriktets kjøperforening.
4. Godtgjørelse for salgsforeningenes arbeid fastsettes av Prisdirektoratet.
5. Kjøper vil få beholde det kvantum som er kontrahert og registrert innenfor rammen av den kvote som Landbruksdepartementet har fastsatt for den enkelte bedrift innenfor det bestemte område.
6. Salgsforeningskontrakter som ikke er påført ønske om levering og direkte kontrakter som overstiger kjøpers fastsatte kvote, fordeles av Landbruksdepartementet.
7. Straffebestemmelser:

   Bestemmelsene om straff og inndragning i §§ 8 og 8a i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser.
8. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om fyresegner etter jaktlova for Aust-Agder fylke. 19 juni.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 57 og nytt ledd i vedtekt til § 58 til bygningsloven for Fana bygningsdistrikt, Fana herred, Hordaland fylke. 19 juni.

Stortingsvedtak [1]) om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse. 20 juni.

Følgende paragrafer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse skal fra 9 mai 1946 lyde:

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
**) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
[1]) Se St.prp. nr. 53. Innst. S. nr. 94. St.tid. s. 1011—1014.

20 juni. § 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne etter følgende alminnelige regulativ:

Hest 50 øre pr. km, automobil 47 øre pr. km, motorsykkel med sidevogn eller slede 38 øre pr. km, alminnelig motorsykkel 30 øre pr. km, andre skyssmidler til lands 20 øre pr. km, båt 50 øre pr. km, motorbåt, mindre 45 øre pr. km, større 80 øre pr. km.

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen etter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning og tog. Når det på reisen kan benyttes tur- og returbilletter, er det utlegget for disse som kan beregnes.

Godtgjørelsen kan ikke i noe tilfelle beregnes for høyere klasse enn den som er benyttet. Heller ikke kan godtgjørelsen beregnes etter taksten for jernbanens annen klasse, dersom annet skyssmiddel er brukt.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen etter den takst som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med ruteskip og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen etter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med luftfartøy beregnes godtgjørelsen etter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute. Ingen er på grunn av noen bestemmelse i dette regulativ pliktig til å benytte fly på sine tjenestereiser.

For reiser med rein beregnes godtgjørelse med 50 øre pr. km med tillegg av 25 øre pr. km for fører (vappus) og 10 øre pr. km for hver lessrein og reserverein og med tillegg av 30 øre pr. km for hver fange i tilfelle av fangetransport.

§ 7. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn bare beregnes ¾ og for båtskyss bare ½ av den fastsatte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevitner, når de reiser sammen med et annet stevnevitne eller med tilkalt vitne.
2. Stevnevitner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalte vitner.
3. Tilkalte vitner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de alminnelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tolloppsynsmenn I og II når to reiser sammen.

I de ovenfor nevnte tilfelle beregnes for skyss med egen rein 38 øre pr. km for hver tjenestemann, mens tilleggene for fører, tøyets

transport og vararein beregnes felles for de tjenestemenn som reiser sammen. 20 juni.

Reiser tolloppsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer alminnelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne seg sådan.

Beredne offiserer er, når de på reiser med ruteskip eller jernbane fører med seg egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å få den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort etter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, etter å ha brakt tjenestehest fram til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes alminnelig skyssgodtgjørelse.

§ 11. Foruten den fastsatte skyssgodtgjørelse, som også innbefatter tilsigelsespenger samt leie av båt og andre reiseredskaper, får samtlige tjenestemenn erstatning etter regning for nødvendig utlegg til

a) skyss til og fra ruteskip,
b) transport av nødvendig bagasje så vel på selve reisen som mellom bopel eller forretningssted og det sted hvor reisen begynner eller ender,
c) bom-, bru-, brygge-, fløtt- og ferjepenger, innskrivningspenger, kanalavgift, slusepenger, telefon- og telegramgebyrer vedkommende reisen, plassbillett og soveplass på jernbane og ruteskip og andre nødvendige utgifter til selve skyssen med jernbane eller ruteskip.

Videre kan Samferdselsdepartementet tilstå erstatning for skader på og tap av reisegods for en verdi av inntil kr. 1 000.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

Statsråder kr. 13, de til 1ste og 2nen klasse hørende tjenestemenn kr. 6 pr. døgn, dog således at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilstås ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer 6 til og med 10 timer, er kostgodtgjørelsen kr. 3, for statsråder kr. 6,50.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6, for statsråder kr. 13.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig med 50 pst.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får statsråder et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 12, de til 1ste klasse hørende tjenestemenn kr. 5 og de til 2nen klasse hørende kr. 3 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 1 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad, ladested eller på ruteskip, på ruteskip dog bare hvis oppholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn.

Når kvarter anvises av det offentlige, faller natt-tillegget bort

20 juni. dersom det anviste kvarter tilfredsstiller rimelige krav og kvarteret stilles til gratis benyttelse for tjenestemannen. For benyttelse av offentlig kvarter som etter vedkommende departements skjønn ikke tilfredsstiller rimelige fordringer, fastsetter departementet en passende avgift, i hvilke tilfelle vanlig natt-tillegg kan beregnes.

Natt-tillegget faller bort for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller ruteskip. Dersom imidlertid den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller ruteskip og må oppholde seg minst 6 timer av den mellomliggende dag i by eller landdistrikt, kan han — når ovennevnte natt-tillegg ikke beregnes — foruten nevnte utlegg til soveplass om natten beregne et tillegg til kostgodtgjørelsen, svarende til natt-tilleggets størrelse, for omhandlete opphold i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellom kl. 23 og 7.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig med 50 pst.

20 juni. **Stortingsvedtak**[1]) om innlemmelse av ekstrapersonale i Statsbanenes pensjonskasse samt om fast ansettelse ved Statsbanene uten medlemsskap i pensjonskassen.

1. Fra og med 1 juli 1946 innlemmes i jernbanens pensjonskasse alt ekstrapersonale ved Norges Statsbaner med over 2 års sammenhengende tjeneste. Unntatt fra bestemmelsen er:

a) Den som har fylt 36 år på det tidspunkt vedkommende har 2 års sammenhengende tjeneste ved jernbanen.
b) Når vedkommende ikke kan legge fram tilfredsstillende lægeerklæring.
c) Læregutter ved verkstedet og bud.
d) Grindvakter, ekspeditører og ekspeditriser i bistilling.

Innlemmelsen i kassen skjer den nærmest påfølgende 30 juni, henholdsvis 31 desember i det år vedkommende har vært 2 år i jernbanens tjeneste.

2. Fast ansettelse ved Statsbanene kan finne sted fra 1 juli 1946 uten medlemsskap i pensjonskassen:

a) Når vedkommende er over 36 år og ikke tidligere er medlem av pensjonskassen.
b) Ikke kan framlegge tilfredsstillende lægeattest.

3. Som en overgangsordning bemyndiges Statsbanenes Personal- og pensjonsnemnd til, etter begrunnet forslag i hvert enkelt tilfelle å innlemme i pensjonskassen personale som pr. 1 mars 1946 var i

[1]) Se St.prp. nr. 52. Innst. S. nr. 93. St.tid. s. 1011.

alderen 36—50 år som enten var fast ansatt eller fylte betingelsene for fast ansettelse. 20 juni.

Betingelsen for innlemmelsen av sådant personale er at det skjer etterbetaling av pensjonsinnskuddet begrenset til 5 år fra den dag vedkommende fylte 36 år. Denne bemyndigelse forutsettes å gjelde inntil 1 juli 1947.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativ for Stavern. 20 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område av Hjelmelandsvågen, Hjelmeland herred, Rogaland fylke. 20 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område av Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke. 20 juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningslovens § 104, 2 for Kirkenes, Sør-Varanger herred, Finnmark fylke. 20 juni.

Midlertidig lov *)[1]) om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen. 21 juni. Nr. 1.

§ 1. Formuesrettshandler mellom nordmenn innbyrdes og mellom nordmenn og utlendinger som etter 9 april 1940 er foretatt i det okkuperte Norge eller i land som hører under fienden eller hans forbundne eller er okkupert eller kontrollert av dem, kan kjennes helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret ved søksmål i henhold til denne lov. Vilkår for at rettshandelen kan kjennes ugyldig m. v. er at søkeren beviser eller gjør overveiende sannsynlig at rettshandelen er forårsaket eller påvirket av

a) ulovlig tvang av fienden eller hans forbundne eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, eller
b) grunnet frykt for overgrep av fienden eller hans forbundne eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, eller
c) den ekstraordinære tilstand som er skapt gjennom okkupasjonen av Norge, og at det etter omstendigheten ville være åpenbart urimelig om rettshandelen ble opprettholdt uforandret.

Avgjørelsen treffes under hensyn til begge parters forhold og interesser.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 72. Innst. O. nr. 109. St.tid., forh. i Ot. s. 225—227; i Lt. s. 76.

21 juni. Nr. 1.

Søksmål etter denne paragraf kan ikke reises av stat eller kommune.

Bestemmelsene i denne lov skal ikke være til hinder for at rettshandler som omhandlet i første ledd, i tilfelle blir søkt anfektet i medhold av de ellers gjeldende regler om ugyldige viljeserklæringer.

§ 2. Krav etter § 1 kan bare framsettes av den som har avgitt rettshandelen eller i tilfelle hans rettsetterfølgere.

Kravet tapes hvis det ikke blir gjort gjeldende ved søksmål innen en måned etter at det ble anledning til det og senest 8 mai 1946. Månedsfristen regnes dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt enn 8 november 1945. Likeledes tapes kravet hvis rette vedkommende etter 8 november 1945 ikke på forespørsel fra den annen part uten ugrunnet opphold sier fra at han vil gjøre det gjeldende.

Mot oversittelse av de frister som er nevnt i denne paragraf gis ikke oppreisning.

§ 3. Søksmål etter § 1 behandles etter reglene for tvistemål.

§ 4. Når vilkårene etter § 1 er til stede, skal retten kjenne rettshandelen ugyldig såfremt den finner at mottakeren før han innrettet seg etter rettshandelen hadde slikt kjennskap til de forhold som er grunnlag for kravet, at han ikke burde ha bygget på rettshandelen. Ellers kan den pålegge rettshandelen omgjort eller endret.

§ 5. Blir en rettshandel kjent ugyldig etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsetter retten etter alminnelige rettsgrunnsetninger hva det fra enhver av partene skal ytes.

§ 6. Blir en rettshandel pålagt omgjort etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvor ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal retten iaktta følgende:

1. Den som har avgitt rettshandelen, skal få tilbake det han har ytet for så vidt det er i behold på mottakerens hånd.

2. Har mottakeren overdratt tingen mot vederlag eller er den tilintetgjort eller forringet under omstendigheter som betinger et erstatningskrav mot tredjemann, kan retten bestemme at rettshandelsgiveren skal tre inn i kravet mot erververen eller vedkommende tredjemann. Har rettshandelsmottakeren helt eller delvis mottatt vederlaget eller erstatningen fra tredjemann, kan retten bestemme at verdien skal overlates til den som krever tilbakeføring, for så vidt den er i behold på mottakerens hånd. Det samme gjelder hvis rettshandelen omfatter en fordring på tredjemann som er blitt oppfylt til mottakeren, eller hvis mottakeren har nytt godt av tingens verdi gjennom pantsettelse eller annen frivillig eller tvungen rettsstiftelse. Mottakeren kan kreve at det beløp han skal betale, blir deponert i retten til sikkerhet for det ansvar han kan komme i hvis tingen eller

rettigheten av rettshandelsgiveren blir søkt tilbake fra tredjemann eller dennes rett blir kjent uforbindende for rettshandelsgiveren (jfr. § 9). Beløpet utbetales til rettshandelsgiveren når det ved endelig dom godtgjøres at tingen ikke kan søkes tilbake fra tredjemann eller at dennes rett skal opprettholdes — eller når rettshandelsgiveren gir erklæring om at han ikke vil gjøre noe krav gjeldende mot tredjemann. 21 juni. Nr. 1.

3. Hvis mottakeren av andre grunner enn nevnt i punkt 2 er ute av stand til å tilbakeføre ytelsen i uforringet stand, er han uten ansvar utover det som følger av punkt 1 med mindre alminnelige rettsregler fører til videregående ansvar.

4. Den som har avgitt rettshandelen skal på sin side gi fra seg det vederlag han har mottatt. Kan vederlaget ikke tilbakeføres, trer dets verdi i penger på rettshandelstiden i stedet. Retten kan i den utstrekning den finner det rimelig gjøre omgjøringen betinget av at søkeren betaler motparten godtgjørelse for utbedringer, påkostninger eller andre utgifter på tingen. Hvis mottakeren godtgjør at han på annen måte påføres utgifter ved at han har stolt på rettshandelen, avgjør retten under hensyn til begge parters forhold i hvilken utstrekning han skal kunne kreve dette erstattet.

5. Retten kan pålegge en part å betale et rimelig vederlag for den nytte han har kunnet gjøre seg av den annen parts ytelse.

6. Er tingen blitt beheftet på mottakerens hånd, skal det som søkeren skal utrede etter punkt 4 og 5 deponeres i retten i den utstrekning det er nødvendig for å sikre heftelsene. Søkeren kan kreve det deponerte utlevert til seg hvis det ved endelig dom godtgjøres at heftelsene blir opprettholdt overfor ham eller han gir erklæring om at han ikke vil angripe heftelsene.

7. Søkeren kan ikke kreve omgjøringen gjennomført med mindre han samtidig yter det han er pliktig til etter rettens avgjørelse. Plikter han å yte annet enn penger, kan retten i særlige tilfelle godta at han i stedet stiller sikkerhet.

§ 7. Blir en rettshandel pålagt endret etter at den helt eller delvis er oppfylt, får reglene i § 6 tilsvarende anvendelse så langt de passer.

§ 8. Selv om en rettshandel som blir pålagt omgjort eller endret, ikke er oppfylt fra noen av sidene, kan retten når den finner det rimelig tilkjenne rettshandelsmottakeren godtgjørelse av søkeren for utgifter eller tap som påføres ham ved at han har stolt på rettshandelen.

§ 9. Hvis vilkårene etter § 1 er til stede overfor den opprinnelige rettshandelsmottaker, kan krav på tilbakeføring av ytelsen gjøres gjeldende også mot tredjemann som sitter med tingen, såfremt retten

21 juni. finner det rimelig at kravet gjennomføres også overfor besitteren.
Nr. 1. Under samme vilkår kan panterett eller annen særlig rett i tingen som utledes fra den opprinnelige rettshandelsmottaker eller dennes rettsetterfølgere, kjennes uforbindende for søkeren. Søksmål etter denne paragraf må være reist innen de frister som er nevnt i § 2.

Har tingen ved rettshandel vært gjenstand for rettighetserverv av noen som på ervervstiden var uten kjennskap til de omstendigheter som etter § 1 litra a—c er grunnlaget for tilbakesøkningskravet, kan kravet dog ikke gjøres gjeldende mot ham eller noen som utleder sin rett fra ham, hvis det gjelder:

a) ihendehaverpapirer,
b) omsetningsgjeldsbrev, ordrepapirer og aksjer når overdrageren var legitimert til å råde over dokumentene,
c) fast eiendom når ervervet er tinglyst og overdrageren hadde grunnbokshjemmel og
d) registreringspliktige skip når ervervet er registrert og overdrageren i skipsregisteret var anført som eier.

§ 10. Blir tingen med hjemmel i § 9 første punktum søkt tilbake fra noen annen enn den opprinnelige rettshandelsmottaker, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvis ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal reglene i § 6 gis tilsvarende anvendelse så langt de passer. Er det foretatt deponering i henhold til § 6 punkt 2 fjerde punktum, kan den som må gi fra seg tingen, kreve det deponerte beløp utbetalt til seg i den utstrekning han godtgjør å ha et regresskrav mot den opprinnelige rettshandelsmottaker.

Blir en panterett eller annen særlig rett i tingen kjent uforbindende etter § 9 annet punktum, får rettighetshaveren tilsvarende sikkerhet i det som søkeren blir pålagt å yte til den som sitter med tingen, jfr. § 6, punkt 6. Er det foretatt deponering i henhold til § 6 punkt 2 fjerde punktum, får regelen i nærværende paragrafs første ledds annet punktum tilsvarende anvendelse.

§ 11. Er en fordring blitt overdratt ved rettshandel som går inn under § 1 og skyldneren ved eller etter forfall har oppfylt overfor erververen eller noen som utleder sin rett fra ham, er han fri for sin forpliktelse, dersom det ikke med rimelighet kunne forlanges at han skulle motsette seg oppfyllelseskravet.

§ 12. Avhendelse eller beheftelse av fast gods, løsøre og fordringer tilhørende staten, norske kommuner eller offentlige innretninger som etter 9 april 1940 er foretatt av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, er ugyldig og medfører ingen rettsvirkning med mindre annet følger av særskilte regler utferdiget av Kongen eller den han bemyndiger. Nærmere regler om rettergangsmåten i saker om tilbake-

søkning, om godtroende besitteres regress, om hel eller delvis godtgjørelse for utbedringer og påkostninger samt om unntak fra bestemmelsene i denne paragraf når særlige grunner gjør det rimelig, kan gis av Kongen eller den han bemyndiger. Hvilke innretninger er å anse som offentlige i forhold til reglene i denne paragraf, fastsettes i tvilstilfelle av Kongen eller den han bemyndiger. 21 juni. Nr. 1.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 18 desember 1942 om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen.

Lov*)[1]) om tipping i samband med idrettstevlinger. 21 juni. Nr. 2.

§ 1. Uten heimel i lov er det forbudt å formidle tipping i samband med idrettstevlinger, veddeløp eller andre tevlinger. Det er like ens forbudt å selge eller falby kuponger og liknende i slike tiltak.

Reglene i lov av 12 mai 1939 om lotterier m. v. § 8, andre og tredje leden, gjelder tilsvarende.

§ 2. Kongen kan gi tillatelse til at det blir skipa et aksjeselskap med det føremålet å formidle tipping i samband med idrettstevlinger. Tillatelsen kan gis for inntil 5 år om gangen.

Lov om aksjeselskaper m. v. av 19 juli 1910 gjelder ikke dette selskapet.

Kongen gir regler om framgangsmåten ved skiping av selskapet og godkjenner vedtektene.

§ 3. Aksjekapitalen i selskap som blir skipa etter § 2 skal være kr. 150 000 delt på aksjer på kr. 500, som skal lyde på navn og være fullt innbetalt. Aksjekapitalen kan settes opp eller ned etter vedtak av Kongen og i samsvar med regler som Kongen gir.

Aksjene kan ikke overføres uten samtykke av selskapet.

Staten og dernest idrettsorganisasjoner som departementet godkjenner, har fortrinsrett ved tegning og ved overføring av aksjer.

Staten har rett til å løyse inn aksjene mot at aksjeeierne får betalt tilbake aksjeinnskottet med utbytte til innløysingsdagen. Innløysing kan ikke finne sted før 3 måneder etter at kunngjøring om den for annen gang har vært rykket inn i Norsk lysingsblad.

§ 4. Selskapet blir ledet av et styre oppnevnt av Kongen.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 117. St.tid., forh. i Ot. s. 200—221; i Lt. s. 72—75.

21 juni. Nr. 2.

Kongen fastsetter tallet på styremedlemmer, deres vederlag og andre tilsettingvilkår, og gir instruks for styret.

Kongen tilsetter en administrerende direktør og fastsetter hans lønn og andre tilsettingsvilkår. Direktøren deltar i styremøtene uten stemmerett.

Aksjeeierne har ingen innflytelse på selskapets ledelse og virksomhet.

§ 5. Av overskottet i selskapet skal det etter fradrag av utgifter til drift, administrasjon, avskrivninger og liknende hvert år avsettes 10 % til et reservefond til dette har nådd minst kr. 100 000. Fondet blir forvaltet slik departementet fastsetter.

Etter at avsetting til reservefondet er gjort, skal det hvert år deles ut 2,5 % av aksjekapitalen i utbytte til aksjeeierne. Dersom overskottet noe år ikke er stort nok til at slik utbytte kan bli betalt, skal staten skyte til det som mangler.

Restoverskottet skal gå til idrettsføremål og vitskapelige føremål etter nærmere avgjerd av Kongen, men etter slik innbyrdes fordeling:

Årlige overskott på opp til 1 mill. kroner går heilt ut til idrettsføremål. Til slike føremål går videre 80 % av beløp mellom 1 mill. og 2 mill. kroner, 60 % av beløp mellom 2 og 3 mill. kroner, 40 % av beløp mellom 3 og 4 mill. kroner og 20 % av overskytende beløp. Det øvrige går til vitskapelige føremål.

§ 6. Riksrevisjonen reviderer selskapets rekneskap.

Rekneskap og melding om virksomheten skal hvert år sendes til departementet.

§ 7. Kongen kan vedta at selskapet skal løyses opp og gir da regler om framgangsmåten. Blir selskapet løyst opp har aksjeeierne rett til å få aksjeinnskottet tilbake med utbytte til oppløysingsdagen. Er selskapets formue ikke tilstrekkelig til dekning av dette, skal staten skyte til det som mangler.

Formuen kan brukes til idrettsføremål og vitskapelige føremål i samsvar med reglene i § 5, de to siste ledene.

§ 8. Selskapet er fritatt for å betale stats- og kommuneskatt.

Aksjene i selskapet og aksjeutbytte blir skattlagt på aksjeeiernes hånd til stat og kommune.

Vinstene blir ikke skattlagt som inntekt. Dersom en skattepliktig oppgir at han har vunnet 1 000 kroner eller mer, kan likningsnemnda kreve at han legger fram vitnemål fra selskapet om at han har fått utbetalt slik vinst.

§ 9. Selskapets virksomhet foregår etter regler som departementet fastsetter.

Salg av tippekuponger kan bare skje fra selskapets kontor eller fra forhandlere som selskapet har i Norge. Salget skal foregå fra faste utsalgssteder som selskapet har godkjent. Styret kan når som helst ta fra en forhandler retten til å selge tippekuponger. 21 juni. Nr. 2.

Av heile innsatsbeløpet skal 50 % gå til vinster. Departementet kan sette ned denne delen, men ikke til mindre enn 30 %.

Departementet kan bestemme at vinster under et visst minstebeløp ikke skal utbetales. Like ens kan det bestemme at når vinst som overstiger et visst beløp faller på en enkelt vinner, skal det overskytende ikke betales ut til ham.

Retten til å kreve en vinst utbetalt faller bort dersom kravet ikke er meldt seinest 6 måneder etter at resultatet er kunngjort.

§ 10. Det er forbudt for personer under 18 år å delta i tipping i samband med idrettstevlinger.

§ 11. Brott på føresegnene i denne loven eller medvirking til dette blir straffet med bøter inntil 50 000 kroner eller fengsel inntil 3 måneder, eller begge disse straffene.

På samme måten blir den straffet som bryter føresegner som er gitt med heimel i loven eller som medvirker til dette.

Også uaktsomme brott er straffbare.

Avhending av tippekuponger i strid med § 9, andre leden, til personer over 18 år er bare straffbar når hensikten har vært å tjene på det. Forsøk på ulovlig avhending er straffbar.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks. § 11 i lov om lotterier m. v. av 12 mai 1939 blir samtidig opphevet.

Lov *)[1]) **om endring av lov om tømmermåling av 22 juni 1928.** 21 juni. Nr. 3.

I.

I lov om tømmermåling av 22 juni 1928 skal § 5 lyde slik:

Denne lovs bestemmelser kommer ikke til anvendelse på tømmer som leveres bruksberettigede fra almenning eller som etter forholdene selges umålt såsom krabas, bunn- og spilltømmer m. v.

Departementet kan treffe bestemmelse om hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning spesialtømmer, tømmer som kjøpes på rot, tømmer fra egen skog til foredling ved egen bedrift til salg samt tømmer som innkjøpes til mindre lokale sagbruk og liknende treforedlingsanlegg, skal være underlagt loven.

Kongen kan treffe bestemmelse om kubikktabeller, prisforholds-

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 60. Innst. O. nr. 103. St.tid., forh. i Ot. s. 221; i Lt. s. 75—76.

21 juni. Nr. 3. tall eller prisforholdstabeller, om tømmerets inndeling i klasser samt fastsette nærmere regler og instruks for tømmermåling og kontroll av tømmermåling — alt etter at vedkommende tømmermålingsforening eller andre interesserte er gitt anledning til å uttale seg.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 5 september 1941 om endring i lov om tømmermåling.

21 juni. Nr. 4. **Lov** *)[1] om stallrom for hester under skogsarbeid.

§ 1. Kongen kan treffe bestemmelser om istandbringelse og innredning av stallrom for hester under skogsarbeid.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves lov om husvær for folk og hester under skogsarbeid og fløtning av 30 juli 1915. Samtidig bortfaller bestemmelser om stallrom for hester under skogsarbeid av 12 mars 1942 og forskrifter utferdiget i medhold av disse bestemmelser.

21 juni. Nr. 5. **Lov** *)[2] om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1946—47.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1946—47 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i et av sognene utskrives med minst 10 pst.

Tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. Det samme gjelder slike boligselskaper som omhandlet i skattelov for landet § 51, skattelov for byene § 41, begges femte ledd, når minst 85 pst. av selskapets leieinntekter kommer fra aksjonærer (andelshavere) som har boligleiligheter i eiendommen.

For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

---

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 61. Innst. O. nr. 104. St.tid., forh. i Ot. s. 222—223; i Lt. s. 76.

[2]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 83. Innst. O. nr. 105. St.tid., forh. i Ot. s. 223; i Lt. s. 76.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell. 21 juni. Nr. 5.

Når den skattbare inntekt er

over kr.	12 000,	men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	pst.
»	» 20 000,	—»—	» 30 000	»	1½	»
»	» 30 000,	—»—	» 40 000	»	2	»
»	» 40 000,	—»—	» 60 000	»	2½	»
»	» 60 000,	—»—	» 80 000	»	3	»
»	» 80 000,	—»—	» 100 000	»	3½	»
»	» 100 000,	—»—	» 125 000	»	4	»
»	» 125 000,	—»—	» 150 000	»	4½	»
»	» 150 000, tillegg 5 pst.					

Den økete skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det dobbelte, det 3-dobbelte, 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov *)[1]) om tillegg til lov om domstolene av 13 august 1915. 21 juni. Nr. 6.

§ 1. Vedkommende departement kan uten hensyn til bestemmelsen i domstolslovens § 219, annet ledd, gi en sakfører tillatelse til å opptre ved lagmannsrettene dersom han i minst to år etter embetseksamen har vært i slik juridisk virksomhet som departementet finner har gitt ham tilstrekkelig praktisk erfaring.

Dersom en sakfører i minst tre år etter embetseksamen har vært i virksomhet som nevnt i første ledd, kan departementet uten hensyn til bestemmelsen i domstolslovens § 220, første ledd, punkt 2, gi ham tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1948.

Provisorisk anordning av 31 august 1945 om midlertidig tillegg til lov om domstolene av 13 august 1915 faller bort når denne lov trer i kraft.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 7 juni. Se Ot. prp. nr. 81. Innst. O. nr. 119. St.tid., forh. i Ot. s. 229—230; i Lt. s. 77.

21 juni. Nr. 7. **Lov** *)[1]) **om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser.**

Midlertidig lov av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser skal gjelde til 1 juli 1949.

21 juni. Nr. 8. **Lov** *)[2]) **um avbrot av frestar i avsperringstidi.**

I.

§ 1. Vart nokon hindra av krigen frå å gjera gjeldande krav som må vera påtala eller framsett innan ein lovsett frest, stend retten hans ved lag endå um fresten er ute, soframt han fyre 1 november 1946 tek den åtgjerd som trengst etter lov til å stogga fresten.

§ 2. Fyresegnene i § 1 gjeld på tilsvarande måte krav som gjeng inn under eit preklusivt proklama i bu eller aksjeselskap meddi melding, gjevi fyre 1 november 1946, til vedkomande skifterett i det eine, til firmaregistret i det andre høvet, stengjer for preklusjon. Meldingsmottakaren skal fyrst råd er segja frå um meldingi til alle som kann verta gjort andsvarlege for kravet.

Vert eit bu lagt under konkursskifte etter kravsmål innkome til skifteretten fyre 1 november 1946 frå ein som ikkje har kunna søkja inn kravet sitt av di krigen var til hinder, skal tidi frå og med fyrste avsperringsdagen til konkursopningsstundi ikkje teljast med når frestane som er nemnde i §§ 42—47 i konkurslovi frå 6 juni 1863, vert utrekna. Fyresegnene ovanfor gjeld tilsvarande når ein kommune vert sett under umframt tilsyn i samsvar med kapitel 9 i kommunestyrelovene soframt tilsegjingi um betalingsuppmoding er gjevi fyre 1 november 1946.

§ 3. Vart nokon hindra av krigen frå å fremja ei odelssak som han hadde gjenge igang med eller å setja i verk løysing i samsvar med reglane i kapitel 3 i skynslovi frå 1 juni 1917, stend odelsretten hans ved lag soframt han krev ny undertakst fyre 1 november 1946.

§ 4. Gjorde tilhøve som krigen eller okkupasjonen av Noreg skapte, at den offentlege påtalemakti eller ein privatmann med påtalerett ikkje reiste straffesak eller ikkje kravde tiltale, skal det vera høve til å gjera det endå um lovfresten er ute soframt det vert gjort fyre 1 november 1946. Tilsvarande gjeld um høvet til å setja i verk ein straffedom eller vedtak um å setja den dømde i tvangsarbeid.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 7 juni. Se Ot. prp. nr. 75. Innst. O. nr. 123. St.tid., forh. i Ot. s. 230; i Lt. s. 77.

[2]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 71. Innst. O. nr. 143. St.tid., forh. i Ot. s. 266—268; i Lt. s. 81.

II. 21 juni.

§ 5. Vart nokon hindra av krigen frå å gjera ein rettshandel av det slaget som, etter lov eller avtale, må vera gjort innan ein viss tidsfrest for å avvende rettstap eller for å få eller halde uppe subjektive rettar eller andre fyremuner, kann han fyre 1 november 1946 søkja uppreisnad hjå retten etter reglane i §§ 6—12. Nr. 8.

§ 6. Kravsmål um uppreisnad vert frambore i søksmålsskrift eller munnleg for herads- eller bydomaren i ein rettskrins der rettshandelsmottakeren har heimting eller kann verta saksøkt um rettshandelen. Er det inkje slikt verneting her i riket eller er det ingen som kann verta rekna for motpart, kann kravet berast fram for herads- eller bydomaren på den staden rettshandelsemnet er eller søkjaren har heimting.

§ 7. Kravsmålet um uppreisnad må vera gjort seinast ein månad etter det vart høve til det, likevel ikkje seinare enn 1 november 1946. Månadsfresten vert ikkje i noko høve rekna frå tidlegare tidspunkt enn 8 november 1945.

Vert desse frestane yverdrygde, gjeld ingen uppreisnad.

§ 8. Kravsmålet skal nemna dei umstendi det byggjer på og provi som kann gjera dei trulege.

Ikkje seinare enn samstundes med at kravsmålet vert frambore, må søkjaren gjera den forsømde rettshandelen, so sannt det er råd og let seg gjera uten urimeleg ulempe.

§ 9. For sakfyrehavingi gjeld reglane i fyrste og andre bolken av tvistemålslovi på tilsvarande måte so langt dei høver og inkje anna er fastsett, likevel so at um prov og provføring gjeld same reglane som ved hovudfyrehaving i tvistemål.

Retten avgjer uppreisnadskravet i orskurd.

Kjem motparten med motsegn mot at uppreisnadskravsmålet vert godteke, kann domaren fastsetja at saki skal vera fyre i søksmåls former soframt opplysningane som trengst er soleis at det er det mest tenlege. Fyrr domaren gjer vedtak, skal han gjeva partane høve til å segja si meining. Domaren set frest for søkjaren til å reisa søksmål. Forlikstinging i forliksrådet skal ikkje haldast, og hovudfyrehaving kann tidsetjast utan sakfyrebuing. Elles gjeld dei vanlege reglane um søksmål for herads- og byretten, um inkje anna fylgjer av denne lovi. Mot vedtak som domaren gjer etter denne lekken, gjeld ikkje kjæremål eller anke.

Nektar domaren uppreisnad, skal søkjaren til vanleg dømast til å svara motparten naudsynleg sakskostnad. Vert kravsmålet godteke, kann søkjaren i serlege høve dømast til å svara motparten sakskostnaden, alt eller noko. Motparten kann ikkje dømast til å svara sakskostnaden til søkjaren utan kravsmålet vert godteke og

21 juni. serlege umstende er for at søkjaren får sakskostnaden, alt eller noko.
Nr. 8. Serreglane i denne lekken gjeld berre fyrehavingi i fyrste instansen.

§ 10. Avgjerdi skal byggja på kva som batar og høver båe partar best. Ved avgjerdi bør retten leggja vekt på um søkjarbaten er mykje større enn skaden eller ulempa det kann valda motparten eller tridjemann um uppreisnad vert gjeve. Uppreisnaden kann gjevast på det vilkåret at rettshandelen ikkje skal ha full verknad for motparten eller at søkjaren held motparten skadelaus, heilt ut eller i noken mun, for fylgjone av at uppreisnad vert gjeve.

Gjev retten uppreisnad, skal han i avgjerdi setja frest for å gjera rettshandelen, um denne ikkje alt er gjort, jfr. § 8, andre lekken.

§ 11. Avgjerd som gjev eller nektar uppreisnad, er emne for anke etter reglane i tvistemålslovi.

Ankefresten er 2 vikur. Dette gjeld um avgjerdi er teki i dom òg.

§ 12. For at herads- eller byretten har fyre eit kravsmål um uppreisnad etter denne lovi, skal søkjaren svara kr. 15.

Vert saki fyrehavt i søksmåls former, gjeld reglane i fyrste kapitel av sportel-lovi.

III.

§ 13. Denne lovi tek til å gjelda 1 juli 1946. Millombils rettarbot frå 9 oktober 1942 um frestavbrot i avsperringstidi og tilleggsrettarboti frå 26 oktober 1945 held upp å gjelda frå den tid. Likeins millombils lov frå 8 mai 1946 um å lengja fresten etter millombils rettarbot frå 9 oktober 1942 um avbrot av frestar i avsperringstidi.

21 juni. Lov *)[1] um brigde i lov um rettargangsmåten i
Nr. 9. militære straffesaker frå 29 mars 1900.

I.

I lov um rettargangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900 skal § 200, andre leden lyde slik:

Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 387, annet til fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 135. St.tid., forh. i Ot. s. 266; i Lt. s. 80.

Lov *)[1]) **um brigde i lov frå 27 desember 1945 um tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid.** 21 juni. Nr. 10.

I.

Til § 1, 1 leden, i lov frå 27 desember 1945 om tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid vert gjort dette tillegget:

Fyresegnene for krigstid i § 19, 2 leden, og § 55, 2 leden, i lova frå 29 mars 1900 skal gjelda, men elles fyresegnene for fredstid.

II.

Denna lova tek til å gjelda straks.

Millombils lov *)[2]) **um tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker.** 21 juni. Nr. 11.

§ 1. Når ei straffesak høyrer under krigsrett etter gjeldande fyresegner um rettargangsmåten i militære straffesaker, skal lagmannsretten døma i fyrste instansen, soframt saki gjeld eit brotsverk som kann føra med seg større straff enn fengsel i 8 år, eller freistnad på eit slikt brotsverk. Fyresegni i § 19 andre punktum i den borgarlege straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarande måte.

Andre slike saker og dei sakene som er nemnde i § 8 i den militære straffesøksmålslovi, kann påtalemakti ha inn for lagmannsretten i fyrste instansen, når ho meiner at serlege grunnar gjer det tenlegt eller når den skuldgjevne bed um det.

Det som er fastsett i denne paragrafen, gjer ikkje brigde i gjeldande fyresegner som gjev høve til å påtala militære brotverk og missferder etter dei borgarlege straffesøksmålslovene, soleis heller ikkje serreglane um rettargangen i landssviksaker.

§ 2. Ny fyrehaving etter kapitel 25 i den militære straffesøksmålslovi høyrer under langmannsrett, ikkje under Høgsteretten.

Fyresegni i den militære straffesøksmålslovi § 209, andre leden, gjeld på tilsvarande måte.

§ 3. Når det er hovedfyrehaving i saker etter denne lovi skal lagmannsretten vera samansett av tri domarar og fire militære domsmenn.

I sak som er innhavd for lagmannsretten etter § 1, skal, um

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 135. St.tid., forh. i Ot. s. 266; i Lt. s. 80.

[2]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 135. St.tid., forh. i Ot. s. 264—266; i Lt. s. 80.

21 juni. Nr. 11.

råd er, krigsdomaren i vedkomande militære jurisdiksjon, etter tilkalling frå lagmannen gjera teneste i lagmannsretten istadenfor ein av lagdomarane.

§ 4. Til den einskilde saki tek domstolen ut domsmenn etter reglane i kapitel 5 i den militære straffesøksmålslovi, likevel so at formannen i lagmannsretten kjem istaden for krigsdomaren og at eit borgarleg rettsvitne skal gjera teneste.

§ 5. Domsmennene i lagmannsretten skal vera or desse klassone:

1. I sak mot general eller admiral: ein eller fleire generalar eller admiralar og dei hine stabsoffiserar, helst oberstar eller kommandørar.
2. I sak mot stabsoffiser: ein general eller admiral og tri stabsoffiserar eller fire stabsoffiserar.
3. I sak mot kaptein: tvo stabsoffiserar og tvo kapteinar.
4. I sak mot løytnant: ein stabsoffiser, ein kaptein og tvo løytnantar.
5. I sak mot fenrik: ein stabsoffiser og tri offiserar med lægre grad, av dei tvo fenrikkar.
6. I sak mot underoffiser: ein stabsoffiser, ein offiser med lægre grad og tvo underoffiserar.
7. I sak mot vanleg soldat eller person som ikkje er militær: ein stabsoffiser, ein offiser med lægre grad eller ein underoffiser og tvo vanlege soldatar.

Fyresegnene i § 23, siste leden, og §§ 24—26 i den militære straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarande måte.

§ 6. I sak som venteleg tek lang tid, kann retten vedtaka at fire domarar og fem domsmenn skal vera tilstades i rettsmøtet. Den femte domsmannen skal i det fall takast or den lægste klassen som er fastsett for saki. Når det skal segjast dom, gjeng ein av domarne frå, likvel ikkje formannen eller krigsdomaren, og likeins ein domsmann or den lægste klassen, båe etter loddkasting.

§ 7. Saki skal innhavast for lagmannsretten i det lagdømet som vedkomande jurisdiksjon soknar til, jfr. § 97 i den militære straffesøksmålslovi. Soknar ikkje heile jurisdiksjonen til eit og same lagdømet avgjer jurisdiksjonssjefen kva lagmannsrett saki skal innhavast for. Fyresegnene i § 136, tridje leden, i den borgarlege straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarande måte.

§ 8. Sak som er innehavd for lagmannsretten etter § 1, skal retten fyrebu og ha fyre etter reglane for krigsrettssaker so langt desse høver og ikkje anna fylgjer av denne lovi.

Når det er ny fyrehaving for lagmannsretten etter § 2 gjeld fyresegnene i den militære straffesøksmålslovi um ny fyrehaving for

Høgsteretten på tilsvarande måte, soframt inkje anna fylgjer av denne lovi. Fyresegnene i § 212, andre leden, i nemnde lov gjeld ikkje. 21 juni. Nr. 11.

Den tenestemannen fører saki for påtalemakti som skulde gjort det etter reglane for krigsrettssaker.

§ 9. Til fellande avgjerd i skuldspursmålet trengst det minst 5 røyster. Det same trengst til vedtak um livsstraff. Andre vedtak gjer retten med vanlegt fleirtal.

§ 10. Lagmannsrettsdom i saker etter denne lovi og saman med domen fyrehavingi som ligg til grunn, kann påtalemakti og den dømde anka inn for Høgsteretten. Reglane i kapitel 24 i den militære straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarande måte.

§ 11. Denne lovi tek til å gjelda straks og fell burt når lovi frå 27 desember 1945 held upp å gjelda.

Er slik sak som nemnd i § 1 innhavd for krigsrett når denne lovi tek til å gjelda men krigsretten ikkje har byrja på hovudfyrehavingi, kann påtalemakti taka saki tilbake og istaden ha henne inn for vedkomande lagmannsrett.

Kongelig resolusjon. 21 juni.

I kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om bestemmelser om overlosdistrikter, losoldermannskaper, loskretser og losningsdistrikter gjøres følgende endringer:

1. Halden, Drøbak og Langesund losoldermannskaper nedlegges.
2. a. Halden loskrets overføres til Fredrikstad losoldermannskap.
   b. Drøbak loskrets overføres til Oslo losoldermannskap.
   c. Langesund og Brevik loskretser overføres til Porsgrunn losoldermannskap.
3. Disse overføringer gjør ingen endringer i de grenser og losingsdistrikter som er fastsatt for Halden, Drøbak, Langesund og Brevik loskretser.
4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1946.

Kongelig resolusjon.*) 21 juni.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer m. v. blir det gjort følgende endringer i Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost:

I.

«Forordning» av 8 januar 1941 om endringer i kongelig resolusjon av 23 april 1925 med senere endringer om Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost oppheves.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

21 juni. II.

I ovennevnte regler § 4, femte ledd, tilføyes:

«Gouda- og nøkkelost skal dessuten på ostens kantside i hele dens omkrets påstemples ostens gruppebetegnelse med ord, f. eks. helfet-helfet, i samme farge som bokstav- og tallmerke. Bokstavenes høyde skal være 2 cm.»

§ 4 siste ledd, skal lyde:

«Foruten det her nevnte kvalitetsmerke og nummer kan produsenten på ostens annen side anbringe sitt navn og adresse samt varemerke. Samme adgang har samvirkemessige omsetningsorganisasjoner for meierier og produsenter. Merkingen må ikke kunne gi misvisende forestillinger om ostens art, kvalitet eller opprinnelse. Departementet kan forlange at ostens vanlige betegnelse på nærmere angitt måte anføres i forbindelse med varemerke.»

III.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 oktober 1946.

21 juni. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med §§ 4 og 5 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert det gjeve følgende føresegner om avgift på umsetnaden av saukjøt:

1. Av alt sauslakt som går gjennom kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll til gransking, skal det svarast avgift til å fremja omsetnaden av saukjøt i samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgift skal ikkje betalast av slakt som vert innført frå utlandet eller som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett kr. 0,50 for kvart slakt eller lut av eit slakt som går gjennom dei nemnde kontrollstadene i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947.

Same avgifta skal i den nemnde tidbolken også betalast av alle som leverar saukjøt til nedsalting eller som driv nedsalting av saukjøt. Unnateke er saukjøt som vert salta til eige bruk.

2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

21 juni. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med §§ 4 og 5 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert det gjeve følgende føresegner om avgift på umsetnaden av storfeslakt.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

§ 1. I samsvar med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja 21 juni.
umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, skal det av alt storfeslakt som går gjennom kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947 svarast avgift til å fremja umsetnaden av storfeslakt.

Som storfe vert rekna ukse, ku, rempling og gjøkalv.

Det skal ikkje svarast avgift av slakt som vert innført frå utlandet eller som vert heilt ut vraka.

§ 2. Avgifta er kr. 4 for storfe med slaktevekt over 180 kg, kr. 2 for storfe med slaktevekt 180 kg eller mindre og kr. 1 for rempling og gjøkalv.

For halve slakt eller mindre luter av slakt skal det svarast halv avgift.

§ 3. Avgifta vert kravd opp av kjøtkontrollstasjonen og kontrolløren eller styraren for stasjonen er ansvarleg for ho. Avgifta vert betalt inn til Omsetningsrådet som fastset kor ofte rekneskap skal avleggjast og kva for opplysingar som skal gjevast.

§ 4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

Kongeleg resolusjon.*) 21 juni.

I samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert det gjeve følgende føresegner om utjamningsavgift på konsummjølk for tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947:

Østlandets Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melksentral og Nord-Norges Melkesentral vert gjeve rett til å krevja opp utjamningsavgift på konsummjølk hjå ikkje-medlemer av sentralane i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947 i samsvar med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Det vert teke atterhald om rett til kva tid som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift.

Kongelig resolusjon *) om årsfredningen og om maskevidde for 21 juni.
bundne redskaper for fiske av laks og sjøaure 1946 og 1947 i Berbyelva og den innerste helt norske del av Iddefjorden i Idd og Marker fiskeridistrikt, Østfold fylke.

Skrivelse) fra Forsyningsdepartementet om regulativ for opp- 21 juni.
målingsgebyrer, samt regulativ for bygningsgebyrer for Harstad.

*) Kunngj. 28 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
**) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

22 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om opphevelse av vedtekt til bygningslovens § 12 for Strinda, Sør-Trøndelag fylke.

24 juni. **Stortingsvedtak** [1]) om skattefordelingsfondet.

Stortinget samtykke i

1) at Justisdepartementet for budsjett-terminene 1945—46 og 1946—47 av den del av skattefordelingsfondets midler som skal utdeles etter regler fastsatt av Stortinget, gir tilskudd etter departementets skjønn til vanskeligstilte kommuners budsjetter og ekstraordinært til fortsatt gjennomføring av skatteutjevning og i at departementet tilstår midlertidige driftslån til kommuner som er i kontantvanskeligheter.

Det er et vilkår for utbetalingen av tilskudd at kommunens budsjett er slik at Justisdepartementet finner å kunne godkjenne det og at fylkesskattestyret godkjenner likningen. Dog kan forskudd på tilskudd utbetales før budsjett og likning er godkjent i de tilfelle og i den utstrekning Justisdepartementet finner det påkrevd.

2) — — — — — —

24 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skibsreder Thore Jacobsen Næss og hustrus legat» til verdige trengende sjøfolk eller deres etterlatte i Sandar, opprettet ved overrettssakfører J. J. Næss' testament av 23 april 1938.

24 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «G. T. Jørgensen og hustru Karen Margrethe, født Dahl's legat til støtte for utdannelse av unge evnerike menn og kvinner som arbeider i shipping og assurans'e», opprettet av direktør Bjarne Jørgensen.

25 juni. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet.

Ved kongelig resolusjon av 13 juni 1946 er det fastsatt ny instruks for rettenes ansettelse av godtgjøring til aktorer og offentlige forsvarere i straffesaker samt til sakkyndige i straffesaker og sivile saker ved andre domstoler enn Høyesterett.

Instruksen som trer i kraft 1 juli 1946, avløser den hittil gjeldende salærinstruks av 15 januar 1942. Den blir å anvende ved alle salæransettelser som foretas 1 juli 1946 og senere, uten hensyn til

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) Se St.prp. nr. 24. Innst. s. nr. 76. St.tid. s. 1016.

om arbeidet er utført eller reisefraværet har funnet sted før 1 juli 25 juni. 1946.

Instruksen bygger for så vidt angår ansettelse av salærer for aktorer og forsvarere på det samme prinsipp som ble innført ved instruksen av 15 januar 1942. Etter den tidligere instruks av 24 juni 1927 ble den avgjørende vekt lagt på rettsmøtets varighet, idet en gikk ut fra at det forberedende arbeid som en sak medfører, i alminnelighet vil stå i forhold til den tid behandlingen av saken tar i retten. Etter instruksen av 15 januar 1942 og den nye instruks av 13 juni 1946 skal salæret av retten ansettes til et samlet beløp, men med en særskilt beregning for den tid som er gått med forberende arbeid. I samsvar med dette er det fastsatt en særlig sats for arbeid utført utenfor retten. Etter denne ordning må aktorer og forsvarere framlegge oppgave over det arbeid som saken har medført utenfor retten. Oppgaven må være så utførlig, at retten kan bedømme rimeligheten av den tid som er oppgitt. Det er forutsetningen at dommerne bedømmer nødvendigheten av det oppgitte arbeid og eventuelt skjærer salæret ned i tilfelle hvor det er anvendt urimelig tid, jfr. instruksens §§ 8 og 9.

Salærsatsene er forhøyet under hensyn til den alminnelige prisstigning.

Ved full reisedag i instruksens §§ 3 og 4 forstås et reisefravær på minst 7 timer. Da fraværssalæret er ment å være en erstatning for tap av arbeidstid under fraværet fra bopelen, kan det bare tas hensyn til fravær om dagen. Departementet har dog ikke funnet grunn til å innta i instruksen nærmere bestemmelse om når på døgnet fraværet må ha funnet sted for at det skal kunne tilstås fraværssalær, men en antar at det i alminnelighet bare bør tas hensyn til fravær som faller i tiden mellom kl. 7 og kl. 23. Ved beregningen av reisefraværets lengde tas hensyn ikke bare til den tid som den reisende befinner seg i eller på vedkommende befordringsmiddel, men til det hele reisefravær med fradrag av den tid som medgår til rettsmøter.

Det er ikke adgang til å tilstå særskilt godtgjøring for etterarbeid, herunder bistand for tiltalte med anvendelsen av rettsmidler. Det salær som blir tilstått i henhold til instruksens satser for rettsmøter, forberedende arbeid og reisefravær er forutsatt også å skulle innbefatte godtgjøring for mulig etterarbeid, og det er tatt tilbørlig hensyn hertil ved fastsettelsen av satsene.

Utlegg til porto og telefon godtgjøres ikke særskilt, men tas i betraktning ved ansettelsen av salæret.

Etter instruksens § 10 er det adgang til å fravike satsene i instruksen når den vanlige godtgjøring på grunn av særlige om-

25 juni. stendigheter ellers ville bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Det er imidlertid forutsetningen at denne bestemmelse bare kommer til anvendelse rent unntaksvis. Det må i tilfelle gis en utførlig redegjørelse av retten for grunnene til fravikelsen av instruksens satser.

Salæransettelsen blir å innsende til Justisdepartementet til revisjon i alle tilfelle hvor det enkelte salær overstiger kr. 500 ved lagmannsretten eller kr. 400 ved herreds- og byretten. Likeledes blir salæransettelsen å forelegge for departementet til revisjon uten hensyn til salærets størrelse når retten unntaksvis har fraveket salærsatsene i medhold av instruksens § 10.

25 juni. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet.

Departementet fastsetter følgende endringer i «Bestemmelser vedrørende erleggelse av gebyr til Norges Elektriske Materiellkontroll» (fastsatt av Arbeidsdepartementet 20 desember 1932):

I § 2 a og b tilføyes etter ordene «tilstille Materiellkontrollen bekreftet oppgave»: «i 2 eksemplarer».

§ 3 b skal lyde slik:

«Omsetningsgebyret.

Omsetningsgebyret skal betales kontant samtidig med innsendelse av de under 2 a eller 2 b nevnte oppgaver. Omsetningsgebyret beregnes etter de til enhver tid gjeldende satser.»

Det fastsettes følgende nye satser for omsetningsgebyr:

For materiell: 0,75 % av engrosprisen.
» radioapparater: 0,25 % av detaljprisen.
» apparater: 0,25 % av detaljprisen.

25 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om bebyggelsesplan og bygningsvedtekter for Volvat, Vestre Aker, Akershus fylke.

25 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 5 for Rena bygnings- og brannkommune, Hedmark fylke.

26 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

I. Etter mønster av de regler som er fastsatt om feriegodtgjørelse for 1946 for arbeidere ansatt i bedrifter som står tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening, har Finansdepartementet bestemt at feriegodtgjørelse for i år skal utbetales arbeidere i statens tje-

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

neste (statsarbeidere) som er i tjeneste ved ferietidens inntreden eller som blir oppsagt etter 15 mai 1946, etter følgende regler: 26 juni.

Feriegodtgjørelsen fastsettes til 4,5 % av vedkommende arbeiders fortjeneste i vedkommende etat (bedrift) i tiden 15 mai 1945 til 15 mai 1946. Dog skal hver arbeider være sikret som feriegodtgjørelse 4,5 % av sin timelønn (ukelønn omregnet til timelønn) den 15 mai 1946 multiplisert med antallet av arbeidde timer og med tillegg av 20 %.

Ingen skal dog ved denne ferieordning for 1946 få sine tidligere tariff-festete ferievilkår forringet.

II. Som det vil ses skal feriegodtgjørelsen for 1946 beregnes av fortjenesten. Ved beregningen må derfor medtas overtids-, skift-, prosent- og dyrtidstillegg. Likeledes må medtas tillegg for smussig og sundhetsfarlig arbeid. Derimot medregnes ikke julegratiale 1945 og godtgjørelser som ikke står i direkte forbindelse med arbeidsytelsen som sådan, f. eks. verktøygodtgjørelse.

For timelønnete beregnes feriegodtgjørelsen av timelønnen tillagt dyrtidstillegg multiplisert med antall arbeidde timer + 20 %. Samme beregningsmåte skal også anvendes for de akkordarbeidere som derved får mer feriegodtgjørelse enn ved å beregne 4,5 % av fortjenesten i ferieåret. Bestemmelsen om 20 %-tillegget må betraktes som et minimumstillegg ved beregningen av feriegodtgjørelsen.

III. Vilkåret for å få feriegodtgjørelse etter denne ordning er at arbeideren er i statens tjeneste ved feriens inntreden eller er oppsagt etter 15 mai 1946. Har han fratrådt før 15 mai 1946, kommer han derfor ikke inn under ordningen for i år. Den gjelder heller ikke hvis han fratrer etter 15 mai som følge av egen oppsigelse eller hvis han blir avskjediget på grunn av reglementsstridig forhold. For disse arbeidere gjelder de tidligere tariff-festete ferieregler.

Ordningen gjelder ikke for arbeidere med månedslønn (likesom den ikke gjelder for tjenestemenn eller overenskomstpersonale som har lønnstillegg og krisetillegg på samme måte som tjenestemennene).

Det er videre en absolutt forutsetning at den tariff-festete feries lengde overholdes.

Skrivelse *) fra Samferdselsdepartementet. 26 juni.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 med senere endringer har departementet fastsatt:

I forskriftene av 3 juni 1942 i henhold til motorvognloven skal § 21 avsnitt 3—7 lyde:

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

26 juni. «På motorvogn som med tillatelse i henhold til motorvognlovens § 21 avsnitt I brukes i rutetrafikk skal kjennemerkene foran og bak på vognen forsynes med betegnelsen: Rutevogn.

På motorvogn som med særskilt bevilling i henhold til motorvognlovens § 21 avsnitt II brukes til ervervsmessig personbefordring uten rute, enten fra offentlig holdeplass eller hjemsted, skal kjennemerkene foran og bak på vognen forsynes med betegnelsen: Drosje.

På motorvogn som med særskilt bevilling i henhold til motorvognlovens § 21 avsnitt II brukes til ervervsmessig godsbefordring uten rute, skal kjennemerkene foran og bak på vognen være forsynt med betegnelsen: Leievogn.

På motorvogn som med særskilt bevilling i henhold til motorvognlovens § 21 avsnitt II brukes til ervervsmessig turkjøring uten rute, skal kjennemerkene foran og bak på vognen være forsynt med betegnelsen: Turvogn. Vogner som bare leilighetsvis brukes til turkjøring skal dog gis betegnelse som svarer til deres ordinære kjøring i henhold til foranstående punkter.

Politiet i det distrikt hvor vognen er registrert, kan frita vogneieren for å ha de påskrifter på kjennemerkene som nevnt ovenfor når særlige grunner taler for det.

Betegnelsen: Rutevogn, Drosje, Leievogn eller Turvogn anbringes på kjennemerket under bokstaven og tallet. Det skal anvendes vertikal «jernskrift» med 45 mm høye bokstaver, 10 mm strektykkelse og av samme utførelse som påskriften på kjennemerket for øvrig. Minste høyde av vedkommende skilt blir 180 mm. Det må ikke uten særskilt tillatelse fra politiet treffes noen anordning ved skiltet, hvorved de betegnelser som er nevnt foran leilighetsvis fjernes eller skjules.»

De tidligere avsnitt 8 og 9 blir avsnitt 9 og 10.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Kristiansund.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og byggevedtekter for kvartalene I—IV begrenset av Storgata, Kielland Torkildsensgt., Den gamle Pasvikveg og Egebergsgt., samt et areal begrenset av Storgata, Wiullsgt., Kongensgt. og Kielland Torkildsensgt. i Kirkenes, Sør-Varanger herred, Finnmark fylke.

26 juni. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at brannloven skal være gjeldende for de områder i Vardal herred, Opland fylke,

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. i nr. 25.

hvor bygningsloven av 22 februar 1924 nå er gjeldende, nemlig Hunndalen bygningsdistrikt og hele Gjøvik byggebelte etter de siste utvidelser av grensene. 26 juni.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at eier eller besitter av hund i Sigdal herred, Buskerud fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 27 juni.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at eier eller besitter av hund i Nord-Rana herred, Nordland fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 27 juni.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om revidert reguleringsplan og bygningsvedtekter for Namsos. 27 juni.

Lov **)[1] om endring i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936. 28 juni. Nr. 1.

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936 skal lyde:

§ 4. Til blind som bor i by yter staten kr. 720 året, og til blind som bor på landet kr. 600 året.

§ 7. Til vanføre yter staten:

a) kr. 720 året til den som bor i by, og kr. 600 året til den som bor på landet, eller
b) bidrag kr. 720 året til opphold på pleiehjem godkjent av Sosialdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1946.

Lov **)[2] om endring i lov om pengeforpliktelser, lydende på betaling i gull av 15 desember 1923. 28 juni. Nr. 2.

I.

I lov om pengeforpliktelser lydende på betaling i gull av 15 desember 1923 skal § 1, tredje punktum, lyde:

«I utsettelsestiden svares rente etter to av hundre årlig.»

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
**) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 76. Innst. O. nr. 110. St.tid., forh. i Ot. s. 200; i Lt. s. 72.
[2]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 65. Innst. O. nr. 107. St.tid., forh. i Ot. s. 225; i Lt. s. 76.

28 juni. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks, og får virkning for rentekrav som forfaller etter lovens ikrafttreden.

28 juni. Nr. 3.

Lov *)[1]) om endring i lov om fordringer lydende på flere myntsorter av 6 juli 1933.

I.

I lov om fordringer lydende på flere myntsorter av 6 juli 1933 skal § 3, annet punktum, lyde:

«Så lenge Norges banks seddelinnfrielse er utsatt i medhold av lov av 23 april 1892 § 7, siste ledd, får loven også anvendelse på fordringer som er stiftet før lovens ikrafttreden, for så vidt ikke vedkommende departement bestemmer noe annet; foretrekker fordringshaveren å vente med å få betaling inntil utløpet av det nevnte tidsrom, kan han i mellomtiden kreve 2 pst. av kronebeløpet i årlig rente.»

II.

Denne lov trer i kraft straks, og får virkning for rentekrav som forfaller etter lovens ikrafttreden.

28 juni. Nr. 4.

Lov *)[2]) om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger av 23 juli 1894.

I.

I lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger av 23 juli 1894 tilføyes som ny § 5:

Uten tillatelse etter § 1 kan det kreves avstått grunn og rettigheter for anlegg av elektrisk kraftledning når det ved skjønn godtgjøres at dette er nødvendig for at eier av hus, gårdsbruk og liknende på tjenlig måte kan oppnå tilknytning til et ledningsanlegg, og avståingen kan gjennomføres uten vesentlig ulempe for grunneieren eller rettighetshaveren.

Skjønnet fastsetter samtidig erstatningen for avståelsen og for skade eller ulempe av slik art som nevnt i § 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelser av 7 oktober 1943 om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger av 23 juli 1894 faller bort.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 65. [Innst. O. nr. 107. St.tid., forh. i Ot. s. 225; i Lt. s. 76.

[2]) St.vedtak 7 juni. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. nr. 118. St.tid., forh. i Ot. s. 228; i Lt. s. 77.

Millombils lov *)[1]) om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger av 23 juli 1894. 28 juni. Nr. 5.

§ 1. Når det er gjevi kongeleg løyve til å byggja elektrisk kraftleidning i samsvar med § 1 i «Lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger» frå 23 juli 1894 kan Kongen samtykkja i at ekspropriasjon etter § 2 i lova vert gjennomført før vederlaget er fastsett.

Ekspropriasjonsskjønn må ein krevja snarast råd er og seinast innan ein frist som vedkomande departement fastsett. Vederlaget dagfell til betaling så snart det er endeleg fastsett.

Staten går god for at vederlaget vert betalt. Departementet kan krevja at eksproprianten gjev slik trygd for vederlaget som departementet fastsett.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld i to år. Føresegnene frå 11 september 1941 om tillegg til «Lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger» frå 23 juli 1894 held opp å gjelda.

Lov *)[2]) om å utvide grensene for kjøpstaden Moss. 28 juni. Nr. 6.

§ 1. Med virkning fra 1 juli 1943 overgår Jeløy herred i Østfold fylke til kjøpstaden Moss således at herredets grenser mot Vestby, Våler og Rygge og kjøpstadens grenser mot Rygge blir kjøpstadens grenser mot de nevnte herreder.

§ 2. Den nye grenselinjen skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Jeløy herred skal med virkning fra 1 juli 1943 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som ved denne lovs ikrafttreden måtte hvile på jord i det tidligere herred.

En eiendom anses hevdet til odel også om hevdstiden først er utløpet i tidsrommet fra 1 juli 1943 til denne lovs ikrafttreden. Bestemmelsen i foregående punktum kan dog ikke påberopes til skade for tredjemann som måtte ha ervervet rett i eiendommen før denne lovs ikrafttreden.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1ⁿr. 25.

[1]) St.vedtak 7 juni. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. nr. 118. St.tid., forh. i Ot. s. 228; i Lt. s. 77.

[2]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 67. Innst. O. nr. 137. St.tid., forh. i Ot. s. 261—264; i Lt. s. 80.

28 juni. Nr. 6.

§ 4. De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning drev kjøpmannshandel i det tidligere Jeløy herred, skal ha rett til å fortsette sin næring i Moss mot å melde seg for politimesteren i Moss innen 1 september 1946.

De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning drev håndverksnæring i det tidligere Jeløy herred, skal ha rett til på dette område å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Moss innen 1 september 1946.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 5. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Moss nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 6. I det innlemmede område skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å føre opp trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 7. Dersom det ikke treffes minnelig overenskomst mellom Moss kommune og Østfold fylkeskommune om det økonomiske oppgjør i anledning av byutvidelsen, blir avgjørelse herom med endelig virkning å treffe ved skjønn.

Skjønnet avgis av tre personer som oppnevnes av Justisdepartementet og er bosatt utenfor fylket.

Skjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for skjønnet, fastsetter omkostningene og avgjør hvem som skal bære disse.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 1 juli 1943 om utviding av grensene for kjøpstaden Moss.

28 juni. Nr. 7.

Lov *)[1]) om utvidelse av grensene for kjøpstaden Hamar og om nytt kommunevalg i Hamar og Vang kommuner.

§ 1. Fra 1 juli 1946 overgår til kjøpstaden Hamar de deler av Vang herred i Hedmark fylke som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 84. Innst. O. nr. 134. St.tid., forh. i Ot. s. 259—261; i Lt. s. 80.

28 juni. Nr. 7.

Vestenfra følges Vang herredsgrense fra Mjøsa og til et punkt hvor Vang herredsgrense skjærer ut nordover fra Sagatun eiendoms grense, herfra etter Vangs herredsgrense til et gjerde ca. 100 m nord for øverste bebyggelse på Mæhlumsløkka (formentlig grenselinje mellom Kluke og Tommelstad), derpå langs dette gjerde østover til den gamle Furnesveg, videre fra denne sønnenfor huset «Skarpholen» og ned til et gammelt steingjerde, og langs dette umiddelbart vestenfor Solvang skole til Lillehammerchausséen, herfra i en rett linje omtrent til nordsiden av sagen på Børstad og herfra østover i senkningen sønnenfor Børstad gård fram til Flagstadelva, og herfra så langt østover at all grunn sønnenfor denne linje, tilhørende Børstads Disen, kommer innenfor den nye bygrense.

Hvor den ovenfor beskrevne grenselinje ikke følger regulert gatelinje for så vidt grensen mot gjenværende del av Vang angår, så skal på denne strekning grensen ligge etter så vidt mulig nærmeste regulerte gaters midtlinje. Dette er på kart, datert 27 august 1945, avlagt med blå helopptrukket linje. Denne korrigerte grenselinje er for øvrig i blå helopptrukket linje også avlagt på kart utvisende den nye regulering av Hamar og nærmeste omegn, datert 27 august 1945.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Vang herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Hamar, skal fra 1 juli 1946 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1946 måtte hvile på jord som ved denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. Det velges nytt herredstyre i Vang og nytt bystyre i Hamar istedenfor det herreds- og bystyre som ble valgt i 1945. Valgting holdes innen utgangen av september måned 1946. Dagen fastsettes av fylkesmannen etter at valgstyrene i de to valgsogn har uttalt seg. Valgstyrene kunngjør valgdagen med minst 2 måneders varsel.

Ved spørsmålet om stemmerett og innføring i manntallet blir bopel i byutvidelsesområdet å anse som bopel i Hamar.

For øvrig kommer reglene i lov om kommunevalg av 10 juli 1925 til anvendelse. Departementet kan forkorte lovens frister.

§ 5. Det herreds- og bystyre som velges etter § 4 trer i virksomhet snarest mulig etter at valg er holdt og skal gjøre tjeneste til utgangen av 1947. Det herreds- og bystyre som ble valgt i 1945 skal gjøre tjeneste inntil det nye herreds- og bystyre trer i virksomhet.

28 juni. Nr. 7.

§ 6. Så vel i Vang som i Hamar foretas det snarest mulig etter at herreds- og bystyret er trådt sammen etter § 5, nyvalg på medlemmer av styrer, råd, nemnder o. likn. og innehavere av andre kommunale tillitsverv som velges av herreds- og bystyret, formannskapet, eller andre som disse myndigheter har overlatt valgretten til.

Tjenestetiden for den som velges, skal være den samme som for det nyvalgte herreds- og bystyre dersom funksjonstiden etter vedkommende lov faller sammen med den ombudstid som har vært gjeldende for herreds- og bystyret. Ellers gjelder vedkommende lovs bestemmelser om tjenestetiden. Bestemmer loven at en del av medlemmene skal tre ut etter en viss tid, foretas utskiftningen og valget etter de regler som loven fastsetter. Inntil lovens regler om utskiftning kan anvendes, skjer denne ved loddtrekning.

De medlemmer og tillitsmenn som velges etter første ledd, trer i virksomhet straks. Inntil så er skjedd, skal de tidligere medlemmer og tillitsmenn gjøre tjeneste. De kommunale likningsinstanser (nemnd, råd og overlikningsnemnd), i den sammensetning de har ved lovens ikrafttreden, skal dog gjøre ferdig arbeidet med likningen for skatteåret 1946—47 (inntektsåret 1945).

§ 7. De personer som 1 januar 1946 hadde bopel på det område som etter § 1 overføres til kjøpstaden Hamar, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1946 til 30 juni 1947 med omsyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikning av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1946 til 30 juni 1947 skal foregå ved likningsmyndighetene i Hamar og etter de regler som gjelder for Hamar i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 8. De i Vang herred hjemstavnsberettigede personer som 1 juli 1946 bor — eller om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bolig i herredet innen det område som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de er flyttet til dette område før 1 juli 1945.

§ 9. De som 1 juli 1946 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på det område som etter § 1 går over til kjøpstaden Hamar, skal ha rett til å fortsette sin næring i Hamar mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1946.

De som 1 juli 1946 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på det nevnte område, skal ha rett til på dette å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1946.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 10. Bygninger på det område som etter § 1 går over til kjøp- 28 juni.
staden Hamar, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som Nr. 7.
i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på det innlemmede område, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 11. I det innlemmede område skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 12. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Hamar og Vang prestegjeld som denne lov måtte nødvendiggjøre.

Lov *)[1]) **om tillegg til lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938.** 28 juni. Nr. 8.

I.

I lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 tilføyes som ny § 44 a:

Når det antas nødvendig for å oppnå en tilfredsstillende revisjon kan fylkesmannen bestemme at to eller flere kommuner skal ha felles revisor. Herredsstyret i hver enkelt av de kommuner som bestemmelsen omfatter, kan bringe fylkesmannens avgjørelse inn for departementet.

Et revisjonsdistrikt som består av flere kommuner, skal ha et felles styre for ordning av revisjonen, med så mange representanter for hver kommune som fylkesmannen fastsetter. Hvert herredsstyre velger kommunens representanter blant sine medlemmer for den samme funksjonstid som disse har. Utelukket fra valg er medlemmer av formannskapet og enhver som har regnskap å avlegge til kommunen. Fellesstyret velger selv sin formann.

Fellesstyret fastsetter lønns- og arbeidsvilkår for revisjonen, ansetter og oppsier revisor og nødvendig arbeidshjelp for denne og fordeler utgiftene på de kommuner som ordningen omfatter. Det bestemmer hvor revisor skal ha kontor. Vedtak om fordeling av ut-

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 31. Innst. O. nr. 124. St.tid., forh. i Ot. s. 244—259; i Lt. s. 78—80.

28 juni. Nr. 8.

giftene og om hvor kontoret skal være, kan et mindretall i fellesstyret bringe inn for fylkesutvalget til endelig avgjørelse. Er en bykommune med i revisjonsdistriktet, treffer fylkesmannen avgjørelsen.

Fellesstyret treffer avgjørelse ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget. Ved valg av formann og ved ansettelser gjelder bestemmelsene i § 17, tredje ledd.

Om ansettelse, suspensjon og om oppsigelse av revisor, fastsettelse av lønns- og arbeidsvilkår for revisjonen og om instruks for revisor gjelder bestemmelsene i § 43 tilsvarende, dog slik at fellesstyret trer i herredsstyrets sted. Er en bykommune med i revisjonsdistriktet, har fylkesmannen den myndighet som § 43 legger til fylkesutvalget.

Vedkommende departement eller den dette gir fullmakt kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av ordningen.

II.

Denne lov trer i kraft straks, dog slik at revisjonsordninger som er istandbrakt med hjemmel i loven, først settes i verk 1 oktober 1946. Bestemmelsene om den kommunale revisjon av 9 oktober 1940 skal ha fortsatt gyldighet til dette tidspunkt. Utgifter til revisjonen som ikke er dekket pr. 1 oktober 1946 eller som senere påløper under avviklingen av den tidligere revisjonsordning fordeles på kommunene etter nærmere bestemmelse av departementet.

28 juni. Nr. 9.

Lov *)[1]) om tillegg til lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938.

I.

I lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938 tilføyes som ny § 44 a:

Når det antas nødvendig for å oppnå en tilfredsstillende revisjon kan fylkesmannen bestemme at to eller flere kommuner skal ha felles revisor. Bystyret i hver enkelt av de kommuner som bestemmelsen omfatter, kan bringe fylkesmannens avgjørelse inn for departementet.

Et revisjonsdistrikt som består av flere kommuner, skal ha et felles styre for ordning av revisjonen, med så mange representanter for hver kommune som fylkesmannen fastsetter. Hvert bystyre vel-

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 31. Innst. O. nr. 124. St.tid., forh. i Ot. s. 241—259; i Lt. s. 80.

ger kommunens representanter blant sine medlemmer for den samme funksjonstid som disse har. Utelukket fra valg er medlemmer av formannskapet og enhver som har regnskap å avlegge til kommunen. Fellesstyret velger selv sin formann. 28 juni. Nr. 9.

Fellesstyret fastsetter lønns- og arbeidsvilkår for revisjonen, ansetter og oppsier revisor og nødvendig arbeidshjelp for denne og fordeler utgiftene på de kommuner som ordningen omfatter. Det bestemmer hvor revisor skal ha kontor. Vedtak om fordeling av utgiftene og om hvor kontoret skal være, kan et mindretall i fellesstyret bringe inn for fylkesmannen til endelig avgjørelse.

Fellesstyret treffer avgjørelse ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget. Ved valg av formann og ved ansettelser gjelder bestemmelsene i § 16, tredje ledd.

Om ansettelse, suspensjon og om oppsigelse av revisor, fastsettelse av lønns- og arbeidsvilkår for revisjonen og om instruks for revisor gjelder bestemmelsene i § 43 tilsvarende, dog slik at fellesstyret trer i bystyrets sted.

Vedkommende departement eller den dette gir fullmakt kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av ordningen.

II.

Denne lov trer i kraft straks, dog slik at revisjonsordninger som er istandbrakt med hjemmel i loven, først settes i verk 1 oktober 1946. Bestemmelsene om den kommunale revisjon av 9 oktober 1940 skal ha fortsatt gyldighet til dette tidspunkt. Utgifter til revisjonen som ikke er dekket pr. 1 oktober 1946 eller som senere påløper under avviklingen av den tidligere revisjonsordning fordeles på kommunene etter nærmere bestemmelse av departementet.

Lov *)[1]) **om tilbakebetaling av statslån som er opptatt av okkupasjonsstyret** 28 juni. Nr. 10.

§ 1. Restitusjonsanordningen av 29 juli 1941, slik den lyder etter provisorisk anordning av 17 august 1945, får ikke anvendelse på de faste lån som under okkupasjonen er opptatt av Finansdepartementet i Oslo i den norske stats navn.

Vedtak om godkjenning, omgjøring eller endring av låneopptak som nevnt i første ledd, treffes av Stortinget.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 48. Innst. O. nr. 148. St.tid., forh. i Ot. s. 272—278; i Lt. s. 81.

28 juni. Nr. 11. **Lov** *)[1]) om førebils tillegg til reglane i landsskattelovi om utlikning av fylkesskatten på heradi.

Når serlege tilhøve gjer det turvande kan fylkestinget med samtykkje av vedkomande departement gjera vedtak um at tre tiandepartar av fylkesskatten, som skal delast på heradi for 1946—47 vert delt etter skjønn av fylkestinget. Den parten av skatten som vert delt etter den skattskrivne eiga skal då settjast ned til tvo tiandepartar.

28 juni. Nr. 12. **Mellombels lov** *)[2]) om unnatak frå lov om aldersgrense for offentlege tjenestemenn frå 14 mai 1917.

§ 1. Høgsterettsdomar, utnemnd før 9 april 1940, kan halda fram i embetet til 30 juni 1947, endå om han har nådd aldersgrensa etter lov frå 14 mai 1917.

§ 2. Denne lova gjeld frå og med 1 juli 1946.

28 juni. Nr. 13. **Mellombels lov** *)[3]) om tillegg til straffeprosesslovgjevinga.

§ 1. Føresegna i lov om domstolane frå 13 august 1915, § 10, tridje leden gjeld også når lagmannsretten har føre seg saker som er nemnde i § 1 i provisorisk anordning om rettergang i landssviksaker frå 16 februar 1945.

§ 2. Denne lova tar til å gjelda straks.

28 juni. **Kongelig resolusjon.***)

§ 1. Fra 1 juli 1946 overgår til kjøpstaden Drammen fra Lier kommune i Buskerud fylke gårdsnr. 10, bruksnr. 1 Øren, gårdsnr. 11, bruksnr. 1 Hotvedt og gårdsnr. 12, bruksnr. 1 Strøm, for så vidt eiendommene ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Den nye grenselinje tar av fra den gamle litt nordøst for bystein 20 i det gjerdehjørne hvor grensen mellom Stoppen skog (gnr. 31, bnr. 2) og Strøm skog (gnr. 12, bnr. 1) støter til den gamle bygrense. Fra dette punkt følges grensen for Drammen kommunes eiendom, gnr. 12, bnr. 1 mot Stoppen skog (gnr. 31, bnr. 2),

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

[1]) St.vedtak 24 juni. Se Ot. prp. nr. 88. Innst. O. nr. 147. St.tid., forh. i Ot. s. 292—293; i Lt. s. 87.

[2]) St.vedtak 27 juni. Se Ot. prp. nr. 109. Innst. O. nr. 165. St.tid., forh. i Ot. s. 296—298; i Lt. s. 87—88.

[3]) St.vedtak 27 juni. Se Ot. prp. nr. 109. Innst. O. nr. 165. St.tid., forh. i Ot. s. 296—298; i Lt. s. 88.

Vivelstad (gnr. 39, bnr. 1) og Vivelstad (gnr. 39, bnr. 4 og 23) til gjerdehjørne i Kudalen, hvor det er satt ned jernbolt. Fra dette punkt går bygrensen rettlinjet til bystein 26. 28 juni.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Lier herred som etter § 1 overgår til kjøpstaden Drammen, skal fra 1 juli 1946 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden.

Kongelig resolusjon.*) 28 juni.

§ 1. Fra 1 juli 1946 overgår til O s l o by fra Østre Aker sokn i Aker herred, Akershus fylke, følgende eiendommer: Gårdsnr. 135, bruksnr. 7, gårdsnr. 136, bruksnr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 9, og gårdsnr. 137, bruksnr. 100 og 104.

§ 2. De eiendommer i Aker herred som etter § 1 overgår til Oslo, skal fra 1 juli 1946 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under byen.

§ 3. De personer som 1 januar 1946 hadde bopel på det område som etter § 1 overføres til Oslo, anses ved skatteligningen for budsjettåret 1 juli 1946 til 30 juni 1947 med omsyn til skatteplikt som bosatt i byen.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1946—30 juni 1947 skal foregå ved likningsmyndighetene i Oslo og etter de regler som gjelder for Oslo i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Aker og som 1 juli 1946 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bolig innen det overførte område, skal ha sin fattighjemstavn i Oslo.

§ 5. De som 1 juli 1946 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på det område som etter § 1 overgår til Oslo, skal ha rett til å fortsette sin næring i Oslo mot å melde seg for politimesteren i Oslo og Aker innen 1 september 1946.

§ 6. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Oslo og Aker som denne resolusjon måtte nødvendiggjøre.

Kongelig resolusjon.*) 28 juni.

I henhold til § 18, 1 ledd i lov om domstolene av 13 august 1915 nr. 5 b e m y n d i g e s Justisdepartementet til for hvert lagsogn å fastsette ett eller flere rettssteder.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

28 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Provisorisk anordning av 15 september 1944 om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter med de endringer som er fastsatt i provisorisk anordning av 17 august 1945 og 21 september 1945, gis forlenget gyldighet inntil videre med unntak av de bestemmelser i § 2 i anordningen som gjelder Norsk Arbeidsgiverforenings og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjons myndighet overfor arbeidsgiver, arbeidsgiverforening eller fagforening som ikke er medlem av vedkommende hovedorganisasjon.

28 juni. **Kongelig resolusjon.***)

I. I medhold av § 49, punkt 2, i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 blir med virkning fra 1 juli 1946 fastsatt avgifter for undersøking og godkjenning ved arbeidstilsynets kjelekontroll av kjeler, beholdere og rørledninger som er utsatt for damptrykk, i samsvar med et framlagt utkast.

II. Avgifter for undersøking av kjeler m. v. utsatt for damptrykk fastsatt ved Stortingsbeslutning 10 juni 1925, jfr. kongelig resolusjon av 11 september 1925 § 54, opphører å gjelde fra samme tid.

Utkastet lyder så:

Avgifter for undersøking og godkjenning ved arbeidstilsynets kjelkontroll av kjeler, beholdere og rørledninger utsatt for damptrykk.

I.

A. For hovedundersøking:

	av dampkjeler				av dampbeholdere			
1.	til og med	2,0 m² htfl.			til og med	0,2 m³ innh.		kr. 40
2.	fra 2,0	til	8,0 »	»	fra 0,2	til	0,5 »	» » 60
3.	» 8,0	»	15,0 »	»	» 0,5	»	2,0 »	» » 100
4.	» 15,0	»	25,0 »	»	» 2,0	»	5,0 »	» » 150
5.	» 25,0	»	50,0 »	»	» 5,0	»	12,0 »	» » 200
6.	» 50,0	»	100,0 »	»	» 12,0	»	20,0 »	» » 250
7.	» 100,0	»	200,0 »	»	» 20,0	»	30,0 »	» » 325
8.	» 200,0	»	300,0 »	»	» 30,0	»	50,0 »	» » 400
9.	» 300,0	»	400,0 »	»	» 50,0	»	75,0 »	» » 475
10.	» 400,0	»	500,0 »	»	» 75,0	»	100,0 »	» » 550
11.	» 500,0	»	600,0 »	»	» 100,0	»	150,0 »	» » 600

osv. kr. 50 for hvert påbegynt 100,0 m² respektive 50,0 m³ tillegg i størrelsen. For tørresylindre til og med 4 m³ kr. 40
» do. over 4 » » 60.

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.

Samlet avgift for tørresylindre til en og samme maskin skal ikke overstige kr. 300. 28 juni.

For gjenpart av sertifikat betales kr. 5.

Er kjel eller beholder ikke godkjent på forhånd, skal det ved første gangs hovedundersøking betales et tillegg til undersøkingsavgiften som svarer til den under punkt B fastsatte godkjenningsavgift.

B. For godkjenning:

	av kjeler				av beholdere			
1.	til og med	5,0 m²	htfl.		til og med	0,5 m³	innh.	kr. 20
2	fra 5,0 til	10,0 »	»		fra 0,5 til	1,0 »	»	» 30
3.	» 10,0 »	50,0 »	»		» 1,0 »	5,0 »	»	» 40
4.	» 50,0 »	100,0 »	»		» 5,0 »	10,0 »	»	» 50
5.	» 100,0 »	150,0 »	»		» 10,0 »	15,0 »	»	» 60
6.	over	150,0 »	»		over	15,0 »	»	» 75

Blir det samtidig sendt inn til godkjenning tegninger av flere kjeler eller beholdere av samme konstruksjon, trykk og størrelse, skal det betales bare én avgift for hver 3 kjeler eller for hver 5 beholdere.

For å overvære materialprøving og for å besiktige materialer reknes kr. 5 for hver påbegynt time, dog minst kr. 5 for hvert stykke materiale som er undersøkt og ikke over kr. 25 for én dags arbeid på samme sted.

Ved utrekningen av heteflaten skal en gå ut fra den flate som er berørt av ild og gass. Overheteren reknes med i kjelens heteflate. Elektrodekjeler reknes som dampbeholdere.

Er flere dampbeholdere eller tørresylindre i samme bedrift undersøkt og prøvd, og er tilhøva slik at flere har latt seg undersøke under ett, kan departementet for disse redusere den betaling som er fastsatt ovenfor inntil 50 %.

Avgift skal betales også om kjel, beholder eller tørresylinder har slike mangler, at sertifikat ikke kan bli utstedt eller det ikke har vært gjørlig å fullføre undersøkingen fordi eieren eller rekvirenten ikke har gjort nødvendig førebuing.

II. Disse avgifter gjelder for undersøking m. v. som er foretatt fra og med 1 juli 1946.

Fra samme tid opphører å gjelde de føresegner om avgifter for undersøking av kjeler og rørledninger utsatt for damptrykk, som er fastsatt i Stortingets beslutning av 10 juni 1925, jfr. kongelig resolusjon av 11 september 1925 § 54.

28 juni. **Kongelig resolusjon.***)

Den avgjørelsesmyndighet som er lagt til Kongen i lov nr. 7 av 23 juli 1894, i konsesjonsloven av 14 desember 1917 (nr. 16) § 2 pkt. 3 og pkt. 13, første ledd, og § 23 pkt. 4, i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 (nr. 17) § 11 pkt. 2, § 12 pkt. 1, § 16 pkt. 1 og § 20, og i lov om vassdragene av 15 mars 1940 § 17 pkt. 2, §§ 18, 37, 62, 68, 72, 73, 77, 81, 88 og 130 pkt. 2 og pkt. 4, og § 144 delegeres inntil videre til Handelsdepartementet.

Enn videre bemyndiges Handelsdepartementet til å avgjøre alle saker i henhold til konsesjonsloven av 14 desember 1917 (nr. 16) § 23 som angår leie av 1 000 kw elektrisk energi eller mindre kraftmengder.

28 juni. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og byggevedtekter for et kvartal nord for hjørnet Gudebergveien—Herlof Steensgt., Fredrikstad.

28 juni. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Arendal.

29 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Elias Floods legater» til I. bekledning av fattige barn, II. husleieunderstøttelse for husarme og III. innkjøp av brød til byens fattige.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** **)[1]) om avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet for budsjettåret 1946—47.

For budsjettåret 1 juli 1946—30 juni 1947 svares avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet på grunnlag av inntektsåret 1945 i samhøve med forskriftene herom i alderstrygdloven av 16 juli 1936, kap. 6, jfr. lov av 24 juni 1938, og provisorisk anordning av 18 mai 1945 om krigspensjonering for sivilpersoner.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** **)[2]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover

*) Kunngj. 8 juli i Lovtid. 1 nr. 25.
**) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2007. Budsjett-innst. S. V nr. 6. St.tid. s. 1055.
[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2051. Budsjett-innst. S. V nr. 22. St.tid. s. 1063—1064.

eller med plikt til å underkaste seg en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet seg bestemmelsene om avgift, skal for budsjettåret 1 juli 1946—30 juni 1947 svare avgift til statskassen av sin omsetning etter nedenstående regler: 1 juli.

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000	(eller del	derav)	.....	1 %
» 2net	» 5 000	(—»—	)	.....	2 %
» 3dje	» 5 000	(—»—	)	.....	3 %
» 4de	» 5 000	(—»—	)	.....	4 %
» 5te	» 5 000	(—»—	)	.....	5 %
» 6te	» 5 000	(—»—	)	.....	6 %
» 7de	» 5 000	(—»—	)	.....	7 %
» omsetning over dette				.....	8 %

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes for apotek med omsetning:

over kr.	75 000	til og med kr.	100 000	med	15 %
» »	100 000	—»— »	150 000	»	30 %
» »	150 000	—»— »	200 000	»	45 %
» »	200 000	med		.....	60 %

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinutsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Summer som er kommet inn for insulin som apotekerne selger uten fortjeneste.
3. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningskatt til staten.
4. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke krigstilleggsavgiften til statskassen på drikkebrennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i

1 juli. avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 4. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 5. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter.

For budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende leger og veterinærer, og for reseptblanketter som utleveres leger og veterinærer, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin ..... kr. 0,20 pr. liter
På reseptblanketter ..... » 0,20 pr. blankett.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om avgift av olivinstein til statskassen for budsjettåret 1946—47.

For budsjettåret 1 juli 1946—30 juni 1947 skal det erlegges en avgift til statskassen av olivinstein som produseres etter en sats av kr. 5 pr. tonn for olivinstein A og kr. 2,50 pr. tonn for olivinstein B.

1 juli. **Kongeleg kunngjering** *)[3]) om vegavgifter m. v. i budsjett-terminen 1946—47.

I henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926 med senere endringer gjelder for budsjett-terminen 1946—47 disse avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kg av det vogna veg i driftsferdig stand med vanlig utstyr og det tyngste overstell som blir bruka til vogna:
   a) Av elektrisk motorvogn med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringer: 1,50 kr. året,
      med andre gummiringer: 2 kr. året.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2452. Budsjett-innst. S. V nr. 23. St.tid. s. 1064.
[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2512. Budsjett-innst. S. V nr. 24. St.tid. s. 1064.
[3]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2061. Budsjett-innst. S. V nr. 21. St.tid. s. 1060—1063.

b) Av motorvogn med drift frå gassgeneratoranlegg og damp- 1 juli.
driven vogn (vegen med fullt brenselrom):
med luftgummiringer: 7 kr. året,
med andre gummiringer: 9 kr. året.

c) Av tråd-buss (trolleybuss):
med luftgummiringer: 9 kr. året,
med andre gummiringer: 15 kr. året.

d) Av motorvogn som til framdrift heilt eller i hovudsaka nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegen med fullt brenselrom):
med luftgummiringer: 36 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 24 kr. året,
med andre gummiringer: 48 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 36 kr. året.
Hjul- eller beltetraktor som ikkje går inn under litra f): 24 kr. året.

e) Av kvar tilhengjar til motorvogn, utan omsyn til kva slag trekkvogn: 6 kr. året.

f) Av ikkje bensindreven traktor, som for ein del blir nytta i landbruket:
6 kr. året. Traktor med berre jarnhjul svarar ikkje avgift.
Samferdselsdepartementet kan setja ned avgifta i serlege høve.

2. Av prøvenummer som blir gjeve for heile året, 36 kr. året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsykkel: 12 kr. året.
Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2,50 kr. dagen.

3. Minste avgift av motorkøyrety, tilhengjar og årsprøvenummer er 6 kr. utan omsyn til når i året køyretyet er registrert.

4. Av hjulringer for motorvogner og tilhengjarar (ytterdekk, luftkjerneringer og kompaktringer) som blir innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslanger og felgband — 3 kr. av kvart kg.
Hjulringer (dekk og slanger m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.
Samferdselsdepartementet kan heilt eller for ein del ettergi avgift av gummiringer m. v., som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestemenn som er tilsett her og offisielt meld, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, såframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande føremuner i vedkomande framande land.
På søknad kan departementet likeeins gjeva tilbake avgift

1 juli. av gummiringer på traktorer som heilt eller for ein del blir nytta i landbruket.

5. Av bensin som blir innført til riket eller tilverka her, 18 øre av kvar liter.

Denne avgifta skal òg svarast av anna flytande brennto med undantak av solarolje, såframt det kan nyttast til drift av motorvogn. Departementet kan likevel setja ned avgifta av bensol som gassverk har tilverka til å blanda i bensin, og avgifta av sprit til drift av motorvogn når den er laga innanlands.

Friteken for avgift er bensin som blir nytta til skeinegangsvogn åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, også private. Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin til industriell verksemd i større mengder enn 1 000 liter om året til anna enn drift av motorvogn bli friteken for avgift.

Vidare er bensin som blir nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Samferdselsdepartementet kan fastsetja at dette berre skal gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekta si av fisket.

Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin som blir bruka til kommunal og privat ferje i større mengder enn 1 000 liter om året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Samferdselsdepartementet kan òg fritaka for avgift brennto som blir nytta som tilsetjing til generatorgass.

Den føresegna som er teken inn ovanfor under 4, siste leden, om høve for Samferdselsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld òg med omsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifta.

I tilfelle misbruk kan Samferdselsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Samferdselsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som blir ført ut at or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifta som blir betalt av motorfarty som ikkje er friteken for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pst. av bensinavgifta.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1946. 1 juli.

Fra 1 juli 1946 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevilling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og liknende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkingsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å frita for omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spriten inngår som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens beregning og betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

Kongelig kunngjøring *)[2]) om avgift til statskassen av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1946. 1 juli.

Fra 1 juli 1946 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

1. Avgiften betales med kr. 2,62 for hver liter, beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 6,62, for renset sprit med kr. 2,64 samt for til drikk tillagete destillater hvortil har vært brukt fullstendig renset sprit, med kr. 2,67 pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom framkommer innen 2 år etter

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2015. Budsjett-innst. S. V nr. 7. St.tid. s. 1055—1057.

[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2017—2019. Budsjett-innst. S. V nr. 9. St.tid. s. 1057—1058.

1 juli. utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en slik måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det etter skatteleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.

3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i prosent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevintollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

1. Av mais betales en avgift av 5 øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkingstermin etter den i hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 øre pr. liter.

2. Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg, en avgift av 4 øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 øre pr. liter.

3. Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkingen med kr. 3,50 pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens

eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed. 1 juli.

D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:

1. Av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 35 øre.
2. Av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 50 øre.
3. Av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 70 øre.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1 juli 1946. 1 juli.

Fra 1 juli 1946 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av sjokolade- og sukkervarer etter følgende satser:

For kakaopulver 20 av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

For kokesjokolade, hvormed forstås sjokolade med høyst 26 % fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, 60 av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

Kongelig kunngjøring *)[2]) om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1946. 1 juli.

I.

Fra 1 juli 1946 skal det betales stempelavgift til statskassen av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus, røyketobakk og skråtobakk etter følgende satser:

A. Av sigarer:

Kr.	2,00	pr. 100 stk.	av verdi	til og med kr.	8,20
»	2,40	—»—	—	—»—	» 10,40
»	2,80	—»—	—	—»—	» 12,60
»	3,40	—»—	—	—»—	» 14,80
»	4,00	—»—	—	—»—	» 17,00
»	4,60	—»—	—	—»—	» 19,20
»	5,20	—»—	—	—»—	» 21,40
»	6,00	—»—	—	—»—	» 23,80

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2020. Budsjett-innst. S. V nr. 10. St.tid. s. 1058.

[2]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2021. Budsjett-innst. S. V nr. 20. St.tid. s. 1417—1419.

1 juli.

Kr.	6,60	pr.	100 stk. av verdi	til og med kr.	27,20
»	7,60	—»—	—	—»—	» 31,60
»	8,80	—»—	—	—»—	» 36,20
»	10,00	—»—	—	—»—	» 40,60
»	11,40	—»—	—	—»—	» 45,20
»	12,60	—»—	—	—»—	» 49,60
»	14,00	—»—	—	—»—	» 54,40
»	15,20	—»—	—	—»—	» 58,80
»	16,40	—»—	—	—»—	» 63,20
»	17,80	—»—	—	—»—	» 67,80
»	19,00	—»—	—	—»—	» 76,80
»	21,40	—»—	—	—»—	» 85,60
»	24,00	—»—	—	—»—	» 94,80
»	26,40	—»—	—	—»—	» 103,60
»	29,00	—»—	—	over	» 103,60

B. Av sigaretter:

Kr.	3,20	pr.	100 stk. av verdi	til og med kr.	8,10
»	4,00	—»—	—	—»—	» 10,10
»	5,20	—»—	—	—»—	» 11,60
»	7,00	—»—	—	—»—	» 15,20
»	9,20	—»—	—	—»—	» 19,80
»	11,40	—»—	—	—»—	» 24,60
»	13,60	—»—	—	—»—	» 29,20
»	17,60	—»—	—	over	» 29,20

C. Av sigaretthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stk. av pakningens innhold eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del av denne.

E. Av røyketobakk, herunder karvet skråtobakk.

Kr.	0,28	pr.	netto 100 gram av verdi	til og med kr.	1,80
»	0,40	—»—	—	—»—	» 2,40
»	0,52	—»—	—	—»—	» 3,00
»	0,68	—»—	—	—»—	» 3,60
»	0,80	—»—	—	—»—	» 4,00
»	0,92	—»—	—	—»—	» 4,60
»	1,20	—»—	—	—»—	» 5,80
»	1,48	—»—	—	—»—	» 7,00
»	2,20	—»—	—	over	» 7,00

F. Av skråtobakk: 1 juli.

Kr. 0,08 pr. 50 gram av pakningens innhold.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjøre slik forandring i de for sigar-, sigarett- og røyketobakkstempelavgiften gjeldende verdiklasser og avgiftssatser som det måtte finne hensiktsmessig.

Kongeleg kunngjering *)[1]) om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer og på innanlands tilverka fruktvin og på kolsyre frå 1 juli 1946. 1 juli.

I.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyrehaldige alkoholfrie drikkevarer frå 1 juli 1946.

Frå 1 juli 1946 skal i samsvar med dei lovføresegner som gjeld for omsetnadsavgift på kolsyrehaldige drikkevarer leggjast avgift til statskassa av dei nemnde varene med 25 øre pr. liter.

II.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa på innanlands tilverka fruktvin frå 1 juli 1946.

Den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som har kjøpt vinen hjå tilverkaren, skal frå 1 juli 1946 betala avgift til statskassa med 65 øre for kvar liter ikkje musserande fruktvin og kr. 1,25 for kvar liter musserande fruktvin, som han sel til bruk her i landet.

Avgifti skal reknast ut og betalast for kvart halvår og skal vera betalt innan utgangen av den 15 dagen i den nest fylgjande månad.

Um dette trengst, gjev Finans- og tolldepartementet nærare føresegner om korleis avgifti skal reknast ut og betalast.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å brigda avgiftssatsane for ikkjemusserande og for musserande fruktvin i samhøve med det som den effektive toll for ikkjemusserande vin på flasker og vin på fat vert auka eller minka ved brigde av det ekstraordinære tolltillegg på 20 % som gjeld no.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2022. Budsjett-innst. S. V nr. 11. St.tid. s. 1058—1059.

1 juli. III.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyre frå 1 juli 1946.

Frå 1 juli 1946 skal det betalast avgift til statskassa med kr. 10,50 for kvart kg kolsyra som vert selt eller innført til å laga alkoholfrie drikkevarer med kolsyra i, og det ikkje er meiningi å selja dei.

Nærare føresegner um betaling av avgifti og kontrollen med den vert gjeve av Finans- og tolldepartementet.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1946.

§ 1. Fra 1 juli 1946 skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien etter vedføyd prosentsats:

1. Platina-, gull- og sølvvarer ..... 20 pst.
2. Smykkevarer (av annet materiale enn edle metaller) .... 20 »
3. Hansker og vanter av skinn (såvel sydde som bare tilskårne) eller silke (herunder kunstsilke) ..... 10 »
4. Skotøy av silketøy eller tøy hvori finnes silke, av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, sjagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterlikninger herav ..... 15 »
5. Silkevarer, herunder kunstsilkevarer, dog unntatt spinnestoff og garn ..... 6 »
6. Parfymer, luktende vann og andre vann til toalettbruk, kosmetiske midler, såsom sminke, pudder og liknende varer til toalettbruk, dog unntatt munnvann, tannpulver, tannpasta og tannkrem ..... 30 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsete etc. (tolltariffens glassvarer 11 a) ..... 5 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares en gros-pris ved salg til detaljforhandler i samsvar med nærmere regler som gis av Finans- og tolldepartementet.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevd stoff eller trikotstoff (metervare), beregnes avgiften bare av stoffets verdi.

§ 4. Finans- og tolldepartementet kan frita for avgift varer som er nevnt i § 1 under post 4, når særlige grunner taler for det.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2024. Budsjett-innst. S. V nr. 12. St.tid. s. 1059.

Kongeleg kunngjering*)[1]) om mellombilsomsetningsavgift til statskassa frå 1 juli 1946. 1 juli.

§ 1. Frå 1 juli 1946 skal det svarast omsetningsavgift til statskassa med 10 pst. av omsetnad som har avgiftsplikt etter reglane i dette vedtaket.

Avgifti kan ikkje krevjast inn som serskildt tillegg til vederlaget. Dette gjeld ikkje når varer vert selde på auksjon.

§ 2. Um dette vedtaket ikkje fastset anna skal avgift svarast av:

1. Alle varesal til andre enn dei som driv nærings-verksemd med umsetnad av same vareslaget.
2. Arbeidsyting i sjølvstendig næringsverksemd mot vederlag på varer eller i herrefrisør-, damefrisør- eller venleiksarbeidet, når ikkje arbeidet vert gjort for næringsdrivande som omset arbeidsresultatet i verksemdi. (Avgiftpliktig er ytingar som er siste lekk i omsetningi). Jamstilt med sal av varer er varer som er laga etter tinging, levering av varer i samband med arbeidsyting endå um bruken av vara er turvande for arbeidsytingi når den som gjer arbeidet yter vara, levering av varer som godtgjersla for mottekne tenester eller ytingar og byting. Avgiftsplikt er det òg på varer som ein tek ut til eige bruk, privat eller til verksemd.

§ 3.

Undanteke frå avgiftsplikt er:

a. Sal av varer til utlandet, Svalbard, Jan Mayen og til bruk for skip i utanriksfart.
b. Leveringar av varer og arbeidsyting i samband med byggjing, reparasjon og vedlikehald av skip.
c. Sal av varer som ikkje vert nytta til varigt driftsmiddel, til bruk i arbeid drive som næring på bygning, veg-, jarnveg-, vassdrag eller anna fast anlegg eller byggje- eller anleggsgrunn, i arbeid som nemnt i § 2 post 2 når dette er drive som næring, eller i fiske, gardsbruk med attåtnæringar, husdyrhald eller hagebruk, når det er drive som næring.
d. Levering av varer i samband med arbeidsyting på bygning veg, jarnveg, vassdrags- eller anna fast anlegg eller byggje- eller anleggs-grunn når bruken av vara trengst for arbeidsytingi.
e. Sal av varer som for det meste vert brukt til byggjing eller anlegg som nemnt under d.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2026. Budsjett-innst. S. V nr. 13. St.tid. s. 1105—1115.

1 juli.

f. Sal av aviser, tidsskrift, julehefte, vatn, lysgass, elektrisitet, insulin og levande dyr, men ikkje av dyr til slakt.

g. Sal ved annan omføring enn torgsal av fisk, kval, springar og skaldyr av eigen fangst um ikkje Finans- og tolldepartementet tek serskild avgjerd i einskilde høve.

h. Sal av lausøyre frå den som var eigar av tingen til eige bruk, privat eller som varigt driftsmiddel i verksemd.

i. Kunstmålarar og bilethoggarar sine sal av eigne kunstverk.

j. Produkt som ein tek ut frå eige gardsbruk med attåtnæringar, husdyrhald og hagebruk, og produkter frå eige skogbruk som ikkje er foredla, når dei vert nytta til privatbruk eller til føremål i desse næringane.

Undantak etter c. og e. skal gjelda etter nærare vedtak og kontrollføresegner som vert fastsette av Finans- og tolldepartementet. Undantaket etter d. gjeld ikkje maskiner og maskinutstyr, omnar, komfyrar og elektrisk utstyr som ikkje er undanteke etter e. Er ein sjølvstendig næringsdrivande mellommann for selgjar og kjøpar gjeld ikkje undantaki etter g., h. og i.

Finansdepartementet kan fritake for avgiftsplikti når det ligg føre serlege tilhøve.

§ 4. Grunnlaget for utrekning av avgifti er vederlaget. Ved yting av varer eller arbeid som vederlag for varer eller arbeid og ved uttak av varer til eige bruk skal avgifti reknast av den vanlege omsetningsverdi for ei motsvarande yting som av siste lekken i omsetningi. Skattedirektøren avgjer med bindande verknad kva som skal reknast for vanleg omsetningsverdi.

Ved utrekningi av avgiftgrunnlaget skal avgifti ikkje dragast frå, heller ikkje kostnader ved oppfylling av avtale. Soleis òg kostnad ved omsetning gjennom mellommann eller på auksjon, sjølv um kostnaden etter avtale skal betalast serskildt. Det same gjeld medrekna vederlag for alle varer og alt arbeid som den avgiftspliktige yter eller syter for i samband med oppfylling av avtala, ogso vareslag og arbeid som er undantekne frå avgiftsplikt etter reglane i §§ 2 og 3.

Vert ei vare seld utan at tollen er betalt, skal avgifti reknast av vederlaget med tillegg av sendekostnad til tollstaden og tollen, sjølv um sendingi og tollen etter avtale skal berast av kjøparen.

§ 5. Avgifti av varer frå utlandet, Svalbard og Jan Mayen skal betalast ved innførsla etter reglane i dette vedtak, men slik at regelen i § 3 h ikkje gjeld ved innførsla.

Avgifti skal betalast ogso av innførde varer som vert gjevne, leigde eller lånte til mottakaren her i landet.

For varer som er innførd av utanlands leverandør men enno ikkje umsett, vert avgifti betalt ved innførsla, om ikkje vara vert innførd av sjølvstendig næringsdrivande som har fast forretningsstad her i riket og som omset varer av same slag. Um so er betalar han avgift ved omsetning av vara eller når han tek ut varer til eige bruk. 1 juli.

Ved innførsla vert grunnlaget for utrekning av avgifti fastsett i samsvar med reglane for fastsetjingi av tollverdien på varer ved pålegg av verditoll. Ved innføring på ny av varer etter at dei er foredla, arbeidde på eller reparerte i utlandet, reknar ein avgifti av påkomne kostnader, ogso kostnader med sendingi fram og attende. Toll og andre innførsleavgifter vert lagde til etter avgjerd av Finans- og tolldepartementet.

§ 6. Finans- og tolldepartementet avgjer med bindande verknad kva for omsetningslekk skal reknast for den siste i omsetningi og tydingi av ordlagi «same vareslaget», «varigt driftsmiddel», «arbeid på vare, bygning, veg, jarnveg, vassdrags- eller anna fast anlegg eller byggje- eller anleggsgrunn», «sjølvstendig næringsverksemd» og «millommann».

Kongeleg kunngjering *)[1]) om avgift til statskassa på fyrstikker frå 1 juli 1946. 1 juli.

Frå 1 juli 1946 skal det betalast avgift på fyrstikker til statskassa soleis:

a) for kvar øskja eller annan pakking som normalt inneheld upptil 25 fyrstikker, 1 øre,
b) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld over 25 og upp til 50 fyrstikker, 2 øre,
c) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld over 50 og upp til 500 fyrstikker, 20 øre,
d) for kvar øskja eller annan pakking som inneheld meir enn 500 fyrstikker, 20 øre for kvart 500 eller part av det.

Avgifti skal betalast av tilverkar innanlands og ved innførsla frå utlandet.

Nærare reglar om avgifti vert gjeve av Finans- og tolldepartementet.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2027. Budsjett-innst. S. V nr. 14. St.tid. s. 1059.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og vin fra 1 juli 1946.

Fra 1 juli 1946 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og vin (herunder fruktvin) som selges til innenlands bruk med 50 % av detaljprisen.

For drikkebrennevin og vin som utskjenkes skal avgiften beregnes av skjenkeprisen inklusive pliktig skjenkingsavgift.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om krisetilleggsavgift til statskassen på øl fra 1 juli 1946.

Fra 1 juli 1946 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 31, 47 og 61 øre pr. liter øl henholdsvis for klasse I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[3]) om krisetilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1946.

Fra 1 juli 1946 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus, røyketobakk og skråtobakk med 20 % av varenes detaljsalgspris.

Avgiften erlegges av den som plikter å beriktige tobakkstempelavgiften, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

1 juli. **Kongelig kunnkjøring** *)[4]) om krisetilleggsavgift til statskassen på billetter for personbefordring med jernbane og forstadsbane fra 1 juli 1946.

Fra 1 juli 1946 skal det svares krisetilleggsavgift til statskassen av billetter for personbefordring med jernbane og forstadsbane med

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2028. Budsjett-innst. S. V nr. 15. St.tid. s. 1059.

[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2029. Budsjett-innst. S. V nr. 16. St.tid. s. 1060.

[3]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2030. Budsjett-innst. S. V nr. 17. St.tid. s. 1060.

[4]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2035. Budsjett-innst. S. V nr. 19. St.tid. s. 1060.

25 % av billettpengene. For billetter til jernbanens 1. og 2. vognklasse svares avgiften med 50 %. 1 juli.

Unntatt fra avgiften er ukekort, månedskort, klippekort for skoleungdom og billetter for befordring med forstadsbane som har samme takst som bytrikk.

Finans- og tolldepartementet kan frita for avgift hvor særlige forhold taler for det.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om avgift til statskassen 1 juli.
1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup fra 1 juli 1946.

I.

Fra 1 juli 1946 skal det betales avgift til statskassen av sirup som brukes til tilvirking av drops med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1946 skal det betales avgift til statskassen av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Kongelig kunngjøring *)[2]) om avgift til statskassen 1 juli.
av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

Av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 skal betales en avgift til statskassen av 10 øre pr. m², dog således at der av det på én eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgift pliktes dog ikke når arealet ikke overstiger 5 m².

Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan avgiften betales tilbake; de nærmere regler gis av Finans- og tolldepartementet.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2920. Budsjett-innst. S. V nr. 25. St.tid. s. 1064—1065.

[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2920, Budsjett-innst. S. V nr. 26. St.tid. s. 1065.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen av skjenking på bevertningssteder av brennevin, vin, øl m. v. i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

I budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 svares til statskassen avgift av skjenking m. v. på bevertingssteder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volumprosent alkohol i samsvar med lov nr. 22 av 24 juni 1931.

Avgiften svares med 20 % (1/5) av den samlede omsetnings beløp, avgiften iberegnet.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[2]) om skatt til statskassen av inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

I budsjett-terminen fra 1 juli 1946—30 juni 1947 svares skatt til statskassen av inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. etter disse regler:

A. I. For kinematograffremvisninger:
40 pst. av inngangspengenes samlede beløp.
II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker:
20 pst. av inngangspengenes samlede beløp.
III. For andre forestillinger og framvisninger m. v.:
30 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

B. For kinematograffremvisninger kan Finansdepartementet når filmen er norsk, opptatt av norsk selskap, nedsette skatten til 25 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

1 juli. **Kongelig kunngjøring***)[3]) om arveavgift til statskassen i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

§ 1. I budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 skal det til statskassen svares avgift av:

1. arv som faller i dette tidsrom, enten den tilfaller arvingen etter loven, ved testament eller etter overenskomst, herunder arve-

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2013. Budsjett-innst. S. V nr. 3. St.tid. s. 1049—1052.
[2]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2016. Budsjett-innst. S. V nr. 8. St.tid. s. 1057.
[3]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2005. Budsjett-innst. S. V nr. 4. St.tid. s. 1052—1054.

forskudd, som det ikke alt er svart avgift av, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934, §§ 2 og 3), 1 juli.

2. arveforskudd som ytes i dette tidsrom, i tilfelle med tillegg av arveforskudd som vedkommende arving tidligere har mottatt, og som det ikke alt er svart avgift av.

§ 2. Avgiften svares etter disse reglene:

a. Av arv som tilfaller arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, samt arvelaterens foreldre, svares:

Av de første kr.	2 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	5 000	2 pst.
» —»— » »	8 000	4 »
» —»— » »	10 000	6 »
» —»— » »	15 000	8 »
» —»— » »	20 000	10 »
» —»— » »	30 000	12 »
» —»— » »	40 000	15 »
» —»— » »	50 000	20 »
» —»— » »	70 000	25 »
» —»— » »	100 000	30 »
» dens overskytende beløp		35 »

b. Av arv som tilfaller slektninger i rett nedstigende linje av arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, svares:

Av de første kr.	2 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	5 000	4 pst.
» —»— » »	8 000	6 »
» —»— » »	10 000	8 »
» —»— » »	15 000	10 »
» —»— » »	20 000	12 »
» —»— » »	30 000	15 »
» —»— » »	40 000	20 »
» —»— » »	50 000	25 »
» —»— » »	60 000	30 »
» —»— » »	60 000	35 »
» —»— » »	100 000	40 »
» dens overskytende beløp		45 »

Når billighet finnes å tale for det, kan vedkommende regjeringsdepartementet sette ned arveavgift som er beregnet etter

1 juli. satsene under bokstav b, inntil det beløp som framkommer ved avgiftens beregning etter satsene under bokstav a.

c. Av arv som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett oppstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av slektningene til arvelateren i samme linjer og ledd, svares:

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	.....	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000		.....	6 pst.
» —»— » »	10 000		.....	8 »
» —»— » »	20 000		.....	10 »
» —»— » »	20 000		.....	12 »
» —»— » »	30 000		.....	15 »
» —»— » »	30 000		.....	20 »
» —»— » »	40 000		.....	25 »
» —»— » »	40 000		.....	30 »
» —»— » »	50 000		.....	35 »
» —»— » »	100 000		.....	40 »
» dens overskytende beløp			.....	50 »

d. Av arv som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, for så vidt de bare har almennyttige formål, og styret har sitt sete her i landet, svares en avgift av 10 pst., med mindre det helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle det blir å svare avgift med 15 pst. Dog blir 10 pst. å svare, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv svares:

1. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter testament:

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	.....	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000		.....	10 pst.
» —»— » »	10 000		.....	12 »
» —»— » »	20 000		.....	15 »
» —»— » »	20 000		.....	20 »
» —»— » »	40 000		.....	25 »
» —»— » »	50 000		.....	30 »
» —»— » »	50 000		.....	35 »
» —»— » »	100 000		.....	40 »
» dens overskytende beløp			.....	50 »

Arveavgift beregnet etter de satsene som står foran, skal også svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger som

ikke går inn under bestemmelsene i bokstav d, dog slik at avgiften ikke i noe tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pst. av arvens fulle beløp. 1 juli.

2. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter loven (ab intestato):

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000	.....	20 pst.
» —»— »	10 000	.....	25 »
» —»— »	20 000	.....	30 »
» —»— »	20 000	.....	35 »
» —»— »	40 000	.....	40 »
» —»— »	50 000	.....	45 »
» —»— »	50 000	.....	50 »
» —»— »	100 000	.....	55 »
» dens overskytende beløp		.....	60 »

f. Det framkomne avgiftsbeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

§ 3. Fra avgiftsplikten unntas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.
3. Arvemidler som tilfaller noen som er arvelaterens tjenestefolk ved dennes død, for så vidt angår den del av arven som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

Kongelig kunngjøring*)[1]) om skatt til statskassen av motorvogner i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947. 1 juli.

For budsjett-terminen fra 1 juli 1946—30 juni 1947 svares skatt til statskassen av motorvogner etter disse regler:

3 av hundre av de første kr. 4 000 eller deler derav — av vognens verdi.

6 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
9 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
15 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
25 av hundre av overskytende beløp.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2006. Budsjett-innst. S. V nr. 5. St.tid. s. 1054—1055.

1 juli. Det framkomne skattebeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til de nærmeste antall hele kroner.

1 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

Post 1.

I budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 svares stempelavgift til statskassen av de dokumenter som er nevnt i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lover av 24 juni 1915 nr. 3, 30 juni 1936 nr. 2, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, samt av dokumenter nevnt i andre lover, som plikter avgift i samsvar med noe nummer i tariffen for stempelpapir etter disse satser:

a. av veksler:

Kr. 0,10	når pålydendet er				inntil kr.	200
» 0,20	—»—	over kr.	200	—	»	400
» 0,30	—»—	— »	400	—	»	600
» 0,40	—»—	— »	600	—	»	800
» 0,50	—»—	— »	800	—	»	1 000
» 0,60	—»—	— »	1 000	—	»	1 200
» 0,70	—»—	— »	1 200	—	»	1 400
» 0,80	—»—	— »	1 400	—	»	1 600
» 0,90	—»—	— »	1 600	—	»	1 800
» 1,00	—»—	— »	1 800	—	»	2 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kr. eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5 000:

Kr. 3,00	når pålydendet er			inntil kr.	6 000
» 3,50	—»—	over kr.	6 000	—	» 7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kr. eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: kr. 1,00 for hver 100 kr. eller del derav, som aksjekapitalen utgjør;

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2031—2032. Budsjett-innst. S. V nr. 18. St.tid. s. 1115—1128.

d. av forsikringkontrakter (poliser): 1 juli.

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skip:

Kr. 0,10 av hvert 1 000 kr. eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hver 1 000 kr. eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med unntagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brannforsikring og husdyrforsikring:

Kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aksjer:

kr. 0,75	når sluttsedlens pålydende er				inntil kr.		100
» 1,50	—»—	over kr.	100...	—	»		200
» 2,25	—»—	— »	200...	—	»		300
» 3,00	—»—	— »	300...	—	»		400
» 4,50	—»—	— »	400...	—	»		600
» 6,00	—»—	— »	600...	—	»		800
» 7,50	—»—	— »	800...	—	»	1	000
» 9,00	—»—	— »	1 000...	—	»	1	200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kr. eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,10	når sluttsedlens pålydende er				inntil kr.		100
» 0,15	—»—	over kr.	100...	—	»		200
» 0,25	—»—	— »	200...	—	»		300
» 0,30	—»—	— »	300...	—	»		400
» 0,40	—»—	— »	400...	—	»		500
» 0,75	—»—	— »	500...	—	»	1	000
» 1,10	—»—	— »	1 000...	—	»	1	500
» 1,50	—»—	— »	1 500...	—	»	2	000
» 1,90	—»—	— »	2 000...	—	»	2	500
» 2,25	—»—	— »	2 500...	—	»	3	000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1000 kr. eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller stående ytelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempeltariffen oppførte avgift etter følgende

1 juli.

tariff for stempelpapir:

Nr.	1	til kr.	0,50	for dokumenter med pålydende av		inntil kr.		50
»	2	» »	1,00	over kr.	50	» »		100
»	3	» »	1,50	» »	100	» »		150
»	4	» »	2,50	» »	150	» »		250
»	5	» »	5	» »	250	» »		500
»	6	» »	10	» »	500	» »		1 000
»	7	» »	15	» »	1 000	» »		1 500
»	8	» »	20	» »	1 500	» »		2 000
»	9	» »	25	» »	2 000	» »		2 500
»	10	» »	30	» »	2 500	» »		3 000
»	11	» »	35	» »	3 000	» »		3 500
»	12	» »	40	» »	3 500	» »		4 000
»	13	» »	45	» »	4 000	» »		4 500
»	14	» »	50	» »	4 500	» »		5 000
»	15	» »	55	» »	5 000	» »		5 500
»	16	» »	60	» »	5 500	» »		6 000
»	17	» »	65	» »	6 000	» »		6 500
»	18	» »	70	» »	6 500	» »		7 000
»	19	» »	75	» »	7 000	» »		7 500
»	20	» »	80	» »	7 500	» »		8 000
»	21	» »	85	» »	8 000	» »		8 500
»	22	» »	90	» »	8 500	» »		9 000
»	23	» »	95	» »	9 000	» »		9 500
»	24	» »	100	» »	9 500	» »		10 000
»	25	» »	110	» »	10 000	» »		11 000
»	26	» »	120	» »	11 000	» »		12 000
»	27	» »	130	» »	12 000	» »		13 000
»	28	» »	140	» »	13 000	» »		14 000
»	29	» »	150	» »	14 000	» »		15 000
»	30	» »	160	» »	15 000	» »		16 000
»	31	» »	170	» »	16 000	» »		17 000
»	32	» »	180	» »	17 000	» »		18 000
»	33	» »	190	» »	18 000	» »		19 000
»	34	» »	200	» »	19 000	» »		20 000
»	35	» »	215	» »	20 000	» »		21 500
»	36	» »	230	» »	21 500	» »		23 000
»	37	» »	245	» »	23 000	» »		24 500
»	38	» »	260	» »	24 500	» »		26 000
»	39	» »	275	» »	26 000	» »		27 500
»	40	» »	290	» »	27 500	» »		29 000

1 juli.

Nr.	41	til kr.	305	for dokumenter med pålydende av over kr.	29 000	inntil kr.	30 500
»	42	» »	320	» »	30 500	» »	32 000
»	43	» »	340	» »	32 000	» »	34 000
»	44	» »	360	» »	34 000	» »	36 000
»	45	» »	380	» »	36 000	» »	38 000
»	46	» »	400	» »	38 000	» »	40 000
»	47	» »	420	» »	40 000	» »	42 000
»	48	» »	440	» »	42 000	» »	44 000
»	49	» »	465	» »	44 000	» »	46 500
»	50	» »	490	» »	46 500	» »	49 000
»	51	» »	515	» »	49 000	» »	51 500
»	52	» »	540	» »	51 500	» »	54 000
»	53	» »	570	» »	54 000	» »	57 000
»	54	» »	600	» »	57 000	» »	60 000
»	55	» »	630	» »	60 000	» »	63 000
»	56	» »	660	» »	63 000	» »	66 000
»	57	» »	695	» »	66 000	» »	69 500
»	58	» »	730	» »	69 500	» »	73 000
»	59	» »	765	» »	73 000	» »	76 500
»	60	» »	800	» »	76 500	» »	80 000
»	61	» »	840	» »	80 000	» »	84 000
»	62	» »	880	» »	84 000	» »	88 000
»	63	» »	920	» »	88 000	» »	92 000
»	64	» »	960	» »	92 000	» »	96 000
»	65	» »	1 000	» »	96 000	» »	100 000
»	66	» »	1 060	» »	100 000	» »	106 000
»	67	» »	1 120	» »	106 000	» »	112 000
»	68	» »	1 180	» »	112 000	» »	118 000
»	69	» »	1 240	» »	118 000	» »	124 000
»	70	» »	1 300	» »	124 000	» »	130 000
»	71	» »	1 360	» »	130 000	» »	136 000
»	72	» »	1 420	» »	136 000	» »	142 000
»	73	» »	1 480	» »	142 000	» »	148 000
»	74	» »	1 540	» »	148 000	» »	154 000
»	75	» »	1 600	» »	154 000	» »	160 000
»	76	» »	1 680	» »	160 000	» »	168 000
»	77	» »	1 760	» »	168 000	» »	176 000
»	78	» »	1 840	» »	176 000	» »	184 000
»	79	» »	1 920	» »	184 000	» »	192 000
»	80	» »	2 000	» »	192 000	» »	200 000
»	81	» »	2 100	» »	200 000	» »	210 000
»	82	» »	2 200	» »	210 000	» »	220 000

1 juli.

Nr.	83	til kr.	2 300	for dokumenter med pålydende av						
				over	kr.	220 000	inntil kr.			230 000
»	84	»	»	2 400	»	»	230 000	»	»	240 000
»	85	»	»	2 500	»	»	240 000	»	»	250 000
»	86	»	»	2 600	»	»	250 000	»	»	260 000
»	87	»	»	2 700	»	»	260 000	»	»	270 000
»	88	»	»	2 800	»	»	270 000	»	»	280 000
»	89	»	»	2 900	»	»	280 000	»	»	290 000
»	90	»	»	3 000	»	»	290 000	»	»	300 000
»	91	»	»	3 100	»	»	300 000	»	»	310 000
»	92	»	»	3 250	»	»	310 000	»	»	325 000
»	93	»	»	3 400	»	»	325 000	»	»	340 000
»	94	»	»	3 550	»	»	340 000	»	»	355 000
»	95	»	»	3 700	»	»	355 000	»	»	370 000
»	96	»	»	3 850	»	»	370 000	»	»	385 000
»	97	»	»	4 000	»	»	385 000	»	»	400 000
»	98	»	»	4 200	»	»	400 000	»	»	420 000
»	99	»	»	4 400	»	»	420 000	»	»	440 000
»	100	»	»	4 650	»	»	440 000	»	»	465 000
»	101	»	»	4 900	»	»	465 000	»	»	490 000
»	102	»	»	5 150	»	»	490 000	»	»	515 000
»	103	»	»	5 400	»	»	515 000	»	»	540 000
»	104	»	»	5 700	»	»	540 000	»	»	570 000
»	105	»	»	6 000	»	»	570 000	»	»	600 000
»	106	»	»	6 300	»	»	600 000	»	»	630 000
»	107	»	»	6 600	»	»	630 000	»	»	660 000
»	108	»	»	6 950	»	»	660 000	»	»	695 000
»	109	»	»	7 300	»	»	695 000	»	»	730 000
»	110	»	»	7 650	»	»	730 000	»	»	765 000
»	111	»	»	8 000	»	»	765 000	»	»	800 000
»	112	»	»	8 400	»	»	800 000	»	»	840 000
»	113	»	»	8 800	»	»	840 000	»	»	880 000
»	114	»	»	9 200	»	»	880 000	»	»	920 000
»	115	»	»	9 600	»	»	920 000	»	»	960 000
»	116	»	»	10 000	»	»	960 000	»	»	1 000 000
»	117	»	»	10 500	»	»	1 000 000	»	»	1 050 000
»	118	»	»	11 000	»	»	1 050 000	»	»	1 100 000

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kr. eller del derav som summen er høyere enn kr. 1 100 000.

For stempelavgift av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom gjelder en minimumssats av kr. 5,00.

Post 2. 1 juli.

I samme budsjett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under slik kontroll som Finans- og tolldepartementet bestemmer, er fritatt for stempelavgift.

Kongelig kunngjøring*)[1]) om tollavgifter fra 1 juli 1946. 1 juli.

Stortinget godkjenner:

1. Følgende endringer i tolltariffen som er gjort under okkupasjonstiden:

Lin, hamp, manillahamp, aloë-hamp, jute og desslike spinnestoffer, papirgarn samt arbeider derav:

— —

4. Jute i spunnet arbeide samt papirgarn:

— —

Anm. Polert og appretert hyssing av jute fortolles som de tilsvarende varer av lin eller hamp.

Tara for osv. (som nå).

— —

9. tøyer, blekte og ublekte (hvorunder seilduk) — jute- og papirgarnvarer unntatt — hvorav en halv meter i kvadrat veier 110 g eller mer, 1 kg kr. 0,10.

— —

16. Andre varer av ovennevnte spinnestoffer eller papirgarn:

— —

b. av jute eller papirgarn:

— —

Anm. 2. Varer av de her nevnte spinnestoffer eller papirgarn i forbindelse med bomull fortolles som bomullsvarer; i forbindelse med ull som ullvarer, i forbindelse med silke som silkevarer. Varer av jute eller papirgarn i forbindelse med lin, hamp og desslike spinnestoffer som lin.

— —

Papir og papp samt arbeider derav:

— —

4 a. smergel-, glass-, sand- og annet slipe- og polerpapir, også tilskåret, utstanset eller på annen måte tilformet, 1 kg kr. 0,04.

---

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2011. Budsjett-innst. S. V nr. 27. St.tid. s. 2369—2375.

1 juli. Sekker (til innpakning av varer):
a. av jute, hamp og papirgarn, 1 kg kr. 0,20.

Tøyer:
1. spartlede, malte, lakkerte, fernisserte, med gummielastikum, guttaperka eller olje gjennomtrukne eller bearbeidede varer; likeledes tøy overgytt med papirmasse:
a. smergel-, glass-, sand- samt annet slipe- og polerlerret og lignende, også tilskåret, utstanset, formet, sydd eller på annen måte sammenføyet, 1 kg kr. 0,20.

Frø:

6. Rotvekst- og annet grønnsakfrø:
a. Fôrbetefrø ..... 1 kg kr. 0,15
b. turnips- og kålrotfrø ..... 1 » » 0,30
c. som nå.

Skinn og huder:

B. uten hårbedekning:

III. i arbeide:

3. skomakerarbeid:

e. skotøy med såler av tre og seildukssko med hampesåler:
1. med såler av tre og overdel av fettlær samt seildukssko med hampesåler 1 kg kr. 0,30.
2. annet, også med overdel, bånd og liknende av annet materiale enn skinn eller lær 1 kg kr. 1,25.

A. innledende bestemmelser.

§ 6.

De her gitte regler gjelder ikke de under Bomull, Cellull, Lin, Silke og Ull oppførte varer.

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Bomull og bomullsvarer:

16. andre bomullsvarer: som nå.
Anm. 1: som nå.

Anm. 2: Varer av bomull i forbindelse med lin eller med de spinnestoffer der behandles som lin, fortolles som bomullsvarer; av bomull i forbindelse med ull som ullvarer; av bomull i for-

bindelse med cellull eller med de spinnestoffer som behandles som cellull, som cellullvarer; av bomull i forbindelse med silke, som silkevarer. 1 juli.

Anm. 3 og 4: som nå.

Cellull og andre lignende kunstig fremstilte tekstilfibrer i mindre lengder samt arbeider derav:

1. uspunne fibrer samt kunstsilkeavfall, 1 kg kr. 0,10.
2. vatt, 1 kg kr. 0,20.

Anm. Pappkartonger, esker og lignende, hvori vatt er innpakket fortolles som materialet i arbeide.

3. garn:
   a. ufarget, 1 kg kr. 0,25.
   b. farget, trykt eller melert, 1 kg kr. 0,40.

Tara for a og b: På ruller eller sneller av tre, tremasse, papir, papp eller metall 40 %. For innlegg av papir beregnes ikke toll.

4. a. filt og presseduk til teknisk bruk; klær til papirmaskiner, frie.
   b. annen filt, 1 kg kr. 1,00.
5. gulvtepper og gulvteppetøy, fortolles som tilsvarende varer av ull.
6. tøyer med ivevd gummielastikum, guttaperka eller lignende, 1 kg kr. 1,80.
7. dreiel og damask; dessuten tørklær for så vidt de ikke kan henføres til noen høyere beskattet klasse, med nærmeste innpakning:
   a. tørklær med silkefrynser, 1 kg kr. 3,50.
   b. ellers, 1 kg kr. 0,80.
8. fløielsvevde stoffer, hvorunder plysj, 1 kg kr. 1,60.
9. hansker og vanter, se Hansker m. v.
10. trikotasje, strikket, heklet, filert eller vevd, farget og ufarget, også ferdige kledningsstykker av trikotasje, om de enn er forsynt med knapper, linning, kantning, stropper og lignende av et høyere beskattet materiale enn kledningsstykket:
    a. utstyrt med broderi, silke, blonder, kniplinger og lignende eller med fór av silke, 1 kg kr. 3,25.
    b. ellers, 1 kg kr. 1,50.
11. possementmakerarbeid, se bokstav P.
12. blonder, kniplinger, mellomverk og lignende, 1 kg kr. 8,00. Broderte lengder, også uoppklipte.
13. a. bobinett og tyll — stivtyll unntatt. Enn videre curtain nets (filetgardiner) med mer enn 11 renningstråder på

1 juli. 2,5 cm; faller ved tellingen begge ytterpunkter på en renningstråd, regnes kun den ene av disse med, 1 kg kr. 5,00.

b. stivtyll, andre curtain nets enn de under litr. a. nevnte samt andre klare eller åpne varer, når de enten er brodert eller av mønstret, figurert, stripet eller rutet vevning (herunder ikke broderi på stramei), 1 kg kr. 2,50.

Anm. Varer anses som klare eller åpne når det mellom de enkelte tråder utenfor broderiet eller de ivevde tettere figurer, striper og lignende kan skjelnes mellomrom av minst 1 tråds tykkelse, eller hvis dette ikke kan avgjøres, når en halv meter i kvadrat kun veier 20 gram eller derunder.

14. andre varer:

a. trykte eller fargede 1 kg kr. 1,20.

b. ellers, 1 kg kr. 0,55.

Anm. 1. Varer av cellull og andre lignende kunstig fremstilte tekstilfibrer i mindre lengder i forbindelse med bomull, lin eller de spinnestoffer der behandles som lin, fortolles som cellullvarer; av cellull o. lign. i forbindelse med ull som ullvarer; av cellull o. lign. i forbindelse med silke, som silkevarer.

Anm. 2. Sydde, broderte eller med annet utstyr forsynte tøyer av cellull og andre lignende kunstig fremstilte tekstilfibrer i mindre lengder fortolles som Klær. Herfra unntas trikotasjevarer, broderte lengder samt broderte klare eller åpne varer som inngår under nr. 13 b og som ikke er av mønstret, figurert, stripet eller rutet vevning.

Hansker samt vanter:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5. av bomull, lin, ull eller cellull o. lign.:

a. av grov ulltrikotasje, som sådan.

b. ellers, 1 kg kr. 3,35.

Nr. 1, 2 og 5 b fortolles med nærmeste innpakning.

Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er oppført:

I. gjennomtrukket av eller overstrøket med olje, ferniss, gummi eller desslike eller forferdiget av sådant tøy, likeledes med overdrag av celluloid:

a. som nå.

b. som nå.

c. når stoffet er ganske eller tildels av cellull o. lign. 1 kg kr. 2,00.

d. som det nåværende c.

e. som det nåværende d.

Anm. For så vidt vekten av ytterstoffet av de under litra d henhørende varer ikke med tilstrekkelig nøyaktighet kan anslås, henføres varen under litra d. 2. 1 juli.

II. andre samt sydde deler dertil, om de enn ikke er fullferdige til bruk:

A. Snipper, mansjetter og forstykker (serviteurs) av bomull, lin eller cellull o. lign., stivet eller ustivet, samt annet stivetøy av de nevnte spinnestoffer, for så vidt de innføres i helt eller delvis stivet stand, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 2,00.

B. som nå.

C. ellers som yttertøyets hovedstoff med følgende tillegg:
   a. som nå.
   b. når dette består av cellull o. lign. stoffer med et tillegg av pr. kg kr. 2,60.
   c. som det nåværende b.
   d. som det nåværende c.

D. Er stoffet forsynt med broderi (også maskinbroderi) eller utstyrt med applikasjon, blonder, broderte lengder eller kniplinger eller pynt av possement, perler, silkesløyfer, silketøy, skinnbesetning og desslike, eller dersom noen del av ytterstoffet (hertil ikke henregnet alminnelige kraver, sedvanlig knappeutstyr, knapphull samt alminnelig kantning med bånd eller snorer) er ansatt til høyere toll enn hovedstoffet, eller dersom kledningsstykkene er forsynt med fór av silke (hertil dog ikke henregnet innvendig linning og belegg), blir tillegget å beregne:
   a. som nå.
   b. når hovedstoffet består av cellull o. lign. stoffer med et tillegg av pr. kg kr. 4,75.
   c. som det nåværende b.
   d. som det nåværende c.

For kledningsstykker utstyrt med skinnbesetning og desslike av de under henholdsvis «Skinn C. 1.», «Skinn, C. 2.» og «Skinn C. 3.» nevnte slags blir de anførte tillegg å forhøye med henholdsvis kr. 12,00, kr. 6,00 og kr. 1,00 pr. kg.

Er kledningsstykkene forferdiget av et tøy som svarer forskjellig toll etter vekten av en halv meter i kvadrat og denne vekt ikke kan undersøkes med tilstrekkelig nøyaktighet, anses artiklene forferdiget av det tøy der svarer høyest toll.

Forhøyelsen blir ikke å beregne når det ikke er annen søm enn fall eller kanting.

1 juli.

Krydderier:

a. umalte:

— —

2. allehånde (piment), anis, stjerneanis og fenikkel samt pepper, andre slags enn kajennepepper, 1 kg kr. 0,25.

Lin, hamp, manillahamp, aloëhamp, jute og desslike spinnestoffer, papirgarn samt arbeider derav:

— —

16. andre varer av ovennevnte spinnestoffer eller papirgarn: som nå.

Anm. 1: som nå.

Anm. 2: Varer av de her nevnte spinnestoffer eller papirgarn i forbindelse med bomull fortolles som bomullsvarer; i forbindelse med ull som ullvarer; i forbindelse med cellull eller med de spinnestoffer der behandles som cellull, som cellullvarer; i forbindelse med silke som silkevarer. Varer av jute eller papirgarn i forbindelse med lin, hamp og desslike spinnestoffer som lin.

Anm. 3 og 4: som nå.

Maskiner, motorer og apparater til industriell eller annen teknisk bruk, skipsbruk eller jordbruk, ikke annetsteds i tariffen nevnt, samt uferdige og ferdige deler derav, likeledes ikke annetsteds nevnt:

a. som nå.

b. som nå.

c. andre, herunder maskiner og apparater for materialprøvning av vekt 20 kg og derover, a. v. 10 %.

Anm. som nå.

Metaller:

— —

II. i arbeid:

— —

G. av kobber, messing, bronse, nysølv og andre kobberblandede metaller samt aluminium og nikkel:

— —

9. bjeller, dør- og vindusbeslag, dørvridere, kraner og ventiler, injektorer, hengsler, låser, kniver, skjeer, gafler, mortere, ruller til møbler, strykejern, fingerbøl, syringer, spenner, knapper til skuffer og desslike, ringer og kroker med eller uten skruegang, urnøkler, i eller uten forbindelse med andre materialer:

a. av vekt 1 hektogram og derunder, 1 kg kr. 1,00.

b. av større vekt, 1 kg kr. 0,50.

— —

Reisekufferter, reiseposer, vadsekker, hattefuteraler, vesker og lignende artikler til reisebruk som ikke henhører under etuier etc.: 1 juli.

a. som nå.

b. av voksduk, ull, bomull, hamp, lin, cellull o. lign., vulkanisert papp eller fiber og desslike, i eller uten forbindelse med skinn eller andre materialer, 1 kg kr. 1,00.

Silke, herunder kunstig silke og arbeider derav og av andre spinnestoff eller metalltråd i forbindelse med silke, ikke nevnt annensteds:

1. kunstsilkeavfall, se Cellull o. lign. 1.

— —

Bukseseler samt deler derav, forsåvidt de ikke går inn under en høyere sats, og glidelåser:

a. glidelåser, også uten skyvebeslag, 1 kg kr. 4,00.

b. annet:

1. med utstyr eller vevning av silke som silkevarer.
2. ellers, 1 kg kr. 1,75.

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

— —

h. forarbeidet kull eller grafitt, også i forbindelse med metall, til elektroteknisk bruk, ikke særskilt nevnt, samt elektrodemasse, frie.

— —

Maskiner, motorer og apparater til industriell eller annen teknisk bruk, skipsbruk eller jordbruk, ikke annensteds i tariffen nevnt, samt uferdige og ferdige deler derav, likeledes ikke annensteds nevnt:

a. som det nåværende b.

b. som det nåværende c.

Anm. De under litra b, hørende maskiner, motorer og apparater samt deler derav kan av Tolldepartementet tillates innført tollfritt, når det godtgjøres at fabrikat av forholdsvis tilsvarende yteevne ikke framstilles innenlands.

Trær, busker og planter, levende:

1. som nå.
2. som nå.
3. som nå.

Tara: For nr. 1 og 3: 25 %. For nr. 2: 35 %.
Nettoveining tillates ikke.
Særskilt fradrag gjøres ikke for jord.

2. Følgende nye endringer:

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

1 juli.

Dyr og matvarer av dyr:

II. Matvarer:

B. Andre matvarer:

5. kjøtt og flesk, alle slags:

b. — ellers:

1. tarmer, herunder kunstige tarmer, alle slags:
   a. heltørre, ikke saltede, og kunstige tarmer som ikke inngår under b., 1 kg kr. 3,00.
   b. halvtørre og kunstige tarmer av papir, 1 kg kr. 0,90.
   c. som nå.

Tara for naturlige tarmer under b. og c.: som nå.

Glass og glassvarer:

3. plater eller skiver:

c. annet glass i plater og skiver, også riflet eller hamret:
1. med innlagt tråd eller nett (trådglass) uten hensyn til tykkelsen, 1 kg kr. 0,08.
2. ellers, 1 kg kr. 0,12.

Tara for 2: Kasser 18 %.

5. glass til vaskebretter, patentglass, takpanner, opal- og alabastglass (marmorittglass) i plater, gulvfliser, glassplater over 4 mm tykke til taktekning og gulver, også riflet eller hamret, samt glassbygningsstein til lysvegger og lignende, 1 kg kr. 0,06.

Jord og ler samt arbeider derav:

B. arbeider av jord og ler m. v.:

10. porselen eller biskuit, ikke annensteds nevnt:

b. ellers:
1. hvit eller ensfarget, 1 kg kr. 0,55.
2. to- eller flerfarget, forgylt, forsølvet eller dekorert med farge, 1 kg kr. 0,70.

Metaller: 1 juli.

II. i arbeide:

C. av jern:

1. — — — — — — — — — — — — — — — — — —

b. annet stål, stang- og boltjern over 10 mm i største dimensjon av tverrsnittet, flatjern over 3 mm's tykkelse og inntil 150 mm's bredde samt sveiste armeringsnett:

1. sveiset armeringsnett, 1 kg kr. 0,03.
2. annet, 100 kg kr. 1,00.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a.—e.: som nå.

Anm. 1 og 2: som nå.

Anm. 3: De nærmere betingelser for at motorvogner og understell til disse kan inngå mot den for «andre motorvogner» m. v. bestemte lavere toll, fastsettes av Tolldepartementet. Enn videre kan Tolldepartementet samtykke i at motorvelosipeder som er beregnet på varetransport og understell til disse går inn mot den for «andre motorvogner» fastsatte toll.

Anm. 4 og 5: som nå.

Øl, alle slags:

1. på flasker eller krukker, 1 liter kr. 0,50.
2. på annen emballasje, 1 kg kr. 0,45.

Tara: Fustasjer 19 %.

3. For øvrig blir de tollavgifter og midlertidige toll-tillegg som gjaldt den 30 juni 1946 framdeles gjeldende fra 1 juli 1946.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tariffens løpenumre.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Vikersund bygningskommune, Buskerud fylke. 1 juli.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at Brattvåg brannkommune, Møre og Romsdal fylke, vert utvida så brannkommunen får dei same grenser som Brattvåg bygningskommune. 1 juli.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke.

2 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Lom bygningsdistrikt, Opland fylke.

3 juli. **Skrivelse** fra Finansdepartementet*) om at avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1946 blir som nå å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsene, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67, henholdsvis for råsprit, renset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjons-satser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

3 juli. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for Kragerø.

4 juli. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til de andre departementer.

Ferie og feriegodtgjørelse for statstjenestemenn.

Etter Tjenestemannslovens § 5 er det bare tjenestemenn med over 1 års tjeneste som har krav på ferie. Finansdepartementet har dog gått med på at også tjenestemenn med minst 6 måneders tjeneste har fått ferie, men da bare forholdsmessig. Videre har forutsetningen for at ferieretten skal være ervervet vært den at arbeidsforholdet har fortsatt inn i den vanlige ferietid. Heri ligger at hvis en tjenestemann har sluttet før ferietidens inntreden (15 mai) har han ikke opptjent retten til ferie.

Finansdepartementet finner nå å kunne lempe litt på denne regel slik at tjenestemenn som slutter etter 1 januar kan få ferie, såframt tjenesten har vart i minst 6 måneder.

Den forholdsmessige ferie regnes etter den brøkdel av et år hvori vedkommende tjenestemann har tjenestegjort. En tjenestemann med 6 måneders tjeneste innen ferietidens utløp (15 sep-

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
**) Kunngjort 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

tember) får således ½ ferie og en tjenestemann med 8 måneders tjeneste innen ferietidens utløp får ⅔ ferie. Tjenestemenn som fratrer før ferietiden etter flere års tjeneste (f. eks. ved aldersgrense) får full ferie med fradrag for den brøkdel av et år som ligger mellom fratredelsen og ferietidens begynnelse (15 mai). 4 juli.

I enkelte etater har det under de nåværende ekstraordinære arbeidsforhold vært umulig eller overordentlig vanskelig å tilstå tjenestemennene full ferie. I de tilfelle hvor ferien eller en del av denne ikke har kunnet overføres til det følgende år, har en derfor måttet gå med på feriegodtgjørelse. En gjør imidlertid oppmerksom på at forutsetningen for å praktisere en slik ordning er at offentlige hensyn nødvendiggjør inndraging av ferien. Det er ikke tilstrekkelig at ordningen anses mer eller mindre hensiktsmessig eller at tjenestemannen selv ønsker feriegodtgjørelse istedenfor fritiden. Feriegodtgjørelse kan ikke tilstås embetsmenn eller andre høyerelønte tjenestemenn uten i de tilfelle fratreden skjer ved nådd aldersgrense.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Direktør Carl Schultz' Fond», til de tekniske foreninger i Trondheim. 4 juli.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til Trysil pleiehjem», gitt av utvandrede Tryslinger i U. S. A. 4 juli.

Kunngjøring*)[1]) av grunnlovsbestemmelse til forandring i Grunnlovens § 112. 5 juli.

Stortinget har i samhøve med Grunnlovens § 112 den 24 juni 1946 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse til forandring av Grunnlovens § 112:

§ 112. Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa første, andet eller tredie ordentlige Storthing efter et nyt Valg og kundgjøres ved Trykken. Men det tilkommer først det første, andet eller tredie ordentlige Storthing efter næste Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei. Dog maa saadan Forandring aldrig modsige denne Grundlovs Principer, men alene angaa Modifikationer i enkelte Bestemmelser, der ikke forandre denne Konstitutions Aand, og bør to Trediedele af Storthinget være enige i saadan Forandring.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 24 juni. Se Dok. nr. 15, 1938, forslag nr. 16. Innst. S. nr. 96. St.tid. s. 1016—1017.

5 juli. En saaledes vedtagen Grundlovsbestemmelse underskrives af Storthingets Præsident og Sekretær og sendes Kongen til Kundgjørelse ved Trykken som gjældende Bestemmelse i Kongeriget Norges Grundlov.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres hermed som gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges Grunnlov.

5 juli. Lov *)[1]) om rottebekjempelse.

Nr. 1. § 1. I hver kommune skal formannskapet sørge for at det settes i verk utrydding av rotter i samsvar med forskrifter som Sosialdepartementet gir.

Departementet kan også gi forskrifter om utrydding av rotter i fartøyer.

§ 2. Eier av fast eiendom eller anlegg og den som driver virksomhet som er knyttet til fast eiendom, skal etter forskrifter som Sosialdepartementet gir, gjennomføre tiltak for å innskrenke rottenes livsvilkår mest mulig.

§ 3. De utgifter som rotteutrydding og rottesikring medfører, skal bæres av eiendommens, anleggets eller virksomhetens eier. Herreds- eller bystyret kan dog vedta at kommunen helt eller delvis skal overta utgiftene for private eiere.

Hvis privat eier unnlater å gjennomføre de tiltak som er påbudt, kan helserådet gjennomføre dem på eierens kostnad, eller eieren kan innen en frist som politiet fastsetter, under daglig løpende mulkt til kommunekassen tilpliktes å etterkomme pålegget. Utgiftene ved de tiltak helserådet således gjennomfører, kan drives inn ved utpanting. Det samme gjelder tvangsmulkten.

§ 4. Det er forbudt å drive ervervsmessig utrydding av rotter uten godkjenning fra helserådet. Departementet fastsetter vilkårene for slik godkjenning.

Den som er nektet godkjenning, kan innen to uker etter at han ble kjent med vedtaket, kreve det prøvet av Sosialdepartementet. Anken inngis til helserådet, som sender saken til departementet med sine merknader.

§ 5. Til rotteutrydding i medhold av denne lov er det forbudt å bruke eller forhandle stoffer som ikke er godkjent av Sosialdepartementet eller den det gir fullmakt.

Departementet listeforer godkjente stoffer og kan gi forskrifter om salg og bruk av dem.

§ 6. Helserådet forer tilsyn med at loven og de forskrifter som er gitt med hjemmel i den, blir overholdt. I den årlige medisinal-

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 mai. Se Ot. prp. nr. 68. Innst. O. nr. 102. St.tid., forh. i Ot. s. 187—188; i Lt. s. 72.

melding skal helserådets formann gjøre rede for den rotteutrydding som er utført. 5 juli. Nr. 1.

Kommunen bærer utgiftene ved tilsynet med gjennomføring av loven og forskriftene og de utgifter til kunngjøring m. v. som gjennomføringen medfører.

§ 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lovs §§ 4 eller 5 eller forskrifter gitt med hjemmel i loven, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Rotteutryddingsmidler som ikke er godkjent etter § 5, kan inndras uansett hos hvem midlene finnes og uansett om straffesak er reist eller kan reises mot noen.

§ 8. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Midlertidig lov *)[1]) om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip. 5 juli. Nr. 2.

Kapitel 1. *Om overdragelse og utførsel m. v. av skip.*

§ 1. Det er forbudt å overdra i noen form skip eller part i skip som er innført i det norske skipsregister eller som er tildelt midlertidig norsk nasjonalitetsbevis, til noen som etter § 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 ikke kan eie norsk skip. Det samme gjelder om aksje i selskap som eier skip som nevnt ovenfor, såfremt overdragelse av aksjen vil føre til at skipet ikke lenger er norsk.

Departementet eller den det gir myndighet til det, kan gi tillatelse til overdragelse. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

§ 2. Overdragelse av skip eller part i skip i strid med § 1 må ikke registreres; heller ikke må skipet slettes av skipsregistret på grunn av overdragelse av aksje i strid med § 1.

§ 3. Det er forbudt uten tillatelse av departementet eller den det gir myndighet, å overdra i noen form til noen som ikke kan eie norsk skip, kontrakt eller part i kontrakt om levering av skip av registreringspliktig størrelse fra utlandet til norsk statsborger eller norsk selskap. Det samme gjelder om aksje i selskap som innehar fordring på levering av skip av registreringspliktig størrelse fra utlandet, såfremt overdragelse av aksjen vil føre til at skipet ved leveringen fra utlandet ikke blir norsk.

Det kan settes vilkår for tillatelse til overdragelse.

§ 4. Det er forbudt uten tillatelse av departementet eller den det gir myndighet, å føre ut av riket skip av registreringspliktig størrelse

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 70. Innst. O. nr. 108. St.tid., forh. i Ot. s. 269—271; i Lt. s. 81.

5 juli. Nr. 2.

som er under bygging eller er bygget ved verksted her i riket, men som ikke er innført i det norske skipsregister eller tildelt midlertidig norsk nasjonalitetsbevis.

Det kan settes vilkår for tillatelse til utførsel.

Kapitel 2. *Om bortfraktning m. v.*

§ 5. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å slutte eller fornye fraktavtale for norsk skip uten tillatelse av departementet eller den det gir myndighet. Fraktavtale som er sluttet eller fornyet i strid med sådan bestemmelse, er ugyldig.

§ 6. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å la norsk skip gå fra havn her i riket eller i ballast fra havn i utlandet uten tillatelse av departementet eller den det gir myndighet.

§ 7. Departementet eller den det gir myndighet til det, kan gi pålegg om at norsk skip skal sluttes til bestemt befrakter for transport som er nødvendig for å sikre rikets forsyninger med viktige varer eller fordelingen av sådanne varer, til gangbar frakt og på vanlige vilkår i vedkommende fart. Det samme gjelder for transport som departementet finner at norske skip på grunn av avtaler med andre land bør delta i.

§ 8. Mener en bortfrakter at han for en reise som er foretatt for utførelse av transport som nevnt i § 7 har hatt mindre inntekt enn om skipet hadde utført reise i annen fart hvortil det kunne ha vært sluttet, kan han framsette krav på erstatning for denne mindreinntekt for den skjønnsnemnd som er nevnt i § 10. Den som vil framsette sådant erstatningskrav, må innen en uke etter at vedkommende reise er påbegynt sende melding til skjønnsnemnda med en kort angivelse av de omstendigheter han støtter kravet på.

Kravet må framsettes for skjønnsnemnda innen 3 måneder etter endt utlossing etter vedkommende reise. Blir skipet kondemnert eller går det tapt under reisen, regnes fristen fra kondemneringen eller fra det tidspunkt da den som kan gjøre kravet gjeldende, fikk kunnskap om tapet. Er skipet forsvunnet eller forlatt under reisen, må kravet framsettes for skjønnsnemnda innen 2 måneder etter at det ble anledning til å kreve erstatning for totalforlis etter «Norsk Sjøforsikringsplan av 1930» § 71. Under ingen omstendighet begynner fristen å løpe før denne lov er trådt i kraft.

§ 9. For å skaffe til veie midler til å dekke krav som framsettes på grunn av gjennomføringen av bestemmelsene i kapitel 2 i denne lov, skal bortfrakter av norsk skip av registreringspliktig størrelse i utenriks fart innbetale til en utjevningskasse en kommisjon av alle inngåtte fraktinntekter i henhold til fraktavtaler som er sluttet etter

lovens ikrafttreden. Størrelsen av kommisjonen fastsettes av den i § 10 nevnte skjønnsnemnd. 5 juli. Nr. 2.

Utjevningskassen skal også dekke omkostningene ved gjennomføringen av befraktningskontroll og av utjevning i henhold til denne lov og statens utgifter ved Norges deltagelse i et visst internasjonalt samarbeid på skipsfartens område ifølge kgl. resolusjon av 1 mars 1946.

Dersom de midler som skaffes til veie etter bestemmelsen i denne paragrafs første ledd, viser seg utilstrekkelig til dekning av de ovenfor nevnte utgifter, kan etterutligning foretas.

§ 10. Kongen oppnevner en skjønnsnemnd, i tilfelle med varamenn, som fastsetter den erstatning som kan kreves etter § 8, og som avgjør hva som er gangbar frakt og vanlige vilkår etter § 7. Skjønnsnemnda skal bestå av en formann, som har de for høyesterettsdommere foreskrevne egenskaper, og fire andre medlemmer som oppnevnes blant et utvalg på 10 som foreslås av Norges Rederiforbund.

Kongen fastsetter den godtgjørelse medlemmene av skjønnsnemnda skal ha.

§ 11. Tvist om hva som er gjenstand for erstatning og hvilke fakta eller rettsregler som skal legges til grunn for fastsettelsen av erstatningen, avgjøres under skjønnet ved kjennelse av skjønnsnemnda. §§ 49 og 50 i lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning får tilsvarende anvendelse for så vidt det er anledning til det.

Det er ikke adgang til å kreve overskjønn.

§ 12. For behandling av saker ved skjønnsnemnda erlegges ingen betaling til det offentlige. Skjønnsnemnda skal tilkjenne den som har krav på erstatning godtgjørelse for utlegg under skjønnssaken når den finner at det er skjellig grunn til det, og særlig når motparten møter med sakfører.

§ 13. Anke og kjæremål over avgjørelse av skjønnsnemnda hører under Høyesterett og Høyesteretts kjæremålsutvalg.

For øvrig får bestemmelsene i lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning, 1ste kapitel, tilsvarende anvendelse for så vidt det er anledning til det.

§ 14. Beløp som er fastsatt i henhold til § 9, skal betales innen fire uker etter at det er gitt melding om størrelsen av beløpet. Oversittes fristen, betales en halv prosent rente for hver påbegynt måned etter utløpet av fristen.

Beløp med tillegg av renter som ikke er betalt i rett tid, kan inndrives ved utpantning. Kravet er sikret ved sjøpanterett i skipet med prioritet etter annen sjøpanterett og kontraktmessige panterettigheter.

5 juli. Nr. 2.

§ 15. Kongen eller den han gir myndighet til det, kan gi nærmere forskrifter om innbetaling av kommisjon m. v. i henhold til § 9, om forvaltning av utjevningskassen og om utbetaling av erstatningsbeløp.

§ 16. Selskap som har drevet skipsrederi med norsk skip av registreringspliktig størrelse i utenriks fart etter denne lovs ikrafttreden, må ikke oppløses eller slettes av handelsregistret uten samtykke av departementet eller den det gir myndighet.

Kapitel 3. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 17. Kongen eller den han gir myndighet til det, kan gi forskrifter om plikt til å melde posisjon for norske skip, til å gi meldinger og opplysninger av enhver art som trenges for gjennomføringen av denne lov, og til i samme øyemed å gi adgang til granskning av forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller.

§ 18. Enhver som i medhold av § 17 har fått kunnskap om drifts- og forretningsforhold, har taushetsplikt med de begrensninger som følger av hans gjøremål etter loven.

§ 19. Kongen eller den han gir myndighet til det, kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven.

§ 20. Den som forsettlig overtrer denne lov eller forskrifter som er gitt i medhold av den, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk. Er overtredelsen begått under utøvelse av næring, kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år. Overtredelsen anses som forseelse.

Uaktsom overtredelse eller medvirkning til det straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Skip eller part i skip eller aksje som er søkt overdratt i strid med § 1, og skip som er søkt ført ut av riket i strid med § 3, kan inndras ved dom i hvis eie de enn er og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Er det ikke anledning til å inndra skipet eller parten eller aksjen, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den som han har handlet på vegne av.

§ 21. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1948.

Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 26 august 1939 om forbud mot salg av skip til utlandet, provisorisk anordning av 5 september 1939 om regulering av befraktningsforhold i krigstid og provisorisk anordning av 21 desember 1945 om forlenget gyldighet av disse provisoriske anordninger, og Administrasjonsrådets bestemmelser av henholdsvis 12 juli 1940 om forbud mot å utføre skip som er bygd her i landet m. v. og 2 august 1940 om plikt for reder eller tidsbefrakter til å inngå befraktningsavtale med bestemt norsk

befrakter. Forskrifter som er gitt og vedtak som er gjort i medhold av de nevnte bestemmelser, skal fortsatt gjelde inntil de blir opphevet eller avløst av forskrifter eller vedtak i medhold av denne lov. 5 juli. Nr. 2.

Lov *)[1]) om endring i lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v. av 7 februar 1936. 5 juli. Nr. 3.

I.

I lov om navigatører samt om navigasjonseksamener m. v. av 7 februar 1936 skal § 3 lyde:

§ 3. Kystskippersertifikat av 2nen klasse.

Kystskippersertifikat av 2nen klasse tilkommer enhver som har:

a. fylt 21 år,
b. etter det fylte 15 år gjort sjømannstjeneste i minst 30 måneder,
c. bestått kystskippereksamen av 2nen eller 1ste klasse.

Sånt sertifikat gir rett til:

I. å føre:

1. passasjerfartøy på inntil 100 tonn i kystfart,
2. fartøy på inntil 200 tonn gående på fiskeri og fangst på havet nordenfor 30° nord bredde og herunder anløpe utenlandsk havn når det bare skjer for å tilvirke eller avsette den gjorte fangst,
3. lekter av hvilken som helst størrelse i fart på alle farvann,
4. andre fartøyer på inntil 200 tonn i stor kystfart.

II. å fare som styrmann:

1. med passasjerfartøy på inntil 200 tonn i kystfart, samt med sånt fartøy på inntil 300 tonn i kystfart såfremt vedkommende har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse,
2. med fiske- og fangstfartøy på inntil 500 tonn i fart nordenfor 30° nord bredde samt med sånt fartøy i fart på alle farvann såfremt vedkommende har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse,
3. med andre fartøyer på inntil 200 tonn i europeisk fart samt på inntil 500 tonn i europeisk fart såfremt i sistnevnte tilfelle vedkommende har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse og har minst 42 måneders sjømannstjeneste.

Sertifikatet gir ikke rett til tjeneste som fører eller styrmann på seilfartøy, med mindre minst 12 måneder av den i punkt b nevnte

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 82. Innst. O. nr. 136. St.tid., forh. i Ot. s. 268; i Lt. s. 81.

5 juli. Nr. 3. sjømannstjeneste er utført på seilfartøy. Sertifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøy.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

5 juli. Nr. 4. **Lov*)[1] om overføring av midler fra kommunenes fellesfond til Skattefordelingsfondet.**

§ 1. Av de midler som kommunene har betalt inn til Kommunenes fellesfond skal 2,5 mill. kroner etter departementets nærmere bestemmelse, tilbakebetales de kommuner som særlig trenger det. Resten skal med påløpne renter overføres til Skattefordelingsfondet og fordeles av vedkommende departement mellom rikets landdistrikter og byer etter regler som fastsettes av Stortinget, jfr. lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

5 juli. Nr. 5. **Lov*)[2] om endringer i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.**

I.

I lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl blir det gjort følgende endringer:

Som ny § 24 a tilføyes:

For hoteller som har samtykke etter hotell-loven til å bruke betegnelsen turisthotell eller høyfjellshotell gjelder:

a. Bevilling til å skjenke til folk som er bosatt i kommunen gis av kommunestyret og gjelder for den tid kommunestyret fastsetter men ikke ut over ett år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

b. Bevilling til annen skjenking gis av departementet etter at kommunestyret og politiet har fått høve til å uttale seg. Departementet kan sette nærmere vilkår for utøving av skjenkerett etter punkt a. Reglene i § 27,2 gjelder ikke for slik skjenkerett.

For bevilling til skjenking på turist- og høyfjellshoteller skal det betales en årlig avgift som blir fastsatt av departementet. Den tilfaller de fond som er omhandlet i § 13 med de deler som er nevnt der. § 1 siste ledd gjelder tilsvarende.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 24 juni. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 120 og 149. St.tid., forh. i Ot. s. 291—292; i Lt. s. 83—87.

[2]) St.vedtak 27 juni. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 101 og 161. St.tid., forh. i Ot. s. 298—323; i Lt. s. 88—102.

Skjenkebevilling som departementet gir i medhold av denne paragraf reknes ikke med i det tallet på skjenkeretter i kommunen som bystyret kan fastsette etter § 24, 2. ledd. 5 juli. Nr. 5.

Departementet kan når som helst inndra skjenkebevilling etter punkt b ovenfor. Blir det gjort, kan kommunestyret med øyeblikkelig virkning inndra bevilling etter punkt a.

§ 33 nr. 4 skal lyde:

Minst $^3/_4$ av avgiftene fordeles av Kongen eller den Kongen bemyndiger mellom fylkeskommunene og bykommunene i forhold til folkemengden. Inntil $^1/_4$ av avgiften fordeles uten omsyn til folkemengden til enkelte fylkeskommuner og bykommuner etter bestemmelse av Kongen eller den Kongen bemyndiger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjøring*)[1]) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947. 5 juli.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1 juli 1946—30 juni 1947 erlegges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektskatt med 15 pst. av selskapets hele inntekt, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
c. Fondskatt med 7 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. A. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formueskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens	første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
—»—	neste	»	40 000	» 0,50	—»—
—»—	»	»	50 000	» 1,00	—»—
—»—	»	»	50 000	» 1,50	—»—

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2001. Budsjett-innst. S. V nr. 1. St.tid. s. 1039—1048.

5 juli.

Av formuens	neste kr.	50 000	kr.	2,00	av hvert tusen kr.
—»—	» »	100 000	»	2,50	—»—
—»—	» »	200 000	»	3,00	—»—
—»—	» »	500 000	»	3,50	—»—
—»—	» »	1 000 000	»	4,00	—»—
—»—	» »	2 000 000	»	5,00	—»—
—»—	overskytende beløp		»	6,00	—»—

b. Inntektskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første	kr.	4 000	6,2 pst.
Av de neste	»	4 000	9,3 »
—»—	»	4 000	12,3 »
—»—	»	6 000	15,4 »
—»—	»	7 000	18,4 »
—»—	»	10 000	21,4 »
—»—	»	15 000	24,5 »
—»—	»	20 000	27,5 »
—»—	»	20 000	30,6 »
—»—	»	20 000	33,6 »
—»—	»	30 000	36,6 »
—»—	»	30 000	39,7 »
—»—	»	30 000	42,7 »
—»—	»	50 000	45,8 »
Av det overskytende beløp			48,8 »

B. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939):

a. Formueskatt med 2 av hvert tusen.
b. Inntektskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektskatt med 35 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn

som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, liknes særskilt): 5 juli.

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formueskatt: Som etter II A, a.

b. Inntektskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første	kr.	3 000	3,4 pst.
Av de neste	»	3 000	7,4 »
—»—	»	3 000	11,4 »
—»—	»	5 000	15,4 »
—»—	»	6 000	19,0 »
—»—	»	8 000	21,8 »
—»—	»	10 000	24,6 »
—»—	»	12 000	27,4 »
—»—	»	15 000	30,2 »
—»—	»	20 000	33,1 »
—»—	»	30 000	36,1 »
—»—	»	30 000	39,8 »
—»—	»	30 000	42,7 »
—»—	»	50 000	45,1 »
—»—	»	50 000	48,5 »
—»—	»	50 000	51,5 »
—»—	»	50 000	54,2 »
—»—	»	50 000	56,5 »
—»—	»	50 000	58,5 »
Av det overskytende beløp			60,0 »

For skattepliktige i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000 gjelder ikke foranstående tabell, men skattebeløpene finnes etter den tabell som er inntatt i avdeling C nedenfor.

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak som følger av landskattelovens § 27, bokstav c, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser etter landskatteloven § 27, byskatteloven § 22, iliknes formueskatt til kommunen, blir de også å ilikne formueskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt han således oppebærer. Av

5 juli. utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl iliknes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatteskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å ilikne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskatteskrivningen formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlete skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved likningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende liknes særskilt.

c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når noen er iliknet statskatt i et annet distrikt enn det, hvor skatteskrivningen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er iliknet statskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sånt tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige likningsansettelser eller å være uriktige av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for såvidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefrie. Skattepliktig som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å ilikne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og der- 5 juli.
med likestilt selskap (§ 1 V) iliknes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt likning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det framkomne skattebeløp, blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham opp i 8de klasse, forhøyes det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c, og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utlikne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 I, utgjør tillegget 30 pst. av skatten av inntekt (selskapskatten, ikke fondskatten).
2. For skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 II—IV, utgjør tillegget 20 pst. av statskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under V, er fritatt for å erlegge tilleggskatt.
3. For andre skattepliktige (vedtakets avdeling A § 1 VI) utgjør tillegget:

5 juli. a. I klasse 0 og 1 (unntatt for skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000):

		30 pst.	av statskatt av inntekt
b.	I klasse 2	25 »	—»—
c.	» » 3	20 »	—»—
d.	» » 4	15 »	—»—
e.	» » 5 og høyere skattekl.	10 »	—»—

Når den skattbare inntekt overstiger kr. 80 000, blir tillegget for den del av skattebeløpet etter grunntabellen som faller på det overskytende beløp, også i klasse 2 og høyere klasse å regne etter 30 pst.

§ 2. Avrundingsregelen i avsnitt A § 6 gjelder for utregningen av det samlete skattebeløp, tillegget iberegnet.

C.

Beregningstabell for statskatt for skattepliktige etter § 1 VI i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000. Skattbar inntekt over kr. 20 000 inntil kr. 150 000 avrundes nedad til nærmeste hele eller halve tusen.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
10 100	1 091	12 300	1 633
200	1 115	400	1 657
300	1 140	500	1 682
400	1 165	600	1 707
500	1 189	700	1 731
600	1 214	800	1 756
700	1 238	900	1 781
800	1 263	13 000	1 805
900	1 288	100	1 830
11 000	1 312	200	1 854
100	1 337	300	1 879
200	1 362	400	1 904
300	1 386	500	1 928
400	1 411	600	1 953
500	1 436	700	1 978
600	1 460	800	2 002
700	1 485	900	2 027
800	1 510	14 000	2 052
900	1 534	100	2 082
12 000	1 559	200	2 112
100	1 583	300	2 143
200	1 608	400	2 173

5 juli.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
14 500	2 204	18 600	3 450
600	2 234	700	3 480
700	2 264	800	3 511
800	2 295	900	3 541
900	2 325	19 000	3 572
15 000	2 356	100	3 602
100	2 386	200	3 632
200	2 416	300	3 663
300	2 447	400	3 693
400	2 477	500	3 724
500	2 508	600	3 754
600	2 538	700	3 784
700	2 568	800	3 815
800	2 599	900	3 845
900	2 629	20 000	3 876
16 000	2 660	20 500	4 050
100	2 690	21 000	4 224
200	2 720	21 500	4 399
300	2 751	22 000	4 573
400	2 781	22 500	4 748
500	2 812	23 000	4 922
600	2 842	23 500	5 096
700	2 872	24 000	5 271
800	2 903	24 500	5 445
900	2 933	25 000	5 620
17 000	2 964	25 500	5 794
100	2 994	26 000	5 968
200	3 024	26 500	6 143
300	3 055	27 000	6 317
400	3 085	27 500	6 492
500	3 116	28 000	6 666
600	3 146	28 500	6 863
700	3 176	29 000	7 060
800	3 207	29 500	7 256
900	3 237	30 000	7 453
18 000	3 268	30 500	7 650
100	3 298	31 000	7 847
200	3 328	31 500	8 044
300	3 359	32 000	8 240
400	3 389	32 500	8 437
500	3 420	33 000	8 634

5 juli.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
33 500	8 831	54 000	17 623
34 000	9 028	54 500	17 843
34 500	9 224	55 000	18 063
35 000	9 421	55 500	18 283
35 500	9 618	56 000	18 503
36 000	9 815	56 500	18 723
36 500	10 012	57 000	18 943
37 000	10 208	57 500	19 163
37 500	10 405	58 000	19 383
38 000	10 602	58 500	19 603
38 500	10 821	59 000	19 823
39 000	11 040	59 500	20 043
39 500	11 260	60 000	20 263
40 000	11 479	60 500	20 483
40 500	11 698	61 000	20 703
41 000	11 917	61 500	20 923
41 500	12 136	62 000	21 143
42 000	12 356	62 500	21 363
42 500	12 575	63 000	21 583
43 000	12 794	63 500	21 803
43 500	13 013	64 000	22 023
44 000	13 232	64 500	22 243
44 500	13 452	65 000	22 463
45 000	13 671	65 500	22 683
45 500	13 890	66 000	22 903
46 000	14 109	66 500	23 123
46 500	14 328	67 000	23 343
47 000	14 548	67 500	23 563
47 500	14 767	68 000	23 783
48 000	14 986	68 500	24 003
48 500	15 205	69 000	24 223
49 000	15 424	69 500	24 443
49 500	15 644	70 000	24 663
50 000	15 863	70 500	24 883
50 500	16 083	71 000	25 103
51 000	16 303	71 500	25 323
51 500	16 523	72 000	25 543
52 000	16 743	72 500	25 763
52 500	16 963	73 000	25 983
53 000	17 183	73 500	26 203
53 500	17 403	74 000	26 423

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
74 500	26 643	95 000	35 663
75 000	26 863	95 500	35 883
75 500	27 083	96 000	36 103
76 000	27 303	96 500	36 323
76 500	27 523	97 000	36 543
77 000	27 743	97 500	36 763
77 500	27 963	98 000	36 983
78 000	28 183	98 500	37 203
78 500	28 403	99 000	37 423
79 000	28 623	99 500	37 643
79 500	28 843	100 000	37 863
80 000	29 063	100 500	38 083
80 500	29 283	101 000	38 303
81 000	29 503	101 500	38 523
81 500	29 723	102 000	38 743
82 000	29 943	102 500	38 963
82 500	30 163	103 000	39 183
83 000	30 383	103 500	39 403
83 500	30 603	104 000	39 623
84 000	30 823	104 500	39 843
84 500	31 043	105 000	40 063
85 000	31 263	105 500	40 283
85 500	31 483	106 000	40 503
86 000	31 703	106 500	40 723
86 500	31 923	107 000	40 943
87 000	32 143	107 500	41 163
87 500	32 363	108 000	41 383
88 000	32 583	108 500	41 603
88 500	32 803	109 000	41 823
89 000	33 023	109 500	42 043
89 500	33 243	110 000	42 263
90 000	33 463	110 500	42 483
90 500	33 683	111 000	42 703
91 000	33 903	111 500	42 923
91 500	34 123	112 000	43 143
92 000	34 343	112 500	43 363
92 500	34 563	113 000	43 583
93 000	34 783	113 500	43 803
93 500	35 003	114 000	44 023
94 000	35 223	114 500	44 243
94 500	35 443	115 000	44 463

5 juli.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
115 500	44 683	133 000	52 383
116 000	44 903	133 500	52 603
116 500	45 123	134 000	52 823
117 000	45 343	134 500	53 043
117 500	45 563	135 000	53 263
118 000	45 783	135 500	53 483
118 500	46 003	136 000	53 703
119 000	46 223	136 500	53 923
119 500	46 443	137 000	54 143
120 000	46 663	137 500	54 363
120 500	46 883	138 000	54 583
121 000	47 103	138 500	54 803
121 500	47 323	139 000	55 023
122 000	47 543	139 500	55 243
122 500	47 763	140 000	55 463
123 000	47 983	140 500	55 683
123 500	48 203	141 000	55 903
124 000	48 423	141 500	56 123
124 500	48 643	142 000	56 343
125 000	48 863	142 500	56 563
125 500	49 083	143 000	56 783
126 000	49 303	143 500	57 003
126 500	49 523	144 000	57 223
127 000	49 743	144 500	57 443
127 500	49 963	145 000	57 663
128 000	50 183	145 500	57 883
128 500	50 403	146 000	58 103
129 000	50 623	146 500	58 323
129 500	50 843	147 000	58 543
130 000	51 063	147 500	58 763
130 500	51 283	148 000	58 983
131 000	51 503	148 500	59 203
131 500	51 723	149 000	59 423
132 000	51 943	149 500	59 643
132 500	52 163	150 000	59 960

D.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddskatt og alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift — men ikke tillegg som blir pålagt i henhold til landskatteloven §§ 122 og 106, byskatteloven §§ 114 og 98 —, etter endelig likning for

noen skattepliktig på noe trinn av den skattbare inntekt ved statsskattelikningen overstiger 90 pst. av inntekten, blir etter søknad den iliknete statskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektskatt til kommunen, innskuddskatt, alderstrygd, og krigspensjoneringsavgift samt formueskatt å fordele forholdsmessig på den hele skattbare inntekt. 5 juli.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret. Slik søknad må være innsendt innen 30 juni 1948. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige iliknete skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den likning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelsen av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under vedtakets avdeling A § 1 II A (sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger) og VI (andre skattepliktige); jfr. avdeling B § 1 punkt 2 og 3, og avdeling C.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) for budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947. 5 juli.

§ 1. For budsjett-terminen 1946—47 erlegges tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) etter følgende regler:

a. Personer (boer) som går inn under gruppen «andre skattepliktige» i statsskattvedtaket (avd. A § 1 VI), erlegger:

Av de første	kr.	125 000	intet
Av de neste	»	75 000	0,4 pst.
—»—	»	100 000	0,5 »
—»—	»	100 000	0,6 »
—»—	»	200 000	0,7 »
—»—	»	200 000	0,8 »
—»—	»	200 000	0,9 »
—»—	»	250 000	1,0 »
—»—	»	250 000	1,1 »
—»—	»	500 000	1,2 »
—»—	»	1 000 000	1,3 »
—»—	»	2 000 000	1,4 »
—»—	»	2 000 000	1,5 »
—»—	»	3 000 000	1,75 »

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2002. Budsjett-innst. S. V nr. 2. St.tid. s. 1048—1049.

5 juli.

Av de neste kr.	5 000 000	2,0 pst.
—»—	» 5 000 000	2,25 »
—»—	» 5 000 000	2,5 »
—»—	» 5 000 000	2,75 »
Av det overskytende beløp		3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i noen næringsdrift, som drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besitter formue i fast eiendom eller løsøre, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

§ 2. Skatten utlignes som et særskilt tillegg til den ordinære statsskatt etter de regler som gjelder for denne skatt. Bestemmelser om forfallstiden for den ordinære statsskatt får tilsvarende anvendelse.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlete skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune — herunder ikke straffetillegg pålagt i henhold til landskatteloven §§ 122 og 106, byskatteloven §§ 114 og 98 — etter likningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1946—47 ved utskrivningen av tilleggsskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pst. av den antatte inntekt ved statsskattlikningen, blir etter søknad tillegget å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori det overstiger den nevnte grense. Søknad som nevnt inngis til og avgjøres av Ankenemnden for den ekstraordinære formuesskatt. Slik søknad må være innsendt innen 30 juni 1948. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige iliknede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den likning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelse av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

5 juli. **Stortingsvedtak**[1]) om endringer i en del portosatser:

1. Portoen for vanlige innenrikske brev skal være:

	Riksporto.	
For brev opptil 20 gram	25 øre	50 øre
For brev over 20 opptil 125 gram	50 »	75 »
For brev over 125 opptil 500 gram	75 »	100 »
	Lokalporto.	
For brev opptil 20 gram	15 »	30 »
For brev over 20 opptil 125 gram	25 »	40 »
For brev over 125 opptil 500 gram	40 »	55 »

2. Portoen for vanlige innenrikske brevkort skal være:

---

[1]) Se St.prp. nr. 75. Innst. S. nr. 113. St.tid. s. 1261—1263.

Riksporto. 5 juli.

For enkelt brevkort	15 øre	30 øre
For brevkort med betalt svar	30 »	

Lokalporto.

For enkelt brevkort	15 »	30 »
For brevkort med betalt svar	30 »	

3. a. Portoen for blad (tidender og tidsskrifter) i abonnement skal være:
Grunnporto: 33 øre pr. kg for blad med årsvekt opptil 5 kg.
Tillegg for blad med årsvekt over 5 kg: 1 øre i kilogramtaksten for hver overskytende 3 kg eller del av 3 kg.
Tillegg for blad som kommer ut sjeldnere enn 2 ganger i uken: 1 øre pr. eksemplar.

b. Portoen for kommisjonærblad skal være:
For dagblad: 20 øre pr. kg eller deler av kg.
For andre blad: 25 øre pr. kg eller deler av kg.

Disse endringene trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Regjeringens resolusjon. 5 juli.

1. Setningen: «Dessuten skal Utenriksdepartementets handelspolitiske avdeling og Forsynings- og gjenreisningsdepartementets Direktorat for Eksport- og Importregulering ha hver sin representant i Rådet» i paragraf 1 i den ved kongelig resolusjon av 1 november 1945 vedtatte og ved kongelig resolusjon av 13 desember 1945 endrede Instruks for Norges Eksportråd erstattes med følgende: «Videre skal Utenriksdepartementets handelspolitiske avdeling og Forsynings- og gjenreisningsdepartementets Direktorat for Eksport- og Importregulering ha hver sin representant i Rådet. Dessuten skal den til enhver tid fungerende formann i Det Økonomiske Samordningsråd være medlem», og setningen: «Rådets formann, de to nestformenn, Utenriksdepartements representant samt direktøren for Rådets kontor danner Rådets arbeidsutvalg» i paragraf 2 av samme Instruks erstattes med: «Rådets formann, de to nestformenn, Utenriksdepartementets representant, Det Økonomiske Samordningsråds formann samt direktøren for Eksportrådets kontor danner Rådets arbeidsutvalg».

2. .....

Regjeringens resolusjon om manøvreringsreglement for regulering av Nodlandsvatn, Hyttevatn, Liavatn og Kydlandsvatn i Grødemsvassdraget, Rogaland fylke. 5 juli.

5 juli. **Regjeringens resolusjon** *) om sams sauesanking i beitestrekningen Sandset, Skjelfjord og Brenna fjellrekka i Øksnes og Hadsel herreder, Nordland fylke.

5 juli. **Regjeringens resolusjon.***)
Den ved forordning av 12 juni 1943, jfr. kongelig resolusjon av 11 januar 1946, fastsatte avgift ved tilvirkning av tretjære bortfaller fra 1 juli 1945. Senere påløpen avgift som er betalt blir å tilbakebetale.

5 juli. **Regjeringens resolusjon.***)
Kongelig resolusjon av 29 januar 1937 om utførselsforbud for avfall av smijern, støpejern og stål oppheves.

5 juli. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Sem herred, Vestfold fylke.

6 juli. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet om at Nøtterøy jordmordistrikt oppheves fra 31 desember 1946.

6 juli. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet.

I. I henhold til § 21 i forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. av 2 desember 1932 fastsettes følgende forandringer i disse forskrifter:

1. Note 9 i forskriftenes § 10, gitt av Handelsdepartementet i London 15 juni 1944, skal heretter lyde så:
   9) Hvis skipet er utstyrt med gyroskopkompass, fordres bare et oppstilt og korrigert styrekompass.
   I kolonnene «I uteneuropeisk fart», «I europeisk fart» og i «I kystfart» i forskriftenes § 10 vises det til denne note ut for ordene styrekompass, standardkompass og reserve styrekompass.
2. Punkt 3 i forskriftenes § 14 skal heretter lyde så:
   3. På skip som skal være utstyrt med radiopeileapparat (jfr. forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste i skip av hensyn til sikkerheten til sjøs av 16 februar 1933 § 4) og på skip som frivillig har installert sånt apparat, må radiopeileapparatet være av en konstruksjon som er godkjent av Telegrafstyret. På skip som etter forskriftene om radioanlegg og radiotjeneste i skip av hensyn til sikkerheten til

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 26.
**) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

sjøs av 16 februar 1933 skal være utstyrt med radiotelegraf (jfr. forskriftenes § 2), skal radiopeileapparatet være av klasse A og på andre skip minst av klasse B. 6 juli.

Radiopeileapparatets oppstilling må ledes av en radioteknisk utdannet fagmann og utføres etter de forskrifter som er gitt av Telegrafstyret.

For nyoppstilte apparater må apparatets deviasjon (restdeviasjonen) bestemmes under fornødent samarbeid mellom installatøren og en autorisert kompasskorrigør (kontrollkontor for skipsinstrumenter).

Når skipet er i fart, må skipsføreren sørge for at deviasjonens størrelse kontrolleres når anledning gis.

Fornyet deviasjonsbestemmelse må foretas etter ombygging eller større reparasjoner av fartøyet.

Resultatet av alle deviasjonsundersøkelser føres i kompass- og kronometerboken og attesteres av den (de) som har foretatt undersøkelsen.

På skip som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, oppsettes deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen. På sånne skip som fører dagbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i denne. I skipsradioboken skal gjøres anmerkning om at undersøkelsene er foretatt og når.

II. I henhold til § 25 i forskrifter for fiskefartøyers innredning og utrustning m. v. av 22 september 1922 gis følgende tillegg til forskriftenes § 22 under nytt punkt 3:

3. På skip som frivillig har installert radiopeileapparat, skal dette apparat være av en konstruksjon som er godkjent av Telegrafstyret og må være minst av klasse B.

Radiopeileapparatets oppstilling må ledes av en radioteknisk utdannet fagmann og utføres etter de forskrifter som er gitt av Telegrafstyret.

For nyoppstilte apparater må apparatets deviasjon (restdeviasjonen) bestemmes under fornødent samarbeid mellom installatøren og en autorisert kompasskorrigør (kontrollkontor for skipsinstrumenter).

Når skipet er i fart, må skipsføreren sørge for at deviasjonens størrelse kontrolleres når anledning gis.

Fornyet deviasjonsbestemmelse må foretas etter ombygging eller større reparasjoner av fartøyet.

På skip hvor det føres kompass- og kronometerbok, skal resultatet av alle deviasjonsundersøkelser føres inn i disse bøker av den (de) som har foretatt undersøkelsen.

6 juli. På skip som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, oppsettes deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen. På sånne skip som fører dagbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i denne. I skipsradioboken skal gjøres anmerkning om at undersøkelsene er foretatt og når.

III. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

8 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Olav O. Bakkanes legat til Mo sokn» til hjelp til sjølvhjelp for trengjande folk som er fødde og heime i Mo sokn, Telemark, uppretta etter testament dagsett 14 august 1931 med endringer av 11 februar 1934 og 10 oktober 1934.

8 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om tillegg til husleievedtekta for Egersund.

8 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke.

9 juli. **Skrivelse** fra Samferdselsdepartementet om at teknisk assistent i Veidirektoratet henføres til 1. klasse med hensyn til kostgodtgjørelse på tjenestereiser.

9 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativet for Ålesund.

10 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning av 10 desember 1940 om rasjonering av mineraloljer skal opphøre å gjelde 10 juli 1946 for så vidt den angår

1. Vaselinoljer (White Oils),
2. Paraffinum liquidum,
3. Vaselin (petrolatum) gul og hvit til medisinsk og teknisk bruk.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

Stortingsvedtak.*) 11 juli.

Med heimel av lov om tilveiebringelse av oppgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 og etter Finansdepartementets nærmere bestemmelser plikter enhver næringsdrivende innen en av Statistisk Sentralbyrå bestemt frist å meddele de opplysninger som finnes nødvendige for å tilveiebringe en sammenlikning mellom offentlige og private lønninger.

Stortingsvedtak**) om at lydaravgifta og stempelavgifta skal krevjast inn etter same satsar som før krigen til noko anna blir vedteki. 11 juli.

Skrivelse***) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativet for Berg herred, Østfold fylke. 11 juli.

Skriv***) frå Sosialdepartementet om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Nord-Fron herad, Opland fylke. 12 juli.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 12 juli.

I henhold til jordmorloven av 19 desember 1898, § 7, jfr. lov 25 juni 1937, § 13 og kongelig resolusjon av 18 februar 1938, har departementet bestemt at Aure jordmordistrikt i Møre og Romsdal fylke omreguleres i følgende 2 distrikter:

Aure jordmordistrikt omfattende Aure herred med unntak av de gårder som hører til Valsøyfjord jordmordistrikt.

Stemshaug jordmordistrikt omfattende herredet av samme navn.

Forutsetningen for delingen er at distriktsjordmødrene i nevnte distrikter i henhold til § 13 i lov av 25 juni 1937 — pålegges å gjøre tjeneste ved kontrollstasjon eller som helsesøster, mot en av departementet godkjent godtgjørelse, som for tiden sammen med jordmorlønnen (innbefattet fast lønn, tillegg og honorar) ikke må være under kr. 4 000 året.

Staten utreder bare vanlig tilskudd til jordmorlønnen (regulering- og krisetillegg).

Jordmorens arbeid og plikter som jordmor går foran det annet arbeid, jfr. jordmorlovens § 4.

Ordningen trer i kraft fra den tid fylkesmannen i Møre og Romsdal bestemmer.

---

*) Se St.prp. nr. 83. Innst. S. nr. 132. St.tid. s. 1367—1368.
**) Se Innst. s. nr. 134. St.tid. s. 1370.
***) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

12 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fredning av jerpe i Nord-Trøndelag fylke.

12 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke.

12 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning for norske firmaer, bedrifter og personer om levering og forbruk av jern og stål og produkter av jern og stål av 18 april 1941 med endringer av 29 mai 1941 og forskrifter gitt i medhold av forordningen skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

13 juli. **Bestemmelser** *) om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygge- og anleggsarbeider og andre formål.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 13 juli 1946 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Følgende bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes av disse bestemmelser:

a. Parkett.
Trefiberplater.
Sement.
Hvit sement.
Sementblokker (sementhulstein, støpt bygningsstein).
Sementtakstein.
Cellebetong, Slaggbetong, Klinkerbetong } plater og stein.
Sementasbestbølgeplater.
Murstein.
Takstein.
Takpapp.
Ildsikre bygningsplater.
Veggfliser.
Golvfliser.
Ildsikre fliser.
Linoleum.
Kjøkkenvasker.
Oppvasker.
Fajanse servanter.
Fajanse klosettskåler.
Klosettsisterner.
Badekar.
Netting.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

Radiatorer.
Glasserte leirrør.

b. Tømmer.
Kryssfiner.

Takskifer.
Ildfast stein.
Ildfast leire.

c. Kalk (limstein) og mørtel.

13 juli.

§ 2. Brukte bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes ikke av disse bestemmelser. Det samme gjelder vareslag som nevnt i § 1, punkt b, for så vidt de skal brukes til andre formål enn bygge- og anleggsarbeider, samt vareslag som nevnt i § 1, punkt c, for så vidt de skal brukes til andre formål enn fasadepuss.

§ 3. Boligdirektoratet kan treffe bestemmelse om at bestemte mengder av bygningsmaterialer og bygningsartikler unntas fra disse bestemmelser (frikvanta).

§ 4. Det er forbudt å bruke bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Boligdirektoratet eller den direktoratet bemyndiger.

§ 5. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra og kjøpe eller på annen måte erverve bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Boligdirektoratet eller den direktoratet bemyndiger.

§ 6. Når Boligdirektoratet forlanger det, skal produsenter, importører, forhandlere (grossister og detaljister) av bygningsmaterialer og bygningsartikler og entreprenører gi oppgave over import, produksjon, beholdning og omsetning av bygningsmaterialer og bygningsartikler.

§ 7. Boligdirektoratet kan gi regler til utfylling av disse bestemmelser.

§ 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft 1 august 1946.

Samtidig oppheves bestemmelser av 24 juni 1943 om omsetning og bruk av visse bygningsmaterialer og bygningsartikler og bestemmelser av 20 juni 1942 om omsetning og bruk av sement og bestemmelser gitt i henhold til disse.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om fyresegner om jakttida for tiur og annen fugl og hare i jaktsesongen 1946—47 for Opland fylke. 13 juli.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

16 juli. **Forskrifter** *) **om utrydding av rotter m. v.**

(Gitt av Sosialdepartementet 16 juli 1946 i henhold til lov nr. 1 av 5 juli 1946.)

I. *Om rotteutrydding.*

§ 1. Formannskapet skal sørge for at det minst en gang årlig vår eller høst foretas rasjonell rotteutrydding i kommunen hvis ikke departementet i de enkelte tilfelle bestemmer noe annet. Bykommunene og de omliggende landkomuner skal så vidt mulig foreta utrydding samtidig.

§ 2. Før utryddingen finner sted skal det foretas en alminnelig opprydding i kjellere, loft, lyskasser, uthus og liknende. Det skal påses at næringsmidler ikke er fritt tilgjengelige for rottene, at alle søppelbeholdere er i orden og at det ikke kastes matrester omkring disse.

§ 3. Deretter utlegges den rottedrepende åte på de steder hvor rottene har tilhold idet en nøye følger de forskrifter eller den bruksanvisning som er gitt for det middel som anvendes. Den åte som ikke er spist av rottene oppsamles etter 3—5 dagers forløp.

§ 4. Utleggingen av åte kan foretas av helserådets tjenestemenn og av godkjente rotteutryddere eller hvor helserådets ordfører finner det forsvarlig av vedkommende eiendoms eier, bestyrer eller vaktmester. Den som legger ut åten er ansvarlig for at bruksanvisningen nøye følges og at restene oppsamles og brennes etter 3—5 dagers forløp. Hvis en godkjent rotteutrydder benytter leid hjelp er han selv ansvarlig for at forskriftene blir fulgt.

§ 5. Etter at restene er fjernet skal det påses at de i bestemmelsene om rottesikring påbudte foranstaltninger er gjennomført. Såframt dette ikke er tilfelle må rottesikringen straks gjennomføres.

II. *Om rottesikring.*

A. I byer og bymessig bebygde strøk og hvor bygningsloven er gjort gjeldende.

Bygninger.

§ 6. Bygninger som brukes til bolig for mennesker eller til å framstille eller lagre stoffer som kan tjene til næring for rotter skal være oppført og innrettet på en slik måte at rotters adgang til dem eller tilhold i dem så vidt gjørlig hindres.

§ 7. Golv i kjellere skal være støpt. Alle fuger og revner i kjellermuren samt åpninger omkring ledninger og rør som passerer muren skal tettes med sementmørtel som ikke må være av et magrere blan-

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

dingsforhold enn 1 : 2 og som ved netting eller på annen måte be- 16 juli.
skyttes mot angrep av rotter før den er stivnet.

§ 8. Vinduer i ubebodde kjellere og lofter skal ha hele glass eller være forsynt med netting som må ha en maskevidde ikke over ½". Ventilasjonsåpninger skal være dekket med netting av samme dimensjoner.

§ 9. Alle ytterdører må slutte tett til dørkarmen. Dører til kjellernedgangen skal beslås nederst med en 30 cm høy plate av galvanisert jern, blikk eller liknende og skal være selvlukkende. Liknende beslag kan kreves også for annet treverk i bygningen. Dører til kjellere og loft skal stadig holdes lukket igjen.

§ 10. Kloakkummer skal alltid holdes tett tillukket.

§ 11. Nybygg må ikke tas i bruk før det er undersøkt at de er fri for rotter.

Søppel og avløpsvann.

§ 12. Søppel, skyller og liknende avfall som kan tjene til næring for rotter skal samles opp i lukkete beholdere. Hver eiendom skal ha et tilstrekkelig antall av disse så overfylling av dem unngås.

§ 13. Beholderne skal være av en slik beskaffenhet at rotter ikke kan gnage seg igjennom dem. De skal være hele og i god stand.

§ 14. Beholdere som er plasert i gårdsrom eller liknende skal stå på støpt underlag, eller på jernstativ som er hevet 50 cm over bakken eller henge på veggen.

§ 15. Søppelrom som innres i kjellere må ha selvlukkende og tettsluttende dør som ved beslag eller på annen måte er sikret mot gjennomtrengen av rotter.

§ 16. Tømmingen og fjernelsen av søppelen samt lagring av søppel må skje slik som helserådet bestemmer. Søppel må ikke brukes til mistbenker eller til gjødsel uten etter helserådets tillatelse og på vilkår som dette setter.

§ 17. Avløpsvann som inneholder stoffer som kan tjene til næring for rotter må ikke slippes ut i elv eller sjø uten å ha passert renseanlegg.

Tomter og opplagsplasser.

§ 18. På tomter og opplagsplasser må materialer, lagrete gjenstander, redskaper m. m. legges slik at det blir minst mulig tilholdssted for rotter. Tømmer, planker og liknende bør legges slik at det under stablene blir et åpent rom av minst 35 cm høyde.

Alminnelige bestemmelser.

§ 19. Fra bestemmelsene i §§ 6—18 kan helserådet dispensere hvor det i enkelte tilfelle finner det ubetenkelig. Hvor det i de enkelte

16 juli. helseforskrifter finnes mer vidtgående bestemmelser er disse fremdeles gjeldende liksom det er adgang til i helseforskriftene å supplere nærværende bestemmelser.

B. I rene landdistrikter.

§ 20. I landdistrikter finner bestemmelsene i §§ 6—18 anvendelse i den utstrekning som helserådet finner det påkrevd og gjennomførlig.

§ 21. I uthusbygninger (fjøs, stall, grisehus, hønsehus og forrådsrom for korn og andre matvarer) skal alle ytterdører være tettsluttende og nederst være beslått med en 30 cm høy plate av galvanisert jern, blikk eller liknende.

Alle åpninger for avløpsrør, ventilasjonsåpninger og liknende skal være forsynt med rist eller netting. Alle åpninger omkring ledninger og rør som passerer golv eller yttervegg skal dekkes med et for rotter ugjennomtrengelig materiale.

Matrester skal daglig fjernes fra grisehus og hønsehus.

§ 22. I pelsdyrgårder skal matrester på bakken under og omkring burene daglig fjernes og om vinteren oppbevares i rottesikre beholdere. Om sommeren brennes alt avfall eller legges i kompost i god avstand fra pelsdyrgården og dekkes med jord.

Revefôr må oppbevares i tette kasser eller beholdere. Tomme fiske- og innmatkasser skal brennes.

III. *Om godkjenning av rotteutryddere.*

§ 23. Som rotteutryddere kan bare godtas personer som kan godtgjøre at de har den fornødne kjennskap til rotteutrydding. De må legge fram vandelsattest samt meddelelse fra politiet om hvorvidt vedkommende har vært straffet. Såframt det anordnes utdannelseskursus for rotteutryddere kan søkeren pålegges å gjennomgå et slikt kursus og legge fram vitnesbyrd om at han på tilfredsstillende måte har gjennomgått kurset forinnen han godkjennes.

§ 24. Nekter helserådet å godkjenne en søker kan denne innanke saken for departementet til endelig avgjørelse.

§ 25. Finner helserådet at en godkjent rotteutrydder ikke utfører sitt arbeid tilfredsstillende kan det trekke godkjenningen tilbake. Rotteutrydderen kan innanke saken for departementet til endelig avgjørelse.

IV. *Om godkjenning av rottegifter.*

§ 26. Den som vil framstille eller forhandle rottegift må søke Helsedirektøren om godkjenning av preparatet. Søknaden skal inneholde angivelse av preparatets kjennetegn (navn), full deklarasjon av preparatets sammensetning og bruksanvisning.

§ 27. Gjenpart av søknaden vedlagt en prøve av preparatet (¼ kg) sendes Norges Veterinærhøgskole, Farmakologisk Institutt, Oslo, som undersøker preparatet biologisk og/eller kjemisk på den deklarerte giftmengde, og gir en uttalelse om preparatets anvendelighet. 16 juli.

§ 28. På grunnlag av kontrollundersøkelsen og en vurdering av preparatets anvendelighet kan Helsedirektøren godkjenne preparatet og fastsette regler for hvorledes det skal anvendes.

§ 29. Godkjent preparat skal kontrolleres hvert halvår med mindre Helsedirektøren bestemmer noe annet. Prøvene uttas hos framstilleren. Til dekning av omkostningene ved undersøkelsen avkreves framstilleren av preparatet kr. 100 for hver kontrollundersøkelse.

§ 30. Helsedirektøren fører liste over de godkjente rottegifter. Gjenpart av denne liste samt bruksanvisning for de godkjente midler tilstilles de enkelte helseråd.

Bestemmelser *) om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr. 17 juli.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 17 juli 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. *Definisjoner.*

Med produsent menes i disse bestemmelser enhver som har hest, storfe, gris, sau eller geit i besittelse for seg selv eller andre.

Med hest, storfe, gris, sau eller geit menes alle dyr av disse slag uten hensyn til alder.

Med NKF menes i disse bestemmelser Norges Kjøtt- og Fleskesentral med tilsluttede slakterier og salgslag.

Med kommisjonær menes kommisjonærer godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 2. *Alminnelige bestemmelser om slakting og omsetning.*

Kjøp og salg eller ervervelse og overdragelse på annen måte av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr kan bare finne sted i den utstrekning og på den måte som fastsatt i disse bestemmelser. Det samme gjelder slakting av disse dyr.

I Finnmark kan dog omsetning av dyr som nevnt i 1. ledd og slakt av disse dyr foregå etter bestemmelser fastsatt av fylkesforsyningsnemnda.

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

17 juli.

§ 3. *Omsetning av livdyr fra produsent direkte og gjennom NKF og kommisjonær.*

Smågris under 8 uker og hest kan omsettes fritt som avls- og bruksdyr.

Melkedyr og foringsokser, avlsdyr av storfe, gris over 8 uker, sau og geit kan selges av produsent direkte eller gjennom NKF eller kommisjonærer mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Ved salg som nevnt i 1. og 2. ledd skal produsent gi oppgave til forsyningsnemnda. Oppgaven skal gi opplysning om hvem dyrene er solgt til eller hvis de er omsatt gjennom NKF eller kommisjonær, hvem de er omsatt gjennom. For de dyr som er solgt mot kjøpetillatelse skal tillatelsen legges ved oppgaven. Forsyningsnemnda skal ved utgangen av hver måned sende spesifisert oppgave til Fordelingskontoret for slakt over all omsetning av livdyr gjennom NKF eller kommisjonær, som den har mottatt melding om.

NKF og kommisjonær skal ved utgangen av hver måned sende oppgave til Fordelingskontoret for slakt over sin omsetning av livdyr. Oppgaven skal inneholde fortegnelse over hvem dyrene er mottatt fra og hvem de er solgt til, og være bilagt med de kjøpetillatelser dyrene er solgt mot.

Den som kjøper livdyr skal straks dyrene er mottatt melde fra om dette til forsyningsnemnda.

§ 4. *Omsetning av livdyr til driftekar.*

Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi tillatelse til levering av storfe, sau og geit til driftekar som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Samtidig med at forsyningsnemnda gir leveringstillatelse skal den sende melding om overdragelsen til forsyningsnemnda i driftekarens kommune. For driftekarens disponering av innkjøpte dyr gjelder bestemmelsene som for produsent. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan sette vilkår for godkjennelsen av driftekarer. Godkjenningen kan når som helst kalles tilbake.

§ 5. *Slakting til eget bruk.*

Fylkesforsyningsnemnda fastsetter nærmere for hvor meget kjøtt og flesk produsent kan bruke i egen husholdning og levere til faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere.

Produsent kan slakte et tilstrekkelig antall dyr til etter de fastsatte normer å dekke behovet i egen husholdning, hos faste arbeidere, kårtakere og bortforpaktere. Kje under 2 måneder som slaktes til

eget bruk, kan regnes i tillegg til kvantum som kan brukes etter de fastsatte normer. 17 juli

Hest, storfe, gris, sau og geit som kjøpes, kan ikke slaktes til bruk som nevnt foran før 5 måneder etter at de er kommet i produsentens besittelse.

Som faste arbeidere regnes bare arbeidere som er fast beskjeftiget ved produsentens gårdsbruk.

Ved sykehus, asyler, barnehjem o. l. institusjoner som har eget gårdsbruk, kan pasienter, barn og personale som spiser middag ved anstalthusholdning regnes som medlemmer av produsenthusholdningen. Tilsvarende gjelder for elever og personale ved landbruks-, småbruks-, husmor- og andre internatskoler. Produsent som har slaktet til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, bortforpakter eller kårtaker skal melde fra til forsyningsnemnda om slaktingen med oppgave over vekten på de dyr som er slaktet. Vektoppgaven skal være attestert av den som har foretatt slaktingen.

Forsyningsnemnda skal kontrollere at det ikke slaktes mer til eget bruk eller for levering til faste arbeidere, kårtaker og bortforpakter enn det som svarer til de normer fylkesforsyningsnemnda har fastsatt for slik slakting.

Forsyningsnemnda skal også sørge for at kjøpekort for kjøtt og flesk som mottakeren av slakt har fått utlevert, blir inndratt for den tid slaktet skal vare, regnet fra den dag produsenten melder fra om slaktingen. Diabetikere kan dog beholde sitt kjøpekort.

§ 6. *Slakting for levering til skogsarbeidere.*

Forsyningsnemnda kan gi tillatelse til slakting for levering til skogsarbeidere for inntil 10 uker ad gangen regnet etter de kvoter som er fastsatt for slakting til eget bruk.

§ 7. *Gaver.*

Forsyningsnemnda kan gi produsent tillatelse til å gi bort deler eller produkter av det som slaktes til eget bruk. Tillatelsen som skal skrives på fastsatt skjema skal ved forsendelsen følge fraktbrevet eller kolliet når det ikke er utstedt fraktbrev, og skal stemples av den som leverer varen ut.

§ 8. *Omsetning av slaktedyr og slakt.*

Fordelingskontoret for slakt gir slakte- og leveringstillatelse for storfe (unntatt spekalv) og gris som skal omsettes fra produsent.

For hest, spekalv, sau og geit gis slik tillatelse av forsyningsnemnda i produsentens kommune etter direktiver fra Fordelingskontoret for slakt.

17 juli. Fordelingskontoret for slakt og forsyningsnemnda kan samtidig med at slakte- og leveringstillatelse gis, bestemme når, hvor og til hvem slaktet skal leveres. På steder hvor NKF er representert eller det er kommisjonær, kan dog levering av slakt fra produsent bare skje gjennom disse ledd.

Ved levering av slakt og slaktedyr fra produsent skal slakte- og leveringstillatelsen følge slaktet eller slaktedyret. På steder med offentlig kjøttkontroll sendes leveringstillatelsen av mottakeren til kontrollveterinæren. På andre steder sendes tillatelsen til forsyningsnemnda. Leveringstillatelsen skal i alle tilfelle være gitt påtegning av slaktemottakeren om at slaktet er mottatt. Kontrollveterinæren og forsyningsnemnda skal sende tillatelsene hver uke samlet til Fordelingskontoret for slakt.

§ 9. *Kjøpekort og anvisning av kjøtt og flesk til forbruker.*

Forsyningsnemnda deler ut kjøpekort for kjøtt og flesk til personer som ikke er medlem av en husstand som har slakt av egen produksjon. Anstalthusholdning kan mot deponering av kjøpekortene for kjøtt og flesk til medlemmene av husholdningen av forsyningsnemnda få utstedt et kjøpebevis tilsvarende innleverte kjøpekort. Hoteller, restauranter og andre bevertningssteder får av forsyningsnemnda kjøpebevis svarende til det gjennomsnittlige antall middagsgjester.

Kjøpekortene og kjøpebevisene leveres i den av de forretninger som har tillatelse til å omsette kjøttvarer i kommunen, jfr. § 10, hvor forbrukeren vil være kunde.

Ønsker en forbruker å skifte forretning, kan forsyningsnemnda mot å inndra det gamle kjøpekort eller kjøpebevis utstede nytt.

Detaljist som vil være kunde hos grossist, får av forsyningsnemnda kjøpebevis på grunnlag av antall kunder hos detaljisten.

Forsyningsnemnda utsteder anvisning på kjøtt og flesk til sykehus og lignende og til skip og fartøyer i innenriks fart. Skip i utenriks fart får utførselstillatelse av tollvesenet.

§ 10. *Omsetning av kjøtt og flesk en gros og i detalj.*

Forsyningsnemnda bestemmer hvilke forretninger som kan omsette kjøttvarer en gros og i detalj i kommunen. Vil forsyningsnemnda nekte en forretning som tidligere har omsatt kjøttvarer å fortsette med det, må beslutningen godkjennes av fylkesforsyningsnemnda. Forsyningsnemnda kan når som helst trekke en gitt godkjenning tilbake.

Forsyningsnemnda fordeler slakt som tilføres kommunen mellom de godkjente en gros og detaljforretninger.

En gros og detaljforretninger kan omsette kjøttvarer til de inn- 17 juli.
skrevne detalj- og forbrukskunder etter direktiver fra forsyningsnemnda. Salg til forbruker kan dog bare skje mot klipp av merker på kjøpekort for kjøtt og flesk. En gros og detaljforretninger kan videre selge kjøttvarer mot anvisning fra en forsyningsnemnd eller Direktoratet for proviantering og rasjonering og mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

En gros og detaljforretningene skal føre regnskap over tilførte og utleverte kjøttvarer for hver dag. Regnskapet føres på fastsatt skjema. Ved utgangen av hver måned skal forretningene sende oppgave over omsetningen til forsyningsnemnda bilagt med de anvisninger og merker som det er solgt mot.

§ 11. *Produsentenes oppgaveplikt.*

Forsyningsnemnda skal føre register over husdyrbestanden hos alle produsenter i kommunen.

Produsent skal sende oppgave til forsyningsnemnda over husdyrbestanden til den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer, og over tilgang og avgang i bestanden siden forrige oppgave. Produsent skal ellers gi forsyningsnemnda alle de opplysninger om husdyrbestanden som den ber om.

§ 12. *Unntak.*

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 13. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 14. *Ikrafttreden.*

Disse bestemmelser trer i kraft fra 1 september 1946. Samtidig oppheves forordning av 26 juni 1943 om omsetning m. v. av hest, storfe, gris, sau og geit og av slakt av disse dyr og bestemmelser gitt i medhold av denne forordning samt forskrifter av 9 januar 1942 om bruk av kjøtt og flesk på restaurant.

19 juli. Nr. 1.

Lov *)[1]) **om valutaregulering.**

§ 1. Betalinger av enhver art fra Norge til utlandet eller fra utlandet til Norge skal utelukkende skje gjennom Norges bank eller den Finansdepartementet bestemmer:

Finansdepartementet kan gi bestemmelser om:

a. Overdragelse og erverv av utenlandske betalingsmidler, utenlandske verdipapirer, utenlandske fordringer og av norske verdipapirer og betalingsmidler som befinner seg i utlandet, samt om overdragelse til eller erverv fra utlending av norske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer.

b. Opptagelse av kreditt eller lån i utlandet og garantistillelse herfor, ytelse av kreditt eller lån til utlending og garantistillelse herfor, og om enhver annen økonomisk eller finansiell forføyning som kan medføre plikt til betaling fra Norge til utlandet eller fra utlandet til Norge.

c. Forføyninger over utlendingers fordringer i Norge og garantistillelse i favør av utlendinger.

d. Utførsel og innførsel av betalingsmidler og verdipapirer.

e. Avståelse av utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og fordringer mot betaling i norske kroner.

I de bestemmelser som Finansdepartementet utferdiger i henhold til 2. ledd, kan det pålegges plikt til å gi norske myndigheter og Norges bank de opplysninger som disse finner nødvendige til gjennomføring av bestemmelsene.

Kongen kan oppnevne en rådgivende komité som skal bistå med gjennomføringen av de bestemmelser som Finansdepartementet utferdiger i henhold til denne paragraf.

§ 2. I denne lov forstås ved

I. Utlending.

Enhver person eller institusjon som ikke er innlending. Innlending er staten, norske kommuner, personer som er bosatt i eller har sitt vanlige oppholdssted i Norge, samt selskaper, korporasjoner, stiftelser og andre institusjoner av enhver art som har sete i Norge.

II. Betalingsmidler.

a. Pengesedler, mynter, veksler, sjekker og andre anvisninger eller akkreditiver.

b. Gull, sølv og platina, samt legeringer, hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand).

---

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 5 juni. Se Ot. prp. nr. 64. Innst. O. nr. 106. St.tid., forh. i Ot. s. 223—224; i Lt. s. 76.

III. Utenlandske betalingsmidler. 19 juli.
a. Utenlandske pengesedler og mynter, veksler, sjekker og andre anvisninger eller akkreditiver, som gir rett til betaling i utenlandsk valuta. Nr. 1.
b. Gull, sølv, platina samt legeringer, hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand), når disse metaller eller legeringer befinner seg i utlandet.

IV. Verdipapirer.
Aksjer, andelsbevis, obligasjoner, omsetningsgjeldsbrev, kuponger, utbyttebevis og dokumenter som gir rett til å forføye over verdipapirer (sertifikater o. l.).

V. Utenlandske verdipapirer.
Verdipapirer hvis utsteder er utlending.

VI. Utenlandske fordringer.
Fordringer som ikke knytter seg til verdipapirer og hvor skyldneren er utlending.

§ 3. Den som forsettlig overtrer denne lovs bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av loven, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. Er handlingen foretatt under utøvingen av en ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid fra 1 uke og inntil 5 år. På samme måten straffes forsøk. Overtredelsen regnes som forseelse.

Den som ved uaktsomhet har forsett seg som nevnt foran, straffes med bøter.

De verdier som en forseelse mot bestemmelsene gjelder, kan ved dom inndras til fordel for statskassen.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om driftskreditt for jordbruket. 19 juli. Nr. 2.

Kapitel 1.

Driftskredittkassen for jordbruket.

§ 1. *Kassens formål.*

Driftskredittkassen for jordbruket har til formål:

a) Å gi lån til driftskredittlag etter reglene i denne lov, å øve kontroll med at lagene virker i samhøve med gjeldende lov og forskrifter, og

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.
[1]) St.vedtak 24 juni. Se Ot. prp. nr. 57. Innst. O. nr. 145. St.tid., forh. i Ot. s. 279—291; i Lt. s. 82—83.

19 juli. Nr. 2.

å hjelpe fram en gagnlig utvikling i det hele av driftskredittsamvirket blant jordbrukerne.

b) Å gi lån til maskinholdervirksomhet etter reglene i denne lov og særskilte regler herom gitt av vedkommende departement.

§ 2. *Fond og innlån.*

Kassen skal ha et grunnfond og et reservefond som begge tilhører staten, og som blir dannet av midler som Stortinget bevilger.

Reservefondet skal bare brukes til å dekke kassens mulige tap på utlån. Rentene av dette fond skal legges til kapitalen inntil fondet når den høyde som Stortinget fastsetter. Til fondet skal videre legges Driftskredittkassens renteinntekt på utlån til maskinholdervirksomhet, — jfr. § 3 b.

Styret for kassen kan ta opp lån, som staten garanterer, med opp til 3 ganger den sum som grunnfondet utgjør. Såframt lån blir opptatt ved at kassen utsteder ihendehaverobligasjoner, gir vedkommende departement påtegning om statsgarantien.

Grunnfondet kan brukes til utlån.

§ 3. *Utlån.*

Styret for kassen avgjør etter nærmere prøving om lånesøknader skal innvilges. Styret skal påse at det til enhver tid finnes forsvarlig sikkerhet for lånet.

Lån kan innvilges etter slike regler:

a) Kassen kan gi lån til driftskredittlag til utbetaling av lån som lagstyret innvilger medlemmene etter § 12. Som sikkerhet for de utlånte midler ved siden av medlemmenes personlige ansvar for lagets forpliktelser etter § 15, kan kassen forlange å få transport på den sikkerhet medlemmene har gitt for sine lån i laget. Renten for lånene skal ikke være høyere enn at den gjennomsnittlig dekker den rente kassen selv betaler for de utlånte midler. Om tilbakebetalingen fastsetter kassestyret med samtykke av vedkommende departement nærmere regler.

b) Kassen kan gi lån til en maskinholder som oppfyller de vilkår som fastsettes etter de i § 1 b. nevnte regler.

Lånet kan være opptil 70 pst. av kjøpesummen for de innkjøpte driftsmidler. Til en enkelt maskinholder kan det ikke uten samtykke fra vedkommende departement utlånes mer enn 10 000 kroner. Styret for Driftskredittkassen påser at kjøpesummen er rimelig, og at lånet blir brukt til det innkjøp som det er bestemt til. Låntakeren skal betale inn sin del av kjøpesummen til Driftskredittkassen, som sender pengene videre til selgeren sammen med lånemidlene.

Styret for Driftskredittkassen fastsetter utlånsrenten, som ikke skal være mer enn høyst 1 pst. høyere enn den rente som Driftskredittkassen selv gjennomsnittlig betaler for de utlånte midler. Om tilbakebetaling og sikkerhetsstillelse gjelder de samme regler som er fastsatt for utlån i et driftskredittlag, se §§ 12 og 13. Mellom Driftskredittkassen og en maskinholder kan inngås lignende avtale som nevnt i § 13. 19 juli. Nr. 2.

Driftskredittkassen har tilsyn med maskinholderens virksomhet til lånet er innbetalt.

§ 4. *Styret.*

Kassen skal ledes av et styre på fem medlemmer. Formannen, nestformannen og to medlemmer, samtlige med varamenn oppnevnes av Kongen og ett medlem med varamann av styret for Norges bank. Medlemmene oppnevnes for 3 år ad gangen. Ingen kan oppnevnes etter han har fylt 68 år.

Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag skal gis høve til å komme med forslag til de to medlemmer av styret, som oppnevnes ved siden av formann og nestformann. Styret ansetter kassens tjenestemenn.

§ 5. *Administrasjonsutgifter.*

Kassens administrasjonsutgifter blir utredet av statskassen etter bevilgning av Stortinget.

Godtgjørelsen for medlemmene av styret og lønnen for tjenestemennene blir fastsatt av Stortinget.

§ 6. *Kassens hovedsete. Avdelingskontorer.*

Kassen har sitt hovedsete i Oslo.

Med samtykke av Stortinget kan det opprettes avdelingskontorer for enkelte landsdeler. Kongen gir nærmere forskrifter om avdelingsstyre m. v.

Kapitel 2.
Driftskredittlag.

§ 7. *Formål og virkeområde.*

Skal et driftskredittlag få lån i Driftskredittkassen for jordbruket, må laget være opprettet i samsvar med reglene i denne lov. Disse lag har enerett til å bruke navnet driftskredittlag. Intet lag kan tre i virksomhet før det har fått sine vedtekter stadfestet av styret for Driftskredittkassen. Vedkommende departement utarbeider normalvedtekter for lagene.

Driftskredittlag kan ikke drive annen virkomhet enn å yte kreditt til sine medlemmer til formål som nevnt i denne lov.

19 juli. Nr. 2.

Laget må ha minst 10 medlemmer som er godkjent etter reglene i § 8. Styret for Driftskredittkassen kan samtykke i et lavere medlemstall:

1. Når særlige forhold krever det.
2. Når det gjelder lag som bare skal yte lån til kjøp av driftsmidler som to eller flere medlemmer skal eie og bruke i fellesskap. Styret kan dog samtykke i at et lag som er godkjent etter denne bestemmelse, også kan yte lån etter de vanlige regler i § 12 når laget har virket en tid.

Lagets virkeområde skal fastsettes i vedtektene og må ikke gripe inn i virkeområdet for noe annet driftskredittlag. Virkeområdet skal være sammenhengende og ikke større enn at det kan forutsettes at medlemmene kjenner hverandres personlige og økonomiske forhold.

§ 8. *Medlemsskap.*

Medlemmer av driftskredittlag kan bare være norske statsborgere som driver jordbruk og er personlig skikket til dette. Både den som er med å grunnlegge laget og den som senere søker om å bli opptatt, må godkjennes som medlem ved vedtak av lagstyret.

Styret i driftskredittlag kan frafalle kravet om at et medlem skal drive jordbruk, hvis han på grunn av særlige egenskaper er skikket til å disponere over traktor og andre mekaniske driftsmidler, og derfor kan bli til nytte for andre medlemmer i laget og for jordbrukere utenfor laget som maskinholder.

Blir noen nektet medlemsskap, kan han kreve saken forelagt for første medlemsmøte. For at medlemsmøtet kan oppta ham som medlem, kreves ⅔ flertall.

Ingen kan være medlem av flere driftskredittlag med mindre han driver flere jordbruk som ligger innenfor forskjellige lags virkeområde.

Medlemmer som driver jordbruk kan i ett og samme lag ha fra 1 til 20 medlemslotter uten hensyn til størrelsen av medlemmets eiendom. Videre kan styret tilstå et medlem ytterligere 2 medlemslotter for hvert fulle 10 mål dyrket jord som medlemmet har utover 50 mål. Et medlem kan likevel ikke ha mer enn 30 lotter i alt etter denne regel.

Et medlem som skal virke som maskinholder kan tilstås inntil 50 lotter til kjøp av driftsmidler i forbindelse med maskinholdervirksomhet. Vedkommende departement kan dog i særlige tilfelle samtykke i et høyere antall lotter etter denne bestemmelse.

Lagstyret kan for det enkelte tilfelle fastsette hvor mange lotter et medlem høyst kan ha.

§ 9. *Overføring av medlemslotter. Utmelding.*

Medlemslotter kan bare overføres til jordbruker eller maskinholder som er eller blir opptatt som medlem av laget.

Så lenge det ikke er vedtatt å oppløse et lag, kan ethvert medlem melde seg ut. I vedtektene for laget kan det fastsettes at ingen kan melde seg ut før det har gått en viss tid etter innmeldingen. Men medlemmene kan ikke bindes for mer enn 5 år. Utmeldingen skal være skriftlig og sendes lagstyret senest 3 måneder før regnskapsåret løper ut.

Den som har overført medlemslott eller meldt seg ut av laget, blir fri ansvar etter § 15 såframt det første, reviderte årsregnskap viser overskudd av aktiva over lagets forpliktelser og styret for Driftskredittkassen har samtykket i ansvarsfrihet, etter at årsregnskapet er blitt forelagt for styret.

Medlem som har overført medlemslott eller meldt seg ut av laget, blir fri ansvar for nye lån som innvilges etter overdragelsen eller utmeldelsen.

Ved dødsfall gjelder tilsvarende regler.

§ 10. *Tap av medlemsskap.*

Styret for driftskredittlag kan inndra medlemsskap for medlem som ikke betaler skyldige medlemspenger eller som misligholder sine låneforpliktelser til laget. Med samtykke av styret for Driftskredittkassen kan medlemsskap inndras også av andre grunner. Den som får sitt medlemsskap inndradd, hefter fremdeles for de lån som laget hadde ved inndragingen.

§ 11. *Medlemspenger.*

Medlemspengene blir fastsatt i vedtektene og må ikke være mindre enn 8 kroner for hver lott. Den som vil tegne seg som medlem, betaler minst halvparten av medlemspengene kontant ved tegningen og resten innen 3 år. Pengene kan holdes tilbake i lån som medlemmet får.

§ 12. *Ut- og innlån.*

Driftskredittlag kan etter bevilgning av lagstyret yte lån til de nedenfor nevnte formål, såframt styret finner det nødvendig for at lånsøkeren kan drive eiendommen tifredsstillende:

a) Som driftskreditt til kjøp av husdyr, maskiner og andre jordbruksredskaper, såfrø og kunstgjødsel og i det hele nødvendige driftsmidler til jordbruket. Lån kan også ytes til kjøp av husdyr, maskiner og andre jordbruksredskaper som to eller flere per-

19 juli. Nr. 2.

soner skal eie og bruke i fellesskap, når lagstyret finner en slik ordning hensiktsmessig.

b) Som anleggskreditt til formål som står i forbindelse med jordbruksdrift eller med forbedring av jordbrukseiendom som vatningsanlegg, frukttreplanting, anlegg av kulturbeiter (særlig på mindre bruk) bygging og reparasjon av nødvendige uthus, innlegging av vatn, bygging av silokum og gjødseloppsamlingsanlegg og i det hele anlegg og tilbehør som ikke kan regnes som driftsmiddel, men har driftsmessig betydning. Anleggskreditt kan også ytes til formål som står i forbindelse med gartnerivirksomhet som drives sammen med jordbruk, som anlegg av veksthus og faste varmebenker med eller uten varmeanlegg, installering av varmeanlegg og lignende forbedringer og moderniseringer i eldre veksthus og vekstbenker, og bygging av grønnsak- og fruktkjeller. Lånsøkeren må legge fram et omkostningsoverslag etter regler gitt av styret for Driftskredittkassen. Et driftskredittag må ha vært i virksomhet en tid og ha vist god forretningsskikk før lagstyret, etter innhentet samtykke fra Driftskredittkassen kan innvilge anleggskreditt.

Lånet kan være opptil ¾ av kjøpesummen eller omkostningsoverslaget, men ikke over 200 kroner for hver medlemslott lånsøkeren har. Det samlete utlån til driftskreditt må ikke uten samtykke fra styret i Driftskredittkassen overstige halvparten av det høyeste beløp som lånsøkeren etter størrelsen av eiendommen kan låne etter foregående punktum, sammenholdt med § 8, femte ledd. Samme regel gjelder for de samlete utlån til anleggskreditt. Når det blir stillet fullgod sikkerhet, kan driftskredittlag i særlige tilfelle yte lån til kjøp av såvarer, kunstgjødsel og lignende driftsmidler med inntil 100 pst. av kjøpesummen.

Lagstyret påser at kjøpesum og omkostningsoverslag er rimelig, og at lånet blir brukt til det som det er bestemt til. Ved driftskreditt skal låntakeren betale inn sin del av kjøpesummen til kassereren i laget, som sender pengene videre til selgeren sammen med lånemidlene. Ved lån til kjøp av såvarer, kunstgjødsel og lignende driftsmidler, gjelder den særbestemmelse at låntakeren skal betale den del av kjøpesummen som ikke dekkes av lånet direkte til selgeren. Ved anleggskreditt skal låntakeren betale inn til kassereren den del av omkostningsoverslaget som han i tilfelle skal betale kontant. Kassereren foretar oppgjør for leveranser og utført arbeid etter hvert som arbeidet skrider fram etter regler gitt av styret for Driftskredittkassen.

Styret i laget fastsetter utlånsrenten, som ikke skal være mer enn 1 pst. høyere enn den rente laget selv betaler for lån i Drifts-

kredittkassen. Lån til såfrø, kunstgjødsel og lignende driftsmidler skal betales tilbake innen et av styret for Driftskredittkassen nærmere fastsatt tidspunkt, senest 12 måneder etter at lånet blir utbetalt. Andre lån er avdragsfrie det første halvår og skal deretter betales tilbake i høyst 6 halvårlige terminer. I særlige tilfelle kan lagstyret innrømme en tilbakebetalingstid av opptil 14 halvårlige terminer. Lån til de formål som er betegnet som anleggslån skal betales tilbake i høyst 20 halvårlige terminer. 19 juli. Nr. 2.

Lagstyret søker Driftskredittkassen om de midler som laget trenger til sin virksomhet. Laget må ikke uten samtykke av Driftskredittkassen låne av noen annen.

§ 13. *Sikkerhet for lån.*

Styret påser at driftskredittlag i et hvert tilfelle får slik sikkerhet for lån som styret finner betryggende.

Det kan avtales at laget med full rettsgyldighet uten overlevering skal ha eiendomsretten til husdyr, maskiner, redskaper og i det hele alle gjenstander som ikke er tilbehør til den faste eiendom, og som helt eller delvis er kjøpt for lån av laget. I så fall skal lov om kjøp på avbetaling av 21 juli 1916 gjelde på tilsvarende måte.

For lån til anleggskreditt skal gis pant i låntakerens faste eiendom med prioritet innenfor 80 pst. av eiendommens takstverdi. Styret for Driftskredittkassen gir regler om avholdelse av takst. Låntakeren skal dessuten gi laget transport på de offentlige bidrag som han måtte bli tilstått til arbeidets utførelse. Etter hvert som bidragene forfaller til utbetaling, benyttes de som avbetaling på lånene.

§ 14. *Overskudd og fond m. v.*

Av overskuddet skal minst 50 pst. legges til et reservefond for laget. Resten kan brukes til administrasjon sammen med statsbidraget etter § 19.

Inntil reservefondet har nådd 20 kroner pr. medlemslott, yter staten tilskudd til reservefondet med en like stor sum pr. år som laget selv avsetter av sitt overskudd.

Medlemspengene blir i sin helhet lagt til reservefondet.

Reservefondet kan brukes til:

å dekke tap på utlån,

å betale tilbake medlemspenger ved utmelding eller dødsfall blant medlemmene. Tilbakebetaling finner sted såframt fondet ikke er mindre enn 10 kroner pr. medlemslott, og kan foregå avdragsvis i løpet av tre år dersom styret vedtar det. Medlemspenger som er innbetalt på lotter tilstått et medlem i anledning av lån til maskin-

19 juli. Nr. 2.

holdervirksomhet, kan med samtykke av styret i Driftskredittkassen tilbakebetales selv om fondet ikke utgjør 10 kroner pr. medlemslott,

å erstatte tap som tidligere er utlignet på medlemmene etter neste paragraf, såframt fondet ikke derved faller under 20 kroner pr. medlemslott,

å dele ut utbytte på medlemslottene såframt fondet har nådd en høyde av 30 kroner pr. medlemslott.

§ 15. *Medlemsansvar.*

Medlemmer av driftskredittlag er personlig ansvarlig for lagets forpliktelser med 50 kroner pr. medlemslott. Innenfor denne grense hefter de en for alle og alle for en.

Tap kan ikke lignes ut på medlemmene uten for så vidt reservefondet er utilstrekkelig til å dekke oppståtte tap. Det kan ikke i noe tilfelle lignes ut mer enn 10 kroner året pr. medlemslott. Når det gjelder lån som er utbetalt de første 5 år etter at laget er godkjent av styret for Driftskredittkassen, bidrar staten likt med medlemmene til å dekke tap som må lignes ut.

Betaling av et utlignet tap, minsker ikke det ansvar et medlem har etter første ledd, så lenge han er medlem av laget og det ikke er vedtatt å oppløse dette.

Lagstyret eller i tilfelle styret for Driftskredittkassen gjør vedtak om å ligne ut tap. Beløpene kan drives inn ved utpanting.

§ 16. *Styre.*

Driftskredittlag skal ha et styre på tre medlemmer med to varamenn valgt av medlemsmøtet for 2 år blant medlemmer i laget, og slik at henholdsvis en og to styremedlemmer er på valg hvert år. De to varamenn er på valg hvert år. Første år blir det avgjort ved loddtrekning hvem som går ut. Formannen blir valgt særskilt.

Styret velger varaformann og regnskapsfører (kasserer). Formann og varaformann kan ikke være regnskapsfører. Denne behøver ikke å være medlem av styret eller laget. Til regnskapsfører kan antas en bank.

Vervet som formann eller styremedlem er ulønt. Regnskapsføreren kan tilstås et vederlag som medlemsmøtet fastsetter, med godkjennelse av kassens styre.

Valg på formann, styre og regnskapsfører må godkjennes av styret for Driftskredittkassen.

Ingen tillitsmann i laget må ta del i avgjørelser som gjelder ham selv eller noen som er så nær i slekt med ham som søskenbarn eller likeså nær besvogret.

Styret leder lagets virksomhet, bevilger og tar opp lån, sørger for at lagets ledige midler er satt i bank eller i stats- eller statsgaranterte verdipapirer og at regnskaps- og pengestell er i orden. Nærmere regler om styrets gjøremål og vedtaksførhet, om særlige plikter for formannen m. v. blir tatt inn i vedtektene for laget. 19 juli. Nr. 2.

Styret er i sin forretningsførsel pliktig til å følge de pålegg som Driftskredittkassen gir.

§ 17. *Medlemsmøte.*

Medlemsmøte blir holdt hvert år innen utgangen av april måned og blir innkalt av styret med minst 14 dagers skriftlig varsel. I innkallelsen skal det oppgis hvilke saker møtet skal behandle.

Medlemsmøtet er vedtaksført når halvparten av medlemmene er til stede. Sakene blir avgjort med vanlig flertall uten når det gjelder vedtektsforandringer, som må gjøres med minst ⅔ flertall og stadfestes av styret for Driftskredittkassen for å bli gyldige, og i de tilfellene som er nevnt i § 8. Hvert medlem har én stemme.

Styret kaller inn omframt medlemsmøte enten etter eget vedtak eller når minst ⅓ av medlemmene krever det.

§ 18. *Regnskap og revisjon m. v.*

Ethvert driftskredittlag skal ha to revisorer valgt av medlemsmøtet og godkjent av styret for Driftskredittkassen. I hvert fall en av revisorene må være særskilt regnskapskyndig. De kan tilstås vederlag som medlemsmøtet fastsetter.

Innen utgangen av februar hvert år legger styret fram for revisorene:

lagets regnskap for siste kalenderår med bilag,

styrets bøker og sikkerhetsdokumenter, og styrets årsmelding om virksomheten i kalenderåret.

Revisorene reviderer regnskapet og utarbeider melding til medlemsmøtet.

Det reviderte regnskap og revisjonsmeldingen skal være utlagt til ettersyn for medlemmene på et bekvemt sted minst 8 dager før medlemsmøtet.

Straks etter medlemsmøtet sender lagstyret gjenpart av regnskapet, revisjonsmeldingen og medlemsmøtets vedtak i saken til styret for Driftskredittkassen, som endelig avgjør spørsmålet om godkjennelse av regnskapet. Kassen kan kreve nærmere opplysninger av driftskredittlaget og kan kreve seg forelagt de bøker og papirer som kassen finner påkrevd.

Kassestyret kan gi nærmere forskrifter for regnskapsføring og revisjon.

19 juli. Nr. 2.

§ 19. *Administrasjonsutgifter.*

Staten yter tilskudd til administrasjonsutgifter og revisjon med opptil ⅔ av utgiftene i regnskapsåret, men ikke med mer enn 1 pst. av den høyeste sum som laget på én tid har stått som låntaker for i Driftskredittkassen i løpet av året.

§ 20. *Oppløsning av driftskredittlag.*

Driftskredittlag kan oppløses etter vedtak på medlemsmøte. Til gyldig vedtak om dette kreves ⅔ flertall og at minst halvparten av lagets medlemmer har stemt for. Skylder laget penger til Driftskredittkassen, kreves det dessuten at kassestyret samtykker i vedtaket. I ethvert tilfelle skal vedtak om oppløsning meldes til Driftskredittkassen.

Styret for Driftskredittkassen kan stanse et lags virksomhet og kan vedta å oppløse det, dersom laget misligholder sine forpliktelser overfor kassen eller dersom kassestyret finner at laget ikke virker i samsvar med lov og forskrifter, at lagstyret har gjort seg skyldig i misligheter eller at laget ikke lenger oppfyller de lovlige vilkår for driftskredittlag.

Lagstyret skal straks melde fra til Driftskredittkassen dersom medlemstallet i et lag faller under 10.

Er det vedtatt å oppløse et lag, skal likvidasjonsstyre oppnevnes av styret for Driftskredittkassen.

De midler et driftskredittlag måtte eie når det blir oppløst, tilfaller Driftskredittkassen og blir lagt til reservefondet for kassen. Kassestyret kan tillate at midlene blir brukt til reservefond for et nytt driftskredittlag på stedet. I vedtekter for lagene skal det fastsettes i hvilken utstrekning medlemspenger skal betales tilbake i tilfelle av oppløsning.

Kapitel 3.

Forskjellige forskrifter.

§ 21. *Tilsyn m. v.*

Driftskredittkassen og driftskredittlagene er undergitt tilsyn av vedkommende departement. Tilsynet kan utøves av den som departementet bemyndiger til det. Kassen og lagene er pliktige til å meddele alle de opplysninger som tilsynsmyndigheten krever om deres virksomhet og forhold ellers. De er også pliktige til å legge fram for tilsynsmyndigheten sine bøker og papirer.

Regnskap og årsmelding for Driftskredittkassen skal hvert år sendes vedkommende departement og forelegges for Stortinget.

Driftskredittkassens regnskaper revideres av Riksrevisjonen.

Kassen har en kontrollkomité på tre medlemmer som oppnevnes av vedkommende departement for 3 år. Det ene medlem oppnevnes etter at Norsk Bonde- og Småbrukarlag og Norges Bondelag har hatt anledning til å komme med innstilling. 19 juli. Nr. 2.

§ 22. *Sportelfrihet.*

For tinglysing av pantebrev som er utstedt for lån etter denne lov, betales ikke gebyr. Heller ikke betales for panteattest som forlanges av Driftskredittkassen eller et driftskredittlag.

§ 23. *Tvangsauksjon.*

Når tvangsauksjon, herunder også konkursauksjon, blir forlangt over fast eiendom, skal auksjonsforvalteren undersøke om eiendommen er pantsatt til driftskredittlag og gi bevitnelse om det i auksjonsforretningen. I tilfelle skal han i god tid gi melding i Driftskredittkassen for jordbruket om auksjonens berammelse, så Driftskredittkassen kan gi lagstyret pålegg om å møte ved auksjonen.

§ 24. *Ikrafttreden m. v.*

Denne lov trer i kraft straks. Samtidig oppheves lov av 16 juli 1936 om driftskreditt for mindre jordbrukere. De etter nevnte lov utferdigete bestemmelser skal dog fortsatt gjelde til de avløses av nye bestemmelser i samsvar med denne lov.

Kongen gir nærmere forskrifter til gjennomføring av loven.

Lov *)[1]) om engangsskatt på formuestigning. 19 juli. Nr. 3.

Kapitel I.

Alminnelige bestemmelser.

§ 1.

1. Ved utligning av skatt på formuestigning skal de særlige regler som er gitt i eller i medhold av denne lov legges til grunn. For øvrig gjelder forskriftene i de alminnelige skattelover.
2. Inntekten av skatten holdes atskilt fra statens øvrige midler og anvendes på den måte Stortinget senere bestemmer.

§ 2.

1. Plikt til å svare skatt på formuestigning har:
   a. Enhver person og innretning og ethvert selskap som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.
[1]) St.vedtak 4 juli. Se Ot. prp. nr. 25. Innst. O. III. St.tid., forh. i Ot. s. 324—397; i Lt. s. 102—135.

19 juli. Nr. 3.

august 1911 plikter å svare kommuneskatt. Skatt på formuestigning kan dog ikke ilignes fylkes-, herreds- eller bykommuner og heller ikke selskaper som nevnt i landskattelovens § 51, byskattelovens § 41, begges femte ledd.

b. Norske statsborgere som 9 september 1945 oppholdt seg i utlandet for så vidt de har forlatt landet etter 1 september 1939.

2. Formue tilhørende barn (herunder adoptivbarn) som 9 september 1945 ikke hadde fylt 21 år og ikke var gått over i selvstendig virksomhet lignes under ett med familieoverhodets formue med mindre det godtgjøres at formuen er spart opp av barnets egen arbeidsinntekt.

§ 3.

1. Ved førkrigsformue forstås i denne lov formuen 1 januar 1940, jfr. dog bestemmelsene i § 5, første og annet ledd og § 9.
2. Ved etterkrigsformue forstås formuen 9 september 1945.
3. Formuestigning er det beløp hvormed etterkrigsformuen overstiger førkrigsformuen.
4. Stigningsperioden er tidsrommet mellom den dag som blir bestemmende ved ansettelsen av den skattepliktiges førkrigsformue, og 9 september 1945.

Kapitel II.

Ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 4.

Ved ansettelsen av førkrigsformuen skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning for budsjettåret 1940—41 legges til grunn med de endringer som følger av bestemmelsene i denne lov eller av forskrifter som er utferdiget med hjemmel i den.

§ 5.

1. For skattepliktige som går inn under bestemmelsen i landskattelovens § 36, byskattelovens § 30, begges annet ledd, eller landskattelovens § 41, tredje ledd, skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning for budsjettåret 1941—42 legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen. Dette gjelder dog bare når den nevnte ligning bygger på formuestillingen ved utgangen av et regnskapsår som utløp i tiden 1 januar til 30 april 1940.
2. For personer som har tatt bopel her i riket etter 1 januar 1940 skal ved ansettelsen av førkrigsformuen legges til grunn formuesansettelsen ved den første ordinære statsskatteligning av vedkommende. Det skal gjøres tillegg for formue som nevnt i landskattelovens § 22, byskattelovens § 17, begges annet ledd.

3. For skattepliktige som for 1940—41 ikke er skattlagt her i riket etter skattelovenes alminnelige regler fordi de hadde forlatt landet i tiden 1 september til 31 desember 1939, skal formuen den 1 januar 1940, ansatt etter de regler som gjelder ved den ordinære statsskatteligning, legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.
4. Når en person som ved utligning av skatt etter denne lov blir å oppta til selvstendig beskatning, 1 januar 1940 var eier av formue som ble skattlagt på forsørgerens hånd ved statsskatteligningen for budsjettåret 1940—41 (landskattelovens § 16, byskattelovens § 11, begges annet ledd), skal det ved ansettelsen av førkrigsformuen foretas en fordeling etter det virkelige eierforhold av den formue forsørgeren er skattlagt for ved den nevnte ligning.

§ 6.

1. For boer etter personer som er avgått ved døden etter 1 januar 1940 skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning av avdøde for budsjettåret 1940—41 legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen, jfr. dog § 8, annet ledd, tredje punktum. I tilfelle som går inn under § 5, første eller annet ledd, legges ligningen for vedkommende senere budsjettår til grunn.
2. Er det i stigningsperioden foretatt foreløpig utlodning i et bo, skal bare medregnes den del av førkrigsformuen som ved forholdsmessig fordeling faller på boets gjenværende formue.

§ 7.

Har den skattepliktige mottatt arv i stigningsperioden, skal et beløp som svarer til verdien av de arvede midler etter fradrag av arveavgift, tillegges ved ansettelsen av hans førkrigsformue. Når verdien av de arvede midler etter fradrag som nevnt utgjør mer enn kr. 10 000, kan tillegget ikke overstige den del av arvelaterens førkrigsformue som ved forholdsmessig fordeling faller på den skattepliktige.

§ 8.

1. Når ektefeller som etter bestemmelsen i landskattelovens § 16, byskattelovens § 11, blir å ligne under ett, har inngått ekteskap etter 1 januar 1940, skal ektefellenes førkrigsformuer slås sammen.
2. Når vilkårene for å ligne ektefellers formue under ett er falt bort på grunn av at ektefellene er separert i stigningsperioden eller fordi de til stadighet lever atskilt, skal førkrigsformuen

19 juli. Nr. 3.

fordeles mellom ektefellene. Fordelingen skal i alminnelighet skje etter forholdet mellom hver ektefelles andel i den samlede formue ved separasjonen eller atskillelsen. Bestemmelsene i dette ledd får tilsvarende anvendelse når vilkårene for ligning som nevnt er falt bort på grunn av at den ene ektefelle er død i stigningsperioden.

§ 9.

1. For selskaper og andre under selvstendig bestyrelse stående innretninger, jfr. landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, begges første ledd, bokstav b, som er trådt i virksomhet etter 1 januar 1940 og derfor ikke er optatt til beskatning ved ligningen for budsjettåret 1940—41, skal som førkrigsformue regnes den innbetalte kapital, medregnet overkurs.
2. Når et selskap eller en innretning i stigningsperioden har øket sin kapital ved nytegning, skal et beløp som svarer til den nytegnede kapital, herunder overkurs, medregnes ved ansettelsen av førkrigsformuen. Dette gjelder ikke for beløp som ikke er innbetalt.
3. Når et selskap eller en innretning i stigningsperioden har foretatt tilbakebetaling av innskutt kapital, herunder overkurs, til aksjonær, parthaver m. v., skal det gjøres fradrag i førkrigsformuen for et beløp som svarer til den tilbakebetalte kapital.

§ 10.

Ved ansettelsen av førkrigsformuen for aksjeselskaper og andre selskaper og innretninger som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen (§ 8, første ledd, i lov av 13 juli 1921), skal det gjøres tillegg for verdien av aksjer og parter i andre slike selskaper.

§ 11.

1. Verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i landskattelovens § 51, byskattelovens § 41, begges femte ledd, skal alltid medregnes i førkrigsformuen.
2. Verdien av innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt medregnes ikke i førkrigsformuen. Verdien av biler, lystfartøyer, bok-, mynt-, frimerke- og andre samlinger, malerier og andre kunstgjenstander, antikviteter, smykker, edle metaller og stener, pelsverk, flygler, pianoer eller annet særlig kostbart løsøre blir dog å medregne når den skattepliktige godtgjør at han var eier av løsøregjenstanden ved stigningsperiodens begynnelse og at han har avhendet den før 9 september 1945. Den skattepliktige må videre gi nøyaktige opplysninger om den godtgjørelse han har mottatt og

om erververens navn og adresse. Videre blir verdien av innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt å medregne når det er blitt rekvirert i stigningsperioden og når eieren er avgått ved døden i stigningsperioden og løsøret er solgt av dødsboet.

3. Kapital eller eiendom som nevnt i landskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, medregnes ikke ved ansettelsen av rente- eller bruksnyterens førkrigsformue.

§ 12.

1. Har den skattepliktige ved overdragelse av en virksomhet som han var eier av ved stigningsperiodens begynnelse mottatt vederlag for virksomhetens ideelle verdi, skal et beløp som svarer til dette vederlag tillegges ved ansettelsen av førkrigsformuen. Dette gjelder dog bare i den utstrekning den ideelle verdi godtgjøres å være opparbeidet før det tidspunkt som er nevnt i første punktum.
2. Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når patent-, forfatter- eller kunstnerrett i løpet av stigningsperioden ved overdragelse eller arvefall er gått ut av den opprinnelige innehavers eie.
3. I særregler, utferdiget i medhold av § 58, kan det fastsettes begrensninger i adgangen til å kreve tillegg ved ansettelsen av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 13.

Verdien av livsforsikringspoliser blir ikke å medregne i førkrigsformuen.

§ 14.

1. Aksjer og parter i norske aksjeselskaper og andre selskaper og innretninger som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen (§ 8, første ledd i lov av 13 juli 1921) blir ved ansettelsen av førkrigsformuen å føre opp med verdien 1 januar 1939 når denne verdi er høyere enn verdien ved stigningsperiodens begynnelse.
2. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse for norske ihendehaverobligasjoner som lyder på utenlandsk mynt og for utenlandske verdipapirer av enhver art.
3. Ihendehaverobligasjoner som lyder på norske kroner eller norske kroner ved siden av utenlandsk mynt, blir ved ansettelsen av førkrigsformuen å føre opp med pålydende verdi.

19 juli. Nr. 3.

§ 15.

1. Godtgjør en skattepliktig som har gjort opp sitt årsregnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel, at det ved avslutningen av regnskapet for det siste regnskapsår før stigningsperiodens begynnelse ble foretatt nedskrivning av de utestående fordringer med større beløp i forhold til det samlede pålydende av fordringsmassen enn i gjennomsnitt ved avslutningen av regnskapene for de to forutgående år, skal det ved ansettelsen av førkrigsformuen gjøres tillegg for det økede nedskrivningsbeløp. Beløpet blir dog å nedsette i den utstrekning det ved avslutningen av regnskapet 9 september 1945 måtte være foretatt nedskrivning av de utestående fordringer med større beløp enn i gjennomsnitt ved avslutningen av de nevnte to regnskapsår.
2. Tillegg etter første ledd kan bare gjøres for den del av beløpet som overstiger kr. 10 000.

§ 16.

1. Godtgjør en skattepliktig som har gjort opp sitt årsregnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel, at innkjøpsverdien (produksjonsverdien) av et lager ved stigningsperiodens begynnelse oversteg den verdi hvormed lageret er medregnet som førkrigsformue, skal det gjøres tillegg ved ansettelsen av førkrigsformuen for differansen i den utstrekning den oversteg det beløp hvormed innkjøpsverdien (produksjonsverdien) av lageret ved stigningsperiodens slutt oversteg den verdi hvormed lageret er medregnet som etterkrigsformue. Tillegget kan ikke overstige 30 % av den verdi som lageret er bokført med ved stigningsperiodens begynnelse.
2. Tillegg etter bestemmelsen i første ledd kan bare tilstås når lageret ved stigningsperiodens begynnelse var bokført for kr. 10 000 eller mer.
3. Tillegg etter §§ 15 og 16 kan bare kreves når den skattepliktige godtgjør at beløp som svarer til tilleggene er avsatt til et lagergjenkjøpsfond. Bestemmelsene i §§ 41 og 42 får tilsvarende anvendelse.

§ 17.

Når formuesansettelsen ved den ligning som er nevnt i § 4 eller § 5, første eller annet ledd, er eller blir beriktiget ved etterligning, skal formuesansettelsen ved etterligningen i statsskatt for vedkommende budsjettår legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen og ved fordeling etter § 5, siste punktum. Ved etterligning som blir lagt ut etter at denne lov er trådt i kraft gjelder dog dette

bare når den skattepliktige i samsvar med reglene i § 18 har godtgjort at han på det avgjørende tidspunkt var eier av den etterlignede formue. Ved etterligning som nevnt, må videre verdien av utestående fordringer og av lager ikke være forhøyet med større beløp enn det som svarer til de tillegg som kan innrømmes etter §§ 15 og 16. 19 juli. Nr. 3.

§ 18.

Når den skattepliktige ved framlegging av bankbok eller annet innskuddsbevis, ervervelsesdokument på fast eiendom eller annen formuesgjenstand, dokument vedkommende tegning, kjøp, deponering eller oppbevaring av verdipapirer eller på annen lignende måte godtgjør at han på det avgjørende tidspunkt var eier av formue som ikke er kommet med ved ligningen, skal denne formue medregnes i førkrigsformuen. Slik forhøyelse av førkrigsformuen kan ikke finne sted på grunnlag av muntlige eller skriftlige erklæringer som antas å være avgitt med formål å skulle tjene som bevismateriale overfor ligningsmyndighetene. Dette gjelder dog ikke for erklæring avgitt av offentlig tjenestemann om noe han har erfart i medfør av tjenesten. Forhøyelse av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i denne paragraf kan bare foretas for skattepliktige som innen en frist som fastsettes av vedkommende departement, gir ligningsmyndighetene en fullstendig og uttømmende redegjørelse for hvilke formues- og inntektsbeløp som har vært unndratt fra beskatning i budsjettårene 1937—38 til 1946—47.

§ 19.

Formuesansettelsen ved den ligning som etter forskriftene foran skal legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen, kan fravikes når det er gjort regnefeil eller når ligningsmyndighetene finner at de etter de opplysninger som forelå ved utligningen feilaktig har tatt med eller unnlatt å ta med noen formues- eller gjeldspost.

§ 20.

Som førkrigsformue skal legges til grunn et beløp på kr. 5 000 hvis den virkelige førkrigsformue er mindre.

Kapitel III.

Ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 21.

Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal legges til grunn de regler som gjelder for formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning med de endringer som følger av bestemmelsene i denne lov eller av forskrifter utferdiget i medhold av den.

19 juli. Nr. 3.

§ 22.

1. Ansettelsen av etterkrigsformuen for banker, forsikringsselskaper og livrenteselskaper skal skje på grunnlag av formuesstillingen 1 januar 1946. Det skal gjøres fradrag for et beløp som svarer til ⅓ av årsinntekten i 1945, ansatt etter de regler som gjelder ved statsskatteligningen. For aksjeselskaper som går inn under regelen i første punktum, skal fradraget beregnes av årsinntekten ved utligning av selskapsskatt med tillegg av utbytte av aksjer i andre selskaper. Vedkommende departement kan fastsette særregler for beregningen av fradraget for skattepliktige som har regnskapsår som avviker fra kalenderåret.
2. Livsforsikringsselskaper hvis sikkerhetsfond ikke nådde opp til den foreskrevne grenseverdi, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 79, kan gjøre fradrag for det manglende beløp ved ansettelsen av etterkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i første ledd.

§ 23.

1. Bestemmelsene i § 10 og § 11, annet ledd, første punktum, får anvendelse også ved ansettelse av etterkrigsformuen. Verdien av gjenstander som nevnt i § 11, annet ledd, annet punktum, blir dog å medta når den skattepliktige har ervervet gjenstandene i stigningsperioden på annen måte enn ved arv. Det samme gjelder annet løsøre når verdien av den enkelte gjenstand utgjør kr. 1 000 eller mer.
2. Verdien av fast eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet skal medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen hvis eiendommen eller anlegget er ervervet i stigningsperioden. Når den skattepliktige har avhendet eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet som han var eier av ved stigningsperiodens begynnelse, skal midler som godtgjøres å være ervervet ved avhendelsen, settes ut av betraktning ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
3. Verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i § 11, første ledd, skal alltid medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
4. Kapital eller eiendom som nevnt i landskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, medregnes ikke ved ansettelsen av rente- eller bruksnyterens etterkrigsformue med mindre denne i stigningsperioden har gitt bort kapitalen eller eiendommen med forbehold om selv å ha rente- eller bruksnytelsen for et tidsrom ut over 9 september 1945.

§ 24.

1. Har den skattepliktige betalt vederlag for den ideelle verdi av en virksomhet som han har ervervet i stigningsperioden, skal

det ved ansettelsen av hans etterkrigsformue gjøres tillegg for et beløp som svarer til dette vederlag. Dette gjelder dog bare i den utstrekning verdien må anses å være i behold 9 september 1945. 19 juli. Nr. 3.

2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen for personer som ikke var bosatt i riket 1 januar 1940, skal alltid medregnes formue som nevnt i landskattelovens § 22, byskattelovens § 17, begges annet ledd.
3. Har den skattepliktige før 9 september 1945 betalt eller mottatt ekstraordinære forskudd for renter, leie, lønninger, forsikring eller andre omkostninger som vedkommer tiden etter nevnte tidspunkt, skal beløpene — selv om de etter skattelovenes alminnelige regler ikke skal tas i betraktning ved formuesansettelsen — medregnes som formue eller gjeld ved ansettelsen av etterkrigsformuen. For skattepliktige som ikke ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker gjelder dog dette bare når forskuddene tilsammen utgjør kr. 5 000 eller mer.

§ 25.

1. Når den skattepliktige i tiden fra 1 juli 1940 til 9 september 1945 har betalt premier for individuell livsforsikring eller livrenteforsikring som fremdeles sto i kraft 9 september 1945, og summen av de innbetalte premier utgjør mer enn kr. 3 000, skal den overskytende del av premiene medregnes ved ansettelsen av hans etterkrigsformue. Er premiene betalt av den skattepliktige som arbeidsgiver på individuelle poliser tegnet til pensjonering av arbeidere og funksjonærer og har han fått skattefrihet for de betalte premier som driftsomkostninger, får bestemmelsene i § 26 tilsvarende anvendelse.
2. Utenom de tilfelle som er nevnt i første ledd blir verdien av individuelle livs- eller livrenteforsikringer som stod i kraft 9 september 1945, ikke å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
3. Når engangserstatning (forsikringssum, tilbakebetalingsbeløp ved død, gjenkjøpsverdi) etter en livsforsikrings- eller livrentepolise, tegnet før 1 juli 1940, er forfalt eller utbetalt i stigningsperioden, skal erstatningsbeløpet ikke medregnes ved ansettelsen av mottakerens etterkrigsformue. Bestemmelsene i dette ledd får ikke anvendelse på den del av forfalt eller utbetalt gjenkjøpsverdi som skriver seg fra samlet innbetaling i stigningsperioden ut over det beløp som er nevnt i første ledd.
4. Når engangserstatning (forsikringssum, tilbakebetalingsbeløp) etter livsforsikrings- eller livrentepoliser, tegnet 1 juli 1940 eller senere, etter forsikredes død i stigningsperioden er forfalt eller

19 juli. Nr. 3.

utbetalt til dennes ektefelle eller arvinger i rett opp- eller nedstigende linje, skal bare den del av det samlede erstatningsbeløp som overstiger kr. 10 000 medregnes ved ansettelsen av mottakerens etterkrigsformue.

5. Hvis forsikringsytelse som nevnt i tredje eller fjerde ledd ikke er et kontantbeløp, anses forsikringsytelsens kontantverdi som engangserstatning.

§ 26.

1. Når en skattepliktig som har startet, omlagt eller utvidet sin virksomhet for å utnytte ervervsmuligheter som krigen har skapt, 1 juli 1940 eller senere har tegnet kollektiv pensjonsforsikring eller opprettet privat pensjonskasse eller pensjonsfond for sine arbeidere og funksjonærer, skal de beløp som av den skattepliktiges midler er innbetalt på forsikringen eller til kassen eller fondet medregnes ved ansettelsen av den skattepliktiges etterkrigsformue.
2. Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når skattepliktige som der nevnt 1 juli 1940 eller senere har foretatt innbetalinger ut over de i tidligere kontrakt fastsatte årlige premier på tidligere tegnet pensjonsforsikring eller til tidligere opprettet pensjonskasse. Det samme gjelder for det beløp hvormed innbetalingene i tiden 1 juli 1940 til 9 september 1945 til et tidligere opprettet pensjonsfond overstiger 5 ganger gjennomsnittet av innbetalingene til fondet for årene 1938 og 1939.
3. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at beløp som nevnt i denne paragrafs første eller annet ledd helt eller delvis ikke skal medregnes i den skattepliktiges etterkrigsformue.

§ 27.

1. Når den skattepliktige i stigningsperioden har mottatt engangserstatning (herunder forsikringssum) for legemsskade, tap av arbeidsevne, tap av forsørger eller lignende, skal et beløp som svarer til engangserstatningen fratrekkes i hans etterkrigsformue.
2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal ikke medregnes midler som godtgjøres å være i behold av lønn, provisjon, honorar, tantième eller lignende for tidsrom hvori den skattepliktige satt fengslet under okkupasjonen. Krav på etterbetaling av lønn m. v. for tidsrom som nevnt blir heller ikke å medregne.
3. Beløp som i stigningsperioden er oppspart av hyre eller annen godtgjørelse for tjeneste ombord i skip eller på fly i alliert tjeneste blir ikke å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 28.

1. Når den skattepliktige 9 september 1945 var eier av formue som han godtgjør å ha mottatt som gave i stigningsperioden, skal verdien av denne fratrekkes ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Fradraget kan dog ikke overstige verdien av gaven på det tidspunkt da den skattepliktige mottok denne.
2. Bestemmelsen i første ledd får ikke anvendelse hvis verdien av vedkommende formuesgjenstand i henhold til annen bestemmelse i denne lov ikke blir å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 29.

1. Verdien av gaver som den skattepliktige har ytt i stigningsperioden, skal medregnes ved ansettelsen av hans etterkrigsformue. Verdien på det tidspunkt da gaven ble ytt legges til grunn.
2. Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for leilighetsgaver eller for ytelser til underhold eller utdannelse av slektninger i rett opp- eller nedstigende linje eller deres ektefeller, for så vidt gaven eller ytelsen ikke overstiger et rimelig mål. Bestemmelsene i første ledd gjelder heller ikke for gaver til institusjoner som er fritatt for skatt.
3. Ligningsmyndighetene kan unnlate å medregne gaven i den skattepliktiges etterkrigsformue når den er gitt til støtte for personer som har vært utsatt for eller truet av overgrep fra okkupasjonsmaktens eller dens hjelperes side eller til støtte for patriotisk virksomhet, eller de av andre grunner finner at skattlegging av giveren vil virke åpenbart ubillig.
4. Bestemmelsene i denne og foregående paragraf får anvendelse også når det er foretatt overdragelse mot delvis vederlag.

§ 30.

Når den skattepliktige har fått eller senere blir innrømmet betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avhendelse eller tap av driftsmidler i stigningsperioden, skal det ved ansettelsen av hans etterkrigsformue gjøres fradrag for et beløp som svarer til differansen mellom avhendelses- eller erstatningsbeløpet og den verdi driftsmidlet var oppført med ved siste ligning før avhendelsen eller tapet. For fast eiendom og for driftsmidler som er bestemt til varig bruk blir dog verdien ved siste ligning før avhendelsen eller tapet å beriktige etter reglene i § 32 og § 34, tredje ledd. Er driftsmidlet ervervet og deretter avhendet eller tapt i samme driftsår, blir differansen mellom avhendelses- eller erstatningsbeløpet og ervervssummen å fratrekke.

19 juli. Nr. 3.

§ 31.

1. Er en formuesgjenstand skadet eller gått tapt som følge av krig, brann eller annen ulykke uten at bestemmelsene i § 30 får anvendelse, skal det ved ansettelsen av den skadelidtes etterkrigsformue gjøres fradrag for det beløp hvormed den erstatning han har fått eller har krav på, tillagt verdien av den skadde gjenstand eller vederlaget for denne, overstiger den verdi gjenstanden var oppført med ved siste ligning før skadetilføyelsen eller tapet. For fast eiendom og for driftsmidler som er bestemt til varig bruk blir dog verdien ved siste ligning før skadetilføyelsen eller tapet å beriktige etter reglene i § 32 og § 34, tredje ledd. Er formuesgjenstanden ervervet og deretter skadet eller tapt i samme år, trer ervervssummen i stedet for verdien ved siste ligning. Gjelder skaden innbo eller annet løsøre hvis verdi ikke skal medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen, jfr. § 23, første ledd, første punktum, skal hele erstatningsbeløpet settes ut av betraktning.
2. Forordning av 11 oktober 1941 om formuesansettelsen ved ligningen for 1941—42 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd får ikke anvendelse ved utligning av skatt på formuestigning.

§ 32.

1. Fast eiendom her i riket som den skattepliktige har eiet i hele stigningsperioden, skal ved ansettelsen av etterkrigsformuen føres opp med den samme verdi som ved ansettelsen av førkrigsformuen. Er eiendommen ervervet i stigningsperioden, legges ervervssummen til grunn ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
2. Har eiendommen vært gjenstand for påkostning eller forbedring av vesentlig betydning, skal det gjøres tillegg for den verdiøkning som dermed er tilført eiendommen. Dette gjelder dog ikke påkostning eller forbedring som staten, kommune eller selskap med offentlig støtte har gitt bidrag til.
3. Har eiendommen vært gjenstand for verdiforringelse av vesentlig betydning ved brann eller annen ulykkeshending, ved at det er oppført anlegg av ikke produktiv art på eiendommen, ved at eiendommen har vært beslaglagt av okkupasjonsmakten eller dens hjelpere, eller lignende forhold, skal det foretas en skjønnsmessig nedsettelse av verdien. Verdiforringelse som skyldes bruk av eiendommen etter dens øyemed, kommer ikke i betraktning. Fradrag skal dog gjøres for de avskrivninger som ligningsmyndighetene i stigningsperioden har godkjent til fradrag i inntekten i henhold til landskattelovens § 44, første ledd, bokstav c, samt

femte og sjette ledd, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav c, samt fjerde og femte ledd. 19 juli. Nr. 3.

4. Når nettoinntekten av gårdsbruk er ansatt ved prosentligning, skal fradraget for avskrivning etter foregående ledd ansettes til det beløp som ville blitt godkjent om direkte ligning hadde vært anvendt. Det samme gjelder for prosentlignet skog. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om ansettelsen av fradraget i disse tilfelle.
5. Verdien av skog kan forhøyes skjønnsmessig, når det i stigningsperioden er hogget betydelig mindre enn tilveksten og dette ikke motvirkes ved at driften på annen måte i vesentlig grad har avveket fra det normale. Verdien av skog kan nedsettes skjønnsmessig, når den skattepliktige godtgjør at det i stigningsperioden er hogget betydelig mer enn tilveksten. Verdien av skog kan videre nedsettes hvis driften i vesentlig grad har avveket fra det normale ved stor avvirkning på steder med kort driftsvei eller lignende. Bestemmelsene i dette ledd får bare anvendelse når den forhøyelse eller nedsettelse som finnes begrunnet utgjør mer enn kr. 5 000. Når det finnes begrunnet å forhøye eller nedsette verdien med et større beløp, skal bare den del av forhøyelsen eller nedsettelsen som overstiger kr. 5 000 tas i betraktning ved ligningen.

§ 33.

1. Har den skattepliktige i stigningsperioden avhendet en fast eiendom som han var eier av ved periodens begynnelse, og det beløp som eiendommen lovlig er avhendet for, overstiger den verdi som eiendommen er ført opp med ved ansettelsen av førkrigsformuen, skal differansen fratrekkes ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Fradrag kan dog ikke kreves for så vidt differansen må antas å skyldes at eiendommen er steget i verdi som følge av påkostning eller forbedring i stigningsperioden.
2. Har avhendelsen foranlediget gevinstbeskatning, skal fradraget etter foranstående ledd nedsettes med de skatter til stat og kommune som er utlignet på differansen mellom førkrigsverdien og avhendelsessummen.
3. Når avhendelsen av eiendommen på de vilkår som er oppnådd, må antas muliggjort ved de ekstraordinære forhold som krigen og okkupasjonen har ført med seg, kan den skattepliktige ikke kreve fradrag etter bestemmelsen i første ledd i den utstrekning differansen må antas å skyldes de nevnte forhold.

19 juli. Nr. 3.

§ 34.

1. Ihendehaverobligasjoner som lyder på norske kroner eller norske kroner ved siden av utenlandsk mynt skal ved ansettelsen av etterkrigsformuen føres opp med pålydende verdi.
2. Ved ansettelsen av verdien av fast eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet som er ervervet i stigningsperioden, jfr. § 23, annet ledd, skal ervervssummen legges til grunn.
3. Ved ansettelsen av verdien av betydelige driftsmidler som er bestemt til varig bruk (landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav c), får bestemmelsene i § 32, første til fjerde ledd tilsvarende anvendelse. Fradrag for overprisavskrivning på skip skal også omfatte avskrivning etter landskattelovens § 44, femte ledd, byskattelovens § 38, fjerde ledd, begges annet punktum, i tilfelle hvor skipet ikke var levert 9 september 1945.
4. Storfe, hester — unntatt hester som regelmessig nyttes til galopp-løp eller travkjøring —, griser, sauer, geiter, fjørfe, reinsdyr og pelsdyr skal verdsettes etter samme satser som ved den ligning som legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 35.

1. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen i aksjer og parter i norske selskaper og innretninger som omhandlet i § 14, første ledd, gjelder følgende særregler:
   a. Verdien 1 januar 1946 legges til grunn.
   b. Har den skattepliktige eiet aksjen (parten) i hele stigningsperioden og overstiger verdien 1 januar 1946 det beløp som aksjen er oppført med ved ansettelsen av førkrigsformuen, skal verdien 1 januar 1946 nedsettes med halvparten av stigningen. Når fortjeneste eller tap ved avhendelse av aksjen (parten) etter de alminnelige skattelover vil komme i betraktning ved inntektsansettelsen, eller den skattepliktige må anses interessert i selskapet vesentlig på samme måte som en deltaker, kan verdien ved ansettelsen av etterkrigsformuen ikke settes mer enn 20 % høyere enn den verdi aksjen (parten) er oppført med ved ansettelsen av førkrigsformuen.
   c. Eies aksjen (parten) av norsk selskap eller innretning som omhandlet i § 14, første ledd, skal aksjen (parten) oppføres med den samme verdi som ved ansettelsen av førkrigsformuen eller med ervervsprisen hvis den er ervervet i stigningsperioden. Er verdien lavere 1 januar 1946, legges alltid denne verdi til grunn.

2. Særreglene i første ledd punkt b og c får ikke anvendelse på stigning i aksjens (partens) verdi som skriver seg fra at aksjens (partens) pålydende beløp er oppskrevet ved nytegning. Særregelen i første ledd punkt c får heller ikke anvendelse på nedgang i aksjens (partens) verdi som skriver seg fra at aksjens (partens) pålydende beløp er nedskrevet ved tilbakebetaling av innskutt kapital.
3. Særreglene i første ledd, punkt b, får ikke anvendelse ved ansettelsen av verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i § 11, første ledd.

§ 36.

Er et klassifikasjons- eller kjelefond øket i stigningsperioden ved avsetninger som er godkjent til fradrag i inntekten i henhold til landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges bokstav i, skal det beløp som fondet er øket med, ikke medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 37.

Når skatt av formue eller inntekt til stat eller kommune for budsjettåret 1945—46 eller tidligere år er utlignet etter 9 september 1945 og ikke er innbetalt på forskudd, kan skattebeløpet kreves fratrukket ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Det samme gjelder for skatt som er eller blir fastsatt ved etterligning for budsjettåret 1945—46 eller tidligere år.

Kapitel IV.

Betinget skattefritaking for avsetninger.

§ 38.

1. Skattepliktige som har gjort opp sitt regnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til lagergjenkjøpsfond med inntil 20 % av den verdi som lager av råstoffer, halvfabrikata og hjelpestoffer som skal foredles eller forbrukes i den skattepliktiges produksjonsvirksomhet, i gjennomsnitt var bokført med ved utgangen av de to siste inntektsår (regnskapsår) før stigningsperiodens begynnelse.
2. Fradrag for avsetning etter denne paragraf kan bare tilstås når lageret ved stigningsperiodens begynnelse var bokført for kr. 10 000 eller mer.

§ 39.

1. Det kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til et fond for gjenanskaffelse av driftsmidler med inntil 50 % av det

19 juli. Nr. 3.

beløp som for stigningsperioden er godkjent til fradrag i inntekten som ordinær avskrivning etter landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav c, på driftsmidler som ikke er fast eiendom.

2. Godtgjør en skattepliktig at han som avskrivning på driftsmidler som nevnt, for de siste 5 inntektsår (regnskapsår) som utløp før stigningsperiodens begynnelse, har fått godkjent til fradrag et større beløp enn det som framkommer etter beregningen i foranstående ledd, er han berettiget til å nytte de godkjente avskrivningsbeløpene i denne perioden som grunnlag for beregningen av avsetningsbeløpet etter første ledd.
3. Når nettoinntekten av gårdsbruk eller av skog er ansatt ved prosentligning, skal legges til grunn de avskrivninger som ville blitt godkjent om direkte ligning var anvendt. Nærmere regler gis av vedkommende departement.

§ 40.

Det kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til fornyelsesfond etter følgende regler:

a. Skattepliktige som i stigningsperioden har drevet fiske som næring, kan avsette inntil 5 ganger det beløp som ligningsmyndighetene etter landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges bokstav a og b, i gjennomsnitt har godkjent til fradrag i inntekten for årene 1939 og 1940 til anskaffelse og vedlikehold av fiskeredskaper. Ligningsmyndighetene skal helt eller delvis nekte fradrag når den skattepliktige i stigningsperioden ikke har utøvet næringen i den utstrekning som har vært vanlig. Den skattepliktige tilkommer fradrag for kr. 1 000 selv om fradraget beregnet etter første punktum utgjør et mindre beløp.
b. Skattepliktig som i stigningsperioden har drevet næring som går inn under lov av 25 juni 1935 om hoteller, andre herberger og bevertninger, kan avsette inntil 3 ganger det beløp som det i gjennomsnitt de tre siste inntektsår (regnskapsår) før stigningsperiodens begynnelse er gitt fradrag for ved ligningen til fornyelse og vedlikehold av utstyr og inventar i henhold til landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav a og b.

§ 41.

1. Fradrag for avsetning etter §§ 38, 39 og 40 er betinget av at den skattepliktige forplikter seg til å nytte beløpene til de formål som de er avsatt til, eller til igangsettelse, utvidelse, omlegning eller rasjonalisering av produksjonsvirksomhet. Blir beløpene anvendt

til andre formål, skal den skattepliktige opptas til etterligning idet avsetningsbeløpet blir å tillegge formuestigningen. 19 juli. N. 3.

2. Avsetningene etter §§ 38, 39 og 40 skal båndlegges etter nærmere regler som Kongen gir. Kongen treffer også vedtak om hel eller delvis frigivelse av fondsavsetningene og kan bestemme at fondsavsetningene helt eller delvis skal nyttes innen en nærmere fastsatt frist. Oversittes fristen, blir etterligning av de udisponerte beløp å foreta.

§ 42.

Kongen kan gi utfyllende forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i dette kapitel. I forskriftene kan det som vilkår for avsetningsfradraget oppstilles særskilte krav til regnskaps- og forretningsførsel samt ellers i kontrolløyemed kreves særskilte legitimasjoner av den skattepliktige. Videre kan det kreves at avsetningen overstiger visse minstebeløp for å gi rett til fradrag eller at et visst minstebeløp ikke skal være gjenstand for fradrag.

Kapitel V.

Plikt til å gi opplysninger.

§ 43.

Den som etter bestemmelsene i § 2 plikter å svare skatt på formuestigning, plikter å gi opplysninger i den utstrekning og på den måte som vedkommende departement bestemmer.

§ 44.

Ligningsmyndighetene kan etter bemyndigelse av skatteinspektøren for det enkelte tilfelle forlange å få adgang til, selv eller ved sakkyndige, å foreta vurdering av innbo og annet løsøre som nevnt i § 11 samt besetning. Ligningsmyndighetene i Oslo og Bergen kan forlange å få adgang til å foreta vurdering som nevnt uten bemyndigelse.

§ 45.

Enhver ervervsdrivende plikter etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement å gi alle opplysninger han har om varer som han har kjøpt eller solgt. Det samme gjelder for varer som han enten selv har omsatt, bearbeidet eller transportert, eller som han har formidlet omsatt, bearbeidet eller transportert for andre.

§ 46.

1. Banker og forsikringsselskaper, hypotek- og kredittforeninger hvis planer er stadfestet av Kongen, overformynderier, offent-

19 juli. Nr. 3.

lige og private stiftelser og legater plikter å gi opplysninger om utlån, depósita og andre økonomiske mellomværender av enhver art med kunder, medlemmer m. v. Forsikringsselskaper plikter dessuten å gi opplysninger om tegnede forsikringer.

2. Banker og andre innretninger som deltar i, formidler eller regulerer betalinger til eller fra utlandet, eller som er overdratt kontrollen med disposisjoner over tilgodehavender i utlandet, er forpliktet til på anmodning å gi vedkommende departement eller den dette bemyndiger, de opplysninger de sitter inne med om herværende skattepliktiges tilgodehavender og andre formuesgjenstander i utlandet.
3. Meglere plikter å gi opplysninger om omsetninger og andre forretningstilfelle som er formidlet av dem.
4. Enhver som har midler under forvaltning for noen, plikter å gi opplysninger om disse midler.
5. Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 47.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir opplysninger eller oppgaver som nevnt i §§ 45 og 46 å gi de forlangte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Det samme gjelder for den som nekter å gi ligningsmyndighetene eller sakkyndige adgang til å foreta vurdering som nevnt i § 44. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan drives inn så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivningen skjer ved utpanting. Mulkten tilfaller statskassen.

Kapitel VI.

Utligningen av skatten.

§ 48.

1. Skatt på formuestigning lignes ut av de ordinære ligningsmyndigheter (ligningsnemnd eller ligningsråd der slikt er opprettet) i det distrikt der den skattepliktige blir ilignet ordinær statsskatt for budsjettåret 1946—47. Skattepliktige som nevnt i § 2, punkt 1 b, skal lignes i Oslo.
2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal alle tilgjengelige kontrollmidler nyttes fullt ut, derunder de innkomne meldinger vedkommende innløsning av Norges banks sedler, registrering av bankinnskudd og verdipapirer, den ekstraordinære formuesopp-

gave med tilhørende kontrolloppgaver, opplysninger om gjeld til eller tilgodehavender i utlandet m. v. Riksskattestyret fastsetter instruks for dette kontrollarbeid.

3. For skattepliktige som i ekstraordinær formuesoppgave eller i skriftlig eller muntlig oppgave som skal gis med hjemmel i vedkommende departements bestemmelse etter § 43, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt ufullstendige eller uriktige opplysninger, skal det gjøres et tillegg til formuestigningen. Tillegget skal være minst 10 %, men ikke over 100 %, av den formuestigning som på grunn av de ufullstendige eller uriktige opplysninger kunne ha unngått beskatning. Tillegg skal foretas selv om det blir gitt betinget skattefritaking etter reglene i kapitel IV.
4. Opplysninger som er inngitt til ligningsmyndighetene i forbindelse med de i annet ledd nevnte meldinger og oppgaver kan etter regler som fastsettes av Kongen, uten hinder av bestemmelsen i landskattelovens § 129, byskattelovens § 121, i kontrolløyemed stilles til rådighet for utenlandsk myndighet.

§ 49.

1. Når utligningen er ferdig, skal det legges ut særskilt liste over ansettelsene. Utleggingen skal kunngjøres på vanlig måte. I distrikter der det finnes hensiktsmessig kan kunngjøring unnlates. De skattepliktige skal da i stedet underrettes i rekommandert brev eller på annen etterviselig måte. Samtidig skal liste over de utlignede skattebeløp sendes statens oppebørselsbetjent.
2. Etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement kan liste over ansettelsene legges ut eller underretning sendes de skattepliktige etter hvert som ligningen blir ferdig for større grupper av skattepliktige.

§ 50.

1. Klage over utligning av skatt etter denne lov må for å komme i betraktning være kommet inn til den myndighet som har lignet ut skatten innen 1 måned fra den dag da liste over ansettelsene er lagt ut eller underretning er sendt den skattepliktige.
2. Klagen behandles av overligningsnemnda som også kan foreta retting av ligningen etter samme regler som ved utligning av ordinær skatt på formue og inntekt. Når overligningsnemnda er ferdig med klagebehandlingen, skal det legges ut liste og foretas kunngjøring eller sendes melding etter reglene i § 49.
3. Klage over forhøyelse av verdien av skog, jfr. § 32, femte ledd, behandles av en særskilt klagenemnd som består av formann og

19 juli. Nr. 3.

to andre medlemmer, oppnevnt av fylkesmannen. De må ikke være skattepliktige til ligningskommunen. Formannen skal oppnevnes fra et utvalg av personer med utdannelse fra skogbrukshøyskole. Utvalget utpekes av vedkommende departement.

4. Er det foretatt nedsettelse av verdien av skog, jfr. § 32, femte ledd, kan skatteinspektøren bringe avgjørelsen inn for en særskilt klagenemnd som nevnt i denne paragrafs tredje ledd. Krav om dette må være framsatt innen ett år fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller melding er sendt den skattepliktige.

§ 51.

1. Når skattebeløpet utgjør kr. 500 eller mer, kan klageren bringe avgjørelse som er truffet av overligningsnemnda inn for en landsklagenemnd. Bestemmelsen i § 50, første ledd, gjelder tilsvarende.
2. Skattedirektøren kan bringe ligningen av en skattepliktig inn for landsklagenemnda selv om klage ikke er inngitt. Dette gjelder også for skattepliktige som ikke er ført opp med noen formuestigning. Også når klage er inngitt kan landsklagenemnda treffe avgjørelse som medfører stigning i skattebeløpet. Landsklagenemnda kan påby ligningen rettet for alle skattepliktige i et distrikt eller for en eller flere grupper av skattepliktige.
3. Landsklagenemnda består av skattedirektøren som er formann og 4 andre medlemmer som oppnevnes av vedkommende departement. Nemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som skal begrunnes. Den skattepliktige skal underrettes gjennom ligningsnemnda (-rådet) i vedkommende distrikt i rekommandert brev eller på annen etterviselig måte.
4. Adgangen til å bringe en ligning inn for landsklagenemnda i henhold til bestemmelsene i denne paragrafs annet ledd faller bort når det er gått 5 år fra den dag da ligningen ble utlagt eller melding sendt den skattepliktige.
5. Tillegg etter § 48, tredje ledd, kan påklages etter reglene i denne og foregående paragraf. Klageinstansen kan oppheve eller treffe beslutning om tillegg også når klage ikke er inngitt.
6. Avgjørelse av nemnd som omhandlet i § 50, tredje og fjerde ledd, kan ikke påklages.
7. Oppgavepliktige som tross særskilt oppfordring ikke leverer ekstraordinær formuesoppgave eller oppgave som skal gis etter vedkommende departements bestemmelse i medhold av § 43 eller som unnlater å etterkomme oppfordring om å gi opplysninger i henhold til vedkommende departements bestemmelse etter den nevnte paragraf, taper retten til å klage over utligningen av skatten. Går forsømmelsen bare ut på å unnlate å etterkomme

oppfordring om å gi opplysninger, tapes klageretten bare for så vidt angår de punkter som de forlangte opplysninger gjelder. Klage som er kommet inn i rett tid blir likevel å behandle, dersom klageren godtgjør omstendigheter, som finnes fyllestgjørende til unnskyldning av forsømmelsen, og de pliktige oppgaver og forlangte opplysninger blir gitt senest sammen med klagen. 19 juli. Nr. 3.

Kapitel VII.

Betaling og innfordring av skatten.

§ 52.

1. Skatt på formuestigning forfaller til betaling i like store terminer henholdsvis tre, seks og ni måneder etter den dag da liste over ansettelsene er lagt ut eller melding sendt den skattepliktige.
2. Den merskatt som pålegges den skattepliktige ved kjennelse av overligningsnemnda, særskilt klagenemnd eller landsklagenemnda forfaller til betaling en måned etter den dag da liste vedkommende klageavgjørelsen er lagt ut eller melding om avgjørelsen er sendt den skattepliktige, dog tidligst ved den siste av de terminer som er fastsatt i denne paragrafs første ledd. Bestemmelsene i dette ledd gjelder også for skatt som først er lignet ut av overligningsnemnda eller av landsklagenemnda.
3. Kongen gir regler om beregning av renter av skatt på formuestigning som ikke betales ved forfall.
4. Den skattepliktige kan innbetale forskudd på skatt på formuestigning etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

§ 53.

Reglene om inndriving av og fortrinsrett for ordinær inntekts- og formueskatt til staten gjelder også for skatt etter denne lov.

§ 54.

1. Når den skattepliktiges etterkrigsformue omfatter midler som er overført til andre som gave, jfr. § 29, kan skatt som faller på gaven innfordres hos den som midlene er overført til. Dette gjelder dog bare i den utstrekning gaven må antas å ha vært i behold 9 september 1945.
2. Når summen av de innbetalte premier på en forsikring i henhold til bestemmelsen i § 25, første ledd, helt eller delvis er medregnet i etterkrigsformuen, kan gjenkjøps- eller avbruddsverdien av forsikringen uten hinder av forsikringsvilkår eller andre avtaler som måtte være truffet mellom skattyteren, selskapet og i til-

19 juli. Nr. 3.

felle den begunstigede, kreves utbetalt til dekning av det skattebeløp som faller på premiene.

3. Når beløp som er innbetalt på kollektiv pensjonsforsikring eller i en privat pensjonskasse i henhold til bestemmelsene i § 26, første eller annet ledd, er medregnet i den skattepliktiges etterkrigsformue, kan han kreve at det skattebeløp som derved framkommer, blir innfordret hos forsikringsselskapet eller i pensjonskassen. Krav på slikt skattebeløp skal selskapet eller kassen dekke av den premiereserve som skriver seg fra de nevnte innbetalinger mot en dertil svarende nedsettelse av selskapets eller kassens pensjonsforpliktelser. Når en del av et pensjonsfonds formue pr. 9 september 1945 i henhold til bestemmelsene i § 26, første eller annet ledd, er medregnet i den skattepliktiges etterkrigsformue, kan han kreve at det skattebeløp som derved framkommer blir innfordret i fondet. Fondets forpliktelser overfor medlemmene reduseres tilsvarende.
4. Når et selskaps før- og etterkrigsformue er lignet på en aksjonærs hånd, jfr. § 57, første og annet ledd, kan den del av aksjonærens skatt som skyldes formuestigning hos selskapet, innfordres hos dette.
5. Skatt på gave, på premie for forsikring eller på pensjonsmidler og på formuestigning som en aksjonær er skattlagt for etter § 57, regnes å utgjøre en så stor del av den samlede skatt som formuestigningen på grunn av gaven m. v. beløp utgjør av den samlede formuestigning.
6. Når et bo er sluttet eller et selskap er oppløst etter 9 september 1945, kan skatt etter denne lov innfordres hos loddeiere, legatarer og parthavere. Hver enkelt arving eller parthaver er bare ansvarlig for sin del av skatten.

§ 55.

Til dekning av skatt på formuestigning kan etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement godtas:

a. Transport av bankinnskudd.
b. Kursnoterte ihendehaverobligasjoner.
c. Transport av skattyterens krav på midler som er bundet på riksinnskuddskonto.

Kapitel VIII.

Omberegning av skatt på formuestigning.

§ 56.

1. Skatt på formuestigning kan kreves omberegnet når summen av de beløp som den skattepliktige blir ilignet i ordinær skatt

19 juli. Nr. 3.

på formue og inntekt til stat og kommune, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift samt ekstraordinær formueskatt til staten for budsjettåret 1946—47 er mer enn kr. 500 høyere enn summen av de tilsvarende skattebeløp — i tilfelle med tillegg av særskilt skatt til staten på inntektsstigning — etter den ligning som er lagt til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen. Ved omberegningen skal den overskytende del av differansen fratrekkes i formuestigningen.

2. Krav om omberegning må framsettes overfor ligningsvesenets forretningsfører (ligningssekretæren, ligningssjefen) i det distrikt hvor skatten på formuestigning er lignet ut og innen en frist på 3 måneder fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller melding er sendt den skattepliktige. Er det på dette tidspunkt ikke truffet endelig avgjørelse vedkommende ligningen av den skattepliktige for budsjettåret 1946—47, er fristen 3 måneder fra den dag da slik avgjørelse foreligger. Omberegningen foretas av forretningsføreren.
3. Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

Kapitel IX.

Forskjellige bestemmelser.

§ 57.

1. Når en enkelt aksjonær (parthaver) i hele stigningsperioden har innehatt aksjer (parter) svarende minst til 95 % av selskapskapitalen i norsk aksjeselskap eller annet selskap (annen innretning) som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen (§ 8, første ledd i lov av 13 juli 1921) eller i utenlandsk aksjeselskap som har skattepliktig formue her i riket (landskattelovens § 15, bokstav c, jfr. § 18, byskattelovens § 10, bokstav c, jfr. § 13) kan Riksskattestyret bestemme at selskapets før- og etterkrigsformue i sin helhet skal lignes på vedkommende aksjonærs hånd.
2. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse når to eller tre aksjonærer (parthavere) i hele stigningsperioden har innehatt minst 95 % av kapitalen i selskap (innretning) som nevnt. Selskapets før- og etterkrigsformue skal da i sin helhet fordeles forholdsmessig på disse aksjonærer (parthavere). Ved anvendelsen av denne bestemmelse anses ektefeller, slektninger i rett opp- og nedstigende linje og søsken som én aksjonær.
3. Når bestemmelsene i første eller annet ledd kommer til anvendelse skal verdien av de øvrige aksjer (parter) i selskapet ikke

19 juli. Nr. 3.

medregnes i vedkommende aksjonærs (parthavers) før- og etterkrigsformue med mindre aksjen (parten) er avhendet eller erververt i stigningsperioden.

4. Vedkommende departement kan samtykke i at bestemmelsene i denne paragraf skal anvendes selv om vilkårene etter første eller annet ledd ikke foreligger.

§ 58.

Kongen kan fastsette utfyllende særregler om ansettelsen av før- og etterkrigsverdien av enkelte arter formuesgjenstander og om ansettelsen av før- og etterkrigsformuen for enkelte grupper av skattepliktige.

§ 59.

1. Vedkommende departement kan utferdige nærmere regler til gjennomføring av denne lov.
2. Departementet kan gi vedkommende myndigheter i en kommune pålegg om å foreta omorganisering av ligningskontoret av hensyn til ligningsarbeidet etter denne lov.

§ 60.

Vedkommende departement kan på søknad ettergi eller nedsette skatt etter denne lov når en fastholden av skattebeløpet på grunn av særegne omstendigheter vil virke særlig ubillig.

§ 61.

Vedkommende departement kan overdra sin myndighet etter denne lov til annen offentlig myndighet.

§ 62.

1. Fra 9 september 1945 og inntil 30 juni 1948 eller det tidligere tidspunkt som vedkommende departement bestemmer, kan gjenkjøpsverdien av livsforsikrings- eller livrentepoliser ikke utbetales, stilles som sikkerhet for lån hos selskapet eller andre, eller disponeres over på annen måte, når gjenkjøpsverdien av polisen eller av flere poliser som den forsikrede eller forsikringstageren har i samme selskap, overstiger kr. 10 000.
2. Forsikringssum som på grunn av oppnåelse av den i polisen fastsatte alder forfaller til utbetaling i det tidsrom som er nevnt i første ledd, kan ikke utbetales eller disponeres over på annen måte før 1 juli 1948 eller det tidligere tidspunkt som departementet bestemmer, når forsikringen er tegnet for kortere tid enn 10 år og forsikringssummen eller — i tilfelle den forsikrede eller forsikringstageren har flere poliser i selskapet — forsikringssummene tillagt gjenkjøpsverdien av gjenstående poliser overstiger kr. 10 000.

3. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf og gjøre unntak fra bestemmelsene. 19 juli. Nr. 3.

§ 63.

1. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å gi opplysninger som kreves med hjemmel i denne lov eller i bestemmelser som er gitt i medhold av loven, eller gir uriktige, vill-ledende eller ufullstendige opplysninger, eller som medvirker hertil, straffes med fengsel inntil 2 år eller med bøter inntil kr. 200 000 eller med begge deler. På samme måte straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt har unnlatt å sende inn i rett tid formuesoppgave etter provisorisk anordning av 5 september 1945 eller i formuesoppgaven har gitt uriktige, vill-ledende eller ufullstendige opplysninger eller på annen måte har overtrådt bestemmelser som er gitt i medhold av anordningen.
2. Overtredelse anses som forseelse.

§ 64.

1. Utgiftene ved utligning av skatt på formuestigning bæres av statskassen.
2. Nemnd som nevnt i § 50, tredje og fjerde ledd, kan bestemme at den skattepliktige helt eller delvis skal utrede omkostningene ved nemnda når klage over forhøyelse av verdien av skog ikke blir tatt til følge.

§ 65.

Denne lov trer i kraft straks.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

Den myndighet som etter lov om engangsskatt på formuestigning blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

Lov*)[1]) om endring i lov av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger. 19 juli. Nr. 4.

I.

I lov av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger skal følgende bestemmelser lyde:

§ 52. For tinglysing av dokument som ikke gjelder en sum eller verdi betales kr. 5.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.
[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 98. Innst. O. nr. 172. St.tid., forh. i Ot. s. 398—399; i Lt. s. 136.

19 juli. Nr. 4.

Det samme betales for tinglysing av ektepakt, utskifting, avløsningsforretning, grensegangsforretning eller stevning. Inneholder en ektepakt rettsstiftelse vedkommende fast eiendom, betales også gebyr etter § 51.

§ 80, første ledd.

For reisepass betales kr. 5. Personer av samme husstand betaler bare for ett pass.

§ 92, første ledd.

Utskiftingsmenn tilkommer kr. 15 for hver dag eller del av dag som går med til reise eller til å holde forretningen.

II.

Bestemmelse av 21 juli 1941 om endring i sportelloven faller bort.

19 juli. Nr. 5.

Lov *)[1]) om endringer i lov om alderstrygd av 16 juli 1936.

A.

I.

Følgende bestemmelser i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 skal lyde:

§ 4, tredje ledd.

Pensjonsgrunnlaget skal dog for enkeltpersoner ikke være under 1 200 kroner i bykommuner og 1 000 kroner i landkommuner.

§ 7, tredje ledd.

Ved inntektsberegningen ses bort fra:

a) Gaver eller andre ytelser som vedkommende ikke har rettslig krav på for et beløp inntil minstepensjonsgrunnlaget, jfr. § 4. Herunder blir ikke å regne ytelser fra stat eller kommune (derunder også fylkeskommune).

b) Annen inntekt inntil en tredjedel av pensjonsgrunnlaget. Formuesinntekt blir å regne som om det for formuen var kjøpt livrente etter gjeldende satser for ren livrenteberegning, herfra dog unntatt formue som består av fast eiendom for et beløp inntil 6 000 kroner.

§ 10. Når en pensjonist eller et medlem av hans familie dør, utbetales til avdødes bo et beløp av 200 kroner som begravelsesbidrag, dog med fradrag av begravelsesbidrag som måtte påhvile noen annen offentlig kasse eller noen sykekasse.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 39 og 77. Innst. O. nr. 166. St.tid., forh. i Ot. s. 399—400; i Lt. s. 136.

§ 11, annet ledd. 19 juli.

I hver kommune skal det være en trygdenemnd på 5 medlemmer Nr. 5.
og like mange varamenn. Etter innstilling fra kommunestyret oppnevnes formannen og hans varamann for valgperioden av fylkesmannen. Kommunestyret velger de andre medlemmer med varamenn for valgperioden. Dersom 4 representanter krever det, skal valget skje etter forholdsvalgmåten overensstemmende med kommunestyrelovenes bestemmelser om valg av formenn.

§ 31, første ledd.

Personer som etter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om utskrivning av inntektsskatt til staten er å regne som bosatt i riket og skattepliktige personer som ikke har bopel i riket, men oppebærer lønn av den norske stat skal til et fond — aldersfondet — svare en avgift på 1 prosent av sin antatte årsinntekt. Avgiftsplikten påhviler dog ikke den som har en antatt årsinntekt under 1 200 kroner, om han bor i by, og under 1 000 kroner, om han bor på landet.

II.

Bestemmelsene i §§ 4 og 10 trer i kraft 1 juli 1946. Bestemmelsen i § 31 gjøres gjeldende første gang for den utlikning som foretas for 1947—48 på grunnlag av inntektsåret 1946. De øvrige bestemmelser trer i kraft straks.

B.

For budsjett-terminen 1946—47 endres regelen i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen og aldersfondet, slik at 3/8 av de i paragrafen nevnte utgifter skal utres av statskassen og halvdelen av aldersfondet.

Lov *)[1]) om midlertidig tillegg til skatte- 19 juli.
lovenes bestemmelser om skatteplikt etter bo- Nr. 6.
sted m. v.

§ 1. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Sola, Bergen, Laksevåg, Molde, Kristiansund, Steinkjer, Namsos, Bodø, Narvik, Tromsø eller Karlsøy, blir ved ligningen for 1945—46 å regne som bosatt eller hjemmehørende i det distrikt som de flyttet fra, forutsatt at de etter skattelovenes bestemmelser om skattestedet ville ha

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.
[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 107. Innst. O. nr. 167. St.tid., forh. i Ot. s. 398; i Lt. s. 136.

19 juli. Nr. 6. vært å regne som bosatt eller hjemmehørende der 8 april 1940 — for Laksevåg, Tromsø og Karlsøys vedkommende 1 januar 1944.

De bestemmelser som i første ledd er fastsatt for skattepliktige som har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Molde, Kristiansund, Steinkjer, Namsos, Bodø eller Narvik, skal også gjelde ved ligningen for 1946—47.

Reglene i denne paragraf får ikke anvendelse på personer som 1 januar i ligningsåret bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 19 april 1945 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.

19 juli. Nr. 7. **Lov** *)[1]) **om endring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.**

I.

§ 3 i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. skal heretter lyde slik:

Skatt på motorvogn beregnes av dens verdi etter følgende regler:

a. Som verdi oppføres den pris på vedkommende vogntype som for hvert år fastsettes ved vedkommende regjeringsdepartements foranstaltning.

b. Verdien settes ned med 10 av 100 for hvert fullt år regnet fra 1 juli i det år som vognmodellen har sitt navn etter. Når verdien ved nedskrivning er redusert til 2/10 av den opprinnelige, gis ikke noe ytterligere fradrag. Den skatteverdi som framkommer på denne måten, runder en av nedad til nærmeste antall kroner delelig med 100.

Når særlige omstendigheter foreligger, kan departementet bestemme at nedskrivningen av verdien skal skje etter andre regler enn bestemt i dette punkts første ledd.

c. Når motorvogner ved inntrådt begivenhet (ulykke) har undergått vesentlig verdiforringelse, kan departementet på begjæring av eieren nedsette verdien etter foretatt takst i henhold til § 10, 3 ledd, dog således at omkostningene utres av eieren. De nærmere regler for videre årlig nedsettelse av verdien blir å fastsette av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 113. Innst. O. nr. 175. St.tid., forh. i Ot. s. 397—398; i Lt. s. 136.

Lov *)[1]) om endring i lov om brannvesenet av 15 august 1908. 19 juli. Nr. 8.

I.

I lov om brannvesenet av 15 august 1908 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 20. Vedkommende kommune skal anskaffe de slokkingsmidler og treffe de foranstaltninger som er nødvendige for at stedet kan anses tilfredsstillende sikret mot brannfare.

Vedkommende departement fører tilsyn med at denne bestemmelse blir overholdt og kan etter at saken har vært forelagt vedkommende kommunestyre til uttalelse gi de nødvendige pålegg om anskaffelse av materiell m. v.

§ 67, nytt siste ledd.

Forskrifter til utfylling av lovens bestemmelser kan utferdiges av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelse av 19 november 1942 om endring i lov om brannvesenet av 15 august 1908.

Lov *)[2]) om endring i lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931. 19 juli. Nr. 9.

I.

I lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 5. Hver kjøpstad og hvert ladested, som danner egen kommune, utgjør et valgdistrikt. Disse valgdistrikter utgjør igjen 17 valgkretser med 18 representanter, således fordelt:

Vadsø, Vardø, Hammerfest, Tromsø og Harstad tilsammen	1
Bodø, Narvik, Mosjøen, Svolvær, Brønnøysund, Mo, Namsos, Steinkjer og Levanger	1
Trondheim	1
Kristiansund, Molde, Ålesund og Florø	1
Bergen	1
Stavanger	1

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 104. Innst. O. nr. 173. St.tid., forh. i Ot. s. 400; i Lt. s. 136—137.

[2]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 103. Innst. O. nr. 174. St.tid., forh. i Ot. s. 400—401; i Lt. s. 137.

19 juli. Nr. 9.

Haugesund, Kopervik, Skudeneshavn og Sandnes	1
Egersund, Flekkefjord, Farsund og Mandal	1
Kristiansand, Lillesand og Grimstad	1
Arendal, Tvedestrand, Risør og Kragerø	1
Langesund, Stathelle, Brevik, Porsgrunn, Skien og Notodden	1
Larvik, Sandefjord, Tønsberg og Åsgårdstrand	1
Horten, Holmestrand, Svelvik, Moss, Drøbak og Son	1
Drammen	1
Halden, Fredrikstad og Sarpsborg	1
Kongsberg, Hønefoss, Gjøvik, Lillehammer, Hamar og Kongsvinger	1
Oslo	2

Såframt det senere opprettes noen egen bykommune, bestemmes det av Kongen etter forslag av Brannkassens styre, til hvilken byvalgkrets stedet skal henlegges.

§ 17.

i) å ansette Brannkassens personale, dog således at visedirektøren beskikkes av Kongen etter forslag av styret.

§ 18. Den administrerende direktør har den daglige ledelse av Brannkassens virksomhet. Han har den alminnelige administrerende myndighet, med mindre denne tilligger eller uttrykkelig er henlagt til andre. Han har således også anvisningsmyndigheten, men alle anvisninger skal være parafert av visedirektøren og av bokholderen. Han behandler og uttaler seg om de av påtalemyndigheten forelagte spørsmål med hensyn til inntrufne branner og avgjør hvorvidt der fra Brannkassens side skal foranlediges videre forføyninger. De saker hvori der kreves avgjørelse av Kongen, har han å foredra for departementssjefen, etter at saken har vært forelagt styret. Alle betydelige saker eller mer tvilsomme spørsmål skal han så vidt mulig forelegge styret. Hvis dette ikke kan skje, fordi saken må ekspederes uoppholdelig, skal han gjøre styret bekjent med den trufne avgjørelse.

Den administrerende direktør fører med sakkyndig bistand den i lovens § 42 omhandlete kontroll med vannverker og brannvesen i de byer og hussamlinger, som på grunn av sitt slokningsvesen er tilstått nedsettelse i brannkontingenten.

Under den administrerende direktørs fravær eller ved hans avgang utføres hans forretninger av vise-direktøren, som i så fall også tiltrer styret.

§ 24. Brannkassen kan overta forsikring på løsøre.

§ 43. Inntreffer så betydelig skade at de derved forårsakete utgifter ikke kan bestrides av Brannkassens ordinære inntekter og dens

oppsamlete beholdninger, kan det manglende dekkes ved ekstra- 19 juli.
ordinær kontingent, som utliknes på de interesser som var forsikret Nr. 9.
på den tid da skaden inntraff og etter de daværende forsikringssummer.

Er underskuddet oppstått etterhånden ved at Brannkassens utgifter gjennom flere år har overskredet inntektene, bestemmes det etter de foreliggende omstendigheter når utlikning av ekstraordinær kontingent skal finne sted, hvilket tidsrom den skal omfatte og av hvilke forsikringssummer den skal utres.

Forsikringen på løsøre skal ikke delta i utlikningen av ekstraordinær kontingent når inntektene av denne forsikringsgren i det regnskapsår eller i det tidsrom da underskuddet er oppstått, har vært tilstrekkelige til å dekke de skader og omkostninger som særskilt vedrører den. På forsikringer av løsøre skal ikke i noe tilfelle utliknes større beløp enn nødvendig til å dekke skader og omkostninger som vedkommer denne forsikringsgren. Det samme som foran er fastsatt for forsikringer på løsøre, kan også bestemmes for forsikringer mot annen skade enn brann. Når Brannkassen overtar gjenforsikring, kan det avtales at det avgivende selskap ikke skal delta i det gjensidige ansvar.

Når flere skader etterhånden har forårsaket tapet, bestemmes det etter de foreliggende omstendigheter når utlikning av ekstraordinær kontingent skal foregå, og av hvilke forsikringssummer den skal utres.

Det utliknete beløp erlegges etter samme forhold som er bestemt for den ordinære kontingent. Dog skal de til tariffens avdelinger for ildsfarlige bedrifter henførte bygninger og eiendeler, som befinner seg i disse, kun bidra etter samme forhold som om det av deres forsikringssum hadde vært beregnet ordinær kontingent etter tariffens satser for alminnelige bygninger og løsøre i sånne.

Er det erstatningsbeløp som skal dekkes ved ekstraordinær kontingent, så stort at det må befryktes å bli trykkende for interessentene å utre det innen den tid da Brannkassen må ha midlene til sin rådighet, bør det søkes opptatt lån for at den ekstraordinære kontingent kan fordeles på flere terminer. Sådant lån kan bestemmes opptatt mot utstedelse av obligasjoner lydende på ihendehaveren.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 10 desember 1942 om endring i lov om Norges Brannkasse.

19 juli. Nr. 10. **Lov** *)[1]) om endring i § 27 i alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902.

I.

I alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 skal § 27 lyde:

Når bot idømmes, bør det foruten til det straffbare forhold tas særlig hensyn til den dømtes formuesforhold og til hva han etter sine livsforhold antas å kunne utrede.

Boten tilfaller statskassen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 3 september 1943 om endring i og tillegg til alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 kapitel 2.

Bestemmelser i særlovgivningen som fastsetter overgrenser for bøtestraff, trer ut av kraft.

19 juli. Nr. 11. **Midlertidig lov** *)[2]) om forlengelse av visse patenters varighet.

§ 1. For patenter som er i kraft kan den i patentlovens § 11 fastsatte lengste varighet (17 år) forlenges, når det godtgjøres at forhold som står i forbindelse med krigen eller okkupasjonen i vesentlig grad har hindret, i et tidsrom av minst 2 år, en under normale forhold påregnelig utnyttelse av patentet.

Forlengelsen skjer for et eller flere hele år ad gangen, og skal under ingen omstendighet tilsammenlagt overskride det tidsrom hvori utnyttelsen har vært hindret.

Søknaden om forlengelse skal inngis senest 3 måneder før den opprinnelige eller forlengete patenttid løper ut. Dersom særlige forhold har bevirket at fristen er oversittet, kan søknad også inngis senere så lenge patenttiden ikke er utløpet. Dersom beslutning ikke treffes før patentet er utløpet, blir beslutningen å treffe i henhold til § 2, første ledd.

Anmerkning om forlengelse skal skje i patentregistret og kunngjøres i Norsk Tidend for det Industrielle Rettsvern.

§ 2. Patenter som var i kraft 9 april 1940, men for hvilke patenttiden (17 år) er utløpet etter dette tidspunkt, med eller uten for-

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 8 juli. Se Ot. prp. nr. 97. Innst. O. nr. 177. St.tid., forh. i Ot. s. 402—403; i Lt. s. 138.

[2]) St.vedtak 8 juli. Se Ot. prp. nr. 116. Innst. O. nr. 178. St.tid., forh. i Ot. s. 403—404; i Lt. s. 138.

utgående manglende betaling av årsavgifter, kan igjen settes i kraft og forlenges overensstemmende med de i § 1 gitte regler. Et patent som på denne måte er satt i kraft og forlenget, skal dog ikke kunne gjøres gjeldende mot den som i tidsrommet mellom patentets utløp og kunngjøringen om forlengelsen har tatt oppfinnelsen i bruk eller truffet vesentlige foranstaltninger til dens utøvelse. 19 juli. Nr. 11.

Søknad om ikraftsettelse og forlengelse etter denne paragraf må inngis snarest mulig og senest 6 måneder etter denne lovs ikrafttreden.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder også patenter som etter 9 april 1940 er trådt ut av kraft på grunn av manglende betaling av årsavgift, uten at 17-års-grensen på søknadstidspunktet er nådd, dersom tilbudt årsavgift i henhold til gjeldende bestemmelser om forlengelse av betalingsfristene ikke har kunnet godtas.

§ 3. Forlengelse og ikraftsettelse i henhold til §§ 1 og 2 kan søkes av patentets eier. Søknaden skal ledsages av et behandlingsgebyr på kr. 100 og sendes Styret for det Industrielle Rettsvern, hvor den behandles og avgjøres av et utvalg bestående av Styrets sjef, formannen og det rettskyndige medlem i 1 avdeling. Styrets sjef er formann i utvalget. Vedkommende departement foretar oppnevnelse av varamenn i utvalget.

Har utvalgets avgjørelse gått patenthaveren imot, kan han innen en måned etter at avgjørelsen er meddelt ham eller hans fullmektig, kreve at saken gjennom Styret forelegges vedkommende departement til avgjørelse. At saken har vært avgjort av utvalget eller av departementet er ikke til hinder for at en søker, som vil påberope seg nye opplysninger inngir ny søknad i samsvar med reglene i §§ 1 og 2.

Utvalget kan etter henstilling fra noen interessert eller av eget tiltak omgjøre beslutning om forlengelse dersom det senere blir opplyst forhold som, om de hadde vært opplyst i tide, ville ha hindret beslutningen. Vil utvalget ikke imøtekomme en av begrunnelse ledsaget henstilling om omgjøring av forlengelsesbeslutning, kan den som protesterer mot forlengelsen, innen en måned etter at han eller hans fullmektig har fått melding om utvalgets avslag, kreve at saken forelegges vedkommende departement til avgjørelse. Kravet inngis skriftlig til Styret og skal være ledsaget av et gebyr på kr. 100. Ved avgjørelser i henhold til denne paragraf får § 7 i lov av 2 juli 1910 om Styret for det Industrielle Rettsvern tilsvarende anvendelse.

§ 4. For hvert år hvormed et patents varighet forlenges ut over 17 år, betales samme avgift som for det 17. år. Det betales ikke årsavgifter for det antall hele patentår, hvori patentet har vært ut av kraft. Årsavgift for det patentår, hvori patentet trer i kraft og forlenges, forfaller innen en måned etter at utvalgets beslutning er med-

19 juli Nr. 11.

delt patenthaveren eller hans fullmektig. Med tillegg av en femtedel kan den betales i løpet av de derpå følgende 2 måneder.

Årsavgift for det derpå følgende år forfaller overensstemmende med patentlovens bestemmelser. Dog skal den i intet tilfelle anses forfalt før en måned etter at utvalgets beslutning er meddelt patenthaveren eller hans fullmektig.

§ 5. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 kan ikke påberopes av patenthavere som har fast bopel i en annen stat, dersom ikke denne på sin side tilstår patenthaverne, som har fast bopel i Norge tilsvarende rettigheter.

Kongen avgjør i hvilke stater dette vilkår skal anses å være oppfylt.

§ 6. De nærmere forskrifter som måtte bli gjort nødvendige ved denne lov, fastsettes av vedkommende departement.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

19 juli. Nr. 12.

Lov *)[1] om midlertidige vassdragsreguleringer.

§ 1. Kongen kan tillate midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil lågvassperiodens slutt 1947 og kan for samme tidsrom forlenge tillatelse til midlertidig vassdragsregulering som er gitt tidligere, og i samband hermed fastsette nye vilkår for tillatelsen.

Med de avvikelser som følger av denne lov skal reglene i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 gjelde tilsvarende for midlertidige reguleringer. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2 og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer og den frist som er nevnt i § 6, punkt 1, annet punktum, skal være 12 dager.

Når det søkes om tillatelse til forlengelse av tidligere iverksatt midlertidig regulering, kan departementet hvis det finnes ubetenkelig, fravike reglene i lovens § 6, punkt 2.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan vedkommende departement samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 435—438; i Lt. s. 150.

kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter. 19 juli. Nr. 12.

§ 3. I tillatelse etter § 1 til forlengelse av tidligere iverksatt midlertidig regulering kan det bestemmes at erstatning for skade og ulempe ved fortsatt regulering skal fastsettes av en nemnd på 5 medlemmer som med varamenn oppnevnes av justitiarius i Høyesterett når det gjelder regulering for statens regning, og ellers av vedkommende departement. Formannen og varamannen for ham må fylle vilkårene for å kunne være høyesterettsdommer.

Nemndas skjønn kan ikke prøves ved overskjønn. Anke hører under Høyesterett og kjæremål under Høyesteretts kjæremålsutvalg. Ankefristen er fire uker og kjæremålsfristen syv dager.

Betalingen til medlemmene av nemnda fastsettes av vedkommende departement.

Nemnda avgjør i hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning juridisk og teknisk hjelp for de innstevnte har vært påkrevd og fastsetter under hensyn hertil godtgjøringen for slik bistand. Det skal påses at parter med likeartete interesser som ikke står i strid, så vidt mulig nytter samme bistand.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning om midlertidige vassdragsreguleringer av 31 august 1945.

Lov *)[1]) **om endring i lov om vassdragsreguleringer § 19.** 19 juli. Nr. 13.

I.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal § 19 lyde:

1. Reguleringsanleggets eier plikter å treffe slike anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette samt å avgi vatn i slik utstrekning, at den alminnelige ferdsel og fløting forulempes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Grunn og rettigheter som er nødvendig til gjennomføring av tiltakene kan kreves avstått etter reglene i § 16 post 1, når skjønnet finner at den skade eller ulempe som vil voldes ved avståelsen er liten i forhold til de fordeler som vil oppnås. Bestemmelsene i § 16 post 2, 3, 5, 6, annet til fjerde punktum, og 7 får i tilfelle tilsvarende anvendelse.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.
[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 435—438; i Lt. s. 150.

19 juli Nr. 13.

Skade eller ulempe for ferdselen eller fløtingen som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte i samsvar med § 16.

2. Kongen kan gi reguleringsanleggets eier tillatelse til å rå over alt vatnet til reguleringsformål, når overveiende almene hensyn taler for dette. I tillatelsen settes de vilkår som finnes påkrevd av hensyn til almene interesser som utvidelsen påfører skade, eller for å fremme samfunnsnytten av tiltaket.

Behandlingen og avgjøringen av søknad om slik tillatelse foregår etter de bestemmelser som gjelder søknad om reguleringskonsesjon, så langt de passer. For kraft som innvinnes på grunn av tillatelsen, kan tas høyere avgifter etter § 11 enn de som i konsesjonsvilkårene er fastsatt for kraft innvunnet ved regulering på vanlig måte.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe rimelige tiltak for å avhjelpe den skade og ulempe som utvidelsen fører med seg for den alminnelige ferdsel og fløting eller andre almene interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Grunn og rettigheter som er nødvendig til gjennomføring av tiltakene kan kreves avstått etter reglene i § 16 post 1, når skjønnet finner at den skade eller ulempe som vil voldes ved avståelsen er liten i forhold til de fordeler som vil oppnås. Bestemmelsene i § 16 post 2, 3, 5, 6 og 7 får i tilfelle tilsvarende anvendelse.

Reguleringsanleggets eier skal svare erstatning etter reglene i § 16 post 1, 2, 3, 5, 6 og 7, for den skade som blir voldt på eiendom eller eiendomsherlighet ved at ferdselen eller fløtingen hindres eller påføres ulempe, som ikke avhjelpes etter bestemmelsene i foregående ledd. Den stevningsmåte som er nevnt i § 16 post 1, annet ledd, kan brukes overfor alle erstatningsberettigete.

Bestemmelsene i denne paragraf — med unntak av post 2, annet ledd — gjelder tilsvarende for vassdragsregulering som skal utføres for statens regning.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

19 juli. Nr. 14.

Lov *)[1]) um utreinsking i offentleg teneste.

§ 1. Offentleg tenestemann, som var tilsett fyre okkupasjonen, kan få avskil i dom, endå um det ikkje er grunn til å straffa han,

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 91. Innst. O. nr. 181. St.tid., forh. i Ot. s. 430—435; i Lt. s. 148—150.

sofremt han stellte seg so andsynes okkupasjonsmaktene eller hjelparane deira, eller bar seg so unasjonalt åt på andre måtar, at han ikkje er verdig til å halda fram i stillingi. 19 juli. Nr. 14.

Sak um avskil etter fyrste leden skal påtalemakti reisa so framt tilsetjingsmakti krev det og Kongen ikkje fastset noko anna. Påstand um avskil etter fyrste leden og um tenestetap til straff, bør vanleg avgjerast i ei sak.

Vedkomande styremakt kan gjeva tenestemannen ordensstraff istaden for å krevja sak um avskil reist etter fyrste leden, sosant tenesteumsyn ikkje er til hinder. Ordens-straffer er: flytjing til onnor teneste med same eller lægre grad eller suspensjon utan løn i upptil tvo år. For ordensstraffer gjeld reglane i lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 23, fyrste og andre leden og § 24 fyrste og tredje leden, på tilsvarande måte. Melding um ordensstraff og grunnane skal gjevast skriftleg.

Fyresegnene i fyrste og tredje leden er ikkje til hinder for at ein tenestemann som stellte seg so som nemnt i fyrste leden fær avskil eller ordens-straff med heimel i onnor lov, ålmenne rettsgrunnsetningar eller tilsetjingsvilkor.

Tenestemann som hev fenge avskil utan dom av di han stellte seg so som nemnt i fyrste leden, jfr. fjorde leden, eller ordens-straff etter tredje leden, kan krevja at retten skal prøva spursmålet um vedtaket er lovlegt. Lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 24, fjorde leden, gjeld på tilsvarande måte. Påtalemakti reiser sak soframt tenestemannen krev det. Kravsmålet må han setja fram innan ein månad etter han fekk melding um vedtaket. Fresten vert rekna frå den dagen lovi tek til å gjelda, so sant vedtaket er gjort fyre den tid. Um frestutrekning og um uppreisnad gjeld reglane i domstol-lovi kapitel 8 so langt dei høver. I sak um avskil gjeld reglane i andre punktum av andre leden på tilsvarande måte.

§ 2. Offentleg tenestemann som var tilsett fyre okkupasjonen, skal suspenderast frå tenesta når det er skileg grunn til å tru at han, på strafflagd måte, var lagsmann i Nasjonal Samling eller tilknytte organisasjoner, eller at han er saka i anna strafflagd landssvik. Det same gjeld soframt han stellte seg slik under okkupasjonen at det er grunn til å rekna med at han vert avsett eller dømd frå tenesta, endå um han ikkje kjem inn under fyrste punktum.

Tilsetjingsmakti tek avgjerd etter fyrste leden um ikje Kongen fastset noko anna.

§ 3. Den som er tilsett i offentleg stilling under okkupasjonen kan ikkje halda fram i tenesta utan tilsetjingsmakti godkjenner det etter reglar Kongen gjev. Tilsetjingsmakti kan gjeva fyrebils godkjenning som gjeld til spursmålet vert avgjort endeleg etter desse

19 juli. Nr. 14.

reglane. Ingen kan verta godkjend som med skileg grunn er mistenkt for å ha stellt seg so som nemnt i § 2, fyrste punktum, eller som er uverdig til tenesta av di han stellte seg so som nemnt i § 1, fyrste leden.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld på tilsvarande måte offentleg tenestemann som er framflutt eller yverflutt under okkupasjonen.

§ 4. Vert nokon sett ut or teneste etter reglane i denne lovi, kan næraste fyresette tenestemakt krevja at han gjev utgreiing um alt som tener til å klårleggja tenesteverksemdi hans under okkupasjonen. Utan drygjing skal tenestemannen lata frå seg til rette vedkomande arkivsaker og onnor eige som han sit med frå tenesta. Nektar han å gjeva utgreiding eller gjera anna som er fastsett ovanfor, vert han straffa med bot eller med fengsel i upp til eit år eller med båe desse straffene. Ingen kan straffast for at han nektar svara på spursmål som er nemnde i lov um rettargangsmåten i straffesaker frå 1 juli 1887 § 177, jfr. § 176, fyrste og andre leden.

§ 5. Offentleg tenestemann som vert suspendert frå tenesta med heimel i § 2, fyrste punktum, kan ikkje krevja løn for suspensjonstidi utan det vert prova at han er skuldlaus i det som der er nemnt. Gjer serlege grunnar det rimeleg, kan det like vel fastsetjast at han skal få løni, alt eller noko, til endeleg avgjerd er teki. Offentleg tenestemann som vert suspendert med heimel i § 2, andre punktum, kan krevja løn i samhøve med gjeldande rettsreglar.

§ 6. Vart offentleg tenestemann under okkupasjonen sett ut or tenesta i strid med lovlege reglar um uppsegjing, avskil, suspensjon, yverflytjing o. a., skal han reknast for rette tenesteinnehavar um ikkje anna vert fastsett. §§ 1 og 2 gjeld på tilsvarande måte. For tenestemann som er tilsett under okkupasjonen gjeld reglane i § 3.

§ 7. Fyresegnene i § 6 gjeld og offentleg tenestemann som under okkupasjonen vart tvinga til å segja frå seg tenesta på grunn av åtgjerder som okkupasjonsstyret tok, eller friviljug drog seg ut or tenesta av politiske grunnar eller samvitsgrunnar.

§ 8. Vart offentleg tenestemann framflutt eller yverflutt under okkupasjonen, eller tilsett i onnor offentleg teneste etter søknad, hev han krav på å ganga tilbake til den tenesta han hadde fyre okkupasjonen, soframt reglane i § 3 eller § 6, jfr. § 7, er til hinder for at han held fram der han er. Gjeng tenestemannen inn under § 2, eller er det andre grunnar for avskil, kan tilsetjingsmakti gjera vedtak um at han ikkje skal ha rett til å ganga innatt i den tenesta han hadde fyre okkupasjonen. Innan ein månad etter tenestemannen fekk melding um vedtaket, kan han ha spursmålet um vedtaket er

lovlegt inn for domstolane. Fyresegnene i andre, femte og sjette punktum av siste leden i § 1, gjeld på tilsvarande måte. 19 juli. Nr. 14.

§ 9. Fyresegnene i denne lovi gjeld og dei som er tilsette i arbeid hjå staten, ein kommune eller offentleg skipnad, endå um dei ikkje er offentlege tenestemenn. Umbodsmenn gjeng ikkje inn under lovi. Medlemer i utval, styre, råd og liknande som ei statsstyremakt hev nemnt upp, gjeng inn under lovi endå um uppnemningi gjeld berre for ei tid eller arbeidet er ulønt.

Kongen avgjer um ein skipnad skal reknast for offentleg. Han kan fastsetja at lovi og skal gjelda skipnader som privatpersoner driv soframt dei fær tilskot frå stat eller kommune, stend under serlegt tilsyn av offentleg styresmakt eller hev sers mykje å segja for samfundet.

§ 10. Ordinert prest, som ikkje hev stilling i kyrkja, kan dømast frå retten til å bera presteklæde og til å gjera presteteneste i samsvar med ordinasjonen, soframt han stellte seg so som nemnt i § 1, fyrste leden, og difor ikkje er verdig til å vera prest. Sak skal reisast når vedkomande departement krev det. Elles gjeld reglane i § 1, andre leden tilsvarande.

§ 11. Denne lovi gjeld frå den tid Kongen fastset.

Frå same tid held etternemnde fyresegner upp å gjelda:

1. Millombils rettarbot frå 26 februar 1943 um å atterreisa lovlege tilstand i den offentlege tenesta i Noreg, jfr. millombils rettarbot frå 24 november 1944.
2. Millombils rettarbot frå 18 mai 1945 um tillegg til tenestemannsrettarboti.

Lov *)[1]) om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 m. v. 19 juli. Nr. 15.

§ 1. Erstatningene for rekvisisjon av skip i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 skal fastsettes av en skjønnsrett oppnevnt av Høyesterett.

Erstatning i henhod til § 9 i denne lov for tap av, skade på eller bruk av skip som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område, m. v., fastsettes også av skjønnsretten.

Skjønnsretten skal ha 5 medlemmer og 5 personlige varamenn. Formannen, nestformannen og deres varamenn skal fylle vilkårene for å være Høyesterettsdommer. 2 medlemmer og 2 varamenn opp-

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. 112. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 476—505; i Lt. s. 162.

19 juli. Nr. 15.

nevnes etter forslag fra Norges Rederforbund. Forslaget skal omfatte minst det dobbelte antall. Minst 3 medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i sjøfartsforhold.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 2. Erstatningskrav fremsettes av rederiene for Nortraships kontor i Oslo innen 6 uker etter nærværende lovs ikrafttreden. Ellers faller kravene bort. Skjønnsretten kan gi oppreisning etter reglene i domstolsloven.

Nortraship gjennomgår kravene og anviser beløpet til utbetaling så framt kravet finnes i orden, i samsvar med denne lov, jfr. § 13. I motsatt fall forhandler Nortraship med rederiet om de punkter hvorom det måtte herske uoverensstemmelse.

Oppnås ikke enighet, oversendes kravet til skjønnsretten med rederiets og Nortraships bemerkninger.

Skjønnsrettens avgjørelse er endelig så langt den inneholder et skjønn. Men ellers kan avgjørelsen ankes inn for Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen eller i rettsanvendelsen. Ankefristen er 3 uker fra den dag meldingen om avgjørelsen er mottatt. Skjønnsretten avgjør hvorvidt og i hvilken utstrekning en anke skal ha oppsettende virkning på utbetalingen av skjønnserstatningen.

Ellers kommer så langt de passer, skjønnslovens regler om rettslige skjønn til anvendelse for så vidt ikke annet fremgår av denne lov.

Ved utbetaling av erstatningen kan inntil 50 % tilbakeholdes til sikkerhet for skatter som faller på erstatningen.

§ 3. Som erstatning for totaltap tilkjennes det beløp som svarer til Den Norske Krigsforsikring for Skibs verdiansettelse pr. 9 april 1940 («graph values») med senere foretatte beriktigelser og med tillegg av 11¼ %. Dog skal de samlete erstatningsbeløp — bortsett fra tillegget på 11¼ % til skip forlist før 1 juni 1941 — ikke overstige de samlete assuransebeløp som Nortraship har innkassert eller vil innkassere med tillegg av Nortraships selvassuranse. Såfremt som følge herav en forholdsmessig reduksjon av de nevnte erstatningsbeløp blir nødvendig, foretas denne av Den Norske Krigsforsikring for Skib.

Beløpene utbetales i den myntsort som assuranseerstatningen er inngått i.

Videre tilkjennes en utjevningserstatning av 5 % p. a. beregnet av de korrigerte «graph values »pr. 9 april 1940 i norske kroner og uten tillegg av 11¼ % fra forlisdagen til oppgjørsdagen for Nortraship, 30 september 1945.

For tapte skip under 2 000 tonn brutto fastsettes utjevningserstatningen til 6 % p. a.

For tiden fra 30 september 1945 til utbetalingsdagen forrentes

beløpet etter en rentesats som svarer til gjennomsnittet av de renter som er innvunnet i denne tid av Nortraships midler. Rentesatsen fastsettes av Finansdepartementet. Utjevningserstatning og renter utbetales i norske kroner. 19 juli. Nr. 15.

§ 4. Erstatning tilkjennes, etter vanlige prinsipper, for havariskader og andre skader på skipet i rekvisisjonstiden som Nortraship er ansvarlig for, men ikke har latt utbedre. Videre erstattes tidstap i reparasjonstiden etter de i denne lov fastsatte satser. Renter av disse erstatningsbeløp tilkjennes ikke.

Erstatning tilkjennes videre for verdien av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr på rekvisisjonsdagen (jfr. § 8).

Erstatning tilkjennes for utgifter ved å fjerne forandringer ombord, som rederiet ikke kan anses forpliktet til å akseptere, herunder erstatning for tidstap.

§ 5. Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde tilkjennes de skip som på oppgjørsdagen ennå var i behold, etter en amortiseringssats på 6 % p. a. for damp-tramskip, og 7 % for tank-, diesel- og linjeskip.

Til grunn for amortiseringen legges Den Norske Krigsforsikring for Skibs korrigerte «graph values» pr. 9 april 1940 i norske kroner og uten tillegg av 11¼ %.

Amortiseringserstatningen regnes fra rekvisisjonsdagen til oppgjørsdagen 30 september 1945, eller til tilbakeleveringen av skipet, hvis denne skjer på et senere tidspunkt. For skip som på rekvisisjonsdagen ennå ikke var ferdigbygd, regnes amortiseringserstatningen fra den dag skipet ble satt i fart.

§ 6. Som erstatning for inntektstap og administrasjon tilkjennes 5 % p. a. av skipets verdi, beregnet som i foregående paragraf, fra rekvisisjonsdagen til oppgjørsdagen 30 september 1945, eller til tilbakeleveringen av skipet hvis denne skjer på et senere tidspunkt — for tapt skip til den dag skipet gikk tapt. For skip som på rekvisisjonsdagen ennå ikke var ferdigbygd, regnes erstatningen først fra den dag det ble satt i fart.

For tapte skip under 2 000 tonn brutto fastsettes erstatningen til 6 % p. a.

De erstatningsbeløp som omhandles i denne og foregående paragraf, forrentes for tidsrommet mellom 30 september 1945 og utbetalingsdagen overensstemmende med regelen i § 3, siste ledd.

§ 7. Ved fastsettelsen av erstatningen etter reglene i §§ 5 og 6 reguleres erstatningsbeløpet under hensyntagen til skipets posisjon eller andre særlige forhold ved rekvisisjonen og tilbakeleveringen.

For skip som av rederen var bortfraktet på tidscerteparti eller

19 juli. Nr. 15.

som befant seg på reise på rekvisisjonsdagen, forholdes på følgende måte:

1. Har et tidsbefraktet skip fortsatt å seile på tidscertepartiet for samme tidsbefrakter etter rekvisisjonsdagen, debiteres rederiet med alle Nortraships utgifter for skipet inntil utløpet av den hyretermin som rederiet på forhånd har innkassert tidsfrakt for.
2. Skip på linje eller på reisecerteparti anses å ha seilt for rederiets regning inntil den reise skipet hadde påbegynt på rekvisisjonsdagen var fullført, eller skipet i tilfelle av omdestinering var utlosset. Rederiet debiteres alle utgifter og krediteres med den avtalte frakt i den utstrekning denne ikke var forutbetalt.
3. Hvis den fortjeneste et skip får etter foranstående regler, blir mindre enn den erstatning skipet ville fått tilkjent etter de i denne lov fastsatte regler for en tilsvarende del av rekvisisjonstiden, skal rederiet få utbetalt differansen av Nortraship.

For tidstap i rekvisisjonstiden som skyldes skipet og for hvilket Nortraship ikke er ansvarlig, kan skjønnsretten gjøre fradrag i erstatningen, derimot ikke for utgifter og tidstap i forbindelse med forsvarsforanstaltninger ombord.

Har et skip utenfor sperresonen som følge av forut inngåtte avtaler helt eller delvis vært unndratt fra Nortraships disposisjon, avgjør skjønnsretten om det skal utbetales erstatning og fastsetter den eventuelle erstatnings størrelse.

§ 8. I erstatningsbeløpet etter §§ 3—7 fratrekkes:

1. Utgifter som Nortraship har hatt til reparasjon av skader som skipet har lidt før rekvisisjonsdagen hvis disse ikke dekkes av skipets assurandører.
2. Utgifter i rekvisisjonstiden til varige forbedringer av skipet, men ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnes å representere for eieren ved rekvisisjonens opphør.
3. Verdien ved skipets tilbakelevering av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr.
4. Utgifter som Nortraship har betalt for rederiets regning, herunder avdrag og renter på eierens lån på skipet og terminer på nybyggingskontrakter.
5. Renter av utlegg som Nortraship har hatt etter regler som fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 9. For de skip som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område (hjemmeflåten), tilkjennes erstatning etter følgende regler:

1. For skip som er gått tapt under seilas for okkupasjonsmakten, tatt «in Anspruch», utbetales et beløp svarende til Den Norske

Krigsforsikring for Skibs korrigerte «graph values» pr. 9 april 1940 i norske kroner, med fradrag av det beløp rederiet allerede måtte ha oppebåret som forliserstatning. 19 juli. Nr. 15.

2. For skip som er gått tapt ved krigsforlis under seilas for Statens Skipsfartsdirektorat, og som ikke har fått full erstatning av Statens Krigskaskoforsikring, utbetales et beløp svarende til differansen mellom det utbetalte assuransebeløp og Den Norske Krigsforsikring for Skibs korrigerte «graph values» pr. 9 april 1940.
3. For skader oppstått i den tid skipet har seilt for Statens Skipsfartsdirektorat eller for okkupasjonsmakten, tilkjennes erstatning overensstemmende med reglene i § 4.
4. For skip som har seilt for okkupasjonsmakten, og som ikke har mottatt den fulle godtgjørelse herfor, overensstemmende med de for seilas under «in Anspruchnahme» opptrukne regler, tilkjennes erstatning for differansen.

For øvrig tilkjennes ikke erstatning for hjemmeflåtens inntektstap.

Med skip i denne paragraf forstås skip over 300 brutto reg. tonn.

Et skip anses som tatt «in Anspruch» av okkupasjonsmakten når det er rekvirert til eiendom eller bruk eller er tatt som «bytte». Det samme gjelder byggekontrakter.

§ 10. Bidrag til dekning av underskudd på maksimalfrakter i henhold til provisorisk anordning av 5 september 1939, § 6, blir ikke å utligne på rederiene.

§ 11. Det avsettes følgende beløp til fonds:

1. Kr. 186 000 000 til delvis finansiering av en fast, varig pensjonsordning for norske sjøfolk.
2. Ca. kr. 10 000 000 til feriegodtgjørelse gradert etter tjenestetiden — i inntil to måneder for de uteværende mannskaper som har seilt under krigen, etter disses hjemkomst.
3. Kr. 10 000 000 til utfylling av Norges rederforbunds fonds, som under krigen ble redusert av okkupasjonsmakten og NS, og til fremme av forbundets oppgaver i sjønæringens interesse.
4. Kr. 10 000 000 til et fond under felles bestyrelse av vedkommende departement, Norges Rederforbund og sjømannsorganisasjonene, til fremme av sjøfartens varige gavn, herunder sosiale formål.

§ 12. Bestemmelsene i denne lov kommer ikke til anvendelse på hvalkokerier og hvalbåter. Heller ikke gjelder de fiskefartøyer, fangstfartøyer, ekspedisjonsskip og lignende mindre fartøyer, som Handelsdepartementet i medhold av provisorisk anordning av 31 januar 1941 har utøvet rådigheten over.

19 juli. Nr. 15.

Bestemmelsene i denne lov kommer ikke til anvendelse på skip på 300 brutto reg. tonn og derunder som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område. Heller ikke gjelder de slike skip på over 300 brutto reg. tonn, dersom ikke vedkommende rederi innen 27 mai 1946 har godtatt lovens retningslinjer for fastsettelse av erstatning for samtlige skip og skipsbyggingskontrakter tilhørende rederiet, som går inn under §§ 1 og 9 i loven. Hvis rederiet disponerer flere selskaper, anses ikke oppgjøret som godtatt med mindre samtlige selskaper har godtatt det.

§§ 3—11 i denne lov kommer ikke til anvendelse på skip og skipsbyggingskontrakter som er rekvisisjonert i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, dersom ikke vedkommende rederi innen 27 mai 1946 har godtatt lovens retningslinjer for oppgjør for samtlige skip og skipsbyggingskontrakter tilhørende rederiet, som går inn under §§ 1 og 9 i loven. Hvis rederiet disponerer flere selskaper, anses ikke forslaget som godtatt med mindre samtlige selskaper har godtatt det.

§ 13. De nærmere regler om gjennomføringen av loven fastsettes av Kongen eller den Kongen bemyndiger.

§ 14. Denne lov trer i kraft straks.

19 juli. Nr. 16.

Lov *)[1] **om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning.**

§ 1. Når etterligning i henhold til landskattelovens § 121, byskattelovens § 113 begjæres eller settes i verk i tiden inntil 1 januar 1948, nyttes særreglene i denne lov ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 2. Når den formue som vil omfattes av etterligning ikke noe år overstiger kr. 50 000 og den inntekt som har unngått beskatning i alt ikke overstiger kr. 20 000, kan etterligning settes i verk av ligningsrådet uten begjæring som nevnt i landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begges annet ledd, jfr. lov av 28 juli 1921 om ekstraordinær formueskatt til staten § 23. Vedkommende departement kan for enkelte ligningsdistrikter forhøye disse grenser.

I distrikter der det ikke er opprettet ligningsråd tilligger det ligningsutvalget å sette i verk etterligning etter reglene i denne paragraf.

---

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 124. Innst. O. nr. 189. St.tid., forh. i Ot. s. 427—430; i Lt. s. 147—148.

§ 3. Ved etterligning skal det beregnes dobbelt skatt når vilkårene etter landskatteloven § 122, byskatteloven § 114, begges første ledd, foreligger og etterligningen ikke går inn under de nevnte paragrafers annet ledd. Tillegget kan nedsettes eller falle bort når forholdene i særlig grad taler for det. 19 juli. Nr. 16.

§ 4. Formue som ligningsmyndighetene får kjennskap til i samband med registreringen etter lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak, jfr. kongelig resolusjon av samme dag og den provisoriske anordning av 5 september 1945 om ekstraordinær formuesoppgave eller andre kontrolltiltak og som ikke tidligere har vært oppgitt til ligningsmyndighetene, skal regnes å være lagt opp av inntekt i tiden etter det tidspunkt som ligger til grunn for formuesansettelsen ved ligningen for 1940—41, med mindre den skattepliktige ved framlegging av bankbok eller annet innskuddsbevis, ervervelsesdokument på fast eiendom eller annen formuesgjenstand, dokument vedkommende tegning, kjøp, deponering eller oppbevaring av verdipapir eller på annen lignende måte godtgjør at formuen er ervervet før det nevnte tidspunkt. Muntlige eller skriftlige erklæringer som antas å være avgitt med formål å skulle tjene som bevismateriale overfor ligningsmyndighetene, kan ikke godtas som bevis for at den skattepliktige har ervervet formuen før det nevnte tidspunkt. Dette gjelder dog ikke for erklæring avgitt av offentlig tjenestemann om noe han har erfart i medfør av tjenesten.

For skattepliktige som går inn under bestemmelsene i landskatteloven § 36, byskatteloven § 30, begges annet ledd, eller landskatteloven § 41, tredje ledd, skal formuesopplegget ved avgjørelse etter første ledd regnes å ha funnet sted av inntekt i tiden etter det tidspunkt som ligger til grunn for formuesansettelsen ved ligningen for 1941—42 dersom denne bygger på et regnskapsår som utløp i tiden 1 januar til 30 april 1940.

Når etterligning i inntekt skal foretas for tiden etter det tidspunkt som er avgjørende etter første eller annet ledd skal inntekten ved etterligningen fordeles med like deler på hvert av skatteårene til og med 1945—46 med mindre det ved regnskaper eller andre opplysninger som skattyteren framlegger godtgjøres en annen fordeling av inntekten på de nevnte år.

§ 5. Ved etterligning skal det ikke regnes renter etter landskatteloven § 121, byskatteloven § 113, begges første ledds siste punktum.

Skattebeløp fastsatt ved etterligning kommer ikke til fradrag i formuen ved ligning for senere år til og med skatteåret 1946—47.

§ 6. Ved etterligning skal ikke medtas avgift til Arbeiderfondet etter lov av 8 april 1938.

19 juli. Nr. 16.

Heller ikke skal etterligning eller omregning av den under okkupasjonen utskrevne særskilte skatt til staten på inntektsstigning finne sted i forbindelse med etterligning i ordinære skatter på formue og inntekt.

§ 7. Etterligning kan foretas også til annen tid enn den som er nevnt i landskatteloven § 121, byskatteloven § 113, begges tredje ledd, og legges ikke ut til alminnelig ettersyn. De skattepliktige underrettes ved anbefalt brev.

Avgjørelse av ligningsråd (ligningsutvalg) under etterligning kan påklages til overligningsnemnda innen den frist som er nevnt i landskatteloven § 88, byskatteloven § 80, begges første ledd. Er etterligningen satt i verk av ligningsrådet (ligningsutvalget) etter § 2, kan klagen også gå ut på at vilkårene for beregning av tillegg som nevnt i § 3 ikke er til stede eller at tillegget skulle vært nedsatt. Klagen skal avgjøres ved kjennelse som nevnt i landskatteloven § 92, byskatteloven § 84. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse.

Fristen for klage som nevnt i annet ledd regnes fra den dag underretningen til den skattepliktige er postlagt.

§ 8. Etter utløpet av klagefristen eller når overligningsnemnda har truffet avgjørelse vedkommende klagen, sendes straks innberetning til skatteinspektøren om etterligningen med de opplysninger som vedkommende departement bestemmer. For Oslos og Bergens vedkommende sendes innberetningen til fylkesskattestyret.

Skatteinspektøren — for Oslo og Bergens vedkommende fylkesskattestyrets formann — kan bringe avgjørelse som ligningsrådet (ligningsutvalget) eller overligningsnemnda har truffet med hjemmel i § 3, jfr. § 7, annet ledd, annet og tredje punktum, inn for kommunestyret og — når det gjelder skatt til staten — vedkommende departement. Så vel kommunestyret som departementet kan omgjøre avgjørelsen.

§ 9. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov.

§ 10. Av kommuneskatt som blir fastsatt ved etterligning som går inn under reglene i denne lov, jfr. § 1, skal ½ innbetales til Skattefordelingsfondet. Vedkommende departement gir nærmere regler om innbetalingen. Når kommunens økonomiske stilling gjør det nødvendig eller når særlige forhold ellers tilsier det, kan vedkommende departement nedsette Skattefordelingsfondets andel eller bestemme at innbetaling til Skattefordelingsfondet ikke skal finne sted.

§ 11. Når det ved etterligning hvor denne lov § 5, annet ledd, har vært nyttet, blir lignet ut skatt for budsjettåret 1939—40 eller

tidligere år, skal disse skatter komme til fradrag ved ansettelsen av den formue som danner grunnlag for beregning av førkrigsformuen ved utligning av skatt på formuestigning. I tilfelle hvor etterligning som nevnt i første punktum bygger på regnskapsår som nevnt i § 4, annet ledd, skal skattene for 1940—41 og tidligere år komme til fradrag som nevnt. 19 juli. Nr. 16.

§ 12. Skatt som er fastsatt ved etterligning i henhold til denne lov, forfaller til betaling 4 uker etter den dag da underretningen til den skattepliktige er postlagt.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

1. Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å gi forskrifter etter lov om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning § 9.

2. Den myndighet som etter lovens bestemmelser i §§ 2, og 8 og 10, annet punktum, skal utøves av vedkommende departement, tillegges Finans- og tolldepartementet.

3. Den myndighet som etter lovens bestemmelser i § 10, siste punktum, skal utøves av vedkommende departement, tillegges Justis- og politidepartementet.

Lov*)[1]) om ekspropriasjon og byggeforbud vedkommende grunnarealer m. v. 19 juli. Nr. 17.

§ 1. Kongen eller det departement han gir fullmakt kan gi en kommune tillatelse til å ekspropriere ubebygd grunn til boliger og andre formål som tar sikte på å fremme boligreising og nybygging.

Slik tillatelse kan også gis til offentlige eller halvoffentlige institusjoner, aksje- og andelsselskaper hvor mer enn 50 pst. av selskapskapitalen er i offentlig eller kommunal eie, sosiale eller kooperative boligselskaper og til enkeltpersoner til bygging av egne boliger.

Kongen eller det departement han gir fullmakt kan gjøre vedtak om at staten selv skal ekspropriere grunn til formål som nevnt i første ledd.

§ 2. Eiendom som er bebygd kan eksproprieres sammen med ubebygd grunn eller alene dersom dette er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig utnytting av grunnarealer til byggeformål, til sanering av foreldet eller uhensiktsmessig bebyggelse og liknende formål.

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 89. Innst. O. nr. 180. St.tid., forh. i Ot. s. 438—449; i Lt. s. 153—158.

19 juli. Nr. 17.

Ekspropriasjon kan foretas uansett om den bebygde og ubebygde grunn tilhører forskjellige eiendommer eller eiere.

§ 3. Foruten til byggeformål kan det gis slik ekspropriasjonstillatelse som nevnt i §§ 1 og 2 og treffes slikt vedtak som nevnt i § 1, 3dje ledd, til annen samfunnsnyttig utnytting av ubebygd og bebygd eiendom, så som til anlegg av lekeplasser, opplagsplasser, friarealer eller naturparker og til innredning av forsamlingshus, barnehager eller andre felles anlegg.

Til formål som nevnt i denne lov kan også gis tillatelse til å stifte, overføre eller avløse servitutt over grunnarealer og annen fast eiendom.

§ 4. For ekspropriasjonstillatelse som gis i medhold av §§ 1—3, kan settes nærmere vilkår. Er det satt som vilkår at eiendommen eller rettigheten skal nyttes på bestemt måte innen en fastsatt frist, og fristen blir oversittet, kan den opprinnelige eier eller rettighetshaver kreve tilbake det som er avstått mot å betale tilbake ekspropriasjonssummen.

Staten eller den kommune hvor eiendommen ligger, kan tre inn i eierens eller rettighetshavernes rett etter første ledd for å nytte eiendommen eller rettigheten til ekspropriasjonsformålet. Erklæring om dette fra vedkommende myndighet må avgis innen 3 måneder etter at eieren eller rettighetshaveren har forlangt eiendommen eller rettigheten tilbake.

Hvis ikke annet er fastsatt i vilkårene, kan eiendom eller rettighet som er avstått i samsvar med bestemmelsene i §§ 1—3 av erververen overdras til andre. Finner overdragelse sted i strid med vilkårene, får første og annet ledd tilsvarende anvendelse.

§ 5. Når det anses nødvendig av hensyn til formål som nevnt i denne lov, kan Kongen eller det departement han gir fullmakt, nedlegge forbud mot bebyggelse eller annen utnytting av grunnarealer og annen fast eiendom for et tidsrom av inntil 1 år. I særlige tilfelle kan fristen forlenges.

Kommunen skal gis høve til å uttale seg før eller — om det vil medføre en utsettelse som ikke er forsvarlig — snarest mulig etter at vedtak etter første ledd er truffet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om kunngjøring av og underretning om forbudet.

§ 6. Departementet kan for nærmere bestemte områder gi forskrifter om plikt til å melde til offentlig eller kommunal myndighet:

a) omsetning av fast eiendom eller andre rettsstiftelser av nærmere bestemt art vedkommende fast eiendom,
b) bygging på eller annen nærmere bestemt utnytting av fast eiendom.

Det kan fastsettes at slik melding skal gis innen en viss frist, dog ikke tidligere enn 3 måneder før tiltaket settes i verk. Vedkommende kommune skal gis høve til å uttale seg før forskrifter gis. 19 juli. Nr. 17.

§ 7. Før en kommune søker om tillatelse til ekspropriasjon som nevnt i §§ 1 og 2 skal den gi vedkommende eiere eller rettighetshavere høve til å uttale seg innen en rimelig frist og søke å oppnå minnelig ordning. Oppnås ikke slik ordning, sendes søknaden til departementet sammen med de uttalelser som er innhentet.

Søknad fra andre enn kommuner sendes til den i lov om Den Norske Stats Husbank av 1 mars 1946 § 11 nevnte husnemnd i den kommune hvor eiendommen ligger. Nemnda skal innhente uttalelser og søke brakt i stand minnelig ordning etter reglene i første ledd. Den skal også selv gi uttalelse om søknaden før denne sendes departementet.

Minnelig ordning skal også være søkt oppnådd før det treffes vedtak om ekspropriasjon som nevnt i § 1, 3dje ledd.

Hviler det odelsrett på en eiendom som blir avstått ved minnelig ordning, og vilkårene for ekspropriasjon etter denne lov er til stede, kan Kongen eller det departement han bemyndiger, etter søknad fra erververen erklære eiendommen odelsfri, dersom det må antas at ekspropriasjonstillatelse ville bli gitt om minnelig ordning ikke var kommet i stand. Reglene i lov om ordning av visse jordspørsmål av 22 juni 1928 § 23, 4de til 6te ledd, gjelder tilsvarende.

§ 8. Skjønn etter denne lov avgis av den i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 54 nevnte skjønnskommisjon, dersom slik skjønnskommisjon er anordnet i kommunen. Kommunestyret kan anordne skjønnskommisjon etter bygningslovens regler, selv om loven ellers ikke gjelder i kommunen.

Bestemmelsene i §§ 55 og 56 i bygningsloven gjelder tilsvarende.

§ 9. Oppstår det tvist om ekspropriasjonsgjenstanden, kan saksøkeren kreve at det blir gitt alternative takster på grunnlag av de forskjellige påstander.

Når takst er avgitt på denne måte, kan saksøkeren uten hensyn til mulig anke, kreve kjennelse for at han kan bli satt i besittelse av eiendommen mot å erlegge erstatningssummen etter det laveste alternativ og deponere forskjellen mellom denne sum og erstatningen etter det nye høyeste alternativ.

§ 10. I særlige tilfelle, når det av samfunnsmessige grunner anses nødvendig, kan departementet samtykke i at avståing kan kreves gjennomført så snart ekspropriasjonsskjønn er forlangt. Ekspropriantén må i så fall stille slik betryggende sikkerhet som departementet fastsetter.

19 juli. Nr. 17. § 11. Forsettlig og uaktsom overtredelse av bestemmelse gitt i medhold av §§ 5 og 6 straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks.

19 juli. Nr. 18. **Midlertidig lov** *)[1] om tillegg til lov om vassdragsreguleringer.

§ 1. Når tillatelse til vassdragsregulering er gitt i henhold til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 og det i vedkommende basseng allerede er iverksatt midlertidig regulering i medhold av gjeldende bestemmelser herom, kan Kongen gi den som skal utføre reguleringen rett til å kreve at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16 post 1) blir avstått før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som vedkommende departement fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

Reguleringen kan ikke med hjemmel i denne lov tas i bruk i videre utstrekning enn for den midlertidige regulering bestemt.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder tilsvarende så langt de passer for vassdragsregulering som skal utføres for statens regning.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelser av 9 april 1942 om tillegg til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 faller bort.

19 juli. Nr. 19. **Midlertidig lov** *)[2] om krigsskadetrygd for bygninger.

Kap. I. *Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.*

§ 1. Krigsskadetrygden for bygninger opprettet ved Administrasjonsrådets vedtak av 14 mai 1940, fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i denne lov.

---

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 435—438; i Lt. s. 150.

[2]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 93. Innst. O. VI. St.tid., forh. i Ot. s. 517—533; i Lt. s. 169—172.

Krigsskadetrygden har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på bygninger her i landet. 19 juli. Nr. 19.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten på annen måte overtar å dekke. Vedkommende departement kan dog pålegge Krigsskadetrygden å taksere og erstatte slik skade. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

Inntil nærmere bestemmelse blir truffet utbetales i alminnelighet ikke erstatning til den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landssvik eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdig forhold.

§ 2. Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo. Lov om forsikringsavtaler *) av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. Styret i Krigsskadetrygden oppnevnes av Kongen, som også oppnevner formannen. Det skal ha inntil 5 medlemmer. Ett av medlemmene oppnevnes som representant for de skadelidte bygningseiere. Kongen kan oppnevne varamenn for styremedlemmene.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne lov og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Kongen.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsberetning og årsregnskap sendes vedkommende departement senest tre måneder etter utgangen av regnskapsåret.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enig i vedtaket. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening.

*) Iflg. skr. fra Sosialdepartementet av 3 august 1946 er loven i Stortingsvedtaket — ved en trykkfeil — benevnt lov om forsikringsavtaler istedenfor — lov om forsikringsselskaper.

19 juli. Nr. 19.

Godtgjørelsen til medlemmene av styret fastsettes av vedkommende departement.

Kongen ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør etter innstilling fra styret. Direktøren har prokura. Styret ansetter de andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av departementet.

§ 4. Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjett-termin.

§ 5. Norsk branntrygdelag, herunder Norges brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet eller skipnad av slike, skal i den utstrekning det finnes påkrevd bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over bygninger, ved innfordring av utligningsbeløp, verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av departementet.

Kap. II. *Krigsskadetrygdens område.*

§ 6. Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er eller i tidsrommet fra 8 april 1940 har vært trygdet mot brann og tilhører norsk statsborger. Kommunal husbygning med tilbehør som nevnt i § 26, første ledd, omfattes av trygden selv om den ikke er trygdet mot brann. Krigsskadetrygdens styre kan forlange oppgave over disse bygningene, og fastsetter trygdesummene. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver som ikke er representert her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning. Forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Bygninger som helt eller for den overveiende del eies av staten eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
2. Andre kommunale bygninger enn hus.
3. Bygninger som styret med godkjenning av departementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en bygning omfattes av trygden.

§ 7. Bygninger som tilhører norsk statsborger og som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdelag eller representant som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om bygningens art, omfang, beliggenhet og betegnelse, og være ledsaget av eierens skjønnsmessige angivelse av hva han mener det på innmeldingstiden ville koste å oppføre bygningen fra nytt av, med fradrag for verdiforringelse ved elde og bruk. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden. 19 juli. Nr. 19.

§ 8. Bygninger som i henhold til § 6, første ledd, omfattes av Krigsskadetrygden kan ikke gå ut med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om bygningen opphører å være trygdet mot brann.

Bygning som er innmeldt til frivillig trygd, kan ikke uten styrets samtykke meldes ut igjen.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke en bygning fra trygden — helt eller for bestemt tidsrom — kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av departementet.

§ 9. 1. Krigsskade inntruffet før 1 september 1940 på bygning som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, erstattes i alminnelighet etter Krigsskadetrygdens vanlige regler med fradrag som nevnt i § 21, fjerde ledd.

Skader som etter 31 august 1940 har rammet bygning som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, kan erstattes i samsvar med bestemmelsene i første ledd, for så vidt hensynet til gjenreisningen i krigsherjete byer og strøk eller andre særlige hensyn tilsier det.

2. Krigsskade på bygninger her i landet tilhørende utlendinger kan erstattes dersom Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det.

Kap. III. *Krigsskadetrygdens midler.*

§ 10. Der treffes ved særskilt lov bestemmelse om hvorledes utgiftene ved Krigsskadetrygden for bygninger skal dekkes, utover de beløp som er tilveiebrakt ved tidligere utligning på bygningseiere.

Inntil slik bestemmelse er trufet, utres utgiftene som forskott av statskassen.

§ 11. Når særlige grunner gjør det rimelig kan styret helt eller delvis frita enkelte bygninger for å delta i den av Krigsskadetrygden tidligere foretatte utligning.

Av utlignete beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter departementets nærmere bestemmelse. Blir tilskudd eller renter ikke betalt i rett tid, kan styret anse hele den gjenstående del av utligningsbeløpet for bygningen som forfalt til betaling straks.

19 juli. Nr. 19.

§ 12. Beløp som er utlignet, med renter, hefter på eiendommen og i tilfelle på maskiner, inventar og tilbehør med panterett etter skatter og andre offentlige avgifter som er sidestillet med skatter med hensyn til pant og inndrivningsmåte. Beløpene kan inndrives på samme måte som offentlige eiendomsskatter. For tvangssalg gjelder reglene i loven om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 110. Gjelder det bygning på festet grunn, omfatter panteretten bygningen med festerett. Begjæring om tvangsauksjon må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden, og forretningen må deretter fremmes uten unødig opphold. Ellers faller panteretten bort.

I den utstrekning et branntrygdelag etter avtale med Krigsskadetrygden forskudterer beløpene for sine trygdede, går kravet og panteretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivningsmåte over på laget.

En lensmann blir ikke ugild til som namsmann å styre tvangsauksjon for krigstrygdeutligning av den grunn at han selv har begjært auksjon på vegne av Krigsskadetrygden for bygninger.

Når Krigsskadetrygden for bygninger begjærer tvangsauksjon for krigstrygdeutligning, kan auksjonssalget fremmes, selv om saksøkeren uteblir fra auksjonsmøtet.

§ 13. Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

Kap. IV. *Melding om krigsskade, takster, fastsetting av erstatning m. v.*

§ 14. Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold etter at skaden inntraff, sende inn melding om skaden til branntakstbestyreren (jfr. lov av 12 juni 1931 § 29) i den kommune hvor bygningen ligger. Kravet faller bort dersom meldingen kommer for sent. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent. Nærmere regler om hva meldingen skal gå ut på blir gitt av styret.

Krigsskadetrygden skal gjennom branntakstbestyreren i kommunen sørge for at det ved oppslag, kunngjøring i pressen, eller på annen høvelig måte blir gitt tilstrekkelig rettledning om de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne paragraf.

Skadelidte kan pålegges å gi nærmere opplysninger om nasjonal holdning under krigen. Opplysningene kan kreves attestert av politiet (lensmannen). Bestemmelsene om den trygdedes opplysningsplikt i § 22 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 gjelder ellers tilsvarende.

§ 15. Når branntakstbestyreren i henhold til foregående paragraf har fått melding om krigsskade som antas å overstige kr. 50 skal han snarest mulig holde takst over skaden. 19 juli. Nr. 19.

Forretningen styres av branntakstbestyreren og takstene avgis av 3 menn. Antas skaden ikke å utgjøre mer enn kr. 2 000, kan det avgis takst av 2 takstmenn uten medvirkning av takstbestyreren. Når skaden er ubetydelig, kan taksten avgis av en takstmann.

Antas skaden å utgjøre mer enn kr. 5 000, skal branntakstbestyreren gi Krigsskadetrygden en foreløpig melding om tilfellet. Krigsskadetrygden kan da oppnevne en av takstmennene. Ellers oppnevnes mennene av branntakstbestyreren av det i lov av 12 juni 1931 § 31, jfr. § 32, nevnte utvalg for kommunen. Bestemmelsene i samme lovs § 36, første og annet ledd, gjelder tilsvarende. Også Krigsskadetrygden og skadelidte kan begjære oppnevning etter § 36. Videre får bestemmelsene i lovens §§ 33, 34 og 39 anvendelse.

Krigsskadetrygden kan bemyndige en annen enn branntakstbestyreren til å styre takst og oppnevne takstmenn m. v. som nevnt i de foregående ledd.

Hvis det i et distrikt foreligger omfattende eller særpregete skader eller skade på industrielle anlegg eller bygninger av usedvanlig byggemåte eller beskaffenhet, kan Krigsskadetrygdens styre av eget tiltak eller på anmodning av skadelidte oppnevne særskilt takstnemnd.

Prisene pr. 8 april 1940 legges i alminnelighet til grunn for verdsettelsen. Det som bare er av betydning for bygningens utseende uten å influere på dens anvendelighet, settes ut av betraktning. Hvis skaden kan utbedres, takseres utbedringens kostende. Er bygningen totalskadet, ansettes skaden til det beløp det ville koste å oppføre en tilsvarende bygning på samme sted, med fradrag for verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av elde og bruk og videre med fradrag for levninger.

Takstmennene skal i forbindelse med verdsettelsen gi en beskrivelse av bygningen og skaden og meddele de ytterligere opplysninger Krigsskadetrygden forlanger. Ved totalskade skal takstmennene herunder bl. a. ansette den verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av nedsatt anvendelighet eller andre omstendigheter enn elde og bruk, og oppgi grunnen (f. eks. utidsmessighet, endring i de lokale forhold og lignende).

Når takst er avgitt, sendes avskrift av taksten til skadelidte og til Krigsskadetrygden. Er bygningen trygdet mot brann, skal avskriften til Krigsskadetrygden sendes inn gjennom vedkommende branntrygdelag. Trygdelaget skal snarest mulig sende avskriften videre til Krigsskadetrygden med en bevitnelse om trygdeforholdet

19 juli. Nr. 19.

og med spesifisert oppgave over trygdebeløpet. Laget plikter å påse at opplysningene er riktige og fullstendige. Sitter trygdelaget eller den stedlige representant for laget inne med opplysninger som kan være av betydning for den videre behandling av krigsskaden, eller finner de at noe i taksten er uriktig eller tvilsomt, skal de straks underrette Krigsskadetrygden om det.

Krigsskadetrygdens styre kan godkjenne takster som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i samsvar med nærværende paragraf.

§ 16. Overtakst kan forlanges så vel av Krigsskadetrygden og eieren som av panthaveren eller andre med tinglig rett i bygningen. Begjæring fra eier eller rettighetshaver må være begrunnet og må framsettes for Krigsskadetrygden gjennom branntakstbestyreren innen en måned etter at eieren eller rettighetshaveren er gjort kjent med taksten. Krigsskadetrygden kan samtykke i at overtakst holdes selv om fristen er utløpet.

Overtakstforretningen styres av branntakstbestyreren. Overtakstene avgis av 5 menn, hvorav 2 oppnevnes av Krigsskadetrygdens styre, mens de øvrige oppnevnes etter reglene i § 15, tredje ledds tredje til femte punktum. Hvor forholdene gjør det vanskelig å oppnevne 5 menn, kan styret bestemme at overtaksten skal avgis av 3 menn, hvorav styret oppnevner én. Bestemmelsen i § 15, fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

Under vilkår som nevnt i § 15, femte ledd, kan overtaksten dersom undertaksten overstiger kr. 100 000, forlanges holdt av en særskilt takstnemnd, bestående av særlig kyndige menn, som departementet oppnevner. Mennene skal oppnevnes utenfor kommunen. Overtaksten skal holdes av en særskilt takstnemnd dersom undertaksten i henhold til § 15, femte ledd, er holdt av en sånn.

For overtaksten gjelder bestemmelsene i § 15, tredje ledds siste punktum og sjette til åttende ledd tilsvarende.

§ 17. Krigsskadetrygden kan hos takstbestyreren (formannen), skadelidte og andre innhente nærmere opplysninger om den skadete eller ødelagte bygnings tilstand og anvendelse og om andre forhold som kan være av betydning ved fatsettelsen av erstatningen.

Kontroll kan også foretas ved utsendte representanter.

§ 18. Krigsskadetrygdens styre fastsetter den godtgjørelse som medlemmer av den i § 15, femte ledd og § 16, tredje ledd nevnte takstnemnd tilkommer og godtgjørelse til særskilt oppnevnt takstbestyrer som nevnt i § 15, fjerde ledd og § 16, annet ledds fjerde punktum.

For særskilt arbeid har branntakstbestyreren krav på godtgjørelse, som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre.

Ellers får branntakstbestyreren og takstmennene slik godtgjø-

relse som er fastsatt for skadetakster som holdes for Norges brann- 19 juli.
kasse. Krigsskadetrygdens styre kan fastsette annen godtgjørelse, når Nr. 19.
særlige grunner taler for det.

§ 19. Krigsskadetrygden utreder den godtgjørelse som branntakstbestyreren har krav på for særskilt arbeid, jfr. § 18, tredje ledd.

Omkostninger ved takster i anledning av anmeldt krigsskade utlegges av Krigsskadetrygden og faller denne endelig til last dersom kravet på erstatning helt eller for en vesentlig del blir godkjent. I motsatt fall er anmelderen pliktig til å godtgjøre trygden de utlagte omkostninger med mindre styret finner å kunne frita ham. Refusjonskravet kan inndrives ved utpanting.

Overtakster betales av Krigsskadetrygden når de er forlangt av denne eller når skjønnet går trygden imot. Ellers betales overtakster av den som har forlangt dem.

§ 20. 1. Krigsskadetrygdens styre avgjør om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, går inn under trygden eller skal erstattes etter reglene i § 9 nr. 1. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre interesserte. Dersom det finnes påkrevd, kan styret også la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

2. Går styrets avgjørelser ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet bygning som går inn under §§ 6 og 7, skal melding om dette med en kort redegjørelse for grunnene sendes til skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt panthavere eller andre som har tinglig rett i bygningen, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Styret kan forlenge fristen når særlige grunner gjør det rimelig. Oppreisning kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

Dersom en avgjørelse av styret (retten) går ut på at erstatningsplikten omfatter andre gjenstander enn antatt under taksten, skal styret sende saken tilbake for å få skaden verdsatt på nytt eller den tidligere takst supplert. Den nye takst kan prøves ved overtakst etter reglene i § 16.

3. Har styret avslått å yte erstatning for skadet bygning som går inn under § 9, nr. 1, har den skadelidte krav på underretning som nevnt i nærværende paragrafs nr. 2, første punktum.

§ 21. Når det er bindende avgjort at Krigsskadetrygden helt eller delvis skal erstatte skaden, og endelig takst er holdt, fastsetter styret erstatningsbeløpet. Erstatningen skal i alminnelighet fastsettes etter taksten. Den kan settes lavere enn det beløp som skaden er taksert til når bygningens nedsatte anvendelighet eller andre omstendigheter gjør en nedsettelse rimelig. Med de unntakene

19 juli. Nr. 19.

som følger av bestemmelsene i § 9, nr. 1, kan erstatningen ikke overstige trygdesummen på skadedagen.

Av enhver skade bærer den skadelidte selv 2 pro mille av den erstatningsmessige skade, dog minst kr. 50.

Hvor trebygning kommer inn under murtvangsbestemmelse og trygdesummen overskrider trebygningsverdien, inngår i trygdens ansvar — innen rammen av trygdesummen — inntil 50 pst. av hva meromkostningene ved mur er taksert til. Selv hvor trygdesum ikke dekker, kan styret for skade på trebygning som går inn under § 9 nr. 1 tilstå sådan tilleggserstatning. Tillegget må her ikke overstige 12½ pst. av det for trebygningen fastsatte beløp.

I erstatninger som blir ytt med hjemmel i § 9, nr. 1 for skade på bygning som ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, går 5 pst. av den ikke trygdete verdi til fradrag. For bygning som delvis var trygdet mot brann, skal fradraget bare beregnes av den del av erstatningsbeløpet som ligger over branntrygdesummen. Nærmere regler om fradraget fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

Til erstatninger som er utbetalt senere enn 1 januar 1941 yter Krigsskadetrygden et tillegg for prisstigning på utbetalingstiden etter en jevnt stigende kurve, som begynner med 0 den nevnte dato og stiger med 10 pst. for hvert år inntil 50 pst. 31 desember 1945. For erstatninger som er eller blir utbetalt etter denne dato, er satsen 50 pst. Krigsskadetrygden skal som regel følge kurven og satsene ved beregningen av tilleggene. Når forskudd på erstatning er betalt, uten at beløpet har kunnet anvendes til gjenoppbygging, kan styret, hvis det finner det rimelig, forhøye tillegget, dog slik at det ikke må overstige maksimumssatsen. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret også nedsette eller sløyfe tillegget.

Kap. V. *Erstatningsbetalingen.*

§ 22. Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 21 skal Krigsskadetrygden utferdige et erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Det krav som erstatningsbeviset knytter seg til, omfattes av pant og andre tinglige heftelser på vedkommende bygning, følger eiendommen ved avhendelse og kan ikke være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten i samband med denne. Kravet kan bare med styrets samtykke skilles fra den skadete eiendom. Enhver overdragelse av kravet må godkjennes av styret.

Går skadelidte til utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar, beholder renten sin prioritet i pantet — uansett bestemmelsen i forordning av 12 mars

1790 — inntil 6 måneder etter skadens gjenoppretting eller i de i dette ledds fjerde punktum nevnte tilfelle, etter at ferdigattest foreligger, dersom en panthaver setter fram forlangende om det for namsretten innen utløpet av den i forordningen nevnte årsfrist. Namsretten sender uten opphold underretning om forlangendet til eiendommens eier og øvrige panthavere ifølge panteattest som tinglysingsdommeren meddeler uten betaling. I distrikter hvor lov om bygningsvesenet av 24 februar 1924, nr. 2, gjelder, gir namsretten bygningsrådet pålegg om uoppholdelig å sende namsretten melding når ferdigattest for utbedringen, gjenoppføringen eller nybyggingen blir meddelt. Når namsretten mottar slik melding gir den straks panthaverne i eiendommen underretning herom. 18 juli. Nr. 19

Når en panthaver har satt fram forlangende som nevnt i tredje ledd, kan tvangsfullbyrdelse i erstatningskravet og eiendommen ikke fremmes før fristen for renteprioriteten utløper.

Bestemmelsen i tredje og fjerde ledd får ikke anvendelse, når skadetaksten er mindre enn kr. 5 000.

§ 23. Utbetaling av erstatning gjøres i alminnelighet betinget av at den på en rasjonell måte blir brukt til utbedring, gjenoppføring, nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar. Utbetaling finner ikke sted utover det beløp som det har kostet å gjenopprette skaden, heri medregnet en rimelig betaling for eierens eget arbeid.

Styret kan dog utbetale erstatning uten betingelse som nevnt i første ledd når særlige grunner taler for det. I så fall kan utbetalingen nedsettes og må som regel ikke overstige ⅔ av det etter § 21 fastsatte erstatningsbeløp.

Utbetaling skjer i alminnelighet etter hvert som utbedring m. v. finner sted. Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930, § 85, siste ledd, gjelder tilsvarende når utbedring m. v. blir pålagt.

Gjenreisningsarbeidene skjer på den måte, i den rekkefølge og etter de regler som fastsettes av vedkommende departement så vel når det gjelder planlegging og utføring som byggekontroll, ferdigattester og ferdigtakster m. v. Vedkommende departement gir krigsskadetrygdens styre direktiver for utbetaling i samsvar med de regler som departementet fastsetter for byggearbeidenes fremme.

For så vidt vedkommende departement ikke treffer annen bestemmelse om disponeringen av erstatningsbeløp, betales disse til eieren eller rettighetshavere. Til eieren betales erstatningsbeløpene, dersom ikke noen annen har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som tinglig rettighetshaver i den. Det samme gjelder selv om andre har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som rettighetshaver, dersom utbedring eller gjenoppføring har funnet sted

19 juli. Nr. 19.

eller vedkommende rettighetshaver har fått slik sikkerhet for oppfyllelsen av sine krav som Krigsskadetrygdens styre finner betryggende. Ellers skal rettighetshaverne dekkes forut for eieren etter sin prioritet med mindre noe annet følger av rettsforholdet mellom dem og eieren, eller, hvor det ikke gis full erstatning, en lempning heri måtte bli fastsatt av styret med godkjenning av vedkommende departement.

§ 24. Av innestående erstatning, dog ikke murtvangstillegg og pristillegg, godtgjøres renter etter nærmere regler som fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

Kap. VI. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 25. Krigsskade vil si enhver materiell ødelegging eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprenging, nedstyrtning, beskytning, oversvømning eller lignende. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses ikke som krigsskade. Når krigshandinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930, §§ 52 og 53, gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 26. Ved bygning forstås i denne lov faste byggverk og anlegg av ethvert slag, med fast indre og ytre tilbehør, så som faste maskiner og fast inventar og annet som i alminnelighet går inn under trygding mot brann av fast eiendom.

Som bygning regnes også bruer, kaier, bolverk, dambygninger, utvendige rør- og kraftledninger, kraner og lignende. Like med bygning behandles faste maskiner og fast inventar i leid lokale. Krigsskadetrygden kan gi nærmere regler om hvilke ting som skal gå inn under begrepet bygning.

§ 27. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til denne lovs § 6, tredje, fjerde og siste punktum, § 8, første og tredje punktum, § 14, første ledd, annet punktum, § 20, nr. 2, tredje punktum, § 21, femte ledds tredje og fjerde punktum, § 22, annet ledds siste punktum og § 23, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen innankes til vedkommende departement. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygdens styre og må være framsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 28. Det opprettes en krigsskadenemnd som rådgivende og ankeinstans for behandling av spørsmål om krigsskader. Nemnda skal

ha 7 medlemmer med 3 varamenn som oppnevnes av Kongen. For- 19 juli.
mannen og varaformannen skal fylle vilkårene for å kunne bli høye- Nr. 19.
sterettsdommere. Kongen eller den han bemyndiger gir nærmere regler om Krigsskadenemndas sammensetning og virksomhet.

Krigsskadetrygdens avgjørelse om erstatning etter § 9 nr. 1 kan av skadelidte og av panthaver eller andre som har tinglig rett i bygningen, samt av departementet ankes inn for Krigsskadenemnda som treffer endelig avgjørelse i saken.

Ankefristen er 2 måneder. Bestemmelsene i § 20 nr. 2, annet ledd, gjelder tilsvarende ved skader på bygninger som går inn under § 9 nr. 1.

§ 29. Beløp som er lignet ut gir rett til fradrag i inntektene ved skatteligningen for det året da beløpet er betalt.

§ 30. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for alle krigsskadelidte som omfattes av loven.

§ 31. Kongen kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av loven.

§ 32. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 8 mai 1945 for så vidt denne angår bygninger.

Forordningen av 15 juli 1941 om visse bestemmelser angående tvangsauksjoner som begjæres av Krigsskadetrygden for bygninger faller bort.

Midlertidig lov *)[1]) om avståing av bruksrett til husrom m. v. 19 juli. Nr. 20.

I.

§ 1. Når hustilhøva i en kommune gjør det påkrevd, kan fylkesmannen gi en kommune tillatelse til:

A. Innen kommunen

1) å kreve avstått bruksrett til husrom som etter skjønn av husfordelingsnemnda, jfr. § 2 og § 4, ikke er nødvendig for eieren eller i tilfelle leieren, og hans familie eller for hans næring eller bedrift. Husrommet blir ikke å anse som nødvendig om eieren eller i tilfelle leieren har rådighet over annet høvelig husrom.
2) å fastsette at leier av hus eller beboelsesleilighet på minst 2 rom og kjøkken skal ha høve til midlertidig å framleie

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 69 og dok. nr. 6. Innst. O. VII. St.tid., forh. i Ot. s. 449—475; i Lt. s. 158—162.

19 juli. Nr. 20.

en del av huset eller leiligheten, selv om eieren av huset eller leiligheten ikke gir samtykke til dette.

3) å kreve at et husleieforhold som ellers skulle opphøre etter leieavtalen eller etter oppsiing fra utleieren, helt eller delvis, skal fortsette inntil videre, såframt leieren ikke etter lov om husleie av 16 juni 1939, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i husleieloven § 41, punkt 1—4, har hatt høve til å kreve at oppsiinga blir kjent ugyldig eller at leieforholdet skal fortsette etter reglene i husleieloven § 38, første eller annet ledd.

4) å fastsette

a. at eier skal gi skriftlig melding til husfordelingsnemnda, jfr. § 4, om nyoppført husrom, istandsatt husrom som har vært ute av bruk, om husrom som blir frigitt etter tvungen avståing uten at den tidligere innehaver overtar det på nytt og om husrom som eieren vil overdra enten ved salg eller ved helt eller delvis bortleie.

b. at utleier av husrom skal gi slik melding om opphør av leieavtaler (f. eks. som følge av oppsiing, fraflytting, ombytting av leieforhold m. v.) og om husrom som leieren vil leie bort ved framleie.

Melding skal gis i god tid før husrommet kan ventes ledig-gjort og minst 14 dager før dette tidspunkt såframt det er mulig. Den enkelte kommune kan påby at melding skal gis på fastsatt skjema e. l. Eier eller utleier kan ikke forføye over det husrom som er ledig, før det er gått 14 dager fra meldinga bevislig ble sendt uten at husfordelingsnemnda har gitt ham skriftlig beskjed om at den krever husrommet avstått. Etter vedtak av husfordelingsnemnda med godkjenning av departementet kan det gjøres endring i disse fristene.

Blir det i strid med disse bestemmelser forføyd over husrom som er ledig, kan nemnda kreve husrommet ryddiggjort uten opphold. Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til gjennomføring av dette.

5) å fastsette at bygning ikke kan rives uten samtykke av husfordelingsnemnda, unntatt de tilfelle da bygningen er ekspropriert av det offentlige til nedriving.

B. I nærmere bestemte andre kommuner innen rylket (for Oslo og Bergen innen nabofylket) å kreve at vedkommende husfordelingsnemnd så vidt mulig gjør slikt vedtak som nevnt under bokstav A, punkt 1.

Tillatelse etter bokstav A, punkt 3, kan fylkesmannen bare gi kommuner der § 38 i husleieloven er gjort gjeldende.

§ 2. Når det ved endelig dom er avgjort at en leieboer skal flytte fra husrom, eller når en oppsiing av et leieforhold er blitt gyldig fordi leieren ikke har nyttet høve til å få den prøvd etter lov om husleie av 16 juni 1939, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i husleielovens § 41, punkt 1—4, kan husrommet ikke kreves avstått til samme leieboer etter bestemmelsene i denne lov. 19 juli. Nr. 20.

Kommunestyret skal etter forslag fra husfordelingsnemnda vedta en norm for det antall rom som en eier eller i tilfelle leier i kommunen kan kreve unntatt fra avståing. Endres boligtilhøva i vesentlig grad, kan kommunestyret vedta ny norm. Vedtak om fastsetting av norm eller endring av denne, må godkjennes av fylkesmannen.

I nybygg som blir ferdig til innflytting etter 1 juli 1946, har eieren rett til å kreve unntatt fra avståing ett rom pr. husstandsmedlem og ett ekstra rom utenom kjøkken. Rom på 30 m² og derover reknes for to rom. Jamstilt med eier er leier som gjennom innskott i form av andel, aksje eller obligasjon har ervervet rett til leilighet. Det samme gjelder leiligheter som en arbeidsgiver førei opp eller anskaffer for sine arbeidere eller funksjonærer.

Vedtak om fortsettelse av et leieforhold kan ikke gjøres når leieren har misligholdt leieavtalen i noe vesentlig punkt. Den omstendighet at leieren har misligholdt sin betalingsplikt er likevel ikke til hinder for at det blir gjort vedtak om fortsettelse av leieforholdet, såframt leieren før vedtaket blir gjort, har betalt de misligholdte leieterminer og nødvendige omkostninger.

Vedtak om avståing av husrom til fordel for det offentlige, stat eller kommune, kan ikke gjøres med heimel i denne lov.

§ 3. Fylkesmannens tillatelse etter § 1 må for å bli endelig bindende, godkjennes av vedkommende departement. Tillatelsen har førebels virkning fra den dag den blir gitt eller fra det seinere tidspunkt som fylkesmannen fastsetter.

Departementet kan i det enkelte tilfelle samtykke i at krav som nevnt i § 1, bokstav B, blir satt fram til kommuner utafor fylket (nabofylket).

§ 4. Vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1—3 og bokstav B, blir gjort av en nemnd, husfordelingsnemnda, som består av den læge som er ordfører i helserådet, namsmannen i vedkommende kommune og tre medlemmer hvorav minst en kvinne som med varamenn blir valgt av kommunestyret. Nemnda velger sjøl sin formann og varaformann.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg og gjøre tjeneste for den tid loven gjelder. Fylkesmannen kan vedta at en læge ved helserådets kontor skal gjøre tjeneste i

19 juli. Nr. 20.

stedet for eller som varamann for helserådsordføreren. Når særlige omstendigheter gjør det påkrevd kan fylkesmannen bestemme at en annen person i kommunen skal gjøre tjeneste i stedet for eller som varamann for namsmannen.

Er en kommune delt i flere nams- eller helserådsdistrikter, avgjør fylkesmannen hvilke av tjenestemennene som skal være medlemmer av nemnda. I kommuner der det ikke er tilsatt særskilt namsmann, avgjør fylkesmannen hvem som i stedet for namsmannen skal være medlem av nemnda.

I kommuner der arbeidsmengda gjør det påkrevd, kan det opprettes flere husfordelingsnemnder. I dette tilfelle oppnevner fylkesmannen de to medlemmene av nemnda som ikke er kommunevalgte. Kommunestyret kan bestemme at flere nemnder i samme kommune kan samarbeide under felles formann. I dette tilfelle oppnevner kommunestyret formannen.

Medlemmer av nemnda kan tilståes vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

Nemnda er vedtaksfør når minst fire av medlemmene, deriblant formannen eller varaformannen er til stede. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

Før vedtak blir gjort, må den som vedtaket går ut over være gjort kjent med grunnlaget for rekvireringen og gitt høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Den som vedtaket går ut over skal ha adgang til innen en av nemnda fastsatt frist etterat rekvireringsvedtaket er meddelt ham eller ved opphør av rekvirert leieforhold, jfr. § 9 og § 11, å treffe valg mellom leiesøkende av den gruppe, som etter nemndas avgjerd er berettiget til rom som de rekvirerte. Er valg ikke truffet innen fristens utløp bestemmer nemnda hvem som skal flytte inn.

Vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1 kan settes i verk straks. Vedtak etter § 1, bokstav B, kan settes i verk når nemnda i vedkommende kommune har tatt avgjerd.

Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til å sette i verk de vedtak som blir gjort.

§ 5. I tilfelle av uenighet om utøvinga av myndighet etter § 1, bokstav B, tar fylkesmannen avgjerd i saka. Fylkesmannens avgjerd kan ankes inn for departementet. Gjelder tvisten utøving av myndighet etter § 3, annet ledd, avgjør departementet tvisten.

Når hustilhøva i et boligområde gjør det nødvendig, kan departementet bestemme at det skal oppnevnes samarbeidsnemnder til behandling av saker mellom to eller flere kommuner etter § 1 bokstav B. I hver nemnd skal det som medlem være minst en målsmann fra hver av kommunene med fylkesmannen som formann.

Videre skal fylkeslægen være medlem av nemnda og et medlem oppnevnt av departementet. Departementet kan i stedet for fylkeslægen oppnevne en annen offentlig læge som medlem av nemnda. Nærmere regler om myndighetsområdet til nemnda blir fastsatt av departementet. 19 juli. Nr. 20.

§ 6. Når husfordelingsnemnda gir rett til framleie etter § 1, bokstav A, punkt 2, fastsetter nemnda i samråd med kontrollnemnda de nærmere vilkår og regler for framleieretten i samsvar med de alminnelige regler som departementet gir.

Ved avgjerd etter § 1, bokstav A. punkt 3, skal det tas omsyn både til utleierens og leierens tarv. Særlig skal det tas omsyn til om leieren på rimelige vilkår kan skaffe seg annet brukelig og så vidt mulig tilsvarende husrom. Videre skal det tas omsyn til om utleieren ved avtale har disponert over leiligheten på en måte som må reknes for en bedre utnytting av leiligheten eller rommet enn tidligere.

Når et leieforhold er krevd fortsatt og det seinere oppstår tvist om misligholdelse av leieavtalen, avgjør nemnda hvilke følger misligholdelsen skal ha for fortsettelsen av leieforholdet, jfr. § 2, fjerde ledd. Avgjerd kan påankes etter reglene i § 7.

En utleier kan kreve bistand av nemndformannen til på forhånd å få brakt på det rene om en leier ønsker å fortsette et leieforhold som skal opphøre. Er spørsmålet om å fortsette leieforholdet av utleier eller leier brakt inn for nemnda, kan utkasting ikke finne sted før dens avgjerd er tatt.

En utleier kan kreve at vederlaget i et leieforhold som blir krevd fortsatt blir regulert av kontrollnemnda, dersom vilkåra for slik regulering etter de vanlige prisforskrifter er til stede.

Fylkesmannen kan bestemme at de gjøremål som husfordelingsnemnda har etter § 1, bokstav A, punkt 2 og 3, jfr. 1., 2., 3. og 4. ledd ovafor, kan føres over til kontrollnemndas avdeling for hussaker i de kommuner som har opprettet slik avdeling.

§ 7. Over et vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1—3, jfr. bokstav B, kan den som blir rammet av vedtaket, klage til by- eller herredsretten i den kommunen der husrommet ligger. Er det opprettet særskilt husleierett i kommunen, går klagen til husleieretten.

Klagen kan bare grunnes på feil i rettsanvendelsen eller behandlingsmåten. Den må være framsatt innen 14 dager etter at vedkommende har fått melding om vedtaket. Retten kan gi oppreising etter de regler som gjelder under rettergang. Klagen blir framsatt for husfordelingsnemnda eller i tilfelle kontrollnemndas avdeling for hussaker, jfr. § 6, siste ledd, som snarest mulig legger den fram for retten med de opplysninger som trengs. Retten avgjør klagen ved kjennelse. Kjennelsen kan påkjæres etter reglene i tvistemålsloven,

19 juli. Nr. 20.

kap. 26. Klagen eller kjæremålet har ikke oppsettende virkning, med mindre retten treffer annen bestemmelse.

§ 8. Kontrollnemnda i den kommunen der husrommet ligger, fastsetter i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet, vederlag for husrom som blir tatt i bruk etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B. Kontrollnemnda fastsetter i samsvar med disse retningslinjer også vederlag for tomt, når det blir gjort vedtak om at hus som står på leid grunn ikke kan rives, jfr. § 1, bokstav A, punkt 5. Blir det av en hovedutleier krevd vederlag for framleie, jfr. § 1, avgjør kontrollnemnda om slikt vederlag skal betales og i tilfelle hva vederlaget skal være. Avgjerder av kontrollnemnda kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer.

Vederlag for husrom som blir avstått etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B, skal som regel settes til et månedlig beløp som skal betales forskottvis.

Når husrom er krevd avstått etter § 1 bokstav A, punkt 1 og bokstav B, er den som får seg dette overlatt, ansvarlig for at vederlaget blir betalt.

§ 9. Blir vederlag for husrom m. v. som er avstått etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B ikke betalt ved forfall, skal utleieren straks melde fra til husfordelingsnemnda i den kommunen som har gjort vedtak om avståing. Når det gjelder avståing etter § 1, bokstav B, skal meldinga sendes til husfordelingsnemnda i den kommunen som har satt fram krav om avståing. Kommunen blir ansvarlig for vederlaget dersom ikke vedtaket eller kravet om avståing blir trukket tilbake seinest innen 14 dager etter at meldinga bevislig er sendt.

Blir kravet om avståing trukket tilbake, skal husfordelingsnemnda sørge for at den som er tildelt husrommet, blir fjernet uten opphold.

Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til dette.

§ 10. Den som får seg overlatt husrom etter denne lov, skal i de tilfelle som nemnda finner det nødvendig eller når det forlanges av den som skal avgi husrom, legge fram for nemnda helseattest samt vandelsattest fra politi eller lensmann.

Før innflytning skal den som har fått husrom overlatt, på forlangende legge fram betryggende erklæring for at hans møbler og annet medbrakt gods ikke er befengt med veggelus, i fall det på stedet er høve til å skaffe slik erklæring. Denne forskrift gjelder på tilsvarende måte om han seinere fører inn eller tillater andre å føre

inn i husrommet ting som etter sin art kan være befengt med veggelus. 19 juli. Nr. 20.

Dersom noen som får husrom overlatt etter denne lov har vært årsak til at veggelus er ført inn i huset, skal han erstatte enhver utgift som følger med utrydding av utøyet. Kan erstatningen ikke fås hos ham, er kommunen ansvarlig for erstatningen.

§ 11. Den som får seg overlatt husrom etter denne lov, plikter å rette seg etter de vanlige husordensregler. Ved gjentatt eller vesentlig misligholdelse av denne plikt kan den som har avgitt husrom, kreve at husfordelingsnemnda tar vedtaket om avståing tilbake. Tar fordelingsnemnda ikke innen 30 dager vedtaket tilbake, kan utleieren klage over avgjerda etter reglene i § 7.

Blir kravet (vedtaket) om avståing trukket tilbake gjelder reglene i § 9, annet ledd tilsvarende.

§ 12. Eier av husrom som blir avstått etter denne lov, kan kreve utgiftene til nødvendige reparasjoner, ominnreiinger eller nyinnreiinger som må gjøres før husrommet kan brukes av leieren, dekket av denne etter nærmere bestemmelse av kontrollnemnda og i den utstrekning nemnda finner at eieren ikke har økonomisk fordel av at arbeidene er utført. Leieren er ansvarlig for skade under bruken av husrommet når skaden ikke skyldes vanlig slit og elde, jrf. § 18 i lov om husleie av 16 juni 1939. Blir reparasjons- eller innreiingsutgiftene eller skaden ikke dekket av leieren, er den kommunen som har krevd avståing ansvarlig.

Kommunen kan utføre de reparasjons- og innreiingsarbeider som er nevnt i foregående ledd, i fall eieren av husrommet ikke foretar arbeidene innen den frist som kommunen setter. Når kommunen har utført reparasjons- og innreiingsarbeider som nevnt og eieren har økonomisk fordel av disse, skal en del av leia etter fastsetting av kontrollnemnda betales til kommunen som refusjon for reparasjons- og innreiingsutgiftene. Det som kommunen ikke får dekket på denne måten, kan den kreve av huseieren i den utstrekning kontrollnemnda finner at han har økonomisk fordel av at arbeidene er utført.

Kontrollnemndas avgjerd etter første og annet ledd kan prøves av domstolene både for så vidt angår rettslige og skjønnsmessige sider.

Den som må avstå husrom m. v. etter denne lov, kan av kommunen kreve erstattet utgifter som han blir påført ved avståinga, f. eks. fraflyttingsutgifter. Kommunen er også ansvarlig for leietap som måtte oppstå inntil husrommet blir tatt i bruk etter vedtaket om avståing.

19 juli. Nr. 20.

§ 13. Med husrom forstås i denne lov hus, leilighet, værelse og annen bolig samt garasje, verksteds-, fabrikk-, kontor-, forretnings-, forsamlings- og lagerlokale og liknende og like ens lagerplass, gårdsplass, tomt m. v.

§ 14. Eiere, utleiere og leietakere plikter på forlangende å gi husfordelingsnemnda eller i tilfelle kontrollnemndas avdeling for hussaker, jfr. § 6, siste ledd, de opplysninger som den finner nødvendige til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov.

§ 15. Departementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

II.

§ 16. I kommuner som har tillatelse til å kreve avstått bruksrett til husrom etter reglene under avsnitt I i denne lov, kan husfordelingsnemnda når den finner det rimelig, bestemme at personer som under okkupasjonen på grunn av nasjonalt arbeid er blitt fengslet eller har måttet forlate sitt bosted og av den grunn har mistet eller blitt fratatt husrom som de ellers ville ha beholdt, gjennom rekvisisjon skal få tilbake bruksretten til husrommet eller del av dette, uansett om vilkåra for å kreve husrommet avstått etter reglene under avsnitt I er til stede. Reglene i avsnitt I i denne lov gjelder ellers på tilsvarende måte.

§ 17. I kommuner som ikke har tillatelse til å kreve avstått bruksrett til husrom etter reglene under avsnitt I, kan fylkesmannen gi kommunen tillatelse til å kreve avståing etter reglene i § 16.

III.

§ 18. Den som unnlater å gi melding eller opplysninger etter denne lov, straffes med bøter.

§ 19. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948.

Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 18 mai 1945 om midlertidig avståelse av bruksrett til husrom. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 7 november 1942 om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. med endringer av 19 april 1945.

I kommuner der det var gitt tillatelse etter § 1, jfr. § 12, i bestemmelsene av 7 november 1942, kan kommunen uten ny tillatelse utøve rettigheter etter de tilsvarende bestemmelser i denne lov. Vedtak som er gjort med heimel i bestemmelsene av 7 november 1942 blir stående ved lag inntil nemnda opphever vedtaket.

Midlertidig lov *)[1]) **om gjenreisning av krigsramte områder.** 19 juli. Nr. 21.

Kap. I. Lovens virkeområde.

§ 1. *Lovens virkeområde.*

1. Denne lov gjelder for de krigsramte områder.

I tvilstilfelle avgjør Kongen om et område skal regnes som krigsramt og fastsetter grensene for dette.

2. De særbestemmelser som i denne lov er gitt for Finnmark og Nord-Troms, gjelder for hele Finnmark fylke og for herredene Lyngen, Storfjord, Kaafjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

Kap. II. Gjenreisningsorganene.

§ 2. *Gjenreisningsinstitutt.*

1. Kongen kan for bestemte områder opprette egne gjenreisningsinstitutt med oppgave å formidle gjenreisningsarbeidet ved:

a. Å overta med fullt ansvar overfor alle rettighetshavere den myndighet og de avgjørelser med hensyn til utbetaling av erstatningsbeløp til de skadelidte som ellers tilligger Krigsskadetrygden for bygninger. Denne kan i så fal pålegges uavkortet og ubetinget å utbetale til instituttet erstatningsbeløp vedrørende faste eiendommer som ligger innenfor det området for hvilket instituttet er opprettet.

b. Å føre bygningsteknisk og økonomisk kontroll med gjenoppbyggingen samt formidle den finansielle støtte som ytes av staten eller av statsgarantert bank eller finansieringsinstitutt.

2. De nærmere regler om gjenreisningsinstituttenes styrer, virksomhet, regnskapsførsel, revisjon m. v. fastsettes av Kongen.

3. Gjenreisningsinstitutt som opprettes i henhold til bestemmelsene i denne paragraf, kan ikke ilegges skatt av inntekt og formue til stat og kommune.

§ 3. *Sakkyndige.*

Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan oppnevne sakkyndige som skal tilkalles til bygningsrådets møter ved behandling av saker av betydning for gjenreisningen.

§ 4. *Gjenreisningsnemnder og byggenemnder.*

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan bestemme at den i provisorisk anordning av 4 mai 1945 § 2 nevnte

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 123. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 505—516; i Lt. s. 169.

19 juli. Nr. 21.

fylkesarbeidsnemnd skal fungere som gjenreisningsnemnd i et fylke. Medlemsantallet i nemnda kan i tilfelle økes til 7 dersom det finnes hensiktsmessig.

2. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan påby at kommunestyret oppnevner en eller flere byggenemnder for kommunen.

3. Hvor det anses hensiktsmessig, kan de i lov om den Norske Stats Husbank av 1 mars 1946 § 11 nevnte husnemnder av kommunestyret pålegges å fungere som byggenemnder.

4. De nærmere regler om fylkesgjenreisningsnemndenes og byggenemndenes gjøremål, eventuell godtgjørelse til medlemmene samt antallet av disse i de særskilt oppnevnte byggenemnder fastsettes av departementet eller den det bemyndiger.

§ 5. *Kommunale organers myndighetsområde.*

Kongen kan bestemme at vedkommende departement eller en annen myndighet helt eller delvis skal utøve de funksjoner og den myndighet i samband med gjenreisningen som etter denne lov og etter lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 er tillagt kommune eller bygningskommune eller kommunale organer.

Kap. III. Tomterydding og midlertidig gjenoppbygging.

§ 6. *Tomterydding og overtaking av bygningsrester.*

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan kreve avstått eller fjernet:

a. Bygningsdeler av enhver art som skriver seg fra nedbrente eller på annen måte ødelagte byggverk, eller fra skadde byggverk når reparasjon vil være så gjennomgripende at hele bygningen derved i det vesentlige blir fornyet (hovedombygging).

b. Andre gjenstander av enhver art som ønskes fjernet av hensyn til oppryddingen etter ødeleggelsen.

2. Forlanges de i punkt 1 nevnte bygningsdeler og gjenstander avstått, skal verdien i mangel av minnelig overenskomst fastsettes av Kontrollnemnda.

3. Forlanges de i punkt 1 nevnte bygningsdeler og gjenstander fjernet, og dette ikke blir gjort innen en bestemt frist, kan de overtas uten vederlag når de av Krigsskadetrygden er taksert uten gjenverdi.

4. Når det er gått fram i samsvar med bestemmelsene i punkt 2 og 3, skal vedkommende grunnstykke ved senere avståing verdsettes som om oppryddingen ikke hadde funnet sted.

19 juli Nr. 21.

§ 7. *Midlertidig gjenoppbygging.*

Uten hensyn til gjeldende reguleringsbestemmelser kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, tillate midlertidig gjenoppbygging. Der kan settes vilkår for tillatelsen. Det midlertidige byggverk kan når som helst kreves fjernet uten utgift for det offentlige.

Den midlertidige gjenoppbygging skal ikke være til hinder for at grunnen ved senere avståing verdsettes som om gjenoppbyggingen ikke hadde funnet sted.

Kap. IV. Planlegging av gjenreisningen.

§ 8. *Godkjenning av byggeplaner.*

1. Permanent bygging i krigsramte områder kan bare foretas med samtykke av vedkommende departement eller den det bemyndiger, og på de vilkår som fastsettes.

Det samme gjelder gravningsarbeider og tekniske arbeider som settes i verk av andre enn kommunale myndigheter, når ikke arbeidene er ledd i en jordbruksmessig utnyttelse av en eiendom.

2. Tegninger for permanent byggverk skal før arbeidet settes i gang, godkjennes av departementet eller den det bemyndiger.

3. Departementet kan gi nærmere forskrifter om byggingen, herunder bestemmelser om i hvilken rekkefølge forskjellige arealer skal bebygges. For områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 ikke gjelder, kan det også gis bestemmelser om plasering av byggverk på tomt eller eiendom.

4. Bestemmelsen i denne paragraf gjelder også for krigsskadd byggverk utenfor de områder hvor loven gjelder etter § 1, punkt 1.

§ 9. *Ingeniørmessige arbeider.*

Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan i den utstrekning det finner det nødvendig, utarbeide planer for, og gi pålegg om hvordan tekniske og ingeniørmessige arbeider skal planlegges og utføres, samt øve kontroll med arbeidene.

§ 10. *Oppmålings- og kartforretninger.*

1. For krigsramte områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, kan vedkommende departement bestemme at det skal holdes nye oppmålings- og kartforretninger over eiendommer som tidligere har vært oppmålt.

Bygningsrådet kan bestemme at det også skal holdes oppmålings- og kartforretninger over andre eiendommer, såframt rådet anser det nødvendig av hensyn til gjenoppbyggingen.

19 juli. Nr. 21.

Ny oppmålings- og kartforretning er overflødig hvis det eldre målebrev for eiendommen blir framskaffet innen en frist som bygningsrådet fastsetter. En slik fristbestemmelse skal kunngjøres på formålstjenlig måte. Departementet kan bestemme at bygningsrådet også i andre tilfelle kan beslutte å utsette eller sløyfe ny forretning over en eller flere eiendommer.

Når ny oppmålingsforretning er holdt etter utløpet av slik frist som nevnt i foregående ledd, trer den tidligere forretning ut av kraft.

2. Til oppmålings- og kartforretningen skal eierne av eiendommen og de tilstøtende eiendommer varsles på den måte og med den frist som bygningsrådet fastsetter. De skal oppfordres til å ta med eldre målebrev som de måtte ha.

§ 11. *Byplaner.*

For de steder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, gjøre framlegg om ny byplan som skal behandles av bygningsråd og kommunestyre (bygningskommunestyre) i samsvar med bestemmelsene i nevnte lov.

§ 12. *Stedsplaner.*

1. For områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 ikke gjelder, kan vedkommende departement foranledige utarbeidet framlegg om stedsplaner eller regulerende bestemmelser (vedtekt) om:

a. beliggenhet, bredde og høydeforhold for veier og plasser samt i tilfelle for de områder som holdes av i andre reguleringsøyemed, således til kaier, havneforbygginger, vannanlegg, kanaler og annen framtidig utnyttelse,
b. bebyggelsens art (industribebyggelse, boligbebyggelse, fiskeribebyggelse og lignende),
c. plaseringen av bygningene i forhold til nabogrenser, veier m. v. og avstand mellom bygninger på samme eiendom,
d. bygningshøyde og areal som utlegges til bebyggelse.

2. Departementet kan bestemme at bestemmelsene i § 10 skal få tilsvarende anvendelse i områder som det utarbeides stedsplan for. Byggenemnda skal i så fall utøve de funksjoner som i § 10 er tillagt bygningsrådet.

3. De under punkt 1 nevnte stedsplaner eller regulerende bestemmelser (vedtekter) skal etter kunngjøring legges ut til offentlig ettersyn i et tidsrom som i alminnelighet ikke må være kortere enn 4 uker. Saken med innkomne merknader forelegges deretter byggenemnda og vedkommende formannskap til uttalelse.

Stedsplan eller regulerende bestemmelse (vedtekt) blir gyldig ved stadfesting av vedkommende departement. 19 juli. Nr. 21.

Når stadfesting er gitt, skal dette kunngjøres på den måte som departementet bestemmer.

Departementet eller den det bemyndiger, kan i nødvendig utstrekning foreta tomteinndeling og tomtetildeling i samsvar med bestemmelsene i §§ 15 og 16.

Kap. V. Tvangsavståing og tomtetildeling.

§ 13. *Tvangsavståing.*

1. I reguleringsøyemed eller for å foreta fordeling i samsvar med §§ 15 og 16 kan vedkommende departement kreve avstått bebygd eller ubebygd grunn (herunder sjøgrunn).

Til nevnte formål kan også bruksrettigheter og servitutter over fast eiendom kreves avstått eller avløst, og nye bruksrettigheter og servitutter kan pålegges.

2. Departementet kan overlate til den kommune (bygningskommune) hvor grunnen ligger, å kreve avståing og pålegge bruksrettigheter og servitutter i samsvar med bestemmelsene i punkt 1. Der kan settes vilkår for tillatelsen, og denne kan når som helst trekkes tilbake.

3. Tiltak som nevnt i punkt 1 og 2 kan kreves gjennomført fra den tid departementet eller den det bemyndiger, bestemmer og før erstatningen er fastsatt. Staten innestår i så fall for det vederlag som skal ytes. Ekspropriasjonsskjønn skal være forlangt senest på det tidspunkt overtaking skjer. Departementet bestemmer på hvilken måte avståingen skal kunngjøres for eier, rettighetshaver og andre interesserte.

§ 14. *Ekspropriasjonsskjønn og fastsetting av erstatning.*

1. Verdien av avstått grunn og rettighet fastsettes i mangel av minnelig overenskomst ved skjønn.

2. Erstatning kan avgjøres ved overdragelse av grunn eller, når det gjelder rettighet, ved tilståing av tilsvarende rettighet. Panteheftelse og grunnbyrde som ikke blir innfridd ved ekspropriasjonssum eller på annen måte, går over på den nye grunn. Denne trer i forhold til erstatningskrav på Krigsskadetrygden for bygninger i den tidligeres sted. Odelsrett går over på den nye grunn. Departementet eller den det bemyndiger, kan bestemme at det samme skal gjelde andre rettsforhold som knytter seg til den faste eiendom eller rettigheten.

19 juli. Nr. 21.

3. Bestemmelsene i § 6 punkt 2 får tilsvarende anvendelse for så vidt angår fastsetting av erstatning for kortvarig bruk av grunn og rettigheter.

§ 15. *Tomteinndeling og takst.*

1. På de steder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, foretas tomteinndeling av bygningsrådet. Tomteinndeling kan foretas før avståing i henhold til § 13 er gjennomført.

2. De nye tomters pris (verdi) fastsettes ved takst som bør holdes samtidig med det i § 14 punkt 1 nevnte ekspropriasjonsskjønn. Prisen for hver tomt skal fastsettes pr. kv.m når det kreves. Tomtene overdras fri for den i bygningslovens § 46 fastsatte refusjon til gategrunn. Ved verdsetting skal det tas hensyn hertil og til den verdauk som tomten antas å få ved reguleringen.

3. Dersom det etter at takst er holdt, foretas vesentlig endring av noen tomt, kan det kreves ny takst. For mindre vesentlige arealendringer gjøres fradrag eller beregnes tillegg etter prisen pr. kv.m.

§ 16. *Tildeling av tomter.*

1. Når tomteinndeling er foretatt, skal den kunngjøres i avisene og på annen hensiktsmessig måte med oppfordring til dem som ønsker å overta tomt, til innen en frist av minst 2 uker å si fra om dette til den myndighet som nevnes i kunngjøringen. Når fristen er utløpet, kan det treffes vedtak om tomtetildeling dersom overtaking av grunn og rettigheter har funnet sted i samsvar med bestemmelsene i § 13 punkt 3, selv om skjønn etter § 14 og takst etter § 15 ikke er holdt.

2. For de områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, treffer formannskapet eller bygningskommunestyret vedtak om tildeling av tomter, herunder også pålegg om å overta tomt i samsvar med bestemmelsene i punkt 3. Formannskapet (bygningskommunestyret) er ikke bundet av bygningsrådets tomteinndeling.

3. Grunneier eller tomtefester eller flere grunneiere eller tomtefestere i fellesskap, kan pålegges å overta en annen tomt innen kommunen i stedet for en tvangsavstått. Den nye tomt må høve til den bruk som ble gjort av den eller de avståtte. Verdien av den nye tomt og spørsmålet om den er høvelig, avgjøres ved tilleggsskjønn som bør fremmes uten opphold.

4. Formannskapets (bygningskommunestyrets) vedtak om tildeling av tomter i samsvar med punktene 2 og 3 kan innen 6 uker etter at vedtaket er gjort, bringes inn for vedkommende departement. Når det gjelder tildeling av tomt etter pålegg i samsvar med bestemmelsene i punkt 3, regnes fristen fra det tidspunkt tilleggsskjønnet er endelig. Departementet kan foreta ny tomtetildeling.

19 juli. Nr. 21.

§ 17. *Gjenoppbygging i fellesskap.*

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan påby at flere erstatningskrav for krigsskade på bygninger skal slås sammen til bygging på felles tomt, eller at erstatningskrav skal nyttes som innskudd i byggeselskap hvis vedtekter er godkjent av departementet.

2. Hvis forholdet til rettighetshaverne i de forskjellige eiendommer ikke blir ordnet ved innløsning eller frivillig overenskomst om fordeling av sikkerheten, kan departementet påby innløsning av rettighetene. Tvist om innløsningssummens størrelse avgjøres ved skjønn.

§ 18. *Skjønnsmyndighet.*

1. Med de avvik som følger av punkt 2 og 3 fremmes skjønn etter denne lov i samsvar med bestemmelsene i §§ 54, 55 og 56 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

2. For Finnmark og Nord-Troms kan det for hvert av de distrikter departementet bestemmer, nedsettes en skjønnsnemnd med 3 medlemmer til å foreta skjønn etter denne lov. Medlemmene og 3 varamenn for dem oppnevnes av departementet. Formannen og varamannen for ham skal ha de egenskaper som er bestemt for underdommere. Et av medlemmene bør være utskiftingskyndig. Medlemmene får en godtgjørelse som fastsettes av departementet og utres av statskassen.

Til å bistå de saksøkte under de skjønn som nemnda foretar, kan formannen i nemnda oppnevne prosessfullmektiger. Deres godtgjørelse fastsettes av departementet og utres av statskassen.

3. Når det er tvist om ekspropriasjonsgjenstanden, kan saksøkeren kreve at det blir gitt alternative skjønn på grunnlag av de forskjellige påstander. Er slike alternative takster gitt, kan saksøkeren uten omsyn til mulig anke kreve kjennelse for at han kan forlange å bli satt i besittelse av ekspropriasjonsgjenstanden mot å betale erstatningssummen etter det laveste alternativ og deponere forskjellen mellom denne sum og erstatningen etter det høyeste alternativ.

Vedkommende departement kan forlenge den frist som er satt i skjønnslovens § 57, men ikke ut over 2 år, med mindre departementet finner at det kan skje uten skade for saksøkte.

Den skjønnsmyndighet som har satt takster etter § 15, kan også avgi tilleggsskjønn etter § 16, punkt 3. Rettens avgjerd om fremme av skjønnet kan ikke påankes eller påkjæres.

Hvis forkynnelse av skjønnsstevning ikke kan skje uten betydelig ulempe, skal eiere og rettighetshavere varsles i rek. brev. Er

19 juli. Nr. 21.

ikke deres oppholdssted kjent, kan de stevnes på den måte som er fastsatt i lov om forkynnelsesmåten av innkallinger og stevninger i visse saker om almenninger av 9 juli 1851, dog slik at varslet skal være 4 uker regnet fra kunngjøringen i Norsk Lysingsblad.

§ 19. *Forfall og forrenting av skyldige beløp.*

1. Erstatningssummene forrentes i samsvar med Norges Banks diskonto fra den dag grunn og rettighet er overtatt eller fra ekspropriasjonsskjønnets avhjemling hvis denne faller tidligere. Dersom den det eksproprieres fra, eller som tildeles tomt, nytter eiendommen til provisorisk bebyggelse eller på annen måte kan skaffe seg økonomisk fordel av den, kan departementet eller den det bemyndiger, bestemme at rentebeløpet helt eller delvis skal falle bort.

2. Grunneier eller fester som tildeles grunn eller rettighet etter § 16, må innbetale den del av overtakingssummen som ikke likvideres i hans erstatningskrav, innen 3 måneder etter at han har fått melding om den endelige tildeling, dog ikke før skjønn etter § 14 er endelig. Ellers mister han sin rett til grunnen eller rettigheten.

3. For de beløp som skal utres av grunneier eller fester som er pålagt å overta grunn eller rettighet, og for refusjon av utgifter til gateopparbeidelse, gjelder de betalingsvilkår som er fastsatt i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 46, punkt 3, idet dog renter beregnes i samsvar med punkt 1 ovenfor. Bygningslovens §§ 10 og 46, punkt 5, gjelder tilsvarende.

§ 20. *Tinglysing.*

1. Ved tinglysing av ekspropriasjonsskjønn, av overleveringsforretning i henhold til skjønnslovens § 55, jfr. denne lovs § 13, eller av dokument om frivillig overdragelse av grunn som kan kreves avstått etter denne lov, kan tinglysingsdommeren opprette felles blad i grunnboken for vedkommende eiendommer. Opprettelse av felles blad har ikke noen virkning for heftelsene på de enkelte eiendommer, og heftelsene føres ikke over på fellesbladet.

2. Eiendomsrett eller bruksrett til eiendom som fellesbladet omfatter, kan overføres til staten eller i tilfelle kommunen (bygningskommunen), og heimelsdokument kan tinglyses uten hensyn til bestemmelsene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 57, post 1—2 og § 57 a, post 1.

Staten (kommunen, bygningskommunen) kan, uten å ha grunnboksheimel, kreve skylddeling, kart- og oppmålingsforretning over grunn som skilles ut fra eiendommer som omfattes av fellesbladet.

3. Heimelsdokument på eiendom som er skilt ut fra fellesbladet, skal gi opplysning om overdragelse skjer til tidligere grunneier (fester) som erstatning for avstått tomt, i tilfelle med bestemt angivelse av denne tomt. 19 juli. Nr. 21.

4. Dokument angående rettsstiftelse som er foretatt av staten (kommunen, bygningskommunen) vedkommende eiendom som omfattes av fellesbladet, kan tinglyses selv om staten (kommunen, bygningskommunen) ikke har grunnboksheimel. Tinglyst heimelsdokument gir i dette tilfelle erververen rett til å rå over eiendommen som om han hadde grunnboksheimel. I tinglysingsattest på dokument fra erverver av eiendom som er skilt ut fra fellesbladet, skal det, såframt han mangler grunnboksheimel, gis opplysninger om at utstederens heimelsdokument er tinglyst i medhold av bestemmelsene i denne paragraf. Staten (kommunen, bygningskommunen) plikter, såsnart det kan skje, å la tinglyse de dokumenter som er nødvendige for å bringe erververens grunnboksheimel i orden.

5. Vedkommende departement kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 21. *Skylddeling.*

Uten hensyn til § 1 i lov om skylddeling m. v. av 20 august 1909 kan skylddeling foretas samtidig med de skjønn og takster som holdes i samsvar med bestemmelsene i denne lov og av samme skjønnsmyndighet.

Kap. VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 22. *Utligning av utgifter i bygningskommuner.*

Bygningskommunens styre er berettiget til i samsvar med bestemmelsene i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 §§ 4 og 5 å utligne utgifter som påløper som følge av bestemmelsene i denne lov.

§ 23. *Gebyrfritaking.*

For dokumenter som utstedes i anledning av overføringer foretatt etter bestemmelsene i denne lov, betales ikke stempelavgift eller tinglysingsgebyr.

For panteattest som kreves av offentlig myndighet til bruk ved gjennomføring av bestemmelsene i denne lov, betales ikke gebyr.

Skylddelings-, kart- og oppmålingsforretninger etter bestemmelsene i denne lov holdes uten utgift for grunneierne.

§ 24. *Straff m. v.*

Med bøter straffes den som påbegynner eller lar påbegynne arbeide i strid med bestemmelsene i denne lov eller bestemmelser gitt i

19 juli. Nr. 21.

medhold av denne lov, eller som ikke etterkommer pålegg gitt i medhold av denne lov, eller som medvirker hertil. Uaktsom overtredelse er også straffbar.

Lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 153 gjelder tilsvarende. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan også utøve den myndighet som er tillagt bygningsrådet.

§ 25. *Ikrafttreden.*

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig bortfaller følgende bestemmelser:

Bestemmelser om ekspropriasjoner av fast eiendom i anledning av gjenreisningsarbeider av 27 juni 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Kristiansund av 27 juni 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Steinkjer av 23 juli 1940.

Bestemmelser om gjenreisningsinstitutt for Kristiansund av 26 juli 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Namsos av 29 august 1940.

Bestemmelser om gjenreisningsarbeidet i de krigsramte områder av 16 juli 1941 med endringer av 20 mai 1943 og 4 mai 1944.

Bestemmelser om tinglysing ved regulering av krigsramte områder av 16 september 1943.

19 juli. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om engangsskatt på formuestigning.

§ 1. Det skal skrives ut en særskilt skatt til staten på formuestigning under krigen. Ved utligningen skal reglene i lov om engangsskatt på formuestigning legges til grunn.

§ 2. De første kr. 5 000 av formuestigningen er skattefri. For personlige skattepliktige blir dette beløp å forhøye med kr. 1 000 for hver person som den skattepliktige hadde til forsørgelse 1 januar 1946. Barn, hvis formue i medhold av lovens § 2, annet ledd, lignes under ett med familieoverhodets formue, regnes alltid med til de forsørgede.

---

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

[1]) St.vedtak 9 juli. Se St.prp. nr. 18. Innst. S. nr. 126. St.tid. s. 1279—1292.

Av den overskytende del av formuestigningen skal skatten be- 19 juli.
regnes etter følgende satser:

30 pst. av de første kr. 10 000
50 pst. av de neste kr. 20 000
70 pst. av de neste kr. 40 000
95 pst. av det overskytende beløp.

Regjeringens resolusjon. 19 juli.

Overensstemmende med landkommunelovens § 1 blir det bestemt at grensen mellom herredene Vågå og Dovre fastsettes slik:

Fra høgste Verkjeshø (1390 på rektangelkartet blad 37 a Dovre) i sørsørost til den trigonometriske varde på Ståkåhø (1437) herfra i sørost til høgdepunkt 1427 på Skardshø, videre i omtrent samme leid over høgdepunktene 1460 og 1478 på samme fjell til høgste punkt på Raudnebb (uten høgdetall på rektangelkartet), herfra mer østlig til toppen av den sørligste Vakkerdalshøen (uten høgdetall på rektangelkartet). Fra sistnevnte punkt trekkes grense ned til det punkt i librestet hvor dette treffes av fortsettelsen av den rettlina der i grensegangsforretning sluttet 4 oktober 1944 er beskrevet således: «Grensa mellom Øiadalen, gnr. 21, bnr. 17 i Vågå og Langstulen under kollosmoen søndre, gnr. 73, bnr. 1 i Dovre går på søndre side av dalen fra et innhogd kors og jernbolt i fjelveggen på nordre side av Jøndalsbekken omtrent 50 m nedafor Steinbekkens gamle utløp i Jøndalsbekken i omtrent rett sørlig retning eller 196 g. med magnetisk nord over Jøndalsbekken 21. 3 m til røys 13,9 m over vegen til søndre grindstolpe, 12. o. m etter gammel steinmur, 27,3 m til kors og bolt i fjellvegg, 43,5 m til do., 117,6 m til do., 195 o. m til røys i skoggrensen og videre samme retning så langt disse eiendommer går til fjells. På nordre siden av dalen går grensen fra førstnevnte merke ved Jøndalsbekken i omtrent rett nordlig retning eller 396 g. med magnetisk nord 61,8 m til røys, 335 o. m til do., i skoggrensa og videre i samme retning så langt eiendommene her går til fjells.»

Fra librestet på nordsiden av Øyadalen trekkes herredsgrensa etter den nevnte eiendomsgrense og dens rettlinjede fortsettelse på begge sider av dalen til der hvor lina treffer librestet på sørsiden av dalen. Herfra går herredsgrensa i østsørøst til høgdepunktet (avlagt uten høgdetall på rektangelkartet) sør for høgste Briskarhø, så mer sørlig til toppen av Storhø (1454), videre i østsørøst til høgdepunkt 1567 på Jettafjell, herfra mer østlig til høgdepunkt 1508 i samme fjellparti, så sørøstlig til den østligste av de tre trigono-

19 juli. metriske vardene på Blåhø og videre noe mer østlig til toppen av Horgenose (1428), hvor Sel herred motstøter. Grensa går rettlinjet mellom punktene.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.***)

I henhold til § 28, første ledd, i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon, jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945 og kongelig resolusjon av 15 februar 1946, forlenges de frister som er nevnt i restitusjonsanordningens §§ 2 og 4, begges annet ledds annet og tredje punktum, § 10, § 15, § 18, jfr. § 15 samt § 20, slik at de først løper ut 1 desember 1946.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.***)

Med hjemmel i midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946 bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å slutte eller fornye fraktavtale for norsk skip uten tillatelse av Handelsdepartementet eller den det gir myndighet, jfr. lovens § 5.

§ 2. Det er forbudt å la norsk skip gå fra havn her i riket eller i ballast fra havn i utlandet uten tillatelse av Handelsdepartementet eller den det gir myndighet, jfr. lovens § 6.

§ 3. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter om innbetaling av kommisjon m. v. i henhold til lovens § 9, om forvaltning av utjevningskassen og om utbetaling av erstatningsbeløp, jfr. lovens § 15.

§ 4. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi forskrifter om plikt til å melde posisjon for norske skip, til å gi meldinger og opplysninger av enhver art som trengs for gjennomføring av loven, og til i samme øyemed å gi adgang til granskning av forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller, jfr. lovens § 17.

§ 5. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven, jfr. lovens § 19.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

I henhold til § 39, tredje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

I kongelig resolusjon av 3 juni 1932 om bevilling til utførelse av rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhø-

*) Kunngj 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

rende Bærum vann- og kloakkvesen skal bestemmelsene om bevillingens meddelelse, varighet og opphør, første ledd lyde: 19 juli

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger, med mindre han har håndverksbrev som rørlegger i Bærum, har bestått en av formannskapet fastsatt eksamen, har fylt 25 år, er økonomisk vederheftig og kan framlegge attest for et hederlig liv. Formannskapet kan kreve at den som får autorisasjon skal skaffe seg verksted i bygda.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

I medhold av paragraf 4 i lov om Svalbard av 17 juli 1925 bestemmes at det i paragraf 6, 1 ledd, i kongelig resolusjon av 27 mai 1938 om alminnelige forskrifter om fredning og om jakt og fangst av landpattedyr og fugl på Svalbard og Jan Mayen satte forbud mot fangst med gift på Svalbard, oppheves inntil videre fra og med 1 november til og med 31 mars. De nærmere bestemmelser om på hvilke områder og på hvilke betingelser gift kan anvendes gis av sysselmannen.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

Landbruksdepartementet bemyndiges til i henhold til § 24 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. å gi utsettelse i en bestemt tid med å sette i verk den i lovens § 7 påbudte offentlige kjøttkontroll i kjøpstads- eller ladestedskommuner med under 4 000 innbyggere og ved de offentlig godkjente slaktehus.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

I medhold av § 91 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål m. v. bestemmes at kapitlene I, II, X og XIII, i nevnte lov skal komme til anvendelse for byen Kongsvinger i Hedmark fylke.

Regjeringens resolusjon.*) 19 juli.

I henhold til § 1, siste ledd i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn skal havnefogder regnes som statstjenestemenn.

Regjeringens resolusjon. 19 juli.

Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 § 2 første ledd og i henhold til Stortingets vedtak av 20 juni 1946 fastsettes endringer

*) Kunngj. 9 august i Lovtid. 1 nr. 27.

19 juli. i det ved kongelige resolusjoner av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931, 30 juni 1932, 29 mai 1936 og 3 juni 1938 fastsatte regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket således:

Følgende paragrafer i Regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse skal fra 9 mai 1946 lyde:

§ 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne etter følgende alminnelige regulativ:

Hest 50 øre pr. km, automobil 47 øre pr. km, motorsykkel med sidevogn eller slede 38 øre pr. km, alminnelig motorsykkel 30 øre pr. km, andre skyssmidler til lands 20 øre pr. km, båt 50 øre pr. km, motorbåt, mindre 45 øre pr. km, større 80 øre pr. km.

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen etter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning og tog. Når det på reisen kan benyttes tur- og returbilletter, er det utlegget for disse som kan beregnes.

Godtgjørelsen kan ikke i noe tilfelle beregnes for høyere klasse enn den som er benyttet. Heller ikke kan godtgjørelsen beregnes etter taksten for jernbanens annen klasse, dersom annet skyssmiddel er brukt.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen etter den takst som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig, kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med ruteskip og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen etter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med luftfartøy beregnes godtgjørelsen etter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute. Ingen er på grunn av noen bestemmelse i dette regulativ pliktig til å benytte fly på sine tjenestereiser.

For reiser med rein beregnes godtgjørelse med 50 øre pr. km med tillegg av 25 øre pr. km for fører (vappus) og 10 øre pr. km for hver lessrein og reserverein og med tillegg av 30 øre pr. km for hver fange i tilfelle av fangetransport.

§ 7. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn bare beregnes ¾ og for båtskyss bare ½ av den fastsatte godtgjørelse nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevitner, når de reiser sammen med et annet stevnevitne eller med tilkalt vitne.

2. Stevnevitner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalte vitner. 19 juli.
3. Tilkalte vitner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de alminnelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tolloppsynsmenn I og II når to reiser sammen.

I de ovenfor nevnte tilfelle beregnes for skyss med egen rein 38 øre pr. km for hver tjenestemann, mens tilleggene for fører, tøyets transport og vararein beregnes felles for de tjenestemenn som reiser sammen.

Reiser tolloppsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer alminnelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne seg sådan.

Beredne offiserer er, når de på reiser med ruteskip eller jernbane fører med seg egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å få den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort etter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, etter å ha brakt tjenestehest fram til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes alminnelig skyssgodtgjørelse.

§ 11. Foruten den fastsatte skyssgodtgjørelse, som også innbefatter tilsigelsespenger samt leie av båt og andre reiseredskaper, får samtlige tjenestemenn erstatning etter regning for nødvendig utlegg til

a) skyss til og fra ruteskip,
b) transport av nødvendig bagasje så vel på selve reisen som mellom bopel eller forretningssted og det sted hvor reisen begynner eller ender,
c) bom-, bru-, brygge-, fløtt- og ferjepenger, innskrivningspenger, kanalavgift, slusepenger, telefon- og telegramgebyrer vedkommende reisen, plassbillett og soveplass på jernbane og ruteskip og andre nødvendige utgifter til selve skyssen med jernbane eller ruteskip.

Videre kan Samferdselsdepartementet tilstå erstatning for skader på og tap av reisegods for en verdi av inntil kr. 1 000.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

Statsråder kr. 13, de til 1ste og 2nen klasse hørende tjenestemenn kr. 6 pr. døgn, dog således at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilstås ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer 6 til og med 10 timer, er kostgodtgjørelsen kr. 3, for statsråder kr. 6,50.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6, for statsråder kr. 13.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig med 50 %.

19 juli. § 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får statsråder et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 12, de til 1ste klasse hørende tjenestemenn kr. 5 og de til 2nen klasse hørende kr. 3 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 1 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad, ladested eller på ruteskip, på ruteskip dog bare hvis oppholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn.

Når kvarter anvises av det offentlige, faller natt-tillegget bort dersom det anviste kvarter tilfredsstiller rimelige krav og kvarteret stilles til gratis benyttelse for tjenestemannen. For benyttelse av offentlig kvarter som etter vedkommende departements skjønn ikke tilfredsstiller rimelige fordringer, fastsetter departementet en passende avgift, i hvilke tilfelle vanlig natt-tillegg kan beregnes.

Natt-tillegget faller bort for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller ruteskip. Dersom imidlertid den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller ruteskip og må oppholde seg minst 6 timer av den mellomliggende dag i by eller landdistrikt, kan han — når ovennevnte natt-tillegg ikke beregnes — foruten nevnte utlegg til soveplass om natten beregne et tillegg til kostgodtgjørelsen, svarende til natt-tilleggets størrelse, for omhandlede opphold i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellom kl. 23.00 og 7.00.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig med 50 %.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

I. De portosatser for innenrikske brev, brevkort og blad som Stortinget 5 juli 1946 ga samtykke til, trer i kraft fra 1 oktober 1946.

II. Fra samme tid fastsettes for øvrig nedennevnte portosatser og avgifter.

III. Samferdselsdepartementet bemyndiges til å fastsette de takstendringer som er omhandlet i artikkel 16 i den nordiske postoverenskomst av 1934, unntatt portoen for brev og brevkort, jfr. foran under II.

Portosatser og avgifter:

A. Innenriks.

a) *Porto for vanlige trykksaker:*

Vekt				opp	til	50	gr	10 øre.
»	over	50	gr	»	»	100	»	20 »
»	»	100	»	»	»	200	»	25 »
»	»	200	»	»	»	500	»	35 »
»	»	500	»	»	»	1000	»	60 »

b) *Porto for vanlige vareprøver og mønster:* 19 juli.

Vekt			opp til	50	gr	10	øre.
»	over	50	gr »	100	»	20	»
»	»	100	» »	200	»	25	»
»	»	200	» »	500	»	35	»

Ad a—b.

For trykksaker og vareprøver, sendt som massekorsbånd eller adresseløse sendinger tilstås følgende rabatt på alminnelig vektporto:

	Massekorsbånd	Adresseløse sendinger
For minst 1 000 sendinger	10 %	10 %
For minst 10 000 sendinger	15 %	20 %
For minst 50 000 sendinger	20 %	30 %
For minst 100 000 sendinger	etter avgjerd av Poststyret i hvert enkelt tilfelle.	

c) *Porto for vanlige forretningspapirer:*

Vekt			opp til	200	gr	25	øre.
»	over	200	gr »	500	»	35	»
»	»	500	» »	1000	»	60	»

d) *Porto for vanlige pakker:*

Takstgruppe							I lengde + omkr. inntil 140 cm	II lengde + omkr. 140—170 cm	III lengde + omkr. 170—220 cm
Vekt			opptil	1	kg		80 øre	300	500
»	over	1	kg »	3	»		130	300	500
»	»	3	» »	5	»		200	300	500
»	»	5	» »	10	»		400	600	800
»	»	10	» »	15	»		650	975	1300
»	»	15	» »	20	»		1000	1500	2000

Særreglen om bare 40 øre i vektporto for medisinpakker inntil ½ kg faller bort, men de øvrige spesialbestemmelser om pakkepost som tidligere er fastsatt ved kongelig resolusjon blir uforandret, bl. a. om hvilke takstgrupper særpakker og medisinpakker skal henføres til, om dobbelporto for ilpakker og om særlig lav porto for pakker som inneholder opphøyet skrift for blinde eller papir til sådan skrift.

e) *Porto for rekommanderte sendinger:*

1) Vektporto som bestemt for vedkommende sending.
2) Rekommandasjonsavgift 30 øre pr. sending.

19 juli. f) *Porto for verdisendinger:*

1) Vektporto som bestemt for vedkommende brev eller pakke. For en verdipakke er vektportoen likevel minst 130 øre.
2) Rekommandasjonsavgift 30 øre pr. sending (brev eller pakke).
3) Assuranseavgift 15 øre pr. 300 kroner eller del av 300 kroner.

g) *Porto for postanvisningr:*

Opp til	10	kr.				25	øre.
Over	10	»	opp til	100	kr.	40	»
»	100	»	»	200	»	45	»
»	200	»	»	300	»	50	»
»	300	»	»	400	»	55	»
»	400	»	»	500	»	65	»
»	500	»	»	750	»	75	»

Tillegg pr. overskytende 250 kroner eller del av 250 kr.: 10 øre.

h) Oppkravsavgift: 15 øre.

i) Vektportoen for blindeskrift, inkassasjonsavgiften, postboksavgiften, avgiften for anmeldelse av aviser blir uforandret.

B. Til utlandet.

a) *Porto for frankerte vanlige brev og brevkort til Danmark med Færøyane og Grønland, Finnland, Island og Sverige.*

For brev	opp til	20	gr			25	øre.
» »	over	20	»	opp til	125 gr	50	»
» »	»	125	»	»	250 »	75	»
» »	»	250	»	»	500 »	100	»
» »	»	500	»	»	2000 »	som til utlandet for øvrig.	

For enkelt brevkort	15 øre.
For brevkort med betalt svar	30 »

b) *Porto for frankerte vanlige brev og brevkort til utlandet for øvrig:*

For brev opp til 20 gr	40 øre.
Tillegg pr. overskytende 20 gr eller del av 20 gr	20 »
For enkelt brevkort	25 »
For brevkort med betalt svar	50 »

c) *Porto for vanlige trykksaker, blindeskriftsendingr, vareprøver, forretningspapirer og småpakker til utlandet:* 19 juli.

1) Trykksaker:
Pr. 50 gr 10 øre.

2) Blindeskrift:
Pr. 1000 gr 3 »

3) Vareprøver:
Pr. 50 gr 10 »
likevel minst 20 »

4) Forretningspapirer:
Pr. 50 gr 10 »
likevel minst 25 øre til Danmark med Færøyane og Grønland, Finnland, Island og Sverige og minst 40 øre til utlandet for øvrig.

5) Småpakker:
Pr. 50 gr 15 øre.
likevel minst 90 »

Regjeringens resolusjon. 19 juli.

Med hjemmel i lov om offentlige skysstasjoner av 11 juli 1924 § 4 fastsettes endringer i de ved kongelige resolusjoner av 19 juni 1925, 8 juli 1927, 26 juni 1931 og 30 juni 1932 fastsatte takster således:

Fra 1 august 1946 skal § 1 i Takster og regler for beregningen av betalingen for skyss fra offentlige skyss-stasjoner lyde:

§ 1. Skyssbetalingen er:

A. *Landskyss.*

For hest med to- eller firehjulet kjøretøy eller slede beregnet for 1 hest	45	øre pr. km
For 2 hester med firehjulet kjøretøy eller slede beregnet for 2 hester	85	» » »
For skyss med automobil	47	» » »

B. *Båtskyss.*

For rorskar med fireåret båt	29	» » »
For rorskar med større båt	32	» » »
For hver rorskar mer enn én	21	» » »
For mindre motorbåt	45	» » »
For større motorbåt	80	» » »

19 juli. For skyss med 2 hester og et firehjulet kjøretøy eller slede beregnet for 2 hester betales for hver person utover to 15 øre pr. km.

Motorbåt som enten er lenger enn 8 meter eller har kraftigere motor enn 8 hk. regnes for større motorbåt.

Ovenstående takster gjelder: For tospent kjøretøy for skyssing av inntil 2 personer. For øvrig for skyssing av en person. Skal flere personer skysses med samme skyssmiddel, blir det å erlegge full takst for en av dem og halv takst for hver av de øvrige, for skyss med 2 hester og et firehjulet kjøretøy eller slede beregnet for 2 hester betales dog for hver person utover to 18 øre pr. km. For skyss med mindre motorbåt betales for hver person utover én 15 øre pr. km, og for skyss med større motorbåt 20 øre pr. km. For skyss med automobil betales for en person utover én 10 øre pr. km og ytterligere for hver person 5 øre pr. km.

For barn under 3 år beregnes ikke betaling.

Uten tillegg i skyssbetalingen kan på hvert skyssmiddel forlanges medtatt reisetøy av vekt inntil 35 kg.

For skyss som går ut fra stasjonen etter kl. 9 aften eller før kl. 7 morgen, forhøyes betalingen med en halvpart. For hesteskyss og båtskyss på en avstand av 10 km eller mer betales dog natt-tillegget om skyssen går ut fra stasjonen etter kl. 8 aften.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

I medhold av § 11 i provisorisk anordning av 8 mai 1945 om prisregulering og annen regulering av ervervsmessig virksomhet bestemmes at taushetsplikt, som er pålagt myndigheter som regulerer import og eksport, ikke skal være til hinder for at de gir opplysninger etter anordningens § 10 til de myndigheter som er nevnt i paragrafens første ledd.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

Fra og med 1 august 1946 og inntil Stortinget annerledes bestemmer, gjøres følgende endringer gjeldende i den nå bestående ordning av Forsvarets øverste styre:

1. Stillingen som Forsvarssjef oppheves som organisasjonsmessig stilling i fred.
2. Forsvarsstaben legges under Forsvarsdepartementet.

19 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet.

Med heimel i § 15 i lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19 juli 1946 fastsetter departementet følgende:

De nemnder som er skipa etter reglene i provisorisk anordning

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. A 1 nr. 28.

av 18 mai 1945, jfr. «lov» av 7 november 1942, skal bli ved å gjøre tjeneste inntil det er valgt husfordelingsnemnder etter reglene i § 4 i midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19 juli 1946. 19 juli.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Ida Aall, f. Hiorths legat» til ferieopphold for trengende kvinner i Frogner menighet som lider av astma, opprettet ved dr. Cato Aalls gavebrev av 6 januar 1946. 19 juli.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om bevillingstvang for den som driver herberge, herunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet eller annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke i hovedgrenden i Hattfjelldal herred, Nordland fylke. 19 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at offentlig måling av skurlast skal settes i verk i Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker. 19 juli.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om jakttid for fugl og hare i Østfold fylke. 20 juli.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i noen herader i Aust-Agder fylke. 20 juli.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for Kirkegata og strøket mellom Kirkegata og elva, Flekkefjord. 20 juli.

Skrivelse fra Sosialdepartementet. 22 juli.

Innenriksdepartementets bestemmelse i skriv av 28 november 1944 (jfr. Norsk lovtidend 2. avd. 1944 s. 352) om at Grimstad og Eide jordmordistrikter slås sammen til ett distrikt under navn av Grimstad jordmordistrikt, er bortfalt, og at Grimstad jordmordistrikt er besluttet opphevet mens Eide jordmordistrikt opprettholdes.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 22 juli.

Med hjemmel i § 44, II, 5 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kongelig resolusjon av 27 juni 1930

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

22 juli. mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensengeværet på slik jakt i 1946.

Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse således at geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en betingelse at det brukes projektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

23 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Nord-Odal herred, Hedmark fylke.

23 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om bevillingstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke, i Bodin herred, Nordland fylke.

24 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89 for Fredrikstad.

25 juli. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 1 juli 1946:

«Lov» av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og framstilling av tekstilvarer.

«Lov» av 4 januar 1943 om avgift ved omsetning m. v. av lær og pelsvarer m. v.

25 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om unnatak fra totalfredningen av mår i Østfold fylke.

26 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om bruk av gift til fangst av rovdyr i Gimsøy herred, Nordland fylke.

---

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

Skrivelse fra Samferdselsdepartementet til Forsyningsdepartementet, Gjenreisningsdirektoratet. 26 juli.

Følgende tjenestemenn ved Finnmarkskontoret henføres med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket til:

1. klasse.

Avdelingssjef.
Kontorsjef.
Konsulent I og II.
Sekretær I og II.

2. klasse.

Assistent I og II.

Videre henføres følgende tjenestemenn ved distriktsadministrasjonen til 1. klasse:
Distriktsingeniør.
Distriktsarkitekt I og II.
Reguleringsarkitekt I og II.
Distriktsagronom.
Distriktsoppmålingssjef.
Assistentingeniører, assistentarkitekt og byggeledere i de enkelte kommuner.
Sekretær I ved distriktskontorene.

De øvrige tjenestemenn ved distriktsadministrasjonen henføres til kl. II.

For opphold på mellomstasjoner av noen varighet antas det ikke å være adgang til å beregne skyss- og kostgodtgjørelse, men det kan istedet bli tale om vanlig beordringstillegg.

Bestemmelser *) om installering av oljefyringsanlegg for oppvarming og om omsetning av oljebrennere. 27 juli.

(Gitt 27 juli 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Det er forbudt uten tillatelse fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller den det bemyndiger å installere eller å la installere oljefyringsanlegg til oppvarming eller varmtvannsberedning.

Det er forbudt å selge og kjøpe oljebrennere til slike anlegg uten at installeringstillatelse for anlegget foreligger.

*) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

27 juli. § 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelsene i § 1 er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft 20 august 1946.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for en del av Hasle, gnr. 127, bnr. 1 og 7 m. fl. i Østre Aker, A k e r herred, Akershus fylke.

31 juli. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for «Myhrerskogen Vest», gnr. 14, bnr. 1, beliggende vest for Krudtverkvegen i N i t t e d a l herred, Akershus fylke.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for G j ø v i k.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for P o r s g r u n n.

31 juli. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for N a m s o s.

1 aug. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om endring av § 17 i bruksregler for V e l d r e bygdealmenning, Hedmark fylke.

1 aug. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i S i g d a l herred, Buskerud fylke.

2 aug. **Midlertidig lov** *)[1]) o m h j e m s e n d e l s e a v s j ø m e n n.

Nr. 1. § 1. Sjømenn som er norske borgere eller har fast bopel i Norge skal ha krav på fri reise med underhold til hjemsted eller oppgitt bopel i Norge når forholdene tillater det, hvis de

1) i minst 12 måneder under krigen har tjenestegjort på norsk skip og fremdeles innehar slik tjeneste når kravet framsettes, eller
2) etter under krigen å ha tjenestegjort i minst 12 måneder på norsk skip fremdeles står innregistrert i norsk sjømannspool eller ved norsk konsulat når kravet framsettes, eller

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.
**) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.
[1]) St.vedtak 7 juni. Se Ot. prp. nr. 79. Innst. O. nr. 122. St.tid., forh. i Ot. s. 229; i Lt. s. 77.

3) under krigen er avmønstret fra norsk skip på grunn av alder eller på grunn av sykdom eller skade som har bevirket at vedkommende er arbeidsufør for videre tjenestegjøring til sjøs, eller 2 aug. Nr. 1.

4) etter avmønstring fra norsk skip under krigen har tatt arbeid i land etter anvisning av norske myndigheter, såframt de ikke i den nye virksomhet har ervervet krav på hjemreise til Norge.

Ved norsk skip i punkt 1—4 forstås skip som den norske Regjering under krigen har hatt rådighet over.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement hvilke personer kommer inn under disse bestemmelser.

§ 2. Kongen eller den han bemyndiger kan i særlige tilfelle tilstå sjømenn som er norske borgere eller har fast bopel i Norge, fri reise med underhold som nevnt i § 1, selv om ikke betingelsene i denne paragrafs punkt 1—4 er oppfylt.

§ 3. Hvis sjømannen etter Norges frigjøring har fått adgang til å reise hjem i henhold til sjømannsloven av 16 februar 1923, §§ 3, 6, 7, 28, 34, 38, 40 eller 41, bortfaller krav på hjemreise etter denne lov.

§ 4. Regler om når og på hvilken måte hjemsendelse av sjømenn i henhold til denne lov skal foretas, fastsettes av vedkommende departement.

Kan det skaffes sjømannen hyre på norsk skip som er bestemt til Norge eller til havn hvorfra det faller bekvemt å sende ham hjem, er han pliktig til å overta stilling av samme grad eller lavere grad, slik som fastsatt i poolforskriftene. Dette gjelder selv om sjømannen ikke omfattes av poolordningen, og selv om poolforskriftene er bortfalt når hjemreise skal foretas.

Kan det skaffes sjømannen hyre på utenlandsk skip som er bestemt til Norge eller til havn hvorfra det faller bekvemt å sende ham hjem, er han pliktig til å overta stillingen, hvis den ikke er av lavere grad enn den han hadde.

§ 5. Hjemreise i henhold til denne lov kan ikke kreves av personer som under krigen er blitt nektet tjenestegjøring i den norske handelsflåte eller i norske institusjoner i utlandet på grunn av uverdig forhold.

§ 6. Rett til hjemreise i henhold til denne lov faller bort, dersom krav herom ikke er framsatt senest innen 2 år etter Norges frigjøring. I særlige tilfelle kan fristen forlenges av Kongen eller den han bemyndiger, dog ikke utover 31 desember 1947.

§ 7. Utgiftene til hjemsendelse ifølge denne lov blir å fordele mellom Staten og The Norwegian Shipping & Trade Mission. Nærmere regler om fordelingen fastsettes ved særskilt lov.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947.

2 aug. Nr. 2. **Midlertidig lov** *)[1]) om lønn til norske sjømenn i fangenskap.

§ 1. Norske sjømenn som etter 9 april 1940 under tjeneste på skip som den norske stat hadde rådighet over under krigen, ble tatt til fange av fienden eller ble internert, har for den tid de satt fanget eller internert krav på fangenskapslønn.

Som norsk sjømann regnes sjømann med norsk statsborgerrett eller sjømann som i minst 5 år før 9 april 1940 hadde sin faste bopel i Norge og som siden 9 april 1940 vesentlig har gjort tjeneste på norske skip.

Som tjeneste på skip som nevnt i første ledd regnes tjeneste ombord i handelsflåten i hvilken som helst egenskap etter ansettelse av rederen (The Norwegian Shipping & Trade Mission) eller skipsføreren. Likestillet hermed er reise for å tiltre eller oppnå slik tjeneste og forsendelse etter at tjeneste på norsk skip er opphørt på grunn av skipets forlis, eller på grunn av sykdom eller annet forhold som ikke kan legges sjømannen til last. Forutsetningen er at reisen eller forsendelsen skjedde etter anvisning av norsk myndighet.

Fangenskapslønnen settes til den i hyreoverenskomstene mellom The Norwegian Shipping & Trade Mission og sjømannsorganisasjonene til enhver tid gjeldende grunnhyre.

I grunnhyren medregnes:

1. alderstillegg,
2. motortillegg fra 1 juli 1942,
3. tanktillegg fra 1 desember 1942.

Det regnes etter den grunnhyre sjømannen faktisk oppebar da han ble tatt til fange. Oppebar sjømannen ved tilfangetakelsen ingen hyre eller var han bare påmønstret for forsendelsens skyld, regnes det etter den grunnhyre han må antas å ville ha fått ved påmønstring på norsk skip, hvilket spørsmål avgjøres av vedkommende departement.

§ 2. Fangenskapslønn beregnes ikke for den tid av fangenskapet eller interneringen for hvilken sjømannen etter lov eller avtale oppebar hyre. For øvrig løper fangenskapslønnen inntil sjømannen etter fangenskapets eller interneringens opphør igjen kom i lønnet arbeid, dog ikke utover 2 måneder etter fangenskapets eller interneringens opphør.

§ 3. Sjømann som etter fangenskapets eller interneringens opphør, men mens krigen ennå pågikk, reiste til havn hvor det var mulig

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 20 juni. Se Ot. prp. nr. 78. Innst. O. nr. 121. St.tid. forh. i Ot. s. 242—244; i Lt. s. 81.

igjen å få hyre på norsk eller alliert skip, godtgjøres nødvendige reise- 2 aug.
omkostninger som utres etter reglene i § 6. Nr. 2.

§ 4. Ethvert krav på fangenskapslønn bortfaller når en sjømann, mens krigen ennå pågikk

a) reiste tilbake til Norge uaktet han hadde eller kunne regne med å ville få høve til innen rimelig tid å komme til land hvor han igjen kunne tre inn i norsk tjeneste,

b) etter fangenskapets eller interneringens opphør unnlot å melde seg til norsk tjeneste såframt han hadde høve til det.

§ 5. For sjømenn med forsørgelsesplikt i Norge avsettes familietrekk av fangenskapslønnen etter følgende satser:

skipsførere	kr.	300	pr. måned
1. maskinister	»	200	» »
1. og 2. styrmenn, 2. og 3. maskinister, stuerter og elektrikere	»	150	» »
3. styrmenn, telegrafister og alle øvrige mannskaper	»	100	» »

Skattetrekk av fangenskapslønnen foretas etter de regler som har vært gjeldende under krigen for norske sjømenn ombord i skip som den norske stat har hatt rådighet over. Skattetrekket dekker tillike premie for syketrygd.

Har en sjømann under fangenskap eller internering mottatt pengebidrag av det offentlige, kan det tilbakeholdes dekning av fangenskapslønnen i den utstrekning bidragene overstiger rimelig tilskudd til livsopphold.

Oppgjør av fangenskapslønnen skjer gjennom Det norske Innskudds- og Trekkontor.

§ 6. Utgiftene til fangenskapslønn bæres av The Norwegian Shipping & Trade Mission fra og med 29 oktober 1943.

Utgiftene inntil dette tidspunkt utres av statskassen.

§ 7. Kongen kan under forutsetning av gjensidighet fastsette at bestemmelsene i denne lov helt eller delvis også skal gjelde andre sjømenn tjenestegjørende på norske skip enn de som omfattes av § 1.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947.

Lov *)[1]) **um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936.** 2 aug. Nr. 3.

I.

Etternemnde paragrafar i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936 skal lyde slik:

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

[1]) St.vedtak 11 juli. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. nr. 144. St.tid., forh. i Ot. s. 412—427; i Lt. s. 138—147.

2 aug. Nr. 3.

§ 1. Det skal vera eit omsetningsråd på 10 medlemer, som har til fyremål gjenom samyrke å fremja umsetnaden av flesk, kjøt av storfe, kalv og sau, mjølk, smør, ost, egg, pelsdyrskinn og hagebruks- og gartneriprodukt.

Kvar av desse samskipnadene nemner upp ein representant og ein personleg varamann til rådet: Selskapet for Norges Vel, Norske Melkeprodusenters Landsforbund, Norges Kjøtt- og Fleskesentral, Norske Eggsentraler S/L, Norges Handelsstands Forbund, Norges Kooperative Landsforening, Norges Bondelag, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norges Pelsdyralslag og Gartnernes og Hagebrukernes Salgslag. Medlemene vert uppnemnde for 3 år. Kvart år går det, so langt råd er, ut like mange.

§ 2, fyrste leden.

Rådet vel formann og varaformann. Det er vedtaksført når 6 medlemer møter. Millom dei må vera formannen eller varaformannen. For alle vedtak gjeld vanleg fleirtal. Står røystene likt, er røysta til formannen avgjerande. Rådet vel eit arbeidsutval på 3 medlemer og millom dei må vera formannen.

§ 4, andre leden.

På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetnad av flesk, kjøt av storfe, kalv og sau, mjølk, egg, pelsdyrskinn og hagebruks- og gartneriprodukt etter dei fyresegnene som er nemnde nedanfor.

§ 5. Fell burt.

§ 6, fyrste og andre leden.

I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerer storparten av mjølkeumsetnaden, har vedteke å leggja avgift på konsummjølk, og i tilfelle på annan bruk av mjølk, til å jamna ut prisskilnaden mellom dei ymse bruk av mjølk, kan Kongen eller den han gjev fullmakt leggja ei slik avgift (utjamningsavgift) på mjølk som produsentar, som ikkje er medlemer av samskipnaden, sel eller leverer til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges til forbrukaren. For mjølk som vert levert beinveges frå produsent til forbrukar, fastset Kongen eller vedkomande departement etter framlegg frå Omsetningsrådet storleiken av avgifta i eit distrikt. Som mjølk vert og rekna iskrem og annan matis der mjølk eller noko mjølkeprodukt er nytta som råemne.

Departementet ferdar ut nærmare fyresegner um korleis den tilslutninga som krevst i denne paragrafen, skal reknast ut, og avgjer um denne tilslutninga er der. I avgjersla skal ikkje reknast med slik umsetnad som er friteken for avgift etter gjeldande fyresegner. Dei avgiftene som vert pålagde etter denne paragrafen, skal med

frådrag av styringskostnaden nyttast til tilskot til produksjonsmjølk (returmjølk medrekna) i meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikkar og andre verksemder med når departementet fastset det. Etter nærmare fastsetjing av departementet kan tilskot verta ytt til fjell- og gardssmør som vert umset av godkjente einskildprodusentar eller gjennom godkjente smørlag eller meieri. Storleiken av tilskottet til fjell- og gardssmør vert fastset av departementet som kan gjera vedtak um at produsentane skal svara avgift av mjølka etter § 4. 2 aug. Nr. 3.

§ 7. Avgiftene skal produsentane svara når dei sel, leverer eller fær uppgjerd for vara.

Departementet gjev fyresegner um betaling og uppkrevjing av avgiftene og um rekneskapsførsla og tilsynet med at avgiftene kjem inn. I fyresegnene kan departementet fastsetja at avgiftene kan krevjast upp hjå handlarar, større forbrukarar og verksemder som kjøper avgiftspliktig vare frå produsenten, tek i mot den til sal, lagring, kontroll, foredling eller annan handsaming eller som på vegne av produsenten tek i mot uppgjerd for dei leverte varone.

Handlaren, forbrukaren eller verksemda og innehavaren og i tilfelle styret eller styraren for verksemda er ansvarlege for avgifta og har skyldnad til å leggja avgiftspengane i serskild kasse. Når pengane vert lagde i kassa, går eigedomsretten over til dei næringssamskipnadene som avgiftene skal gå til.

Eigar og brukar er sams ansvarlege for avgifta.

§ 8. Alle som det vert uppkravt avgift hjå, skal føra dei bøker og gjeva dei uppgåvone som departementet fastset. Departementet kan i serskilde høve gjeva påbod um uppgåveplikt ogso for dei som transporterer varone. Kan det ikkje etter dei uppgåvone og andre upplysningar som ligg fyre, fastsetjast sikkert kor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet etter sitt skyn fastsetja summen med endeleg verknad.

§ 9. Fyrste leden fell burt.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks. Samstundes fell burt provisorisk anordning frå 12 juni 1946 um brigde i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 10 juli 1936.

Kongelig resolusjon.*) 2 aug.

I. Lov av 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste trer i kraft 15 august 1946.

Fra samme dag oppheves:

a. Kongelig resolusjon av 24 mars 1944 om instruks for de midlertidige ordførere, kommunestyrer og fylkesutvalg angående

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

2 aug. den første opprydding i kommuner og fylkeskommuner, jfr. endring ved kongelig resolusjon av 15 desember 1944.

b. Kongelig resolusjon av 15 desember 1944 om instruks for fylkesmennene angående den første opprydding i statstjenesten.

c. Kongelig resolusjon av 9 mars 1945 om bemyndigelse for Kirke- og undervisningsdepartementet til å treffe avgjørelser i henhold til provisorisk anordning av 26 februar 1943 slik som den lyder etter endring av 24 november 1944, § 2, om midlertidig fjerning av tjenestemenn og arbeidere som er knyttet til de skoler som hører under nevnte departement.

d. Kongelig resolusjon av 20 juli 1945 om at private telefonselskaper skal anses som offentlige innretninger etter tjenestemannsanordningens § 9 og om fullmakt etter anordningen for selskapenes styrer.

e. Kongelig resolusjon av 17 august 1945 om at tjenestemannsanordningen får anvendelse på apotek.

f. Kongelig resolusjon av 7 september 1945 om gjenopprettelse av lovlige forhold i forsikringsvirksomheten.

II. Med virkning fra 15 august 1946 fastsettes følgende i henhold til § 9, jfr. §§ 2 og 6 i lov av 19 juli 1946 om utreinsking i offentleg teneste:

1. Følgende innretninger, bedrifter m. v. omfattes av bestemmelsene i loven:

a) Norges bank; Norges brannkasse; Norsk rikskringkasting; A/S Vinmonopolet; Statens kornforretning; Kongeriket Norges Hypotekbank; Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank; Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank; A/S Den Norske Industribank; Norges Kommunalbank; Lånekassene for jordbrukere og fiskere; Den norske stats fiskeribank; Driftskreditkassen for mindre jordbrukere; de lokale trygdekasser; vitenskapelige institusjoner, museer og samlinger som vesentlig opprettholdes ved statsmidler.

b) Industrielle virksomheter, eiendommer eller anlegg som drives for statens eller en kommunes regning.

c) Private skoler, sykehus, barnehjem, gamlehjem og lignende almennyttige innretninger som mottar tilskudd av stat eller kommune eller står under særskilt tilsyn av statsmyndighet eller kommunal myndighet.

d) Sparebanker og aksjebanker.

e) Apotek.

f) Private telefonselskaper.

Loven omfatter også medlemmer av utvalg, styrer, råd og

lignende for innretninger som er nevnt ovenfor med mindre de er oppnevnt av en kommunal myndighet. 2 aug.

2. Forsikringsinnretninger som drives av private, herunder generalagenturer for utenlandske selskaper som driver forsikringsvirksomhet her i landet i samsvar med forsikringsloven av 29 juli 1911 kap. 10, omfattes av bestemmelsene i loven. Dog får loven ikke anvendelse på begravelseskasser, sykekasser eller slike livsforsikringsselskaper som er grunnet på gjensidighet som omhandlet i forsikringstilsynslovens § 115, og heller ikke på gjensidig husdyrforsikringsselskap, gjensidig selskap til forsikring av båter og mindre fartøyer, fangstredskaper eller sjøfolks utrustning og gjensidig brannforsikringsforening som omhandlet i § 116. Sosialdepartementet eller den dette gir fullmakt bemyndiges til å treffe de avgjørelser som er nevnt i lovens § 2, annet ledd, og § 6, jfr. §§ 2 og 3.

Kongelig resolusjon. 2 aug.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov nr. 7 av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven, opprettholdes bestemmelser av 3 juli 1941 om gjensidighet mellom Norge og Danmark med hensyn til forlengelse av prioritetsfrister vedrørende patenter, varemerker og mønstre i anledning av krigen.

Kongelig resolusjon. 2 aug.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov nr. 7 av 15 mars 1940, opprettholdes bestemmelser av 4 mai 1942 om gjensidighet mellom Norge og Sveits med hensyn til forlengelse av prioritetsfrister vedrørende patenter, varemerker og mønstre i anledning av krigen.

Kongelig resolusjon.*) 2 aug.

For Statsbanenes personale fastsettes en foreldelsesfrist på 2 måneder for innsendelse av krav på timepenger og godtgjørelse for overtid.

Fristen for innsendelse av krav på timepenger regnes fra utløpet av den måned hvori kravet er påløpet, og for krav på overtid regnes fristen fra slutten av den enkelte måned hvori overtiden er

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 28.

2 aug. påløpet, for så vidt det gjelder arbeid på turnus fra utløpet av turnussen.

Samferdselsdepartementet kan hvor særlige grunner foreligger, samtykke i utbetaling selv om krav er innkommet etter fristens utløp.

2 aug. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til presteskapet.

Lov om personnavn av 9 februar 1923.

Statistisk Sentralbyrå har skrevet slik til departementet:

«Da enkelte folkeregisterførere har pekt på at navnelovens bestemmelser ikke alltid blir overholdt fra prestenes side, vil Byrået be Kirkedepartementet om å sende prestene et rundskriv og gjøre dem oppmerksom på at navnelovens bestemmelser må overholdes.

Byrået vil i sakens anledning peke på enkelte vesentlige punkter i navneloven som det erfaringsmessig har vist seg ikke blir overholdt.

§ 5. Da det om antagelse av slektsnavn i henhold til denne paragraf gjøres anmeldelse til fødselsregisteret, vil vedkommende måtte påse at betingelsene for antagelse av det anmeldte slektsnavn foreligger. I motsatt fall vil navnet ikke kunne godtas og forholdet blir å innberette til Justisdepartementet.

§ 6. Har et barn ikke ved fødselen ervervet slektsnavn, må det ved anmeldelsen om barnets fødsel antas et slektsnavn for barnet overensstemmende med § 5. Dessuten bestemmer denne paragraf at flere søsken må ikke i medhold av denne paragraf gis forskjellig navn.

§ 17. Som fornavn må ikke velges navn som er i bruk som slektsnavn og ikke etter sin opprinnelse er et fornavn. Dog kan morens slektsnavn som ugift velges ved siden av et annet navn.

§ 20. Uten hjemmel i navneloven må ingen forandre navn eller navnets skrivemåte eller anta noe navn.

Registerføreren (prestene) bør derfor påse ved utferdigelse av attester, innførsler i protokoller osv. at dette oppgitte navn er korrekt. Og er det skjellig grunn til å nære mistanke om at vedkommende ulovlig bruker navnet eller uten hjemmel har forandret dets skrivemåte, bør det forlanges legitimasjon og tvistspørsmålet forelegges Justisdepartementet.»

Departementet slutter seg til det som her er sagt og vil innskjerpe at navnelovens bestemmelser må overholdes.

2 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for hele Sandar herred, Vestfold fylke.

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

Bestemmelser *) **om omsetning av gummiringer til kjøretøyer.** 5 aug.

(Gitt 5 august 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Med gummiringer menes i disse bestemmelser nye og brukte luftgummidekk og slanger til motorvogner, motorsykler, traktorer, veiarbeidsmaskiner, hestekjøretøyer og tilhengere til slike kjøretøyer.

§ 2. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve gummiringer, unntatt gummiringer i lastebildimensjoner og spesialdimensjoner for traktorer og veihøvler og lignende, uten mot anvisning fra Direktoratet for Industriforsyning eller den dette bemyndiger.

Søknad om anvisning av nye gummiringer til erstatning for utslitte ringer sendes på fastsatt skjema til Statens Bilsakkyndige i bileierens distrikt eller i det distrikt hvor kjøretøyet brukes. Søknaden videresendes med den bilsakkyndiges påtegning til Direktoratet for Industriforsyning.

Søknad om tildeling av gummiringer til nye kjøretøyer som leveres uten ringer, eller til kjøretøyer som har mistet ringene ved rekvisisjon, sendes i vanlig brevs form direkte til Direktoratet for Industriforsyning, med opplysning om kjøringens art og gjennom hvilken forhandler gummien ønskes levert. Er ringene mistet ved rekvisisjon, må rekvisisjonsnummer oppgis.

§ 3. Ved utlevering av nye gummiringer til erstatning for brukte ringer plikter kjøperen å avstå og bilgummiforhandleren å motta de brukte ringer. Forhandleren plikter å levere ringene til grossist i gummiavfall mot kvittering på fastsatt skjema. For brukte gummiringer som leveres og videresendes i medhold av denne bestemmelse, ytes ingen erstatning til eieren eller forhandleren. Avfallsgrossisten skal levere all brukt bilgummi etter godkjente priser til produsent av gummiregenerat, eller til annen avtaker etter nærmere anvisning fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

Brukte ringer som en forhandler mottar i bytte ved levering av nye ringer og som lar seg reparere, er unntatt fra innleveringsplikten til avfallsgrossist. Forhandleren må imidlertid ikke avhende ringene uten mot innbytte av tilsvarende utslitte ringer, som i sin tur innleveres til avfallsgrossist.

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

5 aug. § 4. Produsenter, importører og forhandlere av gummiringer plikter ved utgangen av hver måned å sende inn oppgave over beholdning, tilgang og salg av slike ringer til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger. Gjennom kvitteringer fra avfallsgrossist skal det samtidig dokumenteres at det ved salget er mottatt og innlevert et tilsvarende antall brukte gummiringer.

Grossister i gummiavfall plikter ved utgangen av hver måned å sende inn oppgaver over beholdning, tilgang og avgang av kasserte gummiringer til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

§ 5. Direktoratet for Industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene.

§ 6. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a, slik disse paragrafer lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 7. Bestemmelsene trer i kraft 15 august 1946.

Samtidig oppheves:

1) Forordning av 27 januar 1942 om avståing, omsetning og bruk av gummiringer til kjøretøyer og av reparasjonsmaterialer til slike ringer.
2) Forskrifter om avståing, omsetning og bruk av gummiringer til kjøretøyer av 7 februar 1942 med senere endringer.
3) Forskrifter om framstilling, omsetning og bruk av reparasjons- og banepåleggingsmaterialer for gummiringer til kjøretøyer av 10 februar 1943 og tillegg til forskriftene av 1 november 1943.
4) Forskrifter om tillegg til og endringer i rasjoneringsbestemmelsene vedrørende gummiavfall av 1 oktober 1945.

5 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om tillatelse til bruk av veronal til fangst av rovdyr i Ullensaker herred, Akershus fylke.

5 aug. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning av 25 oktober 1944 om behandling av gummi til motorvogner skal opphøre å gjelde fra og med i dag. 5 aug.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste. 7 aug.

Departementet skal herved gjøre oppmerksom på lov av 19 juli 1946 um utreinsking i offentleg teneste. Loven avløser den provisoriske anordning av 26 februar 1943 om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste i Norge (Tjenestemannsanordningen). Den inneholder i det vesentlige en gjentagelse av anordningen, men gir også enkelte nye bestemmelser.

Idet departementet for øvrig viser til loven skal en til de enkelte bestemmelsene bemerke:

Til § 1:

I paragrafens annet ledd presiseres det at påstand om avskjed etter første ledd og om tjenestens tap som straff, i alminnelighet bør avgjøres i en og samme sak.

Paragrafens tredje ledd åpner adgang til å gjøre bruk av ordensstraff i stedet for å reise sak om avskjed etter første ledd. Ordensstraffer er overføring til en annen tjenestestilling av samme eller lavere grad eller suspensjon uten lønn i inntil 2 år.

I motivene til lovens § 1 tredje ledd er det understreket at ordensstraff i stedet for avskjed bare må brukes når tjenestemannens forhold ikke er mer graverende enn at det er forenlig med tjenestens tarv å ta ham inn i en annen stilling eller i tilfelle å ta ham inn i hans tidligere stilling etter at han har vært suspendert i inntil 2 år.

I femte ledd slås det fast at en tjenestemann som på grunn av forhold som nevnt i første ledd er blitt avskjediget uten dom eller ilagt ordensstraff, kan kreve lovligheten av vedtaket prøvet av domstolene. I så fall må tjenestemannen innen en måned etter at han fikk melding om vedtaket framsette begjæring om saksanlegg. Saken reises deretter av påtalemyndigheten. Hvis begjæringen om saksanlegg blir framsatt overfor ansettelsesmyndigheten bør denne straks sende den videre til påtalemyndigheten sammen med sakens dokumenter.

Bestemmelsen om adgang til å begjære saksanlegg får også anvendelse for så vidt angår vedtak som er truffet før lovens ikrafttreden. For disse tilfelle regnes månedsfristen fra den dag loven trer i kraft (15 august 1946, se nedenfor).

7 aug. Til § 5:

En tjenestemann som er suspendert etter § 2 første punktum har ikke krav på lønn i suspensjonstiden. Etter en uttalelse fra Finansdepartementet har en imidlertid fulgt den praksis at vedkommende fagdepartement kan tilstå en slik tjenestemann lønn i hele eller en del av suspensjonstiden når særlige grunner gjør det rimelig, til tross for at tjenestemannen etter hovedregelen ikke har krav på dette. I § 5 er denne praksis nå blitt uttrykkelig lovfestet.

Til § 8:

Her gjentas først hovedregelen i tjenestemannsanordningens § 8 første punktum om at den som under okkupasjonen er forfremmet, forflyttet eller etter søknad ansatt i ny offentlig stilling, har krav på å gå tilbake til sin tidligere offentlige stilling, dersom han som følge av reglene i § 3 eller § 6, jfr. § 7, ikke kan fortsette i den nye stillingen. Anordningens § 8 annet punktum har vært forstått slik at hvis ansettelsesmyndigheten fant at vedkommende på grunn av sitt forhold ikke burde få gå tilbake til sin tidligere stilling, kunne den treffe bestemmelse herom, uten at det var nødvendig å gå fram etter anordningens § 1 (se Justisdepartementets rundskriv av 4 mars 1946). Lovens § 8 annet punktum fastslår nå dette og bestemmer dessuten at tjenestemannen innen en måned etter at han fikk melding om vedtaket kan bringe spørsmålet om lovligheten herav inn for domstolene.

Til § 10:

Paragrafen inneholder bestemmelse om at en ordinert prest som ikke har stilling i kirken, kan fradømmes retten til å bære prestedrakt og til å utføre prestetjeneste når han ved forhold som nevnt i § 1 første ledd har gjort seg uverdig til prestegjerning. Sak om dette reises av påtalemyndigheten etter begjæring av Kirkedepartementet.

Ved kongelig resolusjon av 2 august 1946 er det bestemt at loven skal tre i kraft 15 august s. å.

Ved resolusjonen oppheves en rekke kongelige resolusjoner om den første opprydding i den offentlige tjeneste m. v. Etter henstilling fra Kirkedepartementet blir dog kongelig resolusjon av 8 mai 1945 om den kirkelige ordning i overgangstid etter befrielsen av Norge, fremdeles stående ved makt.

Videre gis det i medhold av den nye lovs § 9 nærmere bestemmelser om hvilke innretninger, bedrifter m. v. som omfattes av loven.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fullmektig C. M. Bakke og fru Alma Bakkes legat til Østlandske Blindeforbund», opprettet ved gavebrev av 14 september 1945. 7 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Mor Nancy Breiens legat til Norderhov og Hønefoss barnehjem», opprettet ved disponent R. Breien og hustrus gavebrev av 22 mai 1946. 7 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kaptein Claus Thorsens legat» til fordel for en velfortjent, hederlig sjømann fra utenriks fart som eventuelt med sin hustru kan få sitt hjem på Nordstrand aldersdomshjem, opprettet ved frk. Agnes Thorsens gavebrev av 31 mars 1946. 7 aug.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at det har godkjent vigselformular til bruk i pinsemenigheten Salem, Haugsbygd. 8 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «G. C. Gabrielsen og hustrus legat» til trengende av handelsstanden og skipperstanden i Stavanger, opprettet ved enkefru Jorine Christine Gabrielsens testament av 3 mai 1935. 8 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kirkesanger Ingebrikt Nyhuus' og hustru Martha Nyhuus' legat» til bekjempelse av tuberkulose innen Orkdal kommune, opprettet ved helserådsassistent John Nyhuus' testament av 13 februar 1931 med forandring av 23 september 1938. 8 aug.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om opphevelse av Næringsdepartementets bestemmelse i skriv av 28 februar 1945 om bruk av dagliner også før 12 mars i Vest-Lofoten og Henningsvær oppsynsdistrikt. 8 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om nye takster for analyser utført ved Statens frøkontrollstasjoner. 9 aug.

Med godkjenning av Prisdirektoratet fastsettes herved følgende nye takster for analyser utført ved Statens frøkontrollstasjoner.

1. Ekthet og avlssted (uten feltkontroll) ..... kr. 2,50—5,00

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

9 aug. 2. Renhet:

a)	Korn og kjernebelgvekster	kr. 2,50
b)	Hundegras, kvein, rapp, engrevehale, rød-, fåre- og stivsvingel	» 5,00
c)	Andre frøslag	» 4,00
d)	Frøblandinger	kr. 4—7,00
3.	Ugrasanalyser (renseriprøver)	kr. 1,00
4.	Spireevne:	
a)	Korn og kjernebelgvekster	» 3,00
b)	Andre frøslag	» 4,00
5.	Fusariumundersøkelse (beiseprøve)	» 2,50
6.	Vanninnhold	» 2,50
7.	1000-kornvekt	» 1,50
8.	Innerkorn (i havre)	» 1,50
9.	Avskalling (i havre og timotei)	» 1,50
10.	Hektolitervekt	» 1,25
11.	Avskrift av analysebevis	» 1,00
12.	Forsendelse av forseglet restprøve	» 1,50

For blandkorn (blandsæd) og frøblandinger økes analyseavgiften med henholdsvis kr. 1,50 og kr. 2 for hvert frøslag som kommer i tillegg og krever særskilt spiringsanalyse.

For prøver som det tar ekstra lang tid å analysere kan frøkontrollen regne tilleggstakst i forhold til det merarbeid analysen krever.

For analyse av prøver innsendte gjennom jordstyrene i tiden 1 juli—1 desember kan frøkontrollen under visse forutsetninger gi 25 % rabatt.

Takstene gjøres gjeldende fra 1 september 1946 inntil videre. Samtidig settes ut av kraft de takster som er fastsatt i «Regler og takster for prøvetakning og analyse ved Statens frøkontrollstasjoner» kap. VI, Analysetakster. De øvrige bestemmelser i dette kapitel gjelder uforandret.

9 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at elg skal være fredet det hele år i Finnmark fylke.

10 aug. **Bestemmelser** *) om tildeling av rasjonerte matvarer m. v. på grunnlag av lægeattest.

(Gitt av Det kongelige Forsynings- og gjenreisningsdepartement 10 august 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Syke som ved lægeattest legitimerer at de av helseomsyn trenger det, kan gis særskilt tildeling av rasjonerte matvarer.

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

§ 2. Helsedirektoratet gir nærmere regler om i hvilke sykdoms- 10 aug.
tilfelle, for hvilke varesorter, med hvilke mengder og for hvilke tidsrom tildeling kan finne sted.

Helsedirektoratet kan også sette nærmere betingelser for tildelingen.

§ 3. Forsyningsnemnda kan godta lægeattester for tildeling til syke i andre sykdomstilfelle, for andre varesorter, for større mengder og for lengere tidsrom enn Helsedirektoratets regler hjemler, hvis attestene er godkjent av Helsedirektoratet.

Lægeattester for kaffe, kakao (unntatt diabetikerkakao), sjokolade og honning kan under ingen omstendighet godtas.

§ 4. Til gravide, diegivende, kvinner som skal føde i hjemmet og kunstig ernærte spebarn kan det gis slike tildelinger av rasjonerte matvarer som Helsedirektoratet bestemmer.

Tilstanden må legitimeres ved attest fra læge eller jordmor.

§ 5. Til blodgivere kan det etter hver blodtransfusjon gis slike tildelinger av rasjonerte matvarer som Helsedirektoratet bestemmer.

Hvor det er opprettet blodgiversentral på stedet, er betingelsen for tildeling at blodgiveren er registrert i denne.

Blodtransfusjon må legitimeres ved attest fra læge, sykehus eller blodgiversentral.

§ 6. De attester som er nevnt i §§ 1—3 skal skrives på fastsatte skjemaer som må være nøyaktig utfylt.

§ 7. Folk som på grunnlag av slike attester som er nevnt foran vil ha eller har fått særtildelinger av rasjonerte matvarer, er pliktig til å framstille seg for en læge til kontroll når Helsedirektoratet krever det.

§ 8. Finner Helsedirektoratet eller en av Helsedirektoratet oppnevnt kontrollæge at vilkårene ikke er til stede for utstedelsen av slike attester som disse forskrifter omfatter, kan de annullere dem.

§ 9. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem er straffbar, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 8 slik denne lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 10. Bestemmelsene trer i kraft straks.

Samtidig oppheves Direktoratet for proviantering og rasjonerings forskrifter av 28 august 1945 om tildeling av rasjonerte matvarer m. v. på grunnlag av lægeattest.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 12 aug.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

12 aug. varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at

1. midlertidig forordning av 24 november 1943 om fortrinsrett for linefiskere på kyststrekningen fra og med Vest-Agder til og med Østfold fylker til kjøp av sild og reker til agn og
2. forordning av 14 juni 1944 om forbud angående brislingsteng

skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

13 aug. Skrivelse *) fra Handelsdepartementet.

I medhold av midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946 og kongelig resolusjon av 19 juli 1946 fastsetter Handelsdepartementet følgende forskrifter til gjennomføring av loven:

§ 1. Avtale om bortfraktning eller bortleie av norsk skip av registreringspliktig størrelse for bestemt eller ubestemt tidsrom kan ikke sluttes eller fornyes uten at samtykke fra Norges Rederforbund er innhentet på forhånd.

Det samme gjelder slutning eller fornyelse av avtale om bortfraktning for reise unntagen for reise mellom norske havner.

Spørsmål om forhåndsapprobasjon på avtale om bortfraktning eller bortleie av skip som aktes ervervet, må forelegges Handelsdepartementet ved Skipsfartsdirektoratet.

§ 2. Det er forbudt uten at tillatelse på forhånd er innhentet fra Norges Rederforbund å la norsk skip av registreringspliktig størrelse gå i ballast fra havn her i riket til utlandet eller fra utenlandsk havn.

§ 3. Norges Rederforbund kan gi pålegg om at norsk skip skal sluttes til bestemt befrakter for transport som er nødvendig for å sikre rikets forsyninger med viktige varer eller fordelingen av sådanne varer, til gangbar frakt og på vanlige vilkår i vedkommende fart. Det samme gjelder for transport som departementet finner at norske skip på grunn av avtaler med andre land, bør delta i.

Pålegg kan kun gis etter anmodning fra Skipsfartsdirektoratet eller etter at samtykke fra Skipsfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle på forhånd er innhentet.

§ 4. Den kommisjon av inngåtte fraktinntekter som blir å betale i henhold til midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip, blir å inkassere og forvalte av Norges Rederforbund,

*) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

som også foretar erstatningsutbetaling, etterutligning og eventuelt fordeling av overskudd etter lovens bestemmelser. Revisjon blir å foreta av en av departementet oppnevnt revisor. 13 aug.

§ 5. Til utførelse av de funksjoner som er nevnt i paragrafene 1, 2 og 3 kan Norges Rederforbund forlange opplysning om skipets navn og posisjon, til hvem, fra hvilket tidspunkt, for hvilken tid eller reise, for last, mengde og art, og til hvilken fraktsats skipet aktes bortfraktet, samt i hvilken valuta frakten skal betales.

§ 6. Norges Rederforbund må under utøvelsen av den myndighet som det er tillagt etter disse forskrifter, rette seg etter bestemmelser som måtte bli truffet av Handelsdepartementet.

§ 7. Handelsdepartementets bestemmelser av 21 desember 1945 om Norges Rederforbunds utøvelse av fraktkontroll, oppheves og avløses av nærværende bestemmelser.

§ 8. Overtredelse av disse forskrifter medfører straffansvar, jfr. midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946 paragraf 20.

§ 9. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Skien. 13 aug.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om jakt på rådyr i en del herreder i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud og Vestfold fylker. 14 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tillegg til vedtekt til bygningslovens § 63, 1 for Bergen. 15 aug.

Lov *)[1]) om endring i lov om utskrivning og verneplikt av 21 juni 1929 nr. 8 (nedsettelse av vernepliktsalderen). 16 aug.

§ 1. I vernepliktslovens §§ 15, 17, 24, 26, 27, 33 og 42 endres tallet 20 overalt til 19.

§ 27 1 ledd a) skal heretter lyde således: Sjøfolk som har en utenriks fartstid etter fylte 16 år av minst 12 måneder innen 1 januar i det kalenderår hvori de fyller 19 år. Kongen kan om nødvendig bestemme at kravet til fartstidens lengde nedsettes med inntil 6 måneder.

---

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

[1]) St.vedtak 6 juli. Se Ot. prp. nr. 108. Innst. O. nr. 168. St.tid., forh. i Ot. s. 401—402; i Lt. s. 137—138.

16 aug. § 2. Kongen gir de nærmere forskrifter som er nødvendige til gjennomføringen av denne lov.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

16 aug. **Kongelig resolusjon.**

I medfør av § 17 i lov om yrkesskoler av 1 mars 1940, satt i kraft fra 1 juli 1945, fastsettes følgende Reglement for Yrkesopplæringsrådet for håndverk og industri.

§ 1. Til å bistå yrkesskolenes overstyre, Kirke- og undervisningsdepartementet, med råd, initiativ og tilsyn med yrkesskolene oppnevner Kongen et råd, over halvparten av medlemmene skal representere de praktiske næringer.

§ 2. Kongen tilsetter en direktør for yrkesskolevesenet, som samtidig er rådets formann. Rådet velger selv sin nestformann.

§ 3. Til rådet knyttes et eget kontor med nødvendig sakkyndig assistanse. Kontorets sjef og andre faste funksjonærer ansettes av departementet etter innstilling fra Rådet.

§ 4. Rådet får 15 medlemmer og sammensettes slik:

De praktiske næringer:

1— 3. Arbeidernes faglige Landsorganisasjon.
4. Norges Håndverkerforbund.
5. Norges Industriforbund.
6. Norsk Arbeidsgiverforening.
7. Norsk Arbeidslederforbund.
8. Norsk Ingeniør og Teknikerorganisasjon.
9—10. Bygdene.

Skolene:

11—14. De forskjellige yrkesskoler.
15. Direktøren for yrkesskolevesenet.

Nr. 1—8 oppnevnes etter innstilling av organisasjonene, nr. 9 og 10 (derav 1 kvinne) etter forslag av Selskapet for Norges Vel. — Av yrkeskolenes representanter skal minst en være lærer.

Ellers deltar i rådets møter, men uten stemmerett: 1 representant for Kirke- og undervisningsdepartementet og 1 representant for Sosialdepartementet (Arbeidsdirektoratet).

Oppnevnelsen skjer for 4 år. I de første 3 år uttrer årlig 3 medlemmer, i det fjerde år 5, første gang etter 1 års forløp, slik:

Etter 1 år: nr. 1 — 4 — 11
» 2 » » 2 — 5 — 12
» 3 » » 3 — 6 — 13
» 4 » » 7 — 8 — 9 — 10 — 14.

§ 5. Rådets utgifter bæres av staten.

Til særskilte formål kan rådet søke støtte fra næringsorganisa- 16 aug.
sjonene. Slike tilskott disponeres etter organisasjonenes ønsker og under deres kontroll.

§ 6. Direktøren sammenkaller rådet så ofte han finner det nødvendig, og minst 1 gang om året. Det sammenkalles også når minst 5 medlemmer krever det.

§ 7. Rådet velger et arbeidsutvalg på 5 medlemmer. Rådets formann og nestformann er selvskrevne. Arbeidsutvalgets medlemmer bør kunne samles til regelmessige møter.

Rådet kan nedsette særutvalg. I disse kan velges medlemmer utenfor rådet.

§ 8. Rådet behandler viktigere saker og spørsmål av prinsipiell betydning. Ved avstemning avgjøres en sak ved alminnelig flertall. Ved stemmelikhet gjør direktørens stemme utslaget. Over rådets og arbeidsutvalgets forhandlinger føres møtebok. Gjenpart av denne sendes etter hvert møte Kirke- og undervisningsdepartementet, Sosialdepartementet (Arbeidsdirektoratet), de organisasjoner som er representert i rådet, og samtlige rådets medlemmer. Dersom direktøren eller et annet rådsmedlem ikke er enig i et vedtak, kan han kreve sin mening innført i møteboken. Slike dissenser skal meddeles ved oversendelse av innstillinger til Overstyret.

Finnes det påkrevd kan saker av særlig viktighet eller av prinsipiell betydning også behandles av arbeidsutvalget. Er det dissens om en slik sak i arbeidsutvalget bør saken avgjøres ved skriftlig behandling av rådet.

Dersom en avgjørelse i en viktig sak ikke tåler utsettelse, kan direktøren avgjøre den på eget ansvar. Slike avgjørelser skal forelegges første utvalgs- eller rådsmøte til godkjenning.

§ 9. Rådet skal:

1. Ta initiativ i saker til fremme av yrkesopplæring,
2. under hensyn til yrkenes og landsdelenes behov gi forslag om oppretting av nye skoler, kurser og klasser eller avgi uttalelser om forslag fra annet hold om nye tiltak for yrkesopplæringen,
3. samarbeide med fylkesyrkesskolenemndene,
4. gi uttalelse til departementet om tilsetting av styrere,
5. utarbeide undervisningsplaner og øvings-rekker,
6. ordne med opptakingsprøver, eksamensoppgaver, eksamener og vitnesbyrd,
7. la utarbeide og få gitt ut lærebøker og annet undervisningsmateriell og i tilfelle forestå salget,
8. gi innstilling om manuskripter til lærebøker og andre undervisningsmidler som skal godkjennes til bruk i skolene,

16 aug 9. inspisere yrkesskolene og være rådgiver for yrkesskolene i alle spørsmål om undervisningen, det tekniske utstyr og innredningen av skoleverksteder og andre undervisningsrom,
10. la holde instruksjonskurser, yrkesskolemøter og utstillinger,
11. avgi en samlet årsberetning over rådets virksomhet i det forløpne skoleår.

16 aug. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av paragraf 8, punkt 5, i lov av 19 juli 1946 om erstatning for skip og bruk av skip, bemyndiges Handelsdepartementet til å fastsette regler om renter av utlegg som Nortraship har hatt for redernes regning.

16 aug. **Kongelig resolusjon** om manøvreringsreglement for statsregulering av Klevevatn i Flåmselva, Sogn og Fjordane fylke.

16 aug. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med § 4 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert det gjeve fylgjande føresegner om avgift på frukt:

§ 1. I tida til og med 24 august 1947 skal det svarast avgift ved sal av epler, pærer, plommer og kirsebær (moreller) frå produsent.

§ 2. Avgifta vert fastsett til 2 % av salssumen. Avgifta vert rekna av brutto salssum frå produsent (notasumen inklusive frakt og emballasje og mogleg avgift til staten, der denne er teke med i prisen på vara).

§ 3. Unnateke frå avgiftsplikta er sal frå produsent til arbeidarar på garden eller i gartneri-eller hagebruksverksemda og leveranser til oppfylling av kår- og forpaktningskontrakter. Med godkjenning frå departementet kan Omsetningsrådet også gjeva føresegner om fritaking for avgift på anna småsal.

Når særlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri for avgift i det einskilde tilfelle.

§ 4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

§ 5. Desse føresegnene trer i kraft 25 august 1946.

16 aug. **Kongelig resolusjon.***)

Statsbanenes Elektromesteres forening anerkjennes som forhandlingsberettiget etter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2, jfr. § 3.

---

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.

Kongelig resolusjon.*) 16 aug.

I medhold av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 6 bestemmes:

I. Det er forbudt å bruke snurrevad i Kvænangenfjorden i et område innenfor en rett linje trukket fra Kvænangsstraumens fyrlykt over et stående jernstakemerke til Nordstraumen.

II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fanget fisk — eller dens verdi — samt ulovlig bruk av redskap, kan inndras til fordel for statskassen.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks, og gjelder inntil videre.

Kongelig resolusjon.*) 16 aug.

Forsynings- og gjenreisningsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som etter lov av 19 juli 1946 om ekspropriasjon og byggeforbud vedkommende grunnarealer m. v. §§ 1, 2, 3, 5 og 7 er tillagt Kongen eller det departement han gir fullmakt.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Torborg Fælles legat» til Vegårshei kirke, opprettet ved testament av 1 mars 1932. 16 aug.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og byplanvedtekter for «Finnmarka» i Steinkjer. 16 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Ullensaker herred, Akershus fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, fra 1 mai til 30 oktober. 17 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Trysil herred, Hedmark fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 17 aug.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for område nr. 570, Byens marker (Narnte), Fredrikstad. 19 aug.

Bestemmelse av Samferdselsdepartementet om at følgende postale avgifter skal gjelde fra 1 oktober 1946: 20 aug.

A. Innenriks.

	Pr. sending.
Ilbudavgift	50 øre
Avgift for etterspørsel	50 »

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

20 aug. Avgift for mottakingsbevis, Pr. sending.
krevd samtidig med at sendingen blir levert inn .... 25 øre
krevd seinere ..... 50 »

B. I utvekslingen med utlandet.

1. Danmark med Færøyane og Grønland, Finnland, Island og Sverige.
Rekommandasjonsavgift ..... 30 øre
Ekspedisjonsavgift for verdipakker ..... 30 »
Assuranseavgift pr. 500 kroner eller del av 500 kroner 25 »
Oppkravsavgift ..... 15 »
Ilbudavgift for pakker ..... 100 »
» » andre sendinger ..... 50 »
Avgift for etterspørsel ..... 50 »
Avgift for mottakingsbevis,
krevd samtidig med at sendingen blir levert inn .. 25 »
krevd seinere ..... 50 »

2. Utlandet ellers.
Rekommandasjonsavgift ..... 40 »
Ekspedisjonsavgift for verdipakker ..... 40 »
Assuranseavgift pr. 500 kroner eller del av 500 kroner 25 »
Oppkravsavgift ..... 15 »
Ilbudavgift for pakker ..... 100 »
Avgift for mottakingsbevis,
krevd samtidig med at sendingen blir levert inn .. 40 »
krevd seinere ..... 60 »

3. Hele utlandet.
Fortollingsavgift ..... 75 »
Ompakkingsavgift ..... 25 »
Svarbevis ..... 45 øre pr. stykke.

21 aug. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori er uttalt at lov um pant for driftskreditt til industrien (forlagspant) av 8 mars 1946, jfr. tidligere bestemmelser av Administrasjonsrådet av 4 juli 1940, i alminnelighet ikke får anvendelse på tilvirkere av klippfisk, tørrfisk og saltfisk.

Spørsmålet om loven i det enkelte tilfelle kan få anvendelse på en bedrift som driver slik virksomhet, hører under tinglysingsdommeren. En avtale om forlagspant som er uvirksom fordi pantsetterens bedrift ikke er «verksdrift» i henhold til lovens § 1, blir likevel rettsgyldig ved at tinglysing har funnet sted, jfr. lovens § 6.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for kvartalet som omfatter Bankgata 13, Storgata 65 og Fr. Langesgate 20, Tromsø. 22 aug.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om endring av § 11 i politivedtekten for Tustna herred, Møre og Romsdal fylke. 23 aug.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 23 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til reguleringsplan for Hammerfest. 23 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Christine N. Hindrums legat» til trengende i Stranda sokn, Leksvik, opprettet ved testament av 30 august 1920. 24 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Narvik. 24 aug.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om fyresegner om jakttida for fugl og hare i Vest-Agder fylke. 26 aug.

Skrivelse *) fra Samferdselsdepartementet. 26 aug.

Med hjemmel i § 20 i lov om motorvogner av 20 februar 1926 med senere endringer fastsettes:

Arbeidsdepartementets forordning av 16 september 1942 — inntatt i Lovtidend, 1ste avd. s. 840 — angående nedsatt kjørehastighet for lastevogner med større akseltryk enn 2 000 kg og for personvogner som er registrert for mer enn 8 sitteplasser, oppheves.

Denne bestemmelse trer i kraft 1 oktober 1946.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tillegg til bygningsvedtektenes nr. 17 for Kongsvinger. 27 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter i tilknytning til den partielle regulering av strøket Engekjærdalen —Stensås—Langsæ i Arendal som er stadfestet av departementet 25 juli 1946. 27 aug.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om bandtvang for hund i Mo bykommune, Nordland fylke. 28 aug.

*) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.
**) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

29 aug. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om fiskereglar for Vestre Slidre herad, Opland fylke.

30 aug. **Kongelig kunngjøring** **)[1]) om endring i den fra 1 juli 1946 gjeldende stempelavgift på visse tobakkvarer.

Stortinget har 29 juni 1946 gjort følgende vedtak:

Fra den tid etter 1 juli 1946 som Kongen bestemmer skal det betales stempelavgift til staskassen av sigarer, røyketobakk og skråtobakk etter følgende satser:

Av sigarer:

Kr.	3,00	pr. 100 stk.	av verdi	til og med kr.	10
»	3,60	—»—	—	—»— »	12
»	4,20	—»—	—	—»— »	14
»	5,20	—»—	—	—»— »	17
»	6,20	—»—	—	—»— »	20
»	7,20	—»—	—	—»— »	23
»	8,20	—»—	—	—»— »	26
»	9,20	—»—	—	—»— »	29
»	10,40	—»—	—	—»— »	33
»	12,00	—»—	—	—»— »	38
»	13,60	—»—	—	—»— »	43
»	15,40	—»—	—	—»— »	48
»	17,40	—»—	—	—»— »	54
»	19,40	—»—	—	—»— »	60
»	21,40	—»—	—	—»— »	65
»	23,40	—»—	—	—»— »	71
»	25,60	—»—	—	—»— »	77
»	28,00	—»—	—	—»— »	83
»	31,60	—»—	—	—»— »	93
»	35,20	—»—	—	—»— »	103
»	38,80	—»—	—	—»— »	113
»	42,40	—»—	—	—»— »	123
»	48,00	—»—	—	over »	123

Av røyketobakk, herunder karvet skråtobakk:

Kr.	0,52	pr. netto 100 gram	av verdi	til og med kr.	2,20
»	0,84	—»—	—	—»— »	3,40
»	1,04	—»—	—	—»— »	4,00

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.
[1]) St.vedtak 29 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2021. Budsjett-innst. S. V nr. 20. St.tid. s. 1417—1419.

Kr.	1,40	pr.	netto	100 gram av verdi til og med kr.	4,70
»	1,60	—»—	—	—»—	» 5,20
»	1,84	—»—	—	—»—	» 6,00
»	2,40	—»—	—	—»—	» 7,60
»	2,96	—»—	—	—»—	» 9,20
»	4,40	—»—	—	over	» 9,20

30 aug.

Av skråtobakk.

Kr. 0,16 pr. 50 gram av pakningens innhold.

Pakninger med sigarer, røyketobakk og skråtobakk som før disse satser trer i kraft er utlevert som solgt fra tilvirkingsbedrifter eller fra firmaer med tillatelse til å stemple innførte tobakkvarer på eget lager og som er avgiftsberiktiget i samsvar med de avgiftssatser som gjelder på utleveringstiden, kan av Finans- og tolldepartementet fritas for etterstempling.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft fra 1 september 1946.

Kongelig resolusjon om stattutter for Norges Eksportfond. 30 aug.

§ 1. Norges Eksportfond er opprettet med hjemmel i § 2, 2net ledd i provisorisk anordning om utførselsforbud av 26 november 1945, hvor det er bestemt at halvdelen av gebyrinntekten for utførselslisenser skal tilfalle fondet.

§ 2. Fondets midler kan kun brukes til bestridelse av utgiftene ved Norges Eksportråds virksomhet i henhold til den ved kongelig resolusjon av 1 november 1945 fastsatte instruks for Rådet.

§ 3. Stortinget avgjør for ett år ad gangen hvilket beløp som i henhold til § 2 skal stilles til rådighet av fondet for bestridelse av utgiftene ved Norges Eksportråds virksomhet.

§ 4. Fondets midler forvaltes av Finansdepartementet, som også fører fondets regnskap. Midlene skal anbringes i stats- og statsgaranterte obligasjoner, aksjer i Norges Bank, som rentebærende innskott i statskassen eller lånes ut mot 1. prioritets pant i fast eiendom.

Anvisning av de i § 2 nevnte utgifter skjer kun etter Utenriksdepartementets anmodning.

§ 5. Fondets regnskap revideres av Riksrevisjonen.

Kongelig resolusjon. 30 aug.

I. Det opprettes et kallskapellani i Ringsaker prestegjeld i Hamar bispedømme fra 8 mai 1945 å regne.

II. — — — — —

30 aug. III. Hamar biskop bemyndiges til inntil videre å treffe nærmere bestemmelse med omsyn til konfirmantundervisningen og konfirmasjonens avholdelse samt angående fordelingen av gudstjenestene og de kirkelige handlinger i prestegjeldet, herunder om plikten for sokneprestene i Veldre og Brøttum til å undervise konfirmantene og holde gudstjenester i Ringsaker.

IV. — — — — —

30 aug. **Kongelig resolusjon.**

I. Det oppretes et kallskapellani i Nordre Land prestegjeld fra 1 juli 1946. — — — —

II. Kallskapellanen skal ta bopel i Torpa sokn. Hamar biskop bemyndiges til å fastsette arbeidsfordelingen mellom soknepresten og kallskapellanen.

30 aug. **Kongelig resolusjon.**

I.

A. Følgende bestemmelser i det ved kongelig resolusjon av 13 november 1931 fastsatte reglement for Den Rettsmedisinske Kommisjon skal heretter lyde slik:

§ 3. Den Rettsmedisinske Kommisjon består av 2 faggrupper — gruppe I for alminnelige rettsmedisinske spørsmål, og gruppe II for rettspsykiatriske spørsmål. Hver gruppe består av 3 medlemmer som beskikkes av Kongen for et tidsrom av 10 år.

Ved beskikkelsen av medlemmer i første gruppe tas for 2 medlemmers vedkommende hensyn til spesialkunnskap i alminnelig rettsmedisin og patologisk anatomi samt for den enes vedkommende om mulig også i kirurgi, for tredje medlems vedkommende til spesialkunnskap i fødselsvitenskap og kvinnesykdommer. Ved beskikkelsen av medlemmer i annen gruppe legges særlig vekt på erfaring og kyndighet i rettspsykiatri.

Stillingene som faste medlemmer av Den Rettsmedisinske Kommisjon kunngjøres og beskikkelsen skjer etter alminnelig konkurranse.

Et av medlemmene beskikkes for 5 år som kommisjonens formann.

§ 4. Samtidig med de faste medlemmer beskikker Kongen, likeledes for et tidsrom av 10 år, 6 varamenn som har å ta sete i kommisjonen etter dennes bestemmelse.

Beskikkelsen foretas særskilt for de 2 grupper og i det vesentlige etter de samme hensyn som i § 3 er bestemt for de faste medlemmer.

§ 7. Hver av de 2 faggrupper behandler i alminnelighet selv- 30 aug.
stendig de spørsmål som faller innenfor dens sakområde.

Hver gruppe skal ha en formann som fordeler og ekspederer dens saker og innkaller til møter. Kommisjonens formann er gruppeformann i sin gruppe. Den annen gruppeformann beskikkes av Kongen for 5 år og er stedfortreder for kommisjonens formann. En faggruppe er beslutningsdyktig, når minst 2 medlemmer er til stede.

Når kommisjonens formann eller en faggruppe finner det ønskelig, trer kommisjonen sammen til felles møte. Dette forberedes og ledes av formannen, som også ekspederer alle saker som vedkommer kommisjonen som helhet.

Den Rettsmedisinske Kommisjon er beslutningsdyktig når minst 2 medlemmer av hver gruppe er til stede.

B. Reglementets § 8, siste punktum, oppheves.

II.

Endringene i reglementet trer i kraft 1 november 1946.

Kongelig resolusjon. 30 aug.

Behandlingen av de saker som har ligget under den midlertidige statsadvokat for landssviksaker for Aust-Agder fylke, legges fra 1 september 1946 til den midlertidige statsadvokat for landssviksaker i Vest-Agder fylke.

Kongelig resolusjon.*) 30 aug.

Bemyndigelsen til å gi de tillatelser som er nevnt i provisorisk anordning av 3 oktober 1941 om erverv av rettighet i norsk selskap § 1 overføres fra Finansdepartementet til Handelsdepartementet.

Kongelig resolusjon.*) 30 aug.

I samhøve med lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. endringslov av 25 juni 1936, blir det gitt nye forskrifter for omsetningen av matpoteter og settepoteter således:

§ 1. I disse forskrifter og de regler som blir gitt i samhøve med dem, skal følgende betegnelser forstås slik:

1. Matpoteter er betegnelsen for poteter som skal nyttes som mat for mennesker og ikke er forbudt omsatt til dette formålet i samhøve med § 4 i disse føresegnene.
2. Settepoteter er betegnelsen for poteter som skal nyttes for utsetning til ny avl.
3. Omsetning når det gjelder poteter omfatter alt innenlandsk salg.

*) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

30 aug. For omsetningen av utenlandske poteter gjelder særbestemmelser som blir i kraft inntil videre.

§ 2. Poteter til mat må bare omsettes i ren og hel emballasje, og denne må være slik at den ikke strider mot reglene i næringsmiddelloven av 19 mai 1933 eller de føresegner som er gitt etter denne (jfr. de alminnelige føresegner om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v. av 3 mai 1935 §§ 12 og 13).

For å fremme tiltak i samband med omsetningen av matpoteter og settepoteter kan det stilles nærmere krav om hvordan matpoteter som blir omsatt, skal være dyrket, sortert, pakket, emballert og merket. Videre kan det fastsettes at en viss emballasje, visse pakkingsvekter, kvalitetmerker, sortsnavn eller andre nemninger som karakteriserer visse egenskaper ved varen, bare skal kunne nyttes for visse potetslag og/eller sorteringsgrader. Slike bestemmelser kan også foreskrives for poteter som skriver seg fra visse dyrkingssteder eller markedsføres i et bestemt tidsrom.

På samme måte kan det fastsettes visse krav til poteter som omsettes som settepoteter med hensyn til ekthet og sykdomsfrihet,

§ 3. Blir matpoteter omsatt under sortsnavn, må det i den størrelse m. v.
enkelte pakning ikke finnes mer enn en nærmere fastsatt prosent poteter av andre sorter. Matpoteter som i henhold hertil ikke kan omsettes under sortsnavn, kan bare omsettes under navnet matpoteter.

All merking som er påbudt eller tillatt, skal være i samsvar med de virkelige tilhøve.

Viser det seg på et eller annet ledd i omsetningen at dette ikke er tilfelle, må potetene ikke bli omsatt videre før feilen er rettet. Ansvaret for at dette blir gjort, hviler så vel på den som faktisk som på den som rettslig har råderetten over potetene.

§ 4. Potetsorter som på grunn av utseende, smak eller andre egenskaper ikke fyller de krav som bør settes til matpoteter, kan forbys omsatt som matpoteter, og videre kan det stilles nærmere krav til matpotetenes kvalitet, størrelse og utseende. Det samme gjelder settepoteter.

Likeså kan det påbys at matpoteter og settepoteter som omsettes, skal være forsynt med merke som angir dyrkerens og selgerens navn og potetenes kvalitetsgrad, sort, størrelse m. v.

Landbruksdepartementet gir de nærmere regler for omsetning av matpoteter og settepoteter og treffer bestemmelser om gjennomføringen av og kontrollen med at de blir etterlevd.

§ 5. Brott på disse forskriftene eller de regler som er gitt etter dem, blir straffet med bøter dersom brottet ikke fører med seg strengere straff etter den alminnelige straffelova.

§ 6. Disse forskrifter trer i kraft 20 september 1946.

Samtidig oppheves forordning av 9 oktober 1940 om omsetningen av matpoteter og settepoteter, med senere endringer og regler gitt i medhold av forordningen. 30 aug.

Kongelig resolusjon om Reglement for ansettelser m. v. i Statistisk sentralbyrå. 30 aug.

§ 1. Dette reglement gjelder for embetsmenn, tjenestemenn og ekstraarbeidere i Statistisk sentralbyrå. Tjenestemenn er sekretærer, fullmektiger, maskinarbeidsleder, bibliotekar, korrektursjef, arkivar, assistenter og ekstraarbeidere innmeldt i Pensjonskassen. Reglementet gjelder ikke for vaktmester og bud.

§ 2. Når et embete blir ledig, skal ledigheten kunngjøres innen Byrået såframt embetet ikke besettes etter alminnelig konkurranse.

Direktørstillingen skal alltid besettes etter alminnelig konkurranse.

§ 3. Stillinger som bibliotekar, maskinarbeidsleder, korrektursjef, arkivar og ekstraarbeidere blir å besette på grunnlag av alminnelig konkurranse etter kunngjøring.

Stillinger som sekretær II og assistent II blir som regel å besette blant ekstraarbeidere etter alminnelig konkurranse. Ved like kvalifikasjoner skal konkurranseansienniteten være avgjørende. Første års tjeneste tas ikke med ved beregningen av konkurranseansienniteten. Stillinger som sekretær II kan alltid også besettes blant assistenter i konkurranse med andre ansøkere. Finner ansettelsesrådet det nødvendig, kan besettelse av stillinger som sekretær II og assistent II også skje på grunnlag av alminnelig konkurranse etter forutgående offentlig kunngjøring.

Kunngjøringen skjer i Norsk Lysingsblad og i de aviser som Byrået bestemmer. I kunngjøringen skal en gi opplysning om lønnsvilkårene og gjøre oppmerksom på at den som blir ansatt må legge fram helseattest fra læge hvis han eller hun ikke allerede er ansatt i statens tjeneste. Alle ledige stillinger kunngjøres også ved oppslag i Byrået.

§ 4. Når en stilling skal besettes, foreslår personalsjefen minst 3 ansøkere i den orden han mener de bør komme i betraktning. Når det gjelder ekstraarbeidere til spesielle større tellinger, skal forslag gis av den som skal lede tellingen. Personalsjefen utaler seg om forslaget og legger det fram for ansettelsesrådet. Det skal utarbeides en liste over ansøkerne med opplysninger om navn, alder, utdannelse og, så vidt mulig, tidligere offentlig og privat tjeneste.

§ 5. Ansettelsesretten ligger hos et råd som består av direktøren og de andre embetsmenn i Byrået — bortsett fra personalsjefen — og 2 representanter for tjenestemennene. Tjenestemennenes representanter i ansettelsesrådet med personlige varamenn oppnevnes av

30 aug. styret i en anerkjent tjenestemannsorganisasjon for vedkommende tjenestegruppe. Disse tjenestemannsrepresentanter skal tilhøre samme tjenestegruppe (sekretærgruppen, assistentgruppen) som den ledige stilling. Personalsjefen og eventuelt tellingslederen deltar i rådets møter, dog uten stemmerett.

§ 6. Forslagene sendes i sirkulasjon blant ansettelsesrådets medlemmer sammen med listen over ansøkerne, først til representantene for tjenestemennene, deretter til byråsjefene og direktøren. Hvis ikke alle er enige, trer ansettelsesrådet sammen i møte som ledes av direktøren. Rådets avgjørelse treffes med simpelt flertall, i tilfelle stemmelikhet gjør direktørens stemme utslaget. Direktøren, minst 6 av byråsjefene og 2 tjenestemannsrepresentanter må være til stede. Blir det heller ikke enighet på møtet, kan etter regelen i tjenestemannslovens § 2, punkt 4, hvert medlem kreve saken forelagt for Finansdepartementet. Det skal føres protokoll over personalsjefens forslag og ansettelsene.

§ 7. Opprykking fra sekretær II til sekretær I og fra assistent II til assistent I skjer automatisk etter konkurranse-ansiennitet. Ansettelsen skjer i rådet uten forslag fra personalsjefen.

I de tilfelle hvor det til en assistentstilling kreves en stenograf i fremmede språk kan vedkommende, etter innhentet forhåndssamtykke fra Finansdepartementet, ansettes direkte som assistent I. En slik ansettelse øker forbigående antallet av assistenter I og medfører ingen forverrelse i avansementsforholdene for de tidligere assistenter II.

§ 8. Opprykkingsansiennitet er den tjenestetid (2 år) som kreves for opprykking til sekretær I. Utgangspunktet for denne ansiennitet er tiltreden som fast eller midlertidig sekretær i Byrået når stillingen er organisert ved Stortingets beslutning eller kongelig resolusjon. Vikartjeneste regnes med såframt stillingens egentlige innehaver har tjenestefrihet uten lønn.

Konkurranseansiennitet er den tjenestetid som regnes med for sekretærer II og assistenter II når de konkurrerer om opprykking til kl. I (for sekretærers vedkommende etter å ha tjent opp den nødvendige opprykkingsansiennitet.) Utgangspunktet for konkurranseansienniteten er ansettelse som fast eller midlertidig sekretær (assistent) i Byrået etter § 3.

§ 9. Ved fast ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I ansettelsesbrevet skal stå at tjenestemannen er ansatt på de vilkår og med de plikter som følger av gjeldende lov eller reglement. Finansdepartementet fastsetter ellers innholdet av ansettelsesbrevet etter at ansettelsesrådet har uttalt seg.

Ved midlertidig ansettelse og ved ansettelse av ekstraarbeidere

gis vedkommende skriftlig underretning om arbeidsbetingelser, her- 30 aug.
under også oppsigelsestiden.

§ 10. Tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 19 omfatter all sammenhengende tjeneste i sentraladministrasjonen etter fast ansettelse. Finansdepartementet avgjør i hvert enkelt tilfelle om det skal tas hensyn til annen statstjeneste.

Tjenestetiden etter tjenestemannslovens § 20 omfatter all sammenhengende tjeneste som statstjenestemann.

§ 11. Blir en tjenestemann sagt opp etter tjenestemannslovens §§ 19 eller 20, kan han anke oppsigelsen inn for Finansdepartementet. Anken sendes Finansdepartementet gjennom ansettelsesrådet. Oppsigelse av ekstraarbeidere skjer av direktøren, som gir underretning til ansettelsesrådets medlemmer. Disse kan bringe oppsigelsen inn for ansettelsesrådet.

§ 12. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24, gjelder de regler som er fastsatt i dette reglements § 10. Anken må settes fram innen 14 dager etter at ordensstraff eller oppsigelse er gitt.

§ 13. Ved anke over pålegg, som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også etter at oppsigelsen er utløpet, gjelder de regler som er fastsatt i dette reglements §§ 11 og 12. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen en måned etter at anken er satt fram.

§ 14. Dette reglement trer i kraft 1 september 1946. Samtidig oppheves reglementet for tjenestemennene i Det Statistiske Sentralbyrå, fastsatt ved kongelig resolusjon av 15 mai 1925.

Kongelig resolusjon. 30 aug.

Kongelig resolusjon av 20 mars 1942 og kongelig resolusjon av 28 mars 1945 angående beskikkelse m. v. av sivilmilitært personell oppheves og erstattes av følgende midlertidige bestemmelser, som i sin tid forutsettes forelagt Stortinget til endelig avgjørelse i forbindelse med den nye forsvarsordning:

1. Spesialister som inngår i Forsvarets organisasjon og av hvem det kreves vesentlig sivil fagutdannelse ansettes (beskikkes) etter tilsvarende regler som for andre militære tjenestemenn.

   Spesialister som skal tjenestgjøre i institusjoner som ikke direkte hører til en bestemt forsvarsgren, blir kommandomessig og administrativt å henføre til den forsvarsgren som Forsvarsdepartementet bestemmer.
2. Spesialistenes grad, avlønning og tjenestevilkår er de samme som for andre militære tjenestemenn med mindre noe annet er særskilt bestemt av rette myndighet.

30 aug. 3. For spesialister i fastlønnet, organisasjonsmessig stilling fastsettes ansienniteten ved ansettelsen for så vidt det ikke er fastsatt alminnelige ansiennitetsregler for vedkommende faggruppe. Utskrevne spesialister gis ansiennitet etter reglene for annet utskrevet militært personell.

4. Spesialistene bærer samme uniform og distinksjoner som bestemt for andre militære tjenestemenn i vedkommende forsvarsgren, og med et bransjemerke for faggruppen som fastsettes av Forsvarsdepartementet etter forslag av forsvarsgrenene.

5. Den militære straffelov og refselsesmyndighet gjelder for spesialistene på samme måte som for annet militært personell.

6. Spesialistene tar kommando over det personell som er underlagt dem i stillingens medfør eller som særskilt er stilt til deres rådighet. De tar for øvrig ikke kommando over annen militær enhet uten etter uttrykkelig ordre.

7. Forsvarsdepartementet kan bestemme at sivile for den tid de utfører militære eller sivile særoppdrag gis grad og uniform. Til uniformen hører da særskilte distinksjoner og særskilt bransjemerke for denne gruppe av sivile.

Om avlønningen treffes bestemmelse i hvert enkelt tilfelle. For øvrig gjelder bestemmelsene foran for spesialister også for den sivile gruppe for så vidt angår innordning under forsvarsgrenene, ansiennitet (som for utskrevne), den militære straffelov og refselsesmyndighet og kommandomyndighet.

30 aug. **Kongelig resolusjon.**

Kongelig resolusjon av 4 mai 1945 om oppretting av et økonomisk Samordningsråd med endring i kongelig resolusjon av 6 juli 1945 § 4, 2 ledd, 2 og 3 punktum skal lyde:

Prisdirektoratet, Arbeidsdirektoratet og Statistisk Sentralbyrå skal være representert i rådet. For hvert medlem oppnevnes personlig varamann.

30 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet.

Med virkning fra i dag oppheves Justisdepartementets forskrifter av 25 juli 1945 om polititillatelse for bruk av jaktvåpen.

Samtidig med forskriftene bortfaller også de av Rikspolitisjefen under 26 juli 1945 fastsatte regler om iverksettelse av forskriftene.

30 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Lars Larsen og hustru Ragnhild Askeviks Minnefond» til hjelp for verdige trengjande i Davik prestegjeld, skipa ved gåve frå lærar Lars Bernt Larsen Askevik.

*) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Bjørntvedt og Heistad bygningsdistrikter samt om vedtekter til bygningslovens §§ 29, 34 og 116 for Bjørntvedt, Heistad og Herøya bygningsdistrikter, Eidanger herred, Telemark fylke. 30 aug.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48 for Narvik. 30 aug.

Regler **) for omsetning av matpoteter. 31 aug.

I samhøve med lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. endringslov av 25 juni 1936 og forskrifter fastsatt ved kongelig resolusjon 30 august 1946 har Landbruksdepartementet gitt følgende bestemmelser for omsetning av matpoteter:

1. Det er forbudt å omsette usorterte poteter som matpoteter.

2. Poteter som omsettes til mat skal være rene (fri for jord og lignende) samt fri for bløtråte og frostskade. Reklamasjoner kan dog ikke gjøres når det er mindre enn 2 vektprosent jord.

Forekommer det tørråtne, sårskadde eller grønne knoller i varen må disse avvikelser ikke utgjøre mer enn 5 vektprosent for hver. Knoller med skurv på over 1/10 av overflaten må heller ikke forekomme i mer enn 5 % av partiet. Samlet må avvikelsene ikke overstige 10 vektprosent.

Potetene skal være fri for groer, åpne sprekker og indre hulheter. Avvikelsen fra disse krav må ikke utgjøre over 5 vektprosent.

3. Knoller av vanlige matpotetsorter skal gå gjennom et sold med maskevidde 75 mm (ca. 200 gram), — men holdes tilbake av et sold med maskevidde 45 mm (55 gram).

Ringerikspoteter, samt tidligpoteter som selges i tida 15 juli til 1 september skal holdes tilbake av et sold med maskevidde 35 mm (30 gram). Mandelpotet og lignende sorter, 30 mm.

Avvikelser utover disse størrelsesgrenser må ikke overstige 5 vektprosent av partiet.

4. Når matpoteter omsettes under sortsnavn skal det ikke være over 10 vektprosent knoller av andre sorter og ikke over 3 vektprosent av annen skallfarge i partiet. Hvis sortsnavn ikke nyttes skal emballasje eller merkelapp være merket Matpoteter.

5. Matpoteter skal omsettes i sekker eller annen emballasje med en vekt av 50 kg netto. Departementet kan gi løyve til bruk av spesialpakninger med mindre vekt.

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 6 september i Lovtid. 1 nr. 30.

31 aug. Hvert kolli skal merkes med navn og adresse til den ansvarlige selger (dyrker, salgslag eller handelsfirma) på merkelapp eller emballasje.

6. Disse reglene trer i kraft 20 september 1946 og gjelder all omsetning av matpoteter uansett kvantum. Bestemmelsene i punkt 5 gjelder dog ikke detaljomsetning (salg under 50 kg).

31 aug. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert fastsett slike føresegner om oppkrevjing m. m. av avgift på frukt og grønsaker:

§ 1. Avgift på frukt og grønsaker som vert levert frå produsent til salslag, grossistar, detaljistar, konservesfabrikkar eller liknande verksemder, vert kravd opp hjå verksemda. Det same gjeld ved levering til større forbrukarar, som hotel, pensjonat, kafear, sjukehus, skular og liknande. I tvilstilfelle avgjer Omsetningsrådet om ein forbrukar går inn under denne føresegna.

Den som avgifta vert kravd opp hjå, har plikt til å halda av avgiftssumen i oppgjerdet med produsenten, og til å halde avgiftspengane i serskild kasse. Verksemda, innehavaren og i tilfelle styret og styraren er ansvarleg for avgifta.

§ 2. Dei som det vert oppkravd avgift hjå etter § 1, skal føre lister som viser kor mykje dei har teke imot av frukt og grønsaker direkte frå produsent og skal for kvar månad sende Omsetningsrådet oppgåve over kor stor sum dei har motteke frukt og grønsaker for frå kvar einskild produsent. Av oppgåva må gå fram kor stor del av sumen gjeld frukt og kor stor del gjeld grønsaker.

Oppgåva og avgiftssumen skal vera sendt inn til Omsetningsrådet innan 15 i neste månaden.

§ 3. Plikta til å krevja opp avgifta og leggje avgiftspengane i serskild kasse gjeld kva anten varone vert betalt med pengar, med andre varor eller dei vert avskrivne i anna mellomrekneskap med produsenten. Om produsenten tek på seg å betala avgifta sjølv, vert ikkje verksemda dermed friteken for å krevja opp avgifta minder Omsetningsrådet har samtykt i ordninga.

Dersom verksemda eller forbrukaren som skal svara avgifta, ikkje held ho av i oppgjerdet med produsenten, kan avgifta også verta kravd inn hjå produsenten.

§ 4. Over sal som ikkje går inn under føresegna i § 1, skal produsenten for kvar månad sende oppgåve til Omsetningsrådet. Opp-

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

gåva og avgiftssumen skal vera sendt Omsetningsrådet innan 15 i neste månaden. 31 aug.

Dersom Omsetningsrådet krev det, pliktar produsenten også å gjeva oppgåve for kvar månad over kor mykje han har seld frukt og grønsaker for til slike verksemder og forbrukarar som avgifta vert kravd opp hjå etter § 1.

Av oppgåva må gå fram kor mykje det er seld for til kvar einskild av frukt og av grønsaker.

§ 5. Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt fører tilsynet med at oppgåver og innbetalinger etter desse føresegnene er rette og har tilgjenge til all bokføring, brevbyte og oppteikningar m. m. som kjem frukt- og grønsakomsetninga ved. Avgiftspengar som er lagt i serskild kasse, kan kva tid som helst krevjast overlevert.

Dei som fører tilsynet, har plikt til å teia om drifts- og forretningstilhøve som dei vert kjende med, så langt dei ikkje etter tenestepliktene sine må melda opplysningane vidare.

§ 6. Omsetningsrådet kan i det einskilde tilfelle dispensera frå desse føresegnene.

§ 7. Det er sett straff for brot mot desse føresegnene.

§ 8. Desse føresegnene trer i kraft straks. Samstundes fell burt dei føresegnene som i skriv frå 21 august 1945 vart gjevne om oppkrevjing m. m. av avgift på grønsaker.

Bestemmelser *) om omsetning m. v. av tømmer. 1 sept

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Alt salg av tømmer skal skje til distriktets salgsforening.

§ 2. Landbruksdepartementet fordeler tømmeret på de enkelte grupper av tømmeravtagere.

Landbruksdepartementet, Skogdirektoratet, fordeler tømmeret på de enkelte kjøpere innen disse grupper.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve tømmer uten etter tildeling.

§ 3. Til å bistå det offentlige med gjennomføringen av tømmerfordelingen, oppnevner Landbruksdepartementet tømmerfordelingsnemnder for de distrikter det bestemmer.

Nemnda skal ha 3 medlemmer, hvorav et medlem skal være representant for kjøperne, et medlem for selgerne og et for det offentlige.

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr 31.

1 sept. § 4. Det er forbudt å foredle til salg eller til industriell produksjon tømmer fra egen skog uten tillatelse fra Skogdirektoratet eller den det bemyndiger.

§ 5. Med tømmer mener disse bestemmelser også spesialtømmer, kubb og props.

Tømmer av lauvtre er unntatt fra bestemmelsene.

§ 6. Med salgsforening mener disse bestemmelser tømmersalgsforening som er tilsluttet Norges Skogeierforbund. For Nordland fylke skal tømmeromsetningen gå gjennom Helgeland Virkesfordelingskontor.

For sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningene krav på den godtgjørelse som Prisdirektoratet bestemmer.

§ 7. Skogdirektoratet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av disse bestemmelser, og gjøre alminnelige og spesielle unntak fra bestemmelsene.

Skogdirektoratet kan treffe bestemmelser om salg av tømmer på rot.

§ 8. Disse bestemmelser gjelder ikke Troms og Finnmark fylker.

§ 9. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser og av bestemmelser gitt i medhold av dem.

§ 10. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

2 sept. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at elg skal vera freda i 1946 i Aust-Agder og Vest-Agder fylker.

Brot mot fyresegna vert straffa.

3 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativet for Oddernes herred, Vest-Agder fylke.

3 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Vedavågen i Åkra herred, Rogaland fylke, innenfor nærmere angitte grenser.

3 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Tingvollvågen i Tingvoll herred, Møre og Romsdal fylke, innenfor nærmere angitte grenser.

4 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Vang herred, Opland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feie- 4 sept.
regulativet for Kristiansand.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova 4 sept.
gjøres gjeldande for et strok omkring Vikevåg i Rennesøy
herad, Rogaland fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av feie- 4 sept.
regulativet for Bergen.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i § 2 i den 5 sept.
gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Grimstad.

Kongelig resolusjon.*) 6 sept.

I. Fuglelivet i Gunnekleivfjorden med den tilliggende strand i en bredde av 100 — ett hundre — meter fredes for all slags jakt og forstyrrelse av fuglelivet.

II. Fra fredningen er unntatt skadedyr og skadefugl, som kan jages overensstemmende med jaktloven etter innhentet tillatelse fra Herøya vel.

Kongeleg resolusjon.*) 6 sept.

Som fiendeområde etter § 1 c i lov om fiendegods o. a. av 22 mars 1946 reknes innan Europa: Det Tyske Riket med dei grenser dette hadde 31 august 1939.

Kongelig resolusjon.*) 6 sept.

I medhold av lov om fangst av hval av 16 juni 1939 endres reglement for fangst av bardehval og spermhval m. v. av 1 september 1939 således:

§ 2 skal for sydhavssesongen 1946—47 lyde:

Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av bardehval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde unntagen i tiden fra 8 desember 1946 til 7 april 1947, begge dager medregnet. Skulle Komitéen for den internasjonale hvalfangststatistikk finne at det maksimumsantall blåhvalenheter som i medhold av den internasjonale hvalfangstavtale av 26 november 1945 er tillatt fanget i sesongen 1946—47 (16 000 beregnete blåhvalenheter) vil være nådd før 7 april 1947, skal dog fangsten opphøre fra det tidspunkt som komitéen fastsetter. Opparbeiding av hval som er fanget før utløpet av sesongen kan fullføres etter at denne er avsluttet.

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

6 sept. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av knølhval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde i tiden 1 november 1946—30 september 1947.

§ 10 gis følgende tillegg:

11. Andre opplysninger, jfr. §§ 11 og 12.

§ 16 skal heretter lyde:

Ethvert kokeriskip og norske landstasjoner er forpliktet til å ha offentlige kontrollører etter Handelsdepartementets bestemmelse. For kost og opphold betales for hver kontrollør kr. 7 pr. døgn. Kontrollørene skal på feltet ha særskilt lugar.

Kontrollørene skal ha adgang til å stå i telegrafisk kodeforbindelse med Handelsdepartementet eller Hvalfangstinspektøren.

6 sept. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til Stortingets vedtak av 4 april 1946 om en alminnelig folketelling bestemmes:

1. Alminnelig folketelling holdes førstkommende desember måned. Den skal begynne tirsdag, 3 desember og fortsette de følgende virkedager, til den er fullført.
2. Tellingen skal i landdistriktene styres av ordføreren og tre av herredstyrets medlemmer, som oppnevnes av ordføreren. Tellingen skal utføres av de personer som tellingsstyret finner skikket til dette arbeid.
3. Tellingen i kjøpestedene og ladestedene skal styres av ordføreren eller den han gir fullmakt til det, og utføres av de personer som finnes skikket til dette arbeid.
4. Ved tollvesenets funksjonærer iverksettes telling av sjøfolk ombord på norske eller fremmede skip som på tellingstiden er beliggende i norsk havn eller seiler i norsk farvann.
5. Tellingsoppgavene skal meddeles i overensstemmelse med framlagte folketellingsskjemaer 1—6.
6. Statistisk sentralbyrå gis fullmakt til å treffe de ytterligere forføyninger som kreves, herunder mindre endringer i skjemaene og fastsettelse av godtgjørelsen til tellerne m. m.

6 sept. **Kongelig resolusjon.***)

I henhold til § 41 i lov av 6 juli 1933 om Den Norske Stats Fiskeribank bestemmes:

Fra det tidspunkt Fiskeridepartementet bestemmer opprettes i Tromsø et lånekontor for Den Norske Stats Fiskeribank.

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å fastsette forskrifter for kontorets virksomhet og fordelingen av forretningene mellom bankens hovedsete og lånekontoret. 6 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Aker, Oslo og Akershus fylker. 6 sept.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område rundt Augedals bro i Brandbu herred, Opland fylke. 6 sept.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 48, punkt 1, 3 og 5 for Skien. 6 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av Gvarv bygningsdistrikt, Sauherad herred, Telemark fylke. 6 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for de tettbebyggede strøk i Nedre Buvik, Sør-Trøndelag fylke. 6 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Verdalsøra bygningsdistrikt, Nord-Trøndelag fylke. 6 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Brukseier G. A. Dahl og hustru Ingeborg, født Bergers fond til beste for tuberkulosesaken i Elverum», opprettet ved testament av 25 august 1933. 9 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Yttris skoglegat» til å hjelpa fram og reisa skogen i Sogn og Fjordane fylke, skipa ved gåvebrev frå Arne Yttris arvingar, dagsett 6 desember 1945. 10 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven gjøres gjeldende for strøkene ved Norefjord, Gvammen—Sevle og Rødberg i Nore herred, Buskerud fylke. 10 sept.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i Herrefoss, Vestre Moland, Østre Moland og Øyestad herader i Aust-Agder fylke. 11 sept.

---

*) Kunngj. 13 september i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1 nr. 32.

12 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om tillegg til bygningsvedtektene for Bodø.

13 sept. **Kongelig resolusjon** om at det ulønte visekonsulat i Genève omdannes til ulønt konsulat.

13 sept. **Kongelig resolusjon** om at det ulønte visekonsulat i Basel omdannes til ulønt konsulat.

13 sept. **Kongelig resolusjon.***)

Kirke- og undervisningsdepartementet får fulmakt til å kreve sak reist om avskjed for geistlige embetsmenn i henhold til lov om utreinsking i offentleg teneste av 19 juli 1946 § 1.

13 sept. **Kongelig resolusjon.***)

§ 7, punkt 1, i reglementet angående foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. m., stadfestet ved kongelig resolusjon av 27 januar 1922, blir endret som følger:

Det samme gjelder når fartøyet

1. kommer fra eller har anløpet landområde som i følge kunngjøring er smittet av kopper, flekkfeber, kolera eller pest, såframt det ikke, etter at minst 14 dager er forløpet siden avgang fra smittet havn, har anløpet europeisk havn eller havn i Sambandsstatene, eller
2. — — — — —

13 sept. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov nr. 7 av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven, bestemmes, idet fyllestgjørende gjensidighet anses tilsikret, at den forlengning av prioritetsfristene som er fastsatt i nevnte lover skal tilkomme personer og virksomheter som er hjemmehørende i Polen.

13 sept. **Kongelig resolusjon.**

Gnr. 60 bnr. 2 av 53 øre i Hof herreds matrikkel overføres til Grue herreds matrikkel fra 1 juni 1946 å regne.

13 sept. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Larvik.

---

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1 nr. 32.
**) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1 nr. 33.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok i Syvdsbotn og eit strok på Eidså i Syvde herad, Møre og Romsdal fylke. 13 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Kyrksæterøra og omegn i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke og at Kyrksæterøra og omegn skilles ut som egen bygnings- og brannkommune. 14 sept.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at lundefugl, alker og lomvier skal være fredet det hele år i Finnmark fylke. 16 sept.

Det er forbudt å innsamle egg av de nevnte fugler.

Bestemmelsene gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1949.

Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. 17 sept.

I medhold av § 16 i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med tilleggslover, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1939, bestemmes at smittsom hoste- og nysesyke (parainfluenza) hos svin heretter skal henføres under bestemmelsene i den nevnte lovs kap. 3 om mildere smittsomme sykdommer.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om jakttida for elg i 1946 i Vest-Agder fylke. 17 sept.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om at hund i Sør-Audnedal herad, Vest-Agder fylke, skal haldas bunden eller forsvarleg innestengd eller innhegna i den tid bufe beiter. 17 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om endring av feieregulativet for Lillestrøm, Akershus fylke. 18 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om nye vedtekter til bygningslovens § 13, 1 og § 17, 1 for Bergen. 18 sept.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for skoleområdet på Bjørum, Namsos. 18 sept.

*) Kunngj. 18 september i Lovtid. 1 nr. 32.
**) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1 nr. 33.

19 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at det skal være offentlig kjøttkontroll i Ås herred, Akershus fylke, og om at «Innenriksdepartementets» skrivelse av 20 februar 1945 om innføring av offentlig kjøttkontroll i Ås herred bortfaller.

19 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at det skal være offentlig kjøttkontroll i Skotterud skolekrets av Eidskog herred, Hedmark fylke, og om at «Innenriksdepartementet»s skrivelse av 27 januar 1943 om innføring av offentlig kjøttkontroll i Skotterud skolekrets bortfaller.

19 sept. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeregler for Fåberg herred, Opland fylke, unntatt Mjøsa og Lågen.

19 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at det skal være offentlig kjøttkontroll i Voss herred, Hordaland fylke, og om at «Forordning» av 31 mai 1941 om innføring av offentlig kjøttkontroll i Voss bortfaller.

19 sept. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om regler for innlandsfisket i Skånland herred, Troms fylke.

19 sept. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Lyngen herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, fra 1 mai til 31 oktober.

19 sept. **Skrivelse** *) fra Fiskeridepartementet om opphevelse av Næringsdepartementets forordning av 29 juni 1944 om endring i frednings- og nedleggingsbestemmelsene for brisling og småsild (mussa).

20 sept. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om avgift til statskassen av olivinstein.

For budsjettåret 1 juli 1946—30 juni 1947 skal det erlegges en avgift til statskassen av olivinstein som produseres etter en sats av kr. 5 pr. tonn for olivinstein A og kr. 2,50 pr. tonn for olivinstein B.

20 sept. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven bestemmes:

Fra den tid fylkesmannen i Opland bestemmer overføres eiendommen Almsødegården gnr. 150 bnr. 6 av sk.mk. 3,80 fra Tingel-

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1 nr. 33.
**) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.
[1]) St.vedtak 28 juni. Se St.prp. nr. 2, kap. 2512. Budsjett-innst. S. V nr. 24. St.tid. s. 1064.

stad sokn i Brandbu herred til Gran herred og eiendommen Trætroten gnr. 157 bnr. 3 av sk.mk. 0,08 fra Gran herred til Tingelstad sokn i Brandbu herred. 20 sept.

Kongelig resolusjon.*) 20 sept.

I kongelig resolusjon av 3 oktober 1930 om Bestemmelser om losbetaling av krigs-, transport-, skole- og lystfartøyer (yachts) paragraf 1: Taksttabell, sløyfes de to laveste takstgrupper således at den takstgruppe som nå gjelder for dypgående over 21 til og med 24 desimeter blir gjeldende for et dypgående på 24 desimeter eller derunder.

Kongelig resolusjon *) om avgifter for bruk av Drammen offentlig godkjente slaktehus og for bruk av handelsfjøset. 20 sept.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av de konsesjonsgrenser som er omhandlet i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 §§ 2, 3, første ledd, og 4 og den grense som er fastsatt i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, første ledd, til 0 for Hole herred, Buskerud fylke. 20 sept.

Kongelig resolusjon *) om at gjerde i Sande herred, Vestfold fylke, skal anses lovlig når det bare er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe. 20 sept.

Kongelig resolusjon *) om sams sauesanking i Håfjellbeitet i Ballangen herred, Nordland fylke. 20 sept.

Kongelig resolusjon. 20 sept.

Ved tilbakeflytning til Norge etter arbeidets opphør eller minst 1 års tjeneste ved statens kontorer i utlandet — utenriksetatens unntatt — er tjenestemennene inntil utgangen av 1946 for tilbakereisen berettiget til skyss- og kostgodtgjørelse som fastsatt i «Regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser» av 31 mars 1933 med senere endringer. For den del av reisen som faller innenlands kommer regulativet av 23 juli 1926 med senere endringer til anvendelse.

Tjenestemenn, som tilkommer godtgjørelse i henhold til Finansdepartementets rundskriv av 24 mai 1945 (om tjenestemenn som kommer hjem utenfra), gis om ønskes adgang til fra nå av og inn-

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1 nr. 33.

20 sept. til utgangen av 1946 istedet å beregne godtgjørelse etter foranstående bestemmelse. Adgangen i nevnte rundskrivs punkt 4 til å beregne godtgjørelse for de første 14 dager etter hjemkomsten faller i så fall bort.

Bestemmelsen kommer ellers til anvendelse på tilbakeflytninger etter 17 august 1945.

20 sept. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i § 41, annet ledd, og § 42 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning fastsettes følgende forskrifter om gjennomføring og båndlegging av avsetninger etter lovens §§ 15, 16, 38, 39 og 40:

§ 1. Den som vil gjøre krav på tillegg til førkrigsformuen etter §§ 15 eller 16 eller på fradrag i formuestigningen etter §§ 39 eller 40 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning må framsette kravet innen 1 desember 1946. Krav på fradrag i formuestigningen etter § 38 i samme lov må framsettes innen 15 februar 1947. Når den skattepliktige har krav på fradrag etter § 38 er fristen 15 februar 1947 også for framsetting av krav etter §§ 15, 16, 39 eller 40 i den nevnte lov. Kravet framsettes overfor ligningsmyndighetene i det distrikt som Finans- og tolldepartementet bestemmer.

Ligningsmyndighetene skal gi fradrag for avsetning i samsvar med lovens § 39 og § 40, bokstav a, med tilsammen inntil kr. 5 000 selv om det ikke er framsatt særskilt krav om fradrag etter reglene i første ledd.

Når den skattepliktige krever avsetning for større samlet beløp enn kr. 5 000, må det sammen med kravet framlegges erklæring for at beløpet er båndlagt i samsvar med reglene i disse forskrifter § 12.

§ 2. Den som krever tatt i betraktning avsetning til lagergjenkjøpsfond etter lovens §§ 15, 16 eller 38 eller til fornyelsesfond etter lovens § 40, bokstav b, må framlegge:

1) oppgave som viser hvorledes avsetningene er beregnet på grunnlag av førte regnskaper som omhandlet i lovens §§ 15, 16 og 38,
2) erklæring om at alle poster som er lagt til grunn for beregningen bygger på ordentlig ført regnskap med foreskrevne bilag og kan kontrolleres på dette grunnlag.

§ 3. Etter utløpet av den frist som er satt i § 1 kan den skattepliktige ikke kreve tilleggsavsetninger som bringer avsetningene til å overstige det beløp som er nevnt i § 1, tredje ledd.

§ 4. Dersom ligningsmyndighetene finner at den skattepliktiges regnskaper med tilhørende lister over varebeholdninger og utestående

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1 nr. 33.

fordringer ikke tilfredsstiller kravene i lovens §§ 15, 16 og 38, jfr. forskriftene § 2, eller ikke danner tilstrekkelig grunnlag for kontroll av beregningen, skal avsetningene tilbakeføres og medregnes i formuestigningen. 20 sept.

Etterligning kan i tilfelle finne sted etter reglene i lovens § 41, første ledd.

§ 5. Skattepliktige som i stigningsperioden er prosentlignet for inntekt av jordbruk kan kreve fradrag for avsetning etter lovens § 39, beregnet etter et avskrivningsfradrag på 10 % pr. år av ligningstaksten ved stigningsperiodens begynnelse for maskiner og redskap tillagt kostprisen for slike driftsmidler som godtgjøres å være anskaffet senere.

Skattepliktige som i stigningsperioden er prosentlignet for inntekt av skog, kan kreve fradrag for avsetning etter lovens § 39 beregnet etter et avskrivningsfradrag på 10 % pr. år av godtgjort kostpris for redskaper og maskiner.

§ 6. Skattepliktig som krever avsetning etter reglene i lovens § 15, jfr. § 16, tredje ledd, må kunne framlegge regnskap som nevnt i paragrafen for tre regnskapsår før stigningsperiodens begynnelse.

§ 7. Skattepliktige som bare har drevet virksomhet i ett regnskapsår før stigningsperiodens begynnelse kan foreta avsetning etter lovens § 38 på grunnlag av den verdi lager som nevnt i paragrafen var bokført med ved utgangen av dette regnskapsår.

§ 8. Skattepliktige som begynte å drive fiske som næring i 1940 kan foreta avsetning etter lovens § 40, bokstav a, med inntil 5 ganger det beløp ligningsmyndighetene har godkjent til fradrag i inntekten for året 1940 til anskaffelse og vedlikehold av fiskeredskaper.

§ 9. Skattepliktige som bare har drevet næring som nevnt i lovens § 40, bokstav b, i to inntektsår (regnskapsår) før stigningsperiodens begynnelse kan foreta avsetning etter den nevnte lovbestemmelse med inntil 3 ganger det beløp som i gjennomsnitt for disse to år er godkjent til fradrag ved ligningen til fornyelse og vedlikehold av inventar og utstyr. Skattepliktige som bare har drevet virksomhet som nevnt i ett år før stigningsperiodens begynnelse, kan foreta avsetning med inntil 3 ganger det beløp som er godkjent til fradrag ved ligningen for dette år.

§ 10. Hvis flere skattepliktige som solidarisk ansvarlige deltakere i selskap tilkommer rett til avsetning som omhandlet i lovens §§ 15, 16, 38, 39 eller 40, kan avsetningene beregnes for deltakerne under ett. Fordeling av avsetning etter §§ 15, 16 og 38 skal finne sted etter deres forholdsmessige andel av selskapets formue ved stigningsperiodens begynnelse.

20 sept. § 11. Hvis det etter de opplysninger som foreligger ved utligningen av skatten, må regnes med at den skattepliktige ikke vil kunne fylle vilkårene om at beløpene skal nyttes til formål som nevnt i lovens § 41, skal fradrag nektes.

§ 12. For avsetning som nevnt i lovens § 16, tredje ledd, og § 41, annet ledd, jfr. forskriftene § 1, skal det i autorisert bank eller sparebank deponeres verdier som nevnt i lovens § 55 eller kursnoterte aksjer.

Kursnoterte aksjer i selskap som nevnt i lovens § 14, første ledd, mottas etter kurs på deponeringsdagen eller etter kursen 1 januar 1946 hvis den er høyere. For aksjer i skipsselskaper som har godtatt oppgjør etter lov av 19 juli 1946 om erstatning for skip og bruk av skip skal i tilfelle i stedet for kursen 1 januar 1946 nyttes den kurs som legges til grunn ved utligning av skatt på formuestigning.

Vedkommende bank eller sparebank gir erklæring om deponeringen og om at de deponerte verdier med renter og utbytte ikke vil bli stilt til disposisjon uten samtykke fra Finans- og tolldepartementet eller den dette bemyndiger.

Finans- og tolldepartementet kan godta også annen sikkerhet for de avsatte beløp og kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av båndleggingen.

§ 13. I status skal verdier som er båndlagt etter reglene i § 12 eller som er stilt som sikkerhet i forbindelse med slik båndlegging oppføres i særlig post med opplysning om båndleggingen.

§ 14. Etter at båndleggingen er foretatt er den skattepliktige avskåret fra enhver disposisjon i levende live over de båndlagte midler som heller ikke kan nyttes til utlegg for gjeld av den skattepliktiges kreditorer.

Hvis den skattepliktige har avsatt mer enn han etter ligningsmyndighetenes beregning har krav på eller mer enn formuestigningen etter fradrag av skattefritt beløp er ansatt til, kan det overskytende kreves frigitt. Er den skattepliktige avgått ved døden etter at båndleggingen har funnet sted uten at hans ektefelle eller arvinger har overtatt hans næringsvirksomhet, eller har han oppgitt eller avhendet denne, skal etterligning som nevnt i lovens § 41, første ledd, finne sted og midlene frigis.

Finans- og tolldepartementet eller den dette bemyndiger kan samtykke i at den som har erverver virksomhet som det er knyttet avsetninger til som nevnt i § 1, inntrer i den tidligere eiers rettigheter og forpliktelser overfor de båndlagte midler. Etterligning som nevnt i lovens § 41, første ledd, kan i tilfelle finne sted overfor den nye eier etter de ansettelser og satser som ville vært nyttet overfor den tidligere eier.

I de tilfelle som omhandles i annet og tredje ledd kan ilignet skatt kreves betalt av de båndlagte midler når disse frigis. 20 sept.

Finans- og tolldepartementet kan også ellers bestemme at frigjøring skal finne sted og gir nærmere regler til gjennomføring av frigivingen. Det kan oppnevne de nødvendige organer til å bistå med gjennomføringen.

§ 15. Finans- og tolldepartementet setter disse forskrifter i verk.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om opphevelse av punkt 5 i vedtekt til bygningslovens § 93 for Drammen. 20 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Det i 1895 nedlagte brennevinssamlags funksjonærers legat til verdige trengende i Stavanger by», opprettet i henhold til § 8 i statuttene for «Det nedlagte Stavanger Brændevinssamlags Funktionærers Pensionsindretning». 21 sept

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Oscar og Cathinka Meltzers Fond» til ubemidlet mannlig og kvinnelig ungdom fra Østfold til faglig utdannelse, opprettet ved kaptein Lauritz Meltzers testament av 28 november 1939. 21 sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 21 sept.

I medhold av § 15 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer fastsettes følgende forskrifter om trikinose:

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Når husdyr er angrepet eller død av trikinose eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle, skal eieren eller den som har dyret i besittelse snarest mulig tilkalle veterinær eller melde fra til veterinær, politimester eller lensmann («husdyrlovens» § 14, 3 ledd, a).

§ 2. Når trikinose er konstatert i en husdyrbesetning (herunder også hund, katt og pelsdyr i fangenskap) eller eieren eller besitteren av besetningen vet eller burde vite at besetningen antas å være angrepet av eller å ha vært utsatt for smitte av trikinose, blir besetningen i sin helhet å anse som smittet av trikinose (jfr. «husdyrlovens» § 14, 3 ledd, b).

§ 3. Det er fra en besetning som er å anse som smittet av trikinose (§ 2) forbudt å føre bort fra stedet levende svin, hund, katt

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

21 sept. og pelsdyr i fangenskap med mindre Veterinærdirektøren har gitt lov til det.

§ 4. Dyr som er døde eller er avlivet på grunn av trikinose eller dyreskrotter som det er påvist trikinose i, skal straks brennes eller på annen godkjent måte uskadeliggjøres («husdyrlovens» §§ 9 og 22). På samme måte skal det forholdes med skrottene av alle pelsede dyr i en pelsdyrbesetning som er å anse som smittet (§ 2).

Rensing og desinfeksjon skal foretas på den måte og i den utstrekning som vedkommende veterinær bestemmer («husdyrlovens» § 22).

§ 5. Det er forbudt å bruke skrotter og organer av pelsdyr i fangenskap til mat for folk. Det er likeledes forbudt å bruke slike skrotter og organer som mat for dyr. Dog er det tillatt for eier og besitter av pelsdyr i fangenskap til egne dyr å bruke slikt fôr, når dette på forhånd er gjennomkokt i minst 2½ time etter at skrotten er oppdelt i mindre stykker. Hvis skrotter og organer ikke brukes til slikt fôr, skal de straks brennes.

For øvrig plikter eier og besitter av pelsdyr i fangenskap å sette i verk utryddelse av rotter i og omkring pelsdyrfarmen.

II. Påbud om trikinundersøkelse.

§ 6. Det er forbudt å falby, torgføre, forhandle, motta eller på annen måte mot eller uten vederlag å overlate flesk, kjøtt, organer og tilberedte kjøtt- og fleskevarer (herunder også saltede, spekte og røkte) som helt eller delvis er tilberedt av svin, bjørn eller grevling, med mindre

1. dyra, hvorfra varene stammer, enten er ført levende direkte til et offentlig godkjent slaktehus eller et annet slaktehus hvor det er offentlig kjøttkontroll og der er slaktet og kontrollundersøkt — også med henblikk på trikinose, eller
2. slaktet, når dyra er slaktet andre steder enn under punkt 1 nevnt, er undersøkt for trikinose enten på en offentlig kjøttkontrollstasjon eller av en veterinær,

etter de direktiver som Veterinærdirektøren har fastsatt eller til enhver tid fastsetter.

Det er også forbudt å bruke i egen husholdning som mat for folk eller som mat for dyr flesk, kjøtt, organer og tilberedte kjøtt- og fleskevarer (herunder også saltede, spekte og røkte) som helt eller delvis stammer fra svin som heretter slaktes, med mindre slaktet, som varene stammer fra, er trikinundersøkt i samsvar med de forannevnte bestemmelser.

§ 7. I de kommuner og på de slaktehus i riket hvor det er eller blir opprettet offentlig kjøttkontroll, skal det være spesiell trikin-

kontroll etter de bestemmelser som til enhver tid gjelder herom, jfr. 21 sept.
§ 6, av alle slakt og organer av svin, bjørn og grevling som kommer til kontrollstasjonen eller slaktehuset.

§ 8. Enhver eier eller besitter av pelsdyr i fangenskap pålegges ved pelsingen høsten og vinteren 1946—1947 å sende stedets distriktsveterinær materiale av hvert kadaver av pelsdyr til undersøkelse for trikinose såframt besetningen tidligere enten ikke har vært undersøkt for trikinose eller det i besetningen tidligere er påvist trikinose.

Det tas en prøve av en sukkerbits størrelse enten av mellomgolvet, av tyggemusklene eller av hele strupehodet. Distriktsveterinærene kan tilsis til å ta prøvene eller plikter å gi nærmere veiledning herom og skal samle og sende materialet, merket for hver pelsdyrfarm med så vel farmens som eierens (besitterens) navn til Norges Veterinærhøgskole, Instituttet for næringsmiddelkontroll, hygiene og rettsmedisin. Jfr. Veterinærdirektørens instruks og veiledning om trikinose.

III. Sluttbestemmelser.

§ 9. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi nærmere regler om gjennomføringen av disse forskrifter og til å dispensere fra dem.

§ 10. Overtredelse av disse forskrifter og de bestemmelser, som gis i medhold av dem, er straffbar etter § 27 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, se også straffelovens §§ 339 og 357.

§ 11. «Forordningen» av 10 juni 1941, 16 oktober 1943 og 4 desember 1944 om trikinose bortfaller.

§ 12. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 21 sept.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med seinere tilleggslover fastsettes følgende bestemmelser for bekjemping av smittsom klauvsjuke (fotråte) hos sauen:

§ 1. Når sau er angrepet eller død av smittsom klauvsjuke i en sauebesetning, i en sauedrift eller blant sauer på fellesbeite (sambeite) eller det er sannsynlig at så er tilfelle, plikter eier eller besitter eller den som fører tilsyn med dyra å melde fra til veterinær, politimester eller lensmann.

§ 2. Oppstår smittsom klauvsjuke i en sauedrift eller på fellesbeite (sambeite), vil det bli truffet særlige rådgjerder etter nærmere be-

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid 1 nr. 34.

21 sept. bestemmelse av Veterinærdirektøren eller den han bemyndiger til dette.

§ 3. Når det ved veterinærundersøkelse er godtgjort at det i en sauebesetning forekommer smittsom klauvsjuke, anses hele besetningen som smittet. Fremmede dyr som står eller har stått i besetningen er likeledes å anse som smittet.

§ 4. Eier eller besitter av smittet besetning — eller den som har ansvar for dyra — plikter å etterkomme de pålegg som blir gitt av vedkommende veterinær med hensyn til avsondring, desinfeksjon m. v.

Det er forbudt å sette friske sauer inn i rom som angrepne dyr har oppholdt seg i før betryggende desinfeksjon er foretatt. Det er likeledes forbudt å innta sauer fra frisk besetning på infisert beiteområde.

§ 5. Det påhviler enhver som steller med angrepne dyr å utvise største forsiktighet så smitte ikke spres.

§ 6. Sauer fra smittet besetning må ikke uten Veterinærdirektørens samtykke selges eller føres bort fra eiendommen eller på annen måte komme i kontakt med friske sauebesetninger. Det er videre forbudt å bringe sau fra angrepet besetning eller fra besetning som eieren eller besitteren burde vite kan antas å være angrepet av eller å ha vært utsatt for smitte av denne sjuke, til auksjon, dyrskue, handelsfjøs, fellesbad m. v. eller for øvrig innsette slike dyr på fremmed sted. Felles sauevask må ikke drives på gård hvor sauebesetningen er angrepet av smittsom klauvsjuke. Alsvær fra angrepet besetning må ikke lånes bort eller benyttes til søyer fra frisk besetning og søyer fra infisert besetning må ikke føres til vær tilhørende frisk besetning.

Det er likeledes forbudt — uten Veterinærdirektørens samtykke — å bringe sau fra smittet besetning til fremmed beite eller fellesbeite (sambeite) av rettslig eller faktisk art.

Enhver som leier bort sauebeite eller mottar sauer fra forskjellige eiere (herunder fellesvaskerier for sau) eller andre som samler sau fra forskjellige besetninger, plikter å undersøke at dyra kommer fra smittefrie besetninger, i tvilstilfelle ved henvendelse til vedkommende distriktsveterinær.

§ 7. De synlig angrepne dyr skal så langt det lar seg gjennomføre holdes avsondret fra den friske del av besetningen.

§ 8. Slakting av sau fra angrepet besetning skal foregå på stedet (gården) eller dyra føres direkte til slaktehus for å slaktes. Når det dreier seg om slakting av synlig angrepne dyr skal føttene forsvarlig nedgraves eller brennes.

§ 9. Dersom en angrepet besetning settes på beite, må dette være forsvarlig inngjerdet slik at dyra ikke kommer sammen med

friske sauer. Det må påses at smittespredning unngås under driving eller transport til og fra beitet. 21 sept.

Transportmidler som har vært benyttet til infiserte dyr, skal rengjøres og desinfiseres på betryggende måte. Dette gjelder også når angrepne dyr føres til slaktehus for å slaktes.

§ 10. Det er forbudt å føre bort fra eiendommen infisert avfall og gjødsel.

§ 11. Den angjeldende besetning er å anse som smittet og underkastet det offentliges bestemmelser inntil den blir frigitt av Veterinærdirektøren eller den han bemyndiger.

§ 12. Veterinærdirektøren kan gi nærmere regler og instrukser til gjennomføring av disse bestemmelser, og kan også dispensere fra bestemmelsene. Når praktiske hensyn tilsier det, kan han også anta en dertil skikket veterinær til å lede bekjempelsesarbeidet i et nærmere bestemt område. Denne veterinær kan da helt eller delvis overdras den myndighet som Veterinærdirektøren er tillagt etter disse forskrifter.

§ 13. Overtredelse av disse bestemmelser eller unnlatelse av å etterkomme bestemmelser som er gitt i medhold av loven eller forskriftene eller andre på behørig måte gitte påbud er straffbar, jfr. § 27 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover.

§ 14. «Forordning» av 18 mai 1943 om bekjemping av sauens smittsomme klauvsjuke bortfaller.

§ 15. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet. 21 sept.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at bestemmelsene i «Ministerpresidentens» beslutning av 7 mai 1942 om s a l t i n g a v s i l d skal opphøre å gjelde fra og med i dag.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for E i d s b e r g bygningsdistrikt, Østfold fylke. 23 sept.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven gjøres gjeldende for et område av V e m u n d v i k herred, Nord-Trøndelag fylke. 23 sept.

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

24 sept. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 25 september 1946:

30 april 1942. «Ministerpresidentens» beslutning om forbud mot ettersukring av skarpsaltet rogn.

5 november 1942. «Ministerpresidentens» beslutning om bemyndigelse for Fiskeridirektøren (til å påby salting av sild ombord).

11 november 1943. «Ministerpresidentens» vedtak om forandring i kongelig resolusjon av 17 april 1936.

24 sept. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 15 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, fastsettes følgende bestemmelser om melding av mildere smittsomme husdyrsykdommer:

§ 1. Distriktsveterinærene (de statsansatte politiveterinærer) pålegges *innen 5. i hver måned* å sende inn gjennom fylkesmannen til Veterinærdirektøren melding om antallet av *husdyrbesetninger* som i den sist forløpne måned er undersøkt av veterinær og som er funnet å være angrepet av mildere smittsomme husdyrsykdommer («husdyrlovens» kap. 3). Meldingen skal skrives på det skjema som er eller blir fastsatt til slik melding — *skjema nr. 3.* Antallet av angrepne besetninger oppføres *herredsvis* på skjemaet. Hvis det intet nytt tilfelle av mildere smittsom husdyrsykdom er konstatert, må melding også derom sendes.

§ 2. Hvis det innen et veterinærdistrikt praktiserer andre veterinærer enn distriktsveterinæren, pålegges de privatpraktiserende veterinærer å gi slik melding som i § 1 nevnt *innen 2. i hver måned* til distriktsveterinæren som samler alle oppgavene på ett skjema for hele sitt distrikt. Kommer oppgavene ikke tidsnok, kan distriktsveterinæren telefonisk kreve å få de opplysninger som veterinærene plikter å gi.

§ 3. Distriktsveterinæren skal utfylle skjemaet i to eksemplarer. Det ene sendes, som nevnt i § 1, mens det annet blir å oppbevare i distriktsveterinærens arkiv i minst 2 år.

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

§ 4. Fylkesmennene samler oppgavene for hele fylket og sender dem innen 10. i hver måned til Veterinærdirektøren. 24 sept.

§ 5. Det pålegges så vel distriktsveterinæren som de privatpraktiserende veterinærer innen samme distrikt *uoppholdelig* å gi hverandre — skriftlig eller muntlig — melding når de første gang i en sesong konstaterer tilfelle av trikinose og sykdommer av mer enzootisk karakter, som f. eks. lungesyke, influensa, kverke, luftvegskatarr, beskjelersyke, svineparatyfus, hvalpesyke hos hund og pelsdyr i fangenskap osv. og da samtidig oppgi vedkommende husdyreiers navn og adresse.

Hvis det foruten distriktsveterinæren er mer enn en praktiserende veterinær i et distrikt, kommuniseres meldingene gjennom distriktsveterinæren.

§ 6. Utgifter som veterinærene har i anledning av gjennomføringen av disse bestemmelser kan medtas på skyssregningene.

§ 7. Veterinærdirektøren kan gi utfyllende forskrifter til disse bestemmelser.

§ 8. Landbruksdepartementets rundskriv til fylkesmennene av 15 januar 1940 om månedlig innberetning av mildere smittsomme husdyrsykdommer m. v. oppheves. «Forordning» av 26 oktober 1942 og «Innenriksdepartementet, Veterinæravdelingens» rundskrivelse av 26 oktober 1942 om det samme bortfaller.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et område i S a u d a herred, Rogaland fylke. 24 sept.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for østre del av Nordneshalvøya, B e r g e n. 24 sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om jakt på rådyr i H o b ø l herred, Østfold fylke. 25 sept.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok i O r k d a l herad, Sør-Trøndelag fylke. 25 sept.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av og bygningsvedtekter for kvartalene 9 og 27 i reguleringsplan for Dolstad (Nordbyen), M o s j ø e n. 25 sept.

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

26 sept. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon av samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at Beslutning av 12 mars 1942 om endring av § 16 i kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om instruksjon om losvesenet skal opphøre å gjelde fra 1 oktober 1946.

27 sept. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om okkupasjonslovgjevinga.

§ 1. 1. Lovgjevingsføresegner, gjevne i Noreg under okkupasjonen, skal reknast for bortfalne frigjeringsdagen såframt dei:

a. hadde til føremål å tena okkupasjonsmakta eller må reknast for ein lekk av freistnaden frå Nasjonal Samling på å nazifisera landet eller av andre grunnar må reknast for maktmisbruk frå okkupasjonsmakta eller hjelparane hennar,
b. var i strid med Grunnlova,
c. fastsette straff eller inndraging.

2. Lovgjevingsføresegner frå okkupasjonstida, som ikkje er nemnde under nr. 1, gjeld til 1 oktober 1946, dersom dei ikkje er falne bort før. Likevel skal etternemnde føresegner stå ved lag framleis:

a. Føresegner (med seinare brigde) frå:

1940.

28 mai om midlertidig forandring av visse renter.
12 juni om utsetting av tvangsfullbyrdelse i visse tilfelle § 4.
15 juni om ekspropriasjonserstatning til veianlegg.
21 juni om at «Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig» gjøres tvungen.
25 juni om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.
2 august om pant for gjenoppbyggingslån.
20 august om endring av § 2 i lov nr. 5 av 6 juli 1923 om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer.
28 august om endring av § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915 om stempelavgift av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus m. v.

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.
[1]) St.vedtak 26 september. Se Ot. prp. nr. 66. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 536—542; i Lt. s. 172—175.

30 august om tillegg til Administrasjonsrådets vedtak av 21 juni 1940 angående «Krigsforsikringen for varelagre». 27 sept. Nr. 1.

10 septbr. om endringer av §§ 14 og 15 i lov nr. 4 av 14 juli 1894 med senere endringslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer.

11 septbr. om transport av erstatningskrav vedkommende krigsskade på varer og løsøre.

25 septbr. om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring.

2 oktbr. om endring i § 43 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

12 oktbr. om forandring av lov om drift av apotek av 4 august 1909.

23 oktbr. om tillegg til konsesjonslovgivningen.

6 desbr. om forandring av lov av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell.

11 desbr. om handelsrett for Universitetets studentkontor.

1941:

15 januar om endringer i lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

24 februar om omsetning av saltet storsild og vårsild.

4 mars om tillegg til bestemmelser av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen.

12 mars om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter.

25 april om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

25 april om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911.

15 mai om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater under blomstringen.

20 mai om Varekrigs erstatningsbetalinger.

28 mai om utjevningstilskudd til fjell- og gårdssmør.

11 juni om avgift til staten av kjøpe- og brukstillatelser for trelast av gran og furu.

12 juni om utdødde bikuber.

13 juni om tillegg til Administrasjonsrådets vedtak av 21 juni og 30 august 1940 om Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig.

20 juni om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart. (Kystlostrygden.)

27 sept. Nr. 1.

11 juli om endring i midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938.

24 juli om innbetalingen av stats- og kommuneskatt.

26 juli om endring i lov om vrakning av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921.

31 juli om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak § 2.

7 august om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leiete lokaler.

8 august om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker §§ 1, 2, 3, 5 og 6.

19 august om tillegg til lov av 6 juni 1896 om behandlingen av forsømte barn.

25 august om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild.

15 septbr. om endring av jordlovens § 58.

24 septbr. om endringer i lov om husleie av 16 juni 1939.

29 septbr. om forandring i lov nr. 8 av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

11 oktbr. om formuesansettelsen ved skatteligningen for 1941—1942 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd.

5 novbr. om forandring i lov om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927.

20 desbr. om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer.

22 desbr. om endring i midlertidig lov av 1 februar 1936 om utførsel av vintersild.

1942.

19 januar om endring i lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

28 januar om omsetning av saltet og sukkersaltet rogn unntatt silderogn.

26 februar om tilleggserstatning for rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

26 februar om endring i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

12 mars om endring i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer.

12 mars om tilvirkning, omsetning og avståelse av tørrfisk, saltfisk og klippfisk §§ 4—8. 27 sept. Nr. 1.
26 mars om Flekkefjord byutvidelse.
30 april om tuberkuloseundersøkelse ved skjermbilledfotografering.
7 mai om endring av lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål.
28 mai om endring i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932.
11 juni om omsetning av pelsdyrskinn.
11 juni om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911.
18 juni om tjeneste i det sivile luftvern (så nær som § 1, 2 ledd).
18 juni om endring i arveavgiftslovgivningen.
25 juni om endring i lov om syketrygd av 6 juni 1930.
25 juni om endring i lov om skogvern av 12 februar 1932.
16 juli om endring av lov av 4 juni 1915 om døve, blinde, og åndssvake barns undervisning etc. § 3.
20 august om brigde i lov om ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920.
3 septbr. om folkeregistre.
3 septbr. om hogstpålegg.
1 oktbr. om avståing av husrom til privat tilfluktsrom.
29 oktbr. om veterinærtitelen.
5 novbr. om endring i lov om fortrinsrett for visse fordringer av 31 mai 1912.
5 novbr. om endring i lov om sparebanker av 4 juli 1924.
17 desbr. om omsetning av tønnestav.

1943.

7 januar om forandring av lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937.
14 januar om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911.
28 januar om produksjon, transport og omsetning av agn.
28 januar om endring i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.
8 april om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av krigsskadet eiendom.
15 april om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

27 sept. Nr. 1.

6 mai om tillegg til Administrasjonsrådets vedtak 25 september 1940 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring.
20 mai om registrering og merking av småfartøyer.
20 mai om vandrebirøkt.
10 juni om forandring i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.
8 juli om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911.
8 juli om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911.
4 novbr. om endring i lov om husleie av 16 juni 1939.
16 desbr. om tillegg til skattelovene av 18 august 1911.
23 desbr. om forhåndstrekk av skatt.

1944.

9 mars om krigsskadefondet for mineraloljeprodukter.
30 mars om endringer i lov om syketrygd av 6 juni 1930 §§ 5, 7, 8, 10, 11, 13, 16, § 33 punkt 7, § 34 punkt 7, §§ 36, 38, 39, 53.
20 april om endring i lov om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklamen og laboratorium for hermetikkindustrien av 22 juni 1928.
15 juni om midlertidig tillegg til skattelovene av 18 august 1911.
9 novbr. om avgift ved salg av gummimaterialer.
30 novbr. om endring i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922.
7 desbr. om endringer i og tillegg til skattelov for landet av 18 august 1911.
7 desbr. om endringer i og tillegg til skattelov for byene av 18 august 1911.

1945.

5 april om endring i syketrygdloven.

b. Føresegner om forsyning og rasjonering av livstarvende og andre varer eller om rådgjerder til å halda oppe slike føresegner.
c. Vedtekter, forskrifter, instruksar og andre lovgjevingsføresegner, som offentlegrettsleg eller privatrettsleg styresmakt eller organ har gjeve med heimel i lov.

Dei føresegnene som er nemnde under bokstav a og b fell bort 30 juni 1947, om dei ikkje er falne bort før. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera vedtak om at føresegn som er nemnd under bokstav b skal falla bort før den tid.

Forskrifter og andre lovreglar gjevne med heimel i føresegn nemnd under bokstav a gjeld like lenge som heimelføresegna, om ikkje vedkomande styresmakt set dei ut av kraft på eit tidlegare tidspunkt. 27 sept. Nr. 1.

§ 2. Føresegner gjevne i okkupasjonstida for einskilde budsjettterminar om skattar og avgifter til staten, kommunar og offentlege fond, skal gjelda for etterlikning, etterutrekning og omrekning av slike skattar og avgifter for same terminen, såframt ikkje noko anna vert fastsett av Kongen eller den han gjev fullmakt.

§ 3. Bryt nokon etter frigjeringa med vilje eller av aktløyse dei føresegnene som er nemnde i § 1 nr. 2 bokstav a eller forskrifter gjevne med heimel i dei, vert han straffa med bot eller med fengsel opptil 6 månader eller på begge desse måtane, såframt det i føresegnene er fastsett straff for slikt brot. Freistnad vert straffa på same måten.

Den skuldige kan frådømast retten til å drive yrkesverksemd for opptil 5 år, slik som domen fastset. Den som er frådømd slik rett, kan ikkje vera disponent, direktør eller ha onnor leiartenest hos yrkesdrivande — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — med slik yrkesverksemd, som domen gjeld. Han kan heller ikkje vera styremedlem eller ha anna tillitsyrke i selskap, stifting eller samskipnad som nemnd.

Er brotet gjort av nokon som målsmann for selskap, stifting eller samskipnad, kan likeeins den han var målsmann for, dømast til bot og tap av retten til å driva yrkesverksemd.

Den som bryt føresegner som er nemnde i § 1 nr. 2 bokstav b vert straffa etter § 8 i lov frå 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer. Inndragingsføresegnene i § 8 a i same lova gjeld på tilsvarande måte.

§ 4. Føresegnene i § 3 skal gjelda tilsvarande etter frigjeringa ved pådøming av brot frå okkupasjonstida mot okkupasjonsføresegner som ikkje vert rekna bortfalne etter § 1 nr. 1 bokstav a og b. Likevel må ingen dømast til hardare straff enn det hadde vore høve til å fastsetja etter dei straffeføresegnene som gjaldt på gjerningstida.

§ 5. Ved forfylgjing for brot etter §§ 3 og 4 gjeld rettargangsreglane for misferd, dersom ikkje anna er serleg fastsett.

§ 6. Denne lova gjeld ikkje lovgjevingsføresegner frå okkupasjonstida som førebels er haldne oppe med:

a. Provisorisk anordning om krigspensjonering for militærpersoner frå 4 mai 1945.
b. Provisorisk anordning om prisregulering og annen regulering av ervervsmessig virksomhet frå 8 mai 1945.

27 sept. Nr. 1.

c. Provisorisk anordning om krigsskadetrygd for bygninger og krigsskadetrygd for løsøre frå 8 mai 1945 for det som gjeld lausøyre.

d. Provisorisk anordning om krigspensjonering for sivilpersoner frå 18 mai 1945.

§ 7. Denne lova gjeld frå 1 oktober 1946.

Samstundes fell bort:

1. Provisorisk anordning om midlertidig gyldighet av politivedtekter og blendingsforskrifter utferdiget i det okkuperte Norge frå 26 februar 1943.
2. Provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen frå 26 januar 1945.
3. Provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornødenheter og andre varer frå 26 januar 1945.
4. Provisorisk anordning om tillegg til konsesjonslovgivningen frå 18 mai 1945.
5. Mellombels lov frå 8 mai 1946 om at visse føresegner av okkupasjonslovgjevinga skal gjelda vidare.

27 sept. Nr. 2.

Lov *)[1]) om endring i og tillegg til lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer.

I.

I lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer skal følgende paragrafer lyde:

§ 7. Opplysninger som erverves i henhold til denne lov, plikter vedkommende offentlige tjenestemann å bevare taushet om. Dog plikter tjenestemannen å gi likningsmyndighetene opplysninger som de krever etter landsskatteloven av 18 august 1911 § 66 eller etter byskatteloven av samme dag § 58.

§ 8. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov eller som medvirker til det, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 1 år eller med begge deler. Under særdeles skjerpende omstendigheter kan fengsel i inntil 3 år idømmes. På samme måte straffes forsøk.

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

[1]) St.vedtak 26 september. Se Ot. prp. nr. 66. Innst. O, X. St.tid., forh. i Ot. s. 536—542; i Lt. s. 175.

Den skyldige kan for inntil 5 år fradømmes rett til å drive er- 27 sept.
vervsvirksomhet i den utstrekning som fastsettes i dommen. Den som Nr. 2.
er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller inneha annen ledende stilling hos ervervsdrivende — enkeltmann, selskap, stiftelse eller sammenslutning — som driver slik ervervsvirksomhet som fradømmelsen gjelder. Heller ikke kan han være styremedlem eller ha annet tillitsverv i selskap, stiftelse eller sammenslutning som nevnt.

Er overtredelsen foretatt av noen som har handlet på vegne av et selskap, en stiftelse eller en sammenslutning, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsmessig virksomhet, også idømmes den som det er handlet på vegne av.

Overtredelse anses som forseelse.

§ 8 a (ny). Har noen overtrådt bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov, kan den gjenstand — løsøre, skip eller fast eiendom — som overtredelsen gjelder, inndras ved dom, selv om den ikke tilhører noen som er skyldig i den straffbare handling. I stedet for gjenstanden kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den skyldige. Kan verdien ikke fastsettes nøyaktig, kan inndragning foretas med et skjønnsmessig beløp.

Det samme gjelder når den ulovlige virksomhet har foregått gjennom kortere eller lengere tid, uten at det er mulig med bestemthet å fastslå virksomhetens omfang.

Er overtredelse foretatt av noen som har handlet på vegne av en annen — enkeltmann, selskap, stiftelse eller sammenslutning — kan inndragning foretas hos denne.

II.

Denne lov trer i kraft 1 oktober 1946.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 26 januar 1945 om endring i og tillegg til lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer.

Bestemmelse av 26 februar 1942 om endring i lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer faller bort.

Kongelig resolusjon. 27 sept.

I. Fra 1 juli 1946 blir ladestedet Svolvær å skille ut fra Vågan prestegjeld i Hålogaland bispedømme som eget prestegjeld.

II. — — — —

III. — — — —

27 sept. IV. Kirke- og undervisningsdepartementet gis fullmakt til å treffe de forføyninger med omsyn til prestenes og klokkernes lønninger som prestegjeldsdelingen gjør nødvendig.

27 sept. **Kongelig resolusjon.***)

Lov nr. 2 av 19 mars 1937 om enkelte bestemmelser angående underfogder skal fortsatt være i kraft utover 1 oktober 1946.

27 sept. **Kongelig resolusjon.***)

I henhold til § 14 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn, jfr. lov av 9 juni 1939, fastsettes følgende takster for kystlosing:

§ 1. *Milepenger.*

For losing av skip på inntil 1 000 brutto registertonn må det ikke tas eller kreves høyere milepenger enn følgende:

For de første 50 nautiske mil kr. 2,15 pr. n. m.
» » neste 100 » » » 1,45 » » »
» resten av strekningen » 0,90 » » »

§ 2. *Tonnasjetillegg.*

For skip på over 1 000 brutto registertonn kan det regnes tillegg til milepengene etter følgende skala:

Skip	fra	og	med	1001	til	og	med	2000	br. reg.tonn	10 %
»	»	»	»	2001	»	»	»	3000	» —»—	20 %
»	»	»	»	3001	»	»	»	4000	» —»—	30 %
»	»	»	»	4001	»	»	»	5000	» —»—	40 %
Skip	over			5000					» —»—	50 %

§ 3. *Liggedagspenger og ventepenger.*

Etter 10 timers opphold i havn kan liggedagspenger beregnes med inntil kr. 10 pr. døgn, regnet fra utløpet av de 10 timer. Del av døgn på 12 timer eller mer regnes lik 1 døgn. Del av døgn under 12 timer tas ikke i betraktning.

På samme måte kan ventepenger beregnes når losen av en som opptrer på skipets vegne, er tilsagt til frammøte på et bestemt sted og til bestemt tid, men må vente på skipet.

§ 4. *Krigsrisikotillegg.*

Krigsrisikotillegg kan ytes etter de regler som til enhver tid gjelder for besetningen på norske skip, dog således at den tid som

*) Kunngj. 8 oktober i Lovtid. 1 nr. 34.

tillegget beregnes for, for kystlosenes vedkommende avrundes oppad til halve og hele døgn. Ved beregningen legges til grunn en måneds- hyre av kr. 600. 27 sept.

§ 5. *Anvendelse av 2 loser.*

Når 2 loser benyttes, skal takstene etter §§ 1 og 2 reduseres med 20 % for hver av losene.

§ 6. *Forskjellige bestemmelser.*

1. Returlosing:
   Returlosing regnes som ny tur.
2. Beregningen av milepenger:
   Milepenger for hver los beregnes etter utseilt distanse fra han tiltrer losingen til han fratrer.
3. Minstebetaling:
   Som minstebetaling for losing fra havn til havn kan regnes inntil kr. 50. Ved anløp av flere havner kommer mellomliggende havner ikke i betraktning.
   Minstebetaling kan dog ikke regnes både for tur- og returlosing med mindre returlosingen er begynt senere enn 24 timer etter avsluttet turlosing.
4. Losing av slep:
   For losing av slep kan det regnes et rimelig sedvanemessig tillegg til milepengene, dog ikke over 50 %.
5. Losing av havarert skip:
   For losing av havarert skip kan det beregnes et rimelig sedvanemessig tillegg til milepengene.
6. Reiseavbrudd ved forlis og havari:
   Når losing avbrytes ved forlis eller havari som losen ikke er skyld i, kan milepenger beregnes for hele den avtalte reise, dog ikke for mer av den ikke tilbakelagte distanse enn 100 nautiske mil regnet fra det sted losingen opphørte.
7. Skyss- og kostgodtgjørelse:
   Når kystlos av en som opptrer på skipets vegne, tilkalles fra et annet sted enn der han skal gå ombord for å begynne losingen, kan han kreve skyss- og kostgodtgjørelse for framreisen og ventetiden etter de regler som gjelder for tjenestemenn av klasse I i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket.
8. Losing av konvoi:
   Ved losing av skip i konvoi kan milepengene for det loste skip forhøyes med inntil 25 % for hvert av de skip som under

27 sept. kontroll av vedkommende kystlos følger etter det skip som loses. Forhøyelsen av milepengene må dog ikke overstige 50 %.

Slik forhøyelse kan bare regnes dersom en som opptrer på skipenes vegne, har anmodet om at losveiledning må bli gitt til flere skip samtidig på grunn av losmangel.

Ved konvoi menes her flere skip som er i følge under én ledelse uansett om formasjonen er satt opp av militære myndigheter eller ikke.

§ 7. *Ikrafttreden.*

Disse bestemmelser trer i kraft 1 oktober 1946.

27 sept. **Kongelig resolusjon.***)

De ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 fastsatte alminnelige trafikkregler, jfr. endringer ved kongelige resolusjoner av 8 februar og 3 mai 1946, endres således:

§ 25, punkt 1, 2 og 3 skal lyde:

1. I byer og tettbygde strøk må det ikke kjøres fortere enn 35 km i timen og alltid slik at en kan stanse på en lengde av 10 meter.

2. Utenfor byer og tettbygde strøk kan kjørefarten økes til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen. Er vegen bred med fritt utsyn og er vegbanen fri, kan farten økes ut over 45 km i timen, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av noen art. Farten må ikke på noe punkt være større enn at vognen til enhver tid kan stanses på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige vegbane og må ikke overskride 60 km i timen.

3. Har motorkjøretøy tilhenger som med full last veier over

(Omsetjing.)

§ 25, punkt 1, 2 og 3 skal lyda:

1. I byar og tettbygde strok må det ikkje køyrast fortare enn 35 km i timen og alltid soleis at ein kan stogga på 10 meter lengd.

2. Utanfor byar og tettbygde strok kan køyrefarten aukast til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen. Er det breid veg, fritt utsyn og fri vegbane, kan farten aukast til meir enn 45 km i timen, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kan vera til fåre, skade eller ulempe av noko slag. Farten må ikkje på noko punkt vera større enn at vogna til kvar tid kan stogga på tridjeparten av den heilt frie og oversynlege vegbane ende framfor ein og må ikkje vera meir enn 60 km i timen.

3. Har motorkøyrety tilhenger som med full last veg over 1 000

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

1 000 kg, er maksimalfarten utenfor byer og tettbygde strøk 45 km i timen.

Denne endring trer i kraft 1 oktober 1946.

kg, er høgstefarten utanfor byar og tettbygde strok 45 km i timen. 27 sept.

Dette brigde tek til å gjelda 1 oktober 1946.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 27 sept.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover («husdyrloven»), jfr. «husdyrlovens» § 16 og kongelig resolusjon av 15 desember 1939, fastsettes følgende alminnelige bestemmelser om bekjempelsen av tuberkulose og paratyfus (hønsetyfus) hos fjørfe.

§ 1. Ved fjørfe forstås i disse regler høns, gjess, ender og kalkuner.

§ 2. Enhver som eier eller på annen måte besitter fjørfe skal snarest mulig tilkalle veterinær eller snarest mulig melde fra til veterinær eller til politimesteren i byene, på landet til lensmannen, når fjørfe er angrepet eller død av tuberkulose eller paratyfus, (hønsetyfus) eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle.

§ 3. Fjørfebesetning hvor tuberkulose eller paratyfus er konstatert og diagnosen er bekreftet, er å betrakte som smittet i sin helhet. Disse regler omfatter derfor alle dyr som tilhører besetningen uansett om det enkelte dyr ennå ikke bevislig er angrepet av sykdommen (e). Også fremmed fjørfe som har stått i infisert besetning, anses som smittet. Besetningen betraktes som smittet inntil Veterinærdirektøren har frigitt den.

§ 4. Eier av fjørfebesetning som er smittet (§ 3) eller den som på hans vegne fører tilsyn med dyrene plikter å etterkomme disse regler og de påbud som blir gitt av vedkommende veterinær med omsyn til bl. a. isolasjon og desinfeksjon.

§ 5. Eier av fjørfebesetning som er smittet (§ 3) eller den som opptrer på hans vegne skal holde besetningen forsvarlig inngjerdet og ellers holde dyrene slik at de ikke får høve til å gå fritt omkring i rom hvor det står andre dyr — f. eks. til fôrganger, fôrkrybber, fjøs, stall eller grisehus.

§ 6. Enhver som eier eller på annen måte besitter fjørfe, som han vet eller burde vite kan antas å ha vært utsatt for smitte av tuberkulose eller paratyfus eller er angrepet av disse sykdommer, skal påse at slikt fjørfe ikke føres på markeder eller til steder hvor

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

27 sept. det drives handel med sammenbrakte dyr, til dyrskue (utstillinger) eller til andres fjøs, stall eller annet oppholdsrom for husdyr.

§ 7. Personer som steller eller på annen måte ferdes i smittet besetning (§ 3) plikter å utvise nødvendig forsiktighet så smitte ikke spres (f. eks. ved skotøy, arbeidstøy, hender m. v.).

§ 8. Det er forbudt å føre levende dyr, herunder ungdyr (kyllinger), fra smittet besetning (§ 3) bort fra eiendommen med mindre vedkommende veterinær har gitt tillatelse til det. Dyrene kan da i tilfelle bare sendes direkte til slakting.

§ 9. Når dyr fra en smittet fjørfebesetning (§ 3) skal transporteres, må den som sender dyrene si fra om at det er dyr fra en smittet besetning. Den eller de som foretar transport av dyr fra en slik besetning plikter da å sørge for at dyrene ikke kommer i berøring med livdyr av fjørfe og at det etter transporten foretas nødvendig desinfeksjon av transportmidlet, oppholdsrom, kasser m. v.

§ 10. Det er forbudt å bruke slakt fra en smittet fjørfebesetning (§ 3) til mat for folk med mindre vedkommende veterinær gir tillatelse til det. Slakt eller organer som viser sykelige forandringer må ikke selges eller brukes til mat for folk, men kan anvendes til dyrefôr når slaktet eller organene er godt gjennomkokt. Slakt eller organer som er gjennominfisert eller dyr som dør eller nødslaktes på grunn av tuberkulose eller paratyfus må dog enten tilintetgjøres på stedet ved brenning eller graves ned på forsvarlig måte. Materiale av slike dyr kan dog leveres til veterinær eller sendes til Veterinærinstituttet eller Norges Veterinærhøgskoles patologisk-anatomisk institutt til nærmere undersøkelse.

§ 11. Fra eiendom hvor det er smittet fjørfebesetning er det forbudt å føre bort infisert avfall (bl. a. gjødsel) og infiserte gjenstander m. v.

§ 12. Det er forbudt å utby til salg, omsette, levere eller på annen måte mot eller uten vederlag å overlate rugeegg som stammer fra fjørfebesetning som er smittet av tuberkulose eller paratyfus eller bruke slike egg til ruging.

§ 13. Veterinærdirektøren kan bestemme at disse regler også skal gjelde for andre fjørfesykdommer som er eller blir henført under husdyrlovens kap. 3. Han kan også påby at bestemmelsene skal gjelde for andre fuglearter enn de som er nevnt i § 1, liksom han kan gi utfyllende bestemmelser og nærmere instruks og dispensere fra reglene.

§ 14. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

§ 15. Disse regler trer i kraft 1 januar 1947. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets bestemmelser av 8 desember 1930

om hønsetyfus, og av 30 mai 1936 om smittsom hønselammelse. Likeledes oppheves samtidig Landbruksdepartementets bestemmelser av 10 desember 1930 om husdyrtuberkulose, for så vidt angår tuberkulose hos fjørfe. 27 sept.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 27 sept.

I medhold av § 15 i Lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover («husdyrloven») fastsettes følgende alminnelige bestemmelser om salg, omsetning m. v. av rugeegg og livdyr fra rugeri eller avlsbesetning av fjørfe:

§ 1. Ved rugeri forstås i disse regler i alminnelighet et sted hvor det klekkes ut kyllinger for andre mot eller uten vederlag, eller for salg.

Ved avlsbesetning forstås i disse regler i alminnelighet fjørfebesetning hvorfra avhendes egg til ruging, kyllinger (dagsgamle eller eldre) eller voksne dyr som skal brukes som livdyr.

Er det tvil om hvorvidt det dreier seg om rugeri, henholdsvis avlsbesetning, avgjøres dette av Veterinærdirektøren etter uttalelse fra vedkommende distriktsveterinær.

Ved fjørfe forstås i disse regler høns, gjess, ender og kalkuner.

§ 2. Det er forbudt å utby til salg, omsette, levere eller på annen måte mot eller uten vederlag å overlate rugeegg, kyllinger og livdyr fra rugeri eller avlsbesetning av fjørfe, med mindre rugeriet eller avlsbesetningen er godkjent av Veterinærdirektøren og av ham har fått sertifikat om dette på de vilkår som han fastsetter.

§ 3. Sertifikat utstedes etter søknad utferdiget på foreskrevet skjema og bare på det vilkår at besetningen er fri for paratyfus og tuberkulose, og at sunnhetstilstanden er tilfredsstillende og at de hygieniske forhold og forholdene for øvrig i besetningen og/eller rugeriet er betryggende. Om det er fjørfe på eiendommen som ikke tilhører avlsbesetningen gjelder de samme regler for disse.

§ 4. Veterinærdirektøren kan bestemme at disse regler også skal gjelde for andre fuglearter enn de som er nevnt i § 1, liksom han kan gi utfyllende bestemmelser og nærmere instruks og dispensere fra reglene.

§ 5. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

§ 6. Disse regler trer i kraft 1 august 1947.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i vedtekt til bygningslovens § 13 for Raufoss, Vestre Toten herred, Opland fylke. 28 sept.

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

30 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Hønefoss.

30 sept. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativet for Mandal.

1 oktbr. **Rundskrivelse** fra Justis- og politidepartementet.

Lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937.

Ved kongelig resolusjon av 27 september 1946 er det bestemt at ovennevnte lov fortsatt skal være i kraft utover 1 oktober 1946. Justisdepartementet har samtidig i samsvar med lovens paragraf 4 utferdiget nye regler til gjennomføring av loven (jfr. vedlegg 1). Disse regler svarer i alt vesentlig til de som gjaldt tidligere. Bestemmelsene trer i kraft fra 1 oktober 1946.

Departementet har videre fastsatt skjemaer for polise og bankgarantierklæring som stilles som sikkerhet for underfogder (jfr. vedlegg 2 og 3).

Etter underfogedlovens paragraf 3 skal kommunen utferdige instruks for stedets underfoged. Instruksen skal godkjennes av Justisdepartementet som også kan påby forandringer i tidligere utferdiget instruks. Hvor instruks ikke er utarbeidet, må dette nå foretas snarest. Til hjelp ved dette arbeid har departementet utarbeidet en normalinstruks som ligger ved som vedlegg 4 til denne rundskrivelse.

Da underfogdens gjøremål på de forskjellige steder veksler sterkt, har det ikke latt seg gjøre å ta inn i normalinstruksen bestemmelser om alle de forhold som vil måtte reguleres ved den enkelte instruks; særlig gjelder dette hvor underfogden også er kemner, statens skatteoppkrever eller lignende. De spesielle bestemmelser som er nødvendige på grunn av særlige forhold på stedet, må derfor utformes av kommunen. Det er forutsetningen at det under dette arbeid i tilfelle søkes samarbeid med underfogdens overordnede oppebørselsbetjent (skattefoged etc.). For øvrig bør normalinstruksen legges til grunn i den utstrekning den etter forholdene på stedet passer. Underfogden må gis adgang til å uttale seg før instruksen blir fastsatt.

Etter bestemmelsens punkt 4 skal underfogden hvert år sende inn til Justisdepartementet en beretning om virksomheten ved kontoret i det år som er gått. Beretningen skal vedlegges de statistiske oppgaver som til enhver tid blir krevd, herunder en oversikt over de inntekter og utgifter som er forbundet med stillingen, etter skjema som Justisdepartementet fastsetter. Justisdepartementet har fastsatt

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

at slik inntekts- og utgiftsoppgave skal gis innen utløpet av januar måned for det foregående år. Det fastsatte skjema følger som vedlegg 5 til denne rundskrivelse. 1 oktbr.

Vedlegg 1.

Regler om gjennomføring av lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937.

I samsvar med lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 paragraf 4, jfr. kongelig resolusjon av 27 september 1946, har Justisdepartementet utferdiget følgende bestemmelser:

A. Underfogders sikkerhetsstillelse.

1. Underfogder skal stille sikkerhet i form av forsikring eller bankgaranti etter polise eller garantierklæring utferdiget i samsvar med skjema som fastsettes av Justisdepartementet.
2. Sikkerheten skal svare til minst 20 % av det samlede årlige beløp av de innfordringer som er lagt til stillingen, men må dog ikke være lavere enn kr. 2 000. Inntrer det endring i forhold som er av betydning for fastsetting av sikkerheten, skal den reguleres tilsvarende.

   Sikkerheten skal godkjennes av Justisdepartementet som kan bestemme at reglene foran skal fravikes hvor særlige forhold foreligger. Polisen eller garantierklæringen sendes vedkommende skifterett til oppbevaring.

   De utgifter som er forbundet med sikkerhetsstillelsen dekkes av underfogden eller vedkommende kommune.
3. Sikkerheten opphører å hefte når et år er gått fra den tid underfogden har fratrådt sin stilling uten at noe krav er anmeldt, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller er falt bort av annen grunn. Når fristen er utløpet, gjelder sikkerheten bare det beløp som trenges til å dekke de krav som er anmeldt.
4. Begjæring om dekning av sikkerheten settes fram for vedkommende skifterett. Det må godtgjøres at kravet er forfalt, misligholdt og fastslått overfor underfogden på bindende måte.

   Når disse betingelser foreligger, skal skifteretten snarest mulig gi underfogden skriftlig varsel om begjæringen og anmode ham om innen tre uker å godtgjøre for retten at han har dekket kravet eller at dette på annen måte er falt bort. Er anmodningen ikke etterkommet innen utløpet av fristen skal skifteretten gå fram på den måten som er foreskrevet i lov om domstolene paragraf 224.

1 oktbr. Når skifteretten har satt frist etter foregående ledd skal den straks sende melding herom til formannskapet, til Justisdepartementet gjennom fylkesmannen og til vedkommende forsikringsselskap eller bank. På samme måte skal den sende melding når en anmodning etter foregående ledd er etterkommet, eller når retten går fram som nevnt i domstollovens paragraf 224.

5. Trer den sikkerhet som er stilt ut av kraft, skal formannskapet straks suspendere underfogden. Når retten går fram som nevnt i punkt 4 annet ledds siste punktum, skal underfogden ikke suspenderes dersom formannskapet etter de opplysninger som foreligger, finner at kravet ikke er oppstått ved forsettlig eller grovt uaktsom atferd fra underfogdens egen side, og denne straks stiller ny sikkerhet. Melding om suspensjonen sendes Justisdepartementet gjennom fylkesmannen.

B. Regnskapsordning og forretningsføring.

1. Underfogdene skal føre disse bøker:
   a) Brevjournal; her skal alle ankomne brev straks føres inn i kronologisk orden, og ekspedisjonen av den enkelte sak noteres.
   b) Kopibok, hvor utgående skriv kopieres. Kopiboken kan føres ved at gjennomslag av skriv heftes inn i en perm.
   c) Kassabok etter rubrikksystemet. Boken skal inneholde disse konti:
      Kassakonto,
      bankkonto,
      konto for administrasjonsinntekter og -utgifter (eventuelt delt opp i flere konti),
      konto for bidragssaker,
      konto for innfordringer for fremmede kommuner,
      konto for namsforretninger, stevnevitneforretninger, m. v., og de konti som for øvrig er nødvendige eller formålstjenlige etter underfogdens forretningskrets.
      I kassaboken skal alle inn- og utbetalinger føres inn etter hvert som de finner sted.
   d) Kontobok for:
      bidragssaker,
      fremmede kommuner,
      og for øvrig i den utstrekning det etter kontorets forretningskrets er nødvendig eller hensiktsmessig å nytte særskilte kontobøker.
      Er underfogden i noen egenskap pålagt å holde særskilt kasse, skal kontoføringen innrettes etter de særlige regler som gjelder herfor.

I kontobøkene skal konto åpnes så snart det kommer inn krav om innfordring. Oppdraget skal anføres på vedkommende konto. Kontoføringen skal til enhver tid holdes á jour. 1 oktbr.

e) Kasseopptellingsbok; her føres daglig inn resultatet av kasseopptellingen. Finnes det uoverensstemmelser ved kasseopptellingen eller kontoopptak som ikke straks lar seg oppklare, skal revisjonen underrettes.

f) Kontobalansebok som gjøres opp og avstemmes med kontorubrikken i kasseboken minst en gang hver måned.

For øvrig skal underfogden føre de bøker som til enhver tid er bestemt for de særlige forretninger som tilligger ham. Når ikke annet er bestemt, skal utgiftene til anskaffelse av regnskapsbøker dekkes av kommunen.

Hvor særlige forhold foreligger, kan det i instruksen fastsettes avvikelser fra reglene i det foregående.

2. Underfogden skal bare ha en kasse med mindre det er truffet noen annen særlig bestemmelse. Når kassebeholdningen overskrider det som er nødvendig til bestridelse av de daglige uttellinger, skal det overstigende beløp settes inn i en autorisert sparebank. Bankkontoen må ikke lyde på underfogden personlig.
3. Hvor det ikke er avtalt noe annet, skal underfogden omgående gi oppgjør for bidrag som er betalt inn til ham og senest innen den 10de i den følgende måned for alle andre innfordringer som er betalt inn i måneden før.
4. Innen utgangen av januar måned skal underfogden sende inn til Justisdepartementet en beretning om virksomheten ved kontoret i det år som er gått. Beretningen skal vedlegges de statistiske oppgaver som til enhver tid blir krevd, herunder en oversikt over de inntekter og utgifter som er forbundet med stillingen etter skjema som Justisdepartementet fastsetter. En avskrift av innberetningen sendes formannskapet.
5. Underfogden har ikke høve til å overta annet lønnet arbeid uten samtykke fra formannskapet og Justisdepartementet.

C. Revisjon og kasseettersyn.

1. Revisjon ved underfogedkontorene påhviler de revisorer som forestår den kommunale revisjon.

For revisjon og kasseettersyn gjelder den instruks som til enhver tid er fastsatt for den kommunale revisjon og bestemmelsene i det følgende.

2. Revisjonen kan kreve seg forelagt alle bøker og dokumenter som den anser påkrevd ved gjennomgåelse av regnskapene og kan kreve opplysninger av underfogden og hans underordnede.

1 oktbr.

Underfogden plikter straks å svare på revisjonsantegnelser.

3. Revisjonen skal i alminnelighet foregå på underfogdens kontor.
4. Revisjonen skal påse at underfogdens sikkerhetsstillelse til enhver tid er i samsvar med de gjeldende bestemmelser. Likeledes skal den ha sin oppmerksomhet henvendt på at underfogden inndriver de fordringer han har fått i oppdrag å innfordre, med tilbørlig hurtighet og at han gir oppdragsgiveren oppgjør etter de fastsatte regler.
5. Ved kasseettersyn skal i tilfelle alle underfogdens kasser gjøres opp under ett. Står underfogden i mellomregnskapsforhold til andre myndigheter, skal utskrift av kontobalansen sendes til disse.

Det skal påses at riskontroregistret til enhver tid er à jour.

6. Hvis revisjonen oppdager uregelmessigheter skal den straks sende melding om dette til formannskapet, til Justisdepartementet gjennom fylkesmannen og til andre offentlige myndigheter som underfogden har innfordringer for.
7. Revisjonsboken, årlige antegnelser og forslag til desisjon underskrives av revisjonen og skal snarest etter regnskapsårets avslutning sendes inn til kommunen. Samtidig skal revisjonen utarbeide en rapport om revisjonen hvori alle viktigere antegnelser tas med. Rapporten sendes Justisdepartementet gjennom formannskapet og fylkesmannen.
8. Revisorene har taushetsplikt med omsyn til hva de i sin stilling får vite om underfogder, hans oppdragsgivere og de forpliktede, når de ikke etter gjeldende bestemmelser har plikt til å gi opplysninger.

D. Ikrafttreden.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 oktober 1946.

Vedlegg 2.

Skjema for forsikringspolise til bruk ved underfogders sikkerhetsstillelse.

Forsikringspolise.

Vi (selskapets navn) overtar herved i henhold til de alminnelige forsikringsvilkår, som er nevnt nedenfor, for et år fra..... ..... til ..... og for ethvert etterfølgende tidsrom som denne polise blir fornyet for, en forsikring stor kr. ..... skriver ..... for underfoged .....

Denne forsikring tjener inntil grensen av forsikringssummen som 1 oktbr.
sikkerhet for ethvert ansvar som underfoged .....
eller hans underordnede ved rettsstridig atferd pådrar seg i tjenesten.

(datum, underskrift.)

Forsikringsvilkår.

§ 1. Forsikringen trer i kraft fra den foran nevnte datum. Den fornyes uforandret ved forfall hvis den ikke av underfoged .....
eller selskapet er sagt opp med 3 måneders varsel.

Overfor Justisdepartementet gjelder dog polisen under enhver omstendighet inntil 2 måneder etterat det av selskapet er blitt varslet i rekommandert brev om at forsikringen ikke vil bli fornyet.

§ 2. Blir forsikringen forlenget, er selskapets ansvar for hele den tid forsikringen har vært løpende, begrenset til det forsikringsbeløp som er anført i polisen.

§ 3. Selskapet hefter for ethvert ansvar som er oppstått i forsikringstiden, med mindre det er falt bort ved foreldelse eller på annen måte, jfr. lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 § 1, dog med den begrensning som er nevnt i Justisdepartementets bestemmelser av 27 september 1946 om gjennomføring av foran nevnte lov, avsnitt A punkt 3.

§ 4. For tap som er oppstått for selskapet ifølge denne polise har det full regress mot forsikringstakeren såfremt ikke annet er avtalt med selskapet.

§ 5. Av premien betales ikke ristorno.

§ 6. Når disse vilkår ikke bestemmer noe annet, kommer lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 til anvendelse.

Vedlegg 3.

Skjema for bankgarantierklæring til bruk ved underfogders sikkerhetsstillelse.

Bankgarantierklæring.

For et tidsrom av 1 år fra ..... til .....
og for ethvert følgende tidsrom som denne forpliktelse blir fornyet for, jfr. nedenfor under punkt 1, innestår vi (bankens navn) som selvskyldnere for et beløp av inntil kr. ..... skriver .....
for ethvert ansvar som underfoged ..... eller hans underordnede ved rettsstridig atferd pådrar seg i tjenesten.

Foruten reglene i lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 § 1, og Justisdepartementets bestemmelser av

1 oktbr. 27 september 1946 om gjennomføring av den nevnte lov, avsnitt A, skal forpliktelsen være underkastet følgende bestemmelser:

1. Den fornyes uforandret ved forfall hvis den ikke er sagt opp av underfoged ..... eller banken med 3 måneders varsel. Overfor Justisdepartementet gjelder dog forpliktelsen under enhver omstendighet inntil 2 måneder etterat det av banken i rekommandert brev er varslet om at forpliktelsen ikke vil bli fornyet.
2. Banken hefter for ethvert ansvar som er oppstått i det tidsrom forpliktelsen gjelder, med mindre det er falt bort ved foreldelse eller på annen måte, jfr. lovens paragraf 1, dog med den begrensning som er nevnt i Justisdepartementets bestemmelser av 27 september 1946 avsnitt A, punkt 3.

Vedlegg 4.

Normalinstruks for underfogder.

§ 1. Tilsetting.

Underfogden tilsettes av bystyret, eventuelt etter innstilling fra rådmannen. Tilsetting skjer etter kunngjøring i samsvar med de regler som til enhver tid gjelder om kunngjøringer av stillinger i kommunen.

Kunngjøringen skal foruten de alminnelige tilsettings- og tjenestevilkår, inneholde forbehold om at underfogden har plikt til uten vederlag å finne seg i endringer i forretningskrets og regulering av distriktet (byutvidelse).

§ 2. Tilsettings- og tjenestevilkår.

Underfogden er underkastet bestemmelsene i denne instruks og tilsettes for øvrig på disse vilkår:

1. .....(Lønn, kontorholdsgodtgjøring, kontorhjelp m. v.).
2. .....(lønnsregulering).
3. Utgiftene til underfogdens sikkerhetsstillelse i samsvar med de bestemmelser som til enhver tid gjelder herom, dekkes av kommunen (underfogden).
4. Renter av bankinnskudd tilfaller kommunen (underfogden).

For øvrig er underfogden undergitt bestemmelsene i lov av 19 mars 1937 om enkelte bestemmelser angående underfogder og Justisdepartementets bestemmelser av 27 september 1946 om gjennomføring av nevnte lov.

§ 3. Gjøremål.

Det påligger underfogden å utføre disse gjøremål:

1. .....
2. .....
3. .....

osv.

(Bestemmelser for underfogden i egenskap av kemner m. v. for- 1 oktbr.
utsettes tatt inn i særskilte paragrafer etter § 3.)

§ 4. Tilsetting av funksjonærer.

Funksjonærer ved underfogedkontoret som kommunen har bevilget lønn til, tilsettes av formannskapet etter innstilling fra underfogden og eventuelt fra rådmannen og/eller det kommunale ansettelsesråd. Funksjonærer som kommunen bare har bevilget lønnsbidrag til, kan bare tilsettes med kommunens godkjenning.

§ 5. Kontorer.

Underfogdens kontorlokaler skal godkjennes av formannskapet.

§ 6. Ferie og forfall.

De bestemmelser som til enhver tid gjelder for kommunens øvrige funksjonærer om rett til tjenestefrihet under ferie, sykdom m. v. gjelder tilsvarende for underfogden.

Melding om ferie og forfall skal sendes formannskapet, eventuelt rådmannen.

Underfogden antar med godkjenning av formannskapet en varamann som til enhver tid kan overta utføring av underfogedforretningene på underfogdens ansvar når denne under ferie eller ved forfall er hindret fra selv å utføre dem.

§ 7. Oppsigelse.

Har underfogden mindre enn 3 års tjenestetid, kan formannskapet si ham opp med 3 måneders varsel. Har han tjenestegjort lenger enn 3 år, kan han sies opp om hans stilling blir overflødig eller nedlegges. Oppsigelsesfristen er i dette tilfelle 6 måneder.

Underfogden kan si opp sin stilling med 3 måneders varsel.

§ 8. Midlertidig fjernelse fra stillingen.

Når det antas å foreligge gyldig grunn til å gi underfogden avskjed og tjenestens tarv krever at han straks fjernes, kan formannskapet midlertidig fjerne ham fra stillingen. Står grunnen til fjernelsen i samband med underfogdens gjøremål for staten, har Justisdepartementet samme myndighet.

Melding om fjernelsen og årsaken til denne skal straks sendes formannskapet og Justisdepartementet gjennom fylkesmannen.

Underfogden kan kreve lønn inntil bystyret har gjort vedtak om avskjed.

§ 9. Avskjed.

Bystyret kan avskjedige underfogden:

a) når han viser seg varig uskikket til forsvarlig å utføre sitt arbeid, eller ikke lenger har de egenskaper som er nødvendig eller gyldig foreskrevet for stillingen,

b) når han gjør seg skyldig i grov uforstand i tjenesten, med vilje krenker sin tjenesteplikt, tross tidligere skriftlig irettesettelse fra

1 oktbr. Justisdepartementet eller ordføreren, viser forsømmelighet eller slurv i tjenesten, har vært beruset i tjenesten, eller når han ved drikkfeldighet eller ved usømmelig atferd i eller utenfor tjenesten viser seg uverdig til sin stilling eller nedbryter den aktelse eller tillit som stillingen krever.

Han kan videre avskjediges når han har nådd den alder eller tjenestetid som til enhver tid er fastsatt for rett til pensjon.

§ 10. Anke over vedtak om avskjed m. v.

Vedtak etter § 7 første ledd, vedtak i samband med § 8 første punktum, eller vedtak om avskjed etter § 9 første ledd, kan underfogden innanke for Justisdepartementet til prøvelse.

Anken har oppsettende virkning.

§ 11. Endringer i instruksen.

Endringer i denne instruks kan bare skje med samtykke av Justisdepartementet, jfr. lov om enkelte bestemmelser angående underfogder av 19 mars 1937 § 3.

Vedlegg 5.

Inntekt- og utgiftsoppgave for underfogedstillingen for året 19....

fra .....

Merk: En må ikke slå postene sammen, men fylle dem ut hver for seg.

Inntekter:	Kr.	Kr.
A. Ved stillingen.		
1. Fast lønn med alderstillegg, men uten fradrag av pensjonsinnskudd		
2. Kontorbidrag		
3. Bidrag til kontorhjelp		
4. Andre faste inntekter (spesifiseres):		
..... kr.		
..... »		
Uvisse inntekter:		
5. Forretninger for Norges Brandkasse:		
a) Innfordringsgodtgj. for bygningsavd.		
b) Innfordringsgodtgj. for løsøreavd...		
c) Takstomkostninger i alt kr.		
÷ branntakstmennenes godtgjøring ..... »		
Overføres		

1 oktbr.

	Kr.	Kr.
Overført		
6. Innfordringsgodtgjøring for kommuneskatter, oppfostringsbidrag m. v.		
7. Utpantnings- og avskrivningsgebyr ..		
8. Gebyrer for forkynnelser av forlikskla-ger, påkrav, stevninger, dommer m. v. samt for vekselprotester		
9. Godtgjøring (salærer, gebyrer for til-sigelser, utskrifter, oppslag) m. v.		
10. Godtgjøringer (utferdigelse av påkrav, forberedelse, avhold, tilsigelser og ut-skrifter) vedk. auksjoner		
11. Gebyrer for utleggs-, avsetnings-, ut-kastelses- og andre tvangsforretninger		
12. Gebyrer for attester og utskrifter som ikke er medtatt foran		
13. Betaling for husrom		
14. Andre uvisse inntekter (spesifiseres): ..... kr. ..... » ..... »		
B. Utenfor stillingen:		
15. Godtgjøring ved frivillige auksjoner (herunder godtgjøring for avhold, inn-fordringsgodtgjøring osv.)		
16. Godtgjøring for annen inkasso		
17. Provisjon ved eiendomssalg		
18. Dokumentskriving		
19. For ordning av lån og bobestyrelse		
20. For andre forretn. m. v. (spesifiseres): ..... kr. ..... » ..... » ..... »		
Samlet bruttoinntekt		

1 oktbr.

Utgifter:	Kr.	Kr.
C. Utgifter ved og utenfor stillingen:		
1. Kontorlokale ..... (fordeling av husleie m. v. mellom kontor- og privatleilighet).		
2. Lys og varme ..... Betales leie, lys m. v. for kontor og privatleilighet under ett eller eier De det huset som kontoret er i, bes følgende opplyst: Antall kontorrom..... Antall rom til privatbruk..... Samlet utgift til lys og varme kr. Samlet husleie kr.		
3. Renhold		
4. Kontorrekvisita, portò og telefon .... Er det i beløpet innbefattet noen utgifter av ekstraordinær art som f. eks. skrivemaskin og i tilfelle til hvilket beløp?		
5. Kontante lønninger [1]) til personalet (spesifiseres for hver enkelt): ..... kr. ..... » ..... »		
6. Avskrivninger på inventar (se post D. I)		
7. Garantipremie		
8. Andre omkostninger [2]): ..... kr. ..... » ..... »		
9. Skyssutgifter (spesifiseres): ..... kr. ..... » ..... »		
10. Pensjonsinnskudd		
Samlet utgift		

[1]) Kommunebidrag til betjent tas med i denne lønn.

[2]) Herunder ikke foreningskontingenter, skatter og premie til frivillig ulykkesforsikring. Heller ikke avskrivninger på utestående fordringer, med mindre disse tidligere er inntektsført.

Samlet bruttoinntekt kr. 1 oktbr.
» utgift ..... »

Nettoinntekt ..... kr.

D. Avskrivningstabell:
1. Kontorinventar

D. Avskrivningstabell.

	Opprinnelig anskaffelsespris[1])	Tidl. nedskrevet til	Nyinnkjøp i årets løp (tillegges)[1])	Avskrivning i år (fratrekkes)	Nå nedskrevet til
1. Kontorinventar.....					

..... den ..... 19 ....

.....
(Underskrift)

[1]) Herunder må ikke tas med anskaffelser som er ført direkte til utgift blant omkostningene.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Peter O. Forkaldsruds legat for Ringebu» til beste for evnerik trengende ungdom til opphold ved landbruks-, husmor- eller arbeidsskule, opprettet ved testament av 13 mai 1944. 1 oktbr.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for eit strok av nedre Eidfjord i Eidfjord herred, Hordaland fylke. 2 oktbr.

Bestemmelser *) om endring av Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 13 juli 1946 om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygge- og anleggsarbeider og andre formål. 3 oktbr.

(Gitt 3 oktober 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

3 oktbr. I.

§ 1 skal lyde:

Følgende bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes av disse bestemmelser:

a) Parkett.
Trefiberplater.
Sement.
Sementblokker (sementhulstein, støpt bygningsstein).
Kalksandstein.
Sementtakstein.
Cellebetong, Slaggbetong, Klinkerbetong } plater og stein.
Sementasbestbølgeplater.
Murstein.
Takstein.
Takskifer.
Takpapp.
Linoleum.
Kryssfiner.
Kjøkkenvasker.
Fajanse servanter.
Fajanse klosettskåler
Klosettsisterner.
Badekar.
Radiatorer.
Smijernsrør (unntatt presisjonsrør).
Lettstøpte støpejernsrør (soilrør og vaskrør).
Armeringsstål.
Bølgeblikk.
b. Tømmer.
c. Kalk (limstein) og mørtel.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft 15 oktober 1946.

4 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Det fastsettes et nytt politi-tegn for rikets polititjenestemenn i samsvar med et framlagt utkast.

Det nye polititegn tas i bruk fra den tid Justisdepartementet bestemmer.

Etter utkastet, som gjengis ovenfor, består polititegnet av en firkantet, avlang plate av nysølv med avskårne hjørner og med Riksvåpenet i gult metall (messing) på rød emaljert bund, og ordet «POLITI» i store opphøyede bokstaver under.

Bruksreglar *) for Skavdal—Røshøi statsålmenning i Verran, fastsett av Landbruksdepartementet med heimel i § 48 i skoglova frå 22 juni 1863. 4 oktbr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om fiskereglar for Bø herad og Nes sokn i Sauherad, Telemark fylke. 4 oktbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Nesna herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter fra 1 mai til 1 november. 5 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Munkvold hovedgård, Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen. 5 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endringer i § 13 i betalingsregulativ for bygningskontroll og oppmåling for Oslo. 7 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- ningslovens § 113 for Lande-Greåker brann- og bygnings- kommune, Østfold fylke. 7 oktbr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om luknings- tid for utsalgssteder i Kongsberg. 9 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feie- regulativet for Skotfoss brannkommune, Telemark fylke. 9 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feie- regulativet for Rjukan, Telemark fylke. 9 oktbr.

Lov *) [1]) om Norsk Lysingsblad. 11 oktbr. Nr. 1.

§ 1. Staten gjev ut eit offentleg lysingsblad. Namnet skal vera Norsk Lysingsblad.

§ 2. Bladet tek inn lysingar som skal eller kan kunngjerast med heimel i lov. Når embete og andre statsstillingar skal kunn- gjerast ledige, skal dei lysast ut i Norsk Lysingsblad dersom Kongen ikkje har fastsett noko anna.

§ 3. Kongen fastsett reglar for bladdrifta, soleis også reglar for kva lysingar som kan takast inn i bladet.

§ 4. Denne lova gjeld frå den dagen Kongen fastsett. Frå same tid held lov frå 19 juni 1882 «Om utgivelse av en offentlig Kund- gjørelsestidende m. v.» opp å gjelda.

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

[1]) St.vedtak 4 oktober. Se Ot. prp. nr. 95. Innst. O. nr. 208. St.tid., forh. i Ot. s. 545; i Lt. s. 176.

11 oktbr. Nr. 2. **Lov** *)[1] **om midlertidig tillegg til lov om jakt og fangst av 20 mai 1899.**

I strøk hvor elg årligårs gjør betydelig skade kan Kongen tillate jakt på elg i 1946 i nærmere fastsatt tid utenfor den i lovens § 13 fastsatte jakttid.

Denne lov trer i kraft straks.

11 oktbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

1. Konsulatet i Firenzes jurisdiksjonsområde utvides til å omfatte provinsene Firenze, Arezzo, Pistoia og Siena, i Toscana, og
2. konsulatet i Livornos jurisdiksjonsområde innskrenkes til å omfatte provinsene Grosseto, Lucca, Massa, Pisa og Livorno i Toscana.

11 oktbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Etter § 1 i lov av 10 juni 1938 bestemmes:

I. Fra det tidspunkt fylkesmannen fastsetter føres gnr. 192 bnr. 1, gnr. 192 bnr. 2 og gnr. 192 bnr. 3 i Aker herred i Akershus fylke over til Oppegård herred i samme fylke.

II. Herredsgrensen mellom Aker og Oppegård skal fra samme tidspunkt på nedennevnte strekning gå slik: Den begynner i nordvestre hjørne av Ski herreds grense ved bekken om lag 600 m sør for stuebygningen på garden Meklenborg i Aker, går først om lag 120 m i vestlig retning til en merket furu i sørvestre hjørne av eiendommen Meklenborg og deretter noe mot nordvest i bein linje over jernbolten i Norges Geografiske Oppmålings trigonometriske punkt like sørvest for brannvakttårnet på Grønliåsen til et punkt i den gamle herredsgrense i austkanten av den gamle Prinsdalsveg ved garden Ormerud, 153 m o. h.

III. De personer som ved overføringen bor på overføringsområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser, anses som bosatt i Oppegård herred fra det tidspunkt de tok sist bopel på nevnte område.

11 oktbr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Etter § 1 i landkommuneloven av 10 juni 1938 bestemmes:

I. Fra det tidspunkt fylkesmannen fastsetter føres eiendommen Lunde, gnr. 16 bnr. 2, av skyld mark 0,30 i Botne herred i Vestfold fylke over til Våle herred i samme fylke.

---

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

[1]) St.vedtak 9 oktober. Se Ot. prp. nr. 130. Innst. O. nr. 217. St.tid., forh. i Ot. s. 551; i Lt. s. 176—177.

II. De personer som ved overføringen bor på overføringsområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser, anses som bosatt i Våle herred fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område. 11 oktbr.

Kronprinsregentens resolusjon *) om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nes herred, Akershus fylke. 11 oktbr.

Kronprinsregentens resolusjon *) om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Stjørna herred, Sør-Trøndelag fylke. 11 oktbr.

Kronprinsregentens resolusjon *) om at Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser som er tillagt Kongen i lov av 11 oktober 1946 om midlertidig tillegg til lov om jakt og fangst av 20 mai 1899. 11 oktbr.

Kronprinsregentens resolusjon.*) 11 oktbr.

Med hjemmel i lov om stallrom for hester under skogsarbeid av 21 juni 1946 blir det utferdiget følgende bestemmelser om istandbringelse og innredning av stallrom for hester under skogsarbeid:

§ 1. Hvor skogsarbeid foregår i tiden 1 oktober til 15 mai på så avsides steder at hestene ikke kan føres i hus hver natt, skal skogeieren sørge for stallrom til hestene i samsvar med disse forskrifter. Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke arbeid av kort varighet med mindre det vil være i strid med lov om dyrevern av 7 juni 1935 å unnlate å sørge for stallrom.

§ 2. Stallen skal være:

a. oppført på tørr tomt,
b. anbrakt på undermur av stein eller betong eller være forsynt med torv- eller jordbenk rundt veggene utvendig, slik at det ikke blir golvtrekk,
c. oppført med tette og gode vegger, dryppfritt og godt isolert tak, tregolv, tette dører og vindu og med avtrekksluke som kan lukkes.

Stallen skal ha en innvendig høyde av minst 2 m fra golv til himling. Spilltauene skal være minst 1,5 m brede og 2,5 m lange, krybben iberegnet, og være forsynt med plankegolv, opplagt ca. 10 cm høyere enn golvet for øvrig. Hvor transportforholdene gjør det vanskelig å skaffe planker, kan til golv og spilltau istedenfor planker benyttes teljet tømmer. Større stall enn til 2 hester skal avdeles med tett skillevegg såframt det bare blir 1 hest i stallen i driftssesongen.

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

11 oktbr. Slik avdeling skal også foretas selv om det blir 2 eller flere hester i stallen, når stallrommet ellers ville være uforholdsmessig stort for hester som skal være der. Stallen skal være innrettet slik at det bak hestene er god plass for opphenging av seletøyet. Det bør i samme bygning være særskilt fôrrom anbrakt slik at fôringen kan foregå derfra gjennom fôrluker til hver hest eller ved dør til fôrgang foran krybbene.

§ 3. Eldre stallrom kan uten hinder av disse bestemmelser benyttes i inntil 2 år fra ikrafttredelsen. Men forskriftene skal følges når stallen blir undergitt en så omfattende reparasjon at den må sidestilles med nybygg.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar etter lov av 21 juni 1946 om stallrom for hester under skogsarbeid.

11 oktbr. **Kronprinsregentens resolusjon.***)

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer m. v. bestemmes:

I.

Følgende bestemmelser i kongelig resolusjon av 23 april 1925 med senere endringer om Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost skal lyde:

§ 3, første ledd, nytt siste punktum: For helfet smelteost tillates dog en avvikelse i tørrstoff-fettinnholdet på 2 %.

§ 5 nr. 1: Helfet geitmysost, når den er framstilt av ublandet geitmelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.

§ 5 nr. 3: Blandet geitmysost, når den er framstilt av en blanding av kumelk og minst 12 % geitmelk, inneholder minst 28 % tørrstoff-fett og er framstilt av myse etter kaseinproduksjon. Landbruksdepartementet har bemyndigelse til under spesielle forhold å gi tillatelse til at osten framstilles av myse etter produksjon av alminnelig hvit ost.

§ 5 nr. 4: Helfet fløtemysost, når den er framstilt av kumelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.

§ 6 første ledd: Geitmysost, blandet geitmysost, helfet fløtemysost og halvfet fløtemysost skal innen den føres i handelen stemples på ostens ene langside i ostens hele lengde med følgende merke foruten produsentens nummer etter §§ 7 og 8:

Helfet geitmysost	F. G. 28	F. G. 28	F. G. 28
Halvfet geitmysost	H. G. 20	H. G. 20	H.G. 20

*) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.

Blandet geitmysost	B. G. 28	B. G. 28	B. G. 28	11 oktbr.
Helfet fløtemysost	F. 28	F. 28	F. 28	
Halvfet fløtemysost	H. 20	H. 20	H. 20	

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kronprinsregentens resolusjon. 11 oktbr.

1. Poststyret bemyndiges til å avslutte med det danske, det finske, det islandske og det svenske poststyre overenskomst om Den nordiske postforening i overensstemmelse med et framlagt utkast.*)

2. Poststyret bemyndiges til å bestemme tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden.

3. Samferdselsdepartementet bemyndiges til å treffe avgjørelse om mindre viktige endringer i overenskomsten som det senere måtte være ønskelig å gjennomføre.

Kronprinsregentens resolusjon.**) 11 oktbr.

I medhold av § 14 i lov av 22 juni 1934 om kontroll med sild bestemmes:

Den i kongelig resolusjon av 28 juli 1937, avsnitt VI, fastsatte vrakeravgift for saltet sild forhøyes fra 21 oktober 1946 og inntil videre med 50 prosent.

Skrivelse***) fra Fiskeridepartementet. 11 oktbr.

I Handelsdepartementets instruks (forskrifter) av 28 juli 1937 og 7 juli 1941 om kontroll og vraking av saltet sild skal § 61, annet ledd, fra 21 oktober 1946 og inntil videre lyde: «For frivillig vraking av islandsild etter § 60 betales 15 øre pr. heltønne eller pr. 2/2 tønner.»

Skrivelse fra Handelsdepartementet. 12 oktbr.

I henhold til bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 28 juni 1946, fastsetter departementet følgende manøvreringsreglement for den ved Regjeringens resolusjon 19 juli 1946 tillatte midlertidige regulering av Mår og Gjøyst:

I. Inntil videre — jfr. bestemmelsen i nedenstående avsnitt II — gjelder følgende regler for manøvreringen av de nevnte reguleringsdammer:

*) Inntatt i «Overenskomster».
**) Kunngj. 18 oktober i Lovtid. 1 nr. 35.
***) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 36.

12 oktbr. A. *Kalhovdfjord med sidearmer.*

Øvre reguleringsgrense ..... kote 1 086,61
Nedre » ..... » 1 075,50

Reguleringshøyde 11,11 m

Kilsfjorden.

Øvre reguleringsgrense ..... kote 1 086,61
Nedre » ..... » 1 075,40

Reguleringshøyde 11,21 m

1. Vannslipningen foregår etter behovet for de nedenfor Tinnsjø liggende bruk og i den hensikt å skaffe mest mulig jevn vassføring i Tinnelva, dog således at det til enhver tid slippes en vassføring som minst tilsvarer nåværende minimalvassføring i Mårelva og at de hittidige flomvassføringer ikke forøkes.
2. Inntil videre avgir dameierne det til fløtningen fornødne kvantum vann etter rekvisisjon av fløtningsforeningens bestyrelse. Fløtningen skal som tidligere foregå i flomtiden.
3. I damvokterens bolig skal det være innlagt telefon.

B. *Mårvatn.*

Øvre reguleringsgrense ..... kote 1 121,28
Nedre » ..... » 1 113,28

Reguleringshøyde 8,00 m

1. Under vårflommen holdes lukene lukket inntil magasinet er fullt.
2. I tidsrommet etter vårflommen manøvreres dammen ved Mårvatn således at vannstanden holdes så høy som mulig, inntil nedre magasin på det nærmeste er tømt, hvoretter tapningen fra Mårvatn påbegynnes.

C. *Gjøyst.*

Gjøystdalsvatn.

Øvre reguleringsgrensen ..... kote 1 086,61
Nedre » ..... » 1 075,30

Reguleringshøyde 11,31 m

Øvre Strengetjønn.

Øvre reguleringsgrense ..... kote 1 086,61
Nedre » ..... » 1 075,20

Reguleringshøyde 11,41 m

Nedre Strengetjønn. 12 oktbr.

Øvre reguleringsgrense ..... kote 1 086,61
Nedre » ..... » 1 075,00

Reguleringshøyde 11,61 m

1. Vannslipningen foregår etter behovet for de nedenfor Tinnsjø liggende bruk og i den hensikt å skaffe mest mulig jevn vassføring i Tinnelva, dog således at det til enhver tid slippes en vassføring som minst tilsvarer nåværende minimalvassføring i Gjøyst, og at de hittidige flomvassføringer ikke forøkes.
2. Inntil videre avgir dameierne det til fløtningen nødvendige kvantum vann etter rekvisisjon av fellesfløtningsforeningen.

II. Så snart det iverksettes utbygging av noe fall i Mårelva kan departementet forlange at sjøene reguleres med dettes (disses) tarv for øye. De nærmere regler etter hvilke dette skal skje blir senere å bestemme.

III. Dammens manøvrering forestås av den av Kongen for manøvreringen av Tinnosdammen oppnevnte person og i overensstemmelse med foranstående reglementariske bestemmelser.

IV. Mulige tvistigheter angående forståelsen av reglementet blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

V. Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om jakt på elg i 1946 i følgende herreder: 12 oktbr.

I Hedmark fylke: Ringsaker, Nes, Vang, Furnes, Romedal, Stange, Stor-Elvdal og Løten.
I Opland fylke: Fåberg, Øyer og Østre Toten.
I Telemark fylke: Gjerpen.
I Aust-Agder fylke: Tovdal og Gjøvdal.
I Nord-Trøndelag fylke: Snåsa, Grong og Harran.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om grensene for Sætre brann- og bygningsdistrikt i Hurum herred, Buskerud fylke. 12 oktbr.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 36.

14 oktbr. **Stortingsvedtak** *) om innlemming av nye stillinger i Statens pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

I.

At samtlige nedenanførte stillinger — reknet fra det for deres innlemming angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 28 juli 1921, jfr. midlertidig lov av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse med senere prolongasjoner, senest ved lov av 21 juni 1946 på betingelse av:

at stillingens inntekt (innskotts- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessig alderstillegg medregnet, utgjør minst kr. 1 000 årlig, og

at stillingen, dersom den ikke er embete eller bestilling, besettes med minst 3 måneders oppsigelsesfrist:

Tjenestestilling under

a. Kirkedepartementet.

Fra 1 august 1945:

1. Stillingen som sekretær, kasserer og bibliotekar ved Horten tekniske skole.

Fra desember 1945:

2. Stillingen som riksværsvarslingssjef ved Det Meteorologiske institutt.

Fra 1 januar 1946:

3. Stillinger som prester eller andre teologisk utdannede funksjonærer ved Østlandske Blindeforbund. Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.
4. Stillinger som prester eller andre teologisk utdannede funksjonærer i privat geistlig virksomhet i tjeneste hos Den norske misjonsallianse for Nord-China.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa. Innehavere av stillingene som har 15 år eller mindre igjen til aldersgrensa pr. innlemmingsdatoen omfattes ikke av innlemmingsvedtaket.

b. Sosialdepartementet.

Fra 1 juli 1945:

1. Stillingen som assistent hos oldfrue ved Statens sinnssykehus.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

---

*) Se St.prp. nr. 82. Innst. S. nr. 156. St.tid. s. 1615—1617.

Fra 1 januar 1946: 14 oktbr.

2. Stillingen som gartnerassistent ved Gaustad Sinnssykehus.

Tjenestetid forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Statens pensjonskasse.

c. Handelsdepartementet.

Fra 1 juli 1945:

1. Stillingen som betjent (bud) ved Oslo Justerkammer.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende over Pensjonskassa.

2. Stillingene ved Statens råstofflaboratorium som:
   a) sjef,
   b) laboratorieingeniør,
   c) vitenskapelig assistent,
   d) kasserer og kontorassistent,
   e) laborant.

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

Innehavere av nevnte stillinger som pr. innlemmingsdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa omfattes ikke av innlemmingsbeslutningen.

Fra 1 oktober 1945:

3. Stillingen som kontorbetjent hos bergmestrene.

d. Landbruksdepartementet.

Fra 1 juli 1944:

1. Stillingen som laboratorieassistent ved Statens veterinære forsøksgård for sau (Forsøksgården Hodne med laboratorium i Stavanger).

Tjenestetid i stillingen forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

Fra 1 januar 1946:

2. Stillingen som redaksjonssekretær i Det Norske Hageselskap.

e. Forsvarsdepartementet.

Fra 1 juli 1944:

1. Stillingen som kontorsjef ved Norges Geografiske Oppmåling.
2. Stillingene som a) direktør, b) forskningssjef, c) teknisk kontorsjef og d) forsker ved Forsvarets forskningsinstitutt.

Innehavere av stillingene som pr. innlemmingsdatoen har mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa, omfattes ikke av innlemmingsvedtaket.

14 oktbr.

f. Finansdepartementet.

Fra 1 juli 1943:

1. Stillingen som pantefullmektig ved skattefogdkontorene utafor Oslo lønnet etter regulativet.

Fra 1 oktober 1945:

2. Stillingen som underkasserer ved riksarkitektkontoret.

Fra 1 januar 1946:

3. Stillingene som a) kontorsjef, b) inspektør, c) sekretær og d) assistent ved distriktskontorene for Prisdirektoratet.

g. Regjeringens kontorer.

Fra 1 juli 1943:

1. Stillingene som a) kontorsjef og b) kontrollører ved kontrollen for skjenkeavgifta og skatt av inngangspenger.

Tjenestetid i stillingene forut for innlemmingsdatoen skal ikke være pensjonsgivende overfor Pensjonskassa.

Innehavere av nevnte stillinger som pr. innlemmelsesdatoen hadde mindre enn 15 år igjen til aldersgrensa, omfattes ikke av innlemmingsvedtaket.

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens Pensjonskasse.

1. Tjenestemenn som ansettes etter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt;
2. Tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt og som enten
   a) er tilpliktet å innlemmes i Statens Pensjonskasse eller til å gjøre innskudd i en ved lov opprettendes pensjonsinnretning, eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen en av vedkommende departement fastsatt frist erklærer seg villig til innlemming i Statens Pensjonskasse.

For tjenestemenn som ved innlemmingsvedtakets tidspunkt er medlemmer av kommunale pensjonskasser, kan bestemmelsene ikke iverksettes, førenn vedkommende kommune har godkjent de særlige vilkår for disse tjenestemenns overgang til Statens Pensjonskasse som fastsettes av det departement, hvorunder denne kasse hører.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn etter innlemmingsdagen til tjenestemenn, der som følge av dette vedtak er innlemma i Statens Pensjonskasse, blir det av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde et midlertidig pensjonsinnskott til Statens Pensjonskasse på minst 10 pst. av det kontante lønnsbeløp under kr. 10 000.

Utredes lønnen dels av Statskassen og dels av andre kasser, 14 oktbr.
skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten etter konferanse med vedkommende tjenestemenn å inneholde noe mer enn det ovenfor fastsatte beløp, såfremt det er grunn til å anta, at innskottsgrunnlaget blir fastsatt til et høyere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingen tas det forbehold overfor tjenestemannen om nøyaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskottsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskottene foreligger.

De etter denne regel tilbakeholdte innskott beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskottets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra Pensjonskassa. De beløp som Pensjonskassa har krav på, blir deretter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløpige inneholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved senere lønnsutbetalinger.

IV.

Innlemminga i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er betinget av, at besettelsen av stillingene heretter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet som av departementet dertil bemyndiges.

V.

Innlemminga i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av at ordningen med innbetalingen av pensjonsinnskottene blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuners egen sak og statskassen og det offentlige uvedkommende.

VI.

Alle innlemmelser skjer under forbehold etter lov av 23 april 1937 med senere tilleggslover.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Direktør Brostrups Müllers legat til fordel for Den Norske Sjømannsmisjon», opprettet ved fru Inga Müllers gavebrev av 24 mai 1945. 14 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Olav Ringdal d. y.'s legat» til utdannelse, fortrinsvis i England av evnerike, unge menn fra Sandefjord, opprettet av skipsfører Olav Ringdal og hustru ved gavebrev av 20 juni 1945. 14 oktbr.

14 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Biri herred, Opland fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

14 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Vardø.

15 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Klinga herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

17 oktbr. **Stortingsvedtak** **) om lønnsavtale med statstjenestemennenes hovedsammenslutninger m. fl.

I.

1. Fra 1 juli 1946 skal statstjenestemenn i hovedstilling, hvis lønninger er regulert med alderstillegg, opptjene disse etter følgende regler:

   Lønnsgrupper som nå har 1 eller 2 alderstillegg, skal få topplønn etter henholdsvis 2 og 4 år. Lønnsgrupper som nå har 3 eller flere alderstillegg, skal med nedennevnte unntak få topplønn etter 6 år. Alderstillegg opptjenes etter 2, 4 og 6 år. Lønnsgrupper som nå har alderstillegg på hvert minst kr. 300 som opptjenes i løpet av 15, 18 (19) eller 21 år, får topplønn etter 8 år. Alderstillegg opptjenes etter 2, 4, 6 og 8 år. Ordningen gjennomføres for hver lønnsgruppe med flere alderstillegg på den måte at den samlede sum av de nå fastsatte alderstillegg deles på opptjeningsperiodene med like store beløp.
2. Av de dyrtidstillegg som tjenestemennene nå oppebærer utenom regulativlønnen innreguleres fra 1 juli 1947 i lønnen et beløp på kr. 800 + 50 pst. av reguleringstillegget for den enkelte tjenestemann.

   Pensjonsordningen for tidsrommet 1 juli 1946—1 juli 1947 gjennomføres for øvrig som foreslått av Statens Lønnskomité av 1946 under punkt II i innstillingen av 7 juni 1946.[1]) Dette forslag forutsettes vedtatt ved særskilt lov.

---

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 36.

**) Se St.prp. nr. 2. Tillegg nr. 8. Budsjett-innst. S. nr. 491 b. St.tid. s. 1628—1631.

[1]) Forslaget lyder:

Uten hensyn til bestemmelsen i lov om Statens Pensjonskasse av 28 juli 1921 og vedtekter om Statbanenes Pensjonskasse skal de statstjenestemenn som etter denne lov og vedtekt er pensjonsberettiget og som fratrer sin stilling med straks begynnende pensjon eller permitteres med invalidepensjon, i tiden mellom 1 juli 1946 og det tidspunkt da det nye lønnsregulativ trer i kraft, utbetales samme pensjon som de ville ha fått om det nye lønnsregulativ og eventuelle nye pensjonsregler var gjort gjeldende fra 1 juli 1946. Det samme gjelder

3. Ved ekstrafolks ansettelse i organisert stilling skal, når ekstra- 17 oktbr.
hjelpsordningen er et fast ledd i vedkommende administrasjonsgren, innordning i lønnsregulativet skje på den lønnssats som — tillagt regulerings- og krisetillegg — er lik eller ligger nærmest over den lønn vedkommende har. Såframt regulativets § 3 (1 års regelen) fører til ett for tjenestemannen gunstigere resultat, anvendes denne.
4. Det nåværende krisetillegg forhøyes med kr. 450 årlig. Forhøyelsen regnes med kr. 150 årlig fra 1 september 1946, med ytterligere kr. 150 årlig fra 1 mars 1947 og med ytterligere kr. 150 årlig fra 1 september 1947. Hvert tillegg begrenses til 7½ pst. av vedkommende regulativlønn.
5. Regulerings- eller ekstrareguleringstillegg som etter Administrasjonsrådets vedtak ikke har vært utbetalt, skal ikke etterbetales.

II.

Vilkåret for at en tjenestemann skal nyte godt av noen av lønnsavtalens bestemmelser er at han respekterer avtalen i dens helhet.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av grensene for Holmsbu bygningsdistrikt. 17 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Søgne herred, Vest-Agder fylke. 17 oktbr.

Lov **)[1] om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2. 18 oktbr. Nr. 1.

§ 7 i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal heretter lyde således:

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av år 1947.

---

pensjonsberettigede etterlatte etter tjenestemann som er død i samme tidsrom.

Pensjonen beregnes etter de regler for pensjon og dyrtidstillegg som gjelder ved fratredelsen, men omregnes etter de nye bestemmelser når disse er trådt i kraft, og etterbetales fra fratredelsesdagen.

Pensjonister som ville ha fått større pensjon (med dyrtidstillegg) etter de regler som gjelder før det nye lønnsregulativ trer i kraft, beholder denne pensjon.

Merutgiftene ved denne ordning refunderes hver enkelt pensjonskasse av statskassen, særskilt for hvert regnskapsår.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 36.

[1]) St.vedtak 4 oktober. Se Ot. prp. nr. 100. Innst. O. nr. 204. St.tid., forh. i Ot. s. 544—545; i Lt. s. 175—176.

18 oktbr. Nr. 2. **Midlertidig lov** *) [1]) om ulykkestrygd for kystloser i løsfart.

§ 1. Kystloser som er godkjent som midlertidige loser i samsvar med bestemmelser utferdiget i henhold til § 14 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn, jfr. lov av 9 juni 1939 skal være ulykkestrygdet etter reglene i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

I erstatningene skal det gjøres fradrag for tilsvarende ytelser av Statens Pensjonskasse, manntallstrygden og av ulykkestrygden for fiskere.

§ 2. Kystloser som er godkjent som midlertidige loser skal regnes til lønnsklasse 2 i loven om ulykkestrygd for sjømenn.

§ 3. Erstatningene fastsettes og utbetales av Rikstrygdeverket. Det departementet som Losvesenet hører under, betaler til Rikstrygdeverket en premie som beregnes etter reglene i § 12, punkt 2, annet ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn.

§ 4. Kongen fastsetter nærmere regler om innmelding, premie, premieoppkrevning og oppgjør.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene av 12 mars 1941 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter faller bort.

19 oktbr. **Stortingsvedtak.** [2])

I tariff for oppkrevning av gebyrer til statskassen for besiktelser som utføres av Skipskontrollen, fastsatt ved Stortingets beslutning av 2 april 1927 og endret ved Stortingets beslutninger av 9 mai 1933 og 8 april 1937, blir alle satser med unntagelse av satsene i § 4, punkt A nr. 11, punkt B nr. 11 og punkt C, å forhøye med 10 pst. fra 1 november 1946.

19 oktbr. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Lunner herred, Opland fylke.

19 oktbr. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring i §§ 1 og 2 i vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Stamnes herred, Nordland fylke.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 36.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.
[1]) St.vedtak 4 oktober. Se Ot. prp. nr. 115. Innst. O. nr. 203. St.tid., forh. i Ot. s. 544; i Lt. s. 175.
[2]) Budsjett-innst. S. nr. 414. Kap. 571 og 2159. St.tid. s. 1702.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Det Norske Myrselskaps fond for myrundersøkelser,» opprettet ved direktør Aasulv Løddesøls gavebrev av 4 juli 1946. 21 oktbr.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til samtlige departementer og Riksrevisjonen. 21 oktbr.

Lønnsvilkårene for statens tjenestemenn m. v.

Ved stortingets vedtak av 17 oktober 1946 er lønnsavtalen mellom Finansdepartementet og statstjenestemennenes tre hovedsammenslutninger av 2 juli 1946 godkjent.

I tilslutning til avtalen skal departementet uttale:

Til vedtakets I, punkt 1. Fra 1 juli 1946 skal alderstillegg etter lønnsavtalen opptjenes med 2 års mellomrom, liksom stillingens topplønn som regel skal nås etter 6 og senest etter 8 år. Som følge herav vil det i stor utstrekning bli nødvendig å omberegne alderstilleggenes størrelse, liksom det i en rekke tilfelle må foretas en omberegning av lønnen pr. 1 juli 1946.*)

Omberegningen skjer for hver lønnsgruppe med flere alderstillegg på den måten at den samlede sum av de nå fastsatte alderstillegg deles på opptjeningsperioden med like store beløp.

Eksempel 1.

En stilling er i dag avlønt med kr. 2 850 med 6 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 500. Stillingens samlede alderstillegg utgjør kr. 1 650. Heretter skal dette beløp opptjenes i løpet av 6 år med like stort beløp hvert annet år. Hvert omberegnet alderstillegg blir derfor kr. 550 (kr. 1 650 : 3).

Eksempel 2.

En stilling er i dag avlønnet med kr. 5 400 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 650. Stillingens samlede alderstillegg utgjør altså kr. 2 250. Heretter skal dette beløp opptjenes i løpet av 8 år med like stort beløp hvert annet år. Hvert omberegnet alderstillegg blir derfor på kr. 562,50 (2 250 : 4).

Tjenestemenn som 1 juli 1946 har lønnsansiennitet i stillingen fra et tidspunkt som ligger minst like mange år tilbake som det kreves etter lønnsavtalen for å få topplønn i denne stilling, får stillingens topplønn fra 1 juli 1946.

*) Det avgjørende tidspunkt er 1 juli 1946. All ansiennitetsberegning som er foretatt etter dette tidspunkt må kontrollberegnes etter de nye regler.

21 oktbr. Tjenestemenn som ikke har tilstrekkelig lønnsansiennitet til å få stillingens topplønn, må i en rekke tilfelle få stillingens lønn omberegnet fra 1 juli 1946.

Eksempel 3.

En tjenestemann med lønnsansiennitet fra 1 januar 1942 og med regulativlønn kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 skal etter lønnsavtalen ha topplønn etter 6 år. Den samlede sum av de fastsatte alderstillegg (kr. 900) skal deles på opptjeningsperiodene (2, 4 og 6 år) med like store beløp, dvs. hvert alderstillegg blir på kr. 300. Den omberegnede lønn som skal utbetales fra 1 juli 1946 blir da:

Grunnlønn	kr.	2 350
2 alderstillegg av kr. 300	»	600
Tilsammen	kr.	2 950

Sitt siste alderstillegg vil han få fra 1 januar 1948.

Tjenestemenn som 1 juli 1946 ennå ikke har opptjent alderstillegg, blir å utbetale 1. alderstillegg så snart vedkommende har tjent opp 2 års lønnsansiennitet i stillingen.

Til vedtakets I, punkt 2. En skal senere komme tilbake til dette punkt når Stortinget har tatt standpunkt til det lovforslag som er nødvendig.

Til vedtakets I, punkt 4. Det nåværende krisetillegg skal altså forhøyes med kr. 450 årlig. Forhøyelsen skal imidlertid tre i kraft i 3 etapper: med kr. 150 årlig fra 1 september 1946, ytterligere kr. 150 årlig fra 1 mars 1947, og endelig med ytterligere kr. 150 fra 1 september 1947. Hvert tillegg er dog begrenset til 7½ % av vedkommendes regulativlønn. For en tjenestemann med lønn kr. 1 800 årlig + regulerings- og krisetillegg vil derfor forhøyelsen hver gang bli kr. 135. For tjenestemenn med regulativlønn kr. 2 000 og derover, blir imidlertid tillegget kr. 150.

Det forhøyede krisetillegg skal bare utbetales tjenestemenn (herunder ekstrapersonale) som allerede oppebærer det tidligere krisetillegg, jfr. Finansdepartementets rundskriv av 17 oktober 1945 (Fd. jnr. utg. 3178/1945 K). Tjenestemenn som oppebærer de høyere «kriselønninger» skal således ikke ha det forhøyede krisetillegg.

Enkelte tjenestemenn oppebærer i dag et særskilt lønnstillegg (personlig tillegg) for at de ikke skal bli dårligere stilt med hensyn til lønnsinntekt enn de var før 8 mai 1945, jfr. Finansdepartementets rundskriv av 26 mai og 18 juli 1945. Ved at disse tjenestemenn får det forhøyede krisetillegg må de nevnte personlige tillegg reduseres

tilsvarende etter hvert som krisetillegget forhøyes, eventuelt helt falle bort. 21 oktbr.

For øvrig er det en forutsetning at de alminnelige bestemmelsene i lønnsregulativets § 2 og særbestemmelser om gjennomgående lønnsansiennitet anvendes slik at ingen tjenestemann etter 1 juli 1946 skal ha lavere lønn enn han ville ha hatt i sin tidligere stilling.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og bygningsvedtekter for Søndre Skytta, gnr. 7, bnr. 4 i Nittedal herred, Akershus fylke. 21 oktbr.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om at Espeland bygningsstrok, Haus herad, Hordaland fylke, vert utvida. 21 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Asker kommunale Elektrisitetsforsynings eiendom, gnr. 50, bnr. 60, 61, 80 og 98, Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter til denne regulering. 22 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at Nesbyen bygnings- og branndistrikt, Nes herred, Buskerud fylke, skal utvides. 22 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av området mellom Olav Trygvasonsgt.—Nordregt.—Karl Johansgt. og Søndregt. i Trondheim, og om vedtekter til denne regulering. 22 oktbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av området Olav Kyrresgt—Håkon Jarlsgt.—Klostergt.—Erik Jarlsgt.—Valkendorfsgt. i Trondheim, og om vedtekter til denne regulering. 22 oktbr.

Lov *)[1]) om endring i lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. 24 oktbr. Nr. 1.

I.

§ 1 i lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. med senere endringer skal lyde slik:

Denne lov omfatter følgende varer:
Poteter og produkter av poteter.
Egg.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

[1]) St.vedtak 4 oktober. Se Ot. prp. nr. 59. Innst. O. nr. 202. St.tid., forh. i Ot. s. 543—544; i Lt. s. 175.

24 oktbr. Honning og erstatningsmidler for honning.
Nr. 1. Melk og produkter av melk.
Friske frukter og bær, grønnsaker og rotvekster, saft og konserver av frukt, bær, grønnsaker og rotvekster, samt erstatningsmidler for disse.
Eddik.
Levende planter og plantedeler, høy, mose- og lavarter, frø til krydder.
Brenneved, trekull, tretjære.
Fjørfeslakt, kjøtt, flesk, slakteavfall, hermetikk, pølser og andre foredlede kjøttvarer av hest, storfe, sau, geit, svin og hval.
Huder og skinn i ubearbeidet tilstand.
Ull og lin.
Strikkede varer framstilt av ull i selbumønstre eller liknende mønstre etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller de bestemmelser som er gitt av okkupasjonsmyndighetene 28 mai 1942 om endring i lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v.

24 oktbr. Nr. 2. **Lov** *)[1]) **om barnetrygd.**

Kap. 1. Trygdens omfang og ytelser.

§ 1. Den som forsørger barn under 16 år som er bosatt her i riket, har rett til barnetrygd etter denne lov.

Barnetrygd ytes bare dersom en av foreldrene er norsk statsborger.

§ 2. Barnetrygd ytes med kr. 180 årlig for hvert barn under 16 år mer enn ett som vedkommende forsørger.

Barnetrygd ytes også for det første barn når foreldrene er skilt eller en av dem er avgått ved døden eller når foreldrene ikke har inngått ekteskap med hverandre, dersom barnet forsørges av noen av foreldrene.

Likeså ytes barnetrygd for det første barn når begge foreldre er døde.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 16 og 127. Ot. meld. nr. 1. Dok nr. 4. Innst. O. XII. St.tid., forh. i Ot. s. 559—565; i Lt. s. 178—179.

§ 3. Barnetrygd utbetales ikke: 24 oktbr.
a) for den tid utover tre måneder barnet etter annen lov får fullt underhold av stat, kommune eller trygdekasse og utgiftene ikke regnes for fattighjelp, Nr. 2.
b) for barn som ikke lever i minst 30 dager.

Kap. 2. Trygdens organer.

§ 4. Sosialdepartementet er styre for barnetrygden (trygdestyre).

§ 5. Trygdens lokale organ er de trygdenemnder som er omhandlet i lov om alderstrygd.

For trygdenemndas virksomhet gjelder reglene i lov om alderstrygd §§ 11—13.

Kap. 3. Behandlingen av krav på barnetrygd.

§ 6. Krav på barnetrygd settes i alminnelighet fram av den som forsørger barnet. Har begge foreldre omsorgen for barnet, settes kravet fram av en av dem. Har bare den ene av foreldrene omsorgen, settes kravet fram av denne.

Trygdestyret gir nærmere regler om hvem som skal sette fram kravet i andre tilfelle der forsørgeren ikke har omsorgen for barnet.

§ 7. Krav på barnetrygd kan ikke settes fram tidligere enn 30 dager etter barnets fødsel.

Barnetrygd betales ikke for lengere tid tilbake enn tre måneder, regnet fra den dag kravet kom inn til trygdenemnda.

§ 8. Krav på barnetrygd skal settes fram skriftlig på skjema fastsatt av trygdestyret.

Den trygdenemnd som søkeren henvender seg til plikter å gi ham nødvendig rettleiing.

§ 9. Søkeren setter fram kravet for trygdenemnda i den kommune der han er bosatt. Har han ikke fast bopel, setter han fram kravet for nemnda i den kommune der han oppholder seg.

§ 10. Ved behandling av saken skal trygdenemnda kontrollere og om nødvendig søke utfylt de opplysninger søkeren har gitt. Den kan innkalle ham til muntlig forklaring.

På grunnlag av de opplysninger som er kommet fram, treffer nemnda sitt vedtak og underretter søkeren om utfallet.

Kap. 4. Utbetaling.

§ 11. Har begge foreldre omsorgen for barnet, utbetales trygden til moren. Trygdenemnda kan dog bestemme at den skal utbetales til faren, eller til en annen som har å påse at den kommer barnet til gode.

24 oktbr. Nr. 2.

Ellers utbetales trygden til den som har satt fram kravet, med mindre trygdenemnda bestemmer noe annet.

Utbetalingen foretas etterskottsvis for hvert kvartal, og ellers på den måte og av den myndighet som kommunestyret bestemmer.

Trygdestyret treffer bestemmelse om de legitimasjoner som skal kreves ved utbetaling av trygden.

§ 12. Barnetrygden utbetales av søkerens bostedskommune til enhver tid.

Har søkeren ikke noen bostedskommune, utbetales trygden av den kommune der kravet er satt fram, med mindre trygdestyret bestemmer at en annen kommune skal utbetale den.

§ 13. Barnets foreldre plikter å underrette trygdenemnda om endringer i de forhold som avgjør retten til trygd.

Det samme gjelder for andre som har satt fram krav på barnetrygd eller har omsorgen for barnet.

Tar den som får utbetalt trygden bopel i en ny kommune, skal flytningen meldes til nemnda i begge kommuner innen 14 dager. Nemnd som får slik melding, skal underrette nemnda i den annen kommune.

§ 14. Trygdenemnda kan avslå krav på barnetrygd eller inndra eller tilbakeholde trygden dersom:

a) det ikke blir gitt opplysninger som blir krevd, eller det blir gitt uriktige opplysninger eller fortiet omstendigheter av betydning,
b) vedkommende ikke retter seg etter annet pålegg som er hjemlet i denne lov,
c) trygden ikke blir nyttet på rett måte.

Kap. 5. Anke. Omgjøring. Ny behandling.

§ 15. Trygdenemndenes vedtak etter §§ 10, 11 og 14 kan ankes inn for trygdestyret innen 4 uker etter at vedkommende har fått melding om vedtaket.

Ankeerklæringen settes fram skriftlig for nemnda som sender den til trygdestyret med sin uttalelse.

Trygdestyret kan innen det treffer sitt vedtak kreve ytterligere opplysninger og undersøkelser.

§ 16. Spørsmålet om retten til barnetrygd kan tas opp igjen til ny behandling dersom det kommer fram nye avgjørende opplysninger eller forholdene er varig endret.

Rett til å kreve ny behandling har den som kan sette fram krav om barnetrygd, jfr. § 6, og et hvert medlem av trygdenemnda og trygdestyret.

Kap. 6. Fordeling av utgiftene mellom stat og kommune. 24 oktbr. Nr. 2.

§ 17. Av sine utgifter til barnetrygden har bostedskommunen krav på å få godtgjort 7/8 av statskassen, jfr. § 12, første ledd.

For søker uten bostedskommune, godtgjøres utgiftene til trygden i sin helhet av statskassen.

§ 18. Trygdenemnda sender regning for hvert kvartal til trygdestyret på statens del av utgiftene etter denne lov.

Kravet tapes dersom regning ikke er sendt innen 3 måneder etter utløpet av vedkommende kvartal.

Er det tvist om bostedsforholdet løper fristen fra den dag underretning er mottatt om trygdestyrets avgjerd, dersom denne er truffet etter utløpet av vedkommende kvartal.

Sosialdepartementet kan bestemme at en kommune skal få forskott på bidrag etter § 17, dersom den ellers vil ha vanskelig for å skaffe midler til utbetaling av trygden.

Kap. 7. Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Trygdestyret kan gi nærmere regler om hvem som skal regnes som forsørger i forhold til denne lov.

§ 20. Tvist om et barn skal anses for bosatt her i riket og om hvilken kommune skal behandle kravet etter § 9, kan ikke bringes inn for domstolene, men avgjøres med bindende virkning av trygdestyret.

I andre saker etter denne lov, der trygdestyret er ankeinstans er de skjønnsmessige avgjerder av ankeinstansen endelige. Derimot kan spørsmål som ikke er av rent skjønnsmessig art, bringes inn for domstolene, etter at ankeinstansen har truffet sin avgjerd.

§ 21. Trygdenemndas og trygdestyrets vedtak i saker om krav på barnetrygd og i ankesaker skal kort grunngis.

§ 22. Bestemmelsene i lov om alderstrygd §§ 44 og 45 gjelder på tilsvarende måte.

Saker som blir reist etter denne lov er fritatt for retts- og skrivegebyr.

§ 23. Under forutsetning av gjensidighet kan det ved traktatmessig overenskomst åpnes adgang også for andre statsborgere enn dem som går inn under § 1 til — med de nødvendige lempninger — å få rett til barnetrygd etter denne lov.

§ 24. De rettigheter som denne lov hjemler, kan endres, innskrenkes eller oppheves ved senere lov.

§ 25. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov.

§ 26. Loven trer i kraft 1 oktober 1946.

24 oktbr. Nr. 3. **Midlertidig lov** *)[1]) om tillegg til lov om vassdragene av 15 mars 1940.

I.

Når det i vassdrag hvor fløtningen som regel ikke foregår for skogeiernes regning skal foretas endringer i en eldre fløtningsforenings vedtekter (jfr. lov om vassdragene av 15 mars 1940 § 91, punkt 4), og de gjeldende vedtekter ikke inneholder bestemmelse som omhandlet i nevnte lovs § 92, punkt 2, første punktum, fastsetter foreningens styre hvor mange som skal ha adgang til å delta i det møte hvor vedtektsendringene skal behandles. For øvrig gjelder lovens § 92, punkt 2, tilsvarende.

Før styret treffer bestemmelse som nevnt i første ledd, skal skogeierne få høve til å uttale seg etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement. Styrets bestemmelse må for å bli gyldig stadfestes av departementet.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1947.

24 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I. I medhold av § 2 i lov av 21 juni 1946 om tipping i samband med idrettstevlinger blir det gitt samtykke til at det blir skipa et aksjeselskap med det føremålet å formidle tipping i samband med idrettstevlinger. Tillatelsen gis for et tidsrom av 5 år.

— — —

VI. I medhold av § 4 i loven av 29 juni 1946 om tipping i samband med idrettstevlinger fastsettes følgende instruks for styret i det i I nevnte selskap:

Instruks for styret i Norsk Tipping A/S.

§ 1. Styret skal lede Norsk Tipping A/S i samsvar med gjeldende lov om tipping i samband med idrettstevlinger av 21 juni 1946 og de regler som er fastsatt eller godkjent av Kongen eller vedkommende departement med heimel i loven. Styret skal sørge for at selskapet blir drevet slik at statens og samfunnets interesser blir tilgodesett samtidig som de føremål selskapet skal tjene blir ivaretatt på beste måte.

I saker av prinsipiell art skal styret rådføre seg med Sosialdepartementet.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 94. Innst. O. nr. 209. St.tid., forh. i Ot. s. 551—552; i Lt. s. 177.

Saker av følgende art skal styret, før det tar avgjerd, alltid 24 oktbr.
legge fram for departementet:

a) kjøp, salg eller leie av fast eiendom eller nybyggings- eller ombyggingsarbeid av større omfang,
b) lønns- og arbeidsvilkår for de funksjonærer som blir tilsatt i selskapet, herunder også for de kommisjonærer som blir antatt,
c) andre tiltak som er av slik art at de vil føre med seg plikter for selskapet utover det som følger av normal forretningsdrift,
d) avtaler med utlendinger eller utenlandske selskaper eller institusjoner.

§ 2. Et styremedlem eller en varamann for et styremedlem må ikke ha noen annen stilling i selskapet eller ta på seg eller utføre annet lønt oppdrag i selskapet enn han har plikt til som styremedlem.

§ 3. Styret har plikt til å gi uttalelse i alle saker som Sosialdepartementet legger fram for det.

Når styret vender seg til andre departementer skal saka sendes inn gjennom Sosialdepartementet dersom annet ikke blir fastsatt.

§ 4. Styreformannen kaller inn styrets medlemmer til møte så ofte han finner det nødvendig.

Styret skal etter hvert møte sende utskrift av møteboka til Sosialdepartementet.

§ 5. Styret skal hvert år innen utgangen av januar måned sende Sosialdepartementet et utdrag av selskapets rekneskaper og en melding om virksomheten i siste rekneskaps- og driftsår med spesifisert oppgave over lønner og andre administrasjonsutgifter. Rekneskapen og meldinga skal legges fram for Sosialdepartementet før de blir trykt.

Kongelig resolusjon.*) 24 oktbr.

I medhold av § 1 i lov nr. 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patentloven, jfr. § 2 i tilleggslov av 15 mars 1940, opprettholdes bestemmelser av 8 april 1941 om gjensidighet mellom Norge og Sverige vedrørende patenter i anledning av krigen.

Kongelig resolusjon.*) 24 oktbr.

I henhold til Stortingets vedtak av 17 oktober 1946 om avholdelse av en pelsdyrtelling høsten 1946 bestemmes:

1. En fullstendig telling av pelsdyroppdrettet blir å avholde høsten 1946 i henhold til lov av 25 april 1907 om tilveiebringelse av oppgaver til den offisielle statistikk.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

24 oktbr. 2. Tellingen styres av jordstyrene med jordstyrets formann som formann i tellingsstyret. Tellingen utføres ved hjelp av de personer som tellingsstyret finner skikket til det.

3. Statistisk sentralbyrå bemyndiges til å treffe de foranstaltninger som videre kreves for gjennomføring av tellingen.

25 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Den 17 september 1946 har Landbruksdepartementet, i medhold av § 16 i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med tilleggslover, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1939, bestemt at smittsom hostesyke (parainfluenza) og smittsom nysesyke (rhinitis infectiosa) hos gris heretter skal henføres under bestemmelsene i denne lovs kap. 3 — om mildere smittsomme sykdommer. I medhold av § 15 i den nevnte lov fastsettes det følgende regler for bekjemping av de nevnte grisesykdommer:

§ 1. Når det opptrer tilfelle av smittsom grisehoste (parainfluenza) eller smittsom nysesyke (smittsom rhinit) i en grisebesetning eller det er sannsynlighet for dette, skal eieren eller den som har ansvaret for dyrene snarest mulig tilkalle eller melde fra til veterinær eller melde fra til politiet.

§ 2. Alle dyr i en angrepet grisebesetning er å anse som smittet og må ikke komme i berøring med andre grisebesetninger. Fremmede griser som står eller har stått i angrepet besetninger er likeledes å anse som smittet. Det må ikke uten den behandlende veterinærs samtykke innlemmes nye dyr i angrepet besetning.

§ 3. Det er forbudt å føre griser fra angrepet besetning til markeder — herunder handelsfjøs og andre steder hvor det drives handel med sammenbrakte griser, til dyrskuer (utstillinger), til andres oppholdsrom for husdyr, til fellesbeiter av rettslig eller faktisk art eller andre steder hvor det kan skje smitteoverføring.

§ 4. Avlsråne fra smittet besetning må ikke lånes bort eller benyttes til purker fra frisk besetning, og purker fra infisert besetning må ikke føres til råne tilhørende frisk besetning.

§ 5. Det er tillatt fra infisert grisehus (besetning) å selge dyr til slakt når de føres direkte til offentlig godkjent slaktehus eller slakteri uten å komme i kontakt med livgriser. Eieren og den som frakter dyrene har da ansvaret for at det umiddelbart etter transporten blir foretatt betryggende desinfeksjon av de benyttede transportmidler. Er det ved midlertidig oppstalling under denne transport benyttet rom hvor livgriser senere kan bli anbrakt, må slike rom

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

straks desinfiseres. Anvisning på hvordan forsvarlig desinfeksjon skal utføres får en ved å henvende seg til distriktsveterinæren eller annen veterinær. 25 oktbr.

§ 6. Tilsynelatende friske smågriser fra angrepet besetning kan — med den pågjeldende distriktsveterinærs samtykke — selges til folk i nabolaget som har bare denne ene gris eller et par griser for å fôres til slakt, men bare på det vilkår at kjøperen forplikter seg til ikke å selge grisen igjen til livdyr eller til innlemmelse i annen grisebesetning. Det må da under transporten iakttas de i § 5 nevnte forsiktighetsregler. Den nye eier må på forhånd gjøres kjent med hvordan forholdet ligger an, at dyret fortsatt er å anse som smittet og må holdes isolert. Etter slaktingen kan vedkommende distriktsveterinær påby desinfeksjon av rommet hvor grisen har stått. Dette påbud plikter vedkommende å etterkomme.

§ 7. Griserøktere og andre som kommer i berøring med infiserte dyr eller besetninger må være forsiktige for ikke å spre smitte. De må ikke uten videre ferdes vekselvis mellom infiserte og ikke infiserte besetninger. Det må utvises nødvendig forsiktighet med infisert arbeidstøy (skotøy, overtrekkstøy m. v.) og det må foretas desinfiserende håndvask etter håndtering av angrepne dyr eller infiserte gjenstander.

§ 8. Når smitten anses utryddet eller opphørt på stedet eller i besetningen, og eventuelt nødvendig desinfeksjon er foretatt, kan vedkommende distriktsveterinær frigi besetningen (stedet).

§ 9. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi nærmere instruks og utfyllende bestemmelser om gjennomføring av disse regler og kan dispensere fra reglene.

§ 10. Overtredelse av reglene eller påbud m. v. gitt i medhold av reglene er straffbare, jfr. § 27 i forannevnte lov av 14 juli 1894.

§ 11. Disse regler trer i kraft straks.

Bestemmelse *) av Landbruksdepartementet. 28 oktbr.

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Det kgl. Landbruksdepartement 28 oktober 1946 bestemt at § 6 i bestemmelser om omsetning og bruk av trelast av 20 mai 1946 skal lyde:

§ 6. Salg av trelast fra produsent (høvlerier og sagbruk) kan bare skje mot mellomhandlerkort for trelast, med mindre det er gitt særskilt tillatelse fra Det kgl. Landbruksdepartement.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 37.

28 oktbr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at grensene for Nærbø bygnings- og brannkommune, Rogaland fylke, vert utvida.

29 oktbr. **Skrivelse** fra Poststyret.

Nedennevnte postale avgifter er ved Samferdselsdepartementets avgjerd 7 oktober 1946 endret som følger:

Ilbudavgiften for pakker til utlandet	fra	100	øre	til	130 øre
Fortollingsavgiften for brevpostsendinger fra utlandet	»	75	»	»	60 »
Ompakkingsavgiften for pakker fra utlandet	»	25	»	»	50 »

29 oktbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 66 for Hamar.

29 oktbr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for deler av Steinshamn—Haaneshaug—Haanes og Ona—Husøy, Sandøy herad, Møre og Romsdal fylke.

31 oktbr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) om tillegg til § 35, punkt 1, i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 med midlertidig endringslov av 21 juli 1916.

I.

I lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 med midlertidig endringslov av 21 juli 1916 skal § 35 punkt 1 lyde:

§ 35.

1. Når skip, hjemmehørende i utlandet, innkjøpes av norsk borger eller norsk selskap, skal dette, uansett bestemmelsene i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 og i lov om registrering av skip av 4 mai 1901, ikke kunne innføres i det norske skipsregister eller tildeles nasjonalitetsbevis, med mindre det i «Det Norske Veritas» har klassen A 1, hvis det er av tre, 1 A 1, hvis det er av jern (stål), eller tilsvarende klasser i andre av Kongen anerkjente besiktelsesinstitusjoner. Har skipet sådan klasse for fart i begrenset farvann, kan det bare innkjøpes for anvendelse i begrenset fart.

Derhos må skipet etter besiktelse av tilsynet befinnes å være sjødyktig samt forskriftsmessig innrettet og utrustet, for så vidt angår de under § 36, 3 nevnte deler.

Skip over 20 år gamle må ikke innkjøpes fra utlandet. Departe-

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

[1]) St.vedtak 4 oktober. Se Ot. prp. nr. 86. Innst. O. nr. 205. St.tid., forh. i Ot. s. 545; i Lt. s. 176.

mentet kan dog inntil videre på nærmere betingelser som fastsettes i det enkelte tilfelle, dispensere fra aldersgrensebestemmelsen. 31 oktbr. Nr 1.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 9 oktober 1942.

Lov *)[1]) om mål og vekt. 31 oktbr. Nr. 2.

1. kapitel. Enheter.

§ 1. Grunnlaget for mål og vekt i Norge er meteren og kilogrammet.

Meteren er avstanden mellom endestrekene på den internasjonale meterprototyp ved temperaturen av smeltende is.

Kilogrammet er massen av den internasjonale kilogramprototyp.

§ 2. De norske riksprototyper er for meteren kopi nr. 3 og for kilogrammet kopi nr. 36 av de internasjonale prototyper.

Riksprototypene oppbevares på den måte som Kongen fastsetter.

§ 3. De av meteren avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

a) Lengdemål.

kilometer	km	= 1000	meter	
meter	m			
desimeter	dm	= 0,1	»	
centimeter	cm	= 0,01	»	
millimeter	mm	= 0,001	»	
mikron	μ	= 0,000 001	»	

b) Flatemål.

kvadratkilometer	km^2	= 1 000 000	kvadratmeter	
hektar	ha	= 10 000	—»—	
dekar	da	= 1 000	—»—	
ar	a	= 100	—»—	
kvadratmeter	m^2			
kvadratdesimeter	dm^2	= 0,01	—»—	
kvadratcentimeter	cm^2	= 0,0001	—»—	
kvadratmillimeter	mm^2	= 0,000 001	—»—	

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 105. Innst. O. XI. St.tid., forh. i Ot. s. 552—559; i Lt. s. 177.

31 oktbr. Nr. 2.

c) Kubikkmål.

kubikkmeter	m^3			
kubikkdesimeter	dm^3	=	0,001	kubikkmeter
kubikkcentimeter	cm^3	=	0,000 001	—»—
kubikkmillimeter	mm^3	=	0,000 000 001	—»—

§ 4. De av kilogrammet avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

a) Masse.

tonn	t	=	1000	kilogram
kilogram	kg	=	1000	gram
hektogram	hg	=	100	»
dekagram	dag	=	10	»
gram	g			
desigram	dg	=	0,1	»
centigram	cg	=	0,01	»
milligram	mg	=	0,001	»

Metrisk karat skal være betegnelsen for en metrisk masse-enhet på 200 milligram, utelukkende bestemt til bruk ved verdiansettelser og ved kjøp og salg av fine perler, diamanter og andre edelstener.

Multipla og desimale deler av den metriske karat skal være tillatt i den utstrekning som praktisk behov tilsier.

Betegnelsen karat skal utelukkende tjene som uttrykk for den ovenfor omhandlede masse-enhet.

b) Hulmål.

Enheten for hulmål er literen. En liter er romfanget av ett kilogram rent, luftfritt vann ved temperaturen for vannets største tetthet og under én atmosfæres trykk.

I alle tilfelle hvor det i handel og vandel ikke kreves større relativ nøyaktighet enn 1/10 000, kan én liter reknes lik én kubikkdesimeter.

De av literen avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

hektoliter,	hl	=	100	liter
liter,	l			
desiliter,	dl	=	0,1	»
centiliter,	cl	=	0,01	»
milliliter,	ml	=	0,001	»

§ 5. Enheten for temperaturmåling er celsiusgraden. Celsiusgraden er hundredelen av avstanden på termometerskalaen mellom to faste punkter, hvorav det ene angir temperaturen for smeltende is (0°) og det annet temperaturen for vannets kokepunkt (100°) under normalt atmosfærisk trykk.

§ 6. Kongen kan fastsette enheter og deres forkortede beteg- 31 oktbr.
nelser for måling av elektrisitet og andre slags målinger. Nr. 2.

2. kapitel. Justerplikt.

§ 7. Ved «måleredskap» forstås i denne lov ethvert redskap som tjener til å bestemme en lengde, en flate, et kubikkmål, et hulmål eller til måling av elektrisitet, samt enn videre termometer, alkoholometer og aræometer for mineraloljer, og ved «vektredskap» ethvert redskap som tjener til å bestemme en masse (vekt).

Kongen kan bestemme at redskaper tjenende til andre slags målinger også skal omfattes av betegnelsen «måleredskap» i denne lov.

Ordet «redskap» brukes i denne lov som betegnelse både for måleredskap og for vektredskap.

§ 8. Ved justering forstås i denne lov den forskriftsmessige undersøkelse, prøve og stempling av måle- og vektredskaper ved dertil beskikkede offentlige tjenestemenn.

Justeringen er enten nyjustering (første gangs justering), omjustering (fornyet justering av allerede justert redskap etter at det har vært underkastet reparasjon) eller revisjon (fornyet justering av allerede justert redskap i andre tilfelle).

§ 9.

a) Alle måle- og vektredskaper som brukes i handel og vandel,
b) febertermometre i alle tilfelle,
c) personvekter også når de brukes i syke- eller sunnhetspleie eller ved fødselshjelp på sykehus, sanatorier, fødselsstiftelser eller lignende offentlige eller private anstalter,
d) alle måle- og vektredskaper som selges eller holdes til salgs,

skal være justert og stemplet her i riket, og deres justering må framdeles være gyldig (jfr. §§ 11, 12, 25, 26, 33 og 39).

Vedkommende departement kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første ledd og kan eventuelt fastsette betingelser for sådant unntak.

Ved handel og vandel forstås kjøp og salg, derunder innbefattet foreningers forretninger med sine medlemmer, avgjørelse av offentlige og private avgifter eller andre forpliktelser, utregning av oppgjør og lignende forretninger, hvoretter penger eller pengers verdi erlegges på grunnlag av måling eller veining. Måle- og vektredskaper anses i denne lov dessuten brukt i handel og vandel i alle tilfelle hvor det erlegges særskilt betaling for den ved hjelp av samme utførte måling eller veining.

§ 10. I utsalgssteder som almenheten har adgang til og på varelagre som hører til slike utsalgssteder, i salgshaller, på torg i torgtiden, i veieboder, bergverk, fabrikker, verksteder, meierier, håndverksbedrifter og for øvrig overalt hvor det regelmessig foregår

31 oktbr. Nr. 2.

handel eller erlegges avgift eller regnes ut oppgjør etter mål eller vekt — må det, med den begrensning som framgår av annet ledd, ikke finnes andre måle- eller vektredskaper enn slike som har vært underkastet framdeles gyldig justering i samsvar med denne lov. Det samme gjelder tollboder, postkontorer, poståpnerier, jernbanestasjoner og andre godsekspedisjoner for så vidt angår redskaper som brukes eller holdes ferdig til bruk ved de forretninger som forekommer der. I apotek er hulmål med en kapasitet på over 100 ml unntatt.

Regelen i første ledd får ikke anvendelse i de tilfelle hvor det etter de gjeldende bestemmelser ikke kreves at vedkommende redskap skal være justert når det brukes i handel og vandel. Den får heller ikke anvendelse på bedrifter som tilvirker, reparerer eller forhandler måle- og vektredskaper.

Vedkommende departement, eller etter fullmakt fra dette Justerdirektøren, kan dispensere fra regelen i første ledd.

§ 11. Når tidligere justerte måle- og vektredskaper repareres, er deres tidligere justering ikke lenger gyldig. De skal derfor, for fortsatt å kunne brukes som justerte redskaper, etter tilendebrakt reparasjon undergis omjustering ved justervesenet. Det påhviler så vel eieren eller brukeren som reparatøren plikt til å sørge for dette. Redskaper som skal omjusteres på et justerkammer eller hos reparatøren, må ikke leveres tilbake før omjusteringen er foretatt. Redskaper som skal omjusteres på bruksstedet må ikke tas i bruk før omjustering er rekvirert i anbefalt brev til distriktets justerkammer.

Til reparasjon henregnes her også enhver behandling som medfører risiko for at redskapet ikke lenger har de egenskaper som fordres for dets justering. I mangel av bevis for det motsatte anses en reparasjon å foreligge når redskapet av en reparatør har vært fjernet fra det lokale hvor det er oppstilt.

§ 12. Departementet, eller etter dettes fullmakt Justerdirektøren, kan bestemme at justeringen av visse redskaper eller redskaper av bestemt slags bare skal gjelde for bestemt avgrenset tid. Slike bestemmelser gjelder også redskaper som tidligere er justert.

Redskaper som det er gitt slike bestemmelser for som omhandlet i første ledd, er gjenstand for obligatorisk periodisk revisjon. Reglene i § 25 gjelder tilsvarende.

3. kapitel. Justervesen.

§ 13. Justeringens utførelse henligger under justervesenet. Dette ledes av en direktør — Justerdirektøren — under iakttagelse av denne lov og de forskrifter som er gitt med hjemmel i den.

Justerdirektøren avgjør, for så vidt annet ikke er fastsatt i denne lov, alle spørsmål vedrørende justervesenet av teknisk art, og påser de utferdigede forskrifter overholdt. 31 oktbr. Nr. 2.

Justerdirektørens avgjørelser i henhold til bestemmelser i denne lov kan innankes for vedkommende departement innen en frist av 6 måneder.

§ 14. Justerdirektøren utnevnes av Kongen. Justervesenets øvrige tjenestemenn ansettes av vedkommende departement etter at Justerdirektøren har avgitt innstilling.

§ 15. Det er forbudt justervesenets tjenestemenn, deres ektefeller og hjemmeværende barn å befatte seg med tilvirkning, kjøp eller salg eller, med det unntak som framgår av § 18, med rettelse eller reparasjon av måle- og vektredskaper, eller direkte eller indirekte å være økonomisk interessert i bedrift som driver sådan virksomhet.

Vedkommende departement kan under særlige omstendigheter dispensere fra forbudet i første ledd for så vidt angår rettelser og reparasjoner.

§ 16. Justervesenet skal holdes utstyrt med hovednormaler som med så vidt stor nøyaktighet som mulig er i samsvar med de i § 2 nevnte riksprototyper.

Hovednormalene forarbeides på den måte og av sådant materiale som vedkommende departement bestemmer.

Hovednormalene tjener som grunnlag (utgangspunkt) for justeringen av de øvrige normaler som er nødvendige for justervesenets arbeid. I særlige tilfelle kan Justerdirektøren tillate dem brukt også til andre nøyaktige sammenligninger, men i så fall alltid under direktørens personlige oppsyn og ansvar.

§ 17. For så vidt ikke annet er fastsatt i denne lov, utføres de rekvirerte justeringer enten ved de faste justerkamre som er eller blir opprettet på forskjellige steder i riket, eller ved ambulerende justerkamre som måtte bli satt i gang leilighetsvis andre steder for en begrenset tid. Dog kan også Justerdirektøren og etter hans bestemmelse også andre tjenestemenn enn justerkamrenes utføre sådanne justeringer. Bestemmelser om hvilke tjenestemenn skal utføre serierevisjon og ettersyn fastsettes ved instruks som utferdiges av Justerdirektøren. Instruksen må ha departementets godkjenning.

Vedkommende departement treffer bestemmelse om opprettelse og nedleggelse av faste justerkamre og disses distrikter, om anordning av ambulerende justerkamre og om disses virksomhetsområde, som er uavhengig av de faste justerkamres distrikter.

Bestyrer av fast justerkammer er justermester.

31 oktbr. Nr. 2.

§ 18. Justerdirektøren kan tillate at justervesenet etter rekvisisjon:

utfører målinger uten påfølgende stempling,

utfører mindre rettelser og reparasjoner på redskaper,

kontrollerer redskapers lovlige tilstand hva oppstilling og sikringsforanstaltninger angår.

Han fastsetter i så fall den betaling som skal erlegges til justervesenet for disse arbeider.

§ 19. For justervesenets skriftlige uttalelser angående justertekniske spørsmål erlegges det, når de ikke blir avgitt på forlangende av departementet, gebyr hvis størrelse fastsettes av Justerdirektøren for hvert enkelt tilfelle.

§ 20. Tilvirkere, forhandlere og brukere av måle- og vektredskaper plikter etter oppfordring fra Justerdirektøren å meddele ham de opplysninger som han anser for nødvendige for å kunne påse overholdt denne lov og forskrifter utferdiget med hjemmel i den. Inntil de forlangte opplysninger er meddelt, kan etter Justerdirektørens bestemmelse justering nektes for vedkommende tilvirker, forhandler eller bruker av måle- og vektredskaper.

4. kapitel. Justerbarhet.

§ 21. Alle måle- og vektredskaper må, for å være justerbare:

1. være av sådan konstruksjon og styrke at det kan påregnes at de — behandlet med alminnelig forsiktighet — i et rimelig tidsrom vil bevare de egenskaper som de har ved justeringen,
2. ikke være forsynt med bi-innretninger som kan virke skadelig på redskapets forskriftsmessige bruk.

Enn videre må de bære angivelser i metriske enheter og ikke være utstyrt med andre målebetegnelser eller -inndelinger. Dog kan vedkommende departement gi tillatelse til justering av redskaper innrettet etter andre enheter enn de metriske eller med betegnelser og inndelinger så vel i metriske som i ikke-metriske enheter til bruk ved visse slags handel, ved handel med visse slags varer eller til visse slags målinger eller veininger.

§ 22. Det skal til enhver tid være fastsatt hvilke måle- og vektredskaper skal kunne justeres, hvilke krav disse skal tilfredsstille, derunder de tillatelige feilgrenser (kfr. § 26), samt hvorvidt justering skal kunne finne sted ved alle justerkamre eller kun ved ett enkelt eller enkelte av dem eller kun ved nærmere angitt justertjenestemann. De nærmere bestemmelser herom fastsettes av vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, av Justerdirektøren. Før andre redskaper eller redskaper av ny eller forandret konstruksjon kan tas

med i disse bestemmelser, må redskapene godkjennes dertil etter for- 31 oktbr.
utgående anmeldelse og undersøkelse ved justervesenet. De nærmere Nr. 2.
regler om anmeldelse, undersøkelse og godkjenning og om betaling derfor fastsettes av departementet.

§ 23. De bestemmelser som er nevnt i § 22, kan innenfor de enkelte redskapsgrupper begrense tillatelsen til justering til å gjelde:

a) bestemte typer eller konstruksjoner i sin alminnelighet eller kun slike fra en nærmere angitt tilvirker,
b) kun ett enkelt eller et bestemt antall redskaper av en viss slags.

Videre kan de innskrenke adgangen til anvendelse av vedkommende redskaper til visse slags bruk, til viss slags handel, til nærmere angitt bedrift eller bedrifter eller til visse deler av landet.

§ 24. Hvis redskaper ønskes justert som omfattes av de i § 22 nevnte bestemmelser, men som avviker fra de gjeldende forskrifter i mindre vesentlige henseender, avgjør Justerdirektøren om justering skal finne sted.

Justerdirektøren kan tillate nye redskaper justert på prøve i et visst antall og om nødvendig for en begrenset tid.

§ 25. Bestemmelser som opphever eller innskrenker justerbarheten for redskaper av bestemt slags, opphever, med mindre de selv fastsetter noe annet, justering som allerede er foretatt av redskaper som ikke lenger kan justeres. Likeså gjelder bestemmelser som innskrenker adgangen til å nytte visse slags redskaper, også redskaper som allerede er justert, med mindre bestemmelsene selv fastsetter noe annet. Minst ett år før slike bestemmelser treffes, skal varsel om det rykkes inn i Norsk lysingsblad.

§ 26. For samtlige måle- og vektredskaper som skal kunne justeres, skal være fastsatt de tillatelige feilgrenser ved justering (justertoleransen) og for bruk i handel og vandel (brukstoleransen).

Intet redskap må forsynes med justerstempel, hvis dets feilvisning er større enn justertoleransen. Dog er ved revisjon en feilvisning tillatt som ikke er større enn brukstoleransen.

§ 27. For enhver vekt fastsetter vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, Justerdirektøren en bestemt maksimumsbelastning og en bestemt minimumsbelastning som angir de grenser innen hvilke vektens bruk er lovlig.

På vektene skal ved justeringen på en lett synlig måte være angitt den største og den minste belastning for hvilke deres bruk er tillatt. Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomførelsen av denne bestemmelse. Han kan også frita fra plikten til å påføre redskapet angivelsen, når redskapet ikke kan anvendes ut over de tillatte grenser.

På samme måte kan det også for andre redskaper fastsettes en

31 oktbr. Nr. 2.

øvre og en nedre grense for deres tillatte bruk. Reglene i annet ledd får da tilsvarende anvendelse.

§ 28. Etter rekvisisjon skal det være adgang til å få utført frivillig revisjon ved justervesenet for dem som ønsker å få tidligere justerte redskaper undersøkt på nytt for å erfare om de besitter de egenskaper som forlanges etter de gjeldende bestemmelser.

5. kapitel. Justeringens utførelse.

§ 29. Ved justeringen undersøkes først om vedkommende redskap lovlig kan justeres (jfr. §§ 22 og 25) og om det for øvrig tilfredsstiller de forskrifter som er fastsatt i denne lov eller er utferdiget med hjemmel i den.

Tilfredsstiller et redskap ved undersøkelsen de foran nevnte krav, utstyres det med et stempel (justerstempel), hvis utseende fastsettes av vedkommende departement.

Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter om stemplingen. Hvor redskapets dimensjoner eller øvrige egenskaper tilsier det, kan han tillate, enten at stemplingen sløyfes og erstattes med en skriftlig bevitnelse om justeringen, eller at redskapet i stedet for med stempel utstyres med annen angivelse som kjennetegn på justering. Dette skal da anses som likeverdig med stempling ved anvendelse av bestemmelsene i denne lov.

§ 30. Redskaper som ønskes justert, skal framstilles i fullt ferdig stand til å prøves. Justering kan foretas i justervesenets lokaler (innejustering) eller utenfor justervesenets lokaler (utejustering).

Utejustering skal finne sted for redskaper som er faststående, eller som på grunn av sin størrelse, vekt eller ømfintlighet kun vanskelig kan flyttes, og for redskaper som ifølge sin konstruksjon eller egenskaper for øvrig ikke kan justeres før de er på plass. For øvrig bestemmer Justerdirektøren, når annet ikke er fastsatt i denne lov, i hvilken utstrekning utejustering skal finne sted.

§ 31. Ved utejustering plikter redskapenes bruker å sørge for hensiktsmessig lokale til justeringens utførelse. Han har enn videre å bære alle omkostninger vedkommende justeringen, såsom transport fram og tilbake av normaler og annet utstyr, samt i tilfelle å skaffe nødvendig tarermateriale og tilstrekkelig arbeidshjelp. Han er likeledes ansvarlig for at nevnte normaler og utstyr om nødvendig, oppbevares og behandles forsvarlig inntil de atter er kommet tilbake til justervesenets lokaler eller er overgitt i justertjenestemannens varetekt etter endt justering.

§ 32. For utførelsen av obligatorisk periodisk revisjon (jfr. § 12) gjelder følgende særregler:

Eiere og brukere av redskaper som er undergitt revisjonsplikt,

skal finne seg i at revisjonen utføres ved utejustering i serie (serie- 31 oktbr.
revisjon) uten at det er satt fram begjæring om det. Under revi- Nr. 2.
sjonen kan det oppkreves fastsatte avgifter til dekning av utgifter til skyss- og kostgodtgjørelse samt til transport av normaler og annet utstyr. Hvis ikke annet blir bestemt, skal brukeren av redskapene betale pliktige avgifter og gebyrer (jfr. §§ 35 og 36) på stedet når revisjonen blir utført.

Brukere av redskaper som er undergitt obligatorisk periodisk revisjon, men som ikke blir behandlet under befaringen til foretakelse av serierevisjon, plikter selv i tide å begjære revisjon ved innejustering eller utejustering. Justerdirektøren utferdiger nærmere instruks om serierevisjonen. Instruksen må ha departementets godkjenning.

§ 33. Tilfredsstiller et tidligere justert redskap ved fornyet behandling på justerkammer ikke de gjeldende fordringer, skal justerstemplene på det tilintetgjøres. Redskapet er da å anse som ujustert. Erklærer redskapets bruker at han vil la det reparere og deretter omjustere, får bestemmelsene i § 39, annet ledd tilsvarende anvendelse.

Tilfredsstiller et tidligere justert redskap ved fornyet behandling under utejustering ikke de gjeldende fordringer, får bestemmelsene i § 39, første, annet og tredje ledd tilsvarende anvendelse.

6. kapitel. Merkning.

§ 34. Oppbevarings- og transportbeholdere som finnes egnet dertil, kan forlanges undersøkt av justervesenet og merket med angivelse av deres innhold i kubikkmål eller hulmål. Merkningen kan utstrekkes til å gjelde også de på beholderne forekommende inndelinger og angivelsen av beholderens taravekt, når Justerdirektøren finner dette tilrådelig.

Nærmere bestemmelser om undersøkelse og merkning kan fastsettes av vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, av Justerdirektøren.

Undersøkelse og merkning etter denne paragraf kan tillates utført også utenfor justervesenets lokaler. I så fall får bestemmelsene i § 31 tilsvarende anvendelse.

Departementet kan bestemme at undersøkelse og merkning som omhandlet i denne paragraf i visse tilfelle i stedet for ved justervesenet skal foregå ved andre personer som departementet beskikker dertil, og etter forskrifter som departementet fastsetter.

7. kapitel. Gebyrer.

§ 35. For justering og for undersøkelse og merkning utført av justertjenestemenn erlegges til justervesenet sådanne gebyrer som

31 oktbr. Nr. 2.

fastsettes av vedkommende departement. Etter fullmakt fra departementet kan gebyrer for undersøkelse og merkning fastsettes av Justerdirektøren.

§ 36. Gebyr erlegges også:

a) Når redskapet som skal justeres, viser seg så unøyaktig eller mangelfullt at det ikke kan justeres.

b) Nå en utejustering ikke kan utføres fordi redskapets bruker ikke oppfyller sin plikt i henhold til § 31 med hensyn til arbeidets forberedelse, eller fordi redskapet ikke er i ordentlig stand til å justeres eller straks ved besiktigelse viser seg ikke å kunne godkjennes, eller fordi justering er utelukket av andre grunner som faller redskapets bruker til last.

Departementet kan bestemme at tilsvarende skal gjelde for undersøkelse og merkning.

§ 37. I tillegg til gebyrer til justervesenet som omhandlet i §§ 35 og 36 erlegger rekvirenten ved rekvirerte utejusteringer skyss- og kostgodtgjørelse til vedkommende tjenestemann etter de i lovgivningen til enhver tid fastsatte regler.

I tilfelle hvor vedkommende tjenestemann må foreta reise til undersøkelse og merkning utenfor justervesenets lokaler, gjelder tilsvarende bestemmelse.

Under utførelse av serierevisjon og ettersyn av måle- og vektredskaper tilkommer det vedkommende tjenestemann skyss- og kostgodtgjørelse etter regler som nevnt i første ledd. Denne godtgjørelse utredes da av justervesenet (jfr. § 32).

8. kapitel. Det offentlige ettersyn av måle- og vektredskaper.

§ 38. Etter nærmere instruks som utferdiges av Justerdirektøren og som må ha departementets godkjenning, skal justervesenet etterse måle- og vektredskaper i utsalgssteder som almenheten har adgang til og på varelagre som hører til slike utsalgssteder, i salgshaller, på torg, i veieboder, bergverk, fabrikker, verksteder, meierier, håndverksbedrifter, tollboder, postkontorer, poståpnerier, jernbanestasjoner og andre godsekspedisjoner og ellers over alt hvor det foregår handel, betales avgift eller utregnes oppgjør etter mål og vekt.

§ 39. Blir det under ettersyn på steder som nevnt i § 38 funnet måle- eller vektredskaper som ikke tilfredsstiller de gjeldende forskrifter, skal vedkommende justertjenestemann gå fram på følgende vis: Redskapet fjernes eller ødelegges, eller en av de vitale deler på det fjernes således at redskapet blir ubrukbart. De fjernede deler, ulovlige lodder og andre ulovlige enkle redskaper kan sen-

kes på dypt vann. Hvis redskapet bærer justerstempler, skal disse tilintetgjøres. 31 oktbr. Nr. 2.

Erklærer brukeren av redskapet at han vil la det reparere og deretter omjustere, og justertjenestemannen finner at det lar seg reparere, kan det i stedet for etter forskriftene i første ledd gås fram på den måte at redskapet på en iøynefallende måte forsynes med merknad om at det er ulovlig i handel og vandel og dessuten, hvis dette lar seg gjøre, settes ut av bruk ved forsegling. Det er da ikke nødvendig å tilintetgjøre justerstemplene. Redskapet skal være reparert og omjustering begjært senest én måned etter den dag da det ble forseglet (merket). Justerdirektøren eller den han gir fullmakt kan etter søknad forlenge denne frist. Forseglingen og merknaden om at redskapet er ulovlig i handel og vandel, må bare fjernes av justervesenet eller den som Justerdirektøren gir fullmakt.

Under særlige forhold kan Justerdirektøren tillate at det blir gjort unntak fra reglene i første og annet ledd.

§ 40. Under utførelsen av det offentlige ettersyn av måle- og vektredskaper har justervesenets tjenestemenn politimyndighet, og kan forlange uhindret adgang til å utføre sitt verv på alle de steder som er nevnt i § 38.

Hvor det forekommer redskaper som på grunn av sin størrelse eller av andre grunner ikke kan undersøkes uten usedvanlige tiltak eller hjelpemidler, er vedkommende bedrift eller brukeren av redskapene pliktig til å yte den nødvendige hjelp og skaffe nødvendig materiale. Dette gjelder særlig transport av tunge vektlodder og tungt tarermateriale for store vekter.

9. kapitel. Flasker.

§ 41. Kongen kan bestemme at når nærmere angitte varer selges eller bringes i handelen påfylt flasker, skal disse flasker innenfor de feilgrenser som han fastsetter, være tilvirket i nærmere angitte størrelser med hensyn til hva de kan romme, og på nærmere foreskreven måte bære angivelsen av sitt innhold i litermål og flasketilvirkerens fabrikkmerke samt årstall for tilvirkningen anbrakt i glasset.

Ved salg i flasker av varer som omfattes av sådan bestemmelse, kan varens mengde bestemmes etter innholdsangivelsen på flasken, når denne er tilstrekkelig fylt. Kongen fastsetter hva det skal kreves for at flasken skal anses for tilstrekkelig fylt. Det kan kreves av flasketilvirkeren at fyllingsnivået skal være angitt ved strek anbrakt i glasset på flaskehalsen.

Kongen kan unnta fra bestemmelse som nevnt i første ledd

31 oktbr. Nr. 2.

flasker som påfylt vedkommende vare utføres til utlandet eller innføres derfra.

Når bestemmelse som nevnt i første ledd utferdiges, gjelder den kun for flasker som tilvirkes etter dens ikrafttreden.

10. kapitel. Om måling og veining.

§ 42. Ved kjøp og salg av varer og ved erleggelse av avgifter eller avgjørelse av forpliktelser etter mål og vekt skal, med mindre begge parter enes om noe annet, de større måleredskaper og lodder alltid brukes framfor de mindre, så langt de rekker.

§ 43. Med hensyn til målingen og veiningen ved omsetning av varer gjelder som regel, for så vidt ikke annen avtale herom har funnet sted, at kjøperen kan forlange den utført for sin regning ved offentlig måler eller veier, hvor sådan er beskikket. Hvis kjøperen ikke forlanger å benytte denne sin rett, har selgeren rett til å la målingen eller veiningen utføre ved sine folk.

§ 44. Ved kjøp og salg av platina, gull, sølv, edelstener og perler etter vekt og ved medikamenters utlevering fra apotek til medisinsk bruk skal kun brukes presisjonsvekter og presisjonslodder.

Alle vekter til en maksimumsbelastning av til og med to kilogram, som forefinnes i apotekene, skal være presisisjonsvekter og må kun anvendes i forbindelse med presisjonslodder.

Departementet kan treffe bestemmelse om hva det skal forstås ved presisjonsvekter og presisjonslodder.

§ 45. Særskilt for måling ved omsetning av brenneved gjelder følgende:

Vedens romfang i kubikkmeter (ved småsalg i kubikkmeter eller hektoliter) angis uten fradrag for mellomrommene mellom de enkelte stykker ved.

Ukappet ved (hel ved) skal være av sådan lengde som vedkommende departement bestemmer, hvis noe annet ikke er avtalt mellom kjøper og selger. Småved, hvorved forstås ved som er kappet eller kappet og hugget ferdig til bruk i husholdningene, skal ha en lengde av 20 centimeter, hvis noe annet ikke er avtalt mellom kjøper og selger. Unntak fra bestemmelsene i dette ledd kan fastsettes av departementet.

Ved stablet (stuet) mål forstås målet som det fås ved ordnet opplegging med de enkelte stykker ved liggende parallelt med hverandre.

Styrtet mål betegner målet som det fås ved at veden styrtes ned i et måleredskap.

Ved salg av ved skal alltid angis om prisen gjelder stablet eller styrtet mål.

Ved salg av småved skal alltid angis målet av veden i ferdig kappet eller kappet og hugget stand. 31 oktbr. Nr. 2.

I bykommuner må salg av småved kun foregå etter justert mål, og i landkommuner kan samme bestemmelse gjøres gjeldende ved vedtak av herredsstyret.

11. kapitel. Forskjellige bestemmelser.

§ 46. Bruker av måle- eller vektredskap som i henhold til denne lov skal være justert, plikter å føre tilsyn med at dette krav til enhver tid er oppfylt.

Foreligger det grunn til å formode at redskapet som følge av feilvisning, mangler ved oppstilling eller sikringsforanstaltninger eller av annen årsak ikke lenger er i lovlig tilstand, skal han straks sørge for å få forholdet klarlagt og eventuelle feil eller mangler rettet, hvis dette lar seg gjøre, eller også besørge redskapet satt ut av bruk og fjernet.

§ 47. Bruker av redskap som er blit forseglet som ulovlig, skal påse at forseglingen ikke blir brutt eller beskadiget mens redskapet er i hans besittelse, og at det ikke blir sluppet ut av hans varetekt før det blir avlevert til reparasjon, avhentet av politiet eller justervesenet eller før forseglingen lovlig blir fjernet.

§ 48. Enhver som selger redskap der er undergitt obligatorisk periodisk revisjon, skal gjøre kjøperen bekjent hermed før handelen avsluttes.

Forsømmer han dette, kan kjøperen forlange handelen omgjort, eller skadeserstatning, når han like overfor selgeren framsetter krav herom innen én måned etter at han har fått kjennskap til forholdet, og senest innen fire år etter handelens avslutning.

§ 49. Ethvert redskap som er innlevert til justervesenet til justering eller for å godkjennes til justering, skal av rekvirenten avhentes innen to måneder etter at underretning om at det er ferdigbehandlet av justervesenet, er sendt ham i anbefalt brev. Har rekvirenten forretningssted eller i mangel av sådant bopel innen den kommune hvor vedkommende justerlokale er beliggende, eller innen noen av de dertil umiddelbart grensende kommuner, er tidsfristen fjorten dager. Er redskapet ikke avhentet innen den angitte frist, blir det justervesenets eiendom.

Tilsvarende gjelder for redskaper eller deler av slike som er innlevert til justervesenet til måling, rettelse eller reparasjon og for oppbevarings- og transportbeholdere som er innlevert til merkning.

31 oktbr. Nr. 2. § 50. Departementet eller etter dettes fullmakt Justerdirektøren kan gi nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomførelse av denne lov.

12. kapitel. Straffebestemmelser.

§ 51. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser som er gitt med hjemmel i den, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, for så vidt forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

Ulovlige redskaper kan inndras til fordel for statskassen, i hvis eie de enn er; uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Dette gjelder selv om redskapet ikke har vært i bruk, når det finnes i offentlig utsalgssted, ved torghandel eller på annet sted hvor det etter forholdenes natur kan brukes i handel og vandel. Er det ikke høve til å inndra selve redskapene, kan deres verdi inndras hos den skyldige. Er redskapet ikke justerbart, skal inndragning alltid finne sted.

§ 52. Såvel justervesenets tjenestemenn som politiet kan forsegle, ubrukbargjøre eller ta i forvaring ulovlige redskaper.

§ 53. Utgiftene ved inndragning av ulovlige redskaper, herunder utgiftene ved avhentningen, dekkes av bevilgningen til undersøkelses- og domsutgifter i straffesaker.

13. kapitel. Slutningsbestemmelser.

§ 54. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid oppheves lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922. Bestemmelser av 23 september 1941 og 30 november 1944 om endringer i og tillegg til den nevnte lov faller bort ved lovens ikrafttreden for så vidt de fremdeles er gjeldende. Bestemmelser som er gitt med hjemmel i den nevnte tidligere lovgivning, skal likevel gjelde videre — for så vidt de ikke er i strid med bestemmelsene i denne lov — inntil de oppheves eller avløses av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov.

De bestemmelser som er gitt i den eldre lovgivning eller av Kongen eller annen myndighet i medhold av denne om omskrivning av eldre mål og vekt til metrisk, beholder sin gyldighet.

31 oktbr. Nr. 3. **Millombils lov***)[1]) om å lengja frestane etter lov frå 21 juni 1946 om avbrot av frestar i avsperringstidi.

§ 1. Fresten for å gjera gjeldande krav o. a. etter §§ 1—4 i lov frå 21 juni 1946 om avbrot av frestar i avsperringstidi vert

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

[1]) St.vedtak 28 oktober. Se Ot. prp. nr. 134. Innst. O. nr. 227. St.tid., forh. i Ot. s. 604; i Lt. s. 203.

lengd til 1 juli 1947. Det same gjeld fresten for søknad om oppreisnad etter § 5 i lova. 31 oktbr. Nr. 3.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda straks. Lova gjeld ikkje så framt retten til å søkja oppreisnad etter § 5 er fallen bort — eller fell bort — av di månadsfresten etter § 7 i lova er overdrygd.

Kongelig resolusjon. 31 oktbr.

I. Ledige arbeidere skal fortrinsvis søkes formidlet til skogshogst. Offentlige arbeidstiltak til sysselsetting av ledige blir ikke satt i gang før de ledige plasser i skogbruket er besatt. Unnatak kan bli gjort for sysselsetting av eldre og legemlig svake arbeidere.

II. Arbeidere som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst har fri reise fram til arbeidsstedet, når befordringsutgiftene nødvendig må overstige kr. 5. Hvis utgiftene ikke blir dekket gjennom arbeidsløshetstrygden, betaler staten disse.

III. Arbeidere med forsørgingsbyrde som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst så langt fra heimstedet at det ikke er vanlig å reise heim hver helg, får når arbeidet varer ut over en måned etter avgjerd av arbeidsformidlingen et fraværsvederlag på kr. 3 for hver arbeidsdag. Utbetalingen skjer til den som forsørges, gjennom trygdekassa på heimstedet en gang i måneden.

Slikt fraværsvederlag kan etter avgjerd av arbeidsformidlingen også tilstås arbeidere som er tilsatt direkte av arbeidsgiveren, når de ellers fyller de nevnte vilkår.

IV. Uøvde arbeidere som blir formidlet til skogshogst får fri opplæring i to veker. I opplæringstida får de dagpenger med kr. 10 pr. virkedag i tillegg til den oppnådde akkordfortjeneste.

For slike arbeidere skal en søke å få tilsatt særlige instruktører, fortrinsvis øvde skogsarbeidere som har gjennomgått yrkeskurs. Herredsskogmestrene treffer avgjerd om tilsetting av instruktører og om den måten opplæringa skal foregå på.

V. Sosialdepartementet fastsetter nærmere regler til gjennomføring av dette vedtaket.

Kongelig resolusjon.*) 31 oktbr.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven og i medhold av § 5 i midlertidig lov av 19 juli 1946 om forlengelse av visse patenters varighet, bestemmes, idet fyldestgjørende gjensidighet anses til-

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

31 oktbr. sikret, at den forlengelse av prioritetsfristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav og den adgang til å forlenge visse patenters varighet som er fastsatt i nevnte lover, eller som senere måtte bli fastsatt, skal tilkomme personer og virksomheter som er hjemmehørende i Storbritannia.

31 oktbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven og i medhold av § 5 i midlertidig lov av 19 juli 1946 om forlengelse av visse patenters varighet, bestemmes, idet fyllestgjørende gjensidighet anses tilsikret, at den forlengelse av prioritetsfristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav og den adgang til å forlenge visse patenters varighet som er fastsatt i nevnte lover, eller som måtte bli fastsatt, skal tilkomme personer og virksomheter hjemmehørende i Belgia.

31 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Bestemmelser om administrasjonsordning for Statens havnevesen.

§ 1.

1. Havnedirektøren, hvis embetsområde omfatter
   a. overoppsynet med havner og farvann og de gjøremål for øvrig som er fastsatt i lov av 24 juni 1933 om havnevesenet,
   b. planlegging og utførelse av havnebygg og andre havnearbeider m. v. hvortil staten bevilger midler på havnebudsjettet,

   er havnevesenets sjef og ansvarlig leder av alle grener av havnevesenets administrasjon. Han har å fremme dets utvikling etter tidens krav og påse at de underordnede administrasjoner ledes i samsvar med gjeldende lover, bevilgninger og andre bestemmelser.
2. Havnedirektøren treffer avgjørelse i alle saker som ikke ifølge lov eller andre gjeldende bestemmelser skal avgjøres av høyere instans eller hvis avgjørelse ikke er tillagt en annen myndighet. I forholdet til andre institusjoner skal Havnedirektøren søke å oppnå det best mulige samarbeid til samfunnsgagnlig løsning av oppgavene.

§ 2.

1. Havnedirektoratet som er Havnedirektørens sentralkontor for utøvelsen av den i § 1 nevnte virksomhet, består av 2 avdelinger,

*) Kunngj. 11 november i Lovtid. 1 nr. 38.

den administrative avdeling og den tekniske avdeling, samt av 31 oktbr.
5 byggekontorer for anleggsvirksomheten på kysten.

2. Den administrative avdeling ledes av en kontorsjef og behandler alle saker vedrørende havnenes administrasjon etter havneloven, trafikkavgiftsfondet, is- og vrakmeldinger, personale- og lønnssaker, regnskaper og kassavirksomhet, administrasjonsbudsjettet, saker av administrativ og juridisk natur samt for øvrig de saker som Havnedirektøren bestemmer.
3. Den tekniske avdeling ledes av en overingeniør A og behandler alle saker som angår undersøkelser, planlegging og drift av Statens havnefortøynings- og vannverksanlegg, konstruksjoner, prøvning av materialer, redskaper og anleggsmetoder, anskaffelse, vedlikehold og disponering av redskap og materiell, kontroll og inspeksjon av anleggsdriften, anleggsbudsjetter og anleggsstatistikk samt tekniske saker for øvrig etter Havnedirektørens bestemmelse.

   Lederen av den tekniske avdeling er Havnedirektørens faste stedfortreder.
4. Avdelingssjefene har å påse at de saker de har til behandling fremmes hurtig og på en forsvarlig måte. De er nærmeste foresatte for det personale som er underlagt dem og har ansvaret for at arbeidstiden utnyttes på beste måte. De fordeler arbeidet mellom personalet og forelegger sakene for Havnedirektøren med mindre de er av den art at de etter Havnedirektørens bestemmelse kan ekspederes direkte. Avdelingssjefene undertegner da «For Havnedirektøren» med etterfølgende navn.
5. Hvert byggekontor får en del av kyststrekningen som sitt spesielle virkeområde. Grensene for disse anleggsdistrikter er:
   1. distrikt: Fra den svenske grense i Iddefjorden til og med Vest-Agder fylke,
   2. distrikt: Fra og med Rogaland fylke til og med Sogn og Fjordane fylke,
   3. distrikt: Fra og med Møre og Romsdal fylke til og med Nord-Trøndelag fylke,
   4. distrikt: Nordland fylke og den del av Troms fylke som ligger sønnafor den nordre grense av herredene Bjarkøy, Andøya og Gratangen,
   5. distrikt: Fra nordre grense for 4. distrikt til den russiske grense.
6. Hvert av byggekontorene ledes av en overingeniør — 1. distrikt dog av en avdelingsingeniør A — som er ansvarlig overfor Havnedirektøren for den under kontoret sorterende anleggsvirksomhet, undersøkelse og planbehandling. Han har herunder

31 oktbr. å iaktta de regler og bestemmelser som er utferdiget av Havnedirektøren og er ansvarlig for at alle arbeider utføres på en effektiv og økonomisk måte og innen rammen av gitte bevilgninger og fastsatte planer. Han skal levere rapporter om de enkelte anlegg til de tider og i den utstrekning som Havnedirektøren bestemmer og fremme forslag til endringer i planer og driftsmåter når dette anses påkrevd eller fordelaktig. Han har ansvaret for det materiell som disponeres.

7. Byggekontorets sjef er nærmeste foresatte for de tjenestemenn og arbeidere som er underlagt kontoret og har ansvaret for at arbeidstiden utnyttes best mulig. Han har å fordele arbeidet mellom personalet på den hensiktsmessigste måte. Gjennom inspeksjoner skal han overvåke at anleggene drives forsvarlig og etter gitte direktiver, planer og bevilgninger og herunder veilede ingeniørene og formennene i nødvendig utstrekning.

8. Byggekontorenes korrespondanse utad foregår ved Havnedirektøren dog kan de korrespondere direkte med tjenestemenn og arbeidere om spørsmål i forbindelse med anleggenes drift, lønninger og ansettelse av arbeidere o. l. De kan også korrespondere utad om saker som står i direkte forbindelse med anleggenes drift, undersøkelser og planbehandling, således om innhenting av opplysninger og grunneiererklæringer, inngåelse av avtaler om leie, akkorder og innkjøp når disse avtaler ikke påfører havnevesenet økonomiske forpliktelser eller ansvar utover det enkelte anleggs driftstid.

§ 3.

1. Alle tjenestemenn i Havnedirektoratet ansettes i Statens havnevesen og kan pålegges å ta bopel i eller ved Oslo når unntas materialforvaltere i distriktene. De enkelte avdelinger og kontorer utstyres så vidt mulig med det personale som det til enhver tid er behov for. Tjenestemennene skal normalt være knyttet til en bestemt avdeling eller et bestemt kontor, men kan av Havnedirektøren overføres til tjeneste ved en annen avdeling eller et annet kontor.

Tjenestemennene er forpliktet til å utføre de tjenestereiser som blir bestemt av Havnedirektøren eller av vedkommende byggekontors sjef.

Kontortid og ferier ordnes etter de regler som til enhver tid er fastsatt for Havnedirektoratet.

For øvrig ordnes arbeidet i Havnedirektoratet ved bestemmelser gitt av Havnedirektøren.

2. Ansettelser og avskjedigelser skjer etter bestemmelsene i tje- 31 oktbr.
nestemannsloven og det til enhver tid gjeldende reglement for ansettelser m. v. i Statens havnevesen.

§ 4. Anker over Havnedirektørens avgjørelser blir gjennom Havnedirektoratet med alle nødvendige opplysninger så snart som mulig å forelegge for departementet.

Administrasjonsordningen trer i kraft så snart som mulig etter Handelsdepartementets nærmere bestemmelse.

Kongelig resolusjon. 31 oktbr.

Handelsdepartementet bemyndiges til, i henhold til § 7 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, å ansette sjøkyndige og tekniske besiktelsesmenn i hovedstilling ved Skipskontrollen.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 31 oktbr.
ningslovens § 89, 3, for Hamar.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i § 1 i 31 oktbr.
bygningsvedtekter for Haugesund.

Kapiteltakster for året 1946. Oktbr.

(Fastsatt i oktober 1946 av Statens Kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke- og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.)

Ett-årlige kapiteltakster for 1946.

Gjeldende for alle bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg	Kr. pr. hl
Hvete	42,00	31,50
Rug, 1. kvalitet	38,00	26,98
» 2. »	30,40	21,58
Bygg, 1. »	36,60	22,69
» 2. »	29,28	18,15
Havre, 1. »	32,00	16,00
» 2. »	25,60	12,80
Blandkorn, 1. »	34,30	19,35
» 2. »	27,44	15,48
Erter, 1. »	75,00	60,00
» 2. »	60,00	

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.

Oktbr.

	Kr. pr. 100 kg	Kr. pr. hl
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter ...		39,49
Byggmalt	54,90	29,65
Havremalt	48,00	
Blandkornmalt	51,45	
Rugmel, 1. kvalitet	34,00	
» 2. »	27,20	
Byggmel, 1. »	31,00	
» 2. »	24,80	
Havremel, 1. »	39,50	17,38
» 2. »	31,60	
Blandmel, 1. »	35,25	
» 2. »	28,20	

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kg	rugmel	kr. 33,08
100 »	byggmel	» 28,85
100 »	havremel	» 34,08
100 »	blandmel	» 31,47
1 hl	bygg	» 17,39
1 »	havre	» 12,50

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1 hl	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 23,19
1 »	bygg	» 14,19
1 »	blandkorn	» 12,01
1 »	havre	» 10,39
1 »	lettbygg	» 10,08
1 »	letthavre	» 7,49

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kg	rugmel	kr. 33,08
100 »	byggmel	» 28,85
100 »	havremel	» 34,08
100 »	blandmel	» 31,47

1	hl	bygg	kr. 17,57	Oktbr.
1	»	havre	» 12,50	
100	kg	byggmalt	» 42,52	
100	»	havremalt	» 37,49	
100	»	blandkornmalt	» 40,01	

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1	hl	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 22,84
1	»	bygg	» 14,34
1	»	blandkorn	» 12,09
1	»	havre	» 10,49
1	»	lettbygg	» 10,03
1	»	letthavre	» 7,58

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100	kg	bygg	kr. 28,59
1	hl	bygg	» 17,73
100	kg	havre	» 24,99

Stavanger bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100	kg	bygg	kr. 27,93
100	»	havre	» 24,99

Bjørgvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1	hl	hvete	kr. 23,93
1	»	rug	» 21,28
1	»	bygg	» 17,81
1	»	havre	» 12,50
1	»	blandkorn	» 15,15
1	»	malt	» 23,26

De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1	hl	hvete	kr. 20,09
1	»	rug	» 17,37
1	»	bygg	» 14,41
1	»	havre	» 10,31
1	»	blandkorn	» 12,44
1	»	malt	» 21,65

Oktbr. Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl såbygg ..... kr. 17,44
1 » såhavre ..... » 12,50

Hålogaland bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hl såbygg ..... kr. 17,81

4 novbr. **Rundskrivelse** *) fra Sosialdepartementet til fylkesmennene.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 13 mars 1931 gjør departementet herved følgende tilføyelse i kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer.

Under I tilføyes som ny paragraf:

«§ 20. Fryseveske med innhold av etylenglykol må bare forhandles i forseglede originalbokser. Direkte på emballasjen skal i sort farge på rød bunn, med tydelige bokstaver av minst 3 mm høyde, være trykt ordet: «Giftig».»

Den nåværende § 20 blir heretter § 21.

5 novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til presteskapet.

Britiske krigsgraver i Norge.

I rundskrivelse av 22 september 1945**) ble det etter foranledning av de britiske myndigheter meddelt at gravstøtter på britiske krigsgraver ville bli satt opp av The Imperial War Graves Commission og derfor ikke måtte settes opp av norske privatpersoner eller myndigheter.

De britiske myndigheter har henstillet at søknader om å sette opp krigsminnesmerker over falne britiske soldater i Norge må bli forelagt The Imperial War Graves Commission gjennom Utenriksdepartementet i Oslo. Det samme gjelder søknader om flytninger av britiske soldaters bårer.

Departementet anmoder om at alle søknader av nevnte art må bli sendt Utenriksdepartementet til videre behandling.

6 novbr. **Skriv*****) frå Forsyningsdepartementet om regulering av atterreisingsområdet i Måløy og om vedtekter til denne regulering.

*) Kunngj. 9 januar, 1947, i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Ikke tatt inn i Lovtidend.
***) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til presteskapet. 7 novbr.

Søknader om ledige prestestillinger.

I rundskriv *) til presteskapet av 22 oktober 1931, 30 juni 1934 og til biskopene av 9 januar 1940 er det fastsatt «at ansøkninger om ledige geistlige embeter må sendes inn så betimelig at de kan påregnes å komme departementet i hende innen den i kunngjøringen satte frist, og at ansøkninger i mottsatt fall vil bli henlagt, hvor departementet ikke finner at særlige omstendigheter foreligger».

Det hender fremdeles temmelig ofte at søknader kommer inn til departementet etter at søknadsfristen er ute. I tiden etter frigjøringen har departementet som regel funnet å kunne ta slike søknader i betraktning under hensyn til de mer ekstraordinære forhold som har foreligget.

Etter at forholdene nå er blitt mer normale finner en å måtte innskjerpe ovennevnte bestemmelse om at søknader må være kommet inn til departementet før utløpet av søknadsfristen. I motsatt fall vil søknaden bli henlagt hvis departementet ikke finner at forsinkelsen skyldes særlige forhold som i tilfelle må foreligge opplyst.

Det er enkelte som synes å gå ut fra at det er tilstrekkelig å sende telegram eller brev direkte til departementet før søknadsfristen er ute, om at de sender søknad gjennom prost og biskop om vedkommende prestestilling. Men dette er ikke nok. Også i slike tilfelle vil søknaden som regel bli henlagt, dersom den ikke i rett tid kommer inn til departementet.

Enkelte søknader er datert så god tid i forveien at søkerne kunne regne med at søknadene vil komme fram tidsnok. Men likevel er ekspedisjonen av søknadene blitt sinket av en eller annen grunn hos prosten eller biskopen. Departementet skal derfor be om at også prosten og biskopen — eller deres vikarer — ekspederer slike søknader så snart råd er. Hvis det er særlige forhold som har sinket ekspedisjonen, må dette opplyses.

Departementet skal videre minne om at en søker som vil trekke sin søknad tilbake, skal sende melding om dette i så god tid at den er departementet i hende før søknadsfristen er ute.

En tilføyer at lægeattest — eventuelt i bekreftet avskrift — må legges ved hver søknad. Det samme gjelder avskrift av attester som søkeren sender med.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Karl M. Hansen og hustru Aslaug, født Rohdes legat» til Trondhjem Handelsstands Understøttelseskasse, opprettet ved gave av 26 juni 1944. 7 novbr.

*) Ikke tatt inn i Lovtidend.

7 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Konsul Erling Jenssens legat» til beste for dem som får plass i det opprettendes Trondhjems Handelsstands Aldershjem, opprettet ved gavebrev av 21 februar 1944.

8 novbr. Nr. 1. **Lov** *)[1]) **om framhaldsskular.**

Kapitel 1. Føremål og skipnad.

§ 1. Framhaldsskulen har til føremål å fremja ålmendaninga og karektervoksteren hos elevane, førebu dei til livsgjerninga og arbeida for å gjera dei til dugande menneske både åndeleg og kroppsleg.

Skulen skal byggja på det grunnlaget som er lagt i folkeskulen, og opplæringa blir skipa med serleg tanke på ungdom under 17 år.

§ 2. Framhaldsskulen skal vera:

a) vanleg dagskule, med opp til 36 skuletimar for veka, (i praktiske kurs opp til 48 skuletimar for veka) eller

b) dag- eller kveldskurs, med skule i visse timar om dagen eller om kvelden.

Kvart framhaldsskulekurs skal vera på minst 432 skuletimar og ikkje over 1254 timar. Med samtykke frå overstyret kan timetalet likevel setjast ned så langt som til 360 skuletimar.

Dagskulen kan vera 2-årig, såleis at andre årskurset byggjer på det første. Kurs med skule i visse timar om dagen eller om kvelden kan vara opp til 3 år, når overstyret gjev serskilt samtykke til det.

Opplæringa skal i regelen ikkje vara ut over kl. 20, og aldri ut over kl. 21.

§ 3. Opplæringa skal byggjast mest mogeleg på det arbeidslivet som elevane er med i eller har sett sjølve. Den røynsle dei har, bør nyttast ut mest råd er. Elles skal framhaldsskulen byggje på den kunnskapen og den tamen som elevane fekk i folkeskulen, og ikkje ta opp att i utrengsmål det som er gjennomgått før.

§ 4. I framhaldsskular med ei opplæringstid på 648 timar eller meir skal ein nytte minst ein fjerdepart, men ikkje over tre fjerdepartar av timetalet til arbeidsopplæring.

Skular med stuttare opplæringstid enn 648 timar kan gje anten teoretisk opplæring eller arbeidsopplæring.

§ 5. I framhaldsskular med ei opplæringstid på 648 timar eller meir skal elevane få opplæring i desse emne (pliktige læreemne): Praktisk arbeid (arbeidsopplæring) med arbeidskunnskap, norsk, rekning med bokføring, samfunnslære og helselære.

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.

[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 52. Innst. O. nr. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 566—602; i Lt. s. 185—203.

I skular med stuttare opplæringstid enn 648 timar skal dette vera pliktige læreemne: 8 novbr. Nr. 1.

a) i teoretiske kurs: norsk, samfunnslære og rekning med bokføring
b) i praktiske kurs: arbeidsopplæring med arbeidskunnskap.

Foruten dei læreemne som er påbodne, kan dei ha andre læreemne frå opplæringa i folkeskulen.

I teoretiske kurs bør det vera noko opplæring i praktisk arbeid, og i praktiske kurs bør det vera noko teoretisk rettleiing knytt til arbeidsopplæringa.

Kroppsøving skal vera pliktig læreemne i vanleg dagskule.

Det skal vera opplæring i husstell til gjentene så framt det går minst 4 gjenter på skulen. Dette påbudet gjeld likevel ikkje for skular der mindre enn ein fjerdepart av skuletida blir nytta til arbeidsopplæring. Føresegna i denne leden skal vera gjennomførd innan 5 år frå den tida lova tek til å gjelda.

Skulestyret fastset skuleplan og fag- og timebyteplan med godkjenning frå overtilsynet.

§ 6. Arbeidsopplæringa skal vanleg gjelda eit yrke frå arbeidslivet i bygda eller på staden (som handverk, industri, handel, husstell, jordbruk, skogbruk, fiske).

Til arbeidsopplæring blir og rekna handarbeid med teikning.

Dei som går på skulen, skal læra å kjenna reiskap og arbeidsmåtar og få så mykje øving at dei har noko tame i sjølve arbeidet. Dei bør få kunnskap om korleis yrket har vakse fram, og kva det har å seia for samfunnshushaldet, om helsevilkåra i yrket, og om stoda for yrket i distriktet.

§ 7. Utan samtykke frå overtilsynet må det ikkje vera meir enn 30 elevar i ei klasse.

§ 8. Framhaldsskulen kan vera sams skule for gutar og gjenter, eller serskild skule for gutar og for gjenter.

Kommunen kan skipa serskild framhaldsskule for ungdom som har små evner eller står til atters av andre grunnar.

§ 9. Opplæringa er fri for dei som høyrer heime i kommunen. Av andre kan kommunen taka skulepengar; dei må ikkje vera høgare enn det nettoutlegget kommunen har i medeltal for kvar som går på skulen.

Dei som har gått ein framhaldsskule før, kan få vera med i opplæringa i einskilde læreemne saman med dei som tek full opplæring, når det er plass og elles høve til det.

§ 10. Dei som har gått framhaldsskulen, skal få vitnemål. Blir det meste av skuletida nytta til teoretisk opplæring, kan skulestyret

8 novbr. Nr. 1.

fastsetja at det skal vera skriftleg avgangsprøve i norsk, rekning og bokføring.

§ 11. Tilsynsnemnda for skulen saman med formannen i skulestyret kan visa bort frå skulen elevar som har skadeleg innverknad på dei andre skuleungdomane, anten med låk åtferd eller på annan måte.

Når det ikkje er serskild tilsynsnemnd for skulen, er det skulestyret som tek avgjerda.

Vedtak om bortvising må godkjennast av overtilsynet.

Kapitel 2. Skuleskiping og styring.

§ 12. Ein kommune kan skipa ein eller fleire framhaldsskular. To eller fleire kommunar kan gjera avtale om å skipa ein skule i lag. Avtalen skal fastsetja korleis styringa av skulen skal vera skipa. Avtalen gjeld ikkje utan godkjenning frå overtilsynet.

Elevar som har minst 6 km landveg eller minst 1 km sjøveg til skulen, skal få tilskott av kommunen til innhysings- eller skyssutgiftene (jfr. § 18, e).

§ 13. Etter framlegg frå skulestyret kan ein kommune fastsetja at alle ungdomar i kommunen skal gå framhaldsskulen det første året etter dei sluttar i folkeskulen, når dei ikkje får anna høgare utdaning. I serhøve kan skulestyret gje ein ungdom opp til eit år utsetjing med å gå framhaldsskulen, eller frita han heilt.

Eit pliktig framhaldsskule-kurs skal vara:

a) i bygdene frå 12 til 26 veker
b) i byane frå 12 veker opp til eit heilt skuleår.

Føresegnene i folkeskulelovene om ansvaret når born er borte frå skulen og om skyldnad for arbeidsgjevarar, skal og gjelda for pliktig framhaldsskule (§§ 15, 16, 17, 18 og 68 i landsskulelova, §§ 16, 17 og 61 i byskulelova).

Herad som har fått løyve til å skipa folkeskulen sin etter byskulelova, kan og skipa framhaldsskulen sin som byane.

§ 14. Framhaldsskulen står under skulestyret, under skuledirektøren som er overtilsyn, og under fylkesskulestyret i saker som vedkjem fylket. Departementet er overstyre for skulen.

Kvar av desse styremaktene står i same høvet til framhaldsskulen som til folkeskulen.

§ 15. Skulestyret kan velja ei serskild nemnd til å føra tilsyn med framhaldsskulen. Nemnda kan veljast for opp til 3 år om gongen og skal ha frå 3 til 5 medlemer, kvinner og menn. Skulestyret nemner opp formann og varaformann og fastset nærare reglar om gjeremåla til nemnda. Reglane treng godkjenning frå overtilsynet.

Har to eller fleire kommunar skipa ein framhaldsskule i lag, blir nemnda samansett etter avtale mellom kommunane. 8 novbr. Nr. 1.

Nemnda skal føre ei møtebok, som formannen i skulestyret har godkjent. Nemnda er vedtaksfør når minst halvparten av medlemene er til stades. Vedtaka krev vanleg røystefleirtal.

§ 16. Skulestyret skal syta for at framhaldsskulen får fullt tenlege arbeidsrom med tidhøveleg utstyr.

Om helsetilsyn og tannrøkt gjeld føresegnene i folkeskulelovene (§ 11 i landsskulelova, § 11 i byskulelova).

§ 17. Kommunen syter for fritt skuletarvende til dei som går i framhaldsskulen, i same mon som fastsett for folkeskulen (§ 10, 6 i landsskulelova, § 10, 5 i byskulelova). Men kommunen kan fastsetja at elevane sjølve skal bera dei utgiftane til vyrke for handarbeidsopplæringa som går ut over kr. 10 for kvar i ett kurs.

Kapitel 3. Utgiftene.

§ 18. Rikskassa, kommunekassa og for bygdene dessutan fylkeskassa skal bera utgiftene til framhaldsskulen.

Rikstilskott skal svarast til framhaldsskulekurs med opp til 2592 skuletimar i året. I serskilde høve kan overstyret gje rikstilskott til eit større timetal i året. Vilkår for rikstilskott til ein framhaldsskuleklasse er at minst 10 elevar er med i heile opplæringa i klassen. Overstyret kan gjera unnatak frå dette vilkåret for eit einskilt år når medeltalet for dette og dei to siste åra er minst 10. Men ein framhaldsskuleklasse med mindre enn 8 elevar kan ikkje få tilskott.

Til framhaldsskular i landkommunar yter staten:

a) riks- og alderstillegg som fastsett for storskulepostar i folkeskulen,
b) 75 pst. av den grunnløna (vekeløna) som Stortinget fastset,
c) 75 pst. av utgiftene til lys, brennefang og reinhald, men ikkje over ein høgstesum for kvar skuleveke, som departementet fastset,
d) 50 pst. av utgiftene til skuletarvende til sams bruk etter minstekrav som departementet set opp for framhaldsskulen,
e) 50 pst. av dei utgiftene som kommunen har til skyss og innhysing, med opp til 75 øre for kvar som får tilskott etter § 12, andre leden,
f) i tilskott til fritt skuletarvende (§ 17) kr. 5 for kurset for kvar som er med i heile opplæringa,
g) 25 pst. av den utgift kommunen har til løn åt skuletannlækjaren.

Til framhaldsskular i landkommunane yter fylket tilskott etter § 39, 2 a i skulelova til byggjing (ombyggjing) o. a. av skulehus, når byggjearbeidet blir gjort i samband med hus for folkeskulen. Blir

8 novbr. Nr. 1.

det bygt hus serskild for framhaldsskulen, skal fylkestinget avgjera om fylket skal gje tilskott og kor stort det då skal vera.

Til framhaldsskular i byane yter staten:

a) til grunnløn 30 pst. av dei lønssatsane som Stortinget fastset,
b) 30 pst. av timelærarløna,
c) 75 pst. av alderstillegga til lærarane i samsvar med § 22,
d) i tilskott til fritt skuletarvende kr. 5 for kurset for kvar som er med i heile opplæringa,
e) 12½ pst. av den utgift kommunen har til løn åt skuletannlækjaren.

Til framhaldsskular som by- og landkommunar har skipa ilag fastset departementet kva reglar tilskottet for kvar kommune skal reknast etter.

Alle andre utgifter til framhaldsskulen ber kommunen åleine.

Kapitel 4. Lærarane.

§ 19. Post på minst 24 veker og 720 opplæringstimar er heil lærarpost.

Er ein lærarpost i framhaldsskulen knytt til lærarpost i folkeskulen eller i annan skule med ordinært rikstilskott (som realskule eller gymnas) skal posten reknast for heil lærarpost når summen av brøkane læraren har av heil post i kvar skule er minst 1.

Postar med mindre opplæringstid er timelærarpostar.

§ 20. Overstyret fastset dei krav som skal gjelda når lærarar blir tilsette i dei ymse slag lærarpostar.

Skulestyret fastset pliktene til lærarane i ein instruks som treng godkjenning av overtilsynet.

§ 21. Når det blir tilsett lærarar i framhaldsskulen, skal ein gå fram etter reglane i folkeskulelovene (§ 28 i landsskulelova, § 29 i byskulelova), men såleis at søknadene ikkje treng leggjast fram for krinstilsynsnemnda. Tilsetjing av hjelpelærarar, timelærarar, konstituerte lærarar og vikarar treng godkjenning av overtilsynet.

Tilsetjing gjeld for det einskilde kurset eller med 3 månader oppseiing frå kvar side.

Ein lærar som er saka i grov misferd, kan skulestyret straks setja ut av skulearbeidet til det kan gjeva han avskil.

Har ein sjølvstendig framhaldsskule meir enn ein lærar, fastset skulestyret kven av lærarane skal styra skulen. Kommunestyret fastset styrarvederlaget. Er framhaldsskulen lagd til ein folkeskule med serskild styrar, kan skulestyret fastsetja at han skal styra framhaldsskulen og.

§ 22. Stortinget fastset minste grunnløna for heile lærarpostar i framhaldsskulen. 8 novbr. Nr. 1.

På landet skal lærarane i slike postar ha rikstillegg og alderstillegg som fastsett for lærarar i storskulepostane i folkeskulen. Rikstillegg får berre dei lærarane som har lærarprøva eller ei utdaning som overstyret har godkjent.

I byane skal lærarane ha alderstillegg som fastsett for lærarar i heile postar i folkeskulen. Lærar med 30 opplæringstimar i veka skal ha fullt alderstillegg, og lærar med mindre timetal i veka ein tilsvarande part.

Den tenestetid som trengst til å få alderstillegg, skal vera så lang som fastsett for lærarar i folkeskulen.

For samanknytte postar skal løna for opplæringa i kvar skule reknast etter det regulativet som gjeld for den skulen. Alderstillegg (og rikstillegg) skal skiftast likt på skulane.

Dei reglane som gjeld i folkeskulen om utrekning av tenestetida til lærarane og om permisjon skal og gjelda for lærarar i framhaldsskulen.

Kommunestyret fastset løna til timelærarar, konstituerte lærarar og vikarar i samsvar med dei reglane som gjeld om slikt etter folkeskulelovene (§ 22, 5 i landsskulelova og § 24 i byskulelova).

Om utbetaling av løn o. a. gjeld reglane i folkeskulelovene (§ 34 i landskulelova, § 34 i byskulelova).

Kapitel 5. Ymse føresegner.

§ 23. Til lærebøker må berre nyttast dei som overstyret har godkjent. Skulestyret vel lærebøker; men før vedtaket blir sett i verk, skal overtilsynet få høve til å seia si meining.

Dei som går på skulen, vel sjølve om dei vil nytta nynorsk eller bokmål i skriftlege arbeid.

Når ei lærebok som er innført i skulen, finst i båe mål, vel kvar av elevane sjølv kva utgåve han vil nytta.

§ 24. Det som er fastsett i folkeskulelovene om skyldnad for embetsmenn og andre offentlege tenestemenn til å gje skulestyret og overtilsynet hjelp, gjeld og med omsyn til framhaldsskulen (§ 69 i landsskulelova, § 62 i byskulelova).

§ 25. Denne lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

Frå same tid fell bort:

1. Alle reglane om framhaldsskulen i folkeskulelovene for landet og for kjøpstadene frå 26 juni 1889 med tilleggslover.
2. Lov om folkeskulen på landet frå 16 juli 1936 § 5, 4 og § 74, 3 slik denne føresegna lyder etter lov nr. 5 frå 17 juni 1937, og lov om folkeskulen i kjøpstadene frå 16 juli 1936 § 68, 2.

8 novbr. Nr. 1. Frå same tid skal i lova om folkeskulen på landet § 36, første leden, lyda slik:

Til løn åt lærarane i folkeskulen får kvart herad for skule som er halden etter §§ 5, 7 og 56 utbetalt av rikskassa ved utgangen av kvart fjerdingår:

a) den delen av rikstillegga som fell på fjerdingåret (jfr. § 22),
b) den delen av alderstillegga som fell på fjerdingåret (jfr. § 22),
c) 50 hundrepartar i tilskott til vekeløna. Tilskottet skal ikkje reknast av høgare vekeløn enn den som Stortinget har fastsett, og ikkje for meir enn 21 veker om året i medeltal for kvar klasse i heradet. Denne regelen gjeld og for kommunar som har fått løyve til å skipa skulen etter føresegnene i bygskulelova.

8 novbr. Nr. 2. **Lov*)[1] um endring i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900.**

I.

I lov um rettargangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900 skal etternemnde fyresegner lyda slik:

§ 31. Som domsmann kan bare tjenestgjøre militærperson som er norsk borger, har fylt 25 år, har bodd i riket i 5 år og har gjennomgått rekruttskole.

§ 34. Hver generaljurisdiksjonssjef skal for si forsvargrein sette opp manntall over generaler eller admiraler og stabsoffiserer som fyller vilkåra for å være domsmenn. Samtidig fastsetter generaljurisdiksjonssjefen i hvilken jurisdiksjon hver av disse offiserer skal gjøre tjeneste som domsmann. I manntalla skal offiserene føres opp klassevis og etter grad.

Manntalla sendes til jurisdiksjonssjefene.

Manntalla skal til enhver tid holdes à jour.

§ 35. For hver jurisdiksjon skal jurisdiksjonssjefen sette opp liste over personer som skal gjøre tjeneste som domsmenn. Departementet kan bestemme at listene i ei forsvarsgrein skal settes opp av generaljurisdiksjonssjefen.

Domsmannslista skal omfatte:

1. De offiserer av manntallet etter § 34 som skal være domsmenn i jurisdiksjonen.
2. Et utval av offiserer av kapteins og lavere grad, underoffiserer og menige som jurisdiksjonssjefen nevner opp.

---

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.

[1]) St.vedtak 28 oktober. Se Ot. prp. nr. 118. Innst. O. nr. 226. St.tid., forh. i Ot. s. 603—604; i Lt. s. 203.

Departementet bestemmer hvor mange offiserer m. v. skal være med i utvalet. I tilfelle av avgang foretar jurisdiksjonssjefen ny oppnevning slik at utvalet til enhver tid omfatter så mange som fastsatt. 8 novbr. Nr. 2.

Lista føres klassevis og etter grad.

§ 40. Jurisdiksjonssjefen sender domsmannslista til krigsdommeren.

Departementet bestemmer hvor lang tid listene skal gjelde.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om manntall og lister.

§ 41. Dersom en domsmann kommer i et tilfelle som nevnt i § 32, eller i en stilling som nevnt i § 33, eller det opplyses at en domsmann mangler noen av de foreskrevne vilkår, skal jurisdiksjonssjefen snarest råd er melde av til krigsdommeren som skal stryke domsmannen or lista.

Det samme gjelder når en domsmann dør eller på grunn av åndelige eller legemlige mangler varig er blitt ute av stand til å gjøre tjeneste eller trer ut av sin militære stilling. Det gjelder også:

1. Når generaljurisdiksjonssjefen har bestemt at en offiser av manntallet etter § 34 skal være domsmann i annen jurisdiksjon.
2. Når noen som er ført opp i utvalet etter § 35, annet ledd nr. 2, blir forflyttet til en annen jurisdiksjon eller går over i en annen klasse.

Jurisdiksjonssjefen skal også melde av til krigsdommeren når en domsmann blir siktet for en borgerlig eller en militær forbrytelse som kan medføre strengere straff enn bot eller arrest.

Klage over at noen uriktig er strøken, avgjør departementet.

§ 43. Domsmenn uttas av domsmannslista for den jurisdiksjon saka gjelder. Er det nødvendig for å få uhildede domsmenn eller et tilstrekkelig fyldig utval, kan domsmennene tas av lister for andre jurisdiksjoner, herunder også jurisdiksjoner i andre forsvarsgreiner.

§ 44. Domsmennene tas ut klassevis med loddtrekning i overvær av et militært rettsvitne. Bestemmelsen i domstolslovens § 90 gjelder tilsvarende.

En domsmann skal forbigås dersom han er utelukket fra å gjøre tjeneste i saka eller vites å ha lovlig forfall eller er under straffforfølgning som nevnt i § 41 nest siste ledd.

Fra loddtrekningen kan unntas domsmenn som ikke kan gjøre tjeneste i saka uten at det vil føre til skadelig opphold eller urimelig ulempe eller utgift.

§ 45. Loddtrekningen og de avgjerder som er tatt etter §§ 42—44, innføres i ei dertil bestemt bok som medunderskrives av rettsvitnet.

8 novbr. Nr. 2. Kan det ikke foretas loddtrekning i ei klasse, skal det gjøres merknad om grunnen.

§ 46. Om utfallet av loddtrekningen skal krigsadvokaten få melding først råd er. Han skal syte for at de uttrukne domsmenn og varamenn blir tilsagt til å møte i krigsretten, og skal sende fortegnelse over disse til tiltalte og forsvareren.

II.

§§ 36, 37, 38 og 39 gjeld ikkje lenger.

III.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

Til dess det er sett upp domsmannslister etter reglane i denne lovi, skal det takast ut domsmenn etter reglane som har golde til no.

8 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av § 5 i midlertidig lov av 19 juli 1946 om forlengelse av visse patenters varighet, bestemmes, idet fyllestgjørende gjensidighet anses tilsikret, at den adgang til å forlenge visse patenters varighet som er fastsatt i nevnte lov skal tilkomme personer og virksomheter som er hjemmehørende i Luxemburg.

8 novbr. **Kongelig resolusjon** *) om at Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser som etter § 13, litra a og b i lov om jords fredning av 16 mai 1860 som er tillagt Kongen.

8 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

I. Landbruksdepartementet bemyndiges til å avgjøre søknader om konsesjon etter skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 med senere tilleggslover, myrkonsesjonsloven av 25 juli 1913, fjellkonsesjonsloven av 27 august 1915 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920, når det er flertall for avgjørelsen blant de kommunale myndigheter som etter vedkommende lov skal uttale seg og avgjørelsen ellers, etter de i saken foreliggende opplysninger og uttalelser, antas ikke å framby tvil.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon av 12 september 1924 om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å avgjøre søknader om konsesjon oppheves.

8 novbr. **Kongelig resolusjon** *) om at bestemmelsene i kongelig resolusjon av 29 mars 1946 om tillatelse til å nytte trål til fangst av sild utenfor sjøgrensen skal gjelde inntil videre, dog ikke utover 1947.

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.

Kongelig resolusjon.*) 8 novbr.

I medhold av § 1 avsnitt 4 i lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) bestemmes:

I. Fiskeridepartementet bemyndiges til å gi tillatelse til å nytte trål til fangst av brisling utenfor sjøgrensen og til å treffe nærmere bestemmelser om på hvilke vilkår slik tillatelse skal gis.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil utgangen av 1947.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Adolfine Holms legat for veltjente hushjelp i Oslo», opprettet ved fru Adolfine Holms testament av 18 september 1900 med kodisill av 23 mai 1902. 8 novbr.

Skrivelse**) fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av Østre Halsen bygnings- og brannkommune, Tjølling herred, Vestfold fylke. 8 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Grosserer Eyvind Jenssens legat», til beste for den som får plass i det opprettendes Trondhjems Handelsstands Aldershjem, opprettet ved grosserer Eyvind Jenssens gave 25 mars 1944. 9 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til frøken Dorothea Scholdagers minne» til trengende gamle og barn i Trefoldighets menighet i Oslo, opprettet ved frk. Aagot Holtsfodts testament av 2 november 1942 med tilleggstestament av 25 april 1944. 9 novbr.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om at hund i Solum herred, Telemark fylke, skal holdes forsvarlig bundet, innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. 12 novbr.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om at hund i Alstahaug herred, Nordland fylke, skal holdes i band eller på annen måte forsvarlig innestengt i den tid bufeet beiter. 12 novbr.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om at hund i Målselv herred, Troms fylke, skal holdes i band, eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tiden 15 mai til 15 oktober. 12 novbr.

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 39.
**) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1 nr. 40.

13 novbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om bruk av piggtråd til gjerde i Østre Gausdal herad, Opland fylke.

14 novbr. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om at det opprettes en bygningskommune for strøket omkring Leira jernbanestasjon, Nord-Aurdal herred, Opland fylke.

15 novbr. Nr. 1. **Lov** **)[1]) om endring i lov av 23 september 1921 om magistergrad ved Universitetet.

I.

I lov av 23 september 1921 om magistergrad ved Universitetet skal § 2, 2. ledd, lyde:

Reglement, gitt av Kongen, fastsetter hvilke fag som til enhver tid kan være hovedfag ved magisterprøven, hvorledes prøven skal være ordnet og i hvilken utstrekning de forberedende prøver ved Universitetet på forhånd må være bestått. Nye fag blir opptatt etter søknad fra de studerende og etter forslag fra et av fakultetene i samråd med de lærerkrefter som til enhver tid finnes ved Universitetet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves § 3 i lov av 23 september 1921 om magistergrad ved Universitetet.

15 novbr. Nr. 2. **Lov** **)[2]) om folkeregistrer.

Kapitel I. Opprettelse og organisasjon.

§ 1. I hver herreds- og bykommune skal det føres folkeregister over enhver som er bosatt i kommunen eller oppholder seg der i minst 4 måneder.

Når særlige grunner taler for det, kan Sentralkontoret etter forslag fra vedkommende kommunestyrer bestemme at to eller flere kommuner i samme fylke skal utgjøre ett folkeregisterdistrikt.

§ 2. Folkeregisteret skal bringes i stand og føres av kommunen.

Til å stå for den daglige virksomhet tilsetter kommunen en registerfører samt nødvendig underordnet personale. Hvor flere kommuner utgjør ett folkeregisterdistrikt, og det ikke oppnåes enighet

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1 nr. 40.
[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 126. Innst. O. nr. 218. St.tid., forh. i Ot. s. 546—551; i Lt. s. 180—184.
[2]) St.vedtak 12 november. Se Ot. prp. nr. 135. Innst. O. nr. 231. St.tid., forh. i Ot. s. 610—614; i Lt. s. 205—207.

mellom dem om tilsettingen, har fylkesmannen avgjørelsen. Til- 15 novbr.
settingen av registerfører må i alle tilfelle godkjennes av Sentral- Nr. 2.
kontoret.

Kommunen bærer kostnadene ved registerets opprettelse og drift. Består et folkeregisterdistrikt av flere kommuner, fordeler fylkesmannen utgiftene mellom dem. Staten koster trykksaker til bruk for meldinger fra publikum til folkeregisteret, fra et folkeregister til andre registrer og til Sentralkontoret.

Kommunen kan etter regler som fastsettes av Kongen eller den han gir fullmakt, ta godtgjøring for opplysninger som folkeregisteret gir.

§ 3. Det opprettes et Sentralkontor for folkeregistreringen. Kongen eller den han gir fullmakt kan bestemme at Sentralkontorets funksjoner inntil videre skal tilligge en annen offentlig institusjon.

Sentralkontoret skal føre kontroll med folkeregistrenes virksomhet, gi de nødvendige pålegg vedkommende registreringen, avgjøre prinsipielle registreringsspørsmål og løse tvister mellom registrene og mellom et register og publikum.

Kapitel II. Folketellinger, opplysnings- og meldeplikt m. v.

§ 4. Kommunen skal holdes à jour og revidere sitt folkeregister på grunnlag av opplysninger som innhentes ved statens folketellinger.

Dersom et folkeregister blir ødelagt eller kommer i uorden, og det ikke kan utbedres tilfredsstillende på annen måte, skal kommunal folketelling snarest mulig iverksettes. Til kontroll av registeret kan kommunestyret også ellers bestemme at kommunale folketellinger skal holdes i tiden mellom statens folketellinger. Utgiftene ved kommunale folketellinger bæres av kommunen. Bestemmelsen i § 2, tredje ledd, annet punktum, gjelder tilsvarende.

§ 5. Ved kommunal folketelling plikter enhver som er bosatt eller midlertidig oppholder seg i kommunen å gi folkeregisteret følgende opplysninger om seg selv og sin husstand: Fullt navn, fødselsår og fødselsdag, fødested, kjønn og ekteskapelig stilling, yrke, arbeidsgiver, bopel i kommunen (for midlertidig tilstedeværende også i hvilken kommune de er fast bosatt), trossamfunn, statsborgerforhold, for personer som er tilflyttet kommunen i løpet av de siste fem år også når og hvorfra de er flyttet inn.

Enhver som avgir hus eller husrom til beboelse for andre, plikter videre å gi oppgave til folkeregisteret over de personer han avgir hus eller husrom til, antall leiligheter, deres størrelse og husleien. Den samme plikt har gårdens bestyrer eller forretningsfører.

Med Sentralkontorets samtykke kan også andre opplysninger kreves gitt ved kommunal telling.

15 novbr. Nr. 2.

§ 6. Den som gir opp sin bopel i et folkeregisterdistrikt for å flytte til et annet norsk distrikt, plikter å melde dette til folkeregisteret på bostedet og skaffe flytteattest for seg og den husstand som flytter med ham.

Senest 8 dager etter at vedkommende er flyttet inn i det nye distrikt, skal han melde seg til folkeregisteret der og levere flytteattesten. Han og den husstand som flytter med ham regnes i forhold til bestemmelsene i denne lov som bosatt i tilflytningsdistriktet fra den dag flytteattesten er levert.

§ 7. Den som uten å gi opp sin bopel i et folkeregisterdistrikt, midlertidig skal oppholde seg i et annet folkeregisterdistrikt i minst 4 måneder, plikter å melde dette til folkeregisteret på oppholdsstedet innen 8 dager etter ankomsten.

Er oppholdet beregnet å vare kortere tid, men senere viser seg å ville vare mer enn 4 måneder, skal det meldes fra innen 8 dager etter at dette er på det rene. Går oppholdet over til bosetting, må det skaffes flytteattest fra den tidligere bostedskommune. Bestemmelsen i § 6 annet ledd gjelder tilsvarende.

Den som har meldt midlertidig opphold i et distrikt, plikter også å melde fra til folkeregisteret når han forlater distriktet.

Kongen eller den han gir fullmakt kan gi regler om fritaking for meldeplikt etter denne paragraf.

§ 8. Når en i Norge bosatt person flytter til utlandet for å bosette seg der eller for å oppholde seg der i minst 4 måneder, skal han melde dette til folkeregisteret på sitt hjemsted. Den som har meldt midlertidig fravær, plikter også å melde fra til folkeregisteret når han vender tilbake.

Norsk statsborger som kommer fra utlandet til et norsk folkeregisterdistrikt for å bosette seg der eller oppholde seg der i minst 4 måneder, skal innen 8 dager etter ankomsten personlig melde seg til folkeregisteret og vise fram pass eller annet legitimasjonspapir. Bestemmelsene i § 7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 9. Den som skifter bosted innenfor samme folkeregisterdistrikt, skal innen 8 dager etter flytningen melde dette til folkeregisteret for seg og sin husstand.

§ 10. Den som avgir hus eller husrom til beboelse for andre, plikter å gi melding som nevnt i §§ 6—9 om de personer som flytter til eller fra hans eiendom eller husvær. Denne plikt faller bort når vedkommende viser bevitnelse fra folkeregisteret for at han selv har gitt påbudt melding.

Gårdens bestyrer eller forretningsfører har samme ansvar som eieren for at melding som nevnt i §§ 6—9 blir avgitt i rett tid.

§ 11. På henvendelse fra folkeregisteret plikter alle personer 15 novbr.
over 15 år som oppholder seg i distriktet, når som helst å gi de opp- Nr. 2.
lysninger om seg og sin husstand som er nevnt i §§ 5—10.

Har en person gitt uriktige, ufullstendige, unøyaktige eller innbyrdes motstridende meldinger eller opplysninger, plikter han etter oppfordring å møte personlig på folkeregisterets kontor for å gi nærmere forklaring om forholdet. Er det grunn til å tvile på at de opplysninger som er gitt til folkeregisteret er riktige, kan dette kreve at vedkommende på egen kostnad skaffer de attester eller andre beviser som trengs.

Registerføreren kan om nødvendig kreve politiets bistand til å innhente opplysninger etter denne lov.

§ 12. Førerne av kirkelige og sivile registrer over fødte, døde og ektevigde personer skal underrette folkeregistret på foreskreven måte om alle fødsler, dødsfall og ekteskap som de registrerer.

Ellers har enhver offentlig myndighet etter pålegg av Sentralkontoret plikt til å gi folkeregisteret de meldinger og opplysninger som er av betydning for registerets virksomhet.

Kongen eller den han gir fullmakt kan gi regler om at fraflytningskommunen skal gi folkeregisteret i tilflytningskommunen opplysning om forhold som kan ha betydning for en innflytterpersons borgerlige rettigheter og plikter, så som umyndiggjøring, straffedom som medfører tap av statsborgerlige rettigheter, æresoppreising m. v.

Kapitel III. Utfyllende forskrifter, straffebestemmelser, lovens ikrafttreden, bortfall av tidligere bestemmelser.

§ 13. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 14. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne lov eller bestemmelser som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

Er påbudt melding unnlatt, eller uriktige opplysninger gitt, i den hensikt å unndra seg eller en annen en offentlig forpliktelse, kan fengsel inntil 3 måneder anvendes.

Den skyldige plikter å erstatte de utgifter som hans forhold har påført folkeregisteret.

§ 15. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Fra samme tid oppheves lov om folkeregistrer av 24 juni 1915 og § 19 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900.

Fra samme tid bortfaller okkupasjonsstyrets bestemmelser om folkeregistrer av 3 september 1942.

15 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

1. .....

2. Lov om folkeregistrer av 12 november 1946 trer i kraft 3 desember 1946.

3. Finansdepartementet gis fullmakt til å fastsette regler som nevnt i lov om folkeregistrer § 2, siste ledd.

4. I henhold til lov om folkeregistrer § 3, annet punktum, bestemmes at Statistisk sentralbyrå inntil videre skal fungere som sentralkontor for folkeregistreringen.

5. Statistisk sentralbyrå gis fullmakt til å fastsette regler og forskrifter som nevnt i lov om folkeregistrer § 7 siste ledd, § 12 siste ledd og § 13.

15 novbr. Nr. 3. **Lov***)[1]) om gjenopptakelse og revisjon av forvaltningsmessige og rettslige avgjørelser fra okkupasjonstiden (Restitusjonsloven).

Kapitel I. Forvaltningsmessige avgjørelser.

§ 1. Forvaltningsmessige avgjørelser som er truffet i Norge under den tyske okkupasjon, er ugyldige når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som er åpenbart rettsstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettsstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene.

Ugyldigheten kan påberopes av enhver som har en rettslig interesse i at avgjørelsen anses ugyldig. Vedkommende departement kan med bindende virkning fastsette at visse avgjørelser skal anses å gå inn under eller å falle utenfor bestemmelsene i første ledd.

Ugyldigheten medfører at avgjørelsen anses som om den ikke hadde vært truffet. Har avgjørelsen medført overføring, endring eller opphør av rettigheter eller forpliktelser, utbetaling av penger m. v., pliktes den tidligere tilstand gjenopprettet. Skatter, avgifter, gebyrer og liknende ytelser som har vært erlagt til det offentlige, offentlige innretninger eller offentlige fond, kan dog bare kreves tilbakegitt i den utstrekning dette blir fastsatt av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 2. Forvaltningsmessige avgjørelser fra okkupasjonstiden som ikke går inn under § 1, kan tas opp til ny behandling, prøvelse og revisjon når avgjørelsen antas å ha vært ledd i okkupasjonsmaktens eller Nasjonal Samlings forsøk på å nazifisere landet eller ellers å ha vært utslag av maktmisbruk fra okkupasjonsmaktens eller dens

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1 nr. 40.

[1]) St.vedtak 12 november. Se Ot. prp. nr. 125. Innst. Q. XIV. St.tid., forh. i Ot. s. 616—625; i Lt. s. 208.

hjelperes side. Det samme gjelder også ellers når det etter forholdene ville være åpenbart urimelig om avgjørelsen ble opprettholdt uforandret. 15 novbr. Nr. 3.

Vedtak om ny behandling gjøres av den forvaltningsmyndighet som i sin tid har truffet avgjørelsen eller som avgjørelsen etter gjeldende forvaltningsordning hører under. I tvilstilfelle bestemmer vedkommende departement hvilken myndighet saken skal høre under. Enhver som har en rettslig interesse i at avgjørelsen blir endret eller opprettholdt, kan innen seks måneder etter denne lovs ikrafttreden kreve at saken blir tatt opp av vedkommende myndighet. Denne kan også av eget tiltak ta saken opp til ny behandling innen samme frist. Den som en avgjørelse går imot, kan innen tre måneder etter at den nye behandling er avsluttet, bringe saken inn for domstolene. Etter utløpet av de i dette ledd fastsatte frister kan avgjørelsen ikke lenger angripes i henhold til denne paragraf.

Ved den nye behandling kan avgjørelsen kjennes ugyldig eller helt eller delvis omgjøres. Bestemmelsene i § 1 tredje ledds annet og tredje punktum gjelder tilsvarende så langt de passer. Vedtak om ugyldighet eller omgjøring har ikke virkning i forhold til tredjemann med mindre denne ikke kan antas å ha vært i begrunnet god tro.

§ 3. Bevilling (tillatelse, autorisasjon) for utøving av ervervsvirksomhet som er gitt i Norge under den tyske okkupasjon, bortfaller ved frigjøringen dersom det etter lovgivningen ikke er hjemmel for å utferdige slik bevilling; vedkommende departement kan dog av særlige grunner bestemme at det skal gjelde en nærmere fastsatt avviklingsfrist. Alle andre ervervsbevillinger fra okkupasjonstiden må for å opprettholdes etter frigjøringen stadfestes av vedkommende myndighet, med mindre departementet har fastsatt at reglene i § 2 skal gjelde for vedkommende art av bevilling. Stadfesting kan nektes av samme grunner i henhold til hvilke bevillingen etter lovgivningen kan avslås.

Dersom søknad om stadfesting ikke har vært innsendt innen 17 februar 1946, anses bevillingen trådt ut av kraft den nevnte dag, med mindre bevillingsmyndigheten av eget tiltak har gjort vedtak i saken. Blir stadfesting nektet, trer bevillingen ut av kraft fra det tidspunkt som vedkommende myndighet fastsetter.

At en bevilling faller bort eller trer ut av kraft i medhold av bestemmelsene i denne paragraf, har ingen innflytelse på gyldigheten av forføyninger som i henhold til bevillingen er foretatt i samsvar med gjeldende lov.

§ 4. Konsesjon på erverv eller rettighet som er gitt i Norge under den tyske okkupasjon, må for å opprettholdes etter frigjø-

15 novbr. Nr. 3.

ringen stadfestes av vedkommende myndighet dersom eiendommen (rettigheten) fremdeles er på konsesjonshaverens hånd eller er overgått til noen som uten det mellomkommende erverv ville ha trengt konsesjon.

Stadfesting foregår på den måte og er undergitt samme bestemmelser som gjelder for meddelelse av ny konsesjon. Søknad om stadfesting må innsendes innen tre måneder etter denne lovs ikrafttreden. Konsesjonsmyndigheten kan av eget tiltak innen samme frist ta opp til behandling spørsmålet om stadfesting; meddelelse herom skal i så fall straks sendes konsesjonshaveren. Dersom søknad om stadfesting ikke er innsendt innen den fastsatte frist eller stadfesting nektes, skal den eiendom (rettighet) som konsesjonen gjelder, overføres til andre eller i tilfelle selges ved tvangsauksjon i samsvar med lovgivningens regler for tilfelle av konsesjonsnektelse.

Forkjøpsrett i henhold til konsesjonslovgivningen kan bare gjøres gjeldende når det skyldes de særlige forhold under okkupasjonen at det ikke er gjort til vanlig tid. Et kommunestyres vedtak om å gjøre forkjøpsrett gjeldende må godkjennes av konsesjonsmyndigheten. Godkjenning skal nektes når vilkårene i dette ledds første punktum ikke er til stede eller det på grunn av den tid som er gått vil virke særlig urimelig å gjøre forkjøpsretten gjeldende. Konsesjonsmyndighetens avgjørelse er endelig. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke hvor gyldig forkjøpsvedtak foreligger ved denne lovs ikrafttreden.

Hvis omsetningsverdien av en eiendom som det gjøres gjeldende forkjøpsrett til er gått opp som følge av kjøperens forvaltning eller av særlige tiltak fra hans side, skal det ved oppgjøret mellom kjøperen og det offentlige gjøres et tilsvarende tillegg til kjøpesummen. Dette gjelder selv om eiendommen er overtatt av det offentlige og oppgjør har funnet sted før denne lovs ikrafttreden. Begge parter kan kreve verdiforandringen fastsatt ved skjønn.

Så lenge en konsesjon ikke er stadfestet, må hogst i eiendommens skog ikke overstige et års tilvekst og bare foregå etter blinking av skogoppsynet eller den dette bemyndiger.

Bestemmelsene i denne paragrafs første, annet, tredje og fjerde punktum får tilsvarende anvendelse på konsesjon til vassdragsregulering, jfr. lov av 14 desember 1917; forelegging for kommunestyrer og øvrige interesserte trenger bare å foretas dersom departementet finner det påkrevd. Dersom søknad om stadfesting ikke er innsendt innen den fastsatte frist eller stadfesting nektes, tilfaller reguleringsanlegget staten mot erstatning etter skjønn. Dersom slik overtakelse ikke skjer, plikter eieren etter forlangende av vedkommende departement å fjerne anlegget.

Reglene i denne paragraf gjelder ikke for konsesjon som er gitt i henhold til forordning av 23 oktober 1940, senere «lov» av 7 desember 1944, om tillegg til konsesjonslovgivningen. Vedkommende departement kan dog når særlige grunner foreligger, bestemme at også slik konsesjon trenger stadfesting. Bestemmelsene i første og annet ledd får i så fall tilsvarende anvendelse. 15 novbr. Nr. 3.

§ 5. Bevilling til norsk statsborgerrett som er gitt i Norge under den tyske okkupasjon, må for å opprettholdes etter frigjøringen stadfestes av vedkommende departement. Blir stadfesting gitt, skal vedkommende anses for hele tiden å ha vært norsk statsborger forutsatt at han innen et år for herreds- eller bydommeren i rettsmøte tilsier Norges konstitusjon troskap. Ellers blir bevillingen å anse som om den ikke hadde vært gitt.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for bevilling til å beholde norsk statsborgerrett, jfr. lov av 8 august 1924 § 9. Dog avlegges i dette tilfelle ikke troskapsløfte.

Kapitel II. Dommer og andre rettslige avgjørelser m. v.

A. Straffesaker.

§ 6. Dommer og andre rettslige avgjørelser i straffesaker eller i saker om inndragning, tjenestetap m. v. som er avsagt under okkupasjonen av tyske militære eller sivile domstoler i Norge, er uten rettsvirkning. Som tyske domstoler anses i denne sammenheng også Folkedomstolen og særdomstol opprettet i henhold til «lov» av 14 august 1943, jfr. «lov» av 11 mai 1944 om tiltak til opprettholdelse av ro og orden i krigstid. Det samme gjelder annen særdomstol i straffesaker som er opprettet under okkupasjonen uten tilknytning til lovlig norsk rettspleie. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement hvilke domstoler dette er.

Dersom avgjørelsen har medført innbetaling av bøter m. v. til den norske statskasse, kan beløpene kreves tilbakebetalt etter nærmere regler som departementet gir. Er summen av bøter, inndragning m. v. som er betalt i en enkelt sak, kr. 50 eller derunder, kan dog tilbakebetaling ikke kreves.

§ 7. Strafferettslige avgjørelser som nevnt i § 6, truffet av andre domstoler i det okkuperte Norge, er uten rettsvirkning:

I. Når de er bygget på straffebud utferdiget av tyske militære eller sivile myndigheter.

II. Når de er bygget på ett eller flere av nedenstående straffebud.

1. Midlertidig forbud mot omførselshandel og borttinging av varer i visse distrikter av 5 september 1940 § 4.

15 novbr. Nr. 3.

2. Bestemmelser om Grensesone Vest av 6 september 1940 § 6.
3. «Forordning» om legitimasjonsbevis av 30 januar 1941 § 5.
4. «Forordning» om utdeling av kunstnerstipend m. v. av 31 januar 1941 § 3.
5. «Forordning» om reklameannonser for bøker, filmer og forestillinger av 14 februar 1941 § 2.
6. «Forordning» om vern av den norske bokheimen av 17 februar 1941 § 4.
7. «Forordning» om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart av 24 februar 1941 § 3.
8. «Forordning» om utskrivning til arbeidstjeneste av 11 mars 1941 §§ 20 og 21.
9. «Forordning» om begrensning i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør av 27 mars 1941 § 6.
10. «Forordning» om beskyttelse av norsk idrett av 20 mai 1941 § 4.
11. «Forordning» om arbeidshjelp til jord- og skogbruk av 27 mai 1941 § 13.
12. «Forordning» om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av tjenestegjøring i Norges SS og om lønn i tjenestetiden av 11 juni 1941 § 4.
13. «Forordning» om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten av 14 juni 1941.
14. «Forordning» om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver av 9 juli 1941 § 6.
15. «Forordning» om meldeplikt for norske statsborgere som reiser fra eller kommer til Norge av 9 september 1941 § 2.
16. «Forordning» om trykte skrifter m. v. av politisk innhold av 20 september 1941.
17. «Forordning» om hemmelig post- og telegramkontroll av 10 oktober 1941 § 2.
18. «Forordning» om oversettelseslitteratur m. v. av 29 oktober 1941 § 4.
19. «Forordning» om vern om flagget og nasjonalsangen m. v. av 8 desember 1941 §§ 6 og 7.
20. «Forordning» om konsepsjonshindrende midler m. v. av 16 desember 1941 §§ 8 og 9.
21. «Lov» om Den norske forleggerforening av 5 februar 1942 nr. 4 § 4.
22. «Lov» om forbud mot utgivelse av nye aviser og liknende uten tillatelse av 11 februar 1942 nr. 2 § 2.
23. «Lov» om utgivelse av trykt skrift av 26 februar 1942 nr. 20 § 4.

24. «Lov» om reklameyrket av 12 mars 1942 nr. 4 § 1. 15 novbr.
25. «Lov» om vern mot visse angrep på staten og partiet m. v. av 12 mars 1942 nr. 6. Nr. 3.
26. «Lov» om gjennomføring av den nasjonale ungdomstjeneste av 26 mars 1942 nr. 10 §§ 8, 9 og 11.
27. «Lov» om rådgjerder mot bruk av farkoster til ulovlig virksomhet av 9 april 1942 nr. 3 § 2.
28. «Lov» om straff for understøttelse av folke- eller statsfiendtlig virksomhet av 7 mai 1942 nr. 2.
29. «Lov» om borgervakt til vern mot stats- eller partifiendtlige handlinger av 6 august 1942 nr. 5 § 4.
30. «Lov» om organisasjoner og foreninger m. v. av 20 august 1942 nr. 12 § 12.
31. «Lov» om inndragning av formue som tilhører jøder av 26 oktober 1942 § 4.
32. «Lov» om meldeplikt for jøder av 17 november 1942 § 6.
33. «Lov» om arbeidsplikt m. v. av 21 desember 1942 § 6.
34. «Lov» om straff for unnlatelse av å fjerne statsfiendtlige oppslag m. v. av 14 januar 1943 nr. 3.
35. «Lov» om formidling av kunstner- og artistengasjement av 14 januar 1943 nr. 5 § 5.
36. «Lov» om tillegg til «lov» nr. 2 av 7 mai 1942 (nr. 28 ovenfor) av 4 februar 1943 nr. 1.
37. «Lov» om forbud mot visse firmaer av 18 februar 1943 § 6.
38. «Lov» om forbud mot visse varemerker og fellesmerker av 18 februar 1943 § 6.
39. Midlertidig «lov» om årsberetninger, regnskaper og tegningsinnbydelser i forretningsforetagender av 19 februar 1943 § 4.
40. «Lov» nr. 1 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 23 februar 1943 § 8.
41. «Lov» nr. 2 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 25 februar 1943 nr. 5 § 8.
42. «Lov» nr. 3 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 25 februar 1943 nr. 6 § 8.
43. «Lov» nr. 4 om Norges arbeidstjeneste av 25 mars 1943 § 18 tredje ledd.
44. «Lov» om plikt til å gi oppgaver vedrørende skip og skipsfart av 8 april 1943 nr. 3 § 3.
45. «Lov» om Teknisk nødhjelp av 13 mai 1943 nr. 2 § 15.
46. «Lov» om forbud mot oppsigelse av arbeidere som innkalles til hirdtjeneste av 25 august 1943 § 4.

15 novbr. Nr. 3.

47. «Lov» om endringer i den militære straffelov av 14 oktober 1943 nr. 3.
48. «Lov» om regulering av persontrafikken med befordringsmidler av 21 oktober 1943 nr. 3 § 4.
49. «Lov» om kringkasting av 28 oktober 1943 nr. 2 § 9.
50. «Lov» om reising av minnesmerker av 4 november 1943 nr. 6 § 2.
51. «Forordning» om Grensesone Øst av 4 november 1943 § 7.
52. «Lov» om sivil tjeneste m. v. for læger, tannlæger og veterinærer av 25 november 1943 nr. 2 § 8 og avsnitt II.
53. «Lov» om plikt til å gi politiet melding om personer som blir innlagt på sykehus m. v. av 10 februar 1944 nr. 1 § 3.
54. «Lov» om bedriftsvern i livsviktige bedrifter av 2 mars 1944 nr. 2 §§ 6—14.
55. «Lov» om endring i den militære straffelov for 11 mai 1944 nr. 1.
56. «Lov» nr. 4 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 11 mai 1944 nr. 5 § 6.
57. «Forordning» om tilvirkning og omsetning av sprengstoff m. v. av 15 mai 1944 § 11.
58. «Lov» om oppslag av plakater av 25 mai 1944 nr. 2 § 2.
59. «Lov» om film av 8 juni 1944 nr. 2 § 14.
60. «Lov» om Norges Næringssamband av 7 september 1944 nr. 3 § 26.
61. «Lov» om adgang for visse embets- og tjenestemenn til offentlige forestillinger og tilstelninger av 5 oktober 1944 nr. 4 § 2.
62. «Forordning» om evakuering av enkelte deler av Nord-Norge av 17 oktober 1944 § 5.
63. «Lov» om adgang for Politidepartementet til å gi politiforskrifter av 19 oktober 1944 nr. 3 § 2.
64. «Forordning» om innlevering av telefonapparater i Finnmark av 28 oktober 1944 § 5.
65. Midlertidig «lov» nr. 29 om plikt for tjenestemenn ved politiet til tjenestegjøring utover oppsigelsestiden av 22 mars 1945 § 2.

Vedkommende departement kan fastsette at også andre straffebud fra okkupasjonstiden skal anses å inngå under foranstående fortegnelse. Likestilt med bestemmelser som er eller blir oppført på denne, er vesentlig likeartede strafferettslige regler som etter å ha vært i virksomhet under okkupasjonen er avløst av nye bestemmelser som er oppført på fortegnelsen.

Bestemmelsen i § 6 siste ledd gjelder tilsvarende.

§ 8. Forelegg av straff, inndragning m. v. som er foretatt av tyske myndigheter eller er bygget på straffebud som nevnt i § 7 avsnitt I og II, jfr. nestsiste ledd, er uten rettsvirkning. Det samme gjelder ilegging av bøter i henhold til «lov» av 4 januar 1945 om sikringstiltak overfor personer som fremmer eller søker å fremme folke- og statsfiendtlige tiltak. Bestemmelsen i § 6, siste ledd, gjelder tilsvarende. 15 novbr. Nr. 3.

§ 9. Straffesaker fra okkupasjonstiden som ikke omfattes av bestemmelsene i §§ 7 og 8 og som er avsluttet ved dom eller kjennelse, kan kreves gjenopptatt til fordel for domfelte:

a) Når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettsstridige eller har hatt til overveiende formål å tjene okkupasjonsmaktens interesser, og det ikke er åpenbart at forholdet har vært uten betydning for avgjørelsen;
b) når dommer, lagrettemann eller domsmann som var eller hadde vært medlem av N. S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, har deltatt i avgjørelsen og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for utfallet, eller det av andre grunner må anses sannsynlig at avgjørelsen vil bli endret;
c) når den handling som saken angår er begått som et ledd i motstanden mot fienden og som følge herav ikke kan anses som rettsstridig;
d) når domfelte på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremskaffe eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for utfallet;
e) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn.

Til skade for tiltalte kan gjenopptakelse finne sted når de i denne paragrafs bokstav a, b og e nevnte betingelser foreligger.

Bestemmelsene i denne paragrafs bokstav a, c, d og e, jfr. annet ledd, får tilsvarende anvendelse på forelegg.

§ 10. Begjæring om gjenopptagelse må, foruten å fylle vilkårene etter straffeprosesslovens § 417 første ledd, inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som etter § 9 a—e, jfr. annet og tredje ledd, antas å gi rett til gjenopptakelse samt de beviser herfor som aktes ført. Begjæringen fremsettes for den rett som har avsagt den angrepne avgjørelse senest seks måneder etter denne lovs ikrafttreden. Bestemmelsene i straffeprosesslovens § 384 gjelder tilsvarende. I saker som har vært påanket til Høyesterett, skal begjæringen fremsettes for og avgjøres av den domstol hvis avgjørelse

15 novbr. Nr. 3.

angripes. Denne bestemmelse får tilsvarende anvendelse for dommer som har vært brakt inn for prislagmannsretten. Med hensyn til forelegg fremsettes begjæring om gjenoptakelse til skade for siktede for den rett for hvilken saken aktes anlagt, men ellers for forhørsretten på det sted hvor handlingen i henhold til forelegget antas forøvet. Begjæringen avgjøres for Høyesteretts vedkommende av kjæremålsutvalget, men ellers av rettens formann.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for gjenopptakelse etter § 9 a—e, jfr. annet og tredje ledd, ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt ikke bør lede til endring i avgjørelsen.

Tas begjæringen til følge, kan beslutningen gå ut på fullstendig gjenopptakelse eller gjenopptakelse bare for så vidt angår rettsanvendelse eller straffutmåling. Er gjenopptakelsen begrenset som nevnt, kan ny dom avsis uten ny hovedforhandling etter at påtalemyndigheten, tiltalte og i tilfelle forsvareren har hatt høve til å uttale seg.

For øvrig får reglene i straffeprosesslovens kap. 30 anvendelse på behandlingen av begjæringen og gjenopptakelsessaken. Bestemmelsene i straffeprosesslovens kap. 35 gjelder ikke, men denne lovs § 6, siste ledd, gjelder tilsvarende.

§ 11. Adgang til gjenopptakelse etter § 9 utelukker anke og fornyet behandling ved lagmannsrett. Blir saken innbrakt for høyere rett, skal Høyesteretts kjæremålsutvalg (lagmannen) avvise saken og henvise vedkommende til å søke gjenopptakelse dersom det etter en foreløpig gjennomgåelse av saken finnes antakelig at gjenopptakelse er begrunnet. Begjæring om gjenopptakelse kan i dette tilfelle antas selv om fristen etter § 10 er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at det er mottatt melding om utvalgets (lagmannens) avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny rettsmiddelfrist fra mottakelsen av melding herom.

§ 12. Har noen unnlatt å anke eller å begjære fornyet behandling ved lagmannsrett fordi det forelå skjellig grunn til å anta at dommere, lagrettemenn eller domsmenn som var eller hadde vært medlemmer av N. S., under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, ville få befatning med saken, kan overprøvning likevel skje dersom innbringelse for høyere rett har funnet sted innen 17 november 1945. Det må i forbindelse hermed gis en nøyaktig redegjøring for de forhold som har begrunnet unnlatelsen.

Høyesteretts kjæremålsutvalg (lagmannen) kan forkaste anken (begjæringen om fornyet behandling) dersom vilkårene etter første ledd ikke foreligger eller det finnes sannsynlig at det ikke bør gjøres

endring i den angrepne avgjørelse. For øvrig får bestemmelsene i straffeprosesslovens kap. 27 og 28 tilsvarende anvendelse. 15 novbr. Nr. 3.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på kjæremål, dog slik at fristen anses utløpet 17 september 1945 og at formannen for den rett som har avsagt den angrepne avgjørelse, kan forkaste kjæremålet under de vilkår som er nevnt i annet ledd. For øvrig får bestemmelsene i straffeprosesslovens kap. 29 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Forelegg av straff, inndragning m. v. som etter utferdigelse av myndigheter i det okkuperte Norge er vedtatt under okkupasjonen uten at forholdet går inn under § 8, kan av påtalemyndigheten oppheves eller endres til fordel for siktede. Riksadvokaten kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne bestemmelse.

Bestemmelsen i § 10, siste punktum, gjelder tilsvarende.

B. Sivile saker.

§ 14. Sivile saker fra okkupasjonstiden som er avsluttet ved dom, kjennelse, skjønn eller annen rettslig avgjørelse, kan kreves gjenopptatt:

a) Når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettsstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettsstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene;

b) når dommer, domsmann eller skjønnsmann som var eller hadde vært medlem av N. S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, har deltatt i avgjørelsen, og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for utfallet, eller det av andre grunner må anses sannsynlig at avgjørelsen vil bli endret;

c) når en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremskaffe eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for utfallet;

d) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn;

e) når avgjørelsen angår et forhold som nevnt i denne lovs § 25.

Kjennelse om å heve en sak som forlikt eller om å heve en stanset sak i henhold til tvistemålslovens § 110, jfr. § 105, kan kreves gjenopptatt når det gjøres sannsynlig at saken ble forlikt eller stanset for å unngå anvendelse av lovbestemmelser som nevnt i første ledd under bokstav a eller domsbehandling av personer som

15 novbr. Nr. 3.

nevnt under bokstav b; det samme gjelder når forliket er ugyldig som overenskomst som følge av forhold som har sammenheng med okkupasjonen.

§ 15. Begjæring om gjenopptakelse må, foruten å fylle vilkårene etter tvistemålslovens § 410, inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som etter § 14 antas å gi rett til gjenopptakelse samt de beviser herfor som aktes ført. Begjæringen kan uten hensyn til utløpet av de i tvistemålslovens § 408 nevnte frister fremsettes inntil seks måneder etter denne lovs ikrafttreden. Reglene om oppreisning i domstolslovens kap. 8 gjelder tilsvarende.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for gjenopptakelse etter § 14 ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt ikke bør lede til endring i avgjørelsen. Når det gjelder dommer og kjennelser av Høyesterett treffes avgjørelsen av kjæremålsutvalget, men ellers av rettens formann.

For øvrig får reglene i tvistemålslovens kapitel 27 anvendelse på behandlingen av begjæringen og gjenopptakelsessaken.

§ 16. Adgang til gjenopptakelse etter § 14 utelukker anke, kjæremål og begjæring om overskjønn. Blir saken innbrakt for høyere rett, skal rettsformannen, eller i høyesterettssaker kjæremålsutvalget, avvise saken og henvise vedkommende til å søke gjenopptakelse dersom det etter en foreløpig gjennomgåelse av saken finnes antakelig at gjenopptakelse er begrunnet. Begjæring om gjenopptakelse kan i dette tilfelle antas selv om fristen etter § 15 er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at melding er mottatt om den trufne avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny rettsmiddelfrist fra mottakelsen av melding herom.

§ 17. Når en part i en sak som nevnt i domstolslovens § 153 har unnlatt å anvende rettsmidler fordi det forelå skjellig grunn til å anta at dommere, domsmenn eller skjønnsmenn som var eller hadde vært medlemmer av N. S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, ville få befatning med saken, kan han kreve oppreisning og ny frist fastsatt. Begjæring om oppreisning må ha vært fremsatt for den rett hvis avgjørelse aktes angrepet innen 17 november 1945. De i domstolslovens § 154 nevnte frister gjelder ikke.

Retten kan ved kjennelse nekte oppreisning hvis den finner det åpenbart at behandlingen i rettsmiddelinstansen ikke vil lede til forandring i avgjørelsen. Kjennelsen kan påkjæres. For øvrig kommer bestemmelsene i domstolslovens kapitel 8 til anvendelse.

Uten hensyn til de i lovgivningen fastsatte frister kan retts- 15 novbr.
midler anvendes når dette har vært unnlatt på grunn av regler fra Nr. 3.
okkupasjonstiden om ankesum eller annen begrensning i adgangen til overprøvelse eller fordi en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å angripe avgjørelsen. Fristen herfor anses utløpt 17 november 1945.

Mot forsømmelse av de frister som er fastsatt i første og tredje ledd kan gis oppreisning etter reglene i domstolslovens kap. 8.

§ 18. Bestemmelsene om gjenopptakelse m. v. i §§ 14—17 får tilsvarende anvendelse på skjønn fra okupasjonstiden som har vært styrt av en lensmann eller som er avgitt av en annen administrativ skjønnsmyndighet.

Begjæringen avgjøres av herreds- eller byretten, men inngis til skjønnsstyreren som oversender den til retten med sakens dokumenter.

C. Tvangsfullbyrdelse og midlertidige forføyninger.

§ 19. Tvangsforretninger, midlertidige forføyninger og beslutninger om å fremme fullbyrdelsen som er foretatt i okkupasjonstiden, kan kreves opphevet av saksøkte eller interesserte i hvis rett de gjør inngrep:

a) Når avgjørelsen umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettsstridige, og opprettholdelsen ville inneholde en godkjenning av det rettsstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene;
b) når namsdommeren eller namsmannen var eller hadde vært medlem av N. S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for avgjørelsen, eller det av andre grunner må anses sannsynlig at avgjørelsen vil bli endret;
c) når saksøkte eller den interesserte på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å avgi møte eller fra å fremskaffe eller fremlegge bevis, og det er grunn til å anta at forholdet kan ha hatt betydning for avgjørelsen;
d) når det er grunn til å anta at avgjørelsen er påvirket av politiske hensyn;
e) når avgjørelsen angår et forhold som nevnt i denne lovs § 25.

Opphevelse av tvangsforretning m. v. i henhold til denne paragrafs bokstav a kan ikke kreves når forretningen har vært ledd i innfordring av skatter eller avgifter som etter bestemmelse i medhold av anordningens § 1, siste punktum, ikke kan kreves tilbakegitt.

15 novbr. Nr. 3.

§ 20. Begjæring om opphevelse må innen seks måneder fra denne lovs ikrafttreden inngis til namsretten gjennom prosesskrift eller muntlig og må inneholde en nøyaktig angivelse av de forhold som antas å gi rett til opphevelse og av de bevis som aktes ført. Reglene om oppreisning i domstolslovens kapitel 8 gjelder tilsvarende.

Begjæringen forkastes når retten finner at vilkårene for opphevelse etter § 19 ikke foreligger. Det samme gjelder når retten finner at det forhold som er påberopt ikke bør lede til endring i avgjørelsen.

For øvrig får reglene i tvangsfullbyrdelsesloven anvendelse på behandlingen av begjæringen og opphevelsessaken.

§ 21. Adgang til opphevelse utelukker klage til namsretten, kjæremål og anke. Blir saken brakt inn for høyere rett, skal rettsformannen, eller i høyesterettssaker kjæremålsutvalget, avvise saken og henvise vedkommende til å begjære opphevelse dersom det etter en foreløpig gjennomgåelse av saken finnes antakelig at opphevelse er begrunnet. Begjæring om opphevelse kan i dette tilfelle tas under behandling selv om fristen etter § 20 er utløpet, dersom den er inngitt uten ugrunnet opphold etter at melding er mottatt om den trufne avgjørelse. Blir begjæringen forkastet, løper en ny frist for klage, kjæremål eller anke fra mottakelsen av melding herom.

§ 22. Har saksøkte eller en interessert unnlatt å anvende klage, kjæremål eller anke fordi det forelå skjellig grunn til å anta at dommere som var eller hadde vært medlemmer av N. S. under okkupasjonen eller på annen måte hadde gjort seg skyldig i landssvik, ville få befatning med saken, kan de kreve oppreisning uten hensyn til fristen i domstolslovens § 154 og ny frist fastsatt. Begjæring om oppreisning må være fremsatt innen 17 november 1945.

Retten kan ved kjennelse nekte oppreisning hvis den finner det åpenbart at behandlingen i rettsmiddelinstansen ikke vil lede til forandring i avgjørelsen. Kjennelsen kan påkjæres. For øvrig kommer bestemmelsene i domstolslovens kapitel 8 til anvendelse.

Uten hensyn til de i lovgivningen fastsatte frister kan rettsmidler anvendes når dette har vært unnlatt på grunn av regler fra okkupasjonstiden om ankesum eller annen begrensning i adgangen til overprøvelse eller fordi en part på grunn av krigen eller okkupasjonen har vært hindret fra å angripe avgjørelsen. Fristen herfor anses utløpt 17 november 1945.

Mot forsømmelse av de frister som er fastsatt i første og tredje ledd kan gis oppreisning etter reglene i domstolslovens kapitel 8.

D. Forskjellige avgjørelser under rettergang. 15 novbr. Nr. 3.

§ 23. Avgjørelser som i okkupasjonstiden er truffet av en domstol under behandlingen av en sak og som ikke kan være gjenstand for gjenopptakelse eller opphevelse etter reglene i dette kapitel, kan retten omgjøre av eget tiltak.

Kapitel III. Forskjellige bestemmelser.

§ 24. Rettshandler mellom private som umiddelbart bygger på lovbestemmelser fra okkupasjonstiden som må anses for rettsstridige, kan kjennes helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret, dersom det ville inneholde en godkjenning av det rettsstridige formål som har vært tilsiktet ved bestemmelsene, at de blir opprettholdt uforandret.

Reglene i midlertidig lov av 21 juni 1946 om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen får tilsvarende anvendelse så langt de passer, dog slik at det ikke gjelder noen frist.

Forlik som er inngått under okkupasjonen for retten eller forliksrådet, kan kreves gjenopptatt når forliket som overenskomst er beheftet med ugyldighetsgrunn som nevnt i første ledd eller i midlertidig lov om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen av 21 juni 1946 § 1 første ledd. Bestemmelsene i § 15 gjelder tilsvarende.

§ 25. Den som under okkupasjonen forsettlig eller uaktsomt har voldt skade eller tap for det offentlige eller private, er ikke erstatningspliktig dersom handlingen er begått som et ledd i motstanden mot fienden og som følge herav ikke kan anses som rettsstridig.

Selv om handlingens rettsstridighet ikke oppheves ved at den er begått under forhold som nevnt i første ledd, kan retten ta disse i betraktning til nedsettelse av ansvaret.

§ 26. Enhver inntekt, formuesfordel eller annen økonomisk vinning som på utilbørlig måte er ervervet ved forvaltningsmessige eller rettslige avgjørelser m. v. som anses ugyldige (uten rettsvirkning) eller blir omgjort eller endret i henhold til denne lov eller i henhold til Restitusjonsanordningen av 29 juli 1941, jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945, kan inndras ved dom til fordel for statskassen. Istedenfor ting eller rettigheter kan deres verdi inndras etter rettens bestemmelse. Inndragningssaken behandles etter reglene for saker som gjelder andre krav enn straff i lovgivningen om rettergang i landssviksaker.

15 novbr. Nr. 3.

§ 27. Gebyrer til det offentlige for rettssaker eller andre tiltak som denne lov gir høve til, kan settes ned eller frafalles i henhold til nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

§ 28. Bestemmelsene i denne lov får bare anvendelse i den utstrekning særregler ikke er fastsatt ved særskilt lov.

§ 29. Denne lov trer i kraft 1 desember 1946.

Samtidig oppheves provisorisk anordning om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon av 29 juli 1941, jfr. endringsanordning av 17 august 1945.

Gjenopptakelse i henhold til de nye bestemmelser i § 9 bokstav b, § 14 bokstav b og annet ledd, jfr. § 18, og § 19 bokstav b kan kreves selv om begjæring om gjenopptakelse i henhold til Restitusjonsanordningen tidligere er avslått.

15 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

Den myndighet som ifølge kongelig resolusjon av 24 februar 1928 om kontroll med våpen og ammunisjon m. v. er tillagt Forsvarsdepartementet og Generalfelttøymesteren, overføres til Justis- og politidepartementet.

15 novbr. **Kongelig resolusjon.***)

I medhold av lov om rett til å utvinne gull m. v. av 17 juni 1869 bestemmes:

§ 11 i de ved kongelig resolusjon av 29 mars 1940 fastsatte bestemmelser om søkning og utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Nordland, Troms og Finnmark fylker skal lyde således:

§ 11. Utmålsinnehaveren betaler følgende avgifter:

a) Til statskassen forskuddsvis 2 januar kr. 300 pr. utmål pr. kalenderår. Halvparten av første års avgift går inn i Finnmark skogfond.

b) Til Finnmark skogfond ved skattefogden i Finnmark 2 — to — % av det utvunne gulls verdi.

Alt utvunnet gull innleveres til staten. Staten og/eller Norges Bank skal ha rett til å innløse det utvunne gull etter internasjonal pris 1 måned etter innleveringen med fradrag av 6 % for utgifter til raffinering m. v.

---

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1 nr. 40.

Kongelig resolusjon. 15 novbr.

Det gebyr som skal betales av den som framstiller seg til slik prøve i handelsfag som er nevnt i § 16 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935, fastsettes til kr. 60.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet til fylkesmennene. 15 novbr.

Utstedelse av handelsbrev til personer som er idømt tillitstap etter landssvikanordningen.

Ifølge handelslovens § 18 er enhver som er frakjent statsborgerlige rettigheter utelukket fra å få handelsbrev. Handelsdepartementet får ofte spørsmål om hvorledes denne bestemmelse er å forstå sammenholdt med bestemmelsene om tillitstap i landssvikanordningens § 11. «Statsborgerlige rettigheter» i forhold til handelslovens § 18 svarer til de i landssvikanordningens § 11 nr. 1 og 4 nevnte rettigheter. Bestemmelsen i handelslovens § 18 utelukker derfor ikke utstedelse av handelsbrev til en person som er idømt eller har vedtatt tillitstap etter landssvikanordningens § 11 nr. 1, 2 og 3.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt til gjennomføring av husleieloven i Tromøy herred, Aust-Agder fylke. 15 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Haugesund. 18 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og reguleringsvedtekter for Vardø. 18 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Sandar herred, Vestfold fylke. 19 novbr.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Presteskapet. 20 novbr.

Etterbetaling av lønn m. v. til prestene.

I rundskrivelse fra Finansdepartementet 14 juli 1945**) er det fastsatt nærmere regler for etterbetaling av lønn til statstjenestemenn som har vært arrestert, ulovlig avskjediget og lignende i okkupasjonstiden. I nevnte rundskrivelse heter det bl. a.:

«I okkupasjonstiden er en rekke statstjenestemenn uten lovlig grunn blitt fjernet fra sine stillinger av okupasjonsmakten eller dens hjelpere. Videre har en del statstjenestemenn vært tvunget til å søke avskjed eller har sagt opp sine stillinger av samvittighetsgrunner eller for helt å ofre seg for «illegal» virksomhet. Mange tjeneste-

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Er ikke tatt inn i Lovtidend.

20 novbr. menn har vært holdt i fengslig forvaring uten formelt å ha vært meddelt «avskjed». Endelig har man de statstjenestemenn som mer eller mindre frivillig har forlatt landet for å stille seg til rådighet for den norske forsvarsmakt og lignende eller som har forlatt landet for å unngå ulovlig arrestasjon.»

Statstjenestemenn som av en eller flere av disse grunner ikke har fått dekket sin lønn fullt ut kan få etterbetalt det lønnstap de har lidt under okkupasjonen forutsatt at vedkommende «tjenestemann ikke rammes av provisorisk anordning om tillegg til straffelovgivningen om forræderi av 15 desember 1944 (Landssvikanordningen) eller provisorisk anordning av 26 februar 1943 (jfr. provisorisk anordning av 24 februar 1944) om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste i Norge, slik at han kan bli fradømt sin stilling (§ 1) eller kan bli nektet å fortsette i sin stilling (§ 3).

Ved oppgjøret, som forutsetter en konkret behandling fra vedkommende fagadministrasjons side, skal alt hva vedkommende tjenestemann måtte ha tjent i annen stilling (privat eller offentlig) eller ha mottatt som «frilønn», «ventelønn», «disponibilitetslønn», pensjon og lignende gå til fradrag. Det samme gjelder annen økonomisk hjelp som vedkommende eller hans familie måtte ha fått fra myndighetene i eller utenfor Norge, av «Hjemmefronten», eller andre understøttelsessammenslutninger. Det vil også måtte tas hensyn til de skattelettelser som vedkommende måtte ha vært innrømmet av det offentlige.»

Det er videre bestemt at det av de beløp som etterbetales (nettobeløpene) skal holdes tilbake 20 %, dersom dette utgjør minst kr. 1 000, til sikkerhet for skatter til stat og kommune som kan ventes ilignet på grunnlag av lønnsbeløpet. Finansdepartementet vil senere treffe bestemmelse om hvordan det tilbakeholdte beløp i tilfelle skal fordeles på stat og kommune til dekning av de ilignede skatter samt gi nærmere bestemmelse om overføring av beløpet til statens og kommunenes skatteoppkrevere.

I en senere rundskrivelse fra Finansdepartementet 24 oktober 1945 *) heter det videre om etterbetalingen:

«I forbindelse med avregningen og etterutbetalingen av lønn til statstjenestemenn som har vært arrestert, ulovlig avskjediget og lignende har det gjort seg en viss uklarhet gjeldende om hvorvidt reglene om etterutbetaling av lønn i Finansdepartementets rundskrivelse av 14 juli d. å. også skal gis anvendelse overfor bistillingsinnehavere.

. En skal i denne anledning gjøre oppmerksom på at etterutbe-

*) Er ikke tatt inn i Lovtidend.

taling av lønn i alminnelighet ikke skal skje overfor bistillingsinne- 20 novbr.
havere. Etterutbetaling kan dog finne sted hvor bistillingslønnen har vært vedkommendes hovedinntekt. En tjenestemann kan ikke få godtgjort «tapt overtid» eller tapt personlig tillegg i henhold til «lønnsforordningen» av 20 desember 1941.

Finansdepartementet har videre hatt inne en rekke forespørsler om hvordan avregningen skal ordnes i de tilfelle hvor vedkommende tjenestemann under okkupasjonen har fått utbetalt lønn eller understøttelse i «svenske kroner». Finansdepartementet har her gitt uttrykk for at avregningen i slike tilfelle kan skje på det grunnlag at en svensk settes lik en norsk krone.

Det er videre den faktiske oppebårne lønn i utlandet som kommer i betraktning, selvom denne for en del kan sies også å omfatte bostedstillegg.

Mindre bidrag fra Røde Kors eller Nasjonalhjelpen kan settes ut av betraktning.

Det har også overfor Finansdepartementet vært reist spørsmål om erstatning for statstjenestemenns utgifter til flytning påført den ved overgrep fra N. S. eller tyskernes side.

Finansdepartementet har lagt dette spørsmålet fram for Krigsskadekomitéen, som i den anledning bl. a. har uttalt:

Når det gjelder utgifter til flytning og lignende er man tilbøyelig til å anta at det rimeligste vil være at statstjenestemennene ikke stilles i noen annen stilling enn andre borgere.

Overensstemmende med en veiledning som etter Krigsskadekomitéens forslag vil bli utgitt av Justisdepartementets Oppgjørsavdeling, og en kunngjøring som vil komme i pressen, vil utgifter og tap av den art som her er omhandlet kunne meldes til Oppgjørsavdelingen. Det er forutsetningen at denne i særlige tilfelle av trang vil kunne yte øyeblikkelig støtte.

Finansdepartementet har erklært seg enig med Krigsskadekomitéen. Alle krav om refusjon av utgifter og tap av denne art må derfor i tilfelle meldes til Justisdepartementets Oppgjørsavdeling.

Dette må for øvrig — bortsett fra de rene lønnskrav — gjøres med alle andre krav fra statstjenestemenn på erstatning for forhold som skyldes krigen. Alle disse krav vil bli tatt opp til behandling av Krigsskadekomitéen i forbindelse med spørsmålet om dekning av utgifter og tap for befolkningen i sin alminnelighet.»

Da lønnsordningen for de geistlige embets- og tjenestemenn i vesentlig grad skiller seg fra lønnsmåten for andre offentlige tjenestemenn kan disse regler ikke uten videre nyttes ved etterbetalingen til prestene, hvorfor en har funnet å måtte utarbeide særskilte regler.

20 novbr. Etter foranledning av dette departement har saken vært behandlet av en komité. Det av komitéen avgitte forslag til regler har vært forelagt biskopene som i alt vesentlig har gitt forslaget sin tilslutning. Videre har saken vært forelagt Justisdepartementet og Finansdepartementet.

På grunnlag av nevnte komitéforslag og de innhentede uttalelser har dette departement fastsatt følgende regler for etterbetalingen av lønn m. v. til prestene:

I.

De av Finansdepartementet gitte regler for etterbetalingen av lønn til statstjenestemenn gjelder i hovedtrekkene også for etterbetalingen av lønn til prestene. I tillegg til disse bestemmelser er fastsatt følgende spesielle regler for etterbetalingen av lønn m. v. til de geistlige embets- og tjenestemenn:

II.

1. Statskassen etterbetaler prestenes alders- og reguleringstillegg etter vanlige regler med fradrag av det som måtte være dekket av den uhevede lønn i okkupasjonstiden så som pensjonsinnskott, bolig- og gårdsavgift og lignende. Videre fragår heri det som vedkommende prest måtte ha mottatt som økonomisk støtte utover det som svarer til grunnlønnen (embetsinntekten).
2. De kommunale vederlag etter den geistlige lønningslov av 14 juli 1897 skal nyttes til etterbetaling av prestenes grunnlønn (embetsinntekt). For å stille samtlige kommuner likt, og for å oppnå en samlet og ensartet etterbetaling, blir de kommunale vederlagene for vedkommende tidsrom å samle i et reguleringsfond.
3. I Reguleringsfondet skal innbetales:
   a) De kommunale vederlag etter den geistlige lønningslov av 14 juli 1897 som ikke er hevet av menighetens rettmessige prest eller av prest ansatt under okkupasjonen.
   b) Vederlagene fra de kirkelige fond under dette departement som ikke er gått med til dekning av prestelønn.
4. Av Reguleringsfondet skal utbetales:
   a) Prestenes grunnlønn (embetsinntekt) i den utstrekning hans tilkommende ikke er dekket av menigheten eller på annen måte.
   b) Refusjon for tap vedkommende prestegårdene. Når det gjelder prestegårdene vil forholdene så vidt mulig søkes brakt tilbake til det de var ved embetsnedleggelsen eller avskjeden. Således vil en i oppgjøret belaste prestene for bolig- og gårdsavgift og godskrive dem for renter av gårdskapital. Videre

vil prestene bli godskrevet alle avsavnsgodtgjørelser m. v. 20 novbr.
Husleie og andre inntekter vedkommende prestegården som etter foranledning av N. S.-myndighetene er sendt inn til Kirkedepartementet vil bli sendt tilbake. Forpaktnings- og festeavgifter og lignende inntekter vedkommende prestegårdene som ikke er sendt til departementet må prestene selv sørge for å få krevd inn, men det kan likevel oppstå tap som i tilfelle må dekkes av Reguleringsfondet. Hvor prestegårdene har vært overdradd til N. S.-prester vil hele det normale gårdsutbytte bli etterbetalt av fondet.

c) Lønn til de prester som etter embetsnedleggelsen av Den Midlertidige Kirkeledelse ble kalt til tjeneste i menigheter hvor den lovlige prest ble fjernet eller hvor det av andre grunner var nødvendig å sørge for geistlig tjeneste.

d) Eventuelt tilbakebetaling av lån som måtte være opptatt til dekning av den støtte som er ytt prestene, og bidrag hvortil det av giverne på forhånd var knyttet spesielle forbehold.

I samband med dette har Justisdepartementet uttalt:

«Krigsskadekomitéen har i sin innstilling om inntekts- og formuestap forutsatt at det i alminnelighet ikke bør ytes billighetserstatning for gaver og lån som er ytt til illegalt arbeid i kampen mot okkupasjonsmakten, bortsett fra rene organisasjonsmessige store lån som nærmest må betraktes som lån til staten. Krigsskadekomitéen forutsetter dog at det kan forekomme unntak da billighetserstatning bør ytes. Søknader om slike erstatninger er forutsatt behandlet i dette departements Oppgjørsavdeling. Krav om tilbakebetaling av lån til støtte for prestene antas å måtte behandles på samme måte.»

e) Mulige andre krav som prestene måtte få godkjent, f. eks. skyssgodtgjørelse, husleiegodtgjørelse og lignende som prestene tilkommer av kommunene, men som i okkupasjonstiden er utbetalt til urettmessig innehaver av presteembedet (stillingen). Er disse fastsatte ytelser ikke hevet, skal de etter vanlige regler etterbetales av vedkommende kommune.

Krav om etterbetaling av lønn m. v. etter ovenstående regler sendes Kirkedepartementet på fastsatt skjema. De saker som etter reglene skal avgjøres av Justisdepartementet, så som søknader om refusjon av flytningsutgifter, jfr. Finansdepartementets ovenfor siterte rundskrivelse av 24 oktober 1945, og søknader om dekning av lån (se ovenfor under II, 4, d) skal sendes dette departement som særskilte saker.

20 novbr. For å unngå unødig korrespondanse skal en be om at det ved innsendelsen av nevnte skjema må bli gitt alle opplysninger som kan tenkes å ha betydning for oppgjøret i anledning av etterbetalingen.

Den del av de komm. lønnstilskott og vederlag som etter N. S.-myndighetenes bestemmelser er sendt inn til Kirkedepartementet (etter 1 januar 1944) og som ennå er i behold vil bli overført til ovennevnte Reguleringsfond. Det samme vil bli gjort med vederlagene av de kirkelige fond. Om innbetaling av de kommunale vederlag (den del som kommunene ikke har utbetalt) har en i dag sendt særskilt rundskrivelse til Stiftsdireksjonene med anmodning om å underrette samtlige kommuner.

En regner med at det kan bli en del midler igjen i Reguleringsfondet når etterbetalingen til prestene er avsluttet. Den forannevnte komité har foreslått at det av disse midler dannes et menighetenes landsfond som ved sin renteavkastning skal tilgodese kirkelige og menighetsmessige formål i fremtiden etter nærmere fastsatte regler.

Dette departement har også forutsatt at de midler som måtte bli tilovers skal nyttes til nevnte formål. Spørsmålet om hvordan dette bør søkes ordnet vil bli tatt opp til behandling og avgjerd senere.

20 novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til Stiftsdireksjonene.

Etterbetaling av lønn m. v. til prestene.

Departementet har i rundskrivelse til presteskapet i dag sendt melding om de fastsatte regler for etterbetaling av lønn til prester som har vært arrestert, ulovlig avskjediget og lignende i okkupasjonstiden.

Som det vil fremgå av disse regler vil de kommunale vederlagene som i okkupasjonstiden ikke er nyttet til dekning av prestelønn bli samlet i et Reguleringsfond. Dette fond skal utrede den del av etterbetalingen til prestene som ikke faller på statskassen (alderstillegg og reguleringstillegg). Med henvisning til reglenes post II, 2 skal en be de kommunale myndigheter underrettet om at den del av de kommunale vederlagene som ikke er utbetalt (til de geistlige lønningsfond eller til Kirkedepartementet) blir sendt inn hit til inntagelse i nevnte Reguleringsfond.

Den del av vederlagene som er innbetalt til de geistlige lønningsfond vil senere ved revisjonen av regnskapene for disse fond bli beordret innsendt til Reguleringsfondet.

Den del av de kommunale lønnstilskott og vederlag som etter N. S.-myndighetenes bestemmelser er sendt inn til Kirkedepartementet (etter 1 januar 1944) og som ennå er i behold vil bli over-

ført til ovennevnte Reguleringsfond. Det samme vil bli gjort med vederlagene av de kirkelige fond. 20 novbr.

En regner med at det kan bli endel midler igjen i Reguleringsfondet når etterbetalingen til prestene er avsluttet. Den forannevnte komité har foreslått at det av disse midler dannes et menighetenes landsfond som ved sin renteavkastning skal tilgodese kirkelige og menighetsmessige formål i fremtiden etter nærmere fastsatte regler.

Dette departement har også forutsatt at de midler som måtte bli tilovers skal nyttes til nevnte formål. Spørsmålet om hvordan dette bør søkes ordnet vil bli tatt opp til behandling og avgjerd senere.

Kommunal skyssgodtgjørelse og lignende (se reglenes II, 4 e) skal etterbetales prestene av kommunene under forutsetning av at disse ytelser ikke tidligere er betalt.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for hele Askim herred, Østfold fylke. 20 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av «Tøyenhaugen», Tøyen Skog, gnr. 56, bnr. 13, Nittedal herred, Akershus fylke, og om vedtekter til denne regulering. 20 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Larvik. 20 novbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring i feieregulativ for Sem herred, Vestfold fylke. 20 novbr.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Lunde herred, Telemark fylke. 21 novbr.

Midlertidig lov *)[1]) om tillegg til lov av 8 mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer. 22 novbr. Nr. 1.

§ 1. Helsedirektøren kan forby personer som lider av tuberkuløs sykdom å oppholde seg eller ta varig eller midlertidig opphold i krigsramte områder. Helserådets ordfører eller lege ved diagnosestasjon kan foreløpig gi slikt forbud. Melding herom skal snarest sendes Helsedirektøren.

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 42.
[1]) St.vedtak 16 oktober. Se Ot. prp. nr. 120. Innst. O. nr. 215. St.tid., forh. i Ot. s. 546; i Lt. s. 177—178.

22 novbr. Nr. 1.

§ 2. Kongen avgjør hvilke områder skal anses som krigsrammet.

§ 3. Helsedirektøren gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov.

§ 4. Den som rammes av forbud som nevnt i § 1, kan anke Helsedirektørens avgjørelse inn for vedkommende regjeringsdepartement. Anken har ikke oppsettende virkning.

§ 5. Denne lov, som trer i kraft straks, opphører å gjelde 31 desember 1949.

22 novbr. Nr. 2.

Lov *) [1]) om endringer i lov om vegvesenet.

I.

I lov om vegvesenet av 21 juni 1912 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 22 tredje til sjette ledd:

Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan i særlige tilfelle bestemme at fornøden grunn, vegbyggingsmaterialer m. v. som nevnt i første punktum, kan overtas uten at erstatning er fastsatt på forhånd.

Ekspropriasjonsskjønn må i tilfelle forlanges senest 14 dager etter at overtakelse har funnet sted. Staten innestår for at erstatningen blir betalt.

I udyrket mark eller skog kan materialer som nevnt i første punktum alltid tas uten at mulig erstatning på forhånd er bestemt.

Ved avståelse etter denne paragraf er saksøkte pliktig til å ta mot grunn eller rettighet som vederlag for det avståtte, såframt skjønnet finner denne ordning rimelig.

Når det gjelder vanskelige spørsmål vedkommende grenser, ordning av bruksrettigheter m. v., kan skjønnet tilkalle vedkommende utskiftningsformann til veiledning.

§ 37. Etter beslutning av vedkommende kommune som veg- (gate)- vedlikehold påhviler, kan fylkesmannen — i byene bygningsrådet eller reguleringsrådet hvor sådant er opprettet — for å lette vedlikeholdet bestemme at trær i en bestemt avstand fra en vegs (gates) eiendomsgrenser skal fjernes — herfra dog unntatt allé-, pryd- og frukttrær.

Hvor hensynet til trafikksikkerheten krever det, kan på samme måte bestemmes at trær, herunder også allé-, pryd- og frukttrær, hekker, material- og vareopplag, reklameskilter m. v. skal fjernes. Når vedkommende eiendom ligger nær vegkryss (gatekryss) eller

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.

[1]) St.vedtak 12 november. Se Ot. prp. nr. 122. Innst. O. nr. 232. St.tid., forh. i Ot. s. 614—616; i Lt. s. 207—208.

kurve og de nevnte hensyn krever det, kan det likeledes bestemmes at eiendommen skal ryddes eller holdes ryddet på nærmere fastsatt måte. Dog kan bygning eller del av bygning ikke fjernes eller nektes oppført. Heller ikke kan større sammenhengende skogareal enn 1 dekar snaues uten samtykke fra vedkommende fylkesskogmester. Innhegning langs veg (gate) kan forandres slik at oversikten i kryss eller kurve sikres. Like med vegkryss (gatekryss) regnes i denne paragraf kryss mellom veg- og jernbane eller sporveg. 22 novbr. Nr. 2.

Bestemmelsene som er truffet av bygningsråd eller reguleringsråd kan påankes etter de regler som gjelder for anke i henhold til bygningsloven. Anken som må fremsettes innen 2 uker etter at vedkommende ble kjent med bestemmelsen har oppsettende virkning. Vedtak av fylkesskogmesteren kan påankes etter reglene i § 7 i lov om skogvern av 12 februar 1932.

For de i § 12 a nevnte veger kan vedkommende departement eller den det gir fullmakt, treffe bestemmelser i samsvar med første og annet ledd. Bestemmelsene som er truffet av underordnet myndighet, kan med oppsettende virkning ankes inn for departementet innen 2 uker etter at vedkommende ble kjent med bestemmelsen.

Nødvendige arbeider som følge av bestemmelser etter de foregående ledd utføres av det offentlige eller etter overenskomst av vedkommende eier eller bruker. For skade og ulempe som voldes og for det bånd som blir lagt på eiendommen, svares erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Erstatningen utredes av den kommune som veg(gate)-vedlikeholdet påhviler.

For de i § 12 a nevnte veger utredes erstatningen av staten. Skjønn etter denne paragraf avgis i byene etter reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 kap. VI.

§ 46 siste ledd, kfr. lov av 19 mai 1933, oppheves.

Som nytt annet ledd i § 61 tilføyes:

Begjæring om overskjønn må framsettes innen 14 dager etter at underskjønnets slutning og resultat er forkynt. Hvis det er mulig, berammes forretningen ikke med lengre frist enn 7 dager. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke skjønn som holdes med hjemmel av bestemmelser i lovens annen del.

Som nytt tredje ledd i § 78 tilføyes:

Bestemmelsen i § 37 gjelder også for byer og ladesteder med eget kommunestyre og for de strøk på landet hvor bygningsloven er gjort gjeldende.

§ 80 tredje og fjerde ledd:

Grunn så vel til anlegg av ny som til omlegging eller utvidelse av eksisterende privat veg — med bruer — over annen manns eien-

22 novbr. Nr. 2.

dom fra hoteller, brygger, opplag, industrielle anlegg, steinbrudd eller skog til offentlig veg, jernbanestasjon, tømmeropplagsplass, fløtningsvassdrag eller ferdselsveg til vanns, samt fra skog til industrielle anlegg til foredling av trevirke eller oppslagstomt, kan kreves avstått når det ved skjønn godtgjøres at vegen er av betydelig interesse for driften, og at fordelene ved vegen er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes.

For så vidt atkomst som i denne paragraf omhandlet helt eller delvis kan oppnås ved hjelp av en allerede eksisterende privat veg, kan under samme betingelser som foran nevnt erverves rett til å nytte vegen.

§ 81. Kongen kan gi tillatelse til anlegg av privat veg med bruer over annen manns eiendom til andre formål enn de som er nevnt i § 80, når vegen er av betydelig interesse for søkeren og fordelene ved vegen er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes. Under samme vilkår kan det gis tillatelse til å bruke en allerede eksisterende privat veg.

Som ny § 82 a tilføyes:

Når det ved skjønn etter § 80 eller ved tillatelse etter § 81 er bestemt at grunn skal avstås eller når det er gitt tillatelse til å nytte en allerede eksisterende privat veg, kan vedkommende departement i særlige tilfelle samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt. Blir fristen etter dette ledds første punktum oversittet eller erstatningen ikke betalt ved forfall, kan departementet bestemme at grunnen skal falle tilbake til vedkommende private grunneier.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet som departementet bestemmer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Følgende bestemmelser opphører å gjelde:

1) Administrasjonsrådets vedtak av 15 juni 1940 om ekspropriasjonserstatning til veganlegg.
2) Bestemmelser av 17 februar 1944 om tillegg til veglovgivningen,
3) Bestemmelser av 25 april 1945 om tillegg til vegloven,
4) Provisorisk anordning av 28 mars 1945 om midlertidig tillegg til lov om vegvesenet av 21 juni 1912 kapital VII, § 61.

Lov *)[1]) om endring i lov av 17 juni 1907 om adgang for kredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren. 22 novbr. Nr. 3.

§ 2, punkt e, i lov av 17 juni 1907 om adgang for kredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren skal heretter lyde: «at de av kredittforeningen ytede lån enten amortiseres ved årlige ytelser eller at lånene — hvis foreningens vedtekter gir adgang til å bevilge avdragsfrie lån — forfaller til innfrielse senest 20 år etter at de er utbetalt».

Kongelig resolusjon *) om at vedkommende departement bemyndiges til å treffe de vedtak som er omhandlet i lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2 annet ledds siste punktum og § 2. 22 novbr.

Kongelig resolusjon. **) 22 novbr.

Den godtgjøring som ved sportelloven av 4 februar 1938 § 120, 1 ledd, er bestemt for forkynnelser i sivile saker, forhøyes i medhold av samme paragrafs annet ledd, jfr. samme lovs § 95, fra 1 januar 1947 inntil videre til kr. 2 for forkynnelser i Oslo kommune.

Kongelig resolusjon. 22 novbr.

I medhold av landkommunelovens § 1 bestemmes:

Grensen mellom Årdal herred i Sogn og Fjordane fylke og Vang herred i Opland fylke begynner i høyde 1452[2]), ca. 2,6 km n.ø. for Frostdalstj.[2]) i grensen mot Borgund herred og går i nordøstlig retning til den varde på Skivardeggi som på situasjonskart i høysterettssak Ole Orbæk Vee mot Torsten og Ole Sørbu, pådømt 20 oktober 1922, er merket med tallet 7, herfra i noe mer østlig retning til varde på Langleiskardnosi[2]), merket med tallet 6 på samme kart, videre i samme retning ca. 700 meter til linjens skjæringspunkt med dette gjel som er avlagt på situasjonskartet. Her vinkler grensen og går i mer nordlig retning til en jernbolt på skjæret ved sørbredden av Tyinosen[2]). Bolten er den første i fast fjell i en rekke av lignende bolter, regnet østfra.[2]) Videre går grensen til nærmeste punkt på nordbredden av Tyins utløpsos — regnet etter alminnelig sommervannstand før reguleringen av Tyin. Herfra følger grensen med nordøstlig og nordlig hoved-

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 12 november. Se Ot. prp. nr. 63. Innst. O. nr. 230. St.tid., forh. i Ot. s. 605—610; i Lt. s. 204—205.
[2]) Navnet (eller tallet) finnes på gradteigskart Filefjell.

22 novbr. retning vestbredden av Tyin[1]) til Koldedølas[2]) utløp i samme, følger så Koldedøla til Koldedølsvatnet[2]), videre gjennom dette til den fra Uradalsvatnet[2]) kommende bekk, videre etter denne til Uradalsvatnets utløpsos og herfra til toppen av Uranostind[2]), trig. punkt 2157[2]) m o. h. hvor Luster herred motstøter.

Hvor ikke grensen følger vann eller vassdrag, går den rettlinjet mellom de angitte punkter.

22 novbr. **Kongeleg resolusjon.***)

I samhøve med § 4 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert det fastsett fylgjande føresegner om avgift på omsetnaden av pelsdyrskinn:

1. Inntil vidare, men ikkje ut over 31 oktober 1947, skal det svarast avgift ved fyrste gongs omsetning av rå, ureidde skinn av rev og mink som er ala i pelsdyrgard.
2. Avgifta som skal svarast av seljaren, vert fastsett til 2 % av salssumen (tilslagssumen ved auksjonssal).
3. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
4. Desse føresegnene trer i kraft straks.

22 novbr. **Kongelig resolusjon.**

Det fastsettes følgende reglement for ansettelser m. v. ved Riksarkitektkontoret:

§ 1. Dette reglement gjelder for funksjonærer underordnet Riksarkitekten dog ikke byggeledere, vaktmestere og lignende tjenestemenn.

§ 2. Stilling som overarkitekt, overingeniør, avdelingsarkitekt A, avdelingsingeniør A og leiegårdsbestyrer besettes av Finansdepartementet etter innstilling av Riksarkitekten. Riksarkitekten kan, hvis han finner det ønskelig, innhente uttalelse fra ansettelsesrådet.

(Om ansettelsesrådets sammensetning og arbeidsmåte, se §§ 5 og 6).

Alle øvrige stillinger, også vikarstillinger, besettes av ansettelsesrådet.

§ 3. Alle stillinger besettes på grunnlag av alminnelig konkurranse etter forutgående kunngjøring hvis ikke Finansdepartementet annerledes bestemmer. Opprykk fra assistent II til I skjer imidlertid automatisk etter konkurranseansiennitet.

---

*) Kunngj. 29 november i Lovtid. 1 nr. 41.

[1]) Navnet (eller tallet) finnes på gradteigskart Filefjell.

[2]) Navnet (eller tallet) finnes på N. G. O.s originalkart D 30 Aust fra 1937.

Konkurranseansiennitet er den tjenestetid som regnes med for 22 novbr.
assistenter II når de konkurrerer om opprykking til kl. I. Utgangspunktet for konkurranseansienniteten er ansettelse som fast eller midlertidig assistent i Riksarkitektkontoret. Finansdepartementet kan dog unntaksvis samtykke i ansettelse direkte i klasse I for å få en stilling tilfredsstillende besatt. Forutsetningen er imidlertid at ingen av kontorets assistenter kan overta det arbeid som er lagt til den stilling som er ledig. En slik ansettelse øker forbigående antallet av assistenter I og medfører ingen forverrelse i avansementsforholdene for de tidligere assistenter II.

§ 4. Ved alminnelig konkurranse kunngjøres ledige stillinger i Norsk Lysingsblad og i dagspressen. Annonsen i Norsk Lysingsblad skal gi opplysning om lønnsvilkårene, og videre opplysning om at ansøkere som ikke tidligere er ansatt i statens tjeneste skal framlegge helseattest fra læge.

Søknadsfristen skal være minst 3 uker fra innrykkingen i Norsk Lysingsblad, dog kan den i særlige tilfelle settes til 2 uker.

§ 5. Riksarkitektkontorets ansettelsesråd består av:

a) Riksarkitekten, som er rådets formann.
b) 3 avdelingssjefer. Den ene avdelingssjef skal være sjefen for den avdeling som den ledige stilling i hvert enkelt tilfelle sorterer under.
c) 2 representanter for personalet.

Ad punkt b.

3 avdelingssjefer med varamenn velges av kontorets avdelingssjefer for 2 år av gangen. I det tilfelle det gjelder en ansettelse i en avdeling som ikke er representert ved en av de valgte avdelingssjefer, inntrer denne avdelings sjef, mens en av de valgte uttrer etter loddtrekning.

Ad punkt c.

Personalets representanter med varamenn velges av Riksarkitektkontorets funksjonærforening for 2 år av gangen på foreningens ordinære generalforsamling. Den ene representant er fast medlem av rådet for perioden og velges for seg. Da kontorets personale i faglig henseende faller i 3 hovedgrupper velges foruten den faste også 1 representant med varamann for hver gruppe nemlig for:

Gruppe 1. Arkitekter og tegnere ved arkitektavdelingene.
» 2. Ingeniører på det elektrotekniske, varme- og sanitærtekniske og det bygningstekniske området, samt tekniske tegnere og bygningsbetjenter.
» 3. Administrativt personale.

22 novbr. Den representant som hører til den gruppe hvorunder den ledige stilling sorterer, tiltrer ansettelsesrådet sammen med den faste representant. I tvilstilfelle avgjør Riksarkitekten under hvilken gruppe stillingen sorterer.

For ansettelsesrådets medlemmer gjelder de vanlige inhabilitetsregler.

§ 6. Riksarkitekten innkaller til møte når han selv eller et annet medlem av rådet krever det.

Den funksjonær ved Riksarkitektkontoret som behandler lønns- og personalsaker, forbereder de saker som rådet skal behandle. Hvis rådet ønsker det, kan han også anmodes om å delta i rådets møter dog uten stemme.

Sjefen for den avdeling som ansettelsen gjelder, får saken til behandling først, og innstiller skriftlig 3 av ansøkerne i den rekkefølge han mener de bør komme i betraktning, dog under forutsetning av at han finner dem kvalifiserte for stillingen.

Saken sendes deretter i sirkulasjon blant ansettelsesrådets medlemmer, først til representantene for personalet, deretter til avdelingssjefene i rådet, og til slutt til Riksarkitekten, som innkaller til møte hvis ikke alle er enige.

Rådet er beslutningsdyktig bare når det er fulltallig.

Rådets avgjørelse treffes ved simpelt flertall. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Ethvert medlem av rådet som måtte være uenig i en truffet avgjørelse, kan forlange saken innbrakt for departementet.

Over rådets møter føres protokoll. I denne innføres eventuelle dissenser. Innbringes en sak for departementet, skal utskrift av protokollen følge.

§ 7. Rådets avgjørelser og tjenestemannens ansettelsesbrev undertegnes av formannen, og paraferes av sjefen for den avdeling tjenestemannen skal knyttes til.

Ved en tjenestemanns ansettelse utferdiges ansettelsesbrev. I dette skal stå at vedkommende ansettes på de vilkår som er fastsatt i de til enhver tid gjeldende lover for statstjenestemenn, det lønnsregulativ, reglement og spesielle instrukser som er fastsatt for Riksarkitektkontoret samt på de særlige vilkår som eventuelt måtte være nevnt ved kunngjøring av stillingen. Slike særlige vilkår må ikke forringe vanlige lønns- og arbeidsvilkår i stillingen eller etaten.

§ 8. Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 19 omfatter all sammenhengende tjeneste i Riksarkitektkontoret etter fast ansettelse. Finansdepartementet avgjør i hvert enkelt tilfelle om det skal tas

hensyn til annen tjeneste. Tjenestetid etter tjenestemannslovens § 20 omfatter all sammenhengende tjeneste som statstjenestemann. 22 novbr.

§ 9. Blir en tjenestemann sagt opp etter tjenestemannslovens §§ 19 eller 20, kan han anke oppsigelsen inn for Finansdepartementet hvis han er ansatt av ansettelsesrådet, og for Kongen hvis han er ansatt av Finansdepartementet.

§ 10. Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter lovens § 22, jfr. § 24 gjelder de regler som er fastsatt i dette reglements § 9.

Anken må settes fram innen 14 dager etter at ordensstraffen eller avskjeden skriftlig er meldt tjenestemannen.

§ 11. Ved anke over pålegg, som etter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også etter at oppsigelsestiden er utløpet, gjelder de regler som er fastsatt i dette reglements §§ 9 og 10. Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen en måned etter at anken er satt fram.

§ 12. Dette reglement trer i kraft straks.

Samtidig trer ut av kraft reglement for personalet ved Statens Bygningsinspektorat (fastsatt ved kongelig resolusjon av 28 mars 1930).

Tvil om forståelse av reglementet kan kreves lagt fram for departementet.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bodin herred, Nordland fylke. 22 novbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at gjerde i Hof herred, Vestfold fylke, anses lovlig når det bare er så sterkt og tett at det freder for hest og storfe. 22 novbr.

Stortingsvedtak **) om nye regler om flytningsgodtgjørelse for tjenestemenn ved Statens jernbaneanlegg. 23 novbr.

§ 1.

1. Tjenestemenn ved Statens jernbaneanlegg får ved flytning til annen bopel godtgjørelse etter nedenstående regler, når arbeidsforholdene nødvendiggjør flytning til annet oppholdssted.
2. Godtgjørelse overensstemmende med punkt 1 kan også tilståes ved tiltredelse av stilling ved anleggene, når Samferdselsdepartementet samtykker heri.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Se St.prp. nr. 92. Innst. S. nr. 174. St.tid. s. 2010—2011.

23 novbr. § 2. Godtgjørelsen tilståes bare tjenestemenn som flytter med husstand som helt forsørges av ham.

§ 3. Godtgjørelsen beregnes etter den veglengde som flyttes således:

a) for reiser på landeveg kr. 3,75 pr. km,
b) for reiser på jernbane kr. 0,72 pr. km til og med 100 km, kr. 0,48 for over 100 til og med 300 km og for de overskytende kr. 0,24 pr. km,
c) for reiser sjøverts kr. 1,00 pr. nautisk mil til og med 400 nautiske mil og for de overskytende kr. 0,50 pr. nautisk mil.

Videre dekkes medgåtte utgifter til transport av flyttegods til og fra jernbanestasjon eller dampskip på det sted vedkommende hadde eller tar bopel såframt godtgjørelse etter punkt a ikke beregnes for så vidt disse strekninger angår. Dessuten dekkes etter regning utlegg til ombord- og ilandbringelse i og fra dampskip, utlegg ved omlastninger undervegs, ferjepenger og lignende.

I tillegg hertil får tjenestemannen et grunnbidrag stort kr. 250. Videre tilkommer tjenestemannen vanlig skyss- og kostgodtgjørelse for egen person på flytningsreisen samt refusjon av familiens billettutgifter på samme plass som tjenestemannen tilkommer skyssgodtgjørelse for.

Flytningsgodtgjørelsen beregnes etter den for det offentlige billigste veg.

§ 4. Tjenstemann ved Statens jernbaneanlegg, som ikke kan tilberegne seg flytningsgodtgjørelse etter foranstående regler fordi han ikke flytter med husstand som helt forsørges av ham tilståes skyss- og kostgodtgjørelse på flytningsreisen, samt refusjon av utlegg til transport av innbo og bagasje etter regning bilagt med kvitteringer, dog ikke mer enn om godtgjørelsen var beregnet etter § 3, første avsnitt.

§ 5. Regninger over flytningsgodtgjørelse foreldes overensstemmende med reglene i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse. Foreldelsesfristen regnes fra den dag flytningen er avsluttet.

§ 6. Samferdselsdepartementet kan foreta lempninger i anvendelsen av ovenstående regler hvor disse vil virke særlig urimelig samt i andre tilfelle hvor det anses uomgjengelig nødvendig.

§ 7. Ved flytning fra drift til anlegg kommer foranstående regler til anvendelse.

Ved flytning fra anlegg til drift blir flytningsgodtgjørelsen å beregne etter de regler som gjelder for tjenestemenn ved Statsbanenes drift dog således at flytningsgodtgjørelse kan beregnes selv om vedkommende jenestemann har tilberegnet seg godtgjørelse etter nærværende regler for mindre enn 5 år siden.

§ 8. Foranstående regler kommer til anvendelse på flytninger 23 novbr.
foretatt etter 9 mai 1946 og gjelder inntil videre.
Fra samme tid oppheves alle eldre bestemmelser om flytningsgodtgjørelse ved Statens jernbaneanlegg.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 23 novbr.
ningslovens § 89, 3 for Sandefjord.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 23 novbr.
ningslovens § 89, 3 for Sandnes.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 25 novbr.
«Løvstad», gnr. 42, bnr. 3, Nittedal herred, Akershus fylke,
og om vedtekter til denne regulering.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Hitra 26 novbr.
herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet, i den tid bufe beiter.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennom- 27 novbr.
føring av husleieloven i Lardal herred, Vestfold fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 27 novbr.
ningslovens § 8 for Bærum herred, Akershus fylke.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om endring av § 17 i politi- 28 novbr.
vedtekten for Trøgstad herred, Østfold fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Lærer- 28 novbr.
inne Margrete Olsens legat» til fordel for barna i Innherad Barnehjem, opprettet ved testament av 4 juli 1945.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om bygningsvedtek- 28 novbr.
ter for Vardø.

Lov *)[1]) om særregler ved skattleggingen av 29 novbr.
formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier.

Kapitel I.

Ny ligning av eiere av skip.

§ 1. Det skal foretas ny skatteligning for budsjettårene 1941—42 til og med 1946—47 av eiere av skip som mottar eller har krav

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Kunngj. 11 desember i Lovtid. 1 nr. 43.
[1]) St.vedtak 20 november. Se Ot. prp. nr. 129. Innst. O. nr. 234. St.tid., forh. i Ot. s. 626—628; i Lt. s. 208.

29 novbr. på erstatning etter lov av 19 juli 1946 nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940.

§ 2. Ved den nye ligning skal reglene i landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, annet ledd, gjelde tilsvarende, idet den skattepliktige gis adgang til å fremlegge nye regnskaper.

Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde, erstatning for inntektstap og administrasjon samt erstatning som omhandlet i lov av 19 juli 1946 nr. 15 § 9, første ledd punkt 4, regnes å være oppebåret i det år beløpet er opptjent eller påløpet. Utgifter kommer til fradrag i inntekten for det år de regnskapsmessig vedrører.

§ 3. Har den skattepliktige mottatt erstatning etter lov av 19 juli 1946 nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, skal på vilkår som fastsatt i lov av 7 juni 1918 med tilleggslover av 16 juli 1920 og 28 juli 1921, inntektsbeskatning falle bort av:

1. gevinst ved erstatning for tap av skip, herunder mulig agio, utjevningserstatning og renter til utbetalingsdagen (lov av 19 juli 1946 nr. 15, § 3 og § 9, første ledd, punkt 1 og 2),
2. den del av erstatning for verdiforringelse ved slit og elde som skattepliktige som også mottar erstatning for tapte skip, ikke får godkjent til fradrag ved ligningen som avskrivning på skip.

§ 4. Ved ligning som nevnt i § 1, skal skip som har vært rekvisisjonert føres opp med samme verdi som ved ligningen for 1940—41, eller med ervervssummen, hvis skipet er ervervet senere.

Hvis skip som nevnt i første ledd er gått tapt eller skadet, skal erstatning for totaltap, havariskade eller annen skade på skipet og erstatning for utgifter ved å fjerne forandringer ombord som eieren ikke kan anses forpliktet til å godta, ikke medtas ved formuesansettelsen. Skipets verdi medtas i disse tilfelle ved formuesansettelsen etter reglene i første ledd.

Ved ansettelsen av formuen skal plikten til å betale de skatter som blir fastsatt ved den nye ligning regnes å være oppstått i det år da skattebeløpet skulle vært utlignet dersom den skattepliktige hadde hatt rådighet over sine inntekter. Fastsatt utbytte til aksjonærer eller parthavere for tidligere år kan i de nye regnskaper føres opp som gjeld.

§ 5. Ved utligning av særskilt skatt til staten på inntektsstigning skal overprisavskrivninger etter landskattelovens § 44, femte ledd, byskattelovens § 38, fjerde ledd, tas i betraktning ved ansettelsen av årsinntekt og normalinntekt. Hvis den beregnede inntektsstigning i vesentlig grad er påvirket av overprisavskrivningene, kan normalinntekten forhøyes eller nedsettes så meget at inntektsstig-

ningen blir upåvirket av overprisavskrivningene. Det skal tas hensyn til den virkning overprisavskrivningen har hatt på fradragene i årsinntekt og normalinntekt for ordinære inntektsskatter. Nedsetting av normalinntekten kan ikke foretas når den overpris som avskrives i inntektsåret gjelder driftsmidler anskaffet etter 1 september 1939. For øvrig skal de regler som er gitt under okkupasjonen for den enkelte budsjett-termin anvendes ved utligning av særskilt skatt til staten på inntektsstigning for vedkommende termin. 29 novbr.

Avgift til Arbeiderfondet skal ikke utlignes.

Kapitel II.

Særregler for ligning av andre skattepliktige.

§ 6. Det skal foretas etterligning for budsjettårene 1941—42 til og med 1946—47 av skattepliktige som av midler som skriver seg fra oppgjøret i henhold til lov av 19 juli 1946 nr. 15, får etterbetalt lønn eller annen godtgjørelse for arbeid i annens tjeneste eller godtgjørelse som medlem av styre eller representantskap. Det etterbetalte beløp skal fordeles på de år da inntekten skulle ha vært oppebåret.

Etterbetalt godtgjørelse som i alt ikke overstiger kr. 5 000 skattlegges under ett i det år den skattepliktige har oppebåret inntekten eller har fått adgang til å få beløpet utbetalt.

Kapitel III.

Særregler ved utligning av skatt på formuestigning etter lov av 19 juli 1946 nr. 3.

§ 7. Eier av skip som har vært rekvisisjonert som nevnt i § 1, plikter å foreta nytt regnskapsoppgjør pr. 9 september 1945 og levere ekstraordinær formuesoppgave etter provisorisk anordning av 5 september 1945 på grunnlag av dette oppgjør. Det samme gjelder alle som uten rekvisisjon som nevnt, har krav på erstatning etter lov av 19 juli 1946 nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip.

§ 8. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen for skattepliktige som har mottatt erstatning etter lov av 19 juli 1946 nr. 15 medregnes ikke:

1. den del av erstatning for verdiforringelse ved slit og elde som på vilkår som fastsatt i § 3 punkt 2, blir fritatt for inntektsbeskatning,
2. erstatning for havariskade og annen skade i rekvisisjonstiden og erstatning for utgifter ved å fjerne forandringer ombord på skip som har vært rekvisisjonert etter provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, eller som har seilt for Statens Skips-

29 novbr. fartsdirektorat eller for okkupasjonsmakten (vært tatt «in Anspruch»),

3. erstatning for verdien av bunkers, proviant og annet forråd eller utstyr ombord på rekvisisjonsdagen (lov av 19 juli 1946 nr. 15 § 4, annet ledd).

Mulig agio, utjevningserstatning og renter til utbetalingsdagen, jfr. § 3, punkt 1, blir å regne som del av erstatningsbeløpet ved anvendelsen av § 30 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning.

Det kan ikke foretas nedsettelse av skipets verdi på grunn av skader som gir krav på erstatning som nevnt i første ledd, punkt 2.

Bestemmelsene i § 4, første og annet ledd, gjelder ikke ved utligning av engangsskatt på formuestigning.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 9. Ny ligning etter reglene i kapitel I og etterligning etter reglene i kapitel II kan fremmes uten tilknytning til årets ligning. Etterligning foretas uten begjæring fra kommunestyret og vedkommende departement. For etterligning som nevnt gjelder ellers reglene i lov av 19 juli 1946 nr. 16 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning med unntak av bestemmelsene i lovens § 5, annet ledd og § 6, annet ledd og § 10.

§ 10. Skatt som blir utlignet ved ny ligning i medhold av reglene i denne lov, forfaller til betaling 4 uker etter at liste over ansettelsene er lagt ut eller melding er sendt til den skattepliktige. Er det foretatt innbetalinger på de skatter som er utlignet ved den opprinnelige ligning for vedkommende år, skal beløpene anvendes til dekning av skattene etter den nye ligning. Overskytende beløp blir å tilbakebetale. Det skal ikke ytes rentegodtgjørelse.

§ 11. Departementet kan bestemme at reglene i denne lov skal få anvendelse også for andre skattepliktige enn de som er nevnt i loven. Slik bestemmelse kan dog bare treffes for skattepliktige hvis formues- eller inntektsforhold påvirkes av oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier. Loven får ikke anvendelse overfor eiere av skip som ikke har godtatt oppgjør i samsvar med lov av 19 juli 1946 nr. 15 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 m. v.

§ 12. Vedkommende departement kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov. Departementet kan herunder fastsette regler om regnskapsføring i tilknytning til oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier, om innsending av nye selvangivelser m. v.

Departementet kan overdra sin myndighet etter denne paragraf til annen offentlig myndighet. 29 novbr.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *), hvorved den myndighet som etter forannevnte lov blir å utøve av vedkommende departement legges til Finans- og tolldepartementet. 29 novbr.

Kongelig resolusjon. 29 novbr.

Kirke- og undervisningsdepartementet får fullmakt til å kreve sak reist om avskjed for embetsmenn ved den offentlige høgre almenskolen og til å tildele slike embetsmenn ordensstraff i henhold til lov om utreinsking i offentleg teneste av 19 juli 1946 § 1.

Kongelig resolusjon *) om endring av § 88 i de alminnelige helseforskrifter for Modum herred, Buskerud fylke. 29 novbr.

Kongelig resolusjon. 29 novbr.

Med hjemmel i lov nr. 15 av 19 juli 1946, § 11, punkt 2, utbetales feriegodtgjørelse etter hjemkomsten for de mannskaper som har seilt ute under krigen etter følgende bestemmelser:

I. Feriegodtgjørelse for tjenestegjøring under krig utbetales norsk sjømann som har tjenestegjort på norsk fartøy under Nortraships kontroll i minst 12 måneder i tiden 9 april 1940—1 oktober 1945.

Dog utbetales godtgjørelsen ikke til sjømenn som er kjent uverdig til tjenstgjøring i handelsflåten eller som har unndratt seg norske arbeidspliktsbestemmelser.

II. Som norsk sjømann etter disse regler regnes den som er norsk statsborger eller hadde fast bopel i Norge 9 april 1940.

Som sjømann betraktes også den hvis yrke var arbeid på hvalfangstfartøy samt kanonbetjening («gunners») som har vært lønnet av Nortraship.

III.

1. Feriegodtgjørelsen beregnes med 1 dags hyre for hver måneds fartstid og kan omfatte inntil 1½ måneds hyre etter bestemmelsene i etterfølgende punkt 2. Hvis det bevilgede beløp til feriegodtgjørelsen strekker til, kan det utbetales et tillegg med inntil ½ måneds hyre til de sjømenn som har tilstrekkelig fartstid. Feriegodtgjørelsen utbetales i norske kroner.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 42.

29 novbr. 2. Feriegodtgjørelsen beregnes etter følgende satser:

Skipsførere	kr.	1 180,00	pr. måned
1. maskinister	»	720,00	» »
2. maskinister	»	560,00	» »
3. maskinister	»	487,50	» »
4. maskinister	»	410,00	» »
1. styrmenn	»	575,00	» »
2. styrmenn	»	480,00	» »
3. styrmenn	»	385,00	» »
4. styrmenn	»	320,00	» »
Stuerter	»	500,00	» »
Elektrikere	»	450,00	» »
Maskinassistenter	»	330,00	» »
Kokker	»	305,00	» »
Telegrafister	»	400,00	» »
Tømmermenn	»	275,00	» »
Båtsmenn	»	275,00	» »
Matroser	»	260,00	» »
Lettmatroser	»	175,00	» »
Jungmenn	»	125,00	» »
Dekksgutter	»	80,00	» »
Pumpemenn	»	290,00	» »
Motor- og donkeymenn	»	275,00	» »
Fyrbøtere	»	265,00	» »
Lempere og smørere	»	180,00	» »
Maskingutter	»	80,00	» »
2. kokk eller hjelpekokk	»	180,00	» »
Piker	»	160,00	» »
Bysse-, messe-, salong- og hjelpegutter	»	100,00	» »

3. Hvis sjømannen er gått over fra en lønnsgruppe til en annen i den tid som medregnes ved utregning av feriegodtgjørelsens størrelse, utbetales godtgjørelsen etter den sats som gjelder for den lønnsgruppe han sist tilhørte.
4. Kostgodtgjørelsen i ferietiden utbetales ikke.
5. Feriegodtgjørelsen utbetales etter personlig søknad på særskilt skjema. Søknaden må være innsendt innen 1 juli 1947 for å komme i betraktning.

IV. Handelsdepartementet fastsetter hvem som skal foreta oppgjøret av feriegodtgjørelsen og gir nærmere regler om hvordan resolusjonens bestemmelser skal gjennomføres.

Hvor avgjørelsen av en sak er tvilsom eller det foreligger tvist,

skal saken forelegges for et utvalg oppnevnt av Handelsdepar- 29 novbr.
tementet.

Til dekning av omkostningene ved gjennomføring av oppgjøret kan anvendes inntil 2 % av det beløp som er avsatt til feriegodtgjørelse.

Kongelig resolusjon.*) 29 novbr.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov nr. 7 av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven, bestemmes idet fyldestgjørende gjensidighet anses tilsikret, at den forlengelse av prioritetsfristene for patenter og varemerker som er fastsatt i nevnte lover skal tilkomme personer og virksomheter som er hjemmehørende i Nederland.

29 novbr.

Kongelig resolusjon *), hvorved Landbruksdepartementet gis fullmakt til å treffe de avgjørelser som er tillagt Kongen i lov om husbruksskog av 9 juni 1939.

Kongelig resolusjon. 29 novbr.

Den ved kongelig resolusjon av 18 september 1936 om kostgodtgjørelsens beregning ved tjenestereiser til og fra Narvik, som av tjenestemenn etter beordring foretas gjennom Sverige, under punkt I nevnte sats for kostgodtgjørelse forhøyes midlertidig fra 14 juli 1946 med 80 %.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund i Ve- 29 novbr.
mundvik herred, Nord-Trøndelag fylke, og Namsos skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Bestemmelser ***) om endring av Forsynings- og 30 novbr.
gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 5 august 1946 om omsetning av gummiringer til kjøretøyer.

(Gitt 30 november 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Kunngj. 11 desember i Lovtid. 1 nr. 43.
***) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

30 novbr. I.

I bestemmelser av 5 august 1946 om omsetning av gummiringer til kjøretøyer gjøres følgende endringer:

a) § 3 oppheves.

b) § 4 skal lyde:

Produsenter, importører og forhandlere av gummiringer plikter ved utgangen av hver måned å sende inn oppgave over beholdning, tilgang og salg av slike ringer til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 2 desember 1946.

30 novbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 oppheves bestemmelser av 13 mars 1946 om plikt for forhandlere til å motta utslitte sykkelslanger ved salg av nye, med virkning fra og med 2 desember 1946.

30 novbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet.

I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2 annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at

1) Forordning av 27 januar 1942 om gummi, gummiavfall, regenerat og gummivarer,
2) Forskrifter av 7 februar 1942 om framstilling m. v. av gummivarer,
3) Forskrifter av 15 august 1945 om framstilling og omsetning av reparasjonsmaterialer for gummifottøy og sykkelringer

skal opphøre å gjelde fra og med 1 januar 1947.

4 desbr. **Bestemmelser** **) om tilleggsrasjoner av matvarer til skogsarbeidere.

(Gitt av Det Kongelige Forsynings- og gjenreisningsdepartement 4 desember 1946 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1946.)

§ 1. Med skogsarbeider forstås i disse bestemmelser en arbeider som er beskjeftiget i skogen med blinking, hogst, lunning, pålessing, kjøring, merking eller fløting.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

**) Kunngj. 11 desember i Lovtid. 1 nr. 43

§ 2. Arbeider som er beskjeftiget som skogsarbeider minst 4 uker i sammenheng har rett til de tilleggsrasjoner av matvarer som Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer. 4 desbr.

Tildelingen av samtlige tillegg unntatt slakt direkte fra produsent og skummet melk skjer forskuddsvis for inntil 4 uker om gangen.

§ 3. Med søknad om de i § 2 nevnte tilleggsrasjoner av enhver art må framlegges erklæring fra arbeidsgiveren eller fra arbeidsformidlingen om at søkeren er skogsarbeider med nærmere angivelse av arbeidets art og om at søkeren vil være beskjeftiget som skogsarbeider i de kommende 4 uker i sammenheng.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av disse kan medføre straff og inndragning. Jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Direktoratet for proviantering og rasjonerings forskrifter av 7 august 1945 om tilleggrasjoner av matvarer til skogsarbeidere.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om skatt av bankinnskudd for budsjett-terminen 1946—47. 6 desbr.

For budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1946 med 25 prosent av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto. Skatten skal dog minst utgjøre 3 pro mille av det ved inntektsårets utgang innestående beløp. Skatten forfaller til betaling 2 januar 1947.

Av skatt som ikke er betalt innen 1 mars 1947 svares renter med 4½ pst. pr. år.

For innskudd som av bankene er endelig oppgjort før 1 oktober 1946, skal skatten uforandret svares etter 30 prosent av renteinntekten.

Kongelig resolusjon. 6 desbr.

Det ved «forordning» av 5 desember 1941 fastsatte foreløpige reglement for realskoleeksamen blir fortsatt gjeldende inntil videre, med følgende endringer fra og med realskoleeksamen 1947:

*) Kunngj. 11 desember i Lovtid. 1 nr. 43.

[1]) St.vedtak 29 november. Se St.prp. nr. 98. Innst. S. nr. 184. St.tid., s. 2083—2084.

6 desbr. § 2, punkt 1 skal lyde:

1. a. En norsk stil av fortellende, skildrende eller lettere resonnerende art. Stilen kan en skrive på bokmål eller nynorsk.
b. En norsk gjengivning i sidemålet.

§ 2, siste punktum, erstattes med:

Gjengivingen i norsk sidemål, tysk og engelsk blir lest opp to ganger. For besvarelsene i norsk hovedmål og sidemål blir gitt særskilte karakterer.

§ 13, annet punktum, skal lyde:

En eksaminand som har fått karakteren Måtelig for ett av fagene utenfor norsk stil (hovedmål), har likevel bestått den skriftlige prøve dersom summen av tallverdiene for de øvrige karakterer (sml. § 33) ikke er mindre enn 8, eller ved ettspråklig realskoleeksamen ikke under 6.

§ 13, fjerde punktum, skal lyde:

Videre skal en eksaminand som har fått karakteren Måtelig for ett fag (også norsk stil), ha høve til å ta ny prøve i dette fag, dersom summen av tallverdiene for de øvrige karakterer ikke er under 6, eller ved ettspråklig realskoleeksamen ikke under 4.

§ 33. Rekken med vekttall skal begynne slik:

For de forskjellige fag bruker en følgende vekttall:

Norsk stil (hovedmål) 2
Norsk gjengiving (sidemål) 1
(videre uforandret).

6 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Namsmannsforretningene i Skien kjøpstad overføres fra sorenskriveren i Skien til underfogden i Skien med virkning fra 1 januar 1947.

6 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

Med hjemmel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 7 og § 49—2 blir det bestemt at § 8 i forskrifter og regler for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk, fastsatt ved kongelig reslusjon av 11 september 1925, skal lyde slik:

Sosialdepartementet kan gi nærmere forskrifter for bruk av sveising ved tilvirking og reparasjoner av kjeler, beholdere og rørledninger ved dampanlegg på land, med regler for godkjenning av

*) Kunngj. 11 desember i Lovtid. 1 nr. 43.

sveisere og regler for utføring og prøving av arbeidsprøver ved sveising. 6 desbr.

Sosialdepartementet kan etter samråd med Finansdepartementet fastsette avgifter til statskassen til dekning av statens utgifter til det arbeid kjelkontrollen får i samband med nevnte forskrifter.

Kongelig resolusjon. 6 desbr.

1. Den ved Stortingsvedtak av 3 desember 1946 åpnede adgang for årsklassen 1945 til avtjening av militærtjeneste gjennom frivillig skogsarbeid (St. prp. nr. 101/1945—46), blir å gjennomføre i samsvar med de regler for gjennomføring av ekstraordinære tiltak i skogbruket som er foreslått av Sosialdepartementet og fastsatt ved kongelig resolusjon av 31 oktober 1946.

2. Forsvarsdepartementet overlater til Hærens Overkommando å gjennomføre de nødvendige praktiske tiltak i direkte samarbeid med vedkommende sivile myndigheter.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om feieregulativ for Kongsvinger. 6 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 13 for Lier. 6 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89, 3 for Kongsberg. 9 desbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 10 desbr.

Fastsetting og utbetaling av salær til settedommere i herreds- og byrettssaker.

Ved rundskriv av 8 februar 1944 ble det fastsatt en ny ordning med hensyn til utbetaling av salær m. v. til settedommere i herreds- og byrettssaker (så vel sivile saker som straffesaker), og ved rundskriv av 15 desember 1944 ble det fastsatt nye bestemmelser om selve salærfastsettelsen. Etter disse bestemmelsene skal salæret fastsettes av fylkesmannen mot tidligere av departementet. Samtidig ble det utferdiget retningslinjer for fylkesmennenes fastsettelse av salærene.

Departementet finner at den ordning som er gjennomført ved de nevnte rundskriv i prinsippet bør opprettholdes inntil videre, og

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

10 desbr. man skal nedenfor gi nærmere regler til avløsning av bestemmelsene i disse rundskriv.

A. Når settedommeren har avsluttet sitt arbeid med saken, skal han sende arbeidsoppgave til fylkesmannen. Arbeidsoppgaven skal være spesifisert, slik at den tid som er medgått til forberedende og avsluttende arbeid samt til rettsmøter og befaringer m. v. anføres særskilt. Har arbeidet medført reisefravær, må lengden av dette opplyses.

Fylkesmannen må ikke godkjenne lengere arbeidstid enn den som er vanlig for tilsvarende saker, idet hensyn tas til sakens art og vanskelighet og forholdene for øvrig. På samme måte må det påses at reisefraværet — når dette skal tas i betraktning ved salærfastsettelsen — ikke har vært lenger enn nødvendig.

Settedommerens salær fastsettes av fylkesmannen til et samlet beløp for det arbeid som har vært påkrevd i sakens anledning.

Departementet fastsetter følgende satser, som antas å passe i vanlige saker:

1. Når settedommeren er fastlønt dommer, kan det forberedende og avsluttende arbeid honoreres med kr. 5 pr. time (kr. 35 pr. dag à 7 timer), og rettsmøter og befaringer som settedommeren selv har deltatt i, med kr. 6 pr. time.

   Det skal vanligvis ikke tas hensyn til reisefravær. I særlige tilfelle kan det dog beregnes et tillegg når reisen har vært forbundet med særlig ulempe eller besvær. Tillegget kan beregnes med inntil kr. 12 pr. dag, søndager medregnet.

   Tilsvarende regler vil bli å anvende når settedommeren er ansatt i hovedstilling i statens tjeneste forutsatt at han beholder sin faste lønn ved utføringen av settedommervervet. Det må i tilfelle tas hensyn til betalte vikarutgifter hvis disse er rimelige.

2. Når settedommeren ikke har fast lønn i hovedstilling i statens tjeneste, kan det forberedende og avsluttende arbeid godtgjøres med kr. 8 pr. time, — rettsmøter og befaringer med kr. 15 pr. time. Har settedommeren hatt både forberedende arbeid og rettsmøte, bør minstesalæret være kr. 40. For reisefravær kan tilstås et tillegg på inntil kr. 50 pr. dag, søndager medregnet.

De under 1 og 2 nevnte satser bør ikke fravikes, med mindre fylkesmannen i det enkelte tilfelle finner at salæret ellers ville bli i vesentlig grad utilstrekkelig. Saken blir i så fall med fylkes-

mannens uttalelse å innsende til departementet, som foretar salærfastsettelsen. 10 desbr.

Når fylkesmannen har fastsatt salæret, ekspederer han saken til det embete hvor saken har versert, til utbetaling og underretter samtidig settedommeren.

B. Godtgjøring til dommerfullmektiger.

Hvis fylkesmannen har bemyndiget dommerfullmektigen til å bestyre embetet under vedkommende dommers fravær som settedommer, skal dommerfullmektigen ha godtgjøring med kr. 5 pr. virkedag, forutsatt at dommerens fravær har vart minst 6 virkedager. Dersom fraværet ikke har vært av så lang varighet, vil godtgjøring bare bli tilstått under spesielle forhold. I disse tilfelle må begjæring fra dommerfullmektigen om godtgjøring med attestasjon fra dommeren om bemyndigelsen for dommerfullmektigen og om de spesielle forhold som måtte begrunne godtgjøring, sendes til departementet.

C. Hvis settedommeren har foretatt reise, tilkommer han skyss- og kostgodtgjøring etter de derom gjeldende bestemmelser. Reiseregningen sendes av settedommeren til det embete hvor saken har versert, og hvor den blir betalt etter vanlig revisjon.

Andre utlegg som settedommeren har hatt i sakens anledning, skal refunderes ham, og beløpet fastsettes ved siden av salæret. Hvilke utlegg som har vært nødvendige, må avgjøres i hvert enkelt tilfelle. Det bemerkes i denne forbindelse at tjenestemenn ved det embete hvor saken hører hjemme, plikter å utføre hjelpearbeid for settedommeren uten ekstra godtgjøring. Bare i tilfelle hvor det ikke har vært mulig eller praktisk å bruke disse tjenestemenn, kan det bli tale om å refundere settedommeren hans utlegg til skrivehjelp m. v. — Hvis det oppstår tvil om et utlegg bør refunderes settedommeren, bør saken forelegges for departementet.

D. Salær til settedommeren samt eventuelt reisegodtgjøring og refusjon for utlegg utbetales som nevnt ved det embete hvor saken har versert, og føres til utgift i dette embetes sporteljournal. På samme måte forholdes med godtgjøring til dommerfullmektigen for bestyrelse av embetet.

I sivile saker konteres utgiftene i statsregnskapet under kapitel 319 post 4, og i straffesaker under kapitel 320 post 1 (Delinkventfondet). — For så vidt sporteljournalen ikke har noen særskilt rubrikk for posteringer under kapitel 319 post 4, blir utgiftene under denne post å føre opp i sporteljournalens rubrikk «Diverse».

10 desbr. Fylkesmannens ekspedisjon med salærfastsettelsen og eventuelt reiseregningen med bilag samt dommerfullmektigens regning vedlegges på vanlig måte embetets sportelregnskap for å undergis revisjon av Riksrevisjonen.

Bestemmelsene i dette rundskrivet blir å følge ved alle salærfastsettelser som foretas etter 1 januar 1947.

10 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 17 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1939, forbys det å innføre sæd av husdyr — pelsdyr innbefattet — fra alle land. Veterinærdirektøren bemyndiges til å dispensere fra dette forbud.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

11 desbr. **Stortingsvedtak** **) om lønnsregulering for visse offentlige tjenestemenn m. v.

Fra 1 juli 1946 gjøres disse endringer i lønnsregulativet m. v.:

Alminnelige bestemmelser.

§ 6, 1. punktum.

Er en tjenestemann tilstått tjenestefrihet under ferie, sykdom, pliktig militærtjeneste eller etter tjenesteulykke, fratrekkes denne tid ikke i lønnsansienniteten.

§ 14. Embetsmenn og fast ansatte tjenestemenn med lønn etter lønnsregulativet utbetales under militærtjeneste sivil og militær lønn etter følgende regler, tjenestemenn i tidsbegrensede stillinger dog bare hvis de etter endt militærtjeneste trer inn i tjenesten igjen for minst tre måneder.

I.

1. Full sivil lønn utbetales i et tidsrom som svarer til den ordinære ferie i vedkommende etat (tjenestemannsklasse). Hvis tjenestemannen har hel eller delvis ferie før eller etter militærtjenesten, kommer denne til fradrag.

2. Under militærtjenesten utover ferietiden utbetales tjenestemenn med forsørgelsesbyrde full sivil lønn og tjenestemenn uten forsørgelsesbyrde en tredjedel av den sivile lønn.

Er tjenesten frivillig, faller lønnen bort for tiden utover det som tjenestemannen normalt ville være beordret til. Som frivillig regnes

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
**) Se St.prp. nr. 84. Innst. S. nr. 192. St.tid. s. 2260—2302.

tjeneste som vedkommende ikke ville være beordret til, hvis han ikke hadde søkt om det. 11 desbr.

For tjenestemenn som avtjener sin verneplikt ved sivilt arbeid, gjelder regelen i dette punkt for en tid som svarer til Infanteriets tjenestetid. For det overskytende faller sivil lønn bort.

II.

For det i I, punkt 2 nevnte tidsrom gjelder følgende regler om den militære lønn:

1. Vernepliktige menige og korporaler (også under tjeneste i sersjants eller høyere stilling): Familietillegg som tjenestemannen måtte ha krav på, faller bort i den utstrekning det dekkes av den sivile lønn.
2. Annet vernepliktig, ulønt og utskrevet befal:

I den militære godtgjørelse trekkes et beløp som svarer til den utbetalte sivile lønn. Er den sivile lønn større enn militærgodtgjørelsen, faller militærgodtgjørelsen helt bort.

Militærgodtgjørelsen omfatter ikke verdien av eventuell fri kost (proviantporsjon eller skipskost).

Ved beregning av militærgodtgjørelsen for tjenestemenn med forsørgelsesbyrde skal dessuten:

a) etter fredsregulativet ikke tas hensyn til (alminnelig eller forhøyd) innkommanderingstillegg (i Hæren) eller tjenestetillegg (i Sjøforsvaret) eller kostgodtgjørelse hvor den utbetales istedenfor innkommanderingstillegget eller tjenestetillegg,

b) etter krigsregulativet ikke tas hensyn til felttillegget, eller tjenestetillegget til sjøs.

§ 16. Alle lønnssatser på kr. 18 000 eller derover gjøres betinget av at vedkommende tjenestemann ikke har lønnet bistilling eller bierverv, som vedkommende ikke oppnevnes til av Kongen eller av et departement.

Lønnssatser m. v.

Kriselønninger.

Alle «kriselønninger» som ikke er tatt inn i det ordinære lønnsregulativ skal fra 1 juli 1946 føres over til regulativets tilsvarende satser av Finansdepartementet under forbehold av Stortingets senere godkjenning. De som er innehavere av stillingene før dette tidspunkt, beholder dog sin lønn til og med 30 juni 1947.

For så vidt ytterligere krisetillegg, dyrtidstillegg eller lignende måtte bli tilstått statens tjenestemenn skal slike tillegg ikke utbetales til tjenestemenn som ønsker å beholde sin «kriselønn».

11 desbr. Regjeringen og departementene m. v.

Postdirektøren, Telegrafdirektøren og Formannen i Riksrevisjonen utgår under satsen kr. 13 500,
og føres opp under satsen kr. 18 000.

I sentraladministrasjonen kan to tredjedeler av det antall sekretærer som er tildelt den enkelte institusjon ansettes i klasse I og en tredjedel i klasse II. I tilfelle hvor det samlede sekretærantall ikke er delelig med tre, kan de overskytende sekretærer henføres til klasse I.

To tredjedeler av det samlede antall fullmektiger og assistenter som er tildelt den enkelte institusjon kan ansettes enten som fullmektiger eller som assistenter I og en tredjedel som assistenter II. I tilfelle hvor det samlede antall av fullmektiger og assistenter ikke er delelig med tre, kan de overskytende henføres til assistentklasse I.

Avansement til fullmektig skjer for hele sentraladministrasjonen under ett.

I unntakstilfelle skal det være adgang til etter innhentet samtykke fra Finansdepartementet i hvert enkelt tilfelle å ansette ansøkere med høyere utdannelse direkte i sekretærklasse I.

Finansdepartementet avgjør hvilke institusjoner som skal regnes til sentraladministrasjonen.

90 assistentstillinger av klasse I i sentraladministrasjonen gjøres om til fullmektigstillinger.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: pressesjef.

Samtidig utgår redaktør i Utenriksdepartementets pressekontor under satsen: Kr. 9 000/10 350.

Under satsen: Kr. 7 200/8 550 utgår pressesekretær i Utenriksdepartementets pressekontor og føres opp redaksjonssekretær i Utenriksdepartementets pressetjeneste.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Sjefsbibliotekar i Utenriksdepartementet, Chiffersjef samme sted, Assistentsjef samme sted.

Under satsen Kr. 11 700 føres opp: Statens hotelldirektør.

Under samme sats føres opp:

Direktør og leder av Det økonomiske samordningsråds sekretariat.

Under satsen: Kr. 9 000 føres opp: Sekretær hos statsministeren.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Konsulent ved Det økonomiske samordningsråds sekretariat.

Under samme sats føres opp: 11 desbr.

Trygdeteknisk konsulent i Sosialdepartementet. Stillingen utgår samtidig under satsen: Kr. 6 750/8 100.

Under satsen: Kr. 18 000 føres opp: Boligdirektør.

Under satsen: Kr. 18 000 føres opp: Helsedirektør.

Under satsen: Kr. 12 600 utgår: Medisinaldirektør.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: Underdirektør i Helsedirektoratet.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Overlæge i Helsedirektoratet.

Personalet i Postverkets anvisningsrevisjon føres over til regulativet for departementene.

Kasseinspektør i Finansdepartementet utgår under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750,

og føres opp under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650. Under samme sats føres opp: Kasseinspektør i Riksrevisjonen. Særskilt honorar pr. forretning faller bort.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Bokholder i Regjeringens kontorkasse.

Under satsen: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Underkasserer i Regjeringens kontorkasse.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Luftfartsinspektør.

Under satsen: Kr. 9 000 føres opp: Overingeniør for luftfartøykontrollen og sjef for lufttrafikk-kontrollen.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Flyplasskonsulent og radiokonsulent for luftfart.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Flyteknisk besiktelsesmann A i luftfartøykontrollen og elektroingeniør sammesteds.

Under satsen: Kr. 5 400 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Innbeordret stabsoffiser og kaptein i Forsvarsdepartementet med 8 års tjeneste i F. D., Hærens, Sjøforsvarets og Luftforsvarets stab.

11 desbr. Under satsen: Kr. 4 950 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Innbeordret kaptein, kapteinløytnant, løytnant i Forsvarsdepartementet med 4 års tjeneste i F. D., Hærens, Sjøforsvarets og Luftforsvarets stab.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Arkivar i Forvarsdepartementet.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Innbeordret løytnant i Forsvarsdepartementet.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Tegner i Luftfartsavdelingen.

Under satsen: Kr. 3 200 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Maskinbokholder i Forsvarsdepartementet.

Kirkedepartementet.

Vitenskapelige tjenestemenn m. v.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: dosent, prosektor, førsteamanuensis ved Det fysiologiske institutt.

Under satsen: Kr. 5 400/7 650 utgår: dosent, prosektor, førsteamanuensis ved Det fysiologiske institutt.

Under ny sats: Kr. 4 950 føres opp: Universitetsstipendiat, høyeskolestipendiat.

Under satsen: Kr. 3 600 utgår adjunktstipendiat I ved Universitetet.

Under satsen: Kr. 2 350 utgår adjunktstipendiat II ved Universitetet.

Under satsen: Kr. 4 500 med 1 alderstillegg av kr. 450, topplønn kr. 4 950 føres opp: Åremålsassistent.

Under satsen: Kr. 3 300/3 600 utgår assistent på åremål ved Universitetet og assistent på åremål ved Norges Tannlægehøyskole.

Under satsen: Kr. 5 400/6 750 utgår professor i nervesykdommer, professor i røntgen og radiologi.

Under satsen: Kr. 9 000/11 700 strykes: (unntatt professor i nervesykdommer).

Følgende lønninger for Universitetsbibliotekets hjelpepersonale godkjennes:

11 desbr.

Aspiranter med 3½ times daglig tjeneste:

1. tjenesteår kr. 80 pr. måned
2. » » 100 » »
3. » » 120 » »

Aspiranter med 6½ times daglig tjeneste:

1. tjenesteår kr. 160 pr. måned
2. » » 200 » »
3. » » 240 » »

Ekstrabetjenter med 8 timers daglig tjeneste kr. 170 pr. måned.
Ekstrakontorister henholdsvis kr. 2 430 og kr. 2 115 pr. år.
Til disse lønninger kommer regulerings- og krisetillegg.

Under satsen: Kr. 4 050 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Avdelingsgartner ved Den Botaniske hage.
Samtidig utgår under satsen: Kr. 4 050/6 300: Gartner ved Den Botaniske hage.

Under satsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900, føres opp: Professor ved Statens Kunstakademi.
Direktøren får et tillegg av kr. 450.
Samtidig utgår direktør for Statens Kunstakademi under satsen: Kr. 4 050/4 500 og professor ved Statens Kunstakademi under satsen 3 600/4 050.

Følgende lønnssatser godkjennes inntil videre:

Stasjonsbestyrer på Jan Mayen og Bjørnøya ..... kr. 6 000
Assistenttelegrafist på Jan Mayen og Bjørnøya ..... » 4 500
Stuert på Jan Mayen og Bjørnøya ..... » 3 600

Under satsen: Kr. 9 000 med 3 alderstillegg av kr. 900 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 11 700 føres opp: Riksantikvar, Riksarkivar.
Samtidig utgår under satsen 9 000/9 900: Riksantikvar og under 9 000/10 800 utgår: Riksarkivar.

Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Kjemiker ved Bakteriologisk Institutt.

Under satsen: Kr. 5 850 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Restaureringskonsulent hos riksantikvaren.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Fullmektig ved Meteorologisk institusjon.

11 desbr. Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Bokholder ved Universitetets kvestur.

Samtidig utgår satsen: Kr. 3 600/5 850: Bokholder ved Universitetets kvestur.

Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Konservator ved Nasjonalgalleriets kobberstikksamling. Teknisk konservator ved Nasjonalgalleriet.

Samtidig utgår konservator ved Nasjonalgalleriets kobberstikksamling under satsen: Kr. 3600/4 950.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Sekretær ved Norges tannlegehøgskole.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Kasserer ved Norges tannlegehøgskole.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 3 600/4 950: Sekretær og kasserer ved Norges tannlegehøgskole.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Fotograf ved Norges tannlegehøgskole.

Under samme sats føres opp: Oldfrue ved Universitetet.

Norsk Rikskringkasting.

Under ny sats: Kr. 11 700 føres opp: Programredaktør, musikksjef, sjefsekretær, forvaltningssjef. Satsen: Kr. 11 500 og satsen: Kr. 10 000 utgår.

Under ny sats: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Redaksjonssekretær, sendeleder, leder av skolekringkastingen. Satsen: Kr. 8 500/9 400, satsen: Kr. 8 000 og satsen: Kr. 7 500/8 850 utgår.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Regnskapssjef, programsekretær I. Satsen: Kr. 6 500/7 850 utgår.

Under ny sats: Kr. 7 200 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 550 føres opp: Hallomann i Oslo.

Under ny sats: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Programsekretær II. Under satsen: Kr. 6 000/7 350 utgår: Fast hallomann i Bergen, programsekretær i Bergen, i Trondheim og i Stavanger.

Under ny sats: Kr. 5 850 med 3 alderstillegg av kr. 450, etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Hovedkasserer, bygningsinspektør. Satsen: Kr. 5 400/6 750 utgår. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450, topplønn kr. 5 850 føres opp: Materialforvalter, resepsjonssjef, bilverksmester.

Under ny sats: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 4550, topplønn kr. 4 950: Arkivar.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Programassistent, bokholder, kasserer, bestyrerinne.

Under ny sats: Kr. 3 150 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 250: Maskinist.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050: Vaktmester, elektriker, rørlegger, mekaniker, bilmekaniker, studiotjener, kjøkkensjef, sjåfør. Budsjef i Oslo utgår.

Under ny sats: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Fyrbøter.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450: Fyrbøterassistent, verksmesterassistent.

Under ny sats: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250: Kjøkkenassistent, oppvartningsdame, garderobedame.

Norges Tekniske Høgskole.

Under satsen: Kr. 6 300/8 550 utgår: Ekstraordinær professor i frihåndstegning. Stillingen gis istedet vanlig lønn som professor.

Undervisningsrådet.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Sekretær i Undervisningsrådet.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Assistent hos skoledirektør.

Yrkesopplæringsrådet.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: Direktør og formann i rådet.

11 desbr. Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Konsulent (inspektør).

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Assistent I.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Assistent II.

Døve-, blinde- og åndssvakeskolene m. v.

Under satsen: Kr. 3 450 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 200 føres opp fra 1 august 1946: Bestyrerinne ved arbeidsskolen i Oslo for blinde kvinner.

Under satsen: Kr. 3 350 med 5 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 725 føres opp: Håndverkslærer ved Bastøy skolehjem.

Under satsen: Kr. 3 150 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 900 føres opp: Agronom ved Kjelle offentlige skole.

En midlertidig assistentstilling ved Buskerud skolehjem omdannes til gårdsbetjentstilling med lønn kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 føres opp: Inspektrise (med sykepleierskeutdannelse) ved åndssvakeskole.

Under satsen: Kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600 føres opp: Nattvakt ved Bastøy skolehjem.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontor- og utsalgsdame ved Huseby blindeskole og kontorassistent ved Bastøy skolehjem.

Under satsen: Kr. 2 100 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000 føres opp: Sydame ved Huseby blindeskole, og inspektrise ved Døve-, blinde- og åndssvakeskolene.

Under samme sak føres opp: Inspektriseassistent ved åndssvakeskolene.

Under samme sats føres opp: Gårdskar ved Røstad skole, gårdskar ved Eikelund skole.

Under samme sats føres opp: Førstekokke ved døve-, blinde- og åndssvakeskole.

Justisdepartementet. 11 desbr.

Rettsvesenet m. v.

Under satsen: Kr. 20 000 føres opp: Justitiarius i Høyesterett. Under satsen Kr. 16 200 utgår Høyesterettsjustitiarius.

Under satsen: Kr. 18 000 føres opp: Høyesterettsdommer som samtidig utgår under satsen: Kr. 12 600. Regulativbestemmelsen om at de to eldste høyesterettsdommere får et tillegg av kr. 900 sløyfes.

Medlem av Høyesterett kan ikke overta lønnet bistilling eller bierverv som vedkommende ikke oppnevnes til Kongen eller av et departement.

Under satsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Krigsadvokat for Østlandet, krigsadvokat hos generaladvokaten.

Under satsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Statsrådsekretær og redaktør av Norsk Lovtidend og Norsk Lysingsblad. Stillingens innehaver innrømmes topplønn. Samtidig utgår Statsrådsekretær og redaktør av Norsk Lovtidend og Norsk Lysingsblad under satsen: Kr. 7 650/9 000.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Tilsynskvinne ved Oslo og Bergen tinghus.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 2 350/2 900: Tilsynskvinne ved Oslo og Bergen tinghus.

Politiet.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef ved Oslo Politikammer.

Under satsen: Kr. 6 300/7 200 utgår: Kontorsjef ved Oslo Politikammer.

Under satsen: Kr. 7 650/8 550 utgår: Politiinspektør i Aker.

Kontorsjef Brænde beholder inntil videre sin nåværende lønn i form av et midlertidig personlig tillegg.

Under satsen: Kr. 5 560 med 1 alderstillegg kr. 300 etter 3 år, topplønn kr. 5 860 innføres: Reisende passkontrollør.

Under satsen: Kr. 4 500 med 2 alderstillegg etter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 400 innføres: Politifullmektig II.

Under satsen: Kr. 4 050/4 950 utgår: Hjelpepolitifullmektig.

Under satsen: Kr. 6 300/7 200 rettes politifullmektig til politifullmektig I.

11 desbr. Lensmannsbetjenter innføres under følgende satser:

Lensmannsbetjent I.: Kr. 4 100 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 200.

Lensmannsbetjent II: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 700.

Lensmannsbetjent III: Kr. 3 150 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 250.

Lensmannsbetjent IV: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Hovedkasserer i Oslo og Aker politidistrikt.

Under samme sats føres opp: Ingeniør ved Statens filmtekniske nemnd.

Fengselsvesenet.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: Overlæge ved Ilebu.

Under satsen: Kr. 6 750 med 1 alderstillegg av kr. 450 etter 3 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Reservelæge ved Ilebu.

Under satsen: Kr. 5 850/7 200 forandres tittelen inspektør til: Inspektør I.

Under satsen: Kr. 3 600/4 950 forandres tittelen inspektrise til: Inspektør II.

Under satsen: Kr. 4 250/5 150 forandres tittelen forvalter til: Forvalter I og verksmester til verksmester I.

Under satsen: Kr. 3 400/4 500 forandres tittelen forvalterske til: Forvalter II og verksmesterinne til verksmester II.

Sosialdepartementet.

Statens idrettskontor.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 7 200 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Lege.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Arkitekt. Veiingeniør.

Under satsen: Kr. 4 050 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Sekretær II.

Under satsen: Kr. 3 200 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Teknisk assistent.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Kontorassistent I. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent II.

Arbeidstilsynet, Riksmeglingsmannens kontor, Sprengstoffinspeksjonen, Rikstrygdeverket m. v.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Overlege.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Assistentlege ved Yrkeshygienisk institutt.

Under satsen: Kr. 5 850 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Kjemiker ved Yrkeshygienisk institutt.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef hos Riksmeglingsmannen.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Ingeniør ved Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet. Distriktsingeniør i Arbeidstilsynet.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Førsteingeniør ved sprengstoffinspeksjonen.

Førsteingeniør ved sprengstoffinspeksjonen utgår under satsen: Kr. 5 400/7 200.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Anneningeniør ved sprengstoffinspeksjonen.

Anneningeniør ved sprengstoffinspeksjonen utgår under satsen: Kr. 4 050/5 400.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Juridisk konsulent i Forsikringsrådet.

Sekretærstillingene i Forsikringsrådet omdannes til kontrollørstillinger og lønnes som sekretær I.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 utgår: Reiseinspektør i Rikstrygdeverket og føres opp under ny sats: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750.

11 desbr. Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Kasserer ved Rikstrygdeverket.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 4 500/5 400: Kasserer ved Rikstrygdeverket.

Statens Pensjonskasse.

Under satsen: Kr. 4 050 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Hjelpekasserer.

Medisinalvesenet.

Under satsen: Kr. 12 600 uten alderstillegg føres opp: Fylkeslege som ikke samtidig er distriktslege.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 9 800/11 500: Fylkeslege som ikke samtidig er distriktslege.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: Overlege (direktør) ved Rønvik sykehus.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Bestyrer av Statens fysiske kontroll-laboratorium.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 9 000: Bestyrer av Statens fysiske kontroll-laboratorium.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Barneverninspektør.

Statens bakteriologiske laboratorium i Tromsø.

Under satsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Leder (og epidemilege for Nord-Norge).

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Laboratorieassistent, kontorassistent I og vaktmester.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Teknisk assistent.

Statens Institutt for Folkehelsa.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Vitenskapelig assistent.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Teknisk assistent I. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Teknisk assistent II.

Dr. Gades institutt for epidemiologiske undersøkelser.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Epidemilege.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Teknisk assistent I.

Rikshospitalet.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Sykegymnast.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 føres opp: Kuskassistent.

Under satsen: Kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600 føres opp: Dietkokke.

Under satsen: Kr. 2 200 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 100 føres opp: Pleierske ved Røntgeninstituttet.

Statens sykehus i Horten m. v.

Under satsen: Kr. 7 200 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 550 utgår: Overlege ved Statens sykehus, Horten og føres opp under ny sats: Kr. 6 000.

Under satsen: Kr. 5 400 føres opp: Assistentlege ved Statens sykehus, Horten.

Under satsen: Kr. 7 200 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Avdelingslege ved Psykiatrisk klinikk.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Psykologisk assistent ved Gaustad sykehus.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Regnskapsfører ved Statens sykehus, Horten.

Samtidig utgår regnskapsfører under satsen: Kr. 3 600/4 950.

Under satsen: Kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600 føres opp: Gartnerassistent ved Reitgjerdet sykehus.

11 desbr. Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Røntgen- og laboratoriesøster ved Gaustad sykehus.

Under satsen: Kr. 2 100 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000 føres opp: Oldfrueassistent ved Gaustad sykehus.

Under samme sats føres opp: Kontordame ved Psykiatrisk klinikk.

Under samme sats føres opp: Gårdskar ved Statens pleiehjem for epileptikere.

De midlertidige fastsatte lønninger ved Statens Skjermbilledfotografering godkjennes inntil videre.

For kontorassistent ved Epidemiologisk laboratorium i Øst-Finnmark godkjennes inntil videre en lønn av kr. 2 400.

Fru Hjorts pleiehjem for åndssvake.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Overlege.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Forvalter.

Under satsen: Kr. 4 050 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Kasserer og regnskapsfører.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Maskinmester.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Gartner.

Under samme sats føres opp: Barnepedagog.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 føres opp: Snekkerkyndig pleier.

Under satsen: Kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600 føres opp: Pleier.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Kontorsøster, sjåfør, avdelingspleierske, laboratorie- og røntgensøster.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent.

Under satsen: Kr. 2 100 med 4 alderstillegg av kr. 225, topplønn kr. 3 000 føres opp: Kjøkkenassistent.

Sophies Minde. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Direktør.

Under satsen: Kr. 5 400/6 750 utgår: Forstander.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Forvalter.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 3 350/5 100: Inspektør.

Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 350 føres opp: Faglærer (håndverkslærer).

Samtidig utgår under satsen: Kr. 3 350/4 725: Faglærer (håndverkslærer).

Under satsen: Kr. 3 450 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 200 føres opp: Lærerinne ved skolehjemmet Sorgenfri (Sophies Minde).

Samtidig utgår under satsen: Kr. 2 950/4 050: Lærerinne ved skolehjemmet Sorgenfri.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Sykegymnast.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 føres opp: Bokholder.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 2 700/3 250: Kasserer og bokholder.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Kjøkkenbestyrerinne, vaskeribestyrerinne.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent.

Under satsen: Kr. 2 100 med 4 aldertillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000 føres opp: Husmorassistent på gutteinternatet.

Handelsdepartementet.

Saltvannsfiskeriene m. v.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Styrer ved Fiskeridirektoratets Havforskningsavdeling.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Styrer ved fiskerfagskolen i Nordland. Maskinsingeniør ved Statens Fiskeriforsøksstasjon.

11 desbr. Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Maskintekniker ved Statens Fiskeriforsøksstasjon.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Vaktmester ved Statens Fiskeriforsøksstasjon.

Fiskerfagskolen på Aukra.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Styrer.

Under satsen: Kr. 4 500 med 6 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, samt et alderstillegg av kr. 900 etter 21 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Lektor.

Under satsen: Kr. 4 500 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Navigasjonslærer.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Husmor. Vaktmester og betjent.

Statens Ferskfiskkontroll.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Inspektør.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Overkontrollør.

Under satsen: Kr. 4 500 med 2 alderstilleg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Ferskfiskkontrollør I.

Under satsen: Kr. 4 050 med 1 alderstillegg av kr. 450 etter 3 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Ferskfiskkontrollør II.

Statens saltsildvraking.

Under satsen: Kr. 6 300 med 1 alderstillegg av kr. 450 etter 3 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Overvraker I.

Under satsen: Kr. 5 400 med 1 alderstillegg av kr. 450 etter 3 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Overvraker II.

Trankontrollen.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Overkontrollør. Under samme sats utgår: Styrer ved Statens Trankontroll i Ålesund.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 utgår, Laborant og prøvetaker.

11 desbr.

Fiskeribanken.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Inspektør.

Havnedirektoratet.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Vaktmester.

Fyr- og merkevesenet.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Innkjøpssjef.

En kontorassistentstilling I omgjøres til stilling som kontorfullmektig II med lønn kr. 3 400/4 500.

Patentstyret m. v.

Under satsen: Kr. 9 000 med 3 alderstillegg av kr. 900 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 11 700 føres opp: Direktør ved Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser.

Under satsen: Kr. 3 600/5 850 utgår: Bokholder, kasserer og arkivar i Patentstyret.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Laborant (kjemiassistent) ved Kongsberg sølvverk.

Under satsen: Kr. 2 950 med 6 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 600 føres opp: Preparant ved Norges geologiske undersøkelser.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Kontorbetjent I hos bergmesteren i Østlandske distrikt.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent II ved Eksamenskommisjonen for handelsskolene.

Under samme sats føres opp: Kontorbetjent II hos bergmesteren i Trondheimske og Nordland distrikt.

Norges Handelshøgskole.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Sekretær.

Under satsen: Kr. 4 050 føres opp: Assistentlærer.

11 desbr. Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Bibliotekar.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 2 700/3 800: Bibliotekar (og kasserer).

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent II.

Justervesenet.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Inspektør (ingeniør).

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Assistentingeniør hos Justerdirektøren.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Bud ved Oslo Justerkammer.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorassistent II hos Justerdirektøren.

Sjømannsskoler m. v.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Laborant ved Tønsberg maskinistskole.

Statens Råstofflaboratorium.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Sjef for laboratoriet.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Laboratorieingeniør.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Vitenskapelig assistent.

Under satsen: Kr. 2 950 med 6 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 600 føres opp: Laborant.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Kasserer og kontorist.

Losvesenet.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 250 føres opp: Kontorist ved overloskontoret for sønnafjelske distrikt. Kontorist ved overloskontoret for vestafjelske distrikt.

Vassdragsvesenet. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Underkasserer i Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

Landbruksdepartementet.

Landbruksfunksjonærer.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Konsulent for landbruks- og småbruksskolene.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Margarinkontrollør.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Assistent i meieribruk, assistent ved Statens Plantepatologiske Institutt, Frukt- og potetkontrollør.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Hjelpelærer (kasserer og regnskapsfører) ved Statens hagebruksskoler på Staup og Dømmesmoen, hjelpelærer og gårdsfullmektig ved Statens hagebruksskole på Hjeltnes.

Under satsen: Kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600 føres opp: Internatbestyrerinne ved hagebruksskole, Kasserer og regnskapsfører ved Statens hagebruksskole på Hjeltnes.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Bestyrer og forsøksleder ved Statens saualsgård på Tjøtta.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Gårdsbestyrer ved Statens verterinære forsøksgård for sau (Hodne).

Norges Landbrukshøgskole.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Forsøksleder i potetforedling.

Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Bokholder.

Husstell.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Kontorsjef ved Statens opplysningskontor i husstell.

11 desbr. Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Konsulent sammesteds.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Assistent sammesteds.

Under satsen: Kr. 3 150 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Assistent ved Statens forsøksvirksomhet i husstell.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Sjåfør ved Statens lærerinneskole i husstell.

Husflids- og husindustriskoler.

Under satsen: Kr. 3 600 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 350 føres opp: Lærer ved Telemark husflid- og husindustriskule. Lærer ved Aust-Agder arbeidsskule.

Det sivile veterinærvesen.

Under satsen: Kr. 9 000 med 3 alderstillegg av kr. 900 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 11 700 føres opp: Bestyrer av Statens hovedlaboratorium for mastittundersøkelser.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Veterinærinspektør, bestyrer av underlaboratorium for mastittundersøkelser, Forsøksleder ved Norges Veterinærhøgskole, Fysiologisk Institutt.

Skogvesenet.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Jaktkonsulent, statskonsulent i skoggrøfting.

Under satsen: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Assistent (praksislærer) ved Statens praktiske Skogskole i Osen.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Gårdsfullmektig ved Statens skogskole på Evenstad.

Under ny sats: Kr. 2 200 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 300 føres opp: Skogvoker.

Ferskvannsfiske i reindrifta.

Under satsen: Kr. 4 500 med 7 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12, 15, 18 og 21 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Vitenskapelig konsulent.

Samtidig utgår Forsøksleder under satsen: Kr. 6 750/8 100, 11 desbr.
Ferskvannsbiolog under satsen: Kr. 5 400/7 200 og Assistent hos forsøksleder under satsen: Kr. 4 500/7 200.

Under satsen: Kr. 4 500 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Fiskerikonsulent.

Samtidig utgår fiskerisekretær under satsen: Kr. 4 500/5 850.

Driftkredittkassen for jordbruket.

Under satsen: Kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 900 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 800 føres opp: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 7 650/9 000 utgår: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 6 300 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Sekretær.

Samferdselsdepartementet.

Statens Hotellinspeksjon.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Inspektør for Statens turiststasjoner og fjellstuer i Nord-Norge.

Postverket.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef ved Oslo Postkontor.

Under satsen: Kr. 7 650 føres opp: Frimerkeforvalter.

Under satsen: Kr. 7 650 føres opp: Avdelingssjef I, som samtidig går ut under satsen kr. 6 750.

Under satsen: Kr. 7 200 føres opp: Avdelingssjef II.

Under satsen: Kr. 6 750 utgår avdelingssjef.

Under satsen: Kr. 3 150 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 250 føres opp: Maskinmester ved Bergen postgård.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 2 950/4 050: Maskinmester ved Bergen postgård.

Lønnsregulativet for poståpnere.

Lønnsregulativet for poståpnere, punkt 2 første avsnitt skal heretter lyde: «50 sendte og motatte verdi- og rekommanderte sendinger, alminnelige pakker, mottatte postoppkravsendinger og postinkassasjoner, inn- og utbetalte postanvisninger samt inn- og utbetalte postgirokort gir 1 poeng.»

Følgende bestemmelse utgår: «innkreving av lytteravgift pr. 100 innkrevinger 1 poeng.»

11 desbr. *Nytt lønnsregulativ for landpostbud.*

1. a) Landpostbud som ikke lønnes etter bestemmelsene i punktene 3, 6 og 7, får grunnlønn etter følgende lønnsskalaer, som gjelder for ruter som utføres 6 ganger ukentlig, dog med de avvikelser som er nevnt i nærværende punkts litra b og d:

Tilbakelagt veilengde:	I Gående ruter: Kontrollerende faktor for gående ruter	II Ruter som kan utføres med sykkel eller annet befordringsmiddel til lands:
Til og med 6 km	Kr. 400 (2 timer)	Kr. 360
Over 6 til og med 9 km	» 700 (3 »)	» 600
» 9 —»— 12 »	» 1 050 (4 »)	» 900
» 12 —»— 15 »	» 1 350 (5 »)	» 1 140
» 15 —»— 18 »	» 1 550 (6 »)	» 1 320
» 18 —»— 21 »	» 1 850 (7 »)	» 1 600
» 21 —»— 24 »	» 2 150 (8 »)	» 1 800
» 24 —»— 30 »	» 2 400	» 2 000
» 30 —»— 35 »	» 2 750	» 2 300
» 35 —»— 45 »	» 3 100	» 2 550
» 45 —»— 55 »	» 3 550	» 3 000

For ruter over 55 km fastsettes lønnen av administrasjonen så vidt mulig i samsvar med de forannevnte satser. Det samme gjelder for ruter med forskjellige rutelengder de forskjellige turer i uken eller til de forskjellige tider av året o. l.

For ruter med færre rutedager enn 6 ganger ukentlig (5, 4, 3, 2, 1 gang ukentlig, 14-daglig osv.) beregnes lønnen forholdsvis etter de forannevnte satser. Likeså for sesongruter.

Lønnen i ruter hvor mist ¾ av veien er farbar for sykkel eller annet befordringsmiddel til lands i 10 måneder av året eller mer, fastsettes etter de lønnssatser som er ført opp under II i nærværende litra.

Ved beregningen av lønnen avrundes i tilfelle den funne lønnssats i kroner oppod til nærmeste tall som er delelig med 10.

I de oppstilte lønnssatser er regnet med godgjørelse for den tid som er forbundet med landpostbudsjenesten ved poststedet (poststedene), inklusive ordinær ventetid. Det timetall som foregående ruters vedkommende er føyd til for hver lønnssats, angir derfor den

tid som skal regnes fra utgangen og inntil tilbakekomsten, fraregnet ventetid m. m. som nevnt foran. 11 desbr.

Det kan pålegges landpostbudene i den ordinære ventetid uten særskilt godtgjørelse å utføre posttransport og annet forefallende postarbeid ved det poststed hvor budet oppholder seg i ventetiden.

b) Trenges det på grunn av stor postmengde, besværlig vei- og terrengforhold o. l. lengre tid til utførelse av en gående rute enn forutsatt for vedkommende lønnssats kan det tilstås lønn etter nærmeste høyere lønnssats.

c) Ruter som utføres med båt, lønnes som gående ruter under forutsetning av at det må brukes båt over ¼ av rutens lengde.

d) Hvor lønnen etter foranstående unntagelsesvis ikke lar seg fastsette, eller hvor forholdene ellers tilsier det, fastsettes lønnen av administrasjonen i hvert enkelt tilfelle.

2. Landpostbud får alderstillegg med ⅙ av grunnlønnen, hver gang etter 2, 4 og 6 års tjeneste, regnet fra den faste ansettelse i Postverket, dog skal intet alderstillegg være større enn kr. 416,70.

Landpostbud som etter de bestemmelser som gjelder nå, ikke blir å regne som offentlige tjenestemenn etter lov av 15 februar 1918, opptjener ikke alderstillegg.

Landpostbud som etter de bestemmelser som gjaldt tidligere, opptjener alderstillegg uten å være offentlige tjenestemenn etter de bestemmelser som gjelder nå, beholder de alderstillegg de har opptjent, og sin rett til ytterligere opptjening av alderstillegg etter de tidligere gjeldende bestemmelser.

Ved overgang fra en landpostbudstilling til en annen regnes med til opptjening av alderstillegg all tjeneste i landpostbudstilling hvor budet er offentlig tjenestemann. Tjenestetid i regulativlønt landpostbudstilling hvor budet ikke er offentlig tjenestemann, regnes også med, dog ikke utover 3 år. Som overgang i denne forbindelse regnes også opprykning til høyere lønnsklasse som følge av utvidelser i ruten.

Tidligere tjenestetid som postfører i bipostrute som går over til avlønning etter nærværende regulativ, regnes med til opptjening av alderstillegg, dog ikke utover 3 år. Herunder tas det dog bare hensyn til den tid postføreren har utført landpostbudtjeneste i ruten.

3. Landpostbud i ruter som går ut fra og inn til postkontorer eller som underholdes i de større byers forsteder uten å berøre byens postkontor, lønnes etter det regulativ som gjelder for postbud, dersom tjenesten er 6 ganger ukentlig og den ukentlige arbeidstid er over 45 timer.

Landpostbud som går over fra avlønning etter punkt 1 til avlønning etter nærværende punkt, får medregnet sin tidligere lønns-

11 desbr. ansiennitet i landpostbudstilling ,dog bare hvor budet har vært offentlig tjenestemann etter de reglene som gjelder nå.

4. a) Som særskilt godtgjørelse (kjøregodtgjørelse) for bruk av hest eller motorkjøretøy i de ruter som må underholdes kjørende på alle turer, får budene inntil 30 pst. av grunnlønnen. I ganske særegne tilfelle kan administrasjonen tilstå en ekstra kjøregodtgjørelse.

I ruter hvor bare enkelte av de ukentlige turer må utføres kjørende reduseres foran nevnte godtgjørelse forholdsvis. Det samme gjelder hvor turene bare må utføres kjørende en del av året.

I ruter hvor det bare i enkelte tilfelle f. eks. under juletrafikk o. l., er behov for å bruke befordringsmiddel, betales godtgjørelse for dette etter administrasjonens bestemmelse i hvert enkelt tilfelle.

b) For båthold (inbefattet motorbåt) får budene godtgjørelse etter samme regler som for kjørende ruter.

c) For bruk av sykkel får budene godtgjørelse etter følgende regler:

For ruter med 6 ganger ukentlig postgang: inntil 18 km kr. 60 pr. år, over 18 km kr. 120 pr. år.

For ruter som utføres sjeldnere enn 6 ganger ukentlig eller med forskjellige antall turer i uken til de forskjellige tider av året e. l., fastsettes godtgjørelsen så vidt mulig i forhold til de foran nevnte satser.

Lønnen tillagt sykkelgodtgjørelse må ikke overstige lønnen i en tilsvarende gående rute.

d) Følgende ruter skal være berettiget til kjøregodtgjørelse etter litra a:

1. Ruter hvor vekten av den post som i samsvar med instruks for landpostbud føres i ruten, gjennomsnittlig ved hver utgang veier over 23 kg.
2. Ruter som utføres 6 ganger ukentlig og er over 30 km.
3. Ruter som utføres 5 ganger ukentlig og er over 35 km.
4. Ruter som utføres 3 og 4 ganger ukentlig og er over 45 km.
5. Ruter hvor særlige forhold gjør bruk av annet befordringsmiddel enn sykkel nødvendig. Ved bedømmelsen av de særlige forhold skal det tas hensyn til om budet må føre større del av posten gjennom en lengre eller tyngre del av ruten. Om berettigelsen herav treffer administrasjonen avgjørelse i hver enkelt tilfelle.

e) Bestemmelsene foran i litra a, b, c og d får tilsvarende anvendelse for landpostbud som er lønt etter nærværende regulativs punkt 3.

5. Landpostbud får for påventing av post ved poststedene kr. 0,75 pr. time utover ordinær ventetid. 11 desbr.

Ved denne ekstraordinære ventetid regnes del av time på minst 30 minutter for hel time, mens del av time under 30 minutter ikke regnes med.

6. I de tilfelle hvor postombæringen kan fås utført i forbindelse med bipostførsel eller i forbindelse med eller som en del av annen ervervsvirksomhet, har administrasjonen adgang til å gå utenom regulativet og sette bort postombæringen på kontrakt, når budtjenesten ikke vil bli den vesentligste del av arbeidet.

7. De bud som er beskjeftiget med omdeling av postsaker i tett bebygde bymessige strøk og hvis tjeneste har karakter av lokalombæring, omfattes ikke av regulativet, men går inn under de regler som til enhver tid gjelder for privat antatte bud.

8. Ved overgang til dette regulativ beholder landpostbud som er ansatt før regulativet trer i kraft, sin rett til lønn etter det tidligere regulativ, dersom dette vil være gunstigere for budet. Ved vurderingen av dette forhold tas også hensyn til sykkelsgodtgjørelsen.

Telegrafverket.

Under satsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Distriktssjef.

Samtidig utgår distriktssjef under satsen: Kr. 9 000.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef ved Oslo telefonanlegg.

Samtidig utgår kontorsjef ved Oslo telefonanlegg under satsen: Kr. 6 750/8 100.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Linjeinspektør, innkjøpssjef og materialforvalter.

Samtidig utgår innkjøpssjef og materialforvalter under satsen: Kr. 5 850/7 200.

Under satsen: Kr. 5 850 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Distriktsfullmektig. Avdelingssjef ved Oslo telefonanlegg.

Samtidig utgår distriktsfullmektig under satsen: Kr. 4 950 /6 300.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Kabelmester, montasjeleder, regningssjef ved Oslo telefonanlegg, bokholder sammesteds.

11 desbr. Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstilleg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Transportsjef ved Oslo telefonanlegg.

Under satsen: Kr. 4 050/5 400 utgår vaktsjef ved rikstelefonen i Oslo. Under satsen: Kr. 3 600/4 950 utgår vaktsjef ved telegramtelefonen i Oslo, telefonvaktsjef I og under satsen: Kr. 2 850/4 500 utgår telefonvaktsjef II og telefonbestyrerinne II.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 650 føres opp: Telegrafbestyrer VI og telefonbestyrer I.

Samtidig utgår telegrafbestyrer VI og telefonbestyrer I under satsen: Kr. 2 850/4 500.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Fører på Telegrafverkets større distriktsfartøy.

Under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 føres opp: Fører på Telegrafverkets mindre distriktsfartøy.

Telefonassistent III går ut av regulativet.

Telegrafbetjenter, telegrafmontører og impregneringsarbeidere fordeles fra 1 juli 1945 med ⅔ på lønnsklasse I og ⅓ på lønnsklasse II.

Telefonassistenter i de 5 største byer overføres til klasse I.

Telefonreserveassistenter lønnes med nettogrunnlønn som assistent II.

Statsbanene.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Sjef for statistisk kontor, Disponent ved Statsbanenes automobilavdeling i Oslo.

Under satsen: Kr. 5 850 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 2, 4, 6, 8 og 10 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Overgartner.

Under satsen: Kr. 3 350 med 5 alderstillegg av kr. 225 etter 2, 4, 6, 8 og 12 år, topplønn kr. 4 475 føres opp: Distriktsgartner.

Under satsen: Kr. 3 050 med 5 alderstillegg av kr. 225 etter 2, 4, 6, 8 og 12 år, topplønn kr. 4 175 føres opp: Gartnerformann.

Under satsen: Kr. 2 900 med 5 alderstillegg av kr. 225 etter 2, 4, 6, 8 og 12 år, topplønn kr. 4 025 føres opp: Gartner.

Under satsen: Kr. 2 450 med 6 alderstillegg av kr. 200 etter 2, 4, 6, 8, 12 og 16 år, topplønn kr. 3 650 føres opp: Gartnerassistent.

Veivesenet. 11 desbr.

Veidirektør utgår under satsen: Kr. 13 500 og føres opp under ny sats: Kr. 18 000.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Hovedbokholder ved Veidirektoratet.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Bokholder og kasserer I ved veikontor.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Bokholder og kasserer II ved veikontor. Bokholder og kasserer ved Nord-Trøndelag fylkes veikontor går ut.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Leder av bil- og redskapssentral.

Under satsen: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Distriktskasserer ved avdelingskontor, Underkasserer ved veikontor.

Under satsen: Kr. 3 200 med 5 alderstillegg av kr. 350 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Maskinoperatør i veidirektoratet.

Luftfartens sikringstjeneste.

Under satsen: Kr. 8 100 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Flygeleder I.

Under satsen: Kr. 7 200 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 550 føres opp: Flygeleder II.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Flygeleder III.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Flygeleder IV.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Flygeleder V.

F i n a n s d e p a r t e m e n t e t.

Priskontrollen.

Under satsen: Kr. 18 000 føres opp: Prisdirektør.

Direktør for Trustkontrollkontoret utgår under satsen: Kr. 11 700.

11 desbr.

Den lokale priskontroll.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Inspektør.

Skattevesenet.

Under satsen: Kr. 10 800 føres opp: Underdirektør i Riksskattestyret.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Konsulent i Riksskattestyret.

Under lønnssatsen: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Skattefoged i Bergen, Skattefoged i Drammen, Skattefoged i Stavanger, Skattefoged i Ålesund og Skattefoged i Trondheim.

Samtidig utgår disse skattefogder under satsen: Kr. 9 000.

Skatteinspektør i Oslo utgår under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 og føres opp under ny sats: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900.

Skatteinspektør i Bergen og skatteinspektør i landfylte utgår under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 og føres opp under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 550 føres opp: Bedriftsrevisor I.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Kontorsjef hos skatteinspektøren i Oslo.

Under ny sats: Kr. 6 750 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Bedriftsrevisor II.

Under ny sats: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Inspektør hos skattedirektøren, Kontorsjef hos skatteinspektøren i Bergen, Kontorsjef hos skatteinspektøren i landfylke.

Under ny sats: Kr. 5 850 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Regnskapskontrollør.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Panteformann ved Oslo skattefogedembete. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Lønnstrekk-kontrollør ved samme embete.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Kasserer ved Trondheim Skattefogedkontor.

Under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontrollsjef ved Kontrollen for skjenkingsavgiften og skatt av inngangspenger.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Kontrollør ved Kontrollen for skjenkingsavgiften og skatt av inngangspenger.

Riksarkitektkontoret.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Tegner.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Bygningsbetjent, Underkasserer.

Slottet.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Slottsgartner.

Samtidig utgår Slottsgartner under satsen: Kr. 5 850/6 750.

Under satsen: Kr. 6 300 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Slottsforvalter.

Samtidig utgår Slottsforvalter under satsen: Kr. 4 950/5 850.

Under satsen: Kr. 5 400 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Oldfrue.

Stillingen som oldfrue utgår av bistillingsregulativet.

Under satsen: Kr.4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Slottsvaktmester.

Samtidig utgår Slottsvaktmester under satsen: Kr. 3 250/4 350.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Slottsknekt.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Oppsynsmann. Varmemester.

Samtidig utgår Oppsynsmann under satsen: Kr. 2 950/4 050.

11 desbr. For vedbærer godkjennes en lønn av kr. 3 000 med 2 alderstillegg av kr. 300 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 600.

Stempelpapirforvaltningen.

Under satsen: Kr. 3 400 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Kasserer hos stempelpapirforvalteren. Bokholder sammesteds.

Det Statistiske Sentralbyrå.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Maskinarbeidsleder.

Statsbankene.

Under satsen: Kr. 5 400 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Bokholder i Lånekassen for jordbrukere.

Kontrollen med tobakksbeskatningen.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Kasserer.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 4 050/5 400: Kasserer og under satsen: Kr. 3 400/4 500: Underkasserer.

Skipsmålingskontoret.

Under satsen: Kr. 6 750 føres opp: Overkontrollør ved Skipsmålingen.

Under satsen: Kr. 4 050 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Kontrollør ved Skipsmålingen.

Forsynings- og Gjenreisningsdepartementet.

De midlertidige fastsatte lønninger for personalet ved fylkesarbeidsnemndenes kontorer godkjennes.

Forsvarsdepartementet.

«Ved opptjening av alderstillegg for så vidt angår befal i Hær, Sjøforsvar og Luftforsvar regnes stilling i distriktstjeneste eller nasjonal stilling under ett med garnisonerende eller stadig tjenestgjørende stilling innen samme grad.»

«Befal i distriktstjeneste i Hæren, Kystartilleriet og Luftforsvaret eller i nasjonal stilling i Marinen anses ved overgang til høyere lønt stilling — dog ikke ved overgang til annen stilling i dis-

triktstjeneste eller nasjonal tjeneste — som om de ved overgangen 11 desbr.
hadde hatt lønn som garnisonerende eller stadig tjenestgjørende befal.»

«Ved opptjening av aldertillegg regnes fastlønt (land) krigsskoleutdannet løytnant og kaptein i militære stillinger med lavere grunnlønn enn major som én gruppe, således at tjenestetid i løytnants stilling regnes med til alderstilleggenes opptjening ved overgang til kapteins stilling.»

«For fastlønt sjøkrigsskoleutdannet løytnant og kapteinløytnant (kaptein) i militære stillinger med lavere grunnlønn enn orlogskaptein regnes opptjening av alderstillegg fra ansettelsen som offiser.»

«For befalsskoleutdannet befal regnes opptjening av alderstillegg fra ansettelsen som fastlønt befalingsmann.»

«For fastlønt sanitets- og veterinærløytnant og — kaptein i distriktstjeneste og for alle sanitets- og veterinæroffiserer i garnisonerende tjenestestilling (stadig tjeneste) (med lønn som garnisonerende, stadig tjeneste) regnes opptjening av alderstillegg fra beskikkelsen til vernepliktig (ulønt, utskrevet) sanitets- eller veterinæroffiser.»

«Ved opptjening av alderstillegg regnes fastlønt fenrik, løytnant og kaptein i Sjøforsvarets intendantur som én gruppe, således at tjenestetid i den lavere lønte stilling regnes med ved opptjening av alderstillegg i den høyere lønte stilling innen gruppen.»

«I tilfelle hvor befalingsmenn ved forfremmelse springer over én (eventuelt to) grader, betraktes dette som om de på dagen for ansettelse i ny stilling først er utnevnt til den mellomliggende grad, således at lønn for den endelige stilling ligger over lønn for nest foregående grad.»

«Ved beregning av alderstilleg for garnisonerende håndverkere håndverkerformenn) regnes med den tid vedkommende som innbeordret håndverker i distriktstjeneste har utført arbeid som svarer til full garnisonerende tjeneste.»

«Ved opprykning fra arbeider til formann får vedkommende den lønnssats i den nye stilling som ligger nærmest over den lønn vedkommende oppebar som arbeider med et tillegg av 25 pst. for tap av akkordfortjeneste, dog således at den nye lønn ikke må overstige regulativets maksimumslønn for formann I. Etter Finansdepartementets bestemmelse kan regelen brukes som veiledning til fastsettelse av lønnsforholdet også for formannsstillinger som blir besatt med arbeidere m. v. fra private bedrifter.»

11 desbr.

A. Forsvarets Overkommando.

En lønn av kr. 16 000 til Generalløytnant godkjennes inntil den nåværende innehaver av embetet når aldersgrensen.

Under ny sats: Kr. 13 500 føres opp: Sjef for Forsvarsstaben.

Under ny sats: Kr. 8 550 føres opp: Avdelingssjef i Forsvarsstaben.

Under ny sats: Kr. 13 500 føres opp: Administrerende direktør ved Forsvarets forskningsinstitutt.

Under ny sats: Kr. 10 800 føres opp: Forskningssjef.

Under ny sats: Kr. 8 000 føres opp: Geolog, Kjemiker.

Under ny sats: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450, topplønn kr. 8 100 føres opp: Forsker.

B. Landforsvaret.

Hæren.

Følgende betegnelse endres: Kommanderende general til Sjef for Hæren, Generalstabssjef til Sjef for Hærens stab, Stabssjef hos kommanderende general til Sjef for Adjutantstab og Avdelingssjef i generalstaben til Avdelingssjef i Hærens stab.

Under satsen: Kr. 11 700 føres opp: Sjef for forsyningstroppene.

Samtidig utgår Sjef for Forsyningskorpset under satsen: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000.

Under ny sats: Kr. 10 800 føres opp: Sjef for Finnmark landforsvar.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Sjef for distriktsforvaltningskontor.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 utgår Kontorsjef (kaptein) ved den tekniske ingeniørstab.

Under samme sats føres opp: Avdelingssjef og nestkommanderende ved Hærens tekniske ingeniørstab, Avdelingssjef ved Hærens tekniske ingeniørstab.

Under satsen: Kr. 6 300 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Hovedforvalter ved Hærens Munderingsmagasin.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 utgår Sjef for Hærens flygevåpens skoler. 11 desbr.

Under satsen: Kr. 4 950 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 200 utgår Kontorsjef i Generalintendanturen.

Under samme sats føres opp Kontorsjef i Hærens intendantur.

Under ny sats: Kr. 4 950 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Sjef for Hærens intendanturs kassekontor og regnskapsavdeling.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 utgår Stabsløytnant i Generalstaben.

Under samme sats føres opp: Stabsløytnant ved Sjefen for Hærens Adjutantstab, Stabsløytnant ved Hærens Generalstab, Forvalter ved sanitetsmagasin.

Under ny sats: Kr. 3 225 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 275 føres opp: Stabssersjant.

Under ny sats: Kr. 2 875 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 925 føres opp: Sersjant.

Sivilmilitære og sivile tjenestemenn.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef i Generalinspektøren for Hjemmevernets stab. Bestyrer av Hærmuseet.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 utgår Proviantforvalter i Oslo.

Under samme sats føres opp: Forvalter ved Hærens Proviantmagasin i Oslo, Kontorsjef ved Skytterkontoret.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 5 400/6 750: Kontorsjef ved Skytterkontoret.

Under ny sats: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Sekretær I i Generalinspektøren for Hjemmevernets stab.

Under satsen: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Kasserer ved Skytterkontoret.

Samtidig utgår under satsen: Kr. 4 050/5 400: Kasserer ved Skytterkontoret.

Under ny sats: Kr. 4 050 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Sekretær II i Generalinspektøren for Hjemmevernets stab.

11 desbr. Under ny sats: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Lønningssjef ved Hærens intendantur, Kasserer sammesteds, Bokholder sammesteds.

Under satsen: Kr. 2 700 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800 føres opp: Kvinnelig tannlegeassistent I.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 føres opp: Kvinnelig tannlegeassistent II.

Under satsen: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Avdelingsingeniør A. Under denne sats endres betegnelsen Arkitekt ved Ingeniørvåpenets stab til Avdelingsarkitekt A.

Under satsen: Kr. 5 400 med 3 alderstilleg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Avdelingsingeniør B, Avdelingsarkitekt B.

Under satsen: Kr. 4 950 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 300 føres opp: Juridisk sekretær ved Hærens tekniske ingeniørstab, Innkjøpssjef ved samme stab.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Regskapsfører ved distriktsingeniørstab.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 føres opp: Tegner, Materialforvalter ved distriktsingeniørstab.

Under satsen: Kr. 3 300 med 6 alderstillegg av kr. 200 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Arkivar ved Hærens tekniske ingeniørstab, Forvaltnings- og forsyningsavdelingen.

Hærens våpentekniske korps, kjeller flyfabrikk.

Under ny sats: Kr. 10 800 føres opp: Overingeniør ved Raufoss ammunisjonsfabrikker.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Sjef for Hærens tekniske skoler og verksteder. Teknisk kontorsjef.

Under satsen: Kr. 8 100/9 000 utgår: Teknisk kontorsjef I og under satsen: Kr. 6 300/7 650 utgår: Teknisk kontorsjef II.

Under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400: Verksmester ved Ingeniørvåpnet føres opp: (Hvalsmoen, Trondheim og Setermoen) istedenfor (Hvalsmoen).

Norges Geografiske Oppmåling. 11 desbr.

Under ny sats: Kr. 7 650 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000 føres opp: Kontorsjef ved Norges Geografiske Oppmåling.

Geodet IV, typograf IV, assistent, karttrykker, karttegner og gravør utgår under satsen: Kr. 2 700 med 6 alderstillegg etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 400

og føres opp under ny sats: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400.

Kontorassistent I i Oppmålingens kartsalg utgår under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050

og føres opp under satsen: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400.

Under satsen: Kr. 2 350 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 450 utgår Bud.

Samtidig føres opp under satsen: Kr. 2 950 med 4 alderstillegg av kr. 275 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 050 Assistent I.

Elevtiden for karttegnerelever og gravørelever skal være 5 år.

Karttegnere, elever og gravørelever utgår under satsen: Kr. 1 200 med 1 alderstillegg av kr. 300

og føres opp under ny sats: Kr. 1 200 med 1 alderstillegg av kr. 300 etter 2 år og 1 alderstillegg av kr. 1 000 etter 4 år, topplønn kr. 2 500.

C. Sjøforsvaret.

Marinen.

Følgende betegnelser endres: Kommanderende Admiral til Sjef for Sjøforsvaret, Admiralstabssjef til Sjef for Sjøforsvarets stab, Avdelingssjef i Admiralstaben til Avdelingssjef i Sjøforsvarets stab.

Under satsen: Kr. 11 700 utgår Sjef for 3. Sjøforsvarsdistrikt.

Under samme sats føres opp: Sjef for Marinekommando Sør, Sjef for Marinekommando Trøndelag.

Under ny sats: Kr. 10 800 føres opp: Sjef for forsvarets Telekommunikasjonsvesen.

Under samme sats føres opp: Overingeniør A og utgår Overingeniør ved driften ved Hovedverftet.

Under satsen: Kr. 9 000 føres opp: Overingeniør B utgår Overingeniør ved Marinens mine- og torpedoverksted og Overingeniør ved Hovedverftet.

Under samme sats føres opp: Elektroingeniør ved Marinens hovedverft.

11 desbr. Under samme sats føres opp: Bestyrer av Marinens akumulatorfabrikk.

Under ny sats: Kr. 8 550 føres opp: Avdelingssjef ved Sjøforsvarets Kommandoekspedisjon, Flykonsulent. Sjef ved Sjøforsvarets inspeksjoner (med stabsoffisers grad).

Under ny sats: Kr. 6 300 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Orlogskaptein i stadig tjeneste.

Under satsen: Kr. 6 300 med 3 alderstillegg etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 650 utgår Sjef for Marinens Flygeskoler.

Under ny sats: Kr. 5 400 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 650 føres opp: Sjef for Sjøforsvarets inspeksjoner (med subaltern offisersgrad).

Under satsen: Kr. 4 500 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, samt ekstraordinært alderstillegg av kr. 450 etter 19 år, topplønn kr. 7 200 utgår Kaptein i stadig tjeneste.

Under samme sats føres opp: Kapteinløytnant i stadig tjeneste.

Under ny sats: Kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 850 føres opp: Løytnant ved Sjøkrigsskolen.

Under ny sats: Kr. 3 225 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 275 føres opp: Kvartermester I.

Under ny sats: Kr. 2 875 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 925 føres opp: Kvartermester II.

Under ny sats: Kr. 2 640 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 690 + fri uniform føres opp: Utskrevet kvartermester.

Under ny sats: Kr. 2 640 + fri uniform føres opp: Offisersaspirant.

Under ny sats: Kr. 2 100 med 4 alderstillegg av kr. 225 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000 samt kantortillegg kr. 200 føres opp: Organist ved Horten Garnisonskirke.

Marineintendant I under satsen: Kr. 5 850 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 200 endres til: Kapteinløytnant i Sjøforsvarets intendantur.

Under satsen: Kr. 4 500 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 750 utgår: Marinelege I, Hovedarsenalforvalter.

Under satsen: Kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 400 utgår: Musikkinstruktør, Intendaturfor-

valter, Sanitetsforvalter og tilføyelsen «intendanturforvalter med kapteins rang som hovedarsenalforvalter». 11 desbr.

Marineintendant II under satsen: Kr. 4 050 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 400 endres til: Løytnant i Sjøforsvarets intendantur.

Under satsen: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400 utgår: Marinelege II.

Under satsen: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 950 utgår: Intendanturassistent I, Sanitetsforvalter.

Under ny sats: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, samt 1 ekstraordinært alderstillegg av kr. 450 etter 13 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Løytnant i Sjøforsvarets intendantur, Løytnant i Sjøforsvarets sanitet.

Intendanturassistent II under satsen: Kr. 3 300 med 6 alderstillegg av kr. 200 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 500 endres til: Fenrik i Sjøforsvarets intendantur.

Kystartilleriet.

Under ny sats: Kr. 6 750 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Fortifikatorisk konsulent hos Generalinspektøren og Sjefen for Kystartilleriet.

Under ny sats: Kr. 3 225 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 275 føres opp: Stabssersjant.

Under ny sats: Kr. 2 875 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 925 føres opp: Sersjant.

Norges Sjøkartverk.

Hydrograf IV utgår under satsen: Kr. 2 700 med 6 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 400 og føres opp under ny sats: Kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 400.

Elevtiden for karttegnerelever skal være 5 år.

Luftforsvaret.

Luftforsvarets offiserer m. v.

Under ny sats: Kr. 13 500 føres opp: Sjef for Luftforsvaret.

Under ny sats: Kr. 12 600 føres opp: Generalmajor. Sjef for Luftforsvarets stab.

Under ny sats: Kr. 11 700 føres opp: Generalinspektør og Sjef for Luftvernartilleriet.

11 desbr. Under ny sats: Kr. 10 800 føres opp: Overintendant. Sjef for Luftforsvarets tekniske stab.

Under ny sats: Kr. 9 000 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 9 900 føres opp: Oberst.

Under ny sats: Kr. 8 550 føres opp: Avdelingssjef i Luftforsvarets stab.

Under ny sats: Kr. 7 200 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 550 føres opp: Oberstløytnant.

Under ny sats: Kr. 6 300 med 4 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 100 føres opp: Major. Stabssjef ved Luftkommando.

Under ny sats: Kr. 5 400 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 650 føres opp Stabssjef hos Generalinspektøren og Sjefen for Luftvernartilleriet.

Under ny sats: Kr. 5 400 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 750 føres opp: Hovedbokholder ved Luftforsvaret.

Under ny sats: Kr. 4 500 med 5 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6, 9, 12 og 15 år, samt 1 ekstraordinært alderstillegg av kr. 450 etter 19 år, topplønn kr. 7 200 føres opp: Garnisonerende kaptein.

Under ny sats: Kr. 3 600 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, samt 1 ekstraordinært alderstillegg av kr. 450 etter 13 år, topplønn kr. 5 400 føres opp: Garnisonerende løytnant.

Under ny sats: Kr. 3 300 med 6 aldertillegg av kr. 200 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 500 føres opp: Garnisonerende fenrik.

Under ny sats: Kr. 3 225 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 275 føres opp: Vingsersjant.

Under ny sats: Kr. 2 875 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 925 føres opp: Sersjant.

Vervet personell.

Under ny sats: Kr. 3 225 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 275 føres opp: Stabssersjant, vingsersjant, kvartermester I.

Under ny sats: Kr. 2 875 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 925 føres opp: Sersjant, kvartermester II.

Under ny sats: Kr. 2 700 med 6 alderstillegg av kr. 175 etter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 3 750 føres opp: Korporal, menig I. 11 desbr

Under ny sats: Kr. 2 600 føres opp: Visekorporal, menig II.

Bistillingsregulativet.

Alminnelig bestemmelse.

De nedennevnte forhøyete timelærersatser gjøres betinget av at det i timelærerstillingen ikke utbetales regulerings- og krisetillegg.

Utenriksdepartementet.

Utenriksdepartementet konsulent i folkerett føres opp med godtgjørelse kr. 5 200 årlig istedenfor kr. 4 000.

Utenriksdepartementets historisk-politiske konsulent føres opp med årlig godtgjørelse kr. 5 200.

Kirkedepartementet.

Kasserer ved Meterologisk Institutt: Kr. 1 600. Kasserer ved Værvarslinga på Vestlandet og kasserer ved Værvarslinga i Nord-Norge: Kr. 800. De nåværende satser går ut.

Kr. 2 000 pr. år: Assistenttannlege ved Tannlegehøgskolens tannkirurgiske avdeling.

Samtidig utgår kr. 1 600 pr. år for: Assistenttannlege ved Tannlegehøgskolens tannkirurgiske avdeling.

Høyere almenskoler og offentlige lærerskoler.

Timelærere i ferdighetsfag ved alle skoler kr. 180 årlig for hver ukentlig time med 3 alderstillegg av kr. 18 etter 3, 6 og 9 år.

De nåværende satser går ut.

Rettskrivninggssakkyndig: Kr. 5 pr. time.

De nåværende godtgjørelser utgår.

Nestformann i Undervisningsrådet føres opp med lønn kr. 2 400. Øvrige medlemmer med en lønn av kr. 1 500 istedenfor kr. 1 000 og det legekyndige medlem kr. 750 istedenfor kr. 500. Som godtgjørelse til «lektorsekretær» føres opp kr. 3 000 istedenfor kr. 2 400. Til kasserer føres opp kr. 2 000 istedenfor kr. 1 400.

Ekstrahjelp ved Nidaros skoledirektørembete: Kr. 900.

Lærerskolene.

Styrer for lærerskolens øvingsskoler: Kr. 400 årlig.

11 desbr. Lege ved lærerskole: Kr. 400 når skolen har én klasse med et tillegg av kr. 200 for hver overskytende klasse.

Sekretær ved Statens sløyd- og tegnelærerskole: Kr. 250 pr. år.
Kasserer ved samme skole: Kr. 600 pr. år.

Bibliotekar ved samme skole: Kr. 200 pr. år. Lønnen for bibliotekar bortfaller ved ledighet.

Sekretær i lærerskolerådet: Kr. 2 000 pr. år.

Sensorgodtgjøring m. m. ved lærerprøven.

A. Den skriftelige prøve for elever.
1. Kr. 2 for hver stil i norsk og for hvert sett svar i regning og romlære.
2. Kr. 2,25 for hver stil i engelsk.
3. » 2,75 for hver stil i pedagogikk.
4. » 15 for hver sensurdag.
5. » 15 for løysing av hvert sett oppgaver i regning og romlære ved utsatt prøve.

B. Andre prøver for elever.
1. Muntlige fag, kroppsøving (instruksjon) og spill: Kr. 15 for hvert parti på 6 elever. Er det hele elevtall ikke delelig med 6, regner en det overskytende som brøkdel av et parti.
2. Kroppsøving (personlig dugleik): Kr. 1 pr. elev.
3. Sensur i skrivning, handarbeid og tegning: Kr. 1 pr. elev i skriving og kr. 1,50 pr. elev i handarbeid og tegning.
4. Utsatt prøve for elever i ikke skriftlige fag. For sensorer samme satser som er nevnt for privatisteksamen. Eksaminator får ingen betaling.

C. Prøver for privatister. Dersom privatisteksamen kan ordnes som eksamen for elever, gjelder de samme honorarer som er nevnt for prøver av elever. Ellers gjelder disse satser:
1. Muntlige fag, kroppsøving (instruksjon) og spill. For hver av sensor og eksaminator: Kr. 5 for 1 kandidat, kr. 10 for 2 og kr. 15 for 3—6.
2. Kroppsøving (personlig dugleik) og svømming. For hver av sensor og eksaminator: Kr. 5 for 1 kandidat og kr. 1 for hver over 1.
3. Skriving. For sensor: Kr. 5 for 1 kandidat og kr. 1 for hver over 1.
   For eksaminator: Kr. 3 for 1 kandidat og kr. 1 for hver over 1.
4. Handarbeid og tegning. For sensor: Kr. 15 for 1 kandidat og kr. 1,50 for hver over 1.

For eksaminator: Kr. 3 for 1 kandidat og kr. 1,50 for hver over 1. 11 desbr.

Tillegg til punkt 1—4. Oppnevnte eksaminatorer får samme betaling som sensorene.

5. Praktisk lærergjerning og husstell. For hver av de 2 sensorer: Kr. 20 for 1 kandidat og et tillegg på kr. 5 for hver over 1.

Tillegg: Tilreisende sensorer i de fag som er nevnt under B og C skal ha minst kr. 15 i honorar for hver prøvedag, selv om det etter det som er nevnt foran ville bli mindre.

Tilreisende sensorer i skriftlige prøver og tilreisende sensorer og eksaminatorer i de andre fag får skyss- og kostgodtgjøring som fastsatt for offentlige tjenestemenn klasse I. En sensor eller eksaminator er ikke tilreisende om han bor utenfor eksamensstedet, når han har det daglige arbeidet sitt der.

D. Inspeksjonen ved skriftlig eksamen og ved opptakingsprøven. For inspeksjon i norsk, engelsk, regning og romlære: Kr. 10 pr. dag. For inspeksjon i pedagogikk — hvor det er gitt 1 time mer til besvarelsen — kr. 12 pr. dag. Overinspektør får et tillegg på kr. 2 pr. dag. Ved opptakingsprøven får ikke skolens lærere betaling, og hjelp leies bare i den utstrekning det er nødvendig.

Lærlingeskoler (Tekniske aftenskoler).

Styrere. For 1 klasse: Kr. 400, for 2 klasser: Kr. 600, for 3 klasser: Kr. 750, tillegg for 4—6 klasser: Kr. 150 pr. klasse, tillegg for 7—9 klasser: Kr. 125 pr. klasse, tillegg for 10—12 klasser: Kr. 100 pr. klasse, overskytende kr. 75 pr. klasse.

Lærere: Inntil kr. 7 pr. time etter fagenes art.

Oslo elementærtekniske skole.

Ekstratimer: Faste overlærere for hver ukentlig time 1/25 av vedkommendes lønn.

Timelærere: Inntil kr. 7 pr. time etter fagenes art.

Døve-, blinde- og åndssvakeskoler m. v.

Kasserere i bistillinger ved Døve-, blinde- og åndssvakeskoler, skolehjem og pleiehjem tilståes et tillegg inntil videre med 35 pst. av de nåværende lønninger.

Kasserer ved Huun skole: Kr. 900.

Kasserer ved Bergen offentlige skole for døve: Kr. 600.

Kassereren ved Bastøy skolehjem: Kr. 2 000. Det midlertidige lønnstillegg på kr. 300 pr. år som er tilstått kassereren for tiden inntil 30 juni 1946 bortfaller.

11 desbr. Kasserer ved Granhaug offentlige skole for talelidende: Kr. 300. Den tidligere lønn kr. 200 går ut.

Lege ved fru Hjorts pleiehjem: Kr. 1 500. Den nåværende sats utgår.

Godtgjørelse for vakttjeneste ved Bastøy skolehjem forhøyes fra kr. 800 til kr. 1 200 årlig pr. vaktrom.

Godtgjørelse til funksjonærer ved pikeskolehjemmene som bor på vaktrommet forhøyes fra kr. 400 til kr. 500 pr. år.

Justisdepartementet.

Den rettsmedisinske kommisjon.

Formann	kr.	3 000	istedenfor	kr.	1 800
Medlem	»	2 500	»	»	1 500
Sekretær	»	1 800	»	»	1 500

Tjenestemannsretten.

Formann: Kr. 50 pr. møtedag dog minst kr. 500 årlig. Medlem: Kr. 30 pr. møtedag eller arbeidsdag utenom møtedagene med minst 4 timers arbeidstid daglig.

Krigsdommer: Kr. 900 pr. år.

Forarbeider til lovene. Stillingene som redaktør (utgiver) og forretningsfører opprettholdes inntil videre. Redaktøren føres opp med kr. 1 200 i stedet for kr. 1 000.

Godtgjørelsen til medlemmene av Høyfjellskommisjonen og kartkonduktøren forhøyes fra kr. 25 til kr. 30 pr. arbeidsdag og reisedag.

Lensmannen i Sandnes for utførelse av politimesterforretningene i Sandnes: Kr. 4 000. Sportelinntekten faller bort.

Fengselsvesenet.

Avsavnsgodtgjørelse for bolig for overlegen ved Ilebu fengsel: Kr. 1 500 pr. år.

Avsavnsgodtgjørelse for bolig for reservelegen ved Ilebu fengsel: Kr. 1 200 pr. år.

Overdiakonen og diakonbetjentene ved Ilebu tilståes et midlertidig reise- og boligbidrag på henholdsvis kr. 1 200 og kr. 900 årlig.

Legene ved de provisoriske fengsler og fangeleirer for landssvikere tilståes inntil videre godtgjørelse av:

Kr. 25 pr. time for spesialister.
» 15 » » » offentlig lege.
» 1 » fange pr. mnd. for alminnelig legetilsyn.

Sosialdepartementet. 11 desbr.

Medisinalvesenet.

Presten ved Kvinneklinikken i Bergen tilståes inntil videre et ekstratillegg på kr. 600 pr. år.

Kr. 3 600 pr. år: Spesialist i tuberkulose ved Gaustad sykehus.

De godtgjørelser som oppebæres av overlegene, reservelegene med flere ved Rønvik, Rotvoll og Reitegjerdet sykehus for merarbeid med utsatte pasienter opprettholdes også ved nyansettelser i vedkommende stillinger.

Godtgjørelse for merarbeid med privatpleie ved Eg sykehus:

Direktør ..... kr. 20 pr. pasient pr. år.
Reservelege ..... » 10 » » » »
Overpleier, forvalter og kasserer ..... » 5 » » » »

Epidemilegen ved Tromsø kysthospital: Kr. 4 800.

Helserådsordførere i Årdal og Ballangen herreder: Kr. 3 000.

Handelsdepartementet.

Norges Handelshøgskole.

Professor som fungerer som rektor: Kr. 1 200.

Hjelpelærer i engelsk: Kr. 4 000.

Godtgjørelse til formannen i Eksamenskommisjonen for handelsskolene: Kr. 3 600.

Medlemmer av 2. avdeling i Styret for det industrielle rettsvern: For fungerende formann (unntatt styrets sjef), førstvoterende og øvrige medlemmer fastsettes en godtgjørelse av henholdsvis kr. 80, kr. 70 og kr. 50 for hver behandlet patentsak. I varemerkesaker fastsettes en godtgjørelse av henholdsvis kr. 30 og kr. 20 for fungerende formann (unntatt styrets sjef) og for de øvrige medlemmer (herunder førstvoterende) for hver behandlet sak.

Formann i den administrative avdeling i Statens Eksportkredittkommisjon: Kr. 3 600 årlig.

Medlem av samme: Kr. 1 800 årlig.

Sjømannsskoler, maskinistskoler m. v.

Timelærere:

a. I sunnhetslære og sykepleie, sjørett, norsk og engelsk kr. 8 pr. time.

b. I maskinfag, handelsfag, radiotelegrafi og realfag kr. 7 pr. time.

c. I andre fag kr. 5,50 pr. time.

De nåværende satser går ut.

11 desbr.

Fyrvesenet.

Fyrmester på enmannsstasjon får kr. 900 for den hjelp husstanden yter.

Den någjeldende sats utgår.

Losoldermann i Fredrikstad: Kr. 5 000 årlig.
Losformann i Halden: Kr. 1 500 årlig.
Losoldermann i Porsgrunn: Kr. 4 500 årlig.
Losformann i Langesund: Kr. 1 500 årlig.
Losoldermann i Oslo. Kr. 7 800 årlig.
Losformann i Drøbak: Kr. 3 000.
De någjeldende satser utgår.

Landbruksdepartementet.

Sjef for margarinkontrollen: Kr. 1 200 årlig.

Styrer ved Telemark husflids- og husindustriskole og styrer ved Aust-Agder arbeidsskule tilståes kr. 900 pr. år i styrertillegg.

Samferdselsdepartementet.

Postverket.

Formann i brevåpningskommisjonen .	kr.	2 100	istedenfor	kr.	1 700
Medlem av samme	»	1 600	»	»	1 300
Formann i Frimerketellingskommisjonen	»	950	»	»	780
Medlem av samme	»	800	»	»	660
Styrer av postmuseet	»	700	»	»	600
Styrer av biblioteket	»	350	»	»	300
Formann i Undervisningsrådet	»	1 450	»	»	1 200
Medlem av samme	»	850	»	»	700
Sekretær i Undervisningsrådet	»	1 000	»	»	800

Godtgjørelse for bestyrelse m. v. av blankettsalget i Poststyret: Kr. 1 500.

Postskolen.

Lærere ved Postskolen tilståes en godtgjørelse av kr. 7 for hver undervisningstime, kr. 6 for hjemmearbeid og kr. 2 for hjemmearbeid vedkommende korrespondansekurs.

For utarbeidelse av korrespondanseoppgaver (brev) i språk: Kr. 20 pr. brev.

Sensur og eksaminasjon:
Skriftlige fag: Kr. 2 pr. besvarelse.
Muntlige fag: Kr. 2 pr. eksaminand.

Praktisk prøve i sortering av post og i skranketjeneste: Kr. 1,50 pr. eksaminand. 11 desbr.

Inspeksjon av eksamener: Kr. 2,50 pr. time.

Telegrafverket.

Bedriftslege I: Kr. 6 500.

Bedriftslege II: Kr. 6 000.

Timelærere ved Telegrafskolen:

Reglement og teori, tekniske hovedfag, administrative fag og elementærtekniske fag: Kr. 7 pr. time.

Montering og verkstedsarbeid og praktiske telegraffag: Kr. 5,50 pr. time.

De nåværende satser går ut.

Jernbaneskolen.

Timelærere: Fra kr. 5,50 til kr. 7,50 pr. time etter fagenes art istedenfor kr. 4,50 til kr. 6,30.

Tilsvarende forhøyelse gjøres gjeldende for sensorhonorarene.

Banemestere, ledningsmestere og oppsynsmenn får på grunn av at deres arbeid medfører særskilte utlegg en godtgjørelse av kr. 2,38 pr. dag i stedet for kr. 1,90.

Finansdepartementet.

Budsjett-tillegg:

Byråsjefen i Finanskontoret: Kr. 225.

En sekretær i samme kontor: Kr. 450.

Riksrevisjonen.

Revisor	I i bistilling	kr.	2 300
»	II —»—	»	1 920
»	III —»—	»	1 530
Assistent	I i bistilling	»	1 150
»	II —»—	»	770
»	III —»—	»	385

Forsvarsdepartementet.

Forsvarsstab m. v.

Teknisk tillegg: Teknisk aspirant A ved Hærens, Sjøforsvarets og Luftforsvarets tekniske etater: Kr. 150 pr. måned. Teknisk aspirant B ved Hærens, Sjøforsvarets og Luftforsvarets tekniske etater: Kr. 75 pr. måned.

11 desbr.

Hærens faste personell.

Overadjutant hos H. M. Kongen, overadjutant hos H. K. H. Kronprinsen, adjutant hos H. M. Kongen og adjutant hos H. K. H. Kronprinsen: Kr. 1 800 istedenfor kr. 1 080.

Regimentsintendant ved Ingeniørregimentet. Tillegg for ledelse av verkstedet på Hvalsmoen: Kr. 1 000 istedenfor kr. 800.

Medisinalrevisor: Kr. 2 400 istedenfor kr. 1 400.

Assistent hos medisinalrevisoren: Kr. 600 istedenfor kr. 300.

Konsulent i ernæringsfysiologi ved Sanitetssjefens stab: Kr. 3 600.

Arsenalløytnant ved hovedarsenalet: Kr. 600 istedenfor kr. 500.

Hærens skoler og kurser.

Krigsskolen: Timelærer: Kr. 13 pr. time istedenfor kr. 250 pr. ukentlig time. Vaktmester ved Krigsskolen: Fri bolig. Kadett: Kr. 100 pr. måned utgår.

Befalsskoler og forskoler: Timelærer ved befalsskolen i helselære og hestekjennskap: Kr. 13 pr. time istedenfor kr. 270 pr. ukentlig time. I andre fag: Kr. 11 pr. time istedenfor kr. 225 pr. ukentlig time. Befalsskoleelev: Kr. 15 pr. måned utgår. Timelærer ved forskolene: Kr. 8 i timelønn og i tegning og skriving: Kr. 7 istedenfor henholdsvis kr. 240 og kr. 210 pr. ukentlig time.

Befalskurser ved sanitet: Timelærer i krigssanitetsreglement, anatomi, fysiologi, sykdommer og deres behandling, varekunnskap: Kr. 8 pr. time istedenfor kr. 4,50. I andre fag: Kr. 4,50 pr. time istedenfor kr. 3,25.

Oppsynsmann ved Hvalsmoen: Kr. 1 000 istedenfor kr. 600.

Skyte- og vinterskolen for infanteriet: Sjef: Kr. 1 200 utgår. Bestemmelsen om kr. 75 pr. uke for kurser utover 65 dager årlig til fast lærer og kr. 75 pr. uke til engasjert intendant, måloffiser og instruktør gis følgende tilføyelser: «dog ikke for mer enn 12 uker pr. år.» Engasjert faghjelp: Kr. 6 pr. dag istedenfor kr. 4. Engasjert skriver-kvartermestertillegg: Kr. 7 pr. dag når håndrekningsavdeling er oppsatt istendenfor kr. 5. Hvis vedkommende oppebærer garnisonerende lønn, utbetales intet tillegg. Bøssemaker ved I. R. 5: Kr. 8 pr. dag istedenfor kr. 6.

Skyteskolen for Hærens artilleri: Sjef: Kr. 1 100 utgår. Fast lærer: Kr. 75 pr. uke for kurser utover 65 dager årlig, dog ikke for mer enn 12 uker pr. år. Timelærer utgår. Engasjert adjutant, intendant, måloffiser og instruktør samme tilføyelse: «dog ikke for mer enn 12 uker pr. år.» Engasjert faghjelp: Kr. 6 pr. dag istedenfor kr. 4.

Sjøforsvaret og Marinen. 11 desbr.

Sjøkrigsskolen: Laboratoriebestyrer ved Sjøkrigsskolen: Kr. 140 pr. måned istedenfor kr. 112,50. Timelærer i øverste avdeling: Kr. 15 pr. time istedenfor kr. 250 pr. ukentlig time, og timelærer i nederste avdeling: Kr. 13 pr. time istedenfor kr. 225 pr. ukentlig time. Hjelpelærer i naturlære: Kr. 65 pr. måned istedenfor kr. 50. De oppførte satser for kadett utgår.

Kvartermesterskolen (Sjømilitære korps): Timelærer i navigasjon, regning, norsk, organisasjon og reglement, sjømannsskap, torpedolære, artilleri- og minelære: Kr. 7,50 i timelønn istedenfor kr. 150 pr. ukentlig time og timelærer i instruksjon og kommando, gymnastikk og eksersis med håndvåpen: Kr. 6,25 pr. time istedenfor kr. 124 pr. ukentlig time. Timelærer i sykepleie: Kr. 10 pr. time istedenfor kr. 9.

Marinens spesialkurser: Instruktør: Kr. 200 pr. måned istedenfor kr. 162 og hjelpeinstruktør: Kr. 100 pr. måned istedenfor kr. 81. Lærer ved undervannsbåtkurser i teoretiske fag: Kr. 9,50 pr. time istedenfor kr. 7,65 og i praktiske fag: Kr. 8 istedenfor kr. 6,50.

Dykkerleder: Kr. 250 pr. måned istedenfor kr. 200. Dykker utgår.

Garnisonsprest utgår.

Kystartilleriet.

Kristiansand festning: Kommandant utgår.

Norges Sjøkartverk.

Hydrografaspirant: Kr. 14 pr. dag. Instruksjonshonorar under sjømåling: Kr. 5,50 pr. dag.

Luftforsvaret.

Medlem av den faste flynemnd for undersøkelse av militære flygere: Kr. 20 for frammøte og kr. 30 for hver undersøkt flyger.

Oppsynsmann på Skattøra: Kr. 1 000 pr. år.

Følgende satser utgår: Kvartermester ved Trøndelag ingeniørbataljon, verksmestertillegg: Kr. 600 og kvartermester ved Hålogaland ingeniørbataljon, verksmestertillegg: Kr. 600. Godtgjørelse for bestyrelse av verkstedet på Elvegårdsmoen: Kr. 600 rettes til: Godtgjørelse for bestyrelse av verkstedet på Setermoen kr. 600.

Bedriftslege ved Raufoss ammunisjonsfabrikker: Kr. 6 000.

11 desbr.

Regulativ

for tillegg til Hærens og Luftforsvarets tjenestemenn i fred.

Korporaler og menige.

§ 1. Tillegg til den tjenestegjørende selv.

1. Korporaler og menige med hel pengeavlønning som garnisonerende, herunder hornblåsere ved befalsskole, Krigskolen og Garnisonskompaniet i Sør-Varanger, får innkommanderingstillegg (eller eventuelt kostgodtgjørelse) som for garnisonerende befal av sersjants og høyere grad bestemt.[1])

2. a) Fastlønte hornblåsere av korporals og menig grad får innkommanderingstillegg av kr. 3 pr. dag når naturalforpleining gis, eller kr. 4,50 pr. dag når naturalforpleining ikke gis.[2])

b) Andre korporaler og menige får innkommanderingstillegg av kr. 1 pr. dag og i tilfelle hvor tjenesten strekker seg utover 6 måneder, kr. 1,50 pr. dag alt når naturalforpleining gis. Når naturalforpleining ikke gis, kr. 4 (4,50) pr. dag. Hvor sistnevnte tillegg utbetales i et sammenhengende tidsrom av mer enn 2 dager, forhøyes tillegget for de overskytende dager til kr. 4,50 (5) pr. dag.

Korporaler får dessuten ytterligere kr. 1 pr. dag, visekorporaler kr. 0,50 pr. dag.

Tillegget under 2 a og b utbetales under all militær tjeneste så vel for reisedager som for tjenestedager.[2])

3. Det i punkt 2 a og b nevnte personell får enn videre følgende tillegg under de nedennevnte betingelser:

a) Garnisonstillegg av kr. 1,50 pr. dag. Tillegget utbetales ved siden av innkommanderingstillegget under garnisonstjeneste hvor det ikke ytes både kvarter og naturalforpleining, således bl. a. under tjeneste ved militære magasiner eller vakttjeneste i garnisonsby. Dessuten under tjeneste ved militær stab eller militært kontor i eller utenfor garnisonsby.

Garnisonstillegget utbetales ikke på reise for å tiltre innbeordring eller på hjemreise etter tilendebrakt innbeordring.

---

[1]) Om familietillegg se § 2.

[2]) Utskrevne menige får ingen godtgjørelse ved frammøte til og ved hjemreise fra tjeneste for den del av reisen som ligger mellom deres bopel og det utgangspunkt som er fastsatt for godtgjørelse under reise.

Distriktstjenesten med dens kontrollforretninger, ordreombringelse m. v. utføres også uten godtgjørelse.

[2]) Se anm. 2 under 2 a.

Derimot beholdes garnisonstillegget under midlertidig bort- 11 desbr
kommandering fra garnisonen.

Innbeordringen anses påbegynt når vedkommende etter ordre er møtt fram på øvelsesstedet eller på det sted hvor klær m. v. skal utleveres.

b) Forpleiningstillegg av kr. 1,50 pr. dag. Tillegget utbetales ved siden av vanlig avlønning i nedennevnte tilfelle, for så vidt vedkommende ikke bor i sitt hjem eller tildeles både fritt kvarter og naturalforpleining.

1. Under større felttjenesteøvelser og vintergarnisonsøvelser av 2 eller flere dagers varighet, mobiliseringsøvelser, under skogbrann og liknende ekstraordinær tjeneste, under troppers sammendragning til opprettholdelse av rettsordenen eller til forberedelse av utrykning på feltfot.
2. Under vanlige våpenøvelser og regimentsbefalsøvelser i forbindelse med disse når øvelsene medfører fravær fra ekserserplassen i et sammenhengende tidsrom av mer enn 4 døgn. Tillegget utbetales for fraværstiden.
3. Under tjeneste som gir befal av sersjants og høyere grad rett til forhøyd innkommanderingstillegg (se § 6).
4. Under særlige forhold ellers etter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse for hver gang.

Forpleiningstillegget utbetales også for reise til og fra den tjeneste som gir rett til tillegget.

Under tildeling av fritt kvarter henregnes i denne forbindelse bl. a. forlegning i telt.

§ 2. Familietillegg.

1. Familietillegg utbetales til utskrevne korporaler og menige uten legitimasjon for trang som regel etter vedkommendes egen oppgave over forsørgelsesbyrde sammenholdt med innlevert avskrift av skatteseddel med ligningsvesenets klasseansettelse. Familietillegget består av et grunnbeløp og eventuelt tilleggsbeløp. Grunnbeløpet, kr. 180 pr. måned, utbetales til den utkommandertes hustru. For enkemann med barn utbetales grunnbeløpet som om hustruen var i live. Familietillegget utbetales i dette tilfelle i alminnelighet til den som forestår enkemannens husholdning.

Dessuten utbetales tilleggsbeløp med kr. 45 pr. måned for hvert barn under 18 år, herunder fosterbarn som er antatt som eget uten vederlag for oppfostringen samt barn født utenfor ekteskap når de forsørges av den utkommanderte.

Tilleggsbeløpet utbetales også for foreldre og for søsken under

11 desbr. 18 år når de forsørges av den utkommanderte. Forsvarsdepartementet kan ellers samtykke i utbetaling av grunnbeløpet når det er særlig grunn til det, som når den utkommanderte er fraskilt med barn eller han forsørger foreldre eller mindre søsken i felles husstand.

2. I særlige tilfelle[1]) kan Forsvarsdepartementet tillate øking av forannevnte satser med inntil 50 pst. bl. a. for å dekke påviselige, nødvendige utgifter som den innkalte på grunn av den militære tjeneste ikke kan ordne selv.
3. I tilfelle av dødsfall utbetales familietillegget for en måned etter forsørgerens død.

Befal av sersjants og høyere grad samt fastlønte håndverkere.

§ 3. Innkommanderingstillegg.

1. Innkommanderingstillegget utgjør kr. 4,50 pr. dag for befal av sersjants og høyere grad samt fastlønte håndverkere. Dessuten for hovslagerkorporaler og intendanturkorporaler som kvartermesterassistenter og assistenter ved øvelsesmagasin under frivillig innbeordring til tjeneste.

   Ved frammøte til tjeneste med godtgjørelse etter denne paragrafs punkt 2 eller § 6 punkt 2 etter reise som gir rett til kostgodtgjørelse kan beregnes vanlig innkommanderingstillegg for den eventuelt gjenværende del av kalenderdag (kl. 7—23) når reisens varighet ikke overstiger 10 timer (og kostgodtgjørelsen som følge herav utbetales med redusert beløp).
2. Tillegget utbetales:
   a) Under militære øvelser (vanlige våpenøvelser, felttjenesteøvelser, herunder divisjonsfellesøvelser), befalsøvelser under eller istedenfor disse, årlige kurser til utdannelse av ulønt og utskrevet befal (f. eks. befalskurser for utdannelse av befalselever med høyere sivil utdannelse, vintergarnisonsøvelser av 2 eller flere dagers varighet, mobiliseringsøvelser m. v.) og på reiser til og fra sånne øvelser, når det ikke er adgang til å beregne forhøyd innkommanderingstillegg etter § 6 eller kostgodtgjørelse etter § 8.
   b) Under innbeordring — men ikke under reiser[2]) — til garnisonstjeneste (herunder også innbeordring til rideskoler og

[1]) For å erstatte nødvendig vanlig tilskudd fra forsørgeren, til betaling av faste avdrag på gjeld, til dekning av høyere leveomkostninger (f. eks. i by) m. v.

[2]) Under sånne reiser gjelder skyss- og kostgodtgjørelseslovens alminnelige regler.

liknende), videre under innrullerings- og utskrivningsmøter samt hestevisninger på hjemsteder (for befal i distriktstjeneste) og under forefallende beordringer for øvrig etter nærmere bestemmelser av Forsvarsdepartementet. 11 desbr.

c. Under tjeneste ved fremmed avdeling etter søknad, istedenfor tjeneste ved egen avdeling, eller som ledd i utdannelsen ved særetat.

Under midlertidig fravær fra øvelsesstedet som følge av sykdom eller annen årsak faller tillegget bort for fravær utover 8 dager.

3. Befal og fastlønte håndverkere som for lengre tid oppebærer vanlig innkommanderingstillegg og herunder for kortere tid (inntil 8 dager) beordres til reiser eller tjeneste som gir rett til forhøyd innkommanderingstillegg eller kostgodtgjørelse, mister ikke sitt innkommanderingstillegg for den eller de dager da de har forhøyd innkommanderingstillegg eller kostgodtgjørelse.

Til garnisonerende befal og fastlønte håndverkere utbetales innkommanderingstillegg når tjenesten ikke er knyttet til garnisonstedet (standkvarteret, det faste arbeidssted), eller når vedkommende i garnisonsstedet deltar i felles messe av tjenstlige grunner etter pålegg av avdelingen på grunnlag av nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet. Vanlig innkommanderingstillegg skal i henhold hertil utbetales bl. a. under de med våpenøvelsene forbundne for- og etterarbeider, hvis betingelsene for utbetaling er til stede (se nedenfor) og vedkommende ikke oppebærer forhøyd innkommanderingstillegg etter bestemmelsene i § 6.

Fastlønte (garnisonerende) håndverkere får under våpenøvelser (med for- og etterarbeider) innkommanderingstillegg bare etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet, når magasinene (standkvarteret, det faste arbeidssted) ikke ligger på eller ved (i umiddelbar nærhet av) ekserserplassen eller når vedkommende ikke har kunnet oppnå bolig i bekvem nærhet av magasinene.

Fast innebeordret befal har tillegg i likhet med garnisonerende uten å miste sitt faste tillegg.

4. Et ekstratillegg av kr. 0,65 pr. dag utbetales under remonteskoler, rekruttskoler og repetisjonsøvelser til fastlønte stridende løytnanter B og fenriker i distriktstjeneste ved Kavaleriet, Felt- og Bergartilleriet når de tjenestgjør ved bereden avdeling, og til samme befal ved Ingeniørvåpenet når det tjenestgjør til hest. Videre under samme tjeneste til løytnanter K i distriktstjeneste på lønnsvilkår etter befalsordningen av 1940.

11 desbr.

§ 4. Lønn for vernepliktig, ulønt og utskrevet befal.

Under innbeordring til militærtjeneste samt under reiser til og fra sånn tjeneste oppebærer vernepliktig, ulønt og utskrevet befal av sersjants og høyere grad lønn som garnisonerende i tilsvarende stilling uten fradrag av 10 pst. Alderstillegg opptjenes ved faktisk tjenestgjøring i vedkommende stillinger. Har vedkommende fra før bedre lønnsansiennitet beholder han denne. Innkommanderingstillegg utbetales som for garnisonerende. Årslønn (for vernepliktige) og redusert lønn faller bort under tjenestgjøringen. Eventuell pensjon går inn i den garnisonerende lønn.

§ 5. Familietillegg.

Oppheves.

§ 6. Forhøyd innkommanderingstillegg.

1. Forhøyd innkommenderingstillegg utgjør kr. 7 pr. dag for befal av sersjants og høyere grad, samt fastlønte håndverkere.[1])
2. Tillegget skal utbetales til befal og fastlønte håndverkere (håndverksformenn) i distriktstjeneste under all tjeneste utover normal øvelsesvarighet for vedkommende våpen som ikke inngår under tjeneste nevnt i § 3 punkt 2 b, videre til så vel garnisonerende som distriktsbefal under divisjonsbefalsøvelser og andre særskilte befalsøvelser, generalstabsøvelser, skyteskole, vinterskole samt særskilte instruksjonskurser og forsøk. Dessuten etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet under skogbrann og annen ekstraordinær tjeneste, samt når felles messe eller militær forpleining ikke hensiktsmessig kan etableres.

   Ved instruktørtjeneste i annet våpen, ved kursus eller ved annen avdeling — som ikke godskrives som utført tjeneste ved eget våpen (ved egen avdeling) — utbetales forhøyd innkommanderingstillegg hvis ikke en annen engasjementsordning er fastsatt på forhånd.

   Enn videre kan det utbetales forhøyd innkommanderingstillegg etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet under for- og etterarbeider samt tjeneste ved magasiner m. v., når forholdene på tjenestestedet ikke tillater deltagelse i felles messe og vedkommende tjenestemann ikke kan spise i sitt hjem.
3. Til garnisonerende befal og fastlønte håndverkere utbetales tillegget i de i punkt 2, 1. avsnitt, nevnte tilfelle med unntak av ordinær tjeneste utenom våpenøvelsene (bl. a. for- og etter-

[1]) Om utbetaling av innkommanderingstillegg for del av kalenderdag, se under punkt 7.

arbeide), når tjenesten ikke er knyttet til garnisonstedet (stand- 11 desbr.
kvarteret, det faste arbeidssted) eller når vedkommende i garnisonsstedet deltar i felles messe av tjenestlige grunner etter pålegg av avdelingen på grunnlag av nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet.

Fast innbeordret befal har tillegg i likhet med garnisonerende uten å miste sitt faste tillegg.

Under midlertidig fravær fra øvelsesstedet som følge av sykdom eller annen årsak, faller tillegget bort for fraværstid utover 8 dager.

§ 7. Tillegg for flygertjeneste.

1. Grunntillegg:
   a) Fastlønte flygere og tjenestemenn i stillinger som organisasjonsmessig er besatt med militærflygerutdannet personell[1]) kr. 150 pr. måned.
   b) Ulønte, vernepliktige og utskrevne flygere og speidere når de gjør tjeneste i flygende stilling, kr. 150 pr. måned.
2. Flygetillegg: Kr. 8 pr. beregnet (fløyet) time utbetales til personell som pliktmessig deltar i beordret flyging.
3. Mekanikertillegg: som mekanikertillegg til fastlønt teknisk personell og mekanikerpersonell i organisasjonsmessig stilling ved tropp i Luftforsvaret samt til vernepliktig teknisk og mekanikerpersonell under beordret tjeneste utbetales:

Løytnant og høyere grad	kr.	900	pr. år
Fenrik	»	750	» »
Vingsersjant, kvartermester I	»	600	» »
Sersjant, kvartermester II og utskrevet kvartermester	»	450	» »

4. Elevtillegg: Kr. 50 pr. måned.
5. Sertifikatgebyrer: Kr. 100 til instruktøren for hver utdannet flyger som har avlagt de prøver som fordres for å oppnå privatførersertifikat.
6. Risikotillegg for prøveflyging av fly kr. 500 for nye typer, kr. 100 for seriefly.

§ 8. Kostgodtgjørelse.

1. På fram- og hjemreise til (fra) tjeneste som nevnt i § 3 punkt 2 a utbetales kostgodtgjørelse (etter de i loven og regulativet herfor gjeldende bestemmelser) istedenfor innkommanderings-

[1]) Andre som har fått tillegget i henhold til tidligere formulering av bestemmelsen, skal beholde det til skifte i vedkommende stilling.

11 desbr. tillegg til fastlønt befal av sersjants og høyere grad samt håndverkere i følgende tilfelle:

a) Når reisen gjelder tjeneste utenfor den administrative avdeling som vedkommende tilhører.
b) Når reisen foregår utenfor det divisjonsdistrikt som vedkommende tilhører (1. og 2. divisjons distrikter regnes under ett).
c) Når vedkommende tilhører Forsvarsdepartementet, Generalstaben, Intendanturen (herfra unntatt personell ved intendanturkompaniene), Sanitetsstaben, 6. Divisjon, eller er utenfor nummer.
d) Kostgodtgjørelse kan tilstås av Forsvarsdepartementet i stedet for forhøyd innkommanderingstillegg etter § 6 under opphold hvor måltider må inntas på hotell.

2. Nattillegget faller bort under opphold på ekserserplasser og festninger m. v. i alle tilfelle hvor det av det offentlige har kunnet anvises fritt kvarter.

Hvis det anviste kvarter ikke tilfredsstiller rimelige fordringer til utstyr og stell, utbetales nattillegget med en reduksjon av 50 pst.

§ 9. Godtgjørelse for midlertidig bestyrelse av embeter og tjenestestillinger.

Godtgjørelse utbetales etter de regler for midlertidig bestyrelse av embeter og tjenestemannsloven fastsatte bestemmelser og etter følgende satser:

For generalsembetet	kr.	160	pr. mnd.
» generalinspektørs og obersts embete	»	125	» »
» øvrige staboffiserers og garnisonerende kapteinsembete, direktør ved Kjeller flyfabrikk og kontrolloffiser ved samme	»	110	» »
» øvrige garnisonerende offiserstillinger	»	75	» »
» kapteinsembete som kompanisjef i distriktstjeneste og tilsvarende	»	60	» »
» kapteinsembete som bare omfatter innrulleringsforretninger, pr. kompanidistrikt	»	12	» »
» fordelingssjefstillinger	»	30	» »
» —»— i 6. Divisjon	»	40	» »
» hestefordeling	»	120	» år.

Godtgjørelse som foran angitt for bestyrelse av garnisonerende offiserstilling utbetales også til distriktsoffiserer som er beordret til tjeneste som sjef for øvelsesavdeling i høyere stilling enn egen orga-

nisasjonsmessig stilling samt distriktsbefal som under slik tjeneste oppebærer distriktslønn som for lavere stilling. 11 desbr.

Befal med lønn som garnisonerende utbetales under tjenestegjøring i høyere stilling ved øvelsesavdeling så stort tillegg til sin lønn at de kommer opp i den lønn som er fastsatt for den høyere stilling (fastlønt befal, stillingens nettolønn tillagt pensjonsinnskuddet for den lavere stilling).

Godtgjørelsen kan i dette tilfelle etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet utbetales i inntil en måned utover tjenestetiden ved avdelingen av hensyn til de med tjenesten forbundne forberedende og avsluttende arbeider.

Under lengre sammenhengende bestyrelse av embete (tjenestestilling) som følge av vakanse kan Forsvarsdepartementet i hvert enkelt tilfelle tilstå inntil 50 pst. forhøyelse av ovennevnte satser for bestyrelse utover 3 måneders varighet.

Godtgjørelse beregnet som lønnstilskudd for oppnåelse av vedkommende stillings lønn utbetales bare etter bestemmelse av Forsvarsdepartementet i hvert enkelt tilfelle.

§ 10. Tillegg for elever ved Statens gymnastikkskole og utdannelseskurser.

Offiserer som er beordret til som elever å gjennomgå Statens gymnastikkskole, får et tillegg av kr. 90 pr. måned.

Samme godtgjørelse betales offiserer under befalt opphold ved regulære, planmessige utdannelseskurser av lengre varighet (3 måneder eller mer) utenfor stasjon (standkvarter, festning), når de ikke får annet tillegg eller kostgodtgjørelse.

§ 11. Forskjellige bestemmelser.

1. De militære tjenestemenn får under øvelse som nevnt i § 3 punkt 2 a fritt kvarter, for så vidt de herunder ikke bor i sine hjem. På reiser til og fra disse øvelser godtgjøres nødvendige utlegg til kvarter med et til nattillegget svarende beløp.
2. Under øvelser, skyteskoler, instruksjonskurser m. v. (jfr. § 6 punkt 2) samt under innbeordring til tjeneste som nevnt i § 3 punkt 2 b, for så vidt innbeordringen er midlertidig, anvises de militære tjenestemenn fritt kvarter, så fremt de herunder ikke kan bo i sine hjem.
3. Militære tjenestemenn som ikke tilkommer fri forpleining, men som får utlevert proviant (med eller uten brød), erstatter denne etter den sats som er fastsatt i budsjettet for vedkommende år.

Fri porsjon tilstås garnisonerende befal som av tjenestlige grunner beordres til å bo på kasernen (som ukehavende eller

11 desbr. liknende), og innta sine måltider der, men ikke til befal som er anvist bolig eller fast kvarter i kasernen.

4. Enhver som under innbeordring fører større kommando eller innehar høyere stilling enn den som svarer til hans grad, får herunder de for den høyere kommando eller stilling bestemte tillegg,[1]) ikke lønn, etter det regulativ. De høyere tillegg under øvelser utbetales ikke for fram- og hjemreisen.

Korporal som er instruktør i rekruttskole og intendanturkorporal som frivillig beordres som instruktør i intendanturrekruttskole eller som magasinsjef samt korporal og menig, fast uttatt til sersjants (fenriks) tjeneste under øvelsene, får herunder — men ikke for fram- og tilbakereisen — innkommanderingstillegg som for vedkommende befal bestemt, men må da betale forpleiningen.

Menig, beordret som overkokk ved kompanikjøkken, eller overbaker ved militært bakeri, får korporals daglønn ved siden av innkommanderingstillegget så lenge vedkommende tjeneste varer.

Det samme gjelder kokker som har gjennomgått kjøkkenkursus og her er funnet skikket til å tjenestegjøre i overkoks (overbakers) stilling, enn videre sykebærere under tjeneste som sanitetskorporaler.

5. Bestemmelsene i dette regulativ har ikke anvendelse på betingelsene for engasjement til militær tjeneste. Her gjelder i alle tilfelle bare de på forhånd meddelte betingelser.

Spørsmålet om den rette anvendelse av dette regulativs bestemmelse avgjøres av Kongen.

Regulativ
for tillegg m. v. til Sjøforsvarets tjenestemenn i fred.[2])

§ 1. Alminnelige tjenestetillegg under øvelse i land.

Under militære øvelser (vanlige våpen- og flygeøvelser, felttjenesteøvelser, befalsøvelser, mobiliseringsøvelser m. v.) får befal i Sjøforsvaret av sersjants eller høyere grad og likestilte sivilmilitære samt fastlønte håndverkere et tjenestetillegg av kr. 4,50 pr. dag når det ikke er adgang til å beregne forhøyd tillegg (etter dette regulativ) eller kostgodtgjørelse.

[1]) Innkommanderingstillegget.

[2]) *Stortinget har i samband med vedtakelsen av dette regulativ gjort følgende vedtak (se St.tid. s. 2264 og 2302):*

«Marinens kvartermestre får samme tillegg som Marinens befal. Det forutsettes at regulativet for tillegg m. v. til Sjøforsvarets tjenestemenn i fred av Finansdepartementet blir innarbeidet i samsvar herved».

Samme tillegg utbetales befal i distriktstjeneste også under de 11 desbr.
med øvelsene forbundne for- og etterarbeider.

Fastlønte (garnisonerende) håndverkere får under våpenøvelser (med for- og etterarbeider) tjenestetillegg bare etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet når magasinene (standkvarteret, det faste arbeidssted) ikke ligger på eller ved (i umiddelbar nærhet av) øvelsesplassen eller når vedkommende ikke har kunnet få bolig i bekvem nærhet av magasinene.

Til stadig tjenestgjørende (garnisonerende) befal utbetales tillegget bare når tjenesten ikke er knyttet til vedkommendes stasjon (standkvarter, festning) eller når vedkommende på stasjonen (standkvarteret, festningen) etter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse beordres til å delta i felles messe av tjenestlige grunner.

Tillegget utbetales fra og med den dag tjenesten tiltres og til og med den dag da tjenesten opphører. Tillegget kan ikke heves mer enn 1 gang for samme dag og ikke samtidig med forhøyd tillegg eller kostgodtgjørelse.

Under fravær fra øvelsesstedet på grunn av sykdom eller annen årsak bortfaller tillegget for det tidsrom som overskrider 8 dager.

§ 2. Forhøyd tjenestetillegg under øvelse i land.

Forhøyd tjenestetillegg utgjør kr. 7 pr. dag under særskilte befals- og flygeøvelser, stabsøvelser, skyteskoler, torpedoskoler, spesielle instruksjonskurser og forsøk. Dessuten etter nærmere bestemmelse av Forsvarsdepartementet under skogbrann og annen ekstraordinær tjeneste samt når felles messe eller militær forpleining ikke hensiktsmessig kan etableres.

Tillegget utbetales til befal i Sjøforsvaret av sersjants og høyere grad og likestilte sivilmilitære samt fastlønte håndverkere.

I særlige tilfelle kan det under for- og etterarbeid samt tjeneste ved magasiner m. v. på søknad til Forsvarsdepartementet tillates utbetalt forhøyd tjenestetillegg når forholdene på stedet ikke tillater at måltidene tilberedes ved militært kjøkken eller at vedkommende tjenestemann kan spise i sitt hjem.

Befal med distriktsavlønning utbetales forhøyd tillegg under all tjeneste utover normal øvelsesvarighet for vedkommende våpen.

De årlige kurser som er anordnet til utdannelse av ulønt, utskrevet og vernepliktig befal, samt kurser som anordnes for utdannelse av elever av Sjøkrigsskolens øverste avdeling går ikke inn under dette punkt, men regnes som vanlige øvelser. Det samme gjelder befalsøvelser som trer i stedet for ordinære våpenøvelser, samt beordring til deltagelse i øvelser ved fremmed avdeling — etter søknad eller istedenfor ordinær tjeneste ved egen avdeling.

11 desbr. Til stadig tjenestgjørende (garnisonerende) befal utbetales forhøyd tillegg når tjenesten ikke er knyttet til stasjonen (standkvarteret, festningen) eller når vedkommende på stasjonen (standkvarteret, festningen) av tjenestlige grunner beordres til å delta i felles messe etter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse.

Tillegget utbetales fra og med den dag tjenesten tiltres og til og med den dag da tjenesten opphører. Tillegget kan ikke heves mer enn 1 gang for samme dag og ikke samtidig med alminnelig tjenestetillegg eller kostgodtgjørelse.

Under fravær fra øvelsesstedet på grunn av sykdom eller annen årsak bortfaller tillegget for det tidsrom som overskrider 8 dager.

§ 3. Kost til kvartermestre, kadetter og faste menige.

Under øvelse m. v. som nevnt i §§ 1 og 2 får kvartermestre, kadetter og faste menige en porsjon kost for så vidt de av tjenstlige grunner ikke kan spise i sine hjem.

§ 4. Fritt kvarter eller kvartertillegg.

Under øvelser m. v. som nevnt i §§ 1 og 2 gis fritt kvarter for så vidt vedkommende under øvelsene ikke kan bo i sine hjem. Kan tilfredsstillende fritt kvarter ikke anvises, godtgjøres nødvendige utlegg til kvarter med et til nattillegg svarende beløp.

§ 5. Korporal og menig i Kystartilleriet som gjør tjeneste i høyere stilling.

Korporal som instruktør i rekruttskole ved kystartilleriet samt korporal og menig, fast uttatt til sersjants (fenriks) tjeneste under øvelser ved dette våpen, får herunder tjenestetillegg som for vedkommende befal bestemt, men de må selv betale forpleiningen.

§ 6. Alminnelig og forhøyd tjenestetillegg under sjøtjeneste.

Ved tjenstegjøring på fartøy med kommando heist gis følgende tillegg:

a) Offiserer og likestilte sivilmilitære samt marineloser får et tjenestetillegg av kr. 3,50 pluss en porsjon skipskost pr. dag. På tokt til utlandet forhøyes tillegget med 50 pst. fra ankomsten til utenlandsk havn til fartøyet igjen anløper norsk havn.
b) Kvartermestre, kadetter samt fyrbøtere med over 6 års tjenestetid tilstås en porsjon skipskost samt et tillegg av kr. 1,20 pr. dag.
c) Faste menige for øvrig får en porsjon skipskost og et tillegg av kr. 0,90 pr. dag.
d) Hvis skipskost ikke gis, bestemmer forsvarsdepartementet den godtgjørelse som skal tre i stedet.

e) Kvartermestre og faste menige, som er gifte eller enkemenn med hjemmeværende barn under 18 år, utbetales under sjøtjeneste kr. 30 pr. måned for hustru og barn. 11 desbr.

f) Tillegg for tjenestgjøring ombord regnes fra og med den dag da tjenesten på fartøyet tiltres og til og med den dag da tjenesten opphører. Tillegget kan dog ikke heves mer en 1 gang for samme dag og ikke samtidig med kostgodtgjørelse.

g) Under fravær fra fartøyet på grunn av sykdom eller annen årsak bortfaller tillegg etter denne paragraf for det tidsrom som overskrider 8 dager.

§ 7. Fritt kvarter ombord eller kvartertillegg.

Personell som er beordret til tjeneste på fartøy med kommando heist og som av en eller annen grunn ikke kan bo ombord og heller ikke kan skaffes tilfredsstillende kvarter på annen måte — herunder innbefattet i vedkommendes hjem — utbetales et til natttillegg svarende beløp ved siden av tillegget etter § 6. Kostgodtgjørelse gis da ikke.

§ 8. Tillegg for proviantregnskapsfører og -skriver.

Proviantregnskapsførere utenfor Intendanturen får et månedlig tillegg av kr. 52 på fartøyer og stasjoner med besetning av ikke over 30 mann, kr. 78 på fartøyer og stasjoner med besetning av over 30, men ikke over 100 mann, og kr. 104 på fartøyer og stasjoner med større samlet besetning enn 100 mann.

Proviantskrivere utenfor Intendanturen får et månedlig tillegg av kr. 26 på fartøyer med besetning av ikke over 100 mann, kr. 52 på fartøyer og stasjoner med besetning av over 100, men ikke over 200 mann, og kr. 78 på fartøyer og stasjoner med større besetning.

De her fastsatte tillegg utbetales bare hvor omhandlede tjeneste utføres ved siden av annet arbeid.

Ved beregning av tilleggene skal legges til grunn besetningens størrelse ved kommandoens heisning og senere den 1. i hver måned.

§ 9. Representasjonsutgifter.

Nødvendige representasjonsutgifter under tokt i fremmed farvann godtgjøres sjefen etter regning.

Likeledes godtgjøres sjøforsvarssjefer, eksadresjefer, avdelingssjefer og skipssjefer på fartøy av 700 tonn (fullt utrustet) og derover nødvendige representasjonsutgifter under møte med fremmede orlogsmenn i norske farvann.

11 desbr.

§ 10. Særtillegg under oppsynstjeneste.

Under tjeneste på oppsynsskip i Finnmark, Troms og Nordland fylker, nordenfor polarsirkelen, ved Island og Grønland og i fart til Svalbard, Murmansk, Østisen og Vestisen betales sånt særtillegg: Offiserer og fatslønte marineloser kr. 2 pr. dag. Kvartermestre og fyrbøtere med over 6 års tjenestetid kr. 1,50 pr. dag. Kadetter og menige for øvrig (faste og utskrevne) kr. 0,90 pr. dag.

§ 11. Særtillegg under undervannsbåtstjeneste.

Det ved undervannsbåtstjeneste ansatte personell tilstås følgende særtillegg pr. dag.

For tjeneste på undervannsbåt, som reservebesetning på moderskip eller tender og ved opplegg samt undervannsbåtstasjon i land:

Divisjonssjef for utrustede undervannsbåter kr. 3,50 pr. dag, sjef kr. 2, andre offiserer kr. 1,50, kvartermestre og menige (faste og utskrevne) kr. 0,75. De dager undervannsbåten er under gang over 1 time, forhøyes disse tillegg til:

Sjef kr. 8, andre offiserer kr. 7, kvartermestre og menige (faste og utskrevne) kr. 5 pr. dag. Divisjonssjefens tillegg forhøyes ikke under gangdager.

§ 11 b. Særtillegg under tjeneste på motortorpedobåt og på motorlaunch.

Motortorpedobåt- og motorlaunch-personell utbetales inntil videre: Kr. 3 pr. dag under tjenestgjøring ombord i motortorpedobåt eller motorlaunch etter at kommandoen er heist.

§ 11 c. Særtillegg for dykkertjeneste.

Foruten vanlig avlønning tilkommer alt dykkerpersonell — befal og menige — følgende tillegg:

a) Dykkersatser:

Fra 1 mai til 15 oktober utbetales:

For dybder opptil	17	meter	.....	kr.	4 pr. time
» » fra	17—32	»	.....	»	5 » »
» » »	32—40	»	.....	»	8 » »
» » »	40—46	»	.....	»	11 » »
» » over	46	»	.....	»	15 » »

Fra 16 oktober til 30 april forhøyes satsene med 25 pst. Tiden beregnes med ¼ time. Enhver overskridelse herav beregnes som en ny ¼ time.

Under vanskelige forhold kan det etter omstendighetene gis et ekstratillegg til ovenstående satser. Sjefen kan for et særlig godt

utført arbeid under vanskelige forhold, gi et gratiale som dog ikke uten Forsvarsdepartementets samtykke må overskride kr. 50. 11 desbr.

Hvor et langvarig arbeid skal utføres bør man benytte akkordsystem.

Det fastsettes en minstebetaling som utgjør 50 pst. av timebetaling på den dybde der arbeides. Utenom arbeidstiden eller vakttjeneste forhøyes denne minstebetaling til kr. 10.

b) Dykking med spesielle dykkerdrakter. «Krabbedrakter».

For dykking med spesielle dykkerdrakter — «Krabbedrakter» — fastsettes følgende betaling på dybder

opptil 20 meter 15 øre pr. minutt
over 20 » 20 » » »

Ingen minstebetaling fastsettes.

c) Dykkerassistenter.

På dybder opptil 32 meter kr. 1,50 pr. time.
» » over 32 » » 2,50 » »

Minstebetaling pr. dag under dykking kr. 1,50.

Under dykking utenom arbeidstid eller vakt er minstebetalingen kr. 3.

d) Militære dykkere gis et tillegg på kr. 15 pr. måned når de er i land; er de påmønstret ombord forhøyes dette tillegg til kr. 30 pr. måned. Her er innbefattet godtgjørelse for tilsyn for dykkerredskaper.

e) Under utdannelse.

Personell som er under utdannelse til dykkere gis en ekstrabetaling svarende til 50 pst. av de satser som er fastsatt for ordinært dykkerarbeid.

§ 12. Spesielle tillegg ombord og i land for kvartermestre og menige (faste og utskrevne).

a) Kr. 1,30 pr. dag tilstås menig som gjør tjeneste som kvartermester, utskreven som kokk på Marinens fartøyer, stasjoner og forlegninger eller overkokk på festning.

For korporaler som overkokk bortfaller korporals lønn.

b) Kr. 0,65 pr. dag tilstås utskreven som koksmat på Marinens fartøyer, stasjoner og forlegninger eller fast kokk på festning.

c) Kr. 0,40 pr. dag tilstås kvartermestre og menige som kanonkommandører på skip ved 12 cm- og større kanoner.

d) Kr. 0,30 pr. dag tilstås kvartermestre og menige som torpedokommandør og kanonkommandør ved mindre kanoner på skip, formenn i båter, på topper, tilsyneshavende i radiostasjon, kjel-

11 desbr.

romsformenn, utskreven som kullemper, utskreven som smørstikker, dagvakt, hullgast, skipsbyggers assistent, vaskeriformann og skomaker på skip.

e) Kr. 1 pr. dag tilstås utskrevne ledende dekksmenn og utskrevne ledende maskinmenn.

f) Antallet av samtlige ovennevnte tillegg fastsettes av Forsvarsdepartementet.

g) Tillegg etter denne paragraf bortfaller hvis vedkommende på grunn av sykdom eller annen årsak ikke kan utføre denne spesielle tjeneste således at stedfortreder må beordres. Tillegget utbetales i så tilfelle til stedfortrederen.

§ 13. Særtillegg for flygetjeneste.

Under beordret tjeneste ved Marinens Flygevåpen får:

a) Fastlønte flygere og befal i stillinger som organisasjonsmessig er besatt med militærflygerutdannet personell: kr. 150 pr. måned.[1]

b) Ulønte, vernepliktige og utskrevne flygere og speidere når de gjør tjeneste i flygerstilling kr. 150 pr. måned.

c) Flygetillegg kr. 8 pr. beregnet (fløyet) time, utbetales til personell som pliktmessig deltar i beordret flyging.

d) Mekanikertillegg: Som mekanikertillegg til fastlønt teknisk personell og mekanikerpersonell i organisasjonsmessig stilling ved tropp i Luftforsvaret samt til vernepliktig teknisk og mekanikerpersonell under beordret tjeneste utbetales:

Løytnant og høyere grad	kr.	900	pr. år
Fenrik	»	750	» »
Vingsersjant og kvartermester I	»	600	» »
Sersjant, kvartermester II og utskrevet kvartermester	»	400	» »

e) Elevtillegg: kr. 50 pr. måned.

f) Sertifikatgebyrer: kr. 100 til instruktøren for hver utdannet flyger som har avlagt de prøver som fordres for å oppnå privat førersertifikat.

g) Risiko-tillegg for prøveflyging av fly kr. 500 for nye typer og kr. 100 for seriefly.

§ 14. Daglønn for marineloser.

Under tjeneste — samt under reiser til og fra tjeneste — oppebærer marineloser følgende daglønn ved siden av den regulativmessige lønn:

[1]) Andre som har fått tillegget i henhold til tidligere formulering av bestemmelsen, beholder dette til skifte i vedkommende stilling.

a) Kr. 20 pr. dag i de første 30 dager av hver sammenhengende tjenestetid. 11 desbr.
b) Senere kr. 15 pr. dag.

§ 15. (Dag)lønn for lønte vernepliktige marineleger.

Under tjeneste — samt under reise til og fra tjeneste — oppebærer lønte vernepliktige marineleger lønn som stadig tjenestgjørende befal av samme grad uten fradrag av 10 pst. Alderstillegg opptjenes ved faktisk tjenestgjøring i vedkommende stillinger. Har vedkommende bedre lønnsansiennitet fra før beholder han denne. Årslønn faller bort under tjenestgjøringen.

§ 16. Daglønn til Kystvaktens personell og til krigsmerkeformenn.

a) Under tjenestgjøring ved egen stasjon oppebærer Kystvaktens personell kr. 10,40 pr. dag (på egen kost) fra den tid stasjonen er beordret klargjort til tjeneste, og inntil tjenesten ved samme opphører.
b) Under reise samt under tjenestgjøring utenfor egen stasjon oppebærer Kystvaktens personell kr. 10,40 pr. dag (reisedagene iberegnet) samt fri kost og fritt kvarter, eller hvis sånn ikke kan gis, en passende godtgjørelse for kost og kvarter, som for hvert enkelt tilfelle fastsettes av Forsvarsdepartementet.
c) Krigsmerkeformenn oppebærer under reise og arbeid i distriktet kr. 13 pr. dag og under mobiliseringsarbeid kr. 26 pr. dag.

Dagpenger betales pr. tjenestgjøringskalenderdag.

§ 17. Lønn for vernepliktig, ulønt og utskrevet befal i Kystartilleriet.

Under innbeordring til militærtjeneste, samt under reiser til og fra sånn tjeneste oppebærer vernepliktig, ulønt og utskrevet befal av sersjants og høyere grad i Kystartilleriet lønn som garnisonerende i tilsvarende stilling uten fradrag av 10 pst. Alderstillegg opptjenes ved faktisk tjenestgjøring i vedkommende stilling. Har vedkommende bedre lønnsansiennitet fra før beholder han denne. Innkommanderingstillegget utbetales som for garnisonerende. Årslønn (for vernepliktige) og redusert lønn faller bort under tjenestegjøringen. Eventuell pensjon går inn i den garnisonerende lønn.

§ 18. Lønn til utskrevne korporaler og menige.

De utskrevne lønnes:

a) I Marinen:

Kr. 1 pr. dag og i tilfelle hvor tjenesten strekker seg utover 6 måneder kr. 1,50 pr. dag.

11 desbr. Utskreven som gjør tjeneste som skipselektriker, fyrbøter eller torpedomannskap får et tillegg til sin lønn av kr. 10 månedlig. Dessuten får utskreven maskinmann med sertifikat som tjenstgjør som regnskapsfører kr. 10 pr. måned i tillegg.

b) I Kystartilleriet:

Kr. 1 pr. dag og i tilfelle hvor tjenesten strekker seg utover 6 måneder kr. 1,50 pr. dag, alt når naturalforpleining gis. Når naturalforpleining ikke gis, kr. 4 (4,50) pr. dag. Hvor sistnevnte tillegg utbetales i et sammenhengende tidsrom av mer enn 2 dager, forhøyes tillegget for de overskytende dager til kr. 4,50 (5) pr. dag.

Korporaler får dessuten ytterligere kr. 1 pr. dag, visekorporaler kr. 0,50 pr. dag.

c) Når utskrevne av Marinen og Kystartilleriet tjenestgjør sammen under helt like forhold som f. eks. i kurser, gis sistnevnte etter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse samme lønn som Marinens utskrevne.

d) Lønnen regnes fra og med den dag den utskrevne etter ordre møter på utgangspunktet til og med den dag han er brakt tilbake til dette, eller for så vidt han ikke skal tilbake, til og med den dag han dimiteres, med tillegg av de for reisen til utgangspunktet fornødne reisedager.

e) Ombord eller på øvelsesstedet får den utskrevne en porsjon skips-(soldat-)kost, eller hvis sånn ikke gis, godtgjørelse herfor nærmere fastsatt av Forsvarsdepartementet. Dessuten får den utskrevne fritt kvarter fra ankomsten til utgangspunktet og til han igjen bringes tilbake hertil eller dimitteres.

§ 19. Familietillegg.

Familietillegg utbetales til utskrevne menige, ulønte og utskrevne korporaler uten legitimasjon for trang som regel etter vedkommendes egen oppgave over forsørgelsesbyrde sammenholdt med innlevert avskrift av skatteseddel med ligningsvesenets skatteansettelse.

Familietillegget består av et grunnbeløp og eventuelt tilleggsbeløp. Grunnbeløpet, kr. 180 pr. måned, utbetales til den utkommandertes hustru. For enkemann med barn utbetales grunnbeløpet som om hustruen var i live. Familietillegget utbetales i dette tilfelle i alminnelighet til den som forestår enkemannens husholdning.

Dessuten utbetales tilleggsbeløp med kr. 45 pr. måned for hvert barn under 18 år, herunder fosterbarn som er antatt som eget uten vederlag for oppfostringen samt barn født utenfor ekteskap når de forsørges av den utkommanderte.

Tilleggsbeløpet utbetales også for foreldre og for søsken under 18 år, når de forsørges av den utkommanderte. Forsvarsdepartementet kan ellers samtykke i utbetaling av grunnbeløpet, når det er særlig grunn til det, som når den utkommanderte er fraskilt med barn eller han forsørger foreldre eller mindre søsken i felles husstand. 11 desbr.

I særlige tilfelle[1] kan Forsvarsdepartementet tillate øking av forannevnte satser med inntil 50 pst. bl. a. for å dekke påviselige nødvendige utgifter, som den innkalte på grunn av den militære tjeneste ikke kan ordne selv.

Utbetalingen finner sted så vel for reisedager som for virkelig tjenestgjørende dager.

I tilfelle av dødsfall utbetales familietillegget for en måned etter forsørgerens død.

§ 20. Fri reise m. m. for kvartermestre, kadetter, befalselever, korporaler og menige.

På befalte reiser og opphold utenfor stasjon innen riket får kvartermestre, kadetter, befalselever og menige fri reise med militærtransport samt kost og kvarter, eller hvis dette for tilfellet ikke gis en av Forsvarsdepartementet nærmere fastsatt godtgjørelse.

§ 21. Midlertidig overtagelse av annen stilling.

a) Befal med fast organisasjonsmessig tjenestestilling i land som beordres til ved siden av denne midlertidig å overta også en annen sånn, får for denne siste tjenestestilling tillegg således:

	Pr. måned.
Admiraler	kr. 160
Stabsoffiserer	» 125
Kapteiner	» 110
Øvrig stadig tjenstgjørende befal	» 75
Kapteiner i distriktstjeneste	» 60
Fordelingssjefsstillinger	» 30

b) For kystartilleriet knytttes ovennevnte satser til det embete eller den tjenestestilling som bestyres.

c) Beordringer etter denne paragraf må bare foretas med Forsvarsdepartementets samtykke.

§ 22. Tillegg for elever ved Statens gymnastikkskole og utdannelseskurser.

Offiserer som er beordret til som elever å gjennomgå Statens gymnastikkskole får et tillegg av kr. 90 pr. måned.

[1]) For å erstatte nødvendig vanlig tilskudd fra forsørgeren, til betaling av faste avdrag på gjeld, til dekning av høyere leveomkostninger (f. eks. i by) m. v.

11 desbr. Samme godtgjørelse betales offiserer under befalt opphold ved regulære, planmessige utdannelseskurser av lengre varighet (3 måneder eller mer) utenfor stasjon (standkvarter, festning), når de ikke får annet tilegg eller kostgodtgjørelse.

§ 23. Fravær fra stilling med høyere lønn.

Befal som tjenestgjør i stillinger for hvilke spesiell lønn eller tillegg er regulert etter lønnsregulativet, beholder denne lønn og tillegg under utkommando ombord og i land med mindre annet er bestemt og bare for så vidt tjenesten under vedkommendes fravær kan utføres uten utgift for det offentlige.

Kommisjons og komitémedlemmers godtgjørelse m. v.

I.

1. Medlemmer av kongelige og departementale komitéer (kommisjoner, utvalg) får en arbeidsgodtgjørelse (honorar) på kr. 30 pr. møte med et tillegg av kr. 5 for formannen, så fremt arbeidstiden har vært minst 3 timer. Har denne vært kortere, får vedkommende bare en forholdsmessig beregnet godtgjørelse.
2. Holdes det møte i en komité to ganger på samme dag og det ene møte varer minst 4 timer eller har et medlem møte samme dag i to eller flere komitéer, forhøyes arbeidsgodtgjørelsen med 50 pst.
3. På reiser til og fra møtestedet samt under oppholdet på møtestedet får komitémedlemmer skyss- og kostgodtgjørelse som bestemt for tjenestemenn av 1. klasse i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.
4. For arbeid utenfor møtene får komitémedlemmer en godtgjørelse av kr. 7,50 pr. time, dog ikke utover kr. 30 pr. dag (uten særskilt tillegg for formannen).
5. Erstatning for utlegg til stedfortreder. Spørsmålet om erstatning av nødvendige utlegg til stedfortreder under komitéarbeidet avgjøres så vidt mulig på forhånd for hvert enkelt tilfelle av det departement som komitéen hører under, dog således at det ikke tilstås erstatning for tapt fortjeneste ellers som følge av at komitémedlemmet ikke selv har kunnet skjøtte sin forretning (arbeid) under fraværet.

II.

1. For sekretærer som er offentlige tjenestemenn og som forutsettes å beholde sin lønn som tjenestemenn, fastsettes følgende godtgjørelse:

a) I komitéer som medfører kontinuerlig arbeid for sekretæren, 11 desbr.
således at han som regel vil ha sin dag helt eller for en vesentlig del opptatt i komitéens tjeneste, fastsettes en månedlig godtgjørelse, som ikke bør overstige kr. 200 pr. måned. I særlige tilfelle kan denne godtgjørelse med vedkommende departements samtykke forhøyes til kr. 300 pr. måned.

b) I andre komitéer hvor arbeidet faller mer ujevnt for sekretæren, således at han som regel ikke trenger permisjon fra sin stilling, fastsettes godtgjørelsen således:

Så vel på hjemstedet som på reiser får sekretæren for komitéarbeid en godtgjørelse av kr. 4,80 pr. time, dog ikke over kr. 24 pr. dag. Den samlede godtgjørelsen i en måned kan heller ikke overstige kr. 200 pr .måned. Hvis arbeidet i komitéen nødvendiggjør tilsvarende merarbeid for sekretæren i hans ordinære tjenestestilling utenfor kontortiden, skal han ikke få særskilt overtidsgodtgjørelse for dette.

På reiser for komitéen får sekretæren skyss- og kostgodtgjørelse som bestemt for medlemmer.

2. For sekretærer som ikke er offentlige tjenestemenn, fastsetttes godtgjørelsen etter overenskomst så vidt mulig under hensyn til reglene foran.

Før bestemmelse herom treffes blir spørsmålet å forelegge Finansdepartementett til uttalelse.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «P r o- 11 desbr.
f e s s o r dr. m e d. T h. T j ø t t a s l e g a t» til fremme av bakteriologisk forskning ved Kaptein W. Wilhelmsen og frues Bakteriologiske Institutt i Oslo, opprettet ved skipsreder H. Samuelsens gavebrev av 4 desember 1939 og 4 oktober 1946.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til samtlige fylkesmenn. 12 desbr.

D o m m e r k a p p e r.

I dette departements rundskrivelse av 27 februar 1934 (Norsk Lovtidend for 1934 side 60) ble det bl. a. uttalt at utgiftene ved anskaffelse av dommerkapper ikke ville bli dekket av staten.

I departementets budsjettforslag for terminen 1946—47, som nå er vedtatt av Stortinget, har en foreslått at det offentlige dekker utgiftene ved første gangs anskaffelse av dommerkapper og at utgiftene ved senere anskaffelse kan belastes det offentlige etter særskilt tillatelse. Dette gjelder kapper til dommere ved lagmannsrettene og herreds- og byrettene.

12 desbr. Ordningen gjøres gjeldende med virkning fra frigjøringen. De dommere som etter dette tidspunkt for egen regning har anskaffet dommerkappe, kan sende inn hertil oppgave over de utlegg vedkommende i denne forbindelse har hatt, hvorpå beløpet vil bli anvist.

Ved framtidig anskaffelse av dommerkappe bes forholdt i samsvar med det som er anført foran.

12 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Dr. Chr. Christensens stipendiefond» til reisestipendier for yngre norske læger som i U. S. A. vil drive medisinsk vitenskapelig forskning, opprettet ved gavebrev av 4 mars 1919.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Frei herred, Møre og Romsdal fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Berg herred, Troms fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Kristiansand.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Ålesund.

12 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Molde.

13 desbr. **Lov** *)[1]) um tillegg til statsborgarlovi.

Nr. 1. § 1. Når Noreg er i krig kan borgar av fiendestat ikkje vinna norsk statsborgarrett etter § 2 eller § 3 i statsborgarlovi frå 8 august 1924. Denne regelen gjeld frå krigen byrjar og til ein dag Kongen fastset.

Hev borgar av fiendestat fyllt vilkori i statsborgarlovi § 2 i den tid som er nemnt i fyrste leden, vert han norsk statsborgar når tidbolken er ute, so framt han framleis bur i riket.

Hev ei kvinne, som er borgar i fiendestat, gift seg med norsk statsborgar i den tidi som er nemnt i fyrste leden, vert ho norsk statsborgar når tidbolken er ute, so framt ho ikkje bur utanfor

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 5 desember. Se Ot. prp. nr. 136. Innst. O. nr. 239. St.tid., forh. i Ot. s. 678—681; i Lt. s. 213—222.

riket, eller samlivet mellom ektemakane er slutt, med heimel i dom 13 desbr.
eller løyve. Barn som ektemakane åtte i lag då dei gifte seg med Nr. 1.
einannan, vert norsk statsborgar soframt det er ugift og under 18 år.

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera undantak frå fyresegnene i det einskilde tilfellet når serlege grunnar ligg fyre.

§ 2. Hev nokon vunne statsborgarrett i fiendestat i tidi frå krigen byrjar og til ein dag Kongen fastset, misser han sin norske statsborgarrett, utan umsyn til fyresegnene i statsborgarlovi § 8, andre punktum. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera undantak frå fyresegnene i fyrre punktum i det einskilde tilfelle.

§ 3. Hev nokon som fyrr var borgar i fiendestat, fenge norsk statsborgarløyve, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, taka løyvet tilbake med verknad frå krigen byrja, so framt vedkomande har forbrote seg mot straffelovene um landssvik.

§ 4. Kongen kan gjeva ålgjeldande fyresegner um kven som skal reknast for borgar av fiendestat etter denne lovi.

§ 5. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Millombils rettarbot frå 17 august 1945 um tillegg til statsborgarlovi held upp å gjelda frå same tid.

Lov *)[1]) **inneholdende særregler om skattlegging av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v.** 13 desbr. Nr. 2.

Kapitel I.

Sjøfolk og fangstfolk i utenriks fart.

§ 1. Av hyre, part og annen godtgjørelse som er oppebåret i årene 1940 til og med 1945 for tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som i henhold til bestemmelse i tariffavtale eller annen avtale eller etter pålegg er trukket ved utbetalingen. Det samme gjelder for hyre, part og annen godtgjørelse for tjeneste ombord i andre skip i alliert tjeneste, forutsatt at trekk er foretatt ved utbetalingen og at trekkbeløpene er innbetalt til norske myndigheter.

Midler som er oppspart av hyre m. v. som nevnt i første ledd skal skattlegges som formue ved ligningen for budsjettåret 1946—47. Det kan ikke foretas etterligning av formue av denne art for budsjettårene 1941—42 til og med 1945—46.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 5 desember. Se Ot. prp. nr. 80. Innst. O. nr. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 663—677; i Lt. s. 209—213.

13 desbr. Nr. 2.

Den skattepliktige har ikke krav på tilbakebetaling av noen del av de beløp som er trukket ved utbetaling av hyre, part eller annen godtgjørelse som nevnt i første ledd med mindre trekket på grunn av særegne omstendigheter har virket uforholdsmessig trykkende.

Feriegodtgjørelse som tilstås sjøfolk av de midler som er avsatt i henhold til lov av 19 juli 1946 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 m. v. § 11 punkt 2, skattlegges ikke som inntekt.

§ 2. Ved enhver utbetaling av hyre eller annen godtgjørelse som nevnt i § 1 til personer som er skattepliktige her i riket, skal det inntil videre foretas trekk til dekning av skatter og trygdepremie. Trekket skal for personer som ikke har noen å forsørge utgjøre 15 %, for andre 10 % av bruttolønnen.

Det kan ikke pålegges skattetrekk med hjemmel i landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, i hyre eller annen godtgjørelse som undergis trekk etter første ledd i denne paragraf.

§ 3. Skatt som for budsjettåret 1940—41 eller senere år er utlignet på hyre, part eller annen personlig arbeidsinntekt, blir å frafalle. Dette gjelder også skatt som er utlignet på forskudd eller lån, utbetalt til den skattepliktiges pårørende her i riket.

Frafallelse av skatten for 1940—41 er dog betinget av

1) at den skattepliktige 1 januar 1946 fremdeles gjorde tjeneste ombord i skip i utenriks fart og ikke har hatt avbrudd i tjenesten på mer enn i alt 1 år i tiden 1 januar 1940 til 1 januar 1946 og
2) at krav om frafallelse — med nøyaktige opplysninger om størrelsen av hyre, part eller annen personlig arbeidsinntekt i 1939 og om mulige avbrudd i tjenesten — blir fremsatt overfor ligningsmyndighetene i det distrikt der skattene er utlignet innen 6 måneder etter at denne lov er trådt i kraft.

Kapitel II.

Tjenestemenn og andre som har oppholdt seg utenfor Norge under krigen.

§ 4. Av lønn som i tiden inntil 31 desember 1944 utenfor Norge er utbetalt av den norske stat, eller av norske institusjoner i utlandet, skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som er betalt eller trukket etter avtale om frivillig trekk eller ved tvungent trekk med hjemmel i provisoriske anordninger av 23 desember 1941, 19 juni og 4 september 1942 og 26 mars 1943. Bestemmelsene i § 1, annet og tredje ledd, får tilsvarende anvendelse for midler

som er oppspart av lønn som nevnt i første punktum og for tilbakebetaling av beløp som er trukket ved utbetalingen av lønnen. 13 desbr. Nr. 2.

Bestemmelsene i første ledd får ikke anvendelse når det ikke er foretatt trekk eller frivillig innbetaling av skatt i forbindelse med utbetalingen av lønnen.

§ 5. Ved ligningen for budsjettåret 1946—47 skal lønn som den skattepliktige i 1945 utenfor Norge har mottatt av den norske stat eller av norske institusjoner i utlandet medregnes i inntekten. Bostedstillegg blir ikke å skattlegge som inntekt. Familietillegg som vedkommer året 1945 skal regnes som inntekt i dette år selv om det ikke var utbetalt til den skattepliktige før årets utgang.

Det skal gjøres fradrag i de inntektsskatter som blir utlignet til staten og bostedskommunen samt i alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift for budsjettåret 1946—47 for beløp som med hjemmel i provisorisk anordning av 26 mars 1943 er trukket i lønn som den skattepliktige i 1945 har fått utbetalt av den norske stat eller av norske institusjoner i utlandet. Fradraget skal også omfatte beløp som er eller blir trukket ved utbetaling av familietillegg vedkommende året 1945. Fradraget skal fordeles på de enkelte skatter og avgifter etter disses størrelse. Den skattepliktige har ikke krav på refusjon av noen del av de beløp som er eller blir trukket ved utbetalingen, selv om trekkbeløpet overstiger de utlignede inntektsskatter til staten og bostedskomunen med tillegg av alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift for 1946—47, med mindre vilkårene etter etter § 1, tredje ledd foreligger.

Lønn og annen godtgjørelse som den skattepliktige i 1945 utenfor Norge har mottatt for tjeneste som korporal, ledende dekks- og maskinmann eller menig i de militære styrker, skal ikke medregnes i inntekten ved ligningen for 1946—47.

§ 6. Ved enhver utbetaling av lønn som nevnt i § 4 til personer som oppholder seg utenfor Norge skal det inntil videre foretas trekk til dekning av skatter. Bestemmelsene i § 2, første ledds annet punktum og annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i denne og foregående paragraf får ikke anvendelse overfor utsendte eller fast ansatte utenriks tjenestemenn.

Kapitel III.

Fordeling av de beløp som er trukket utenfor Norge.

§ 7. Beløp som er inngått ved trekk overfor personer som etter skattelovenes alminnelige regler ikke er skattepliktige her i landet tilfaller i sin helhet staten. Forøvrig skal trekkbeløpene for-

13 desbr. Nr. 2.

deles med ¼ til staten, ¾ til den kommune hvor den skattepliktige var bosatt eller ble ansett skattepliktig ved siste ligning før han forlot landet eller før forbindelsen med Norge ble brutt. 1/10 av de beløp som ved denne fordeling tilfaller kommunene, skal holdes tilbake og innbetales til Aldersfondet. Av de beløp som inngår til Aldersfondet skal 1/11 overføres til krigspensjoneringsfondet.

Når en skattepliktig ikke er opptatt til ligning i noe distrikt her i landet for budsjettåret 1939—40 eller senere år, skal kommunens andel i det beløp som er trukket i hans hyre, part eller lønn innbetales til skattefordelingsfondet.

Før utbetaling eller fordeling foretas etter reglene i første ledd skal pliktige trygdepremier dekkes fullt ut.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 8. Midler som er inngått ved trekk som nevnt i §§ 1 og 4 kan ikke for noen del kreves brukt til dekning av restanser på skatt som er utlignet her i riket.

§ 9. Når en person som under krigen i kortere eller lengre tid har oppholdt seg utenfor Norge ikke er skattlagt for inntekt som var oppebåret før han forlot landet, for inntekt han har hatt her i landet i den tid han har oppholdt seg i utlandet eller for formue han har hatt her i landet, blir etterligning å foreta.

Når en skattepliktig under krigen har hatt formue i utlandet (herunder krav på skyldnere i utlandet) eller har ervervet inntekt i utlandet og formuen eller inntekten ikke er medregnet ved ligningen her, blir etterligning å foreta for så vidt formuen eller inntekten skal medregnes ved ligningen etter skattelovenes alminnelige regler og særreglene i denne lov ikke får anvendelse. Når det foretas etterligning for utbytte eller avkastning av formue som ved ligning under krigen er medregnet med vesentlig redusert verdi og ellers når forholdene i særlig grad taler for det, kan formuesansettelsen for vedkommende år omgjøres og ny ligning foretas.

Ved etterligning etter denne paragraf skal inntekten regnes å vedkomme det år da den er opptjent selv om den skattepliktige først senere har oppebåret inntekten eller fått adgang til å få beløpet utbetalt eller ytelsen erlagt.

Etterligning i formuesskatt blir ikke å foreta når den formue etterligningen ville omfatte ikke noe år overstiger kr. 50 000. Inntektsbeløp som i alt ikke overstiger kr. 5 000 skattlegges under ett

i det år den skattepliktige har oppebåret inntekten eller har fått adgang til å få beløpet utbetalt eller ytelsen erlagt. 13 desbr. Nr. 2.

Bestemmelsene i første til fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når en skattepliktig som her i landet har fått etterbetalt lønn eller inntekt av annen art overfor ligningsmyndighetene krever å få inntekten fordelt.

§ 10. Etterligning og ny formuesligning i henhold til § 9 kan foretas uten tilknytning til årets ligning. Etterligning kan fremmes uten begjæring fra kommunestyret og vedkommende departement. For etterligning og ny formuesligning som nevnt gjelder ellers reglene i lov av 19 juli 1946 nr. 16 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning med unntak av bestemmelsene i lovens § 6, annet ledd og § 10. Bestemmelsene i den nevnte lovs § 5, annet ledd, gjelder dog bare når den formue som omfattes av etterligningen med urette har unngått beskatning ved ligningen for 1940—41.

§ 11. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov, derunder om hva som skal anses som utenriksfart etter § 1, om gjennomføring av trekk etter § 2, om hva som skal regnes som bostedstillegg etter § 5, første ledd, annet punktum, når dette ikke er utbetalt som et særskilt tillegg, om gjennomføring av trekk etter § 6, derunder om størrelsen av det skattefri fradrag som skal innrømmes, om hvem som er å anse som utsendt eller fast ansatt utenrikstjenestemann etter § 6, annet ledd, om fordeling og provisjon av trukne beløp, og som oppgjør for pliktige trygdepremier, etter § 7, m. v. Vedkommende departement kan også gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av ligningen for 1946—47 av inntekt som den skattepliktige, eller noen som han etter de alminnelige regler i skattelovene lignes under ett med, har oppebåret i 1945 ved siden av hyre, part eller slik godtgjørelse som nevnt i § 1. Herunder kan fastsettes regler om hvilke skattefri fradrag som skal tilstås.

Departementet kan overdra sin myndighet etter denne paragraf til annen offentlig myndighet.

§ 12. Denne lov får ikke anvendelse på formue eller inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom den norske stat og eierne av skip som har vært disponert av The Norwegian Shipping and Trade Mission.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 26 mars 1943 om skattetrekk for lønnsmottakere i statens tjeneste utenfor Norge.

13 desbr. Nr. 3.

Lov *)[1] om endring i lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 § 31.

I.

I lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 skal § 31 første ledd lyde:

For aksjene skal utstedes aksjebrev som skal være datert, underskrevet av styret og inneholde: selskapets navn og gjenstanden for dets virksomhet; registreringens datum; aksjens størrelse og aksjeeierens navn; derhos skal det i aksjebrevet tydelig anføres, hvor meget der innen dets utlevering er innbetalt på det. Ethvert aksjebrev skal være underskrevet av minst to personer. Har styret bare ett medlem, velger generalforsamlingen en aksjeeier til å underskrive aksjebrevene sammen med styremedlemmet. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at underskriftene på aksjebrevene gjengis på mekanisk måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

13 desbr. Nr. 4.

Lov *)[2] om endring i lov om skipsaksjeselskaper av 26 juli 1916 § 31.

I.

I lov om skipsaksjeselskaper av 26 juli 1916 skal § 31 første ledd lyde:

For aksjene skal utstedes aksjebrev som skal være datert, underskrevet av styret og inneholde: selskapets navn og gjenstanden for dets virksomhet; registreringens datum; aksjens størrelse og aksjeeierens navn. Ethvert aksjebrev skal være underskrevet av minst to personer. Har styret bare ett medlem, velger generalforsamlingen en aksjeeier til å underskrive aksjebrevene sammen med styremedlemmet. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at underskriftene på aksjebrevene gjengis på mekanisk måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 147. Innst. O. nr. 248. St.tid., forh. i Ot. s. 712—713; i Lt. s. 224—225.

[2]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 147. Innst. O. nr. 248. St.tid., forh. i Ot. s. 712—713; i Lt. s. 226.

Lov *)[1]) **om endringer i og midlertidig tillegg til lov om husleie av 16 juni 1939.** 13 desbr. Nr. 5.

I.

I lov om husleie av 16 juni 1939 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 37. Oppsigelse av leieforhold.

Oppsigelse av leier skal være skriftlig.

I oppsigelsen skal det stå at søksmål etter § 38 i tilfelle må være reist innen 14 dager etter at oppsigelsen er mottatt av leieren. Ellers er oppsigelsen ikke rettsgyldig. Har leieren flyttet i henhold til oppsigelsen, blir den dog å betrakte som gyldig.

Er grunnen til oppsigelsen ikke oppgitt, skal det stå i oppsigelsen at leieren når han skriftlig krever det, kan få grunnen til oppsigelsen skriftlig opplyst. Etterkommer ikke utleieren kravet innen fem dager etter at det må antas at han har fått kunnskap om det, er oppsigelsen ikke rettsgyldig.

Reglene i annet, tredje, fjerde, femte og sjette punktum gjelder ikke for forretningslokaler som er leid bort pr. dag, enkelt beboelsesrom, helt møblert leilighet eller del av helt møblert leilighet.

Reglene i denne paragraf kan ikke fravikes ved avtale.

§ 38, første ledd.

Retten kan etter krav fra en leier kjenne en oppsigelse ugyldig i fall retten finner at oppsigelsen savner fyllestgjørende saklig grunn eller at den vil virke urimelig. Søksmål må være reist innen den frist som er nevnt i § 37, annet ledd, første punktum. Megling i forliksrådet finner ikke sted.

§ 38, fjerde til syvende ledd.

Oppsigelse kan ikke av retten kjennes ugyldig:

1) når nedrivning eller ombygging av eiendommen fører med seg at utleid leilighet eller rom må fravikes,
2) når det foreligger vesentlig misligholdelse av leieavtalen fra leierens side.

Med mindre særlige grunner gjør det rimelig kan retten ikke kjenne en oppsigelse ugyldig:

1) når leieren skal fratre stilling som hushjelp, vaktmester eller portner i eiendommen,

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 131. Innst. O. nr. 245. St.tid., forh. i Ot. s. 710—712; i Lt. s. 224.

13 desbr. Nr. 5.

2) når leieren har leid leiligheten eller rommet i egenskap av arbeidstager ved utleierens bedrift, men skal tre ut av arbeidsforholdet, likevel så at retten skal påse at oppsigelsen ikke blir brukt som kampmiddel i arbeidstvist,

3) når staten eller en kommune er utleier og leieren uttrer av statstjenesten eller den kommunale tjeneste eller når en slik leier blir forflyttet eller selv ikke lenger bor i leiligheten eller rommet.

Oppsigelse av leierens ektefelle eller barn som vil fortsette leieforholdet i samsvar med reglene i § 31, kan ikke kjennes ugyldig når det gjelder en leieavtale av den art som er nevnt i foregående ledd.

Reglene i denne paragraf kan ikke fravikes ved avtale til skade for leieren.

§ 41, post 4.

at unntagelsen i § 37, fjerde ledd, og i § 38, tredje ledd, ikke skal gjelde for familier med barn under 16 år som bor på ett rom.

§ 42, første ledd.

Tvistemål mellom utleier og leier om leieforhold etter denne lov hører under de alminnelige domstoler med mindre saken i henhold til §§ 23, 27 og 28 eller §§ 43—45 skal behandles av bygningsrådet (forliksrådet) eller husleieretten (overskjønnsretten). Ankefristen er 14 dager. For øvrig gjelder reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål.

§ 43, annet ledd, første og annet punktum.

Rettens formann med varamann blir oppnevnt blant fast utnevnte embetsdommere. Når særlige forhold gjør det påkrevd, kan det oppnevnes andre som fyller vilkårene for å være by- eller herredsdommere.

§ 44, første ledd.

Husleierettens skjønnsmessige avgjørelser etter § 14, nest siste ledd, § 18, jfr. § 14, nest siste ledd, §§ 35, 36 og 38 og § 40, tredje punktum, kan bringes inn for en overskjønnsrett innen 14 dager etter at avgjørelsen er forkynt. For andre avgjørelser av husleieretten gjelder reglene om anke og kjæremål til lagmannsrett i lov om rettergangsmåten for tvistemål, likevel slik at ankefristen er 14 dager.

II.

§ 39 a. Leier av hus eller husrom kan ikke kastes ut på grunn av manglende husleiebetaling hvis den skyldige leie og nødvendige omkostninger blir betalt før utkasting er iverksatt.

Selv om den skyldige leie eller omkostninger ikke blir betalt til den tid da utkasting skulle skje, kan utkasting ikke iverksettes når

den manglende betaling skyldes årsaker som antas å være av for- 13 desbr.
bigående art. En forlangt utkasting kan ikke utsettes mer en 2 må- Nr. 5.
neder av den her nevnte grunn. Utsettelse bør vanligvis gjøres betinget av at leie betales for utsettelsestiden.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder til 30 juni 1948 og får gyldighet i alle kommuner.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 12 juni 1940 om utsetting av tvangsfullbyrdelse i visse tilfelle § 4 og bestemmelser av 24 september 1941 og 4 november 1943 om endringer i lov om husleie av 16 juni 1939.

Lov *)[1]) **om endring i midlertidig lov om over-** 3 desbr.
dragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli Nr. 6.
1946.

I.

Midlertidig lov av 5 juli 1946 om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip § 9, første ledd, skal lyde:

For å skaffe til veie midler til å dekke krav som framsettes på grunn av gjennomføringen av bestemmelsene i kapitel 2 i denne lov, skal bortfrakter av norsk skip av registreringspliktig størrelse i utenriks fart innbetale til en utjevningskasse en kommisjon av fraktinntekter opptjent fra et tidspunkt som fastsettes av Kongen. Størrelsen av kommisjonen fastsettes av den i § 10 nevnte skjønnsnemnd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[2]) **om opprettelse av et Velferdsfond og** 13 desbr.
et Velferdsråd for sjøfolk. Nr. 7.

§ 1. Det opprettes et fond hvis midler skal brukes til sosiale velferdstiltak for sjøfolk i innen- og utenriksfart.

Fondet danner et eget rettssubjekt hvis midler holdes atskilt fra statskassen.

§ 2. Fondet ytes et årlig tilskudd ved en avgift på 240 øre pr. måned som beregnes for hver syketrygdet sjømann ombord i norsk

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 144. Innst. O. nr. 242. St.tid., forh. i Ot. s. 685; i Lt. s. 224.
[2]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 117. Innst. O. nr. 249. St.tid., forh. i Ot. s. 693—710; i Lt. s. 224.

13 desbr. Nr. 7.

skip og fordeles med 60 øre på sjømannen, 60 øre på rederen og 120 øre på staten.

Kongen gir nærmere regler om innkrevingsmåten. Han kan pålegge rederne å trekke i hyren sjømennenes andel, og rederne er i så tilfelle ansvarlige for denne.

I mangel av betaling kan sjømennenes og redernes andel, tillikemed påløpne renter og omkostninger, inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning for sjømennenes andel kan også skje hos rederne, såfremt disse er pålagt å foreta trekk herfor i hyren.

Kongen kan treffe bestemmelse om at avgiften i visse tilfelle ikke skal oppkreves. Kongen kan også utvide avgiftsplikten til å omfatte mannskaper på norske skip som ikke omfattes av syketrygden.

§ 3. Kongen fastsetter de nærmere forskrifter for forvaltningen og anvendelsen av fondets midler og oppnevner et Statens Velferdsråd for Handelsflåten som administrativt organ for fondet.

I dette råd som velges for 3 år av gangen, skal staten, sjømannsstanden og rederinæringen være representert.

Kongen fastsetter de nærmere regler for rådets sammensetning og virksomhet.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Kongen fastsetter når beregningen av den i § 2 nevnte avgift skal ta til.

13 desbr. Nr. 8.

Lov *)[1]) **om endring i lov om landslott av 14 mars 1930.**

Lov om landslott av 14 mars 1930 blir å endre slik:

§ 1 nytt annet ledd:

Landslott skal også svares av fangst som gjøres ved bruk av kunstig lys, når fartøy, hvor slikt lys benyttes har fortøyning i land.

§ 2 nytt annet ledd:

For fangst som gjøres ved bruk av kunstig lys etter § 1 annet ledd og når hele fangsten opptas av sjøen umiddelbart etter og i forbindelse med kastningen (stengningen) svares 1½ — en og en halv — prosent landslott, ellers svares 3 — tre — prosent.

§ 3 nytt annet ledd:

Dersom fangst etter § 1 — bortslepes og settes i steng (lås) ved land tilhørende annen eier (gårdsnummer) enn hvor fangsten er gjort, kan der i alt ikke kreves mer enn 3 — tre — prosent landslott, som blir å dele etter § 4.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 99. Innst. O. nr. 244. St.tid., forh. i Ot. s. 685—692; i Lt. s. 224.

Lov *)[1]) **om endring av lov av 30 september 1921 om vraking av klippfisk og saltfisk.** 13 desbr. Nr. 9.

I.

§ 8 i lov av 30 september 1921 om vrakning av klippfisk og saltfisk skal heretter lyde således:

§ 8. Til bestridelse av de med vrakervesenet forbundne utgifter blir det ved all eksport av klippfisk, ved vrakning av saltfisk og ved fornyet vrakning av klippfisk å erlegge en avgift som fastsettes av Kongen.

Avgiften ved eksport av klippfisk oppkreves av tollvesenet. Tolloppebørselsbetjentenes godtgjørelse for oppkreving av avgiften fastsettes av Kongen.

Avgiften for vrakning av saltfisk og for fornyet vrakning av klippfisk blir av rekvirenten å erlegge til utstederen av vrakerattesten innen denne utstedes.

Blir den i foregående avsnitt omhandlede vrakning ikke fullført, jfr. § 5, blir avgiften likevel å erlegge for det parti som er begjært vraket.

II.

Denne lov trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Lov *)[2]) **om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen.** 13 desbr. Nr. 10.

I. Kva lova gjeld.

§ 1. Denne lova gjeld rettar i norske selskap som i strid med § 1 i «provisorisk anordning om erverv av rettighet i norsk selskap» frå 3 oktober 1941 er overførde til andre etter den nemnde dagen.

II. Rettar på fiende-hand.

§ 2. Har slik rett som nemnt i § 1 vore på fiendehand etter 3 oktober 1941, er han norsk statseige. Det same gjeld motyting som tidlegare innehaver vert pålagd å svara når slik rett vert tilbakesøkt (jfr. § 4, andre leden).

Lov om fiendegods o. a. frå 22 mars 1946 §§ 1, 3—6, 9—11 og 14—16 gjeld tilsvarande.

Var slik rett som er nemnt i første leden ikkje på fiendehand

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 7 desember. Se Ot. prp. nr. 133. Innst. O. nr. 243. St.tid., forh. i Ot. s. 692—693; i Lt. s. 224.

[2]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 146. Innst. O. nr. 260. St.tid., forh. i Ot. s. 722; i Lt. s. 228.

13 desbr. Nr. 10.

9 mai 1945, kan Kongen eller den han gjev fullmakt samtykkje i at staten ikkje gjer krav på retten. Vert ikkje slikt samtykkje gjeve kan det fastsetjast at innehavaren skal få att av statskassa alt eller noko av det han sjølv har gjeve for retten, når det er rimeleg grunn for det.

III. Rettar på ikkje-fiendehand.

§ 3. Er slik rett som nemnt i § 1 på ikke-fiendehand og tilhøvet ikkje går inn under § 2, kan Kongen eller den han gjev fullmakt godkjenna overføringa til innehavaren. Kongen kan gjeva ålgjeldande reglar om godkjenning av visse slag rettsvinningar.

Vert godkjenning nekta, skal retten avhendast for innehavaren si rekning eller gå over til staten mot vederlag i samsvar med føresegner gjevne av Kongen eller den som har fullmakt frå honom. Er retten knytt til aksjebrev eller anna dokument, som ikke etter krav eller etter offentleg innkalling vert utlevert, kan Kongen eller den han gjev fullmakt fastsetja at dokumentet ikkje skal gjelda lenger og at det i staden skal ferdast ut nytt dokument.

IV. Ålgjeldande føresegner.

§ 4. Denne lova endrar ikkje føresegner elles i lovverket som avgrensar høvet til å vinna rett i norsk selskap.

Lova avgrensar heller ikkje høvet for tidlegare rettshavar til å gjera åtak på overføringa eller å krevja retten tilbake.

§ 5. Kongen eller den han gjev fullmakt kan fastsetja nøgjare reglar til utfylling og gjenomføring av denne lova.

§ 6. Lova tek til å gjelda straks.

Provisorisk anordning om erverv av rettighet i norsk selskap frå 3 oktober 1941 held samstundes opp å gjelda.

13 desbr. Nr. 11.

Lov *)[1]) om skattefrihet for gevinster i «H7-lotteriet til frihetskampens ofre».

Gevinster i «H7-lotteriet til frihetskampens ofre» skattlegges ikke som inntekt.

Når en skattepliktig oppgir å ha mottatt gevinst i «H7-lotteriet» på kr. 1 000 eller derover, kan ligningsmyndighetene kreve at han legger fram bevitnelse fra lotteriet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 150. Innhst. O. nr. 251. St.tid., forh. i Ot. s. 713—714; i Lt. s. 226.

Lov *)[1]) **om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål.** 13 desbr. Nr. 12.

§ 1. Uten tillatelse av vedkommende departement er det forbudt å bygge eller inngå avtale om bygging av dekkede trefartøyer i størrelsen fra og med 30 til og med 170 norske fot (9,41 m—53,34 m) størst lengde, herunder å fortsette allerede påbegynt bygging av slike trefartøyer. Det samme gjelder fiske- og fangstfartøyer av stål uansett størrelse.

Det er forbudt å overta eller erverve fartøy som er bygget i strid med bestemmelsene i første ledd.

Uten tillatelse av vedkommende departement er det forbudt å overdra eller erverve rettigheter etter avtale om bygging av fartøyer som nevnt i første ledd.

§ 2. Vedkommende departement kan bestemme at det uten samtykke av Fiskeridirektøren eller den han bemyndiger skal være forbudt å reparere og/eller bygge om trefartøyer på inntil 170 norske fot (53,34 m) eller å inngå avtale om slike arbeider. Dette gjelder også reparasjoner og ombygginger i henhold til tidligere inngåtte avtaler.

Når vedkommende departement gir pålegg om det, skal nybygging av fartøy som nevnt i § 1, første ledd, stå tilbake for reparasjon og/eller ombygging av fiske- og fangstfartøy.

§ 3. Innføring i skipsregistret av nytt fartøy som nevnt i § 1, første ledd, eller åpning av foreløpig folium i registret for slikt fartøy kan ikke foretas uten at det samtidig forevises registerføreren byggetillatelse som nevnt i § 1, første ledd, og i tilfelle tillatelse til overdragelse som nevnt i § 1, tredje ledd. Det samme gjelder for innføring i merkeregistret for fiskefartøyer. Målingen av slike nye fartøyer kan ikke foretas uten at byggetillatelse blir forevist for målingsmyndighetene. Det samme gjelder ved kontroll etter lov av 9 juni 1903 om statskontroll med skips sjødyktighet og de bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov.

§ 4. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne anordning, og kan overdra sin myndighet etter bestemmelsene i §§ 1—2 til andre.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i §§ 1 og 2 eller bestemmelser gitt i medhold av § 4 eller medvirker til det, straffes med bøter.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 138. Innst. O. nr. 241. St.tid., forh. i Ot. s. 683—685, 857—858; i Lt. s. 222—223, 228.

13 desbr. Nr. 12. Samtidig oppheves provisorisk anordning av 20 juli 1945 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål.

Bestemmelser som er gitt med hjemmel i den nevnte provisoriske anordning gjelder fremdeles inntil de blir opphevet eller avløst ved bestemmelser i medhold av denne lov.

13 desbr. Nr. 13. **Lov** *)[1]) **om endringer i midlertidig lov om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946.**

I.

I midlertidig lov om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 4, punkt 1.

«Vedkommende departement kan bestemme at det i et fylke skal være en fylkesgjenreisningsnemnd. Fylkesmannen skal være medlem av og formann i nemnda. Departementet avgjør hvor mange særskilt oppnevnte medlemmer nemnda skal ha. Byene i fylket skal ha en forholdsmessig representasjon i nemnda.

Medlemmene blir oppnevnt av Fylkesutvalget for den kommunale valgperioden. Ved vedtak etter dette ledd skal Fylkesutvalget utvides med minst en målsmann for byene. Målsmannen for byene skal velges etter de regler som gjelder for valg av byenes representant i fylkesskattestyret, jfr. skattelov for byene av 18 august 1911, § 89.

Fylkesutvalget kan bestemme at formannen og medlemmene i Fylkesarbeidsnemnda skal være medlemmer av fylkesgjenreisningsnemnda.

Departementet kan frita fylkesmannen for å være formann i fylkesgjenreisningsnemnda og oppnevne en annen formann i hans sted.»

§ 7. «Uten hensyn til bygningslovgivningens regler kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, gi tillatelse til midlertidig gjenoppbygging. Det kan settes vilkår for tillatelsen. Den som har myndighet til å gi tillatelsen, kan når som helst kreve at det midlertidige byggverk blir fjernet uten utgift for det offentlige.

Den midlertidige gjenoppbygging skal ikke være til hinder for at grunnen ved senere avståing verdsettes som om gjenoppbyggingen ikke hadde funnet sted.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 159. Innst. O. nr. 258. St.tid., forh. i Ot. s. 720—721; i Lt. s. 228.

Provisoriske byggverk som staten eller en kommune eier, kan grunneieren ikke kreve fjernet sålenge departementet eller den det gir fullmakt, finner at samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig å beholde byggverket. Til nye provisoriske byggverk kan departementet eller den det gir fullmakt, kreve avstått midlertidig bruksrett til grunn. § 13, punkt 2 og 3, gjelder tilsvarende. 13 desbr. Nr. 13.

Erstatning for bruk av grunn i henhold til denne paragraf fastsettes som bestemt i § 6, punkt 2. Dersom bruken ikke kan betegnes som kortvarig, kan en part som er misnøyd med kontrollnemndas avgjørelse forlange erstatningen fastsatt ved skjønn. Omkostningene ved dette bæres av det offentlige hvis erstatningen blir hevet, men ellers av den som begjærer skjønnet.»

§ 14, punkt 3, oppheves.

§ 16, punkt 4.

«Formannskapets (bygningskommunestyrets) vedtak om tildeling av tomter i samsvar med punktene 2 og 3 kan innen 6 uker etter at vedtaket er gjort, bringes inn for vedkommende departement. Departementet kan foreta ny tomtetildeling.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) om straff for utlendske krigsbrotsmenn. 13 desbr. Nr. 14.

§ 1. Fiendeborgar som har forbrote seg mot lovene og sedvanene for krigsførsle, vert straffa etter norsk lov så framt gjerninga er av det slaget som går inn under norsk straffebod og gjord i Noreg eller vend mot nordmann eller norsk bate. Det same gjeld annan utlending som har forbrote seg såleis medan han var i teneste hjå fienden eller undergjeven honom. Ligg dei vilkåra føre som er nemnde i den borgarlege straffelova § 12, nr. 4, jfr. § 13, første og tredje leden, gjeld det same om gjerning gjord i utlandet så framt gjerninga er vend mot alliert rettsgode eller rettsgode som etter fastsetjing av Kongen skal vera jamstellt med desse.

§ 2. Eigedomsinndraging, ulovleg rekvisisjon eller kontribusjon, ulovleg pengestraffing og all onnor ulovleg økonomisk vinning, gjennomført med makt eller med trugsmål om makt, skal reknast for brot på straffelova § 267, jfr. § 268, nr. 3.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 96. Innst. O. nr. 259. St.tid., forh. i Ot. s. 730—734; i Lt. s. 231.

13 desbr. Nr. 14. § 3. Fengsel- og heftestraff for brotsverk som er nemnt i § 1, kann aukast til det duble. Domen kan setja tvangsarbeid istadenfor onnor fridomsstraff.

Domen kan gå ut på livsstraff eller livsvarig fridomsstraff når:

a) gjerninga har valda stor skade på lekam og helse, mykje liding, langvarigt fridomstap eller stor øyding av framand eige,

b) gjerninga førde til at nokon misste livet, endå om ho ikkje var gjord med vilje (forsettlig) i det stykket,

c) gjerningsmannen har forbrote seg meir enn ein gong mot kapitel 21, 22 og 25 i straffelova,

d) det ligg føre serleg skuldaukande omstende.

Gjerningsmannen kan dømast til bot i tillegg til livs-straff eller fridomsstraff. Bota kan søkjast inn hjå den dømde eller arvingane hans etter reglane i lov om straff og økonomisk ansvar for landsvikarar.

§ 4. Freistad på slikt brotsverk som er nemnt i § 1, vert straffa på same måten som gjord gjerning. Medverking er det òg straff for.

§ 5. Naudtilstand og påbod frå føresette er ikkje straff-fritakingsgrunn for brotsverk som er nemnt i § 1. Men retten kan taka omsyn til nemnde tilhøve og gå under minstestraffa som lova set for gjerninga, og nytta straff av mildare slag. Ligg det føre serleg skuldminkande omstende, kan straffa falla bort.

§ 6. Om sak for brotsverk som er nemnt i § 1, skal reisast for lagmannsrett eller for herads- eller byrett, vert avgjort utan omsyn til føresegnene i § 3.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellembels rettarbot 4 mai 1945 om straff for utlendske krigsbrotsmenn fell bort frå same tid.

13 desbr. Nr. 15. **Lov** *)[1]) om endringer i lov om syketrygd av 6 juni 1930.

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal lyde:

§ 1, første ledd.

Enhver som her i riket arbeider i offentlig eller privat tjeneste for lønn eller godtgjørelse som helt eller delvis består i penger, er trygdepliktig etter denne lov, såfremt vedkommende ikke har en samlet årlig inntekt som overstiger en grense fastsatt av Kongen.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 90. Innst. O. nr. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 741—764; i Lt. s. 232—236.

13 desbr. Nr. 15.

§ 2, punkt 1.

1. Unntatt fra trygdeplikt er:

h. person under 15 år som er trygdet som biperson.

§ 4, punkt 3 og 4.

3. Er medlemmet på det i punkt 2 nevnte tidspunkt syk eller avtjener sin verneplikt, blir han stående som medlem uten premie så lenge sykepenger eller sykehusbehandling ytes eller han forpleies for det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller verneplikten avtjenes.

For medlem av klasse 1 og for medlem som rammes av bestemmelsen i § 19,3 fortsetter medlemskapet uten premie så lenge arbeidsudyktigheten varer, dog med den begrensning som i § 18,5 angis for understøttelsens varighet. Det samme gjelder medlem som går inn under § 1, e for den tid hjemreise til landet på grunn av sykdom tar, dog uten at denne tid medregnes ved nevnte begrensning av premiefritagelsen.

Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn. Sykdommer som går inn under § 19,2 berettiger ikke til premiefritt medlemskap.

4. Opphører trygdeplikten på grunn av svangerskap i løpet av de siste 8 uker før nedkomsten, blir vedkommende stående som medlem uten premie inntil utløpet av den tid, for hvilken barselpenger eller opphold på fødehjem ytes.

For medlem av klasse 1 begrenses retten til premiefritt medlemskap på tilsvarende måte.

§ 5, første ledd.

De etter denne lov trygdepliktige skal være pliktige medlemmer i vedkommende trygdekasse eller i en etter denne lov godkjent syke- eller vikarkasse.

§ 7, punkt 1.

1. Når en person blir eller kan bli trygdepliktig, skal arbeidsgiveren innmelde ham i arbeidsstedets trygdekasse.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygdeplikt ved pliktig medlemskap i trygdekasse, godkjent syke- eller vikarkasse, kan innmelding unnlates så lenge dette medlemskap består. Det påhviler arbeidsgiveren til enhver tid å holde seg underrettet herom.

§ 8, punkt 1, 2 og 6.

1. Enhver person over 15 år, som ikke er trygdepliktig etter § 1 eller unntatt fra trygdeplikt etter § 2, punkt 1 b—c, og 2 og 3, har såframt han ikke er over 70 år, rett til å bli trygdet

13 desbr. Nr. 15.

etter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:

a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike fra den tilsvarende grense etter § 1, kan Kongen bestemme at trygdede hvis samlede årsinntekt sammenlagt med hans ektefelles overstiger et nærmere fastsatt beløp, ikke skal ha premietilskudd av stat og kommune.

I tilfelle av tvist om noen av de ovenfor nevnte grenser er overskredet eller ikke, legges siste endelige skattelikning til grunn for avgjørelsen.

b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassen dertil anvist lege godtgjøre, at han og hans bipersoner har god helbred, således at det ikke påføres kassen noen særlig risiko. Finnes sådan risiko å være til stede hos noen av bipersonene, kan vedkommende unntas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle betales av trygdekassen.

c. Han og hans bipersoner får ikke ytelser etter denne lov for sykdom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntredelsen i trygdekassen.

d. Hvis han ved søknaden er over 60 år, må han betale tilleggspremie for tiden etter det fylte 60de år. For så vidt han kan godtgjøre å ha stått som medlem av eller være trygdet som biperson i noen trygdekasse eller godkjent sykekasse etter det fylte 60de år, blir denne tid å trekke fra. Det betales dog under ingen omstendigheter mer enn for 1 år. Tilleggspremien blir å beregne etter den ved opptakelsen gjeldende premietariff.

2. For person som har vært medlem av eller trygdet som biperson i en trygdekasse eller godkjent kasse uavbrutt i de siste 3 måneder, gjelder ikke den i punkt 1 nevnte 70 års grense og de vilkår som er fastsatt i litra b og c, såframt søknad om fortsettelse som frivillig medlem etter denne paragraf sendes inn senest to uker etter at trygden eller medlemskapet er opphørt.

6. Person som går inn under § 1 e, kan når trygdeplikten opphører midlertidig gå over til alminnelig frivillig trygd for en tid av inntil 6 måneder uten hensyn til den i henhold til punkt 1 a, foran fastsatte inntektsgrense. Denne adgang er betinget av at det trygdepliktige forhold umiddelbart forut har bestått i minst 3 måneder.

13 desbr. Nr. 15.

§ 10, punkt 1.

1. Premien for frivillig trygd betales forskuddsvis for minst 4 uker om gangen.

Opphører medlemskapet som følge av at medlemmet inntrer i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, jfr. § 11, punkt 3, godskrives medlemmet den for meget betalte premie for den frivillige trygd.

§ 11, punkt 2 og 3.

2. Overstiger medlemmets inntekt den for alminnelig frivillig trygd fastsatte inntektsgrense, opphører trygden fra det tidspunkt da trygdekassen mottar opplysninger om de forhold som medfører trygdens opphør. Dog skal trygdekassen gi medlemmet adgang til innen en av kassen fastsatt kort frist å begjære trygden fortsatt uten premietilskudd fra stat og kommune.
3. Inntrer et frivillig medlem i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, opphører det frivillige medlemskap, men fortsetter igjen ved det pliktige medlemskaps opphør, med mindre medlemmet melder seg ut av den frivillige trygd.

Blir arbeidsstedets trygdekasse kjent med at et pliktig medlem ved trygdepliktens inntreden er frivillig trygdet i en annen trygdekasse, skal den straks gi den annen trygdekasse melding om trygdepliktens inntreden. Tilsvarende melding gis ved det pliktige medlemskaps opphør.

§ 12, punkt 1, 2 og 7.

1. Ethvert medlem skal av trygdekassen i henhold til foreliggende oppgaver og opplysninger henføres til den inntektsklasse som hans arbeidsinntekt betinger etter nedenstående tabell:

Klasse	Årlig arbeidsinntekt kr.
1.	0— 600
2.	over 600—1000
3.	» 1000—2000
4.	» 2000—3000
5.	» 3000—4500
6.	» 4500—

For så vidt angår pliktig medlem som har sitt hovederverv i ikke trygdepliktig virksomhet, jfr. § 2,1 f og g, regnes som arbeidsinntekt bare hva han oppebærer i trygdepliktig arbeid.

2. Til klasse 1 skal også henføres personer ansatt i stats-, kommunal eller fylkeskommunal tjeneste eller i en trygdekasse når disse under sykdom er sikret full lønn i minst 3 måneder, og tjenesten

13 desbr. Nr. 15.

er deres hovedstilling. Vedkommende departement kan bestemme at det samme skal gjelde personer ansatt i andre offentlige innretninger enn de ovenfor nevnte, når de er ansatt på de vilkår som nevnt i foregående punktum.

7. Frivillig medlem som ikke har premietilskudd av stat og kommune kan etter søknad herom henføres til klasse 1 selv om arbeidsinntekten betinger en høyere inntektsklasse.

§ 13. Til medlemmet selv skal trygdekassen yte følgende understøttelse:

1. Legehjelp etter bestemmelsene i § 15,1.

Som legehjelp regnes også tannuttrekning ved lege eller tannlege, dog ikke hvis den skjer av hensyn til innsettingen av kunstige tenner.

Likeledes regnes som legehjelp behandling hos tannlege for sykdom etter regler og forskrifter som utferdiges av Rikstrygdeverket.

2. Fysikalsk behandling forordnet av lege etter regler som fastsettes av Rikstrygdeverket. Hvor forholdene tilsier det, kan Rikstrygdeverket etter søknad fastsette særskilte regler for den enkelte kasse.

3. Går sykdommen (skaden) inn under en av lovene om ulykkestrygd, yter kassen de nødvendige legemidler, forbindingssaker m. v.

Går sykdommen (skaden) inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn, godtgjør trygdekassen utgiftene ved hjemsendelsen av den skadede, når disse etter sjømannslovens § 28, jfr. § 7, påhviler rederen eller ville ha påhvilt rederen om den skadede etter sjømannsloven hadde hørt til skipsmannskapet.

4. Hvis sykdommen fører med seg arbeidsudyktighet, sykepenger, som pr. dag skal utgjøre for:

2.	klasse i grunnsats	kr. 2
3.	» » »	» 3
4.	» » »	» 4
5.	» » »	» 5
6.	» » »	» 6

med et forsørgingstillegg på kr. 0,67 pr. dag (kr. 4 pr. uke) for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år. I den tid begge foreldre samtidig er berettiget til sykepenger gis forsørgingstillegg (barnetillegg) bare for en av dem. Det utbetales av den kasse som mannen er medlem av.

Har den syke ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkemann og har barn som betinger forsørgelsestillegg, ytes

kr. 0,67 pr. dag til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger tillegg. 13 desbr. Nr. 15.

Sykepenger (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige kr. 9 pr. dag eller utgjøre mer enn 90 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringen.

Til medlem av klasse 1 betales ikke sykepenger med mindre arbeidsudyktigheten skyldes en skade eller sykdom som går inn under lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for sjømenn. Sykepenger regnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger, dog ikke lavere enn for klasse 3 bestemt.

Heller ikke betales sykepenger under opphold utenfor riket til medlem som er i stilling som nevnt under § 1 e, eller som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7.

5. Arbeidsudyktig etter denne lov er en trygdet, når sykdommen har medført at han helt har mistet arbeidsevnen eller legen erklærer at helbredelse gjør det nødvendig at han helt avholder seg fra arbeid.

Er den trygdede ikke helt arbeidsudyktig etter foregående ledd, kan trygdekassen tilstå halve sykepenger.

6. Sykepengene skal sammen med betaling som vedkommende måtte oppebære for annet arbeid under sykdommen eller sammen med sykepenger, som han mottar fra mulig privat-, syke- eller ulykkestrygd, ikke utgjøre mer enn 90 pst. av hans virkelige arbeidsinntekt ved sykdommens begynnelse. Hvis en trygdet uten å arbeide har rett til full lønn under sykdom, kommer denne bestemmelse ikke til anvendelse.

7. Ved nedkomst, jordmorhjelp etter bestemmelsen i § 15, 5 og barselpenger i 6 uker, regnet fra og med nedkomstdagen, samt de siste 6 uker før denne. Barselpengene utgjør pr. dag det samme som sykepenger etter punkt 4, dog ikke mindre enn kr. 100. For medlem av klasse 1 utgjør barselpengene kr. 100. Disse ytelser er betinget av, at hun i de 10 siste måneder før nedkomsten har vært medlem av trygdekassen eller godkjent sykekasse. Avbrytelser i de 10 måneder med inntil 6 uker kommer ikke i betraktning såfremt hun i de 2 første måneder har vært uavbrutt medlem.

Inntrer sykdom, ytes istedenfor barselpenger de samme understøttelser som under andre sykdomstilfelle, dog ikke mindre enn de i foregående ledd fastsatte ytelser.

8. Gravferdshjelp med kr. 200.

§ 14. Et medlems ektefelle (hustru eller mann) og barn og pleiebarn under 16 år samt foreldre som forsørges av medlemmet

13 desbr. Nr. 15.

benevnes i denne lov bipersoner. Bipersonene anses i denne lovs forstand som forsørget av medlemmet også om det av forsorgsvesenet ytes bidrag til deres underhold, dersom bipersonene bor sammen med medlemmet.

Til bipersoner skal trygdekassen yte følgende understøttelse:

1. Legehjelp som nevnt i § 13, 1 samt fysikalsk behandling etter reglene i § 13, 2.
2. Gravferdshjelp med kr. 200 for ektefelle og foreldre og kr. 100 for barn og pleiebarn.
3. Til hustru som ikke selv er medlem, ytes ved nedkomst jordmorhjelp som nevnt i § 13, 7 samt i barselpenger kr. 100. Disse ytelser er betinget av, at hennes ektefelle før nedkomsten har vært medlem av en trygdekasse eller godkjent sykekasse i sådan tid som i § 13, 7 bestemt.
4. For barn og pleiebarn under 7 år, som forsørges av medlemmet, skal det ytes behandling for medfødte misdannelser, som klumpfot, hofteleddsluksasjon, hareskår, åpen gane og liknende. Behandlingen overtas av den trygdekasse, som barnets forsørger til enhver tid er medlem av, og ytes uansett begrensningen i § 19, 2.
5. Legemidler og hjemreise etter § 13, 3 og sykepenger etter § 13, 4, fjerde ledd, når sykdommen (skaden) går inn under en av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for sjømenn.

§ 15, punkt 1 og 3.

1. Legehjelp i henhold til §§ 13 og 14 ytes enten som fri legehjelp ved leger som kassene har kontrakt med, eller i form av godtgjørelse for legehjelp etter tariffer og regler som fastsettes av Kongen (refusjonssystemet). Forandring i eller tillegg til disse tariffer og regler for enkelte kasser kan gjøres av Kongen.

For sykdom (skader) som går inn under en av lovene om ulykkestrygd, skal kassen yte fullt vederlag for de utlegg trygdede har hatt til legehjelp.

3. Refusjonssystemet blir gjeldende hvis det ikke oppnås kontrakt med noen lege. Har trygdekassen med Rikstrygdeverkets samtykke gjort vedtak om at trygdedes godtgjørelse til legehjelp skal utbetales legen direkte, har legen ikke rettskrav på de trygdede for den del av godtgjørelsen som trygdekassen betaler.

§ 16.

1. Må en trygdet reise til lege eller sykehus på grunn av sykdom som trygdekassen betaler godtgjørelse for, får han skyssgodt-

gjørelse av kassen, hvis reisen ikke med rimelighet kan skje med eget eller husbonds framkomstmiddel. Kassens styre kan gjøre vedtak om at skyssgodtgjørelse for reise med annet enn rutegående framkomstmiddel skal betales etter regler og takster, fastsatt av styret eller etter regler fastsatt i kontrakt med en eller flere skysskaffere. Slikt vedtak eller kontrakt må godkjennes av Rikstrygdeverket for å være gyldig. 13 desbr. Nr. 15.

Er en trygdet på grunn av sykdom som trygdekassen betaler godtgjørelse for, ute av stand til å møte fram hos lege, har legen rett til skyssgodtgjørelse av kassen for sin reise. Kongen gir nærmere regler herom.

2. Ved nedkomst gjelder reglene i punkt 1 på tilsvarende måte for jordmor- og legehjelp og for skyss til og fra fødehjem.

§ 17, punkt 2.

2. Under opphold i sykehus og fødehjem bortfaller sykepenger og barselpenger etter § 13, 4 og 7, men hvis den syke har ektefelle, eller det sammen med ham bor personer hvis underhold medlemmet bestrider og etter loven plikter å bestride, skal det ytes familiepenger som utgjør:
   a) for første forsørgede ⅔ av grunnsatsen etter § 13, 4,
   b) for annen forsørgede kr. 1,33 pr. dag (kr. 8 pr. uke),
   c) for hver av de øvrige forsørgede kr. 0,67 pr. dag (kr. 4 pr. uke).

   For øvrig gjelder bestemmelsene i § 13, 4.

§ 18, punkt 2, 5, 7 og 11.

2. Barselpenger for medlem i 2—6 inntektsklasse betales for alle ukedager unntagen søndager.

5. Sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ytes inntil 52 uker i alt for en og samme sykdom.

   Gjelder det tuberkuløse sykdommer, kreft eller infeksiøs kronisk leddreumatisme (polyartritt), ytes sykepenger og sykehusbehandling i inntil 2 år.

   Sykepenger skal falle bort fra den dag medlemmet får invaliderente etter noen av ulykkestrygdlovene for samme skade eller sykdom.

7. Er sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ytt i 52 uker for en og samme sykdom eller for de i punkt 5, annet ledd, nevnte sykdommer i to år, kan ikke sykepenger eller sykehusbehandling ytterligere ytes for denne, med mindre medlemmet har vært arbeidsdyktig og betalt premie i minst 2 år, regnet fra opphøret av siste understøttelse for denne sykdom.

   Punkt 11 oppheves.

13 desbr. Nr. 15.

§ 19, punkt 3.

3. Sykdom, som inntrer før medlemskap som pliktig trygdet har vart i 14 dager, berettiger ikke til sykepenger, med mindre det godtgjøres at vedkommende umiddelbart forut har vært medlem av noen annen trygdekasse eller godkjent sykekasse i minst tilsvarende tid eller sykdommen skyldes et ulykkestilfelle eller går inn under en av lovene om ulykkestrygd.

§ 20 oppheves.

§ 24, punkt 5 oppheves.

§ 32, punkt 2 og 3.

2. Unntatt fra bestemmelsen i punkt 1 er:
   a) Medlem som er i stilling som nevnt i § 1 e og medlem som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7, når skipet går i utenriks fart og fangstekspedisjonen eller fangststasjonen er bestemt for fangst utenfor riket.
   b) Medlem som omhandles i § 3.
   c) Medlem som arbeider i norsk grensedistrikt, men er bosatt på den annen side av grensen.
   d) Medlem som nevnt i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. § 27, punkt 3, annet ledd.

   Biperson hvis forsørger er understøttelsesberettiget etter litra a—d ytes i sykdomstilfelle som inntreffer under opphold utenfor riket understøttelse etter denne lovs regler, dog ikke med høyere beløp enn behandlingen ville ha kostet her i landet. Rikstrygdeverket kan fastsette en tariff hvoretter refusjonsbeløpene blir å beregne.

   Dog ytes ingen understøttelse til biperson hvis forsørger er understøtelsesberettiget etter litra a og d, når bipersonen er bosatt i utlandet og medlemmet ikke er norsk statsborger.

3. Trygdekassen kan helt eller delvis nekte understøttelse til trygdede:
   a) som ikke betaler medlemspremien han selv svarer for,
   b) som uten rimelig grunn eller hjemmel i lov unnlater å etterkomme en kasses beslutning om innleggelse i sykehus eller fødehjem. Trygdekassen skal dog betale familiepenger,
   c) som uten gyldig grunn gir uriktige opplysninger eller unnlater å gi meldinger og opplysninger som er påbudt i § 24, 1—3, eller i de av Rikstrygdeverket i henhold til § 24, 1 gitte forskrifter,
   d) som unnlater under sykdom å etterkomme legens eller kassens forskrifter,

e) som under sykdom gjør seg skyldig i grov skjødesløshet med hensyn til sin helbred,
f) som nekter å la seg undersøke av kontrollege,
g) som under sykdom forlater kassedistriktet uten kassens samtykke.

§ 33, punkt 7.

7. Den premie som er beregnet for en trygdet, blir å betale:
a) For pliktig medlem: med 6/11 av medlemmet selv, 2/11 av hans arbeidsgiver, 1/11 av kommunen og 2/11 av staten.
b) For frivillig medlem: med 7/10 av medlemmet selv, 1/10 av kommunen og 2/10 av staten.

Frivillig medlem i henhold til § 8, 1 a, annet punktum, betaler den hele premie selv.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, bestemmer Rikstrygdeverket hvorledes den kommunale premieandel skal fordeles på de enkelte kommuner innen kassens område.

Inngår pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestående særskilt fattigvesen, utreder vedkommende bedrift den andel av premien som ellers skulle påhvilt kommunen.

§ 34, punkt 7 oppheves.

§ 35, punkt 1.

1. Hel premiefritagelse inntrer foruten ved de i § 4 nevnte tilfelle:
a) for medlem i 2—6 inntektsklasse for den tid vedkommende oppebærer sykepenger eller barselpenger, forpleies i sykehus, eller fødehjem for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt,
b) for medlem i klasse 1 for den tid vedkommende forpleies i sykehus for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22 eller avtjener sin verneplikt,
c) for medlem som er i stilling som nevnt i § 1, e gjelder dessuten premiefritagelse under arbeidsudyktighet for den tid hjemreise til landet på grunn av sykdom tar. Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn.

Premiefritagelse etter litra a og b skal i alle tilfelle være begrenset slik som fastsatt for understøttelsens varighet i § 18, 5.

§ 36, punkt 3 og 4.

3. Av statens premieandel blir inntil 50 prosent å holde tilbake og legge til et reguleringsfond for syketrygden.

13 desbr. Nr. 15.

Innen utgangen av hvert år bestemmer Kongen hvor stor brøkdel det skal tilbakeholdes for kommende år.

4. Utgjør reguleringsfondet minst 10 kroner pr. medlem, beregnet etter siste offentlige statistikk, kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at det av statens premieandel skal holdes tilbake inntil 50 prosent som føres tilbake til statskassen.

§ 38, punkt 4.

4. Trygdekassens regnskap skal være oppgjort innen utgangen av februar måned, og innen utgangen av mars måned skal årsregnskapet være revidert og forelagt kassens styre som innen 15 april sender det til kommunestyret.

§ 39, punkt 1.

1. I hver av rikets kommuner skal det være en offentlig trygdekasse, eller hvis kommunestyret finner det påkrevet og Rikstrygdeverket samtykker i det, flere slike kasser.

Rikstrygdeverket kan med Sosialdepartementets samtykke bestemme at flere kommuners trygdekasser skal slås sammen. Før slik bestemmelse treffes, skal vedkommende kommunestyre og trygdekasser gis adgang til å uttale seg.

§ 41, punkt 1.

1. Hver trygdekasse skal ha et styre bestående av 5 medlemmer, hvorav 3 trygdede og 1 innskuddspliktig arbeidsgiver, som tillikemed personlige varamenn, velges av kommunestyret for den kommunale valgperiode.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, foretas valg på styre og varamenn av fylkesutvalget (jfr. lov av 10 juni 1938 nr. 5 § 77) tiltrådt av ordføreren i hver av de interesserte kommuner.

Styret velger selv formann og nestformann.

§ 42, første ledd.

Rikstrygdeverket kan etter at styrets uttalelse er innhentet, beslutte at formannen skal tilståes godtgjørelse for sitt arbeid.

§ 44.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som tilsettes av Rikstrygdeverket. Kassestyret og kommunestyret har forslagsrett.
2. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår etter at kassestyret har hatt høve til å uttale seg. Går stillingen ikke inn under tjenestemannsloven, treffer Rikstrygdeverket avgjerd om å si opp, suspendere eller gi avskjed. Den det gjelder kan anke saken inn for departementet til endelig avgjerd.

3. Kassestyret og kommunestyret kan anke Rikstrygdeverkets av- 13 desbr.
gjerd etter punkt 1 og 2 inn for departementet til endelig av- Nr. 15.
gjerd.
4. Forretningsføreren og andre tjenestemenn skal stille fullgod sikkerhet for sitt økonomiske ansvar til kassen. Rikstrygdeverket gir nærmere regler om sikkerheten og dekningen av utgiftene til den.
5. Forretningsføreren har å avgjøre alle saker som ikke er lagt under styret, men hans avgjerd kan bringes inn for styret.
6. Tvist mellom styret og forretningsføreren om dennes råderett kan legges fram for Rikstrygdeverket som endelig avgjør saken.

§ 45.

1. Trenger kassen andre tjenestemenn enn forretningsføreren tilsettes disse av kassens styre. Tilsettingen må for å bli gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.

Hvis kassens styre etter fornyet behandling fastholder sin tidligere tilsetting og Rikstrygdeverket likeledes fastholder sin nektelse, innbringes saken til departementet som foretar endelig tilsetting.

Hvis kassens styre ikke innen 2 måneder etter at Rikstrygdeverket har nektet å godkjenne en tilsetting, har gjort noe vedtak, skal saken av Rikstrygdeverket innbringes for departementet som foretar endelig tilsetting.

2. Spørsmålet om oppsigelse eller avskjedigelse av de i første punkt nevnte tjenestemenn avgjøres etter samme regler som gjelder ved tilsetting.

Når forholdene krever det, kan Rikstrygdeverket suspendere eller avskjedige vedkommende tjenestemann.

3. Medlemmer av kassestyret kan ikke være lønnede tjenestemenn i trygdekassen.
4. Til å utføre den kur kassen plikter å yte, kan styret tilsette leger, tannleger, sykepleiere, sykegymnaster m. v. Blir de tilsatt fast eller for lengre tid enn 1 år, må tilsettingen være godkjent av Rikstrygdeverket.

§ 46.

1. Rikstrygdeverket tilsetter etter at formannskapet har avgitt sin innstilling en eller flere revisorer til å gjennomgå trygdens regnskaper. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks etter at kassestyret og formannskapet har hatt høve til å uttale seg.

Rikstrygdeverkets vedtak etter foregående ledd samt vedtak om å si opp, suspendere eller avskjedige en revisor kan bringes inn for departementet til endelig avgjerd.

13 desbr. Nr. 15.

2. Rikstrygdeverket kan tilsette felles revisor eller inspektør for flere trygdekasser og fastsetter i så fall lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks, likesom det avgjør fordelingen av utgiftene på kassene. Med departementets samtykke kan Rikstrygdeverket vedta at utgiftene helt eller for en del skal bæres av syketrygdens reguleringsfond eller av Rikstrygdeverkets midler eller av alle disse i forening.

Punkt 1 siste ledd skal gjelde på tilsvarende måte.

§ 47. Lønn til de i § 45 nevnte tjenestemenn fastsettes som i § 44 for forretningsførere. Lønningene skal godkjennes av Rikstrygdeverket.

§ 53, nytt punkt 4.

4. Av reguleringsfondets midler kan med Sosialdepartementets samtykke ytes tilskudd til opplæring av arbeidshjelp til trygdekassene. Tilskuddets størrelse fastsettes av Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets godkjenning.

§ 54, punkt 1 og 2.

1. For hver trygdekasse skal der være en nevnd (kassenevnd) bestående av en formann og 2 andre medlemmer som tillike med personlige varamenn velges av kommunestyret for den kommunale valgperiode.

§ 41, punkt 1, annet ledd gjelder tilsvarende.

Av medlemmene skal et være trygdet og et arbeidsgiver.

2. Rikstrygdeverket kan etter at kassestyrets uttalelse er innhentet, beslutte at formannen skal tilstås godtgjørelse for sitt arbeide. Dette beløp tillike med nødvendige kontorutgifter utredes av trygdekassen.

§ 58, punkt 1.

1. For Rikstrygdeverket innbringes tvistemål som måtte oppstå:
   a) mellom en trygdekasse og en kommune angående dennes forpliktelse like overfor kassen,
   b) mellom trygdekasser innbyrdes angående krav og forpliktelser foranlediget ved anvendelsen av denne lovs bestemmelser,
   c) om en skade eller sykdom går inn under en av lovene om ulykkestrygd.

§ 59, punkt 1.

1. Når trygdekassen under påstand om at en person ikke er syketrygdet har nektet understøttelse ved skade som omfattes av noen av lovene om ulykkestrygd kan saken etter begjæring

av noen deri interessert part innbringes for Ankenevnden for Ulykkestrygden med frist som i § 56 bestemt. 13 desbr. Nr. 15.

Det samme gjelder Rikstrygdeverkets avgjerd etter § 58, 1 c.

§ 68, punkt 1.

1. Trygdekassene har adgang til å slutte seg sammen i foreninger med det formål å virke til ivaretaking av felles interesser.

§ 77, punkt 3.

3. Under forutsetning av gjensidighet kan det ved traktatmessig avtale åpnes adgang til å gjøre unntak fra denne lov for syketrygdede personer som flytter fra det ene til det annet land eller som tar midlertidig opphold i det annet land.

§ 78, punkt 2, nytt tredje og fjerde ledd.

Når betingelsen er til stede kan jernbanens sykekasser godkjennes som de under punkt 1 nevnte kasser. De regler som gjelder for disse får i så fall tilsvarende anvendelse.

Bidragene etter § 85, 2 skal dog være lik den tilsvarende premieandel i trygdekassen i den kommune jernbanedistriktsjefen har sitt kontor. Kommunens andel i premien fordeles på medlemmenes bostedskommuner.

§ 85, punkt 1 og 2.

1. Rikstrygdeverket kan tilstå godkjente sykekasser bidrag av syketrygdens reguleringsfond som vederlag for utgifter ved sykeunderstøttelse til personer som er kommet til skade i bedrift som omfattes av ulykkestrygden.

2. Dessuten skal det ytes et årlig bidrag:
   a. av staten 2/6 og av kommunen 1/6 av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem, og
   b. av arbeidsgiveren 2/6 av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert trygdepliktig medlem som er i arbeid hos ham.

   Disse bidrag må dog ikke overstige den tilsvarende gjennomsnittlige premieandel for hvert medlem i trygdekassen på stedet.

   Tilhører godkjent sykekasse bergverk, fabrikk eller bruk som har særskilt fattigvesen, utredes kommunens bidrag av vedkommende bedrift.

   Medlemstallet beregnes etter det gjennomsnittlige antall for foregående år.

§ 92, punkt 1.

1. Medlemmene blir å henføre til klasse 1.

13 desbr. § 95, punkt 2 og 3.
Nr. 15.

2. Inntrer et medlem i arbeids- eller tjenesteforhold, plikter arbeidsgiveren uoppfordret å trekke forfallen årspremie og på vedkommende trygdekasses forlangende eldre premierestanser i medlemmets lønn, lott eller oppgjør så langt medlemmets tilgodehavende rekker, samt å kvittere på fiskerkortet for beløpets mottakelse.

Lik med arbeidsgiver etter denne paragraf regnes også skipper på fartøy, høvedsmann på fiskerbåt og notbas for notbruk.

Trygdekassen kan også kreve trekk hos andre personer eller institusjoner i deres oppgjør med medlemmet.

Ved salg av fisk på første hånd kan trygdekassen forlange at fiskeoppkjøper eller organisasjon for omsetting av fisk overfor selgeren og mannskapet på den båt hvorfra fangsten selges skal trekke skyldig premie i medlemmenes oppgjør. I særlige tilfelle kan Rikstrygdeverket pålegge den enkelte fiskeoppkjøper eller organisasjon for omsetning av fisk at de — uten oppfordring fra den enkelte trygdekasse — skal foreta slikt trekk for medlemmenes skyldige årspremie.

De nærmere regler for ordningen av trekket fastsettes av Rikstrygdeverket.

De trukne beløp holdes i særskilt kasse og innbetales til vedkommende trygdekasse snarest mulig.

Hvis den som plikter å foreta trekk, unnlater dette, blir denne selv ansvarlig for de beløp som pliktes trukket. Dette krav kan inndrives ved utpanting etter reglene i § 71.

Til kontroll med at pliktig trekk blir foretatt, kan trygdekassen eller Rikstrygdeverket forlange adgang til selv eller ved en bemyndiget person å få gjøre seg kjent med den trekkpliktiges regnskaper med bilag og kreve seg meddelt de opplysninger som finnes nødvendige.

3. Hvis premien viser seg uerholdelig eller ikke er betalt innen årets utgang, skal bostedskommunen dekke den etter restanseoppgave fra trygdekassen.

Av restanser som ikke er betalt 3 måneder etter at restanseoppgave fra kassen er mottatt, betaler kommunen 5 pst. årlig rente.

Betalte restanser kan kommunen inndrive hos medlemmene ved utpantning. For øvrig kan kommunen inndrive restansene og iverksette kontroll på samme måte som trygdekassen etter reglene i punkt 2.

§ 99. Såfremt forholdet ikke rammes av strengere straffebud, kan de i § 95 nr. 2 omhandlede personer straffes med bøter, når de

ikke etterkommer Rikstrygdeverkets, en trygdekasses eller kommunes pålegg om å foreta trekk, eller unnlater å holde trukne midler i særskilt kasse, eller som ikke, tross pålegg, innbetaler slike midler til trygdekassen eller kommunen. 13 desbr. Nr. 15.

Straff for unnlatelse av å etterkomme pålagt trekk samt unnlatelse av å holde trukne midler i særskilt kasse, kommer ikke til anvendelse såfremt det beløp det gjelder likevel i rett tid innbetales til trygdekassen eller kommunen.

Offentlig påtale finner ikke sted uten etter begjæring av vedkommende trygdekasse, kommune eller Rikstrygdeverket.

Kapitel XVIII. Særtrygd for sjømenn på norske skip i utenriks fart m. v. (nytt).

§ 100.

1. Norske statsborgere eller personer med fast bopel i Norge som er ansatt på norsk skip, som vesentlig går i utenriks fart, skal være trygdepliktige på de vilkår som er fastsatt i dette kapitel.

Departementet kan bestemme at det samme skal gjelde når de er ansatt på utenlandsk skip, deltar i norsk eller utenlandsk fangstekspedisjon eller arbeider ved norsk eller utenlandsk hvalfangststasjon utenfor riket.

Rikstrygdeverket kan unnta fra trygd etter reglene i dette kapitel sjømenn på norske skip, som går i faste kortvarige ruter til nord- eller vesteuropeiske havner.

2. Trygdeplikten består også når sjømannen er medlem av norsk sjømannspool opprettet av den norske stat. Det samme gjelder under opphold i utenlandsk havn, som ikke omfattes av en sjømannspool, så lenge han er meldt hyresøkende på vedkommende norske konsulat.

Departementet bestemmer hvem som skal anses ansvarlig arbeidsgiver til de som er trygdet etter dette punkt.

3. Reglene for alminnelig pliktig syketrygd gjelder tilsvarende når intet annet fremgår av dette kapitel.

§ 101.

1. Arbeidsforholdet anses også å bestå i det tidsrom da den trygdede oppebærer hyre i medfør av lov eller avtale.
2. Har sjømannen umiddelbart før avmønstringen vært medlem etter reglene i § 100 uavbrutt i minst 3 måneder, går han tidligst ut som medlem en måned etter avmønstringen.

§ 102.

1. Trygden gir full refusjon for utgifter til nødvendig legehjelp (§ 13, 1) og legemidler forordnet av lege.

13 desbr. Nr. 15.

2. Fører sykdommen med seg arbeidsuførhet gir trygden
   a) under medlemmets opphold i riket, sykepenger (grunnsats og forsørgingstillegg) etter inntektsklasse 6, jfr. § 13, 4,
   b) under medlemmets opphold i utlandet, oppholdsbidrag (grunnsats og forsørgingstillegg), hvis størrelse blir fastsatt av departementet.

   Den tid det gis oppholdsbidrag regnes med ved beregning av stønadstiden etter § 18, 5.

   Er medlemmet helt arbeidsufør som sjømann, kan han tilstås sykepenger eller oppholdsbidrag selv om han ellers ikke anses som helt arbeidsufør.

   Når medlemmet under sykdommen ikke kan bo sammen med sin familie, faller forsørgingstillegget bort. I stedet gir trygden familiepenger etter reglen i § 104, punkt 2.
3. Barselpenger til medlem gis etter satsene for sykepenger eller oppholdsbidrag.
4. Ved et medlems død gir trygden gravferdshjelp med et beløp som fastsettes av departementet.

§ 103. Departementet fastsetter satser for den i § 14 nevnte stønad når bipersonen oppholder seg i utlandet.

§ 32, 2, siste ledd gjelder ikke for biperson trygdet etter reglene i dette kapitel.

§ 104.

1. Under opphold utenfor riket gir trygden i stedet for den stønad som er nevnt i § 13, 1, 3, 4 og 7, jfr. § 102 og i § 14, 1, 3, 4 og 5, jfr. § 103, fri kur og pleie i sykehus, rekonvalesenthjem, fødehjem eller annen anstalt godkjent av Rikstrygdeverket, eller den dette bemyndiger, hvis dertil er anledning og behandling i hjemmet ikke forsvarlig kan skje.
2. Under opphold i sykehus, fødehjem, rekonvalesenthjem eller liknende for trygdens regning, faller retten til sykepenger, barselpenger eller oppholdsbidrag bort. Familiepenger gis etter reglene i § 17, 2. Bor de forsørgede utenfor riket, regnes familiepenger etter de satser som fastsettes av departementet.

§ 105. Merutgiftene ved i utlandet å søke annen lege, tannlege, jordmor eller annet sykehus enn det vedkommende konsulat kan vise til, er trygden uvedkommende.

Søkes spesialist uten samtykke av trygden eller konsulat kan trygden helt eller delvis nekte å godtgjøre merutgiftene.

Reglene i 1. og 2. ledd gjelder ikke øyeblikkelig hjelp når nødvendig behandling ikke kunne skaffes billigere.

§ 106. Bestemmelsen i § 31, 3 d gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel. 13 desbr. Nr. 15.

§ 107. For den som er trygdet etter reglene i dette kapitel gjelder ikke bestemmelsen i § 22:

a) under opphold utenfor riket,

b) under ophold her i riket når betingelsene for forpleining og behandling for offentlig regning etter reglene i sjømannsloven av 16 februar 1923 § 28 er til stede.

§ 108.

1. For hvert medlem skal betales en premie så lenge arbeidsforholdet varer, eller så lenge medlemmet oppebærer hyre eller poolgodtgjørelse.
2. Premien beregnes alltid for en hel kalendermåned, uansett hvilken dag i måneden trygdeplikten inntrådte eller opphørte, dog slik at det ikke for noen måned skal betales mer enn den fastsatte månedspremie.
3. Premiefritak gjelder bare for de fulle kalendermåneder i hvilke medlemmet får sykepenger, barselpenger, oppholdsbidrag eller sykehusopphold.
4. Premien skal fordeles på medlemmet, arbeidsgiveren, kommunene og staten. Kongen fastsetter størrelsen av premien og fordelingsforholdet mellom de nevnte premiepliktige. Kommunenes del skal ikke overstige 1/6 av medlemmets del. Kongen gir utfyllende regler om fordelingen av kommunenes del og kan gi særregler om innkrevningen av medlemmets og kommunenes del.
5. Bestemmelsen i § 36, 3 og 4 gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel.

§ 109. Bestemmelsen i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn § 14, 4 gjelder tilsvarende.

§ 110. Til å administrere trygden opprettes en trygdekasse. Kassen skal ha et styre på 5 medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av departementet for 4 år om gangen. Et av medlemmene skal representere rederne og ett sjømennene.

Departementet bestemmer hvem som skal være styrets formann og varaformann og fastsetter godtgjøringen til styremedlemmene. For øvrig gjelder reglene om styret i §§ 41 til 43 tilsvarende så langt de passer og intet motsatt er bestemt.

Videre gjelder reglene i §§ 44 til 49 og §§ 51 og 52 tilsvarende så langt de passer og intet motsatt er bestemt.

De i §§ 55 og 58 nevnte tvister innbringes for den ankenevnd som er opprettet etter loven om ulykkestrygd for sjømenn.

13 desbr. Nr. 15. Trygden, som er garantert av staten, bærer selv sine utgifter til administrasjon og til ankenemnda.

Kap. XIX. Trygding av offentlige tjenestemenn m. v. utenfor Norge.

§ 111. Norske statsborgere eller personer med fast bopel i Norge som tjenestegjør i den norske siviladministrasjon i utlandet eller i Nortraships administrasjon skal være trygdet etter reglene i kap. XVIII. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement hvilke personer som etter foranstående omfattes av trygden.

Departementet kan bestemme at også andre nordmenn i utlandet skal være trygdet i henhold til reglene i første ledd.

§ 112. For personer som er trygdet etter § 111, kan vedkommende departement bestemme at på steder hvor det er organisert norsk, offentlig legetjeneste, skal trygden bare dekke utgifter til sykebehandling som enten er utført av eller rekvirert av norsk offentlig lege. Fra denne regel kan departementet, eller den dette bemyndiger gjøre unntak i det enkelte tilfelle f. eks. når øyeblikkelig hjelp er nødvendig.

På steder hvor norsk offentlig legetjeneste ikke er organisert, kan departementet fastsette maksimaltakster for refusjon av utgifter til sykebehandling.

II.

Bestemmelsene i kapitel XVIII og XIX trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisoriske anordninger av 5 februar og 3 september 1943 og 9 mars 1945 om tillegg til lov om syketrygd av 6 juni 1930.

De øvrige bestemmelser i loven trer i kraft fra 6 januar 1947. Fra samme dag faller bestemmelsene av 25 juni 1942, 11 mars 1943, 30 mars 1944 og 5 april 1945 om endringer og tillegg til syketrygdloven bort. Bestemmelsene i kapitlet XIX gjelder ikke utover 30 juni 1948.

13 desbr. Nr. 16. **Lov** *)[1]) **om endringer i tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938.**

I.

Følgende føresegner i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 skal lyde:

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 114. Innst. O. nr. 250. St.tid., forh. i Ot. s. 767—790; i Lt. s. 236—237.

§ 1, første ledd. 13 desbr. Nr. 16.

Pliktig til arbeidsløshetstrygd etter denne lov er alle arbeidstakere som er pliktig til syketrygd etter lov om syketrygd § 1, jfr. § 2, og § 100 punkt 1 så nær som arbeidstakere:

1. I jordbruk og virksomheter drevet som ledd i gårdens jordbruksdrift, samt fedrift.
2. I skogbruk, tømmermåling og fløting, herunder ikke arbeid ved faste sorteringslenser hvor arbeidet helt eller delvis foregår med maskiner.
3. I sjøfart, når inntekten er større enn den alminnelige inntektsgrense for pliktig syketrygd.
4. I fangst og fiske, herunder bearbeiding av fangsten utafor riket.
5. I huslig arbeid i private heimer, på anstalter og pleieheimer og i herbergevirksomhet som ikke drives med hotellbevilling etter lov av 25 juni 1935, nr. 12, kapitel I, jfr. samme lovs § 13.
6. I heimearbeid.
7. Som har hovederverv i sjølstendig virke.
8. Som arbeider som representant, agent, eller selger og lønnes etter arbeidsresultat.
9. Som bare blir lønnet med fritt opphold, eller som etter reglene i syketrygdloven § 12 hører til klasse 1.

§ 4. Dagpengene er:

Syketrygdklasse	2	i grunnsats	kr. 2
—»—	3	»	» 3
—»—	4	»	» 4
—»—	5	»	» 5
—»—	6	»	» 6

med et forsørgingstillegg på kr. 0,67 pr. dag (kr. 4,— pr. veke) for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år. I den tid begge foreldre samtidig har rett til dagpenger, får bare en av dem forsørgingstillegg (barnetillegg). Det betales av det fond som betaler stønad til mannen.

Har den arbeidsløse ektefelle som er varig arbeidsufør, eller er han enkemann (enke) og har barn som betinger forsørgingstillegg, får han kr. 0,67 pr. dag til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger tillegg.

Dagpenger (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige kr. 9,— pr. dag eller utgjøre mer enn 90 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringa.

Dagpenger og mulige tillegg betales ikke for søndager.

13 desbr. Nr. 16.

§ 15. Arbeidsløshetsnemnda kan i stedet for stønad gi tilskott til yrkesopplæring når det er liten utsikt til at trygdede kan få varig og høvelig arbeid i sitt yrke og det er sannsynlig at yrkesopplæring kan føre til varig arbeid for ham.

For å få tilskott til yrkesopplæring må trygdede fylle vilkåret i § 5, siste ledd.

Departementet kan fastsette nærmere forskrifter til gjennomføring av denne paragrafen, derunder om at det kan gjøres unnatak fra regelen i § 10 punkt 7.

§ 20. Premiene går til et stedlig arbeidsløshetsfond, som utreder alle utgifter etter denne lov, når ikke annet er fastsatt. Midler som ikke går med til å dekke løpende utgifter, skal settes fast etter regler gitt av Kongen.

Trygdekommunen skal for hvert rekneskapsår betale et tilskott til fondet lik en fjerdedel av de premier som er utliknet i året. Tilskottet betales med en skjønnsmessig reknet halvpart innen fire måneder etter utløpet av første halvår av rekneskapsåret. Resten av tilskottet betales innen fire måneder etter rekneskapsårets slutt.

10 pst. av fondets inntekt (premier + kommunetilskott) skal gå til et riksreservefond som styres og settes fast etter regler gitt av Kongen.

Er et stedlig arbeidsløshetsfond større enn 5 ganger fondets gjennomsnittsutgifter for de siste 7 år, kan Kongen bestemme at det overskytende delvis eller helt skal overføres til riksreservefondet.

§ 21. Stiger det stedlige arbeidsløshetsfonds utgifter i et rekneskapsår over inntekten (premier + kommunetilskott) i året forut, skal staten delta i dekning av merutgiften etter slik skala:

Statens del av merutgiften	Merutgift i pst. av inntekt
1/10 av beløp inntil	20 pst.
2/10 » » mellom	20— 40 »
3/10 » » »	40— 60 »
4/10 » » »	60— 80 »
5/10 » » »	80—100 »
6/10 » » »	100—120 »
7/10 » » »	120—140 »
8/10 » » »	140—160 »
9/10 » » »	160—180 »
10/10 » » over	180 »

Har det stedlige arbeidsløshetsfond ikke andre midler enn løpende premieinntekt og kommunetilskott og dette ikke er tilstrekkelig til fondets del av utgiftene, skal reservefondet for riket skyte til det manglende. Er reservefondet oppbrukt, skal staten dekke hele restutgiften. 13 desbr. Nr. 16.

Søknad om tilskott av staten skal sendes til departementet innen 3 måneder etter utløpet av rekneskapsåret.

Ved utrekning av statstilskott etter første ledd skal en ikke ta omsyn til utbetaling fondet har etter reglene i § 39.

§ 37.

1. Til bruk for saker etter denne lov plikter offentlige og kommunale myndigheter å gi trygdens organer de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.

   Arbeidsløshetsrådet kan til bruk for saker etter denne lov, kreve forklaringer opptatt ved utenrettslig eller rettslig etterforskning. Kongen kan gi nærmere forskrifter om det.

2. Kongen kan under full gjensidighet gjøre avtale med annet land om avvik fra denne lovs regler for arbeidstakere som har utført arbeid i vedkommende land.

§ 38. Kongen kan fastsette de endringer i og tillegg til denne lov som er nødvendige for å tilpasse arbeidsløshetstrygden på sjøfolk i utenriks fart.

§ 39. Midler i stedlige arbeidsløshetsfond som pr. 31 desember 1945 oversteg kr. 400 for hvert medlem reknet i gjennomsnitt for de tre siste rekneskapsår, skal innen hvert fylke overføres til et arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond.

Fondets midler skal nyttes til tiltak som avhjelper eller motvirker arbeidsløshet, så vidt mulig ved å skape nye arbeidsmuligheter, og til tiltak for fremme av yrkesopplæring.

Av riksreservefondet kan det nyttes inntil 5 mill. kroner til arbeidstiltak av den art som nevnt i foregående ledd og inntil 5 mill. kroner til arbeiderverntiltak fortrinsvis til beste for arbeidere ved bedrifter som går inn under denne loven.

Avgjerd om bruken av midlene tas av Kongen eller den han gir fullmakt etter framlegg fra fylkesarbeidsnemnda når det gjelder arbeidstiltak etter annet ledd og etter framlegg av sjefinspektøren for arbeidstilsynet når det gjelder arbeiderverntiltak.

Kongen fastsetter de nærmere forskrifter til gjennomføring av disse reglene.

§ 40. Arbeidstakere som den 9 april 1940 var eller seinere har vært i slikt arbeid som etter denne lov eller etter de forskrifter som ble gitt av okkupasjonsmyndighetene ville medføre plikt til

13 desbr. Nr. 16.

arbeidsløshetstrygd, men som måtte forlate arbeidet på grunn av aksjon av eller motstand mot fienden eller myndigheter innsatt av fienden, skal i forhold til denne lov anses pr. 8 mai 1945 å ha opptjent de premieveker som de har tapt under fraværet fra arbeidet.

Tilsvarende regler gjelder for dem som utafor Norges grenser har fortsatt i arbeid som nevnt i foregående ledd eller har avbrutt slikt arbeid for tjenestegjøring i vepnete styrker for så vidt de ikke på annen annen måte er trygdet under arbeidsløshet.

For arbeidstakere som ikke har vært i slikt arbeid som nevnt i første ledd kan arbeidsløshetsnemnda tilstå premieveker for tida før 8 mai 1945 i den utstrekning årsaken til at arbeidstakeren ikke har vært i slikt arbeid som nevnt må antas å være aksjon av eller motstand mot fienden eller myndigheter innsatt av fienden.

Den som ønsker å få godkjent eller tilstått premieveker etter disse reglene, må sende søknad til arbeidsløshetsnemnda i oppholdskommunen innen 1 juli 1947.

Departementet gir nærmere regler om stønad etter 1, 2 og 3 ledd.

Reglene om anke etter § 22 i loven gjelder for avgjerder av nemnda etter denne paragraf.

§ 41. Premieveker som en trygdepliktig har opptjent etter de forskrifter som har vært gitt av okkupasjonsmyndighetene, skal reknes som opptjente premieveker i forhold til loven. På samme måte skal veker som det er utbetalt stønad for reknes som brukte stønadsveker i forhold til loven. Krav på forfalne ytelser, premier og kommunetilskott etter de forskrifter som har vært gitt av okupasjonsmyndighetene, faller ikke bort.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 4 mai 1945 om trygd mot arbeidsløshet i frigjorte områder §§ 1—9.

Likevel skal endringene i § 4 først gjelde fra 6 januar 1947.

Lov av 6 august 1915 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser med tilleggslover er falt bort.

13 desbr. Nr. 17.

Lov *)[1]) **om endringer i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.**

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. skal lyde:

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 779—785; i Lt. s. 237.

§ 11. 13 desbr.

1. Ved legemsskade eller sykdom som nevnt i § 10 og ved død som følge av sådan, gir syketrygden gjennom trygdekassen stønad etter de reglene som er fastsatt i lov om syketrygd. Nr. 17.

Går den skadede ikke inn under syketrygden, gir Rikstrygdeverket stønad etter reglene i lov om syketrygd. Sykepenger beregnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger.

2. Må skadekuren fortsette utover den tid en trygdet har rett til stønad etter nr. 1, skal Rikstrygdeverket gi den skadede fortsatt stønad etter reglene i lov om syketrygd så lenge det trengs.
3. Har den skadede rente etter noen av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

§ 12.

1. Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invaliderente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente) samt forsørgingstillegg kr. 200 året for hustru og samme beløp for hvert barn under 16 år som han forsørger.

Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås et hjelpeløshetsbidrag på inntil 30 pst. av arbeidsfortjenesten.

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkemann med barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgelsestillegg på kr. 200 året til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger forsørgingstillegg.

Forsørgingstillegg betales ikke dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 20 pst.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Den skadede har likevel ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 8⅓ pst.

Er den skadedes arbeidsevne når invaliditeten er endelig fastsatt (jfr. § 24) nedsatt med mindre enn 20 pst., skal Rikstrygdeverket betale renten en gang for alle med en sum som svarer til tre års rente.

Livrente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne paragraf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Når skadebehandlingen er slutt har den trygdede rett til å få nødvendige og hensiktsmessige midler til å bøte på skaden (pro-

13 desbr. Nr. 17.

teser) samt til — etter Rikstrygdeverkets avgjerd — å få disse erstattet.

3. Har den skadede tidligere invaliderente etter en av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal ha etter det siste skadetilfelle beregnes av forskjellen mellom den arbeidsuførhet som er til stede etter den siste skade og den som det tidligere er fastsatt rente for.

§ 13. Har ulykken ført med seg døden, skal Rikstrygdeverket utenom den skadeserstatning som måtte være gitt etter §§ 11 og 12 dessuten utrede fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således:

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn til de fyller 16 år kr. 400 året til det første og kr. 200 til hvert av de følgende eller dersom de har mistet eller senere mister den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjeneste til det første, og kr. 200 til hvert av de andre.

Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet etter denne lov, får barna rente etter den av foreldrene som betinger den høyeste rente og dertil 25 pst. av vanlig barnerente etter den annen av foreldrene.

Særkullsbarn som ikke bor hos enken skal ha renten regnet etter reglene i punkt 1, første ledd. Renten til to eller flere barn anses ytt med like stort beløp til hvert barn i det enkelte kull.

Er ekteskapet inngått etter ulykken, har ektefellen ikke krav på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet etter ulykken. Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på underhold av denne.

Gifter enken seg igjen, får hun som restgodtgjørelse det tredobbelte av livrenten for et år.

Barn av foreldre som ikke har giftet seg med hverandre har samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når den avdøde før ulykken har tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn faller retten til rente bort etter de virkelige foreldre.

Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større etter beregning ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for

hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid skal ha 40 pst. av arbeidsfortjenesten. 13 desbr. Nr. 17.

2. Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og 30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det eller til deres død. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

Dersom den avdøde etterlater seg ektefelle eller barn eller begge deler, kan slektninger i rett oppstigende linje bare kreve en erstatning som svarer til forskjellen mellom 90 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barna skal ha.

Departementet kan i særlige tilfelle samtykke i at adoptiv- og pleieforeldre for så vidt angår erstatning etter denne lov stilles helt eller delvis likt med virkelige foreldre.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i deres sted etter reglene ovenfor.

§ 14.

1. Arbeidsfortjenesten (jfr. §§ 12 og 13) beregnes etter den lønn som den skadede har hatt i det siste år i den bedrift hvor ulykken hendte.

Har den skadede ikke arbeidet i vedkommende stilling så lang tid som ett år tilbake fra den dag ulykken hendte, legges til grunn den lønn som arbeidere i samme stilling gjennomsnittlig har hatt i denne tid i den samme eller nærmestliggende lignende bedrift.

2. Er virksomheten etter sin natur ikke i full gang hele året igjennom, fastsetter Rikstrygdeverket ved skjønn den samlede årsfortjeneste for de arbeidere som ikke har arbeid året rundt. Fortjenesten må dog fastsettes slik at den minst beregnes etter den alminnelige daglønn på stedet for dagarbeidere av samme kjønn og alder.

Ved beregning av daglønn regnes året til 300 dager. Tilfeldige avbrytelser kommer ikke i betraktning.

3. Arbeidsfortjenesten settes til minst kr. 1 500 året, men ikke høyere enn kr. 3 000 året. Det som er over sistnevnte beløp, tas ikke med ved beregningen av erstatning etter denne lov.

4. Som lønn regnes også gevinstandel, bruk av hus og jord, husleiegodtgjørelse, lønn i naturprodukter eller lignende. Verdien regnes etter gjennomsnittsprisen på stedet.

13 desbr. Nr. 17.

§ 15, punkt 1 og 2 og nytt punkt 5.

1. Til å dekke utgiftene til erstatning ved skade etter denne lov og syketrygdloven og til administrasjon har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av vedkommende arbeidsgivere.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

2. Premien beregnes i prosenter av de trygdedes arbeidsfortjeneste (jfr. § 14). Ved beregningen kan arbeidsfortjenesten for hver enkelt trygdet ikke settes høyere enn kr. 1,25 og ikke lavere enn kr. 0,60 pr. arbeidstime.

5. Departementet fastsetter for tre år om gangen hvor stor del av premieinntekten hvert år skal føres over til syketrygdens reguleringsfond (jfr. syketrygdlovens § 36, 3) som vederlag for skadekuren og treffer nærmere bestemmelse om det vederlag som statsvirksomheter med egen ulykkestrygdordning skal betale.

§ 22.

1. Inntreffer en ulykke som kan medføre erstatning etter denne lov, skal arbeidsgiveren eller den som på hans vegne leder bedriften snarest og senest innen tre dager gi skriftlig melding til trygdekassen.

2. Finner trygdekassen at skaden kan føre til erstatning etter denne lov, skal den avkreve nærmere opplysning etter regler fastsatt av Rikstrygdeverket. Trygdekassen skal straks melde slik skade til formannen i det stedlige arbeidstilsyn (arbeidsnemnda) og enten selv eller gjennom arbeidstilsynet eller om nødvendig gjennom politiet innhente de opplysninger som det er høve til om skaden og årsaken til den.

Etter å ha samlet de nødvendige opplysninger sender trygdekassen så snart råd er saken videre til Rikstrygdeverket som avgjør om tilfellet blir å godkjenne som skade etter denne lov.

3. Arbeidsgiveren har plikt til å hjelpe til med å fylle ut de meldinger som trygdekassen skal gi.

§ 25, første ledd, oppheves.

§ 27, nytt punkt 4.

4. Når det foreligger særlige forhold kan det gjøres unntak for andre erstatningsberettigede som oppholder seg utenfor riket, slik at erstatningen etter denne lov kan ytes helt eller delvis. Nærmere regler herom gis av Kongen som også kan bestemme at renten kan utløses med en pengesum en gang for alle.

§ 28, punkt 1, oppheves.

§ 30, punkt 1.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket har gjort etter §§ 1—3, §§ 11—14, § 16 punkt 1, § 19 punkt 2, § 20 punkt 2, § 21, § 23, § 24 punkt

2 og § 29 i denne lov kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo. 13 desbr. Nr. 17.

§ 36 oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1947.

Bestemmelsene i denne lov skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet i tiden fra og med 1 juli 1946 og til lovens ikrafttreden.

Rikstrygdeverket bærer fortsatt utgiftene til sykehjelp ved skader som det ved denne lovs ikrafttreden har overtatt. Ved senere tilbakefall gjelder reglene i § 11.

Lov*)[1]) om brigde i lov frå 10 desember 1920 um ulukketrygding for fiskarar. 13 desbr. Nr. 18.

I lov frå 10 desember 1920 um ulukketrygding for fiskarar skal desse fyresegnene lyda:

§ 5, fyrste leden.

Dei avgjerdene som Rikstrygdeverket tek etter §§ 6—10 og 15—17 i denne lovi, kan innan tre månader etter avgjerdi er meld til vedkomande, ankast inn til prøving for ei ankenemnd med sæte i Oslo. Nemndmennene skal vera fem i talet. To av dei — formannen og lækjaren — har nemnda sams med den nemnda som er skipa etter § 30 i lov frå 24 juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeider m. v. Dei andre tre nemndmennene må vera kunnige i fiskarnæringi. Desse tre og varamann for kvar av dei skal Stortinget velja for tre år um gongen.

§ 6.

1. Ved lekemskade eller sjukdom som nemnt i § 2 og ved død etter slik skade eller sjukdom gjev sjuketrygdi gjenom trygdekassa stønad etter dei reglane som er fastsett for fiskere i lov om sjuketrygd.

Går den skadde ikkje inn under sjuketrygdi, gjev Rikstrygdeverket stønad etter reglane for fiskere i lov om sjuketrygd.

Må skadekuren halda fram utover den tidi ein trygda har rett til slik stønad, skal Rikstrygdeverket gjeva den skadde stønad etter reglane for fiskere i lov om sjuketrygd so lenge det trengs.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 779—787; i Lt. s. 237—239.

13 desbr. Nr. 18.

Har den skadde rente etter nokon av lovene om ulykkestrygding eller av krigspensjoneringi, kan renta dragast inn for den tidi han ligg på sjukehus.

2. Har ei ulukke, når lækjingskuren er slutt, ført med seg mein som gjer at den skadde har tapt arbeidsevna heilt ut, gjev Rikstrygdeverket ei livrente som vert rekna til 60 pst. (heilrente) av arbeidsfortenesta hans og forsytingstillegg kr. 200 året for kona og same tillegg for kvart barn under 16 år som han forsyter.

Er invaliden hjelpelaus etter ulukka slik at han treng særleg røkt og tilsyn, kan han få eit umframtillegg på upp til 30 pst. av arbeidsfortenesta.

Enkjemann som har barn som han får tillegg for eller som har kone som er varig arbeidsuføre får eit forsytingstillegg på kr. 200 året til hjelp i huset. Kvinne som ikkje har forsytar får same tillegg når ho har barn som ho får forsytingstillegg for.

Forsytingstillegg skal ikkje utbetalast dersom arbeidsevna er nedsett med mindre enn 20 pst.

Har den skadde berre misst noko av arbeidsevna, får han ein tilsvarande lut av heilrenta og av forsytingstillegg. Har han misst mindre enn 8⅓ pst. av arbeidsevna, har han ikkje rett til skadebot.

Er arbeidsevna, når ho endeleg er fastsett (jfr. § 15, 2dre leden), nedsett med mindre enn 20 pst., skal Rikstrygdeverket ein gong for alle betala livrenta ut med ein sum som svarar til tre års rente.

3. Når lækjingskuren er slutt har den trygda rett til å få turvande og høvelege greier til å bøta på skaden (proteser) og likeeins — etter Rikstrygdeverkets avgjerd — å få desse uppatnya.

Livrente med forsytingstillegg etter denne paragrafen må samanlagt ikkje vera meir enn 90 pst. av arbeidsfortenesta.

§ 7. Har den som er skadd, fyrr invaliderente etter denne lovi eller etter ein av lovene om ulukketrygding eller av krigspensjoneringi, skal den renta dragast ifrå soleis at den renta han skal ha etter siste skaden, vert rekna av skilnaden millom den minken i arbeidsevna som er tilstades etter siste skaden, og den minken som det fyrr er fastsett skadebot for.

§ 8. Når nokon døyr av ulukka, skal Rikstrygdeverket, umfram den skadeboti som fyrr er gjevi etter §§ 6 og 7, dessutan reida ut frå døyingsdagen livrente til folket hans, som lever etter, soleis:

1. Til etterlevande enkje til ho døyr eller gifter seg uppat 40 pst. av arbeidsfortenesta hans og til etterlatte barn til det fyller 16 år, kr. 400 året til det fyrste og kr. 200 til kvart av dei andre,

eller dersom det har misst eller seinare misser mor si, 40 pst. av arbeidsfortenesta til det fyrste og kr. 200 året til kvart av dei andre. Er ekteskapet skipa etter ulukka, har ikkje enkja krav på nokor rente, heller ikkje barn som er avla etter ulukka. Det same gjeld enkje, som levde skild fra den avlidne, då ulukka hende, utan at ho fekk upphald eller hadde rettskrav på upphald hjå han. 13 desbr. Nr. 18.

Særkullsbarn som ikkje bur hjå enkja skal ha rente som fastsatt i 1. leden. Renta til tvo eller fleire barn skal bytast like mellom barna i same kullet.

Barn av foreldre som ikkje har gift seg med kvarandre har, når det er avla fyrr ulukka, same retten som ektebarn. Den same retten har adoptivbarn og andre fosterbarn når den avlidne har teke på seg uppalet utan vederlag. For slike barn fell retten til rente burt etter dei sanne foreldri.

Livrentene til enkja og barni må ikkje i alt vera større enn 90 pst. av arbeidsfortenesta. Kjem det ut ein høgere sum etter rekningi ovanfor, skal sumen for kvar av dei som har krav på skadebot, kortast av etter måten like mykje for alle, likevel so at enkja alltid skal ha 40 pst. av arbeidsfortenesta.

Gifter enkja seg uppatt, får ho i restvederlag det tredubla av livrenta for eitt år.

2. Til skyldfolket til den avlidne i rett uppstigande line 20 pst. av arbeidsfortenesta til ein og 30 pst. til to eller fleire til dei døyr. Renta skal skiftast likt millom skyldfolki, likevel so at foreldre alltid stengjer for besteforeldre.

Dersom den avlidne let etter seg enkja og barn, har skyldfolk i uppstigende line ikkje krav på større skadebot enn som svarar til skilnaden millom 90 pst. av arbeidsfortenesta hans og den sumen som enkja og barn skal ha.

Departementet kan i særlege høve samtykkja i at adoptiv- og fosterforeldre heilt eller i nokon mun vert sett likt med dei sanne foreldre når det gjeld skadebot etter denne lovi.

Fell nokon av dei burt, som har krav på skadebot, kjem i deira stad dei som er att, etter reglane ovanfor.

Når ein utlending har etterlevande som budde i utlandet då ulukka hende, har dei ingen rett til skadebot.

§ 9. Arbeidsfortenesta, jfr. §§ 6 og 8, vert fastsett til kr. 2 000 um året.

§ 13, fyrste leden.

Premien etter § 12 vert fastsett for det fyrste til 20 kroner året for kvar. Av denne premien betalar dei som er trygda 4/10, staten

13 desbr. Nr. 18. 4/10 og Fiskarfondet av 1920 2/10. Av den parten staten skal bera svarar Hamnefondet kr. 110 000 av sine inntekter.

§ 18, fyrste leden vert sett ut or kraft.

§ 20.

a) For den som tek bustad utanfor landet, fell all rett til skadebot burt. Men er han norsk borgar, skal han ha rett til å få årlig skadebot um han innan 20 år vender tilbake og buset seg her på nytt, og då gjer krav på skadebot. Skadeboti skal i so fall reknast frå den tidi då han ber fram kravet um skadebot for Rikstrygdeverket.

I særlige høve kan det gjerast unntak for andre som har krav på skadebot og bur utenfor riket, slik at dei kan få skadebot etter denne lovi heilt eller i nokon mun. Nøgnare reglar um dette gjev Kongen som og kan fastsetja at renta kan løysast ut med ein pengesum ein gong for alle.

b) Både frå reglene ovanfor i fyrste leden og frå fyresegni i § 8 i denne lovi um at dei etterlevande som en utlending let etter seg, ikkje hev noko krav på skadebot dersom dei ikkje budde her i landet på den tid ulukka hende, kann det gjerast undatak for borgarar i land som Kongen gjer avtala med um ymsesidigskap i dette stykket.

§ 22 vert sett ut or kraft.

II.

Denne lovi tek til å gjelda frå 1 januar 1947.

Skadebot for ulukker som er komne på i tidi frå og med 1 juli 1946 og til denne lovi tek til å gjelda, vert fastsett etter reglane i denne lovi.

Rikstrygdeverket har framleis utgiftene for skader som det hadde overteke då denne lovi tok til å gjelda. For seinare tilbakefall gjeld reglane i § 6.

13 desbr. Nr. 19. **Lov** *)[1]) om endringer i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn skal lyde:

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 779—790; i Lt. s. 239.

§ 2, punkt 2. 13 desbr.

2. Selv om overenskomst etter punkt 1 ikke er sluttet, har en utlending rett til sykehusbehandling etter denne lov, såfremt sådan behandling ikke skjer for trygdekassens regning. Nr. 19.

Likeledes har rederen rett til å få godtgjort av Rikstrygdeverket utlegg til begravelsesomkostninger etter reglene i syketrygdloven i alle tilfelle hvor han etter sjømannslovens § 30, jfr. § 7, har måttet bekoste en utenlandsk sjømanns begravelse. Tilhørte den avdøde utlending den bemanning som er nevnt i § 1, a tredje og fjerde punktum, blir begravelsesomkostningene likeledes å utrede etter de samme regler såfremt betingelsene ville ha vært til stede om han hadde vært festet til tjeneste ombord av skipets reder eller fører.

§ 6.

1. Ved legemsskade og sykdom som nevnt i § 5 og ved død som følge av sådan gir syketrygden gjennom trygdekassen stønad etter de reglene som er fastsatt i lov om syketrygd.

Går den skadede ikke inn under syketrygden, gir Rikstrygdeverket stønad etter reglene i lov om syketrygd. Sykepenger beregnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger.

2. Må skadekuren fortsette utover den tid en trygdet har rett til stønad etter nr. 1, skal Rikstrygdeverket gi den skadede fortsatt stønad etter reglene i lov om syketrygd så lenge det trengs.
3. Har den skadede rente etter noen av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

§ 7.

1. Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invaliderente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente), samt forsørgingstillegg på kr. 200 året for hustru og samme beløp for hvert barn under 16 år som han forsørger.

Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilståes et hjelpeløshetsbidrag på inntil 30 pst. av arbeidsfortjenesten.

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkemann med barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgingstillegg på kr. 200 året til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger forsørgingstillegg.

13 desbr. Nr. 19.

Forsørgingstillegg betales ikke dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 20 pst.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Den skadede har likevel ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 8⅓ pst.

Er den skadedes arbeidsevne, når invaliditeten er endelig fastsatt (jfr. § 21), nedsatt med mindre enn 20 pst. skal Rikstrygdeverket betale renten en gang for alle med en sum som svarer til tre års rente.

Livrente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne paragraf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Når skadebehandlingen er slutt har den trygdede rett til å få nødvendige og hensiktsmessige midler til å bøte på skaden (proteser) samt til — etter Rikstrygdeverkets avgjerd — å få disse erstattet.
3. Har den skadede tidligere invaliderente etter en av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal ha etter det siste skadetilfelle beregnes av forskjellen mellom den arbeidsuførhet som er til stede etter den siste skade og den som det tidligere er fastsatt rente for.
4. Har den skadede vært pleiet i utlandet, blir renten først fastsatt etter at han er kommet hjem til Norge og er blitt undersøkt av lege her. Renten regnes i så fall fra og med den dag da han melder seg til Rikstrygdeverket til undersøkelse.

I det tilfelle som er nevnt i § 19 gjelder renten fra den frist som er fastsatt i sjømannslovens § 24, jfr. § 7, for hyrens opphør.

5. Tilkjennes den skadede invaliderente for noe tidsrom for hvilket den skadede får utbetalt hyre, skal pengene betales til rederen.

§ 8. Har ulykken eller sykdom som nevnt i § 5 ført med seg døden, skal Rikstrygdeverket utenom den skadeerstatning som måtte være gitt etter §§ 6 og 7 dessuten utrede fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således:

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn til de fyller 16 år kr. 400 året til det første og kr. 200 til hvert av de følgende, eller dersom de har mistet eller senere mister den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjenesten til det første og kr. 200 året til hvert av de andre.

Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet etter denne lov, får barna rente etter den av foreldrene som betinger den høyeste rente og dertil 25 pst. av vanlig barnerente etter den annen av foreldrene. 13 desbr. Nr. 19.

Særkullsbarn som ikke bor hos enken skal ha renten regnet etter reglene i punkt 1, første ledd. Renten til to eller flere barn anses ytt med like stort beløp til hvert barn i det enkelte kull.

Er ekteskapet inngått etter ulykken, har ektefellen ikke krav på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet etter ulykken. Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på underhold av denne.

Gifter enken seg igjen, får hun som restgodtgjørelse det tredobbelte av livrenten for ett år.

Barn av foreldre som ikke har giftet seg med hverandre har samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når den avdøde før ulykken har tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn faller retten til rente bort etter de virkelige foreldre.

Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større etter beregningen ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid skal ha 40 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og 30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det eller til deres død. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

Men dersom den avdøde etterlater seg ektefelle eller barn eller begge deler, kan slektninger i rett oppstigende linje bare kreve en erstatning som svarer til forskjellen mellom 90 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barna skal ha.

Departementet kan i særlige tilfelle samtykke i at adoptiv- og pleieforeldre for så vidt angår erstatning etter denne lov helt eller delvis stilles likt med virkelige foreldre.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i deres sted etter reglene ovenfor.

§ 9. Oppheves.

13 desbr. Nr. 19.

§ 12, punkt 1 og nytt punkt 6.

1. Til å dekke utgiftene til erstatning etter denne lov og syketrygdloven og til administrasjon, har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av rederne.

For mannskaper som er utskrevet til sjøvepningen, jfr. § 1 c, betales premien av staten.

Premie betales også for utlendinger som etter § 2 bare er delvis trygdet.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

6. Departementet fastsetter for tre år om gangen hvor stor del av premieinntekten hvert år skal føres til syketrygdens reguleringsfond (jfr. syketrygdlovens § 36, 3) som vederlag for skadekuren.

§ 13. Bemanningen skal regnes til følgende lønnsklasser:

1. klasse, årslønn 4 400 kroner omfatter fører på skip av 300 reg. tonns brutto eller mer og 1. styrmann og 1. maskinist med førsteklasses sertifikat på skip av 3 000 reg. tonns brutto eller mer, 2. klasse, årslønn 3 300 kroner omfatter fører på skip under 300 reg. tonns brutto, styrmenn og maskinister som ikke kommer i klasse 1, stuerter, radiotelegrafister og andre som blir å regne som offiserer i henhold til tariffavtale samt kystloser, hvalskyttere, fangstbestyrere, leger, pursere og vernepliktige offiserer i marinen, 3. klasse, årslønn 3 000 kroner omfatter dem som ikke er nevnt i klasse 1, 2 og 4, 4. klasse, årslønn 2 700 kroner omfatter byssegutt, messegutt, salonggutt, kokksmat, dekksgutt, maskingutt, gutt på fangst og fiske samt vernepliktig menig i marinen.

§ 22, første ledd oppheves.

§ 24, punkt 2.

2. For den som har eller tar bopel utenfor riket, bortfaller all rett til erstatning. Men er han norsk borger, skal han ha rett til å få årlig rente når han igjen bosetter seg i riket. Renten regnes i så fall fra den tid da han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket.

Fra denne regel kan gjøres unntak for borgere i land som Kongen gjør avtale om gjensidighet med, jfr. § 2.

Når det foreligger særlige forhold kan det gjøres unntak for andre erstatningsberettigede som oppholder seg utenfor riket, slik at erstatningen etter denne lov kan ytes helt eller delvis. Nærmere regler herom gis av Kongen som også kan bestemme at renten kan utløses med en pengesum en gang for alle.

§ 26, punkt 1.

1. De avgjørelser som Rikstrygdeverket har tatt etter §§ 7—11, § 13, § 15, punkt 1, §§ 20 og 21, § 24, punkt 1 og § 25 i denne

lov, kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo. 13 desbr. Nr. 19.

§ 32. Oppheves.

II.

Bestemmelsene i denne lov skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet i tiden fra og med 1 juli 1946 til denne lov trer i kraft. Bestemmelsene i § 24, punkt 2, tredje ledd, skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet tidligere.

Rikstrygdeverket bærer fortsatt utgiftene til sykehjelp ved skader som det ved denne lovs ikrafttreden har overtatt. Ved senere tilbakefall gjelder reglene i § 6.

III.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1947.

Provisorisk anordning av 16 april 1943 om tillegg til lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn oppheves.

Bestemmelser av 26 februar 1942 om endring i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 faller bort.

Lov *)[1]) om omregningen av ytelser til rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere. 13 desbr. Nr. 20.

§ 1. Ytelser i anledning av ulykker som er inntruffet før 1 juli 1946 og som utbetales av Rikstrygdeverket i henhold til:

1. lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894, lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 og lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931,
2. lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 og lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, og
3. lov om ulukketrygding for fiskarar av 10 desember 1920,

forhøyes etter reglene i §§ 2 og 3 med virkning fra 1 juli 1946.

§ 2. Den årsfortjeneste som ligger til grunn for beregningen av skadebot, familiepenger, invalide-, enke- og barnerente og rente til slektninger i rett oppstigende linje skal forhøyes med 50 pst. og minst til kr. 1 500. Unntatt barnerente skal nevnte erstatninger dog ikke forhøyes med mindre enn 50 pst. Forsørgingstillegg og hjelpeløshetstillegg til skadebot eller invaliderente og enke- og barnerente

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 779—790; i Lt. s. 240.

13 desbr. Nr. 20.

samt rente til slektninger i rett oppstigende linje beregnes ellers etter den til hver tid gjeldende lovgivning om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

§ 3. For tiden fra og med 1 juli 1946 til denne lovs ikrafttreden kommer tilleggserstatning etter de midlertidige bestemmelser av 26 februar 1942 om tilleggserstatning for rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere, til fradrag i erstatninger etter denne lov.

§ 4. Til delvis dekking av de merutgifter som denne lov påfører ulykkestrygden for industriarbeidere, kan Rikstrygdeverket inntil videre, dog ikke utover 1 januar 1948 oppkreve et tillegg til den ordinære premie på 10 pst.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Loven får ikke virkning for ytelser i anledning av krigsulykke etter § 11 i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, når ulykken er inntruffet senere enn 2 september 1939.

Midlertidige bestemmelser av 26 februar 1942 om tilleggserstatning for rentenytere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere faller bort.

13 desbr. Nr. 21.

Lov *)[1]) **om krigspensjonering for militærpersoner.**

Kap. I. Omfang.

§ 1. Denne lov gjelder pensjonering av militærpersoner som har fått mén som følge av skade eller sykdom som de er påført under tjenstgjøring i krig eller under okkupasjonstjeneste i norsk militæroppsetning. Likeså omfatter loven pensjonering av etterlatte til militærpersoner som er død av skade eller sykdom de er påført under tjenestgjøringen.

Som militærperson anses enhver som deltar i krigen (krigsdeltaker) etter bestemmelsene i vernepliktsloven av 21 juni 1929 eller som frivillig. Kongen kan bestemme at norsk statsborger som deltar i krigen i alliert lands tjeneste, helt eller delvis skal ha rett til ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte.

§ 2. Den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov, skal nektes ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte. Det samme gjelder den

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 111. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 790—808; i Lt. s. 240.

som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av de gjel- 13 desbr.
dende straffebestemmelser for landssvik. Nr. 21.

Vedkommende departement kan helt eller delvis gjøre unntak fra regelen i første ledd når særlige grunner foreligger.

Departementet kan også bestemme at ytelser etter denne lov helt eller delvis skal nektes den som på annen måte antas å ha gjort seg skyldig i grovt uverdig forhold, og hans etterlatte.

Reglene i denne paragraf om nekting av ytelser gjelder tilsvarende for ektefelle, barn eller forsørget som ville vært berettiget til ytelse etter denne lov.

Kap. II. Ytelser under invaliditet.

§ 3. Får den skadede etter endt sykebehandling mén som medfører fullstendig eller delvis tap av ervervsevnen, har han rett til invalidpensjon.

Ved bedømmelsen av invaliditetsgraden skal det tas hensyn til skadens medisinske art og størrelse i samsvar med de prinsipper som gjelder i de alminnelige offentlige ulykkestrygder, og videre kan det tas hensyn til skadedes yrke og hans muligheter for ervervsmessig fortjeneste før og etter skaden.

Til invalidpensjonen ytes i tilfelle familietillegg, nødvendig sykebehandling, protesebidrag, bidrag til yrkesopplæring eller igangsetting av et erverv og hjelpeløshetsbidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens hustru og barn og tillegg til hjelp i huset når vilkårene herfor er til stede.

Sykebehandling ytes etter de militære sykeregler. Får invaliden fri kur og pleie i sykehus eller annen kuranstalt, gis for den som har hustru eller barn familiestønad etter reglene i §§ 13 og 15 og for enslige halv invalidpensjon.

§ 4. Invalidpensjonen beregnes til 75 % av pensjonsgrunnlaget.

Ved fullstendig tap av ervervsevnen ytes hel pensjon og ved nedsatt ervervsevne en tilsvarende avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis ervervsevnen er nedsatt med mindre enn 8⅓ prosent.

§ 5. Hustrutillegg og barnetillegg ytes når invalidens ervervsevne er nedsatt med 20 % eller mer. Tillegget utgjør ved full invaliditet kr. 300 årlig for hustru og samme beløp for hvert barn. Ved delvis invaliditet reduseres tilleggene tilsvarende.

Som barn anses invalidens barn under 18 år som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før han ble påført skaden eller sykdommen, og farskapet er fastsatt etter lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når

13 desbr. Nr. 21.

invaliden før han ble påført skaden eller sykdommen, hadde tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn ytes ikke barnetillegg etter de virkelige foreldre. Likestilt med barn født utenfor ekteskap er barn som invaliden er bidragspliktig for etter lov nr. 3 av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktige for samme barn, avgjør dog departementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor stort tillegget skal være.

Rikstrygdeverket kan med departementets samtykke i særlige tilfelle tilstå barnetillegg, helt eller delvis, også til personer som har fylt 18 år, når de er ervervsuføre og vilkårene etter annet ledd ellers er til stede.

§ 6. Er invalidens hustru varig arbeidsudyktig eller er invaliden enkemann eller fraskilt, og har omsorgen for barn under 18 år, kan det tilstås ham et tillegg til hjelp i huset på inntil 20 % av minstepensjonen.

§ 7. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilståes ham et hjelpeløshetsbidrag på inntil 50 % av minstepensjonen.

§ 8. Til anskaffelse av kunstige lemmer eller andre hjelpemidler skal det tilståes invaliden passende bidrag (protesebidrag). Rikstrygdeverket kan også yte bidrag til vedlikehold og fornyelse av slike hjelpemidler.

§ 9. Departementet kan tilstå invaliden bidrag til utdannelse, yrkesopplæring eller hjelp til erverv, når det antas at invaliden kan få varig nytte av dette og han selv ikke har midler til å bekoste det. Bidragene til hver invalid til dette formål må i alt ikke overstige kr. 5 000.

§ 10. Blir invaliditetsgraden fastsatt til mindre enn 20 %, skal invalidpensjonen utløses med et beløp en gang for alle som svarer til pensjonen for 6 år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 %, kan pensjonen i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

Kap. III. Ytelser ved dødsfall.

§ 11. Har skade eller sykdom som er påført krigsdeltakeren under krigstjenesten medført hans død, ytes gravferdshjelp og pensjoner til avdødes etterlatte.

§ 12. Som gravferdshjelp ytes kr. 300, dog slik at hvis gravferden bekostes av andre enn dødsboet, ytes bare halvparten av dette beløp. Gravferdshjelp kan også ytes til flytning av grav.

§ 13. Til etterlevende enke ytes pensjon beregnet etter 50 % av pensjonsgrunnlaget. Var avdøde skilt eller separert, kan tidligere hustru tilstås pensjon i alminnelighet med inntil det underholdsbidrag avdøde har betalt eller var pålagt å betale, dog ikke utover full enkepensjon. 13 desbr. Nr. 21.

Rett til enkepensjon inntrer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet eller syk under krigstjenesten. Departementet kan dog, når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enkepensjon utbetales så lenge enken lever ugift. Gifter enken seg igjen, taper hun for alltid retten til pensjon, men hun får utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av den enkepensjon hun har hatt for ett år, dog med fradrag for den del av den framtidige pensjon som måtte være utløst etter § 14.

I særlige tilfelle kan departementet samtykke i at det ytes enkepensjon, helt eller delvis til kvinne som før skaden inntraff har levd sammen med avdøde og har barn med ham.

Enkepensjonen løper fra mannens dødsdag til og med månedsdagen etter enkens død.

§ 14. I særlige tilfelle kan enkepensjonen utløses med inntil ⅛ av pensjonens kontantverdi, dog ikke med mer enn kr. 5 000, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe enken et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

§ 15. For avdødes barn, jfr. § 5, annet ledd, ytes en årlig pensjon på kr. 800 for første barn og kr. 300 for hvert av de andre barn.

Er begge foreldrene døde, skal pensjonen for det første barn svare til laveste enkepensjon. For de øvrige barn utgjør pensjonen kr. 300 årlig for hvert barn. Når det gjelder å opprettholde foreldrehjemmet eller å holde familien sammen med egen husholdning, kan det tilståes et tillegg på inntil 40 prosent av pensjonen for første foreldreløse barnet (husholdstillegg).

Pensjonen etter første og annet ledd anses ytt med like stort beløp til hvert barn.

Krigsdeltakerens etterlatte hustru regnes som mor i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn som vedblir å være under hennes omsorg. Er noen av dem ikke under hennes omsorg, og deres virkelige mor er død, beregnes pensjonen for disse barn til deres forholdsmessige del av pensjonen etter annet ledd, jfr. tredje ledd.

Barnepensjonen etter første ledd løper fra farens, barnepensjon etter annet ledd fra morens dødsdag, og utbetales til og med den

13 desbr. Nr. 21.

måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen etter dets død.

Paragraf 5, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

Barnepensjonen løper også om enken gifter seg på nytt.

Til hvert barn utbetales ved barnets fylte 18 år et kontantbeløp på kr. 2 000, dog slik at dersom det ytes barnepensjon utover barnets fylte 18 år etter sjette ledd, utbetales kontantbeløpet i alminnelighet når pensjonen opphører.

§ 16. Til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre), søsken under 18 år og besteforeldre kan tilståes pensjon, dersom de ikke kan underholde seg selv og avdøde før han døde bidro vesentlig til deres underhold eller det må anses sannsynlig at avdøde ville kommet til å bidra vesentlig til deres underhold, dersom skaden ikke var inntruffet. Pensjonene beregnes skjønnsmessig til et beløp som står i rimelig forhold til det underhold avdøde har ytt dem tidligere eller framtidig må antas å ville ha ytt dem, dog slik at de sammenlagt ikke overstiger minstepensjonen for enker.

Kap. IV. Pensjonsgrunnlaget.

§ 17. Pensjonsgrunnlaget fastsettes skjønnsmessig under hensyn til den arbeidsinntekt den skadede eller avdøde måtte antas å ha hatt om han ikke var blitt påført skaden eller sykdommen, dog slik at grunnlaget skal være minst kr. 5 000 og ikke overstige kr. 8 000.

Når det gjelder yngre personer kan det også tas hensyn til hva de måtte antas å ville ha oppnådd i framtidig arbeidsinntekt. Grunnlaget kan endres hvert femte år.

For personer som må antas ikke å ville ha vært skatteliknet for arbeidsinntekt om skaden ikke var inntruffet, skal laveste pensjonsgrunnlag legges til grunn.

Kap. V. Om fradrag i pensjoner.

§ 18.

1. I pensjoner etter denne lov skal det, med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det sees bort fra arv, gaver og liknende ytelser — dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling en gang eller et begrenset antall ganger, omregnes for-

sikringsteknisk til livrente med samme løpetid som pensjonen etter denne lov. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjenkjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning. 13 desbr. Nr. 21.

Ved beregningen av fradrag i pensjonen etter denne paragraf skal bare tas hensyn til invalidpensjon etter § 4, enkepensjon etter § 13 og barnepensjon etter § 15, annet ledd.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan departementet for hvert enkelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal foretas på annen måte.

Pensjonen reduseres med halvparten av det omregnede årlige inntektsbeløp som overstiger halvparten av minstepensjonen. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

Departementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag som skal nyttes ved disse beregninger.

2. Invalid- eller enkepensjon etter denne lov må ikke være større enn at pensjonstakerens samlede inntekter — etter at det er foretatt avkorting av pensjonene etter de øvrige regler i denne paragraf — kommer opp i 150 prosent av høyeste pensjonsgrunnlag, dog slik at pensjonstakeren alltid beholder minst halvparten av pensjonen.

Kap. VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Utgiftene ved krigspensjoneringen etter denne lov utredes av staten.

§ 20. Krigspensjoneringen ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser (tilsynsmenn) som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes (tilsynsmennenes) godtgjørelse herfor fastsettes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 21 omhandlede ankenemnd utredes av staten.

§ 21.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket gjør etter denne lov kan innen seks uker etter at vedkommende har fått melding om vedtaket ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo.
2. Nemnda skal ha syv medlemmer. To av disse — formannen og legen — har nemnda felles med de ankenemnder som er opprettet etter lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere, sjømenn og fiskere. De andre fem medlemmer med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for tre år om gangen.

13 desbr. Nr. 21.

3. Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til slik betaling for sine møter som Finansdepartementet bestemmer. De har krav på skyss- og kostgodtgjørelse under reiser etter vanlig regulativ.

§ 22.

1. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og imot den som har anket.
2. Nemndas vedtak er endelige så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne lov.

§ 23. For pensjonstaker som tar bopel i utlandet, faller retten til ytelser bort. Er han norsk statsborger, får han denne rett tilbake når han igjen bosetter seg i riket. Ytelsene regnes i så fall fra den dag han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket med departementets samtykke gjøre unntak fra denne regel.

Ytelsene etter denne lov kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller liknende i mer enn 30 dager.

Gjelder det invalid som har familie å forsørge, skal halvparten av invalidpensjonen utbetales hustruen i den tiden invaliden ikke får pensjon. Familietillegg og pensjoner til andre enn den første ledd omhandler ytes uavkortet.

§ 24. Rikstrygdeverket kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inndra eller holde tilbake tilkjent pensjon hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter, eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om spørsmål som har betydning for vedkommendes pensjonssak.

§ 25. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnepensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 26. Krav på pensjoner eller andre ytelser etter denne lov faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen tre år etter at skaden er inntruffet.

Rikstrygdeverket kan se bort fra denne frist når særlige grunner foreligger.

§ 27. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne lov.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding om vedtaket og kan forlange opplysning om de hensyn som ligger til grunn for det. 13 desbr. Nr. 21.

§ 28.

1. Invalidpensjonen fastsettes i alminnelighet når legebehandlingen er slutt.

   Kan invalidpensjonen på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.

2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan denne prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig.

   Forhøyelse av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 29. Invalidpensjon, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket finner at dette høver best. Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter han ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Invalidpensjon og familietillegg som er fastsatt foreløpig for bestemte tidsrom, etter § 28, kan utbetales etterskuddsvis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 30.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.

2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 31. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å bevare taushet med hva han har erfart herom.

§ 32. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne lov, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for liknende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

13 desbr. Nr. 21.

§ 33. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Riks-trygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter denne lov, betales ikke gebyr til staten.

§ 34. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for enhver pensjonstaker.

Kap. VII. Overgangsbestemmelser.

§ 35.

1. Denne lov trer i kraft straks.

Den omfatter krigsulykker som er inntruffet i tiden fra 2 september 1939 til 31 desember 1945, dog med unntak for okkupasjonsstyrker som nevnt i § 1 første ledd. Departementet kan også samtykke i at det ytes erstatning etter loven for skader inntruffet under opprydning og lignende etter krigen og okkupasjonen, selv om skadene er inntruffet etter 31 desember 1945. Loven får med hensyn til ytelser virkning fra 1 juli 1946.

2. Det kontantbeløp på kr. 2 000 som etter § 15, siste ledd, skal ytes barn som har fylt 18 år, kan også når særlige grunner foreligger tilståes personer som har fylt 18 år før 1 juli 1946.
3. Provisorisk anordning av 4 mai 1945 om krigspensjonering for militærpersoner oppheves.
4. De ytelser som utbetales etter denne lov, skal ikke i noe tilfelle være mindre enn de ville ha blitt etter provisorisk anordning av 4 mai 1945 og Stortingets vedtak av 28 februar 1946 om krigspensjonering for militærpersoner.

13 desbr. Nr. 22.

Lov*)[1]) om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner.

§ 1.

1. Norsk statsborger som ikke kommer inn under loven om krigspensjonering for militærpersoner og er påført skade ved krigsulykke i riket eller er påført slik skade på et tidspunkt da han var forhyrt eller i tjeneste på norsk skip eller i fiendtlig politisk fangenskap, har rett til ytelser etter denne lov. Det samme gjelder etterlatte etter person som nevnt, som er død som følge av slik skade.

Rikstrygdeverket kan i særlige tilfelle med vedkommende departements samtykke tilstå ytelser helt eller delvis etter denne lov også til norske statsborgere i utlandet eller på utenlandske

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 111. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 790—814; i Lt. s. 240.

skip og til personer her i riket eller på norsk skip, selv om de ikke har norsk statsborgerrett.

2. Den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgelige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov, skal nektes ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av de gjeldende straffebestemmelser for landssvik.

Departementet kan helt eller delvis gjøre unntak fra regelen i første ledd når særlige grunner foreligger.

Departementet kan også bestemme at ytelser etter denne lov helt eller delvis skal nektes den som på annen måte antas å ha gjort seg skyldig i grovt uverdig forhold, og hans etterlatte.

Reglene i denne paragraf om nekting av ytelser gjelder tilsvarende for ektefelle, barn eller forsørget som ville vært berettighet til ytelse etter denne lov.

§ 2. Krigsulykke vil si enhver skade på person som er følge av krigshendinger, så som ildgivning, flyangrep, bombe- eller granateksplosjoner, torpedering og minesprengning og videre skade på person påført på grunn av patriotisk arbeid eller holdning.

Når det finnes rimelig kan det også for andre skader som er påført en person ved hendinger som skyldes krigen ytes hel eller delvis erstatning etter denne lov.

§ 3. De personer denne lov gjelder inndeles i tre grupper:

Gruppe 1.

a) Personer som har stått i hjemmestyrkene eller for øvrig tatt aktiv del i patriotisk arbeid eller som har vært antatt til tjeneste av norsk eller alliert militærmakt, eller tvangsmessig tatt til tjeneste av annen militærmakt, det sivile luftverns personale og sanitetspersonell som har stått i godkjente frivillige hjelpeforeningers tjeneste og under tjenesten vært særlig utsatt for krigsulykker.

b) Sjømenn, kystloser, statsloser, losgutter og postfunksjonærer på skip.

Gruppe 2.

Fiskere og andre sivilpersoner i yrke eller bedrift som Rikstrygdeverket antar har vært særlig utsatt for krigsulykker.

Gruppe 3.

Andre sivilpersoner og personer som hører under foran nevnte grupper, når ulykken er uten sammenheng med de nevnte tjeneste- eller arbeidsforhold.

13 desbr. Nr. 22.

Kap. II. Ytelser under sykdom.

§ 4. Sykehjelp ytes i form av fri sykebehandling og sykepenger med hustru- og barnetillegg.

Nødvendig tannbehandling som følge av fangenskap ytes etter nærmere regler fastsatt av departementet.

§ 5. Sykebehandlingen består i nødvendig legehjelp, medisin, kur og pleie — i tilfelle på sykehus eller annen kuranstalt — fra skaden inntraff og så lenge det trenges. Videre betales nødvendige utgifter i anledning av reise til og fra lege, sykehus eller annen kuranstalt.

For politiske fanger tilståes hjelp etter første ledd fra det tidspunkt de slapp ut av fangenskapet.

§ 6.

1. Til person som har fylt 18 år ytes:
   a. Sykepenger i form av dagpenger som svarer til invalidpensjon etter §§ 8 og 9.

      Er både mann og hustru som lever sammen, berettiget til sykepenger, skal de sykepenger som tilkommer den ektefelle som får det laveste beløp reduseres med 50 %. Liknende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får invalidpensjon og den annen sykepenger.
   b. Hustrutillegg og barnetillegg etter § 7.
2. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket tilstå sykepenger til person under 18 år. Ved fastsetting av sykepenger skal det tas hensyn til vedkommendes alder og til om vedkommende får tillegg etter §§ 7 og 11 eller pensjon etter § 19.
3. Sykepenger, hustrutillegg og barnetillegg betales ikke for de 6 første dagene, regnet fra den dag arbeidsudyktighet som nevnt foran inntrer.
4. Så lenge den skadede får fri kur og pleie på sykehus eller annen kuranstalt gis for den som har hustru eller barn, familiestønad etter reglene i §§ 17 og 19 og for enslige halve sykepenger.

§ 7. Hustrutillegget beregnes etter kr. 300 årlig og barnetillegget etter samme beløp for hvert barn når sykepengene svarer til full invalidpensjon. Er sykepengene mindre enn full invalidpensjon, reduseres tilleggene tilsvarende.

For ektemann kan det ytes tillegg som for hustru når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helbred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv.

Som barn ansees den skadedes barn under 18 år som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før vedkommende ble påført skaden og farskapet er fastslått etter

lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når den skadede før ulykken hadde tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For adoptivbarn og pleiebarn ytes ikke barnetillegg etter de virkelige foreldre. Likestillet med barn født utenfor ekteskap er barn som den skadede er bidragspliktig for etter lov nr. 3 av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktige for samme barn, avgjør dog departementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor stort tillegget skal være. 13 desbr. Nr. 22.

Rikstrygdeverket kan med departementets samtykke i særlige tilfelle tilstå barnetillegg helt eller delvis også til personer som har fylt 18 år, når de er varig ervervsuføre og vilkårene etter tredje ledd ellers er til stede.

Kap. III. Ytelser under invaliditet.

§ 8. Får den skadede, etter endt sykebehandling, mén som medfører fullstendig eller delvis tap av ervervsevnen, har han etter fylte 18 år rett til invalidpensjon.

Barn som får mén som nevnt i første ledd, kan også før fylte 18 år, når det finnes rimelig, tilståes invalidpensjon som fastsettes skjønnsmessig etter invaliditetsgraden og vedkommendes alder. Pensjonen skal ikke overstige minstepensjon for den gruppe vedkommende tilhører.

Ved bedømmelsen av invaliditetsgraden skal det tas hensyn til skadens medisinske art og størrelse i samsvar med de prinsipper som gjelder i de offentlige ulykkestrygder, og videre kan det tas hensyn til skadedes yrke og hans muligheter for ervervsmessig fortjeneste før og etter skaden.

Til invalidpensjonen ytes i tilfelle familietillegg, nødvendig sykebehandling, protesebidrag, bidrag til yrkesopplæring eller igangsetting av et erverv og hjelpeløshetsbidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens hustru og barn og tillegg til hjelp i huset, når vilkårene herfor er til stede.

§ 9. Invalidpensjonen beregnes til 75 % av pensjonsgrunnlaget.

Ved fullstendig tap av ervervsevnen ytes hel pensjon og ved nedsatt ervervsevne avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis ervervsevnen er nedsatt med mindre enn 8⅓ prosent.

Er både mann og hustru, som lever sammen berettiget til invalidpensjon, skal den invalidpensjon som tilkommer den av ektefellene som får det laveste beløp reduseres med 50 prosent. Liknende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får sykepenger og den annen invalidpensjon.

13 desbr. Nr. 22.

§ 10. Til anskaffelse av kunstige lemmer eller andre hjelpemidler skal det tilståes invaliden passende bidrag (protesebidrag). Rikstrygdeverket kan også yte bidrag til vedlikehold og fornyelse av slike hjelpemidler.

Nødvendig sykehusbehandling etter at invaliditeten er fastslått, ytes etter kap. II. Så lenge invaliden får fri kur og pleie i sykehus eller annen kuranstalt, gjelder bestemmelsene i § 6 nr. 4 tilsvarende.

§ 11. Hustrutillegg og barnetillegg ytes når invalidens ervervsevne er nedsatt med 20 prosent eller mer. Tillegget utgjør ved full invaliditet kr. 300 årlig for hustru og samme beløp for hvert barn. Ved delvis invaliditet reduseres tilleggene tilsvarende.

For ektemann kan det ytes tillegg som for hustru når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helbred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv. Tillegget kan gjøres tidsbegrenset.

Paragraf 7 tredje og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 12. Er invalidens ektefelle varig arbeidsudyktig eller er invaliden enkemann (enke) eller fraskilt og har omsorgen for barn under 18 år, kan det tilståes invaliden et tillegg til hjelp i huset på inntil 20 % av invalidpensjonen etter § 9, dog slik at tillegget for gruppe I regnes av minstepensjonen, særskilt for litra a og b, jfr. § 3.

§ 13. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilståes et hjelpeløshetsbidrag på inntil 50 % av invalidpensjonen. For personer i gruppe I gjelder bestemmelsen i § 12 siste setning tilsvarende.

§ 14. Departementet kan tilstå invaliden bidrag til utdannelse, yrkesopplæring eller hjelp til erverv, når det antas at invaliden kan få varig nytte av dette og han selv ikke har midler til å bekoste det. Bidragene til hver invalid til dette formål må i alt ikke overstige kr. 5 000.

§ 15. Blir invaliditetsgraden fastsatt endelig til mindre enn 20 %, skal invalidpensjonen utløses med et beløp en gang for alle som svarer til pensjonen for 6 år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 %, kan pensjonen i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien beregnes etter.

Kap. IV. Ytelser ved dødsfall. 13 desbr. Nr. 22.

§ 16. Har skaden medført døden, ytes hjelp til gravferd med kr. 300. Tilsvarende beløp kan også ytes til flytting av grav. Blir gravferden bekostet av andre enn dødsboet, ytes halv gravferdshjelp.

§ 17.

1. Til etterlevende enke ytes pensjon beregnet til 50 % av pensjonsgrunnlaget. Var avdøde skilt eller separert, kan tidligere hustru tilståes pensjon i alminnelighet med inntil det underholdsbidrag avdøde har betalt eller var pålagt å betale, dog ikke ut over full enkepensjon.
2. Til etterlevende enkemann kan det ytes hel eller delvis pensjon etter reglene i nr. 1, når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helbred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv. Pensjonen kan gjøres tidsbegrenset.
3. Rett til enke- eller enkemannspensjon inntrer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet. Departementet kan dog når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enke- og enkemannspensjon utbetales så lenge vedkommende lever ugift. Gifter enken eller enkemannen seg, taper vedkommende for alltid retten til pensjon. Enken får dog utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av den enkepensjon hun har hatt for ett år, men med fradrag for den del av den framtidige pensjon som måtte være utløst etter § 18.

I særlige tilfelle kan departementet samtykke i at det ytes enkepensjon helt eller delvis til kvinne som før skaden inntraff har levd sammen med avdøde og har barn med ham.

Pensjonen løper fra ektefellens dødsdag til og med månedsdagen etter gjenlevendes død.

§ 18. I særlige tilfelle kan enkepensjonen utløses med inntil ⅛ av pensjonens kontantverdi, dog ikke med mer enn kr. 5 000, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe enken et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

§ 19. For avdødes barn, jfr. § 7, tredje ledd, ytes en årlig pensjon på kr. 800 for første barnet og kr. 300 for hvert av de andre barna.

Er begge foreldrene døde, skal pensjonen for det første barnet svare til enkepensjonen, for gruppe 1 til laveste enkepensjon etter litra a og b, jfr. § 3. For de øvrige barn utgjør pensjonen kr. 300 årlig for hvert barn. Når det for barn i gruppe 1 gjelder å opp-

13 desbr. Nr. 22.

rettholde foreldrehjemmet eller å holde familien sammen med egen husholdning, kan det tilståes et tillegg på inntil 40 prosent av pensjonen for første foreldreløse barnet (husholdstillegg).

Pensjonen etter første og annet ledd anses ytt med like stort beløp til hvert barn.

Avdødes gjenlevende ektefelle regnes som mor eller far i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn som vedblir å være under vedkommendes omsorg. Er noen av dem ikke under vedkommendes omsorg, og begge deres foreldre er døde, beregnes pensjonen for disse barn til deres forholdsmessige del av pensjonen etter annet ledd, jfr. tredje ledd.

Barnepensjon etter første ledd løper fra farens eller morens dødsdag, barnepensjon etter annet ledd fra den dag den lengstlevende av foreldrene dør. Pensjonen utbetales til og med den måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen etter dets død.

Paragraf 7 siste ledd får tilsvarende anvendelse.

Barnepensjonen løper også om enken gifter seg på ny.

Til hvert barn tilhørende gruppe I utbetales ved barnets fylte 18 år et kontantbeløp på kr. 2 000, dog slik at dersom det ytes barnepensjon utover barnets fylte 18 år etter sjette ledd, utbetales kontantbeløpet i alminnelighet når pensjonen opphører.

§ 20. Til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre) søsken under 18 år og besteforeldre kan tilståes pensjon dersom de ikke kan underholde seg selv, og avdøde før han ble påført skaden bidro vesentlig til deres underhold, eller det må ansees sannsynlig at avdøde ville kommet til å bidra vesentlig til deres underhold, dersom skaden ikke var inntruffet. Pensjonene beregnes skjønnsmessig til et beløp som står i et rimelig forhold til det underhold avdøde har ytt dem tidligere eller framtidig må antas å ville ha ytt dem, dog slik at de sammenlagt ikke overstiger minstepensjonen for enker i vedkommende gruppe.

Kap. V. Pensjonsgrunnlag.

§ 21.

1. Pensjonsgrunnlaget for personer i gruppe 1 a fastsettes skjønnsmessig under hensyn til den arbeidsinntekt den skadede eller avdøde måtte antas å ha hatt om han ikke var blitt påført skaden eller sykdommen, dog slik at grunnlaget skal være minst kr. 5 000 og ikke overstige kr. 8 000.

Når det gjelder yngre personer kan det også tas hensyn til hva de måtte antas å ville ha oppnådd i framtidig arbeidsinntekt. Grunnlaget kan endres hvert femte år.

For personer som må antas ikke å ville ha vært skattelignet for arbeidsintekt om skaden ikke var inntruffet, skal laveste pensjonsgrunnlag legges til grunn. 13 desbr. Nr. 22.

2. For personer i gruppe 1 b er pensjonsgrunnlaget kr. 4 500, dog slik at grunnlaget for personer som omfattes av 1. og 2. klasse i loven om ulykkestrygd for sjømenn § 13 forhøyes med henholdsvis 40 og 20 prosent. Kystloser og statsloser regnes til 2. klasse og losgutter til 3. klasse.

For personer i gruppe 2 er pensjonsgrunnlaget kr. 4 000 og for personer i gruppe 3 kr. 3 200.

Kap. VI. Om fradrag i pensjoner og sykepenger.

§ 22. I ytelsene etter denne lov skal det gjøres fradrag for erstatninger som vedkommende får i anledning av skaden av fremmed stat.

§ 23.

1. I pensjoner etter denne lov skal det, med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet for så vidt fradrags- eller reduksjonsreglene i §§ 22 og 24 ikke kommer til anvendelse.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det sees bort fra arv, gaver og liknende ytelser — dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling en gang eller et begrenset antall ganger, omregnes forsikringsteknisk til livrente med samme løpetid som pensjonen etter denne lov. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjenkjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning.

Ved beregningen av fradrag i pensjonen etter denne paragraf skal bare tas hensyn til invalidpensjon etter § 9, enkepensjon etter § 17 nr. 1 og barnepensjon etter § 19, annet ledd.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan departementet for hvert enkelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal foretas på annen måte.

Pensjonen reduseres med halvparten av det omregnede årlige inntektsbeløp som overstiger halvparten av pensjonen, for gruppe 1 halvparten av minstepensjonen for henholdsvis litra a og b, jfr. § 3. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

13 desbr. Nr. 22.

Departementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag som skal nyttes ved disse beregninger.

2. Invalid- eller enkepensjon etter denne lov må ikke være større enn at pensjonstakerens samlede inntekter — etter at det er foretatt avkorting etter de øvrige regler i dette kapitel — kommer opp i 150 prosent av høyeste pensjonsgrunnlag for gruppe 1, dog slik at pensjonstakeren alltid beholder minst halvparten av pensjonen.

§ 24. Har den skadede rett til invalidpensjon eller sykepenger etter denne lov eller etter loven om krigspensjonering for militærpersoner eller etter en av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere, sjømenn eller fiskere, skal den samlede erstatning ikke overstige hva skadede ved 100 % invaliditet har krav på etter den lov som gir ham høyest erstatning.

Er vilkårene til stede for å yte samme person både invalidpensjon eller sykepenger og enkepensjon etter denne lov, eller invalidpensjon eller sykepenger etter denne lov og enkepensjon etter loven om krigspensjonering for militærpersoner eller etter ulykkestrygdlovene, skal invalidpensjonen eller sykepengene reduseres med 50 %, dog ikke ut over 50 % av enkepensjonen.

Er vilkårene til stede for å yte barnepensjon etter begge foreldre etter denne lov eller etter begge lover om krigspensjonering, eller etter denne lov og en av ulykkestrygdene, skal den samlede ytelse ikke overstige pensjonen etter den av foreldrene hvis dødsfall gir rett til høyest erstatning for barna. Krigspensjoneringen for sivilpersoner bærer den del av utgiftene som overstiger ytelsen av de andre trygdeordninger.

Hustrutillegg til invalidpensjon eller sykepenger faller bort når hustruen er berettiget til invalidpensjon eller sykepenger.

Får begge foreldre sykepenger eller invalidpensjon eller den ene sykepenger og den annen invalidpensjon, regnes barnetillegg bare for den som betinger det høyeste tillegget.

Kap. VII. Dekning av utgifter.

§ 25. Utgiftene ved ytelser til personer i gruppe 1 dekkes av staten, dog slik at ulykkestrygden for sjømenn refunderer krigspensjoneringen de utgifter ved krigsulykker som trygden etter lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 er ansvarlig for ved nærværende lovs ikrafttreden. Departementet treffer nærmere bestemmelse herom. Utgiftene ved ytelser for personer i gruppe 2 og 3 dekkes av Krigspensjoneringsfondet.

§ 26. Alle som er pliktig til å betale alderstrygdavgift etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936, § 31, skal i tillegg til denne av-

gift betale en krigspensjoneringsavgift på 10 % beregnet av alders- 13 desbr.
trygdavgiften. Nr. 22.

Krigspensjoneringsavgiften innkreves sammen med alderstrygdavgiften og på samme måte som denne.

§ 27. Avgiften etter § 26 skal gå til et fond — Krigspensjoneringsfondet — som forvaltes av Rikstrygdeverket på samme måte som bestemt for midler tilhørende ulykkestrygden for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

Kap. VIII. Forskjellige bestemmelser.

§ 28. Krigspensjoneringen, som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser (tilsynsmenn) som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes (tilsynsmennenes) godtgjørelse herfor fastsettes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 29 omhandlede ankenemnd dekkes av staten.

§ 29. De vedtak Rikstrygdeverket gjør etter denne lov kan innen seks uker etter at vedkommende har fått melding om vedtaket, ankes inn til prøving for den ankenemnd som er opprettet ved lov om krigspensjonering for militærpersoner § 21.

Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til samme godtgjørelse for sine møter og for utgifter til skyss og kost under reiser i anledning av saker etter denne lov som de får for saker om krigspensjonering for militærpersoner.

§ 30. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og i mot den som har anket.

Nemndas vedtak er endelig så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn, bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne lov. Mekling i forliksrådet bortfaller.

§ 31. For pensjonstaker som har bopel i utlandet, faller retten til ytelser bort. Er han norsk statsborger får han denne rett tilbake når han igjen bosetter seg i riket. Ytelsene regnes i så fall fra den tid han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket med departementets samtykke gjøre unntak fra denne regel.

§ 32. Ytelser etter denne lov kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller liknende i mer enn 30 dager.

Gjelder det person som har rett til sykepenger eller invalid-

13 desbr. Nr. 22.

pensjon, og som har uforsørget familie, skal halvparten av sykepengene eller invalidpensjonen utbetales ektefellen i den tiden den skadede ikke får noen ytelser. Familietillegg og pensjoner til andre enn dem første ledd omhandler, ytes uavkortet.

§ 33. Rikstrygdeverket kan avslå krav om ytelser etter denne lov, eller helt eller delvis inndra eller holde tilbake slike ytelser, hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om noe som har betydning for saken.

§ 34. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnepensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at sykepenger, pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 35. Krav på pensjoner eller andre ytelser etter denne lov må snarest mulig meldes til trygdekassen (tilsynsmannen) på vedkommendes bosted med nødvendig legeerklæring.

Rikstrygdeverket kan nekte ytelser etter kapitel II dersom krav ikke er fremsatt uten ugrunnet opphold.

Krav på pensjoner og andre ytelser etter kapitel III og IV faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen tre år etter at skaden er inntruffet.

Rikstrygdeverket kan se bort fra denne frist når særlige grunner foreligger.

§ 36. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne lov.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding om vedtaket og kan forlange opplysning om de hensyn som ligger til grunn for det.

§ 37.

1. Invalidpensjonen fastsettes i alminnelighet når legebehandlingen er slutt. Kan invalidpensjon på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.
2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan den prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig.

Forhøyelsen av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 38. Invalidpensjoner, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Riks- trygdeverket finner at dette høver best. 13 desbr. Nr. 22.

Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter den pensjonsberettigede ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Sykepenger og barnetillegg, invalidpensjon og familietillegg som er fastsatt foreløpig for bestemte tidsrom etter § 37 kan utbetales etterskuddsvis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 39.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov, la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 40. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å bevare taushet med hva han har erfart herom.

§ 41. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne lov, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for liknende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

§ 42. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Rikstrygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter denne lov, betales ikke gebyr til staten.

§ 43. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for enhver som har krav på ytelser etter den.

Kap. IX. Overgangsbestemmelser.

§ 44.

1. Følgende lover får ikke anvendelse på skader som kommer inn under denne lov:
   a. Lov om syketrygd av 6 juni 1930,
   b. lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931,

13 desbr. Nr. 22.

c. lov om ulykkestrygd for fiskere av 10 desember 1920,
d. lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

2. Følgende bestemmelser faller bort eller oppheves:
   a. Administrasjonsrådets vedtak av 30 mai 1940 om trygd av postfolk ombord i skip i tilfelle av krigsulykke.
   b. Administrasjonsrådets vedtak av 13 juni 1940 om særtrygd mot skade forvoldt ved krigsulykke under arbeid på flyplasser eller andre militære byggeplasser.
   c. Provisorisk anordning av 18 mai 1945 om krigspensjonering for sivilpersoner.
3. Følgende lover og bestemmelser oppheves eller faller bort for så vidt angår skader som skyldes krigsulykke:
   a. Kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om krigsforsikring for fiskeflåten, for så vidt angår regelen om erstatning for liv og invaliditet.
   b. Bestemmelser av 12 mars 1941 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter.

§ 45.

1. Loven trer i kraft straks.

   Den omfatter krigsulykker som er inntruffet under og som følge av krigen 1939—1945.

   Når særlige grunner gjør det rimelig, kan Kongen bestemme at loven også skal omfatte krigsulykker som er inntruffet før 2 september 1939. Loven får med hensyn til ytelser virkning fra 1 juli 1946.
2. Denne lov gjør ingen endring i den rett som noen har ved lovens ikrafttreden til ekstraerstatning etter lov om ulykkestrygd for sjømenn § 11 nr. 2.

   Slik ekstraerstatning eller ekstraerstatning etter avtale med rederne eller Nortraship kommer ikke til fradrag etter lovens § 23.
3. Det kontantbeløp på kr. 2 000 som etter § 19, siste ledd, skal ytes barn som har fylt 18 år, kan når særlige grunner foreligger også tilståes personer som har fylt 18 år før 1 juli 1946.
4. Innkrevingen av premier etter provisorisk anordning av 18 mai 1945 § 25 opphører fra 1 juli 1946.
5. De ytelser som utbetales etter denne lov skal ikke i noe tilfelle være mindre enn de ville ha blitt etter provisorisk anordning av 18 mai 1945 om Krigspensjonering for sivilpersoner og Stortingets vedtak av 28 februar 1946.

Lov *)[1]) **om omsetning av pelsdyrskinn.** 13 desbr.

§ 1. Uberette skinn av rev og mink som er alet i pelsdyrgård og som ønskes omsatt, skal sendes inn til Norges Pelsdyralslag eller en av det departement som Kongen bestemmer godkjent mottaker, og de skal renses, sorteres, lottes og takseres av Norges Pelsdyralslag før salg finner sted. Nr. 23.

Unntatt er skinn for salg direkte fra produsent til personlig forbruk for kjøperen her i landet.

Har produsenten selv gitt uttrykk for hvor skinn som mottas av Norges Pelsdyralslag skal omsettes, plikter laget å etterkomme dette.

§ 2. Innenlandske auksjonsfirmaer og engrosforhandlere og utenlandske auksjonsfirmaers norske representanter må for å kunne omsette skinn i henhold til denne lov være godkjent av Landbruksdepartementet.

Departementet kan fastsette vilkår for godkjenning og kan herunder bestemme at norske pelsskinneksportører med unntagelse av Norges Pelsdyralslag skal dekke en viss andel av sin omsetning av de pelsdyrskinn disse bestemmelser omfatter, gjennom godkjente norske auksjonsfirmaer. Gitte godkjenninger kan når som helst tilbakekalles, liksom de fastsatte vilkår kan endres.

§ 3. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av loven, herunder om kontrollen med at bestemmelsene overholdes, og om godtgjørelse til Norges Pelsdyralslag for rensing m. m. av skinnene, liksom departementet kan dispensere fra bestemmelsene.

Den som departementet antar til å føre kontroll med skinnomsetningen, kan foreta ettersyn i alle lokaler og transportmidler som nyttes av oppdrettere, auksjonsfirmaer eller andre som omsetter pelsdyrskinn, gjenomgå deres bøker og forretningspapirer og foreta opptelling av skinn og pelsdyr. Så vel departementet som kontrollører kan kreve meddelt skriftlig eller muntlig alle opplysninger om virksomheten. Oppdretterne plikter å føre bok over et hvert salg av pelsdyrskinn med angivelse av pris, kjøperens navn og adresse og når salget fant sted, og på anmodning å forevise boken for kontrolløren. Departementets tjenestemenn og kontrollørene plikter å bevare taushet om alle drifts- og forretningsforhold som de

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. XIX. St.tid., forh. i Ot. s. 814—831; i Lt. s. 240—250.

13 desbr. Nr. 23. således måtte bli kjent med, i den utstrekning de ikke i tjenestens medfør må meddele opplysningene videre.

§ 4. Overtredelse av denne lov eller av bestemmelser gitt i medhold av den straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Denne lov trer i kraft etter nærmere bestemmelse av Kongen. Godkjenninger som er gitt etter de hittil gjeldende bestemmelser, og som fremdeles er i kraft, gjelder fortsatt inntil de blir opphevet av departementet.

13 desbr. Nr. 24. **Lov** *)[1]) om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin.

Midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin skal gjelde til 1 januar 1948.

13 desbr. Nr. 25. **Midlertidig lov***)[2]) om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter.

§ 1. Kongen eller den han gir fullmakt, kan kreve avstått bruksrett til husrom som er nødvendig til bolig eller kontor for fremmede lands representanter, eller andre offisielle utenlandske utsendinger. Det samme gjelder bruksrett til møblert rom i hotell eller pensjonat.

Erstatning for avståelsen fastsettes i mangel av overenskomst ved skjønn.

Er det med hjemmel i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rett til å kreve avståelse til sivile formål gjort vedtak om avståelse som ville kunne kreves etter denne lov, står vedtaket ved makt uten at det er nødvendig å treffe nytt vedtak med hjemmel i denne lov. Bestemmelsene i anordningen gjelder fortsatt for slike avståelser.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1949.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 155. Innst. O. nr. 264. St.tid., forh. i Ot. s. 734—741; i Lt. s. 231—232.

[2]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 143. Innst. O. nr .254. St.tid., forh. i Ot. s. 714; i Lt. s. 226.

Midlertidig lov *)[1]) **om bruk av dødsstraff.** 13 desbr. Nr. 26.

§ 1. For overtredelse under krigen av den militære straffelov av 22 mai 1902 kan dødsstraff idømmes og fullbyrdes uten hinder av nevnte lovs § 14.

§ 2. For overtredelse under krigen av noen bestemmelse i den borgerlige straffelov av 22 mai 1902 kapitel 8, 9, 19, 21 og 22 som kan medføre straff av fengsel inntil på livstid, kan dødsstraff idømmes.

§ 3. Dødsstraff kan i intet tilfelle idømmes når den skyldige ennå ikke var fylt 18 år da den straffbare handling ble foretatt.

§ 4. I forhold til bestemmelsene i denne lov anses en handling som foretatt under krigen når den er begått i tiden mellom 8 april 1940 og 1 juni 1945.

§ 5. Bøtestraff kan idømmes i tillegg til dødsstraff som idømmes etter denne lov. Om inndriving av bøter overfor domfelte eller hans arvinger gjelder reglene i lovgivningen om straff og økonomisk ansvar for landssvikere.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Fra lovens ikrafttreden oppheves:

Lov av 6 juli 1945 om adgang til å anvende dødsstraff § 1 nr. 1—3.

Provisoriske anordninger av 8 oktober 1941 om tillegg til den militære og den borgerlige straffelov av 22 mai 1902, begges § 1.

Provisorisk anordning av 22 januar 1942 om tillegg til den borgerlige straffelovs kapitler 19, 21 og 22.

Midlertidig lov *)[2]) **om konfiskert eiendom.** 13 desbr. Nr. 27.

Kap. I. Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer.

§ 1. Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer skal ha følgende oppgaver:

1. Forvalte og tilbakeføre verdier som har vært konfiskert av okkupasjonsmakten eller myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham.
2. Bistå eiere som søker tilbake konfiskerte verdier etter § 3.

Kongen eller den han bemyndiger kan legge andre oppgaver til kontoret.

§ 2. Tilbakeføringskontoret ledes av et styre og en direktør.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 141. Innst. O. nr. 265. St.tid., forh. i Ot. s. 723—730; i Lt. s. 229—231.

[2]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 137. Innst. O. nr. 272. St.tid., forh. i Ot. s. 831—833; i Lt. s. 240.

13 desbr. Nr. 27.

Direktøren skal ha den daglige ledelse av kontoret, forberede og gi innstilling i saker som skal forelegges styret og sette i verk styrets vedtak. Styret skal treffe alle avgjørelser av viktighet.

Kongen eller den han bemyndiger gir nærmere regler om Tilbakeføringskontorets organisasjon.

Kap. II. Tilbakeføring av konfiskert eiendom.

§ 3. Eieren kan uten vederlag og uten hensyn til besitterens gode tro kreve seg gjeninnsatt i besittelsen av fast gods eller rettigheter herover som etter 9 april 1940 har vært konfiskert av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham. På samme måte kan han kreve tilbake løsøre og fordringer av enhver art, herunder omsetningsgjeldsbrev og andre legitimasjonspapirer, uten hensyn til om besitteren på ervervstiden visste eller burde forstå at tingene hadde vært gjenstand for konfiskasjon.

§ 4. Eier av konfiskert bedrift, forretning eller gårdsbruk kan ikke i medhold av § 3 søke tilbake varer og annet løsøre som er solgt av urettmessig besitter, dersom salget har vært ledd i den normale drift av foretagendet. Dette gjelder dog ikke hvis retten finner at det etter omstendighetene ville være åpenbart urimelig om salget ble opprettholdt uforandret.

Krav om utlevering etter § 3 kan ikke fremmes overfor den som har ervervet et omsetningsgjeldsbrev senere enn 8 mai 1946 med mindre det bevises at vedkommende på ervervstiden ikke var i begrunnet god tro.

§ 5. Krav etter § 3, første punktum, kan fremsettes for namsretten og behandles etter reglene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 234, fjerde og femte ledd. I stedet for å avgjøre tvist om fremme av fullbyrdelsen ved kjennelse, kan namsretten beslutte at saken skal overføres til behandling i søksmåls former overensstemmende med reglene i tvangsfullbyrdelseslovens §§ 53—55.

I forbindelse med krav etter første ledd kan namsretten etter begjæring av saksøkeren avgjøre krav om utlevering av konfiskert løsøre som finnes på eiendommen i saksøktes besittelse.

§ 6. Krav etter § 3, annet punktum, kan fremsettes for namsmannen som setter gjenstanden ut av saksøktes besittelse og under forvaring såfremt han finner det utvilsomt at gjenstanden tilhører saksøkeren. Dersom saksøkte ikke innen en måned har inngitt klage over namsmannens beslutning, utleverer namsmannen gjenstanden til saksøkeren.

Løsøre som saksøkeren trenger i sin husholdning eller ervervsvirksomhet, kan namsmannen utlevere straks og uten hensyn til om

saksøkte påklager beslutningen. Namsmannen kan bestemme at saksøkeren skal stille sikkerhet for gjenstandens verdi. 13 desbr. Nr. 27.

§ 7. Når klageren forlanger det, kan tvist om krav etter § 3, annet punktum, og om tilbakelevering av gjenstander som er utlevert i medhold av § 6, pådømmes av forliksrådet uten hensyn til tvistgjenstandens verdi.

§ 8. Er en overdragelse av en konfiskert ting eller rettighet blitt tinglyst eller registrert, føres hjemmelen tilbake til eieren (rettighetshaveren) når han lar tinglyse eller registrere en erklæring fra Tilbakeføringskontoret om at han er eier (rettighetshaver).

§ 9. Eier som får en konfiskert ting eller rettighet tilbake, plikter å gi melding herom til Tilbakeføringskontoret.

Kap. III. Godtgjørelse for utbedringer eller påkostninger.

§ 10. I den utstrekning retten finner det rimelig, plikter eier som får en ting tilbake etter § 3, å betale godtgjørelse til besitteren for utbedringer, påkostninger eller lignende utgifter på tingen, dog ikke med større beløp enn eieren ellers ville bli beriket med på besitterens bekostning. Retten kan fastsette en lengere oppfyllelsesfrist enn den som gjelder etter lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 § 146, annet ledd, og kan bestemme at betalingen skal skje i avdrag. I så fall kan retten beslutte at kravet skal sikres ved panterett i tingen. Domsslutningens bestemmelser herom kan kreves tinglyst eller registrert.

Besitteren plikter å gi tilbake tingen uten hensyn til om han har krav på godtgjørelse etter første ledd.

§ 11. Er utgiftene til utbedringer, påkostninger e. l. som omhandlet i § 10 betalt av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3, kan retten etter krav fra Tilbakeføringskontoret bestemme at godtgjørelse herfor — i den utstrekning slik godtgjørelse ikke blir betalt til besitteren etter § 10 — skal betales til Tilbakeføringskontoret.

Også ellers kan retten etter krav fra Tilbakeføringskontoret, når det finnes rimelig, pålegge den som har fått en ugrunnet berikelse ved utbetaling eller annen forføyning fra myndighet eller institusjon som nevnt i § 3 å betale godtgjørelse til Tilbakeføringskontoret.

Kap. IV. Rettigheter i konfiskert eiendom.

§ 12. Med de unntak som følger av § 13 er pantheftelser, leiekontrakter, servitutter, føderåd og lignende bånd på eierens rådighet over en konfiskert ting som er påheftet av en urettmessig besitter eller gjennom rettsforfølgning mot ham, uten rettsvirkning for eieren.

13 desbr. Nr. 27.

§ 13. Lovbestemt pant i konfiskert ting er bindende for eieren. Det samme gjelder pant for avgifter som er knyttet til fast eiendom. Annet pant er bindende for eieren i den utstrekning det sikrede beløp er brukt til utbedringer, påkostninger eller lignende utgifter på tingen og retten finner det rimelig at eieren er ansvarlig for utgiften, jfr. § 10. Pantet er dog ikke bindende for større beløp enn eieren ellers ville bli beriket med.

§ 14. Er det sannsynlig at et tinglyst pantebrev er uten rettsvirkning for eieren etter § 12, jfr. § 13, skal tinglysningsdommeren når eieren forlanger det, kunngjøre en oppfordring til mulige rettighetshavere om å melde seg innen 3 måneder. Melder ingen seg og påberoper panterett etter § 13, slettes heftelsen.

Kap. V. Forskjellige bestemmelser.

§ 15. Når en konfiskert gjenstand er solgt av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3, har eieren ikke krav på noen motverdi med mindre han sannsynliggjør at tingen ikke kan oppspores og søkes tilbake.

Dersom motverdien er utbetalt til eieren, og tingen senere kommer til rette, trer Tilbakeføringskontoret inn i eierens krav etter § 3. Tilbakeføringskontoret kan pålegge eieren å overta tingen mot tilbakebetaling av motverdien.

§ 16. Tilbakeføringskontoret kan i særlige tilfelle betale motverdien til den som har kjøpt en konfiskert ting eller rettighet av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3 til dekning av det tap han lider på grunn av tilbakesøkningskrav fra eieren.

Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse på den som har opptrådt som fullmektig eller kommisjonær for myndighet eller institusjon som nevnt i § 3.

§ 17. Den som rettsstridig avhender, tar i besittelse, forbruker eller på annen måte nyttiggjør seg som eier eller bruker formuesverdier som han vet eller bør forstå har vært gjenstand for konfiskasjon, plikter å yte erstatning for ethvert tap som følge herav. Han skal utlevere eller tilsvare alt hva han har oppebåret i sin besittelsestid som avkastning av tingene. Utleveringskravet kan fremmes etter reglene i §§ 5—7.

Er en handling som nevnt i første ledd begått med forsett, straffes den skyldige med bøter eller fengsel inntil 3 år eller med begge deler.

§ 18. For rettergangsskritt, tinglysing, attester m. v. som begjæres av eieren i forbindelse med tilbakesøkningskrav etter § 3, betales ikke gebyr til det offentlige. Bestemmelsen i lov om betaling

for offentlige forretninger av 4 februar 1938 § 147 får tilsvarende anvendelse. 13 desbr. Nr. 27.

Sportler som etter lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 tilfaller andre enn staten, kan eieren kreve refundert av statskassen med mindre de omfattes av saksomkostninger som tilkjennes ham hos motparten. Krav om refusjon med tjenestemannens kvittering og erklæring om at hans bistand er begjært av eieren i forbindelse med tilbakesøkning av konfiskert eiendom, må være innkommet til skattefogden innen 6 måneder etter betalingen. For krav om refusjon av utgifter i forbindelse med rettstvist er fristen 6 måneder etter at saken er rettskraftig avgjort.

§ 19. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler om forvaltningen og oppgjøret av konfiskerte verdier som bestyres av Tilbakeføringskontoret.

§ 20. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 21 september 1945 om konfiskert eiendom.

Midlertidig lov *)[1]) om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere. 13 desbr. Nr. 28.

§ 1. Når Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer eller den det gir fullmakt krever det, plikter enhver å gi opplysninger han har om innbo, verdipapirer eller annet løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort fra eieren eller besitteren som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.

§ 2. Tilbakeføringskontoret kan med godkjenning av vedkommende departement gi regler om plikt til å sende kontoret eller den det bestemmer oppgave over og nærmere opplysninger om

a) verdipapirer, smykker, malerier og annet kostbart løsøre som vedkommende har ervervet i brukt stand etter 8 april 1940;
b) innbo, verdipapirer og annet løsøre som er ervervet gjennom nærmere angitte firmaer eller personer etter 8 april 1940;
c) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring som er foretatt etter krav fra nærmere angitte myndigheter eller personer etter 8 april 1940;
d) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring etter 8 april 1940 av bestemte slags løsøre;

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 12 desember. Se Ot. prp. nr. 137. Innst. O. nr. 272. St.tid., forh. i Ot. s. 831—834; i Lt. s. 240.

13 desbr. Nr. 28.

e) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring for øvrig som vedkommende har foretatt eller medvirket til når opplysningene må antas å kunne lede til at løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere, kommer til rette.

Oppgave- og opplysningsplikten etter foregående ledds bokstav c, d og e kan begrenses til å gjelde enkelte grupper av næringsdrivende.

§ 3. Tilbakeføringskontoret eller den det gir fullmakt, kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller og andre dokumenter og bøker som kan inneholde opplysninger om løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere. Om nødvendig kan kontoret kreve slike dokumenter og bøker beslaglagt av politiet. De skal i så fall leveres tilbake innen 14 dager med mindre retten foretar beslag etter reglene i straffeprosesslovens kap. 17 eller på grunn av det beslaglagte materiales omfang eller av andre særlige grunner beslutter at fristen skal forlenges.

§ 4. Plikten til å gi opplysninger etter denne lov gjelder uten hensyn til den taushetsplikt som etter lovgivningen påhviler andre offentlige tjenestemenn og privatpersoner enn prester i statskirken og andre anerkjente trossamfunn, læger, apotekere, jordmødre og deres underordnede eller medhjelpere.

§ 5. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til denne lov skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste.

§ 6. Den som unnlater å gi oppgave eller opplysninger som kreves etter denne lov eller etter bestemmelser som er gitt i medhold av den, eller som gir uriktig oppgave eller opplysning eller på annen måte overtrer loven, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller med begge deler.

Har den skyldige unnlatt å gi oppgave eller opplysning eller gitt uriktig oppgave eller opplysning om løsøre som han har omsatt, transportert, lagret eller oppbevart på annen måte under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive virksomheten fradømmes for en tid av inntil 5 år.

Overtredelse av denne lov anses som forseelse.

§ 7. Saker om straff etter denne lov behandles etter reglene i lov om rettergang i landssviksaker. Bestemmelsen i sistnevnte lovs § 1 nr. 1, bokstav f, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 30 november 1945 om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere. 13 desbr. Nr. 28.

Mellombels lov *)[1]) om innførsleforbod. 31desbr. Nr. 29.

§ 1. Utan serskilt løyve (innførslelisens) må ingen føra inn ting og varer av noko slag, — her medrekna levande dyr — frå utlandet, Svalbard, Jan Mayen og land underlagde Noreg.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera undatak frå forbodet.

§ 2. Kongen eller den som har fullmakt frå honom, gjev innførslelisens. Det kan fastsetjast serskilde vilkår for lisensen.

For lisens skal det svarast ei avgift, so stor som Kongen fastset. Avgifta kan søkjast inn med utpanting.

§ 3. Alle plikter å gjeva vedkomande departement dei opplysningane dette krev å få for å gjenomføre føresegnene i lova, soleis innførsleoppgåve for ting og varer, som etter § 1, andre leden, ikkje gjeng inn under forbodet i første leden av same paragrafen. Vert det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, forretningspapir og andre dokument som departementet meiner har vekt for saka. Trengst det, kan departementet setje politiet til å granske slike bøker og dokument.

So langt tenesteskyldnad ikkje er til hinder, skal alle tegja med det dei fær kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå honom kan gjeva nøgjare føresegner til utfylling og gjenomføring av lova.

§ 5. Har nokon med vilje

1. ført inn eller freista føre inn ting eller varer i strid med denne lova eller føresegner gjevne med heimel i lova, eller,
2. brote eller freista bryte vilkår sett med heimel i denne lova, eller
3. selt innførde ting eller varer uten å opplyse at vilkår sett etter § 2, første leden, la band på råderetten over salsemnet, eller
4. gjeve urett opplysning, munnleg eller skriftleg,
   a. i utsegn gjeven til bruk for offentleg styresmakt eller målsmann for styresmakta i innførslesak eller søknad um innførsleløyve,

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 139. Innst. O. nr. 252. St.tid., forh. i Ot. s. 714—718; i Lt. s. 226—227.

13 desbr. Nr. 29.

b. i utsegn som skal kunna gjera at ein annan har høve til å gjeva slik utsegn som nemnt under punkt a,

um tilhøve som har noko å segja for retten til å føra inn ting eller varer, eller

5. brote eller freista bryte på onnor vis føresegn som lova gjev eller som er gjeven med heimel i denne,

vert han straffa med bot eller fengsel i opptil 6 månader eller med båe desse straffene dersom åtferda ikkje går inn under strengare straffebod.

For medverking til brot som nemnt i første leden er det same straffa.

Har nokon av aktløyse gjort eller medverka til slike brot som nemnt i første leden, vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 3 månader.

Brot på denne paragrafen er misferd.

§ 6. Er brot etter § 5 gjort i næringsverksemd som gjerningsmannen driv for eigi rekning eller for andre, kan han verta frådømd rett til å drive slik verksemd i so lang tid og i so stor mon som domen fastset, men ikkje lenger enn i 5 år. Den som i dom har mist retten til å drive slik verksemd kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annan leidarpost hos næringsdrivande — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — i verksemd som domen gjeld. Heller ikkje kan han vera styremedlem eller ha anna tillitsombod i selskap, stifting eller samskipnad som nemnt.

Er brotet gjort på vegne av selskap, stifting eller samskipnad, kan leikeeins dei gjerningsmannen var målmann for, dømast til bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd.

Dei ting og varer som er innførde eller freista innførde, i strid med denne lova eller føresegner gjevne med heimel i lova, kan inndragast med dom utan omsyn til kven eigaren er og utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon. Det same gjeld dei ting og varer som nokon har rådd over eller freista råda over i strid med vilkår sett med heimel i lova. Kan nemnde ting eller varer ikkje verta inndregne, kan verdet — alt eller noko — inndragast hos gjerningsmannen eller den han var målsmann for, utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellombels rettarbot frå 20 juli 1945 om innførsleforbod fell bort frå same tid.

Føresegner gjevne og vedtak gjorde med heimel i nemnde rettarbot skal gjelda til dei vert sette ut av kraft eller avløyste med føresegn eller vedtak som har heimel i denne lova.

Mellombels lov *)[1]) **om utførsleforbod.** 13 desbr. Nr. 30.

§ 1. Utan serskilt løyve (utførslelisens) må ingen føre ting eller varer av noko slag — her medrekna levande dyr — ut av riket. Forbodet gjeld òg utførsle til Svalbard og Jan Mayen.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera unnatak frå forbodet.

§ 2. Kongen, eller den som har fullmakt frå honom, gjev utførslelisens. Det kan fastsetjast serskilde vilkår for lisens.

For lisens skal det svarast ei avgift, so stor som Kongen fastset. Avgifta kan søkjast inn med utpanting. Halvparten av avgiftene går inn i eit serskild utførslefond med statutter fastsette av Kongen.

§ 3. Alle plikter å gjeve vedkomande departement dei opplysningane dette krev å få for å gjenomføre føresegnene i lova, soleis utførsleoppgåve for ting og varer, som etter § 1, andre leden, ikkje gjeng inn under forbodet i første leden av same paragrafen. Vert det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, forretningspapir og andre dokument som departementet meiner har vekt for saka. Trengst det, kan departementet sette politiet til å granske slike bøker og dokument.

So langt tenesteskyldnad ikkje er til hinder, skal alle tegje med det dei får kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå honom kan gjeva nøgjare føresegner til utfylling og gjenomføring av lova.

§ 5. Har nokon med vilje

1. ført ut eller freista føre ut ting eller varer i strid med denne lova, eller føresegner gjevne med heimel i lova, eller
2. brote eller freista bryte vilkår sett med heimel i denne lova, eller
3. gjeve urett opplysning, munnleg eller skriftleg,
   a) i utsegn gjeven til bruk for offentleg styresmakt eller målsmann for styresmakta i utførslesak eller søknad um utførsleløyve,
   b) i utsegn som skal kunne gjera at ein annan har høve til å gjeva slik utsegn som nemnt under punkt a),

   um tilhøve som har noko å segje for retten til å føre ut ting eller varer, eller
4. brote eller freista bryte på anna vis føresegn som lova gjev, eller som er gjeven med heimel i denne,

vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 6 månader eller med båe desse straffene dersom åtferda ikkje går inn under strengare straffebod.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 10 desember. Se Ot. prp. nr. 140. Innst. O. nr. 253. St.tid., forh. i Ot. s. 718—720; i Lt. s. 227—228.

13 desbr. Nr. 30.

For medverking til brot som nemnt i første leden er det same straffa.

Har nokon av aktløyse gjort eller medverka til slike brot som nemnt i første leden, vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 3 månader.

Brot på denne paragrafen er misferd.

§ 6. Er brot etter § 5 gjort i næringsverksemd som gjerningsmannen driv for eiga rekning eller for andre, kan han verta frådømd rett til å drive slik verksemd i so lang tid og i so stor mun som domen fastset, men ikkje lenger enn i 5 år. Den som i dom har mist retten til å drive slik verksemd, kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annan leidarpost hos næringsdrivande — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — i verksemd som domen gjeld. Heller ikkje kan han vera styremedlem eller ha anna tillitsombod i selskap, stifting eller samskipnad som nemnt.

Er brotet gjort på vegne av selskap, stifting eller samskipnad, kan likeeins dei gjerningsmannen var målmann for, dømast til bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd.

Dei ting og varer som er utførde eller freista utførde, i strid med denne lova, eller føresegner gjevne med heimel i lova, kan inndragast med dom utan umsyn til kven eigaren er, og utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon. Det same gjeld dei ting og varer som nokon har rådd over eller freista råda over i strid med vilkår sett med heimel i lova. Kan nemnde ting eller varer ikkje verta inndregne, kan verdet — alt eller noko — inndragast hos gjerningsmannen eller den han var målsmann for, utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellombels rettarbot frå 26 november 1945 um utførsleforbod og lov frå 18 august 1914 om sal og utførsle av matvarer o. a. og tilleggslov til denne frå 14 mai 1917, §§ 1, 2, 3 og 7 fell bort frå same tid.

Føresegner gjevne og vedtak gjorde med heimel i nemnde rettarbot og lover skal gjelda til dei vert sette ut av kraft eller avløyste med føresegn eller vedtak som har heimel i denne lova. Det same gjeld føresegner utferda med heimel i mellombels rettarbot frå 26 august 1939.

13 desbr.

Kongelig resolusjon.*)

I. Justisdepartementet b e m y n d i g e s til å treffe vedtak som nevnt i § 1 siste ledd, § 2 siste punktum og § 3 i lov av 13 desember 1946 om tillegg til statsborgarlovi.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

II. Den som har borgerrett i Tyskland, Østerrike eller Japan, 13 desbr.
regnes i forhold til lov av 13 desember 1946 om tillegg til statsborgarlovi som borger av fiendtlig stat, jfr. lovens § 4.

Kongelig resolusjon.*) 13 desbr.

§ 1. Fra 1 januar 1947 overgår til kjøpstaden Egersund de deler av Eigersund herred i Rogaland fylke som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Den nye grense tar til ved bygrensen ved Prestegårdsveien og går langs denne opp mot prestegården til det nedenfor prestegårdens hovedbygning oppsatte hagegjerde, derfra i rett linje på gjerdet til det vestenfor uthusbygningen liggende ufestede jordstykke, går så langs dette gjerde mot Varberg og derfra etter bumarkgjerdet ned til den nåværende bygrense.

§ 2. De deler av Eigersund herred som etter § 1 går over til Egersund, skal fra 1 januar 1947 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 31 desember 1946 måtte hvile på jord i dette område.

§ 3. De personer som 1 januar 1947 er bosatt på det område som etter § 1 overføres til Egersund, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunevalglovgivningen anses som bosatt i Egersund kommune fra det tidspunkt de sist tok bopel på byutvidelsesområdet.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Eigersund og som 1 januar 1947 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bolig innen byutvidelsesområdet, skal ha sin fattighjemstavn i Egersund kommune.

§ 5. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i de to kommuner som denne resolusjon måtte nødvendiggjøre.

§ 6. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Egersund, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingenten som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte være tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilståes noen del av bebyggelsen på det innlemmede område bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

I byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

1. § 2 i de ved kongelig resolusjon av 16 juli 1904 fastsatte betingelser for innførsel av og handel med apotekvarer ved handelsberettigede, som har de for meddelelse av apotekerbevilling fornødne egenskaper, og om de forsiktighetsregler, som herved blir å iaktta, skal lyde således:

Ved utlevering av de stoffer der i medisinaltakstene er betegnet med merket *, og andre giftige stoffer til de i forrige paragraf litr. b, c og e nevnte personer blir å iaktta bestemmelsene i plakat angående utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904 §§ 17, 18, 19, 20, 22, 23 og 24, for så vidt de angår sådant salg som i nærværende resolusjon omhandlet. Den i § 22 omhandlede giftprotokoll skal være autorisert av medisinaldirektøren.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 33, punkt 2 i lov om syketrygd av 6 juni 1930 fastsettes ny normal-premietariff for trygdekassene overensstemmende med et framlagt utkast.

Den nye tariff trer i kraft fra 6 januar 1947. Fra samme tid faller den normalpremietariff som ble fastsatt ved kongelig resolusjon av 30 september 1938 bort.

Ny normalpremietariff i Syketrygden.

	Klasse	Medlemspremien for uken		
		Pliktig trygd	Frivillig trygd	Utvid. friv. trygd
		øre	øre	øre
1 a.	Offentlige tjenestemenn	120	160	250
1 b.	Medlemmer over 23 år med årlig arbeidsinntekt 0—600 kr.	60	80	250
1 c.	Medlemmer under 23 år med årlig arbeidsinntekt 0—600 kr.	30	40	250
2.	Medl. med årl. arbeidsinnt. over 600—1000 kr.	90	120	270
3.	—»— —»— 1000—2000 »	120	160	290
4.	—»— —»— 2000—3000 »	150	200	310
5.	—»— —»— 3000—4500 »	180	240	330
6.	—»— —»— 4500	210	280	350

I klasse 1 d føres manntallsførte fiskere med medlemspremie 54 kr. for året.

Medlemmer i klasse 1 c kan, såfremt de er uten forsørgelsesbyrde, fortsatt stå som medlemmer i denne klasse så lenge de fortsetter sin utdannelse, er under 30 år og har årlig arbeidsinntekt ikke større enn kr. 600.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

Kongelig resolusjon.*) 13 desbr.

Med hjemmel i midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946, jfr. endringslov av 13 desember 1946, bestemmes at den i lovens paragraf 9, første ledd, nevnte kommisjon skal betales av fraktinntekter opptjent fra 13 desember 1946.

Kongeleg resolusjon.*) 13 desbr.

I samhøve med § 4 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert fastsett slike føresegner om avgift på omsetnaden av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau:

1. Inntil vidare, men ikkje ut over 30 november 1947 skal det svarast avgift ved omsetning frå produsent av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau gjennom verksemder som er pliktige til å vera med i prisutjamning etter Prisdirektoratets føresegner.
2. Avgifta vert fastsett til 2 øre pr. kg for flesk og kjøt av storfe og kalv. For kjøt av sau skal avgifta vera 3 øre pr. kg.
3. Det skal ikkje svarast avgift av flesk og kjøt som vert innført frå utlandet.

   Når serlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri frå avgift i det einskilde tilfelle.
4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
5. Desse føresegnene skal gjelda frå 1 januar 1947 og trer i staden for føresegnene som er gjevne ved kongelege resolusjonar frå 26 april 1946 om avgift på flesk, og 24 juni 1946 om avgift på storfeslakt og saukjøt.

Kongelig resolusjon. 13 desbr.

De gjeldende spesialsatser for Statsbanenes tjenestemenn for beregning av kostgodtgjørelse og nattillegg på tjenestereiser i Sverige og til grensestasjoner mot Sverige forhøyes midlertidig fra 14 juli 1946 med 80 %.

Kongelig resolusjon.*) 13 desbr.

1. .....

2. Den myndighet, som etter lov inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v., blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

Forsvarsdepartementet får fullmakt til å kreve sak om avskjed reist mot militære embetsmenn og til å ilegge ordensstraff i henhold til lov um utreinsking i offentleg teneste av 19 juli 1946 § 1.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Under tjenestereiser i Tyskland fastsettes følgende satser for kostgodtgjørelse og nattillegg for militært personell når vedkommende ikke kan bli bespist og/eller innkvartert ved norsk eller alliert forsorg:

	Kostgodtgj. pr. døgn	Natt-tillegg
Offiserer	kr. 22,50	kr. 22,50
Stabssersjanter, sersjanter	» 20,00	» 20,00
Korporaler, menige	» 13,00	» 13,00

II. Under tjenestereise hvor norsk personell blir henvist til allierte hoteller, offiersklubber, kantiner og/eller messer fastsettes følgende satser:

	Kostgodtgj. pr. døgn	Natt. tillegg
Offiserer	kr. 9	kr. 6
Stabssersjanter og sersjanter	» 9	» 5
Korporaler og menige	» 7	» 3

III. De ved kongelig resolusjon av 2 juli 1943 anførte bestemmelser gjøres gjeldende i den utstrekning de passer, og således at stabssersjanter, sersjanter, korporaler, visekorporaler og menige med hensyn til gruppeinndeling for reiser henføres til gruppe II.

IV. Forhøyet innkommanderingstillegg kr. 7 for befal og kr. 2,50 for korporaler og menige faller bort når kostgodtgjørelse blir utbetalt.

V. Under reiser i Tyskland kan

a) offiserer reise på 1. klasse på jernbane og 1. plass på båt,
b) stabssersjanter, sersjanter, korporaler, visekorporaler og menige reise på 2. klasse på jernbane og 1. klasse på båt.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

Lov*)[1]) om at visse rettarbøter skal gjelda vidare. 14 desbr. Nr. 1.

§ 1. Nedannemnde rettarbøter skal så langt dei ikkje med reine ord er sett ut av kraft eller avløyst av lov gjelda til så lenge, men ikkje lenger enn til 1 juli 1947:

Frå 1940:

18 april om prisedomstoler.
19 april om leger, sykehus og apotek m. v.
22 april om priseregler.
22 april om ekspropriasjon og utskrivning m. v. til sivilt vern med endringsanordning frå 5 mars 1943.
18 mai om rett til å kreve avståelse til sivilt formål med endringsanordning frå 18 mai 1945.
3 juli om forandring i den militære rettergangslov frå 29 mars 1900.
26 juli om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.

Frå 1941:

3 oktober om tillegg til Militære straffelov frå 22 mai 1902 for det som gjeld i § 2 i rettarbota.
3 oktober om tillegg til den alminnelige Borgerlige Straffelov frå 22 mai 1902 for det som gjeld i § 2 i rettarbota.
7 november om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.
12 desember om registrering av norske statsborgere og innføring av arbeidsplikt med endringsanordning frå 20 februar 1942, 5 juni 1942 og 5 februar 1943.

Frå 1943:

15 januar om endring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.
5 februar om adgang for skip som er befraktet eller leiet av staten til å føre norsk flagg.
26 februar om endring i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900.

Frå 1944:

24 mars om ekstraordinær utskrivning til militærtjeneste i frigjorte norske områder.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 13 desember. Innst. O. nr. 283. St.tid., forh. i Ot. s. 860—862; i Lt. 259.

14 desbr. Nr. 1. 2 juni om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900.
15 september om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter med endringsanordninger frå 17 august 1945 og 21 desember 1945, jfr. kongelig resolusjon frå 28 juni 1946.
15 desember om tillegg til straffelovgivningen om forræderi (Landssvikanordningen) med endrings- og tilleggsanordninger frå 3 og 10 august 1945.
15 desember om legeundersøkelse av sjømenn.

Frå 1945:

16 februar om rettergang i landssviksaker med endringsanordning frå 4 mai, 3 og 31 august 1945.
4 mai om tiltak for å hindre at landssvikere avgir stemme ved offentlige valg.
4 mai om opprettelse av et midlertidig arbeidsdirektorat.
4 mai om midlertidig forbud mot diftsstans og driftsinnskrenkning, om midlertidig begrensning i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør samt midlertidig forbud mot å forlate visse arbeidsplasser i befridde områder.
4 mai om midlertidig tillegg til lov om arbeidsformidling frå 12 juni 1906.
4 mai om trygd mot arbeidsløshet i frigjorte områder § 10.
8 mai om Krigsskadetrygd for bygninger og løsøre, for det som gjeld lausøyre.
18 mai om registrering og hyreanvisning for avløsnings- og rekrutteringsmannskaper i handelsflåten.
12 juni om skogoppsynet.
14 september om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.
21 september om rekvisisjoner til bruk for alliert eller norsk myndighet.

§ 2. Kongen kan fastsetja at ei rettarbot som er gjort gjeldande etter § 1, skal falla bort heilt eller noko før 1 juli 1947.

§ 3. Denne lova tek til å gjelda straks.

14 desbr. Nr. 2. Lov *)[1]) om tillegg til lov av 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid.

§ 1. Dei sakene som er nemnde i §§ 6—9 i lov frå 29 mars 1900 om rettargangsmåten i militære straffesaker skal til året 1947 er ute, førehavast etter føresegnene i nemnde lov, jfr. § 6 andre

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.
[1]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 164. Innst. O. nr. 284. St.tid., forh. i Ot. s. 862—863; i Lt. s. 260.

punktum i lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffe- 14 desbr.
saker i fredstid, endå om heile den væpna makta eller noko av henne Nr. 2.
er sett på fredsfot. Av reglane for krigstid i lov frå 29 mars 1900 gjeld § 19, andre leden og § 55 andre leden, men elles gjeld reglane for fredstid.

I saker som seinast 31 desember 1947 er innhavde for domstolane, gjeld § 6, andre leden, i lov frå 6 mai 1921 på tilsvarande måte.

§ 2. Denne lova tek til å gjelde straks.

Lov frå 27 desember 1945 om tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid held opp å gjelda frå same tid.

Lov *)[1]) om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911. 14 desbr. Nr. 3.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 16, annet ledd:

Formue og inntekt som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 16 år, lignes under ett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger seg selv. Når det tilståes klassefradrag for forsørget person etter § 75, fjerde eller syvende ledd, lignes dennes mulige formue og inntekt under ett med forsørgerens.

§ 43, annet ledd og tredje ledd:

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for avhenderen, når de er ervervet av ham på annen måte enn ved arv i løpet av de siste 10 år før avhendelsen finner sted eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas ervervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er ervervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende, eller er benyttet dertil. Drift av alminnelig gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er ervervet ved gave og avhendelse før 10 år er forløpet siden gavens mottagelse,

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 106. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 837—850; i Lt. s. 252—259.

14 desbr. Nr. 3.

regnes den verditilvekst som gjenstanden er undergått, siden den ble ervervet av giveren, eller om dennes ervervelse av formuesgjenstanden ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 10 år, og inntil gavemottakeren avhender gjenstanden, som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er ervervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Åsetesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, for så vidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000.

§ 44, første ledd:

Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret).

§ 73. Den kommunale inntektsskattøre skal i alminnelighet utgjøre høyst 17,5.

Vedkommende departement kan tillate at inntektsskattøren settes høyere når det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret som, når det finner grunn til det, påbyr omligning i samhøve med nærmere angitte regler.

§ 75. Av inntekten skal i alminnelighet et visst beløp være skattefritt.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyter inndeles de skattepliktige i klasser. 1. klasse omfatter dem som ikke har noen å forsørge, 2. og 3. klasse dem som har henholdsvis 1 og 2 å forsørge osv., slik at skattyteren for hver ny forsørget person blir å henføre til den neste høyere klasse.

Til grunn for klasseansettelsen legges tallet på forsørgede den 1 januar i det år ligningen foretas.

Til forsørgede skal regnes følgende personer når de virkelig forsørges av den skattepliktige:

a) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige, samt arbeidsudyktige foreldre,

b) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 25 år når de går på skole eller på annen måte utdanner seg for et yrke, 13 desbr. Nr. 3.

c) andre av den skattepliktiges slektninger som hører til hans husstand og er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige. Det samme gjelder for slektninger av den skattepliktiges ektefelle når ektefellene lignes under ett.

Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 16) blir den ene av dem å føre opp som forsørget.

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilståes bare for 1 hushjelp.

Ligningsmyndighetene kan samtykke i at også personer som ikke går inn under reglene i fjerde ledd skal regnes som forsørget, når vedkommende virkelig forsørges av den skattepliktige og når det åpenbart ville være urimelig å la forsørgelsen bli uten virkning for klasseansettelsen.

Skjønnes noen av de forsørgede personer på grunn av alderdom, langvarig sykdom eller annen varig svakhet å volde forsørgeren usedvanlig stor bekostning til opphold, tilsyn eller pleie, kan en sådan ved klasseansettelsen regnes like med to eller flere forsørgede personer. Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når den skattepliktige har usedvanlig store utlegg på grunn av egen alderdom, sykdom eller annen varig svakhet.

§ 76. Den skattefrie del av inntekten fastsettes — for de første 8 klasser — på grunnlag av en av følgende tabeller:

	Klasse								Stigningsbeløp
	1	2	3	4	5	6	7	8	
Tabell I	420	630	860	1110	1380	1670	1980	2310	20
» II	480	720	980	1260	1560	1880	2220	2580	20
» III	540	810	1110	1440	1800	2190	2610	3060	30
» IV	600	900	1240	1620	2040	2500	3000	3540	40
» V	720	1080	1500	1980	2520	3120	3780	4500	60
» Va	750	1270	1870	2550	3310	4150	5070	6070	80
» VI	840	1260	1760	2340	3000	3740	4560	5460	80
» VIa	860	1420	2070	2810	3640	4560	5570	6670	90
» VII	960	1440	2020	2700	3480	4360	5340	6420	100
» VIIa	1020	1670	2420	3270	4220	5270	6420	7670	100
» VIIIa	1060	1730	2500	3370	4340	5410	6580	7850	100

14 desbr. Nr. 3.

For skattepliktige i 9. klasse fremkommer den skattefrie del av inntekten ved at beløpet i klasse 8 forhøyes med det beløp som utgjør forskjellen mellom tallene i 7. og 8. klasse pluss stigningsbeløpet etter vedkommende tabell. For hver høyere klasse forhøyes det skattefrie beløp på samme måte med et beløp som svarer til forskjellen mellom tallene i de to nærmest foregående klasser pluss stigningsbeløpet.

Er den av ligningsmyndighetene ansatte inntekt (den antatte inntekt) ikke større enn det beløp som er skattefritt etter den tabell som nyttes i distriktet, utlignes ingen skatt på inntekten. Hvis den antatte inntekt overstiger det skattefrie beløp, skal det gjøres fradrag for dette. Den gjenværende del av inntekten utgjør den inntekt som skatten skal fordeles på (den skattbare inntekt).

Herredstyret kan bestemme at antatt inntekt inntil et visst beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. De fritatte beløp fastsettes ved at det gjøres et tillegg til de beløp som er skattefrie etter den vedtatte reduksjonstabell. Tillegget skal være det samme for alle klasser og må ikke overstige 30 pst. av det skattefrie beløp i 1. klasse. Beløpene skal avrundes oppover til nærmeste tall som kan deles med 10. Herredstyret kan bestemme at de grenser for inntekt som er fritatt for skattlegging, som ble anvendt ved ligningen for 1946—47, fortsatt skal gjelde når de er høyere enn de inntektsgrenser som det er adgang til å fastsette for distriktet etter reglene foran. Har herredstyret truffet bestemmelse som omhandlet i dette ledd, må skattebeløpet til kommunen ikke settes høyere enn at skattyteren beholder det fritatte beløp ubeskåret av skatten.

§ 77. Herredstyret skal ved valget av reduksjonstabell så langt råd er ta omsyn til leveomkostningene i distriktet.

Herredstyrets vedtak om reduksjonstabell må for å bli gyldig godkjennes av vedkommende departement når det etter § 73, annet ledd, trengs tillatelse fra departementet til å nytte den skattøre som er vedtatt i distriktet. Det samme gjelder når fylkesmannen bringer vedtaket inn for departementet etter reglene i tredje ledd.

Fylkesmannen kan bringe herredstyrets vedtak om reduksjonstabell inn for vedkommende departement når han finner at den valgte tabell ikke gir slike skattefrie beløp som omsynet til leveomkostningene tilsier ut fra en sammenligning med forholdene i andre distrikter og de tabeller som brukes der.

Bestemmelsen i annet ledds første punktum i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på herredstyrets vedtak etter § 76, siste ledd, om at antatt inntekt inntil et visst beløp ikke skal skattlegges til kommunen.

Fylkesskattestyrets uttalelse skal innhentes før departementet avgjør spørsmål om godkjenning etter denne paragraf.

§ 81, første ledd: 14 desbr.

Ligningsnevnden ansetter de skattepliktiges formue og inntekt Nr. 3.
samt fastsetter den klasse hvortil de skattepliktige skal henføres. I distrikt hvor ligningsråd er opprettet, skjer ansettelsen for skattepliktige som har levert selvangivelse, overensstemmende med ligningsrådets avgjørelse.

§ 102. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene og de i § 97, niende og tiende ledd, omhandlede regnskapskontrollører.

Skatteinspektøren samt kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 104, første ledd:

Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direktøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirektøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett av Kongen, mens tre velges for 3 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lovendringen i § 43 gjøres ikke gjeldende på gevinster ved avhendelser som har funnet sted før loven trer i kraft.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 25 april 1941 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

Lov *)[1]) **om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911.** 14 desbr. Nr. 4.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 106. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 837—856; i Lt. s. 259.

14 desbr. Nr. 4.

§ 11, annet ledd:

Formue og inntekt som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 16 år, lignes under ett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger seg selv. Når det tilståes klassefradrag for forsørget person etter § 68, fjerde eller syvende ledd, lignes dennes mulige formue og inntekt under ett med forsørgerens.

§ 37, annet ledd og tredje ledd:

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for avhenderen, når de er ervervet av ham på annen måte enn ved arv i løpet av de siste 10 år før avhendelsen finner sted eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas ervervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er ervervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende, eller er benyttet dertil. Drift av alminnelig gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er ervervet ved gave og avhendes før 10 år er forløpet siden gavens mottagelse, regnes den verditilvekst som gjenstanden er undergått, siden den ble ervervet av giveren, eller om dennes ervervelse av formuesgjenstander ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 10 år, og inntil gavemottakeren avhender gjenstanden, som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er ervervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Åsetesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, for så vidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000.

§ 38, første ledd:

Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret).

§ 66. Den kommunale inntektsskattøre skal i alminnelighet utgjøre høyst 17,5 pst. 14 desbr. Nr. 4.

Vedkommende departement kan tillate at inntektsskattøren settes høyere når det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret som, når det finner grunn til det, påbyr omligning i samhøve med nærmere angitte regler.

§ 68. Av inntekten skal i alminnelighet et visst beløp være skattefritt.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyter inndeles de skattepliktige i klasser. 1. klasse omfatter dem som ikke har noen å forsørge, 2. og 3. klasse dem som har henholdsvis 1 og 2 å forsørge osv., slik at skattyteren for hver ny forsørget person blir å henføre til den neste høyere klasse.

Til grunn for klasseansettelsen legges tallet på forsørgede den 1 januar i det år ligningen foretas.

Til forsørgede skal regnes følgende personer når de virkelig forsørges av den skattepliktige:

a) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige samt arbeidsudyktige foreldre,
b) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 25 år når de går på skole eller på annen måte utdanner seg for et yrke,
c) andre av den skattepliktiges slektninger som hører til hans husstand og er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige. Det samme gjelder for slektninger av den skattepliktiges ektefelle når ektefellene lignes under ett.

Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 11) blir den ene av dem å føre opp som forsørget.

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmeværende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilståes bare for 1 hushjelp.

Ligningsmyndighetene kan samtykke i at også personer som ikke går inn under reglene i fjerde ledd skal regnes som forsørget, når vedkommende virkelig forsørges av den skattepliktige og når det åpenbart ville være urimelig å la forsørgelsen bli uten virkning for klasseansettelsen.

Skjønnes noen av de forsørgede personer på grunn av alderdom, langvarig sykdom eller annen varig svakhet å volde forsørgeren usedvanlig stor bekostning til opphold, tilsyn eller pleie, kan en sådan

14 desbr. Nr. 4.

ved klasseansettelsen regnes like med to eller flere forsørgede personer. Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når den skattepliktige har usedvanlig store utlegg på grunn av egen alderdom, sykdom eller annen varig svakhet.

§ 69. Den skattefrie del av inntekten fastsettes — for de første 8 klasser — på grunnlag av en av følgende tabeller:

	Klasse								Stigningsbeløp
	1	2	3	4	5	6	7	8	
Tabell I	420	630	860	1110	1380	1670	1980	2310	20
» II	480	720	980	1260	1560	1880	2220	2580	20
» III	540	810	1110	1440	1800	2190	2610	3060	30
» IV	600	900	1240	1620	2040	2500	3000	3540	40
» V	720	1080	1500	1980	2520	3120	3780	4500	60
» Va	750	1270	1870	2550	3310	4150	5070	6070	80
» VI	840	1260	1760	2340	3000	3740	4560	5460	80
» VIa	860	1420	2070	2810	3640	4560	5570	6670	90
» VII	960	1440	2020	2700	3480	4360	5340	6420	100
» VIIa	1020	1670	2420	3270	4220	5270	6420	7670	100
» VIIIa	1060	1730	2500	3370	4340	5410	6580	7850	100

For skattepliktige i 9. klasse fremkommer den skattefrie del av inntekten ved at beløpet i klasse 8 forhøyes med det beløp som utgjør forskjellen mellom tallene i 7. og 8. klasse pluss stigningsbeløpet etter vedkommende tabell. For hver høyere klasse forhøyes det skattefrie beløp på samme måte med et beløp som svarer til forskjellen mellom tallene i de to nærmest foregående klasser pluss stigningsbeløpet.

Er den av ligningsmyndighetene ansatte inntekt (den antatte inntekt) ikke større enn det beløp som er skattefritt etter den tabell som nyttes i distriktet, utlignes ingen skatt på inntekten. Hvis den antatte inntekt overstiger det skattefrie beløp, skal det gjøres fradrag for dette. Den gjenværende del av inntekten utgjør den inntekt som skatten skal fordeles på (den skattbare inntekt).

Bystyret kan bestemme at antatt inntekt inntil et vist beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. De fritatte beløp fastsettes ved at det gjøres et tillegg til de beløp som er skattefrie etter den vedtatte reduksjonstabell. Tillegget skal være det samme for alle klasser og må ikke overstige 30 pst. av det skattefrie beløp i 1. klasse. Beløpene skal avrundes oppover til nærmeste tall som kan deles med 10. Bystyret kan bestemme at de grenser for inntekt som er fritatt for skattlegging, som ble anvendt ved ligningen for 1946—47, fort-

satt skal gjelde når de er høyere enn de inntektsgrenser som det er adgang til å fastsette for distriktet etter reglene foran. Har bystyret truffet bestemmelse som omhandlet i dette ledd, må skattebeløpet til kommunen ikke settes høyere enn at skattyteren beholder det fritatte beløp ubeskåret av skatten. 14 desbr. Nr. 4.

§ 70. Bystyret skal ved valget av reduksjonstabell så langt råd er ta omsyn til leveomkostningene i distriktet.

Bystyrets vedtak om reduksjonstabell må for å bli gyldig godkjennes av vedkommende departement når det etter § 66, annet ledd, trengs tillatelse fra departementet til å nytte den skattøre som er vedtatt i distriktet. Det samme gjelder når fylkesmannen bringer vedtaket inn for departementet etter reglene i tredje ledd.

Fylkesmannen kan bringe bystyrets vedtak om reduksjonstabell inn for vedkommende departement når han finner at den valgte tabell ikke gir slike skattefrie beløp som omsynet til leveomkostningene tilsier ut fra en sammenligning med forholdene i andre distrikter og de tabeller som brukes der.

Bestemmelsene i annet ledds første punktum i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på bystyrets vedtak etter § 69, siste ledd, om at antatt inntekt inntil et vist beløp ikke skal skattlegges til kommunen.

Fylkesskattestyrets uttalelse skal innhentes før departementet avgjør spørsmål om godkjenning etter denne paragraf.

§ 74, første ledd:

Ligningsnevnden ansetter de skattepliktiges formue og inntekt samt fastsetter den klasse hvortil de skattepliktige skal henføres. For skattepliktige som har levert selvangivelse, skjer ansettelsen overensstemmende med ligningsrådets avgjørelse.

§ 94. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene.

Skatteinspektøren samt kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 96, første ledd:

Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direktøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirek-

14 desbr. Nr. 4. tøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett av Kongen, mens tre velges for 3 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lovendringen i § 37 gjøres ikke gjeldende på gevinster ved avhendelser som har funnet sted før loven trer i kraft.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 25 april 1941 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911.

14 desbr. Nr. 5. **Lov** *)[1]) om endring i lov nr. 4 av 29 juli 1918 om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler.

I.

I lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler av 29 juli 1918 skal overskriften og § 1 lyde slik:

Lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler m. v.

§ 1. Grunn og bygninger eller bruksrett til husrom i bygninger som trengs for å skaffe plass til offentlige kontorlokaler eller rettslokaler, kan staten etter bestemmelse av Kongen eller den han gir fullmakt, kreve avstått mot erstatning som i mangel av overenskomst fastsettes ved skjønn.

Når særlige hensyn gjør det nødvendig, kan det kreves avståelse som nevnt i første ledd til fordel for selskap eller innretning hvor staten er hovedinteressent.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Er det med hjemmel i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rett til å kreve avståelse til sivile formål gjort vedtak om avståelse som ville kunne kreves etter denne lov, står vedtaket ved makt uten at det er nødvendig å treffe nytt vedtak med hjemmel i denne lov. Bestemmelsene i anordningen gjelder fortsatt for slike avståelser.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 142. Innst. O. nr. 282. St.tid., forh. i Ot. s. 858—860; i Lt. s. 259.

Midlertidig lov *)[1]) om tillegg til lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån m. v. 14 desbr. Nr. 6.

§ 1. For de lån som er eller heretter blir gitt av den Norske Stats Småbruk- og Boligbank kan Kongen med virkning fra 1 juli 1946 endre de rentesatser og avdragsvilkår som er fastsatt i lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån m. v.

Kongen kan gjøre avvik fra de føresegnene som i loven er fastsatt om formuesgrenser (§§ 11 og 39), låneverdigrenser (§§ 12, 40 og 83), lånegrenser (§§ 14 og 42) og tomteverdigrense (§ 40).

§ 2. Når det blir gitt lån etter reglene i kapitel 2—6 i loven kan banken gi tilskottslån dersom de økonomiske tilhøva gjør det nødvendig for å få nye våningshus reist.

Tilskottslånet må ved reising av enmannshus ikke være over kr. 3 000 og for tomannshus ikke over kr. 4 000.

For tilskottslån utstedes en pantobligasjon som midlertidig er rente- og avdragsfri. Bankstyret kan vedta at lånet seinere helt eller delvis skal forrentes og/eller tilbakebetales etter nærmere regler, fastsatt av Stortinget.

Utgiftene ved tilskottslån skal bæres med ⅔ av staten og ⅓ av den kommune som garanterer for det ordinære lånet. Banken står for utgiftene mot refusjon etter regler som blir fastsatt av vedkommende departement. Departementet kan helt eller delvis frita kommuner som er særs dårlig økonomisk stilt.

Staten stiller årlig til disposisjon for banken de midler som trengs til tilskottslån.

Ellers skal de reglene som er gitt i loven gjelde for tilskottslån etter denne paragraf så langt de høver.

Vedkommende departement kan etter framlegg fra banken fastsette nærmere vilkår for bevilgning av tilskottslån.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Mellombels lov *)[2]) om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. 14 desbr. Nr. 7.

I.

Rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd held fram å gjelda, men ikkje lenger enn til 1 juli 1947. Etternemnde føresegner i rettarbota skal likevel lyda slik:

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

[1]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 110. Innst. O. nr. 273. St.tid., forh. i Ot. s. 834—837; i Lt. s. 251—252.

[2]) St.vedtak 13 desember. Se Ot. prp. nr. 152. Innst. O. XXII. St.tid., forh. i Ot. s. 857, 863—865; i Lt. s. 260.

14 desbr. Nr. 7.

§ 1, første leden.

Kongen eller den han gir fullmakt, kan gjennomføre reguleringer etter denne anordning. Prisdirektoratet utøver midlertidig de funksjoner som er tillagt trustkontrollmyndighetene etter trustloven av 12 mars 1926.

§ 2. Kongen eller den som har fullmakt fra ham, kan gi slike bestemmelser som det under de ekstraordinære forhold finnes nødvendig:

a) for å regulere og føre kontroll med priser, fortjenester og utbytter av alle slag,

b) for å regulere og føre kontroll med produksjon, omsetning og annen ervervsmessig virksomhet med sikte på å motvirke skadelige konkurransereguleringer eller andre mislige forhold eller fremme en bedre organisasjon av virksomheten eller på annen måte medvirke til å gjenreise eller utbygge næringslivet.

Under dette kan Kongen eller den han gir fullmakt, i den utstrekning det finnes påkrevd til fremme av slike formål som er nevnt under a og b blant annet:

1. forby ervervsdrivende å innskrenke eller stanse produksjon, omsetning eller annen ervervsvirksomhet,
2. pålegge ervervsdrivende å fremstille bestemte varer eller gjenstander eller utføre bestemte arbeider eller andre ytelser til de priser og på de andre vilkår som fastsettes,
3. bestemme at nye bedrifter ikke må opprettes og bestående bedrifter ikke utvides uten samtykke, eller at produksjon, omsetning eller annen virksomhet i et erverv skal fordeles mellom bedriftene på en bestemt måte, eller at virksomheten ved en bedrift skal innskrenkes eller innstilles,
4. pålegge ervervsdrivende å svare avgifter til bruk i prisreguleringsøyemed eller som ledd i andre reguleringer etter denne paragraf og fastsette nærmere regler om innbetaling og inndrivning m. v. av slike avgifter.

Med uttrykket «priser» menes vederlag av alle slag.

§ 4, første punktum.

Når almene hensyn gjør det påkrevet kan Kongen samtykke i at det enkelte departement og Prisdirektoratet krever avstått varer eller andre gjenstander til staten, offentlige innretninger, fylkeskommuner, by- og herredskommuner eller private.

§ 5. Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi en sammenslutning av ervervsdrivende eller et sakkyndig utvalg som blir opprettet eller godkjent, myndighet til eller pålegg om å treffe bestemmelser etter § 2 eller på annen måte delta i regulerings- eller

kontrollarbeid. De bestemmelser som sammenslutningen eller utvalget treffer etter § 2 skal Prisdirektoratet få melding om etter nærmere regler som dette gir. Kongen eller den han gir fullmakt kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser. 14 desbr. Nr. 7.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan bestemme at godkjente utgifter som sammenslutninger eller utvalg får ved regulerings- eller kontrollarbeid, skal dekkes av de ervervsdrivende på nærmere fastsatt måte og kan gi nærmere regler om innbetaling og inndriving m. v. av de avgifter som fastsettes i dette øyemed og om anvendelse av midlene. Medlemmer av slike sammenslutninger eller utvalg må ikke uten samtykke fra Prisdirektoratet tilståes eller ta imot godtgjørelse for utføring av verv etter denne paragraf.

Nærmere forskrifter om disse sammenslutningers og utvalgs organisasjon og virksomhet etter denne anordning gis av Kongen eller den som har fullmakt fra ham.

§ 6, 2. og 3. punktum.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi dem myndighet til å treffe bestemmelser etter § 2 eller gi dem pålegg om å gjøre det. Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser.

§ 8, første leden 2. og 3. punktum.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi nemndene myndighet til å treffe regulerende bestemmelser etter § 2 eller gi dem pålegg om å gjøre det. Kongen eller den som har fullmakt fra ham, kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser eller gi fylkesmannen myndighet til å gjøre det.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Kongelig resolusjon.*) 14 desbr.

1. De reguleringsbestemmelser som er gitt eller opprettholdt etter provisorisk anordning av 8 mai 1945 om prisregulering og annen regulering av ervervsmessig virksomhet og fortsatt er i kraft, skal bli ved å gjelde inntil de blir endret eller opphevet av Kongen eller av de myndigheter som har fullmakt til det i samsvar med reglene i mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, jfr. bestemmelsene nedenfor under nr. 2—6. På samme måte opprettholdes inntil videre de gjel-

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 44.

14 desbr. dende forskrifter om organisasjonen og virksomheten til de sammenslutninger og utvalg som er nevnt i § 5 i mellombels lov av 14 desember 1946 og forskriftene om kontrollnemndenes organisasjon og virksomhet.

2. Finansdepartementet kan inntil videre utøve den myndighet som er tillagt Kongen i §§ 2, 5 og 8 i ovennevnte lov.

Bestemmelser som treffes av departementet settes i verk av Prisdirektoratet, etter de nærmere forskrifter som direktoratet gir. Det samme gjelder bestemmelser som måtte bli gitt av Kongen.

3. Finansdepartementet kan overdra slik myndighet som nevnt under nr. 2 til Prisdirektoratet. Generelle reguleringer etter lovens § 2 annet ledd nr. 1—4 eller andre bestemmelser av særlig viktighet må dog bare treffes av departementet selv eller med departementets godkjenning.

4. Med de begrensninger som følger av bestemmelsene under nr. 3 annet punktum, kan Prisdirektoratet overføre slik myndighet som blir tillagt det til sine distriktskontorer, til slike sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 5 og til kontrollnemndene, jfr. lovens § 8.

5. Innenfor rammen av de retningslinjer som Kongen har trukket opp, kan departementet gi Prisdirektoratet og de reguleringsorganer som hører under det, jfr. nr. 4, nærmere forskrifter om hvorledes de skal utøve den myndighet som er overdratt til dem. Departementet kan pålegge Prisdirektoratet å endre eller oppheve en hvilken som helst avgjørelse som det selv eller de underordnede reguleringsorganer har truffet. Departementet kan også gi pålegg om at det skal settes i verk bestemte regulerings- eller kontrolltiltak.

Innenfor rammen av de forskrifter som er gitt av Kongen eller departementet, har Prisdirektoratet tilsvarende instruksjons- og omgjøringsmyndighet i forhold til de reguleringsorganer som hører under det, jfr. nr. 4. Prisdirektoratets distriktskontorer gis tilsvarende instruksjons- og omgjøringsmyndighet i forhold til de sammenslutninger eller utvalg som de i henhold til fullmakt har gitt myndighet etter § 5 og i forhold til kontrollnemndene.

6. Inntil overordnet myndighet fastsetter noe annet i samsvar med reglementet, skal Prisdirektoratet og dets distriktskontorer, sammenslutninger og utvalg som nevnt i lovens § 5 og kontrollnemndene ha samme myndighet til å treffe avgjørelser som de hittil har hatt etter provisorisk anordning av 8 mai 1945. Dette gjelder dog med de begrensninger som følger av bestemmelsene i nr. 3, annet punktum.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Knut Lorents Norenbergs legat til fordel for vanføre barn», opprettet ved fru Lilly Norenbergs gavebrev av 1 september 1946. 14 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om bygningsvesenet og lov om brannvesenet skal gjøres gjeldende for Ranumsletta i Overhalla herred, Nord-Trøndelag fylke. 14 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at lov om brannvesenet skal gjøres gjeldende for Vemundvik bygningsdistrikt samt for et område i Vemundvik herred, Nord-Trøndelag fylke. 14 desbr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i Øvrebø herad, Vest-Agder fylke. 17 desbr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta gift til fengd av rovdyr i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke. 17 desbr.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Drammen. 17 desbr.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet. 18 desbr.

Med heimel i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert fastsett slike reglar om oppkrevjing m. m. av avgift på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau:

1. Avgiftene på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau vert krevd opp av Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt.
2. Avgift på flesk og kjøt av storfe, kalv og sau som vert levert til verksemder som går inn under Prisdirektoratets føresegner om prisutjamning kan krevjast opp hjå verksemda.
3. Omsetningsrådet fører tilsyn med at avgiftene vert svara etter føresegnene og har tilgjenge til all bokføring, brevbyte og oppteikningar m. m. som kjem flesk- og kjøtomsetnaden ved. Avgiftspengar som er lagd i serskilt kasse, kan kva tid som helst, krevjast overlevert.

Dei som fører tilsynet, har plikt til å tegja um drifts- og forretningstilhøve som dei vert kjende med så langt dei ikkje etter tenestepliktene sine må melde opplysningane vidare.

---

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

18 desbr. 4. Det er sett straff for brot på desse reglane.
5. Desse reglane trer i kraft 1 januar 1947. Samstundes fell burt dei reglar som før er gjeve om oppkrevjing av avgift på flesk, storfeslakt og saukjøt.

19 desbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til de andre departementer og Riksrevisjonen.

Komité regulativet.

Ved Stortingets vedtak av 11 desember 1946 er fra 1 juli 1946 nye regler gjort gjeldende for kommisjons- og komitémedlemmers godtgjørelse m. v.[1])

Som det ses er den tidligere sondring mellom utenbys og innenbys medlemmer opphevet, jfr. den nye spesialbestemmelse om skyss- og kostgodtgjørelse i I punkt 3. Adgangen til å beregne møtegodtgjørelse for dager som det ikke holdes møte er bortfalt.

Stortingsmenn og statstjenestemenn får etter de nye regler samme godtgjørelse som andre komitémedlemmer.

Finansdepartementet skal særlig henlede oppmerksomheten på at full møtegodtgjørelse ikke kan beregnes hvis møtet ikke varer minst 3 timer.

Hvis et komitémedlem eller formannen samtidig er sekretær, beregnes timegodtgjørelsen for arbeid utenfor møtene etter satsen som for komitémedlemmer bestemt (I punkt 4).

Finansdepartementet skal samtidig innskjerpe følgende regler som allerede gjelder om komitéers nedsettelse og virksomhet:

Spørsmålet om nedsettelse av departementale kommisjoner og komitéer skal som regel avgjøres i statsråd hos Kongen, som også treffer bestemmelse om medlemstallet.

Enhver kongelig eller departemental kommisjon og komité gis pålegg om ved utgangen av hvert halvår å gi innberetning til vedkommende departement om kommisjonsarbeidets stilling, i tilfelle ledsaget av arbeidsplan for det derpå følgende halvår. Innberetningen skal inneholde opplysning om de utgifter, som i halvårets løp er medgått til kommisjonen. Innberetningen skal unntagelsesfritt forelegges departementets sjef.

Ved bestemmelse av kommisjonens eller komitéens møtested skal hensynet til det offentliges utgifter ved møtet være avgjørende. Denne regel kan bare fravikes med vedkommende departements samtykke. Reiser i kommisjonens eller komitéens anliggender må bare foretas med departementets samtykke.

[1]) Se side 662—663.

Intet trykningsarbeid kan settes i verk for kommisjonens eller komitéens regning uten forut innhentet samtykke av vedkommende departement. Alt trykningsarbeid besørges av Regjeringens trykningskommissær. 19 desbr.

På annen omslagsside i den endelige tilråding skal kommisjonen eller komitéen anføre hva den i alt har kostet, herunder særskilt angitt de trykningsutgifter som anslagsvis i tilfelle vil påløpe.

Nødvendige litterære hjelpemidler skal søkes utlånt fra et offentlig bibliotek. Hvis de nødvendige bøker m. v. ikke hensiktsmessig kan skaffes på denne måte, skal bokanskaffelser skje gjennom Stortingets bibliotek. Bøkene m. v. blir bibliotekets eiendom og skal av vedkommende kommisjon eller komité senest ved arbeidets avslutning leveres tilbake til Stortingets bibliotek. De nærmere bestemmelser om utlevering og tilbakelevering treffes av Stortingets bibliotekar.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven og brannloven skal gjøres gjeldende for fiskeværet Gamvik, Finnmark fylke, innenfor nærmere angitte grenser. 19 desbr.

Kongelig kunngjøring *)[1]) om skatt til statskassen på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. for tiden 1 januar til 30 juni 1947. 20 desbr.

I tiden 1 januar til 30 juni 1947 svares skatt til statskassen på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. etter disse regler:

A. I. For kinematografframvisninger:
40 pst. av inngangspengenes samlede beløp.
II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker:
10 pst. av inngangspengenes samlede beløp.
III. For offentlig dans:
20 pst. av inngangspengenes samlede beløp.
IV. For andre forestillinger og framvisninger m. v.:
30 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

B. For kinematografframstillinger kan Finansdepartementet når filmen er norsk, opptatt av norsk selskap, nedsette skatten til 25 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

---

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

[1]) St.vedtak 11 desember. Se St. prp. nr. 2, kap. 2003. Tillegg til budsjett-innst. S. V nr. 3. St.tid. s. 2249—2251.

20 desbr. **Kongelig kunngjøring** *)[1]) om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

I.

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1946 til 30 juni 1947 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):
   a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
   b. Inntektsskatt med 10 pst.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 2): Inntektsskatt med 4 pst. av den skattbare del av arbeidsinntekten; jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skatteskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av Finansdepartementet.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere, er skattefrie. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer, befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet Handelsdepartementet fastsetter bestemmelser om hvilke personer som ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

I 1ste	klasse	kr.	2 000
» 2nen	»	»	2 500
» 3dje	»	»	3 000
» 4de	»	»	3 400
» 5te	»	»	3 800
» 6te	»	»	4 200
» 7de	»	»	4 600
» 8de	»	»	5 000

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

[1]) St.vedtak 12 oktober. Se St. pr. nr. 1. Svalbard-budsjettet. Budsjettinnst. S. nr. 529. St.tid. s. 1596—1597.

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skatte- 20 desbr.
frie beløp i forhold til den tid av året hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

II.

Om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1946—30 juni 1947.

For budsjett-terminen 1 juli 1946 til 30 juni 1947 skal det erlegges avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard etter en sats av 1 pst. av verdien for de første 100 000 tonn og deretter etter satser fallende med 0,1 pst. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

Kongelig resolusjon *) om at de alminnelige helseforskrifter for 20 desbr.
Skien som stadfestet av administrasjonsrådet 4 juni 1940 skal fortsette å gjelde uten endring.

Kongelig resolusjon *) om at helseforskriftene for Hammer- 20 desbr.
fest fortsatt skal gjelde i den form de foreligger etter Sosialdepartementets stadfesting 12 desember 1940, dog med den endring at ordet «Innenriksdepartementets» i forskriftenes § 3, punkt 3, ombyttes med «Sosialdepartementets».

Kongelig resolusjon.*) 20 desbr.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov av 15 mars 1946 om tillegg til patentloven, bestemmes — idet fyllestgjørende gjensidighet anses tilsikret — at den forlengelse av prioritetsfristene for patent-, varemerke- og mønsterkrav, som er fastsatt i nevnte lover, eller som senere måtte bli fastsatt, skal tilkomme personer eller virksomheter som er hjemmehørende i Italia.

Kongelig resolusjon.*) 20 desbr.

I.

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39, jfr. §§ 21, 22 og 23, bestemmes at maskevidden i bundne redskaper og spileavstanden i teiner er fri i Søgneelvas vassdrag, Vest-Agder fylke.

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

20 desbr. II.

Denne resolusjon trer i kraft 15 april 1947 og gjelder inntil videre.

Samtidig oppheves forordning av 24 februar 1941 om laks- og sjøaurefisket i Søgneelva i Søgne og Greipstad herreder, Vest-Agder fylke.

20 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

Lov av 13 desember 1946 om endring av lov av 30 september 1921 om vrakning av klippfisk og saltfisk § 8 trer i kraft fra 1 januar 1947. Fra samme tid forhøyes vrakeravgiften for klippfisk inntil videre fra 10 til 15 øre pr. vekt (20 kg) og for saltfisk fra 3 til 6 øre pr. vekt (20 kg).

20 desbr. **Kongelig resolusjon.***)

I.

I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre torsk, sei, hyse, lange, brosme, kveite, flyndre, hå, skate, hummer og krabbe som er ilandbragt på kyststrekningen fra og med Sunnmøre til og med Romsdal, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget. Forbudet gjelder også biprodukter av de nevnte fiskesorter. Forbudet omfatter ikke omsetning av fisk i levende tilstand som kommer inn under Norges Levendefisklags salgsvirksomhet.

II.

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III.

Fiskeridepartementet bemyndiges til:

a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.
b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av Sunnmøre og Romsdals regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.
c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

IV. 20 desbr.

Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V.

Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1947 og gjelder inntil utgangen av 1948.

Kongelig resolusjon.*) 20 desbr.

I medhold av lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, § 1, 3. ledd, bestemmes:

I. Bestemmelsene om helligdagsfredning i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 § 60 får tilsvarende anvendelse på fiskerier som foregår på samme område som vintersildfiskeriene i den tid oppsynet er i virksomhet, med mindre det er fastsatt spesielle bestemmelser om helligdagsfredning for angjeldende fiske i særlige fiskerilover.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Kongelig resolusjon.*) 20 desbr.

I medhold av § 39 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 bestemmes for vintersildfisket 1946—47:

I.

Lysing etter sild er forbudt i den tid helligdagsfredningen varer.

II.

Hvor settegarn står ute gjelder følgende om lysing etter sild:

a) Når det gjelder utpregede settegarnsfelter hvor større mengder av settegarn står ute, er det forbudt å legge seg til å lyse etter sild i mindre avstand enn 300 meter fra utkanten av setteriet, regnet fra ytterste blåse.

b) I andre tilfelle enn nevnt under a) er det forbudt å lyse etter sild i forhold til garn som er satt ut før solnedgang med mindre man ligger minst 100 meter fra nærmeste blåse og lyser på en sådan måte at hverken lyset eller not som måtte bli satt ut, vil dekke det område som garna antas å dekke.

Med settegarn forståes i denne forbindelse utelukkende bunngarn.

III.

Det er forbudt for snurpenotfiskere å lyse etter sild på eller utenfor det område hvor landnotlag som selv ikke lyser, har lagt seg

*) Kunngj. 4 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 1.

20 desbr. til før solnedgang eller før vedkommende snurpenotlag la seg til å lyse.

IV.

På felter hvor det i henhold til § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er utferdiget forbud mot å bruke snurpenot til snurping og hvor landnotlag har lagt seg til uten selv å lyse, er det forbudt for andre redskapsklasser å lyse etter sild. Det samme gjelder i en avstand av 300 m utenfor og til siden for grenselinjen for det fredede område.

V.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

21 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Henninge Sophie Width Endresens legat til konfirmasjonsutstyr for ubemidlede og verdige unge piker i Sandefjord», opprettet ved Marie Klem Thoresens gavebrev av 4 november 1946.

23 desbr. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til reguleringsplan for Ski herred, Akershus fylke.

23 desbr. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om at bygningslova og brannlova skal gjelda for Vatnesjøen i Vatne herad, Møre og Romsdal fylke, innanfor visse grenser.

24 desbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Edfestelse av part i farskapssak.

Departementet antar at en part ikke skal bekrefte forklaring under bevisopptagelse til bruk for hovedforhandling i farskapssak, med forsikring på ære og samvittighet i samsvar med reglene i tvistemålslovens § 114. Derimot blir forklaringen å bekrefte med ed dersom den dømmende rett under hovedforhandlingen etter bevisførselens slutning avsier kjennelse herom etter reglene i § 12 åttende ledd i lov nr. 3 av 10 april 1915. Man finner således å burde fravike uttalelse av 29 oktober 1930 (som i Wiesener: Barnelovene (3. utg.) s. 46 er gjengitt under datoangivelsen 25 september 1930).

Hovedforhandlingen vil i tilfelle i alminnelighet kunne sluttes og dom avsis uten ytterligere forhandling når edfestelse har funnet sted, jfr. tvml. § 338 annet ledd.

28 desbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Nord-Aukra herred, Møre og Romsdal fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 9 januar 1947 i Lovtid. 1 nr. 2.

Skrivelse*) fra Fiskeridepartementet om forbud mot snurpenotfiske på særlig viktige kastevåger og i trange fjorder og i sund hvor det er sildeinnsig under vintersildfiskeriene, jfr. § 26 i lov om sild og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 og kongelig resolusjon av 3 desember 1937. 28 desbr.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om bestemmelser om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene, jfr. § 31 A i lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene. 28 desbr.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om at det på områder hvor det med hjemmel i § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er forbudt å bruke snurpenot til snurping, skal det være forbudt å sette garnredskaperi en avstand av 100 m regnet fra yttergrensen av det fredede område og innover. 30 desbr.

Denne bestemmelse gjelder ikke for Bømmelhavn.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av og byplanvedtekter for Vadsø. 30 desbr.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven av 16 juni 1939 i Tinn herred, Telemark fylke. 31 desbr.

---

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

Tillegg.*)

1939
1 april. **Convention Postale Universelle** **), med oversettelse, avsluttet mellom en rekke stater på verdenspostkongressen i Buenos Aires 23 mai 1939.

1945
9 janr. **Skrivelse** ***) fra Poststyret om at Etiopia har tiltrådt den internasjonale postkonvensjonen som ble vedtatt på verdenspostkongressen i Buenos Aires 23 mai 1939.

26 oktbr. **Beskrivelsesprotokoll** [1]) over det sted hvor Norges, Sovjetsamveldets og Finnlands grenser løper sammen, og protokoll over grensemerket Krokfjellet (Muotkavaara) m. v., begge underskrevet i Helsinki 26 oktober 1945.

13 novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til presteskapet.

Ajourføring av fødselsregistre og kirkebøker fra okkupasjonstiden.

Under okkupasjonstiden er den registrering som påhviler prestene gjennom føring av kirkebøker og fødselsregistre blitt forstyrret. Dette skyldes dels det brudd med det nazistiske statsstyre som kirkens prester fremkalte ved embetsnedleggelsen våren 1942, og dels de tiltak og bestemmelser som dette styre satte i verk i mer eller mindre direkte sammenheng med bruddet.

Både ut fra rent kirkelige og registreringsmessige hensyn er det av den største viktighet at kirkebøker og fødselsregistre nå hurtigst mulig blir brakt i orden igjen.

Etter at Den Midlertidige Kirkeledelse har fremlagt et forslag til ajourføring av kirkebøker og fødselsregistre m. v. som et bispemøte i alt vesentlig har gitt sin tilslutning, gir departementet i sakens anledning følgende direktiver:

---

*) Det herunder inntatte har ikke kunnet innordnes etter datum ved trykningen av vedkommende kvartalshefte.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 1—273.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 274.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1946 s. 11—14.

I. Alminnelige bestemmelser. 1945

Soknеprestene pålegges å kontrollere og føre ajour den kirke- 13 novbr.
lige og sivile registrering i årene 1942, 1943, 1944 og 1ste halvår av 1945. Alle fødsler, vigsler og dødsfall og alle innførte kirkelige handlinger skal innføres i soknets offisielle fødselsregister og kirkebok. Alle innførsler som er gjort i særskilte registre i okkupasjonstiden må overføres til de nevnte embetsprotokoller. Dette gjelder også de tilfelle som er registrert i folkeregistret, men som ikke er blitt meldt til og registrert av soknepresten.

I kommuner med flere sokn må folkeregistrets protokoller sirkulere mellom de respektive kirkebokførere.

De fødsler, vigsler og dødsfall som prestene registrerer under ajourføringen føres samlet inn i fødselsregisteret og de respektive avdelinger av kirkeboken, så vidt mulig i kronologisk orden, og etter årgangen 1945. Det må nøye påses at intet tilfelle står innført på mer enn ett sted.

II. Fødselsregistret.

Fødsler som har funnet sted i Norge. Etter de nå gjeldende bestemmelser i henhold til loven av 10 april 1915 skal alle barn som fødes her i landet innføres i det alminnelige fødselsregister for det sokn hvor fødselen har funnet sted. Fødsler som foregår i en anstalt skal hvis denne er pålagt å føre eget fødselsregister, innføres i dette register, ellers hvis intet annet er bestemt, i fødselsregistret i det sokn hvor anstalten ligger. Disse regler gjelder uten hensyn til om foreldrene (moren) tilhører statskirken eller ikke. Jfr. Rundskrivelse fra Justisdepartementet av 15 desember 1919. I fødselsregistret på fødestedet innføres fødselen med nummer. Er barnets foreldre (mor) hjemmehørende i et annet sokn enn der hvor barnet er født, skal barnet også føres inn i fødselsregistret på foreldrenes (morens) hjemsted. Innføringen skjer da uten nummer.

Etter at folkeregistrene overtok den sivile registrering under okkupasjonen, skulle på tilsvarende måte alle barn som ble født i kommunen meldes til det kommunale folkeregister og innføres med nummer. Folkeregistret skulle også få melding om å registrere barn hvis foreldre var hjemmehørende i kommunen, men som var født i en annen kommune. Hvis alle fødsler var blitt meldt på foreskreven måte til folkeregistret, skulle altså folkeregistrets fødselsprotokoll omfatte de samme fødsler som etter de gjeldende bestemmelser skal være registrert hos den eller de geistlige tjenestemenn i kommunen som er pålagt å føre fødselsregistre.

De fødselsregistre som samtidig er blitt ført av prestene inntil 1 juli 1945 kunne imidlertid ikke komme til å omfatte alle de fødsler

1945 13 novbr. som er blitt meldt til folkeregistret, da folkeregisterføreren bare hadde plikt til å sende fødselsmeldingen videre til soknepresten på fødestedet når foreldrene (moren) var hjemmehørende i soknet, og en av foreldrene tilhørte statskirken.

Som regel har den geistlige registerfører ikke fått melding om de barn som ble født i soknet, men hvis foreldre var hjemmehørende i et annet sokn, og heller ikke om de barn hvis foreldre ikke tilhørte statskirken.

Da presteembetets fødselsregister som nevnt foran skal omfatte alle barn som er født i soknet, må under ajourføringen av dette register disse barn innføres etter folkeregisterets fødselsprotokoll.

Dessuten skal føres inn i det alminnelige fødselsregister for soknet alle de barn som presten gjennom melding til dåp, ved jordmormelding eller på annen måte har fått kjennskap til er født i soknet eller hvis foreldre er hjemmehørende der, og som ikke tidligere er innført i folkeregistrets fødselsprotokoll.

Det bemerkes at Statistisk Centralbyrå for 1942 og 1943 har sammenholdt kvartalslistene fra folkeregistrene med jordmødrenes meldinger til den offentlige læge. Alle fødsler som manglet på folkeregistrets liste i den enkelte kommune er notert, og en fortegnelse over disse barn vil bli sendt soknepresten eller annen geistlig registerfører på barnets fødested.

Alle rubrikker i fødselsregistret skal utfylles så nøyaktig som råd er. Folkeregistrenes innføring må gås nøye igjennom, og hvis de er ufullstendige må supplerende opplysninger innhentes fra foreldrene, jordmoren eller, for barn født utenfor ekteskap, fra bidragsfogden.

I tilfelle fødselen ikke har vært til folkeregistret, og soknepresten ikke selv har mottatt regulær fødselsmelding fra foreldrene, jordmoren eller bidragsfogden, må slik melding innhentes før innførsel i fødselsregistret kan finne sted.

Med hensyn til registrering av barn av norske kvinner med tyskere, skal departementet senere gi nærmere beskjed, når det utvalg som arbeider med saken er ferdig med sitt arbeid.

Norske barn født i utlandet. Det er under krigen født mange barn av norske statsborgere som hadde tatt midlertidig opphold i Sverige, England og Canada. Disse fødsler er registrert i de protokoller som er ført ved legasjonen i Stockholm og av sjømannsprester og feltprester i England og Canada. Disse skal ikke innføres i de norske fødselsregistre.

III. Kirkeboken.

1. *Dåp.*

Under hensyn til den ekstraordinære kirkelige situasjon under en del av okkupasjonstiden må dåp som er utført i menighetens

forsamling kirkelig godkjennes, selv om den er utført av en ikke 1945
ordinert mann, og innføres i kirkeboken om det ikke alt er skjedd. 13 novbr.
Dette gjelder også om menighetssamlingen fant sted i privat hus.

Hjemmedåp utført av kirkens rette prester, av særskilt tilsatte teologiske kandidater og andre særskilt tilsatte lege dåpsforvaltere har kirkelig gyldighet, og innføres i kirkeboken.

Vanlig hjemmedåp utført av legmann skal ordinert stadfestes i kirken. Dog kan biskopen gi tillatelse til at dåpen uten videre innføres i kirkeboken, når det vil kjennes urimelig å kreve stadfestelse.

Dåp utført i kirken på rettmessig forordnet vis av ulovlig ordinert mann eller andre NS-prester betraktes som gyldige (jfr. Augustana.)

Hjemmedåp utført av ulovlig ordinert mann eller andre NS-prester, må for å kunne innføres i kirkeboken stadfestes i kirken, i det en krever vanlig bevitnelse for at dåpen er foretatt på behørig vis.

Stadfestelse i kirken kan finne sted i de ovenfor nevnte tilfelle når foreldrene eller foresatte ønsker det.

2. *Konfirmasjon.*

Konfirmasjonshandlinger som er utført av ulovlig ordinert mann kan ikke godkjennes som rett kirkelig konfirmasjon. Om foretatt innføring i kirkeboken settes klemmer med merknad: «Ikke godkjent; foretatt av den ulovlig ordinerte N.N.» Attest kan følgelig ikke utstedes på grunnlag av slik innføring. Det gjøres kjent at det er adgang til å anmelde de unge til rett konfirmasjonsforberedelse og konfirmasjon. En slik stilling til handlingen er nødvendig både fordi den i seg selv ikke kan godkjennes, og fordi den undervisning som er gitt av disse menn må forutsettes å være helt utilfredsstillende.

3. *Vigsler.*

I kirkeboken for soknet skal registreres med nummer alle kirkelige vigsler som er utført der og alle borgerlige vigsler som enten er utført der, eller hvor det er opplyst at ektefolkene akter å bosette seg i soknet. Videre skal innføres uten nummer alle meldinger om vigsler som er foretatt i andre sokn, men hvor lysningen er foretatt av vedkommende sokneprest. Lysningsstedet faller enten sammen med brudens eller brudgommens bosted.

Ekteskap stiftet av prest eller forstander for ordnet dissentermenighet, skal også innføres i kirkeboken etter en fortegnelse som soknepresten skal motta fra øvrigheten.

Fra det tidspunkt da folkeregistrene overtok registreringen og til 1 juli 1945, hadde enhver borgerlig og kirkelig vigselmann plikt til å sende melding om vigsler til folkeregistret i den kommune hvor

1945 13 novbr.

ektefolkene aktet å bosette seg, eller i den kommune hvor ekteskapet var inngått. Fra folkeregistret skal vigsel blant statskirkens medlemmer meldes til soknepresten på det sted hvor ekteparet skal bosette seg.

Det viser seg imidlertid at meldeplikten fra vigselmennene til folkeregistret tydeligvis er meget dårlig overholdt, og at derfor mange borgerlige vigsler heller ikke er blitt meldt til vedkommende sokneprest. Det vil derfor være nødvendig, foruten å sammenholde kirkeboken med folkeregistrets vigselsprotokoll, også i mange tilfelle å innhente ny melding fra de borgerlige vigselsmenn.

Registrering av borgerlige vigsler med kirkelig velsignelse skal foregå etter samme regler som er fastsatt i ekteskapsloven for borgerlige vigsler. Borgerlige vigsler skal som nevnt registreres med nummer hos soknepresten på det sted hvor brudeparet akter å bosette seg, eller hvis dette ikke er oppgitt, der hvor den borgerlige vigsel har foregått. Er ekteskapet blitt kirkelig velsignet, noteres datum og sted i anmerkningsrubrikken.

Hvis lysning har funnet sted i et annet sokn enn der vigslen har foregått eller hvor ekteparet skal bosette seg, skal vigselmannen på lysningsstedet underrettes om at vigslen har funnet sted. Denne innfører vigslen i sitt register uten nummer.

Kirkelig velsignelse av borgerlig inngått ekteskap skal ikke innføres i kirkeboken hvis den foregår i et annet sokn enn der hvor ekteparet skal bosette seg, eller — hvis dette ikke er opplyst — et annet sted enn der hvor den borgerlige vigsel er uført. Men soknepresten på det fremtidige bosted, eventuelt stedet for den borgerlige vigsel, bør for sikkerhets skyld underrettes, da det er mulig at han slett ikke har fått noen melding fra vedkommende vigselmann via folkeregistret.

Er den kirkelige velsignelseshandling innført i kirkeboken under ektevigde, og vigslen etter de ovenfor nevnte regler skal registreres i soknet, så kan innføringen av den borgerlige vigsel innskrenkes til en merknad i anmerkningsrubrikken om hvem som har utført den og datum.

Kirkelige vigsler foretatt av ulovlig ordinert mann, godtas ikke som kirkelig gyldige. Merknad om dette settes i kirkeboken. I noen tilfelle vil det være nødvendig å undersøke om de betingelser er oppfylt som kreves etter norsk lov for at ekteskapsstiftelsen skal være gyldig. Hvorvidt disse vigsler skal godkjennes som borgerlige, avgjøres av de sivile myndigheter. Hvis slik godkjenning finner sted, settes ny merknad om det når melding er mottatt fra ansvarlig myndighet.

4. *Dødsfall.* 1945

For at begravelse skal kunne finne sted, skal ethvert dødsfall 13 novbr.
være meldt for statskirkens medlemmer til soknepresten på begravelsesstedet, som registrerer det med nummer i kirkeboken. Er den døde begravet utenfor sitt hjemsted, skal dødsfallet også innføres i kirkeboken på hjemstedet, men da uten nummer. Det er også bestemt at dødsfall blant personer utenfor statskirken skal innføres i kirkeboken på grunnlag av oppgave som sendes soknepresten gjennom øvrigheten. (Jfr. dissenterlovens § 3 og kongelig resolusjon av 19 februar 1892).

Kirkeboken skal altså omfatte alle inntrufne dødsfall, både de som er begravet i soknet og de som er begravet annetsteds, men hjemmehørende i soknet (0-meldinger).

Dessuten skal soknepresten innføre de som er hjemmehørende i soknet og som med bestemthet vites å være omkommet, men hvis lik ikke er funnet. Likeledes de av soknets innbyggere som er døde og begravet i utlandet. En går ut fra at alle som er blitt begravet i soknet i disse årene vil være registrert i kirkeboken. Men sannsynligvis har soknepresten ikke mottatt melding om de av den hjemmehørende befolkning som er døde, men som ikke er blitt begravet der. Soknepresten må, for å få alle dødsfall registrert, først og fremst sammenholde kirkeboken med folkeregistrets dødsprotokoll. Denne skal etter instruksen omfatte alle dødsfall blant den hjemmehørende befolkning, både de som er døde på hjemstedet og de som er døde i en annen kommune. De eneste som ikke skal være registrert i dette registret er døde som er blitt begravet i kommunen uten hverken å være døde i kommunen eller hjemmehørende der. En må imidlertid være oppmerksom på at folkeregistrets dødsprotokoll på mange steder er meget ufullstendig. Soknepresten bør derfor også for sikkerhets skyld henvende seg til skifteretten (lensmannen).

Alle rubrikker i kirkeboken må utfylles nøyaktig, og hvis det mangler opplysninger som er nødvendige for en fullstendig registrering, må supplerende opplysninger innhentes fra skifteretten (lensmannen).

For småbarns vedkommende som er døde umiddelbart etter fødselen, vil også jordmoren kunne meddele soknepresten de nødvendige opplysninger. For alle barn som er døde i 1ste leveår, må soknepresten forvisse seg om at de også finnes innført i fødselsregistret som fødte.

Når det gjelder en savnet person som antas å være død, må denne ikke registreres før det foreligger offisiell dødsmelding fra skifteretten. Dette gjelder uansett hvor dødsfallet antas å ha funnet sted. Innførsel på grunnlag av Røde-Kors melding eller etter de på-

1945 13novbr. rørendes opplysninger, må ikke finne sted, men soknepresten rådes til å oppbevare slike meldinger inntil videre.

Om dødsfall blant nordmenn i utlandet som ikke blir begravet her i landet vil soknepresten etter hvert få underretning fra fylkesmannen som igjen mottar melding fra Utenriksdepartementet og for sjøfolk fra Handelsdepartementet. Før slik melding innløper, må dødsfall ikke registreres.

Jordfestelse ved ulovlig ordinert mann godkjennes ikke som rett kirkelig handling. Merknad om dette settes i kirkeboken, og attest kan følgelig ikke utstedes. Vedkommende henvises til skifteretten (lensmannen). Det kunngjøres for menigheten at kirkelig jordfestelse kan utføres baketter. Skjer slik jordfestelse, blir merknad derom med datum for jordfestelsen å gjøre i anmerkningsrubrikken.

En så streng holdning i dette spørsmålet er nødvendig, fordi det var på dette punkt kampen tilspisset seg i mange menigheter, idet ulovlig ordinerte menn tiltvang seg jordfestelser mot kirkens protest og mot de pårørendes uttrykkelige vilje. En godkjenning av disse jordfestelser ville derfor bety en utålelighet.

IV. Andre kirkelige protokoller.

5. *Inn- og utmeldinger.*

Innføring av inn- og utmeldinger ved ulovlig ordinert mann og ved prester som etter påsken 1942 ble stående i sine embeter, godkjennes ikke. De innførte får melding herom og anmodes om å melde seg innen en nærmere angitt (kort) frist. Kommer ingen sådan melding, settes klammer om innføringen med merknad: «Ikke gyldig».

De som har erklært at de ønsker å gå ut av Den norske kirke, og som har fått bevitnelse for at de har avgitt denne erklæring, men som dengang ikke er utskrevet, utskrives nå, og attest sendes på begjæring.

6. *Dagsreiser og kallsbok.*

Særskilt ført dagsregister og kallsbok innføres ikke i de autoriserte bøker, men vedlegges arkivet og legges fram ved første bispevisitas. Dagsregistret søkes komplettert med alt det som kirkelig tilsatte menighetsarbeidere har utført i menigheten under kamptiden.

I kallsboken innføres en beretning om kirkens kamp og dens spesielle gang og innvirkning i den enkelte menighet. Hvor det ikke finnes kallsbok, innføres beretningen i dagsregistret.

7. *Kommunikantprotokoll.*

Særskilt førte register eller opptegnelser om nattverdshandlinger under kamptiden innføres i kommunikantprotokollen. Finnes

ingen sådan, sørges det for at nattverdsstatistikken på annen måte blir bokført så nøyaktig som mulig. 1945 13 novbr.

V. Melding til andre geistlige registerførere.

Melding om fødsler, vigsler og dødsfall skal skje etterhånden under ajourføringen i alle de tilfelle hvor dette er bestemt. Merknad om meldingen settes i anmerkningsrubrikken med angivelse av datum for ekspedisjonen.

VI. Tilleggsoppgave til Statistisk Sentralbyrå.

For at befolkningsstatistikken for 1942—1945 skal bli fullstendig, må soknepresterog andre kirkebokførere sende inn til Byrået en tilleggsoppgave over alle de fødsler, dødsfall og vigsler som under revisjonen ses ikke å være ført inn i folkeregistrenes protokoller, og følgelig heller ikke er blitt meldt til Byrået på de kvartalslister som er mottatt for tiden 1 april 1942—1 juli 1945. De siste regulære kvartalslister som er mottatt fra soknepresten var for 1ste kvartal 1942.

Tilleggsoppgavene skal gis på det vanlige skjema som brukes til innberetning til Byrået over fødte, døde og vigde, og sendes inn så snart fødselsregistret og kirkeboken for soknet er ført ajour.

For lett å ha oversikt over hvilke fødsler, dødsfall og vigsler skal tas med på disse tilleggsoppgavene, bør det under revisjonen settes et lite merke ved de innførsler i fødselsregister og kirkebok som ikke forekommer i folkeregistrets protokoller.

Fødsler, vigsler og dødsfall som meldes til kirkebokføreren etter 1 juli 1945 i overensstemmelse med de nye regler som er nevnt i rundskrivelse fra Justisdepartementet av 1 juli 1945 og som ikke tidligere er blitt meldt til folkeregistret, skal som vanlig tas med på listen for det kvartal da meldingen ble mottatt.

VII. Frist for ajourføringen.

Ajourføringen av fødselsregistret og kirkeboken og andre embetsprotokoller må påbegynnes straks, og arbeidet må være avsluttet senest innen utgangen av april 1946. Etter utløpet av fristen pålegges prosten å visitere ajourføringen og gi innberetning til biskopen.

Om føring av fødselsregistre og kirkebøker vises for øvrig til departementets rundskrivelse av 28 juni 1945.*)

*) Ikke inntatt i Lovtidend.

12 janr. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Luxembourg har tiltrådt Pariskonvensjonen av 20 mars 1883 om en union til vern av den industrielle eiendomsrett, revidert i London 2 juni 1934.**)

27 mars. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Storbritannia har avgitt erklæring om at det anerkjenner De Forente Nasjoners Pakt. Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol, for så vidt angår domstolens myndighet i alle rettstvister som angår fortolkningen m. v. av enhver traktet om Britisk Honduras grenser.

23 mai. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Argentina har tiltrådt Internasjonal opiumsoverenskomst, Genève, 19 februar 1925.***)

23 mai. **Skrivelse** †) fra Utenriksdepartementet om at Argentina har tiltrådt Internasjonal overenskomst om å begrense tilvirkningen og regulere fordelingen av rusgifter, Genève, 13 juli 1931.††)

6 juni. **Skrivelse** †) fra Utenriksdepartementet om at Argentina har ratifisert Internasjonal overenskomst om opium, Haag, 23 januar 1912.†††)

5 juli. **Skrivelse** †) fra Utenriksdepartementet om at Libanon har tiltrådt Genève-konvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og syke behandling i krig.[1])

8 juli. **Protokoll** †) av 8 juli 1946 om ytterligere forlengelse av oppsigelsesfristen i Østgrønlandsoverenskomsten mellom Norge og Danmark av 9 juli 1924.[2])

10 juli. **Skrivelse** [3]) fra Utenriksdepartementet om at New Zealand har tiltrådt Den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett av 20 mars 1883, senest revidert i London 2 juni 1934.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 274.
**) Inntatt i «Overenskomster» 1938 s. 466 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» 1931 s. 135 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 275.
††) Inntatt i «Overenskomster» 1935 s. 322 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» 1923 s. 131 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» 1932 s. 327 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» 1924 s. 80 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 276.

Skrivelse *) fra Utenriksdepartementet om at Syria har tiltrådt Genève-konvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig.**) 26 juli.

Skrivelse ***) fra Utenriksdepartementet om at De Forente Stater har deponert sin erklæring vedkommende godkjennelse av den Mellomfolkelige Domstols jurisdiksjon i samsvar med De Forente Nasjoners Pakt, San Francisco, 26 juni 1945, Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol. 27 sept.

Regler om lægeundersøkelse av losers og kystlosers helbred, syn, fargesans og hørsel. 28 sept.

(Fastsatt av Handelsdepartementet 28 september 1946 i henhold til kongelig resolusjon om instruksjon om Losvesenet av 17 oktober 1930 og kongelig resolusjon om reglement for kystloser av 3 oktober 1930.)

§ 1. Enhver som søker om å få adgang til å underkaste seg loseksamen eller kystloseksamen, skal ved vitnesbyrd fra læge godtgjøre at han har et sunnt og sterkt legeme og tilfredsstiller nedenstående krav til syn, fargesans og hørsel. Vitnesbyrdet skal utferdiges på det skjema som Handelsdepartementet har fastsatt, og inneholde en egenerklæring og en lægeerklæring.

§ 2. Egenerklæringen skal fylles ut og underskrives av søkeren i lægens påsyn.

§ 3. Lægeerklæringen skal fylles ut etter en undersøkelse i samsvar med følgende veiledning:

Lægeundersøkelse skal i hvert enkelt tilfelle foretas grundig idet lægen må være oppmerksom på alt som kan ha betydning for losyrket. Lægen gjøres herved oppmerksom på hvilke store fysiske krav det stilles til en los.

Kystlovens § 8 lyder således:

«Når en kystlos er antatt til å lose et fartøy, skal han ha minst 8 timers tjenestefrihet i hvert døgn, dersom fartstiden er over 24 timer. Tjenestefriheten må ikke deles i mer enn 2 perioder.

I vinterhalvåret — 1 september til 1 mars — skal kystlosen dog ha minst 12 timers tjenestefrihet i hvert døgn, når fartstiden er over 48 timer. Tjenestefriheten må ikke deles i mer enn 3 perioder.

På passasjerskip i kontinuerlig rutefart på kysten skal kystlosen ha minst 12 timers tjenestefrihet i døgnet.

---

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 276.
**) Inntatt i «Overenskomster» 1932 s. 327 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 277.

28 sept. Tidspunktet for tjenestefriheten fastsettes i alle tilfelle etter avtale med skipets fører.

Disse bestemmelser kan ikke fravikes ved avtale.»

Det kan således kreves at losen utfører inntil 24 timers uavbrutt tjeneste.

Til de enkelte spørsmål i skjemaet bemerkes:

Til 2.

Undersøkelse av synsfelt og synsstyrke kreves utført av godkjent øyenspesialist.

a) Synsfeltet undersøkes særskilt for hvert øye etter Den Donderske metode (håndprøven). Det må her ikke finnes noen avvikelse fra det normale.

b) Synsstyrken prøves ved Snellens tavler.

Ved prøven som foretas i fullt dagslys med samtidig bruk av begge øyne og uten bruk av glass, kreves som minimum tre fjerdedeler av normal synsstyrke.

Til 3.

Fargesansen prøves etter følgende metoder:

a) I hvert tilfelle brukes enten Stillings eller Ishiharas prøvetavler.

b) Ved siden derav benyttes minst en, helst flere av følgende prøver: Cohns, Podestas eller fargeløktprøven. Den siste anbefales under særlig ugunstige lysforhold. Eller en benytter den av Stillings eller Ishiharas prøver som ikke tidligere er anvendt.

De prøver som benyttes påføres lægeattesten.

Vitnesbyrd om fargesans godtas bare fra læger som har fått bemyndigelse av Helsedirektøren til å utstede attest for sjømenns fargesans.

Hvis fargesansprøven ikke er bestått, skal lægen gjøre vedkommende kjent med at bedømmelsen av fargesansen kan ankes inn for en spesialkyndig appellæge på samme måte som fastsatt i §§ 6 og 7 i kongelig resolusjon av 5 januar 1940 om forskrifter om lægeundersøkelse av sjømenns fargesans m. v.

Som vitner tilkalles i tilfelle en representant for losvesenet og en los eller kystlos.

Til 4.

Hørselsprøven kreves utført av godkjent spesialist i øre-, nese- og halssykdommer.

Hørselen prøves ved å undersøke på hvilken avstand i meter hvisken kan oppfattes tydelig. For at prøven skal anses bestått, må hvisken kunne oppfattes tydelig av hvert øre på 3 meters avstand.

Til 5. 28 sept.

Ved opplysninger eller mistanke om besvimelsesanfall, svimmelhet, kramper, epilepsi eller annen nerve-, eller sinnssykdom, må vedkommende henvises til spesialistundersøkelse.

Ved sinnstilstanden legger en særlig merke til anomalier i vedkommendes følelsesliv, slik som de kan vise seg i hans vesen, tale og opptreden.

Merk særlig hypomanien med påfallende livlighet, pratsomhet og selvfølelse — overdreven engstelse eller ubeherskethet.

Nevrologisk undersøkelse foretas i den utstrekning som lægen finner det påkrevd for med sikkerhet å utelukke organiske nervelidelser av betydning.

Følgende undersøkelser betraktes som et minimum:

1. At øyet er fritt bevegelig til begge sider, uten dobbeltsyn eller nystagmus.
2. At håndtrykket for begge hender er kraftig og kan løses øyeblikkelig på kommando.
3. At talen er klar, ikke utvisket eller kludret.
4. At pupillene reagerer på lys og at knerefleksene er tilstede på begge ben.
5. Vedkommende skal kunne stå opprett med føtter slutt og lukkede øyne uten å vakle. I denne stilling skal han først sette høyre og dernest venstre pekefinger på nesetippen uten famling og skjelving og med jevn bevegelse. Søkeren skal med letthet kunne gå værelset rundt på hælene og på tærne. Søkeren skal i sittende eller liggende stilling kunne sette høyre hæl på venstre kne og omvendt, uten famling og med jevn bevegelse.

Det tas hensyn til sånne tilfelle hvor et utilfredsstillende resultat skyldes legemsfeil som i og for seg ikke er til hinder for losing.

Til 5 b.

Merk særlig tremor, spor etter injeksjoner på underarmen, dårlig almentilstand, påfallende rastløshet og anspent vesen, sterkt dilaterte eller miotiske pupiller.

Til 6.

Urinen undersøkes alltid på eggehvite og sukker. Hjertet undersøkes alltid på vanlig måte. Blodtrykket måles dersom vedkommende har eggehvite i urinen eller er over 50 år eller hvis lægen finner det påkrevd av andre grunner. For øvrig foretas de undersøkelser som lægen i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig.

Særlig henledes oppmerksomheten på:

Organiske hjertelidelser.

Organiske lidelser i lunger eller luftveier.

28 sept. Diabetiker bør henvises til spesialistundersøkelse.
Ved særlig sterk fedme anføres legemsvekt og høyde.

Til 7.

Den alminnelige legemlige førlighet (muskelkraften, bevegeligheten i leddene osv.) bedømmes individuelt.

§ 4. Undersøkelse av helbred, syn, fargesans og hørsel skal gjentas når losen eller kystlosen fyller 45 år, og senere hvert 5. år.

For at vedkommende skal kunne forbli i stillingen som los, eller fortsatt drive virksomhet som kystlos, kreves med hensyn til synsstyrken som minimum halvdelen av normal synsstyrke uten bruk av glass. Skulle omstendighetene gi grunn til mistanke om svekket syn, bør synsprøve foretas også utenfor de nevnte tider.

Når en kystlos har fylt 65 år, skal ny lægeerklæring sendes inn hvert år.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 desember 1946. Fra samme tid oppheves de regler om lægeundersøkelse av losers og kystlosers helbred, syn, fargesans og hørsel som ble utferdiget 25 februar 1942.

LEGEÆRKLÆRING

FOR LOSER OG KYSTLOSER

A. Egenerklæring.

(Skal fylles ut og underskrives av søkeren i legens påsyn. Søkeren må legitimere seg ved pass, legitimasjonskort eller på annen betryggende måte.)

1. Lider — eller har De lidt — av besvimelsesanfall, svimmelhet, kramper eller av epilepsi eller annen nerve- eller sinnssykdom, eller har De vært behandlet for noen slik sykdom?
.....
.....
.....

2. Har De — eller har De hatt — noen alvorlig eller langvarig sykdom (hjertesykdom, nyresykdom, sukkersyke, mavekrampe, øresykdom, øyensykdom o. s. v.)? .....
.....

3. Har De full bevegelighet og styrke i alle lemmer? .....
.....

4. Er De nattblind (tussmørkeblind)? .....
.....

5. Anser De Dem for helt frisk og uten noen lyte? .....
.....

Navn: .....
Født (årstall og dato): ..... Adresse: .....

B. Legeerklæring etter undersøkelse foretatt etter omstående veiledning. 28 sept.

I.

1. Lider søkeren av noen alvorlig øyensykdom eller har han tidligere hatt sånn sykdom?

2. Synsprøve.

a) Synsfelt: H. øye $\frac{\text{bestått prøven}}{\text{ikke bestått prøven}}$*) V. øye $\frac{\text{bestått prøven}}{\text{ikke bestått prøven}}$*)

b) Synsstyrke: $\frac{\text{bestått prøven}}{\text{ikke bestått prøven}}$*) S =

3. Fargesansprøve: $\frac{\text{bestått prøven}}{\text{ikke bestått prøven}}$*)

Benyttede prøver: .....

Er undersøkeren i tvil, henvises til appellæge,

..... den..... 194.....

.....

Godkjent spesialist i øyensykdommer.

II

4. Hørsel: $\frac{\text{bestått prøven}}{\text{ikke bestått prøven}}$*) hørevidde: venstre øre.....

høyre øre.....

..... den..... 194.....

.....

Godkjent spesialist i øre, nese- og halssykdommer.

III.

5. a) Lider søkeren etter Deres beste skjønn av epilepsi, svimmelhet kramper, bevissthetstap eller av noen mental sykdom som kan gjøre ham uskikket til å være los (kystlos)?

.....

.....

.....

b) Er det tegn på at han er henfallen til overdreven bruk av alkohol eller narkotiske midler?

.....

.....

6. a) Lider søkeren av sykdom som skjønnes å være av betydning for virksomhet som los (kystlos)?

.....

.....

b) Inneholder urinen: Eggehvite..... Sukker.....

c) Blodtrykk, systolisk ..... diastolisk .....

28 sept. 7. Er ekstremitetene normale?
(Beskriv eventuelle abnormiteter. Gi såvidt mulig opplysninger om disses etiologi og tidspunktet for deres første opptreden).
.....
.....
.....

8. Anser De på grunnlag av søkerens egenerklæring, de ovenstående erklæringer fra godkjente spesialister og den undersøkelse De har foretatt, søkeren for å ha legemlige kvalifikasjoner for los- eller kystlosyrket?

....., den.....194.....

.....
Autorisert læge.

.....
Los aspirant
Kystlos Kystlosaspirant *)

*) Det alternativ som ikke kommer til anvendelse, overstrykes.
Alle ovenstående spørsmål må besvares.

16 oktbr. **Skrivelse** *) fra Utenriksdepartementet om at Nederland har deponert sin erklæring vedkommende godkjennelse av den Mellomfolkelige Domstols jurisdiksjon i samsvar med De Forente Nasjoners Pakt, San Francisco, 26 juni 1945, Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol.

11 novbr. **Overenskomst** **) om den nordiske postforening.

25 novbr. **Skrivelse** ***) fra Utenriksdepartementet om at Norge har anerkjent den Mellomfolkelige Domstols domsmyndighet i samsvar med De Forente Nasjoners Pakt, San Francisco, 26 juni 1945, Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol, og deponert sin erklæring herom.

27 novbr. **Skrivelse** †) fra Utenriksdepartementet om at Kina har deponert sin erklæring vedkommende godkjennelse av den Mellomfolkelige Domstols jurisdiksjon i samsvar med De Forente Nasjoners Pakt, San Francisco, 26 juni 1945, Vedtektene for den Mellomfolkelige Domstol.

6 desbr. **Skrivelse** ††) fra Utenriksdepartementet om at New Zealands tiltredelse av Den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett av 20 mars 1883, revidert senest 2 juni 1934, er utstrakt til også å omfatte Vest-Samoa.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 277.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 278—288.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 288.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 289.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1947 s. 290.

Depotbiblioteket
h080 19 635

Norsk Lovtidend

2 new Avdeling

1946

Kontoret for
Byggings-Regulering
og [illegible]sen